

எழுந்தா

இதழ் 32

மார்ச்
2025

© BALBUSSO TWINS

அறிமுகம்

எழுநா, ஈழமும் ஈழம் சார்ந்த ஆய்வும் இடைவெட்டும் பரப்பை 'ஈழக்கற்கைகள்' (Eelam Studies) என்று வரையறுத்துக் கொண்டு, ஈழம் சார்ந்து வரலாறு, பண்பாடு, சமூகவியல், மானிடவியல், மொழியியல், அரசியல், பொருளாதாரம், சூழலியல், அபிவிருத்தி, சட்டம் போன்ற தளங்களில் ஆய்வுகளை உருவாக்குவதையும் பரவலாக்குவதையும் முதன்மைப் பணியாகக் கொண்டு இயங்குகின்ற இலாப நோக்கற்ற அமைப்பாகும்.

வெளியீடு

எழுநா வெளியீடுகள் ஊடாக மாதாந்தச் சஞ்சிகை, நூல்கள், பிரசுரங்கள் போன்றவை வெளிவருகின்றன. எழுநாவின் மாதாந்தச் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் தொடர்களும் திரட்டுகளும் தொகுக்கப்பட்டு நூல்களாக வெளியிடப்படும். அதேவேளை, சமகாலப் பிரச்சினைகள் தொடர்பான ஆய்வு அடிப்படையிலான பிரசுரங்களும் வெளியிடப்படும்.

தயாரிப்பு

காணொளிகள், தொகுப்புகள், ஆவணப்படங்கள் ஆகியன எழுநாவின் தயாரிப்புகளாகும். ஆய்வு மற்றும் சமூகச் செயற்பாடு சார்ந்து இயங்குபவர்களுடைய காணொளிகளுடன், சமகால நீண்ட காலப் பிரச்சினைகள் சார்ந்த ஆவணப்படங்களும் வெளியிடப்படுகின்றன. ஆய்வாளர்களின் ஆய்வுகளை காணொளிகளாக வெளியிடுவதற்கான செயற்பாடுகளும் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

கற்கை வட்டம்

எழுநா கற்கை வட்டம், ஈழம் சார்ந்த ஆய்வுகள் தொடர்பான விரிவான உரையாடல்களை உருவாக்கும் பொருட்டும், ஆய்வுச் சமூகத்தைக் கட்டியெழுப்பும் நோக்கிலும், தமிழ் பேசும் மக்கள் வசித்துவரும் பிரதேசங்கள் தோறும் கற்கை வட்டங்களைச் செயற்படுத்த முயற்சிக்கின்றது; செயற்படுத்தி வருகின்றது. இவ்வாறான கற்கை வட்டங்களில் எழுநா வெளியீடுகளும், ஆவணப்படங்களும் பிரதான பேசு பொருள்களாக அமைகின்றன. சமூக மட்டத்தில், எழுநா வெளியீடுகளைத் தாண்டியும், ஈழத்து ஆய்வுகள் சார்ந்து, தொடர்ச்சியான உரையாடல்களை இது சாத்தியப்படுத்தும்.

புத்தக மன்றம்

எழுநா புத்தக மன்றம், வருடாந்தச் சந்தாவை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இதில் இணைவதன் மூலம் எழுநாவின் முயற்சிக்கு ஆதரவளிக்க முடியும் என்பதுடன், சந்தா மூலம் எழுநாவின் புத்தக மன்றத்தில் இணைபவர்களுக்கு, எழுநாவின் சகல வெளியீடுகளும் கிடைக்கப்பெறும். அண்ணளவாக வருடாந்தம் 20 தொடக்கம் 25 வரையான நூல்களைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

ஆசிரியர் குழு

கணேசானந்தன் சசீவன்
பதிப்பாளர்/ பிரதம ஆசிரியர்

விஜயதர்சினி தினேஸ்
முகாமைத்துவம்/ கற்கைவட்டம்/ நிகழ்வுகள்/
விநியோகம்

ஸ்ரீனிவாஸ் கபில்தேவ்
சஞ்சிகை/நகல் திருத்தம்

ஐனனி பாலசுந்தரம்
வலைத்தாம்/ பரவலாக்கம்

தனுஜன் சுந்தரலிங்கம்
ஆவணப்படத் திரையொளி ஆக்கம்

புவளிணா மெய்யழகன்
ஆவணப்பட எழுத்துருவாக்கம்

கௌமிகாந்தன் சித்தாந்தன்
நூல்/ மெய்ப்புப்புள்ளி

தயாரிப்புக் குழு

ஜீவமணி பாலன்
நூல் வடிவமைப்பு

வேணி ஆனந்தா
சஞ்சிகை வடிவமைப்பு

நிரோஷா தியாகராசா
மெய்ப்புப்புள்ளி

பவித்ரா இரமணீசுரமாமா
குரல் வடிவம்

மதுவாரி சத்தியலோகநாதன்
குரல் வடிவம்

வளவாளர்கள்

இ. பத்மநாப ஐயர்
உசாத்துணை சேவை

தில்லைநாதன் கோபிநாத்
நூல் தயாரிப்பு

தங்கராஜா பிரபாகரன்
மனிதவளத் தொப்பு

சிறிதரன் சோமிதரன்
ஆவணப்படம்

பரமசிவம் பவதாரணி
செயல்பாட்டு மேலாண்மை

சிவகுமார் சிவகஜன்
கற்கை வட்டம்

சஜீவன் தர்மராணம்
நிகழ்வுகள்

நிதிப்பங்களிப்பாளர்கள்

கணேசலிங்கம் குகரூபன்
சஞ்சிகை

கருணானந்தன் சஞ்சயே
கற்கை வட்டம்

கனக சுகுமார்
நூல் தயாரிப்பு / உசாத்துணை சேவை

எழுந்து

இதழ் 32

ஆதரவளிப்போர்

மாணாடம் நிறுவனம்
நூல் தயாரிப்பு

தமிழ் ஊகத் திரட்டு
ஆவணப்படம்

வரதராஜன் சூபகார்த்த கல்வி
அறக்கட்டளை
கற்கை வட்டம்

கற்கை வட்ட ஒருங்கிணைப்பாளர்கள்

நடராஜா முரளிதரன்
கனடா

அச்சுப்பதித்து விநியோகிப்போர்

நாளை வெளியீடு
கனடா

துறை சார் ஆலோசகர் குழு

ஸ்ரீவரதராஜன் பிரசாந்தன்
மொழியும் இலக்கியமும்

கந்தையா ரமணிதரன்
நீரியலும் நீர்ப்பாசனமும்

குமாரசுவேல் குருபரன்
சட்டமும் சட்ட முறைமையும்

நடராஜா சிறீசுந்தராஜா
கூழலும் உயிர்ப் பல்வகைமையும்

சச்சிதானந்தன் சுகிர்தராஜா
சமயமும் இறையியலும்

பால சிவகடாசம்
சுதேசியமும் பாரம்பரிய மருத்துவமும்

நாகமுத்து பிரதீபராஜா
புவியியலும் திட்டமிடலும்

பரம புஸ்பராணம்
வரலாறும் தொல்லியலும்

சனாதனன் தமோதரம்பிள்ளை
கட்டில் அரங்கேற்றக் கலைகள்

சேனன் உருத்திரமூர்த்தி
சமூகவியலும் மாணிடவியலும்

முத்துக்கிருஷ்ணன் சர்வானந்தன்
பொருளியலும் நிதியியலும்

சபா ஜெயராசா
கல்வியியலும் கற்றலும்

மரியோ அருள்தான்
அரசியலும் மெய்யியலும்

இரத்தினவேலுப்பிள்ளை மயூரநாதன்
கட்டிடக்கலையும் வடிவமைப்பும்

கந்தையா பகீரதன்
விவசாயமும் மீன்பிடிப்பும்

சுட்டுறவு புத்தக மன்ற உறுப்பினர்கள்

இ. பத்மநாப ஐயர்

கணேசானந்தன் சசீவன்

தில்லைநாதன் கோபிநாத்

கதிர் சயந்தன்

தொடர்பிற்கு

மின்னஞ்சல்:

contact@ezhunaonline.com
ezhunamedia@gmail.com

முகவரி:

எழுநா

63, சேர். பொன். இராமநாதன் வீதி
கலட்டி சந்தி, திருநெல்வேலி

FOLLOW

எழுந்து

<https://ezhunaonline.com/>

<https://youtube.com/user/Ezhuna>

<https://www.facebook.com/Ezhunax/>

<https://twitter.com/Ezhuna>

<https://www.instagram.com/ezhuna/>

<https://www.tiktok.com/@ezhuna>

<https://open.spotify.com/show/4Xn>

<https://tinyurl.com/ykjr8u3f>

<https://tinyurl.com/3zfkzxm>

<https://tinyurl.com/2p83m8zj>

<https://pca.st/swr6zomk>

<https://radiopublic.com/6rX3L4>

<https://tinyurl.com/bdeky92h>

<https://anchor.fm/ezhuna>

<https://www.clubhouse.com/club/ezhuna>

<https://www.magzter.com/publishers/>

வன்னித்தம்பிரான் வழிபாடு

- தி. செல்வமனோகரன்

03

இலங்கையில் பாராளுமன்றத்தின் தோற்றமும்
அதன் சுருக்கமான வரலாறும் — பகுதி 1,2

- ஆங்கில மூலம் : பசன் ஜயசிங்க, பீற்றர் ரீட், அசங்க வெலிக்கல்
தொகுப்பும் தமிழாக்கமும் : கந்தையா சண்முகலிங்கம்

10

பண்டைய யாழ்ப்பாணத்தின்
கந்தரோடை நாகரிகம்

- சிவ தியாகராஜா

24

ஆடைகளை நனைக்கும் கண்ணீர்:
ஆடைத்தொழிலாளரின் கதைகள்

- மீநீலங்கோ தெய்வேந்திரன்

35

மலாயா தந்த மாற்றங்கள்

- கார்த்திகேசு இந்திரயாலா

44

இந்தியத் தொழிலாளர் கடமைகளும்
உரிமைகளும் : தோட்டத் தொழிலாளர்
விடுதலைக்கான வழிகாட்டி

- எம். எம். ஜெயசீலன்

51

இலங்கையின் இடுக்கண்

- ஆங்கில மூலம் : நீல் டி வோட்டா (Neil DeVotta)
தமிழில் : வினசென்ட் போல் சந்தியாப்பிள்ளை

57

ஈழத்து தமிழ்க் கூத்து உருவாக்கம்:
கூத்துகளின் உருவும் கருவும்

- சின்னையா மௌனகுரு

66

வெயுசிக்காமின் நிலப்படத் தொகுப்பில்
வலிகாமம் — வட்டுக்கோட்டை

- இரத்தினவேலுப்பிள்ளை மயூரநாதன்

74

தமிழர்களும் தேசமும் : இந்திய இலங்கைத்
தமிழர்களின் தேசிய அடையாள அரசியல்
மீதான ஒப்பீட்டு ஆய்வு — பகுதி 1

- சிவராஜா ருபன்

80

கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் திருமண
நடைமுறைகள் — பகுதி 1

- எம். ஜி. எம். சாக்கீர்

90

வடஇலங்கையில் சங்ககால நாணயங்கள் :
மீள் பரிசீலனை

- பரமு புஷ்பரட்சம்

98

அதிகாரப் பகிர்வும் தன்னாட்சியும்:
சர்வதேச உதாரணங்கள் சில

- ஆங்கில மூலம்: ஜயம்பதி விக்கிரமரட்சன
தொகுப்பும் தமிழாக்கமும் : கந்தையா சண்முகலிங்கம்

104

அரிட்ட பர்வத மலை எனும் ரிட்டிகல மலையில்
காணப்படும் நாகர் பற்றிய கல்வெட்டுகள்

- என். கே. எஸ். திருச்செல்வம்

111

ரிதி விகாரை மலையில் நாக மகாராஜன்
பற்றிய கல்வெட்டு

- என். கே. எஸ். திருச்செல்வம்

117

சிலப்பதிகாரமும் ஈழத்துக் கண்ணகி
வழக்குரையும்

- ஜெகநாதன் அரங்கராஜ்

122

விதை நிதி (Seed Fund): வடக்கின்
தொழில் முயற்சிகளுக்கு ஆரம்ப முதலீடு!

- ஆங்கில மூலம் : ஜெகன் அருளையா
தமிழில் : த. சிவதாசன்

131

'தீவிரவாதிகளுடன் தேநீர் நேரம்' : "Tea Time
With Terrorists' நூலை முன்வைத்து

- இளங்கோ

135

இலங்கையின் கால்நடைப் பண்ணையாளர்கள்
சந்திக்கும் பொருளாதாரப்
பிரச்சினைகளும் சாத்தியமான தீர்வுகளும்

- சிவபாத கந்தரலிங்கம் கிருபாவந்தகுமரன்

140

பொருளாதார வீழ்ச்சியிலிருந்து எழுச்சியை
நோக்கி : கூட்டுறவுகளின்
மீள்-வருகையின் அவசியம்

- வை. ஜெயமுருகன்

145

வடக்கு — கிழக்கு மாகாணங்களின்
பொதுவசதிகள் துறையும் வீடமைப்பும்

- அமரசிங்கம் கேதீஸ்வரன்

151

சிலப்பதிகாரமும் ஈழத்துச் சார்பு நூல்களும்

- இளஞ்செழியன் சண்முகம்

157

புகோளப் பொருளாதார மாற்றக் காலம்: சர்வதேச
மாற்றம் உள்ளூர் அரசு சாரா அமைப்புகளின்
நுண் அரசியலும் உள்ளூர் தயார்ப்படுத்தலும்

- வை. ஜெயமுருகன்

165

பின்காலனியச் சூழலில் ஈழத்துப்புலம் தனக்கான தனித்த அடையாளங்களை, அவற்றைப் பேணுதலுக்கான அக்கறையை கொண்டமைந்ததாக இல்லை. பொருளாதாரம், சமயம், பண்பாடு என எல்லாத் தளங்களிலும் 'மேனிலையாக்கம்' எனும் கருத்தாக்கத்தை நோக்கிய பயணத்தையே மேற்கொண்டு வருகின்றது. இத்தகைய பின்னணியில் தன்னடையாளப் பேணுகை குறித்த பிரக்ஞையை ஏற்படுத்துதலின் ஒரு பகுதியாகவே 'ஈழத்து நாட்டார் தெய்வங்கள்' எனும் இக்கட்டுரைத் தொடர் அமையப்பெறுகிறது. இதில் ஈழத்தில் மட்டும் சிறப்புற்றிருக்கும் தெய்வங்கள், ஈழத்தில் தனக்கான தனித்துவத்தைப் பெற்றிருக்கும் தெய்வங்கள் என்பன கவனத்தில் கொள்ளப்படுகின்றன. இத்தொடரானது தெய்வங்களை அடையாளப்படுத்துவதோடு அவற்றின் வரலாறு, சமூகப் பெறுமானம், சடங்கு, சம்பிரதாயங்கள், தனித்துவம், இன்றைய நிலை, சமூகத்துக்கும் அதற்குமான இடைவினைகள் முதலான பல்வேறு விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக அமைகிறது. கள ஆய்வின் வழி நிகழ்த்தப்படும் இவ்வாய்வு விவரணம், வரலாறு எனும் ஆய்வு முறைகளின்படி எழுதப்படுகிறது. இவ்வாய்வுக்கான தரவுகள் நூல்களின் வழியும் நேர்காணல், உரையாடல், செய்திகள் என்பவற்றின் வழியும் பெறப்பட்டு சமூக விஞ்ஞானப் பார்வையினூடாக ஆக்கப்படுகின்றது.

தி. செல்வமனோகரன்

யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக இந்துக் கற்கைகள் பீடத்தின் சைவசித்தாந்த துறையின் முதுநிலை விரிவுரையாளராக தி. செல்வமனோகரன் திகழ்கிறார் . இந்திய மெய்யியல் கற்கை புலத்தில் கலாநிதிப் பட்டத்தை பெற்றுள்ளார். இந்துக்கற்கை புலம் சார்ந்து காஷ்மீர் சைவமும் சைவ சித்தாந்தமும், இலங்கையில் சைவத்தமிழ் பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி, நாயன்மார் பாடல்கள், தமிழில் மெய்யியல் எனும் நூல்களை எழுதியுள்ளார். பெறுதற்கரிதான இருபதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை மீள்பதிப்புச் செய்துள்ளார். 'சொற்களால் அமையுலகு' என்னும் இவரது நூல் கலை, இலக்கியம் சார்ந்த விமர்சன நூலாகும்.

வன்னித்தம்பிரான் வழிபாடு

அறிமுகம்

யற்கையோடு ஓட்டி வாழ்ந்த ஆதிகாலத்தில் இருந்து விவசாயமும் கால்நடை வளர்ப்பும் மனிதர்களின் முக்கிய தொழில்களாக இருந்து வருகின்றன. குறிப்பாகத் தமிழகச் சூழலில் உருவான திணைக்குடிகள் இதற்குச் சான்றாகின்றன. வயலும் வயல் சார்ந்த நிலமும் மருதம்; அதுவே விவசாயத்தின் பூர்வீகம் என்று கூறப்பட்டாலும் முல்லை நிலமும் குறிஞ்சியும் கூட குறித்த காலகட்டத்தின் பின் விவசாய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டன. விவசாயமும் கால்நடை வளர்ப்பும் தவிர்க்க முடியாத தொழில்சார் இணங்கு முறையை உடையன என்பது முக்கிய விடயமாகிறது. தமிழகத்து முல்லை நிலம் காடுகளை, அவற்றை ஓட்டியமைந்த மேய்ச்சல் நிலப் பகுதிகளைக் கொண்டவை; கால்நடை வளர்ப்புக்கு உகந்தவை. காலப்போக்கில் சிறுவேளாண்மை நிலங்கள் உற்பவிக்கப்பட்டன. வரகு, திணை முதலான தானியங்கள் நிறைவாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டன என கலித்தொகை (53: 22: 108:3) பல இடங்களில் எடுத்துரைக்கிறது.

எருது வளர்ப்பவர்கள் அண்டர்கள் எனப்பட்டனர் (குறுந்தொகை 117:3). ஆயர் எனப்படுவோர் கோட்டினத்தாயர் (எருமை வளர்ப்பவர்), கோவினத்தாயர் (பசு வளர்ப்போர்), புல்லினத்தாயர் (ஆட்டிடையர்) என வகைப்பட்டிருந்தனர். இடையர் பல வகையினராக இருந்தனர் (குடவர், கோவலர், பூழியர், பொதுவர்). விவசாயம், கால்நடை இணைந்த வாழ்வு திணை மரபில் இருந்து மாறிய புதுவாழ்வை அளித்தது. பிற்கால இந்தியக் கால்நடை வளர்ப்போர் மேய்ச்சல் நிலம் தேடி இடம் பெயர்ந்து சென்றனர் எனவும் அதில் ஒரு பகுதியினர் இலங்கையினை வந்தடைந்து வாழ்ந்தனர் எனவும் கருதப்படுகிறது.

மனிதர், வேட்டையாடல் - உணவுதிரட்டல் வாழ்க்கைமுறையில் இருந்து வேளாண்மை சார் வாழ்க்கைமுறைக்கு மாறியபோது, அனைத்துத் தொல்பண்பாடுகளிலும் வழக்கில் வந்த கால்நடைகளை வளர்த்தல், பேணுதல், உணவாகப் (இறைச்சி) பயன்படுத்தல் ஆகிய செயல்முறைகளின் கூட்டுத்தொழில் கால்நடை வளர்ப்பு எனப்பட்டது. இது வேளாண்மையின் துணைத்தொழிலாகிவிட்டது. கால்நடை வளர்ப்பானது, பண்பாட்டுக்குப் பண்பாடு,

காலத்துக்குக் காலம் மாறிவருவதோடு, தனித்துவமான பண்பாட்டு, பொருளியல் பாத்திரத்தையும் வகிக்கிறது.

எது எவ்வாறாயினும் கால்நடை வளர்ப்போரை இடையராகவோ, ஆயராகவோ கருதும் நிலை மாறியது. அது விவசாய நிலம் சார் மக்களின் தொழிலாயிற்று. பெருங்குடி வேளாளர், சிறுகுடி வேளாளர்களின் தொழிலாயிற்று. காலனிய காலத்தில் எல்லா மக்களும் கால்நடை வளர்ப்பில் ஈடுபட்டனர். ஆயினும் 'பட்டி' வளர்ப்பு குறிப்பிட்ட மக்கள் கூட்டத்தாரால் தான் இன்றுவரை மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

மாடுகளை மேய்ச்சலுக்கு இட்டுச் செல்லும் சிறுகுடி வேளாளர் மாடு வழி தவறிச் செல்லாதிருக்கவும், நோய் நொடியின்றி பட்டி பெருகவும் பல தெய்வங்களை வழிபட்டு வந்துள்ளனர். பிராந்திய அடிப்படையில் வெவ்வேறு பெயர்கள், வெவ்வேறு வழிபாட்டு முறைகள் காணப்படும் அவற்றின் அடிக்கட்டுமானம் ஒன்றாக இருப்பதைக் காணமுடிகிறது. எடுத்துக்காட்டாக சிறுகுடி வேளாளரின் பொதுநிலைத் தெய்வமாக அண்ணமார் காணப்படுகிறார். அவருக்குப் 'பொல்லு' வைத்து (தடி) வழிபடும் மரபே காணப்படுகிறது. அதையொத்து பூநகரிப் பிராந்தியத்தில் வழிபடப்படும் குறிப்பன் துவரந்தடி (பொல்லு) வைத்தே வழிபடப்படுகிறார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கால்நடை வளர்ப்பாளர்களின் நம்பிக்கை மிகுந்த இன்னொரு தெய்வமாக வன்னித் தம்பிரான் என்கின்ற வன்னித்தெய்வம் விளங்குகிறது. இதேபோல மட்டக்களப்பு, அம்பாறை மாவட்டங்களில் வதனமார், குமாரர், முன்னடித் தம்பிரான் வழிபாடுகளும் காணப்படுகின்றன.

இந்த ஆய்வுக்காக திருகோணமலையில் இத்தெய்வம் பற்றிய தரவுகளை நேரே சென்று திரட்ட திசானி, டிலக்சனா, கஸ்தூரி ஆகியோர் உதவினர். அதேபோல முல்லைத்தீவில் அபிஷேகன், கனுசியா போன்றோரின் உதவி கிடைத்தது.

வன்னித்தம்பிரான்

இந்தியாவில் இருந்து இலங்கை வந்த வதனமார்களில் ஒருவரான வன்னித் தம்பியே வன்னித் தம்பிரான் என வழங்கப்படுவதாக அறியமுடிகிறது. வேளாள சமூகத்தின் 'வன்னியர்' தெய்வ வழிபாடு இலங்கையின் பல பாகங்களிலும்

காணப்படுகிறது. அவ்வழிபாடும் இவ்வன்னித் தம்பிரான் வழிபாடும் ஒன்றா என்பதைச் சரிவர அறியமுடியவில்லை. தம்பிரான் என்பதற்கு பெரியவர், தலைவர், மதிப்பிற்குரியவர் என்ற பொருள்கள் உண்டு (உதாரணம் பெரியதம்பிரான், நாகதம்பிரான்). வன்னியர்களின் தலைவனாகவோ அல்லது வன்னியர்களின் வழிவந்த வழிபடு தெய்வமாகவோ வன்னித்தம்பிரான் வழிபாடு வந்திருக்கலாம்.

1) வதனமார்களும் வன்னித் தம்பிரானும்

‘வதனமார் குழுமாடு கட்டு அகவல்’ எனும் நூலில் (ஈழத்துப் பூராடனார்: 2000) “சுவாதியம்மனின் மகனார் மங்கலனார், வதனமார் பதினமரோடும் யானை, காலி (குழுமாடு/ குழுவன்) பிடிக்கின்ற செயலுக்காய் வில்லம்பு, செல்லை, வெளுக்கயிறு, கோடாலி, கிருசுவடி, மேல்வளைந்த கோடரி (கோடரி), எல்லையில்லாப் பொல்லு என்பவற்றை எடுத்துக்கொண்டு, அவர்களது நாடான அயோத்தியில் இருந்து புறப்பட்டு ‘இராவணனாராண்ட’ இலங்கையை வந்தடைந்தனர்” எனக் கூறப்படுகின்றது. அவர்களுள் ஒருவரே வன்னித் தம்பிரான் என கிழக்கிலங்கை மக்களால் நம்பப்படுகிறது.

2) மாருதப்புரவீகவல்லியும் வன்னித்தம்பிரானும்

தமிழ்நாட்டிலிருந்து மாருதப்புரவீகவல்லி என்னும் இளவரசி, தன்னைப் பீடித்திருந்த நோயைத் தீர்ப்பதற்காக இலங்கையின் வடபகுதிக்கு வந்தார். அந்நோய் தீர்ந்தபின், வன்னி என அழைக்கப்படும் அடங்காப்பற்றுப் பகுதியை ஆண்டுவந்த உக்கிரசிங்கசேனன் என்பவரை மணந்து இலங்கையிலேயே தங்கிவிட்டார். வையாபாடல், இவர்களுக்குப் பிறந்த மகனின் திருமணத்துக்காக, மதுராபுரியில் இருந்து பெண் ஒருவரை அழைத்துவந்தபோது, அவளுடன் 60 வன்னியர்கள் வந்ததாகக் கூறுகின்றது. இவர்கள் அடங்காப்பற்றுக்கு அனுப்பப்பட்டு அப்பகுதிக்குப் பொறுப்பாக நியமிக்கப்பட்டபோது இலங்கைக்கு மேலும் பல வன்னியர்களை இவர்கள் அழைத்து வந்துள்ளனர். முல்லைத்தீவில் குடியேறிய முல்லை மாலாணன், சிவலை மாலாணன், சருகி மாலாணன், வாட்சிங்கராட்சி போன்ற வன்னியர்களின் பெயர்கள் வையாபாடலில் கூறப்பட்டுள்ளன.

வன்னி - அடங்காப்பற்றின் பூர்வகுடிகளினால் ஏற்பட்டு வந்த தொல்லைகளின் காரணமாக, அவர்களை அடக்குவதற்காகவும்,

தமிழ்நாட்டிலிருந்து பல வன்னியர்கள் அங்கு அழைக்கப்பட்டுள்ளார்கள். வையாபாடலில், ‘கறுத்தவராயசிங்கம், தில்லி, திடவீரசிங்கன், குடைகாத்தான், முடிகாத்தான், வாகுதேவன், மாதேவன், இராசசிங்கன், இளஞ்சிங்கவாகு, சோதையன், அங்கசிங்கன், கட்டையர், காலிங்கராசன், சுபதிட்டன், கேப்பையினார், யாப்பையினார், ஊமைச்சியார், சோதிவீரன், சொக்கநாதன், இளஞ்சிங்கமாப்பாணன், நல்லதேவன், மாப்பாணதேவன், வீரவாகு, தானத்தார், வரிப்பத்தார்’ ஆகிய 24 பேர் அழைக்கப்பட்டதாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவர்களில் சிலர் பளை, கரைப்பற்று, கச்சாய், கருவாட்டுக்கேணி, கட்டுக்குளம் போன்ற இடங்களில் குடியேற, வேறு பலர் திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு மாவட்டப் பகுதிகளிலும் குடியேறினர். யாழ்ப்பாணத்திலும் சிலர் குடியேறினர். இன்னும் சில வன்னியர் கணுக்கேணி, முல்லைத்தீவு, தனிக்கல்லு, கிழக்குமுலை, மேற்குமுலை ஆகிய இடங்களில் ஆட்சிசெலுத்தி வந்த பல்வேறு பூர்வகுடிச் சாதியினரைத் தோற்கடித்து, அப்பகுதிகளைத் தாங்களே ஆண்டு வந்துள்ளனர்.

3) திருகோணமலையில் வன்னித் தம்பிரான் பற்றிய கதைகள்

வதனமார் இந்தியாவில் இருந்து இலங்கைக்கு வந்ததாகவும் இலங்கையில் திருகோணமலையில் முதலில் இறங்கியதாகவும் சொல்லப்படும் அதேவேளை, இவர்களின் பொழுதுபோக்காக யானை, குதிரைகளை அடக்குதல் என்பன இருந்து வந்துள்ளன. அவர்களில் மொத்தமாக ஏழு பேர் இருந்துள்ளனர். அவர்களில் வன்னித்தம்பி என்ற ஒருவர் பாலை மரத்தில் தேனைக் கண்டு அதனை தான் மட்டும் குடித்துவிட்டார். அவ்வேளை இவரைக் காணாது தேடி வந்த மற்ற ஆறு பேரும், இவர் தான் மட்டும் தேனை அருந்தியிருப்பதைக் கண்டு கோபமுற்று, இங்குள்ள கால்நடைகளுக்குப் பாதுகாப்பாக இருக்க வேண்டும் என்றும், பாதிப் பழமோ அல்லது பாக்கோ வைத்தால் கூட, அதனையும் ஏற்றுக்கொண்டு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்றும் அவருக்குச் சாபமிட்டனர் (பூசாரி நல்லையா தவராசா).

இவ்வழிபாடானது கிருஷ்ண அவதாரத்துடன் இணைத்துப் பேசப்படுகின்றது. அதாவது கிருஷ்ணவதாரத்தில் எவ்விதம் கிருஷ்ணர் பசுக்களைக் காத்து வந்தாரோ அதனைப் போல

தங்களுடைய கால்நடைகளையும் பாதுகாப்பவராக இவர் கருதப்பட்டு வழிபடப்படுகின்றார். பசுக்கள் பெருகுவதற்காக வழிபடப்படும் இவரிடமே எருமை மாடுகள், பசுமாடுகள் என அனைத்தும் இருந்துள்ளன. இவர் காளை மாடுகளைச் சாந்தமாக்குதல், காட்டு மாடுகளைப் பிடித்து வைத்தல் போன்றவற்றினைச் செய்பவராகவும் கருதப்படுகின்றார். நம் மக்கள் எல்லாம் பால் கறப்பதில்லை. பால் வேண்டுமெனில் ஏனத்தைக் (பாத்திரத்தை) கொண்டு சென்று மாடுகள் உள்ள வழியில் வைப்பர். பின்னர் 'கூ' என்ற சத்தம் கேட்கும். சிறிது நேரம் கழித்துச் சென்று பார்த்தால் ஏனத்தில் பால் நிறைந்திருக்கும். இவ்வாறு இருக்க, ஒரு சமயம் வண்ணார் குலத்தைச் சார்ந்த ஒருவரும் மற்றொருவரும் பால் கறப்பவர் யார் என்பதனை அறிய வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தில் ஏனத்தை பசுக்கள் செறிந்துள்ள இடத்தில் வைத்துவிட்டு, காட்டில் ஒளிந்திருந்து பார்த்தனர். சிறிது நேரத்தில் அந்த ஏனத்தில் பால் நிரம்பி வழியத் தொடங்கியது. அவ்வேளையில் ஒளிந்திருந்த அவ்விருவரும் போதும் என்று சொன்னதால் பாலுடன் ஏனமும் இல்லாமல் போனது. அன்றிலிருந்து பால் கொடுப்பதில்லை. அப்போதுதான் இவர் தனிப்பட காட்டிற்குச் சென்று இந்தப் பூசையைச் செய்கின்றார். ஏனெனின் அவரின் அம்மாசுவாதி அம்மன் 'நீ அங்கே, இங்கே போய் ஒன்றும் கேட்கக்கூடாது. பிறரின் பட்டியில் போய் பாலும் எடுக்கக்கூடாது. முழுப்பேரும் கொண்டு வந்து வெள்ளி, சனிக்கிழமைகளில் உனக்குப் பரமுதம் செய்து தருவார்கள். அதை இல்லையென்று சொல்லாமல், அங்கே போய் பரமுதத்தைச் செய்துட்டு, சாப்பிட்டு வா' என உரைத்ததாக நம்பப்படுகிறது.

தினகரன் பத்திரிகையில் 2014.11.16 அன்று வெளிவந்த தாழை செல்வநாயகம் என்பவர் எழுதிய 'கிளிச்சிறாம்பி' எனும் சிறுகதையில் உயிர்களைக் காப்பாற்றும் தெய்வமாக வன்னித்தம்பிரான் குறிப்பிடப்படுகின்றார்.

வன்னித்தம்பிரான் வழிபாடு

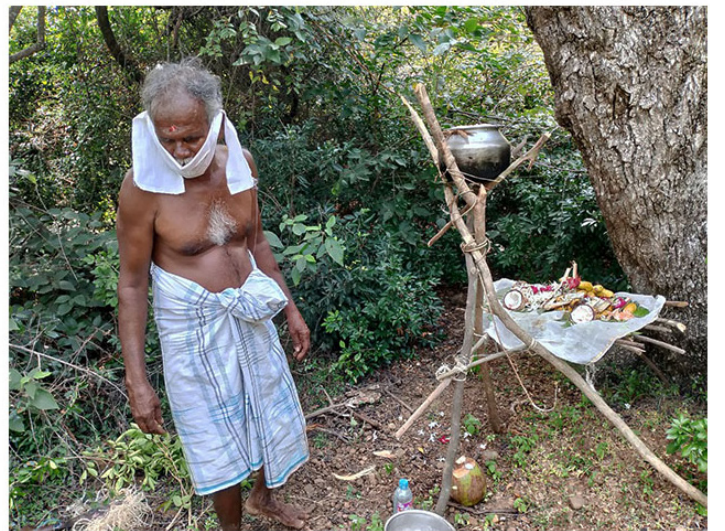
இன்று வன்னித் தம்பிரான் வழிபாடு திருகோணமலையில் சம்பூர், கிளிவெட்டி முதலான ஊர்களில் செல்வாக்குப்பெற்றுக் காணப்படுகிறது. வன்னித் தெய்வம் என்ற பெயரில் முல்லைத்தீவில் குழுமுனை, ஆண்டாங்குளம் பகுதியில் உள்ள காட்டில்

இவ்வழிபாடு காணப்படுகிறது. ஏலவே கூறியது போல மட்டக்களப்பு, அம்பாறை மாவட்டங்களில் வதனமார் வழிபாடு காணப்படுகிறது. அத்தெய்வத்துக்கான வழிபாட்டு முறையும் வன்னித் தம்பிரான் வழிபாட்டு முறையும் ஒத்த தன்மையுடையவை. அதேபோல மட்டக்களப்பில் காணப்படுகின்ற 'முன்னடித் தம்பிரான் வழிபாடு, குமார தெய்வ வழிபாடு' என்பன வன்னித்தம்பிரான் வழிபாட்டுடன் முழுமையாக ஒத்தமைந்தமை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழகச் சூழலில் இவ்வழிபாடு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

வன்னித் தம்பிரானுக்கெனத் தனிக்கோயில் எதுவும் இல்லை. காட்டின் ஒரு புறத்தில் பற்றைகள் வெட்டப்பட்டு ஒரு மரத்தை மையமாகக் கொண்டதாக இவ்வழிபாடு நிகழ்த்தப்படுகின்றது. குறிப்பாக பாலைமரம் அல்லது ஆலமரம் முதன்மைப்படுத்தப்படுகின்றது. முல்லைத்தீவில் வெள்ளைக்கல் ஒன்று பாலை மரத்தடியில் வைத்து வழிபடப்படுகிறது.

வழிபாட்டு முறைகள்

வன்னித்தம்பிரானுக்கான சடங்குகளானது தை, மாசி, பங்குனி மாதங்களிலேயே பெரும்பாலும் செய்யப்படும். இவை கால்நடைகளுக்கு நோய் தாக்காது இருக்கவும் காணாமல்போன கால்நடைகளைத் திரும்பப் பெறுவதனையும் நோக்காகக்கொண்டு ஆற்றப்படுகின்றதெனலாம். மாடுகள் கன்று போட்டதன் பின்பு அவை கறக்கும் பாலினை வீட்டிற்குக் கொண்டு வந்து

திருகோணமலை சம்பூரில் வன்னித் தம்பிரான் வழிபாடு

காய்ச்சி, அதிலிருந்து வருகின்ற பாலாடை, நெய் என்பவற்றினை எடுத்து, அதில் விளக்கேற்றி இச்சடங்குகள் ஆற்றப்படுகின்றன. அந்தக் காலத்தில் வரும் பாலினை விற்க மாட்டார்கள். வீட்டிற்குக் கொண்டுபோய் வன்னித் தம்பிரானுக்காக நெய் எடுத்து அதில் விளக்கேற்றி, உறி போட்டு, பாலை மரத்திற்கு அடியில் அந்த உறியில் முக்காலியைக் கட்டி, அதில் மடை வைத்து, பின்பு தேங்காய்ப் பாலில் பொங்கி, பாணையை மூடி வைப்பார்.

முல்லைத்தீவு குழுமுனை ஆண்டாளங் குளம் வன்னித் தெய்வத்திற்கான படையல்

அப்பாணை திறக்கப்பட மாட்டாது. எனினும் தேங்காய்ப் பால் நன்கு பொங்கி வரும்வேளை, அதனை உறியில் வைத்து வெற்றிலை மடை மட்டும் வைக்கப்படுமேயன்றி வேறு மடைகள் பரப்பப்படமாட்டாது. பாணையோடு தூக்கி முக்காலி மாதிரி உறியில் வைத்து கொஞ்ச நேரம் வெளியில் தள்ளி நின்றுவிட்டு சிறிது நேரம் கழித்து வந்து, கற்பூரம் கொளுத்தி பூசை செய்து முடிப்பார்கள். அதுமட்டுமன்றி வன்னித் தம்பிரானுக்கு வீட்டில் இருக்கும் பறங்கி வாழையை நேர்ந்து கட்டுவதுண்டு. அந்த வாழை உரிய நேரத்தில் பெரிய குலை போடும் என்ற நம்பிக்கையும் உண்டு. மேலும் அந்த வாழைக்குலையிலிருந்த வரும் பழத்தைக் கொண்டுவந்து தான் இங்குள்ள மடையில் வைப்பார்கள். இங்கு படைக்கப்படும் எந்தப் பொருளும் வீடுகளுக்குக் கொண்டுசெல்லப்பட மாட்டாது. அதுமட்டுமன்றி பெண்கள் இவற்றினைச் சாப்பிடுவதும் கிடையாது (பூசாரி நல்லையா தவராசா).

மட்டக்களப்பு, அம்பாறை மாவட்டங்களில் வதனமாரில் ஒருவரான முன்னடித் தம்பிரான் தெய்வத்திற்கு பெரிதாக பந்தலினை அமைத்து, இலைகுழைகளினால் அலங்கரித்து வழிபாடியற்றப்படும். இதில் பச்சை அரிசியினையும் பாலினையும் சேர்த்துப் பொங்கல் செய்வார். அதில் வேறெந்தப் பொருளும் சேர்க்கப்படமாட்டாது. அகப்பையினைப் பயன்படுத்தாமல் பொங்கலைப் பொங்க வேண்டும். வாழைப்பழத்தினைக் குலையோடு பந்தலில் வைத்து வெற்றிலை, பாக்கு, பூக்கள் என்பவற்றினையும் மடையில் வைத்து வழிபாட்டினை ஆரம்பிப்பார். ஆண்டுதோறும்,

மாடு முதற் கன்று ஈன்றதும், பட்டிக்காரர்களால் இளங்கன்றுப் பால் எடுத்து பொங்கல் செய்யப்படும். இளங்கன்று வளர்ந்த பிற்பாடு அதன் பாலை எடுத்துச் சடங்கு செய்வார். இது 'முதியான் கன்றுப் பால்' எனப்படும். இரு தடவை செய்ய முடியாதவர்கள் ஒரு தடவை மாத்திரம் செய்யும் சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. பந்தல் போட்டு அப்பந்தலில் முக்காலி கட்டி அம்முக்காலியிலும் பொங்கல், பழம் என்பன படைக்கப்படும். இச்சடங்கானது முறையாகப் பூசாரியினால் செய்யப்பட்டால் முன்னடித்தம்பிரான் பூசாரியினுள் வெளிப்படுவார். பொங்கலைப் படைத்துவிட்டு காட்டிலேயே அதனை விட்டு வருவார். அதனை வீட்டிற்கு எடுத்து வரமாட்டார்கள். பின்னர், படைத்த பொங்கலை காட்டிற்குச் சென்றுதான் உண்ண வேண்டும் என்ற கட்டுப்பாட்டினை விதித்துள்ளனர். குறிப்பாக வீட்டிலுள்ள பெண்கள், குழந்தைகள் இப்பொங்கலை உண்ணக்கூடாது (ஈழத்துப் பூராடனார், 2000). இந்த அடிப்படையில் வன்னித் தம்பிரான் வழிபாடும் முன்னடித்தம்பிரான் வழிபாடும் ஒன்று என்றே கருதத் தோன்றுகிறது.

குழுமுனைப் பூசாரி தியாகசோதி சந்திரன், தை மாதத்தில் காடுவெட்டி நிகழ்த்தப்படும் வழிபாடாக இதனைக் குறிப்பிடுகின்றார். அவர் கூறுவதன்படி, அது பட்டிப்பொங்கலை அண்மித்து வருதலை அவதானிக்க முடிகிறது. உரிய பூசைத்தினத்திற்கு முதல்நாள் உரல், உலக்கை, சுளகு, நெல் உள்ளிட்ட நெல் குற்றலுக்குத் தேவையான பொருட்களை எடுத்துச் சென்று மஞ்சள் நீரினால் கழுவி, நெல்குற்றும் மரத்தடியைத் தூய்மைப்படுத்தி அவ்விடத்தில் வைத்துக் குற்றிய பின், அரிசியை

அம்மரத்திலேயே பாதுகாப்பாகக் கட்டி வைத்துவிட்டு வருவர். பெண்கள் புழங்கிய (பயன்படுத்திய) பொருட்களைப் பயன்படுத்துவதில்லை அல்லது அவற்றை மஞ்சள் நீரால் தூய்மைப்படுத்தி எடுத்துச் செல்வர். இச்சடங்கிலும் வழிபாட்டிலும் பெண்களை எந்த வகையிலும் சம்பந்தப்படுத்த முடியாது - கூடாது என்பது இவ்வழிபாட்டின் நியதியாகக் காணப்படுகிறது.

பட்டியில் உள்ள எருது, பசு என்பவற்றில் இருந்து பெறப்பட்ட பாலை நெய்யாக்கி, அதனையும் பாலையும், குற்றித் தீட்டிய அரிசியோடு சேர்த்துக் கட்டி, ஒரு வருடம் நிறைவுற்ற

மரத்தில் இருந்து பழுத்து விழுந்த தேங்காய் ஒன்றைத் தெரிவு செய்து மஞ்சள் நீரில் கழுவித் தூய்மைப்படுத்திய பின் திருநீறு, சந்தனம் இட்டு வன்னித் தம்பிரானுக்கு நேர்ந்து, இக்காஞ்சுரங் கட்டையில் கட்டிவிடுவர். இதன் வீரியம் ஒரு வருடத்திற்கு இருக்கும். ஒரு வருட நிறைவில், இத்தெய்வத்திற்கான பொங்கலில் இத்தேங்காயை உடைத்துத் துண்டுகளாக்கி இடுவர். பின்னர், மீளவும் நேர்ந்து தேங்காய் கட்டப்படும். இவ்வாறு தேங்காய் கட்டப்படுவதனால் தமது வயலும் பயிரும், கால்நடைகளும் பாதுகாக்கப்படுவதாக இன்றும் நம்பப்படுகிறது. இவ்வழக்கம் குமிழமுனையிலேயே காணப்படுகிறது.

தட்டுவப் படையல் - குழுமுனை

இந்தத் தெய்வத்துக்கான பூசையின் போது தெய்வமாடினும், குறி சொல்லும் வழக்கம் இல்லை. பூசையின் முடிவில் பூசாரி அடியவர்களுக்கு நெற்றியில் நீறிட்டு ஆசிரிவதிப்பார். முல்லைத்தீவு குழுமுனையில் படையல்களைத் தட்டுவம் என்கிற பணையோலையில் படைப்பதும், தட்டுவத்திலிட்டே பிரசாதத்தை உண்பதுமான வழக்கம் காணப்படுகிறது. திருகோணமலையில் இலையில் படையலிடும் வழக்கமே காணப்படுகிறது.

சில அவதானிப்புகள்

தேங்காயையும் சொட்டுகளாக்கி (துண்டுகளாக்கி), புனிதமாக்கப்பட்ட பாணையில் இட்டுப் பொங்குவர். பொங்கலுக்கு நீர் விடப்படுவதில்லை. பாணையில் அகப்பையிட்டுக் கிண்டாது இப்பொங்கல் நிகழ்த்தப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

இம்மக்கள் தங்கள் வயல்களையும் கால்நடைகளையும் காக்குமாறு வேண்டி வயல்களின் எல்லைகளிலும் மேய்ச்சல் நிலங்களின் - கிராமங்களின் எல்லைகளிலும் காஞ்சுரம் மரத்தில் இருந்து வெட்டி யெடுக்கப்பட்ட வலிதான ஒன்றரைப் பாகம் (ஏறத்தாழ ஆறடி) கட்டையை (தடி) நிலத்தில் அடித்து நிறுத்துவர். பின் தென்னை

- வதனமார்களில் ஒருவராகவே வன்னித்தம்பிரான், முன்னடித்தம்பிரான் ஆகியோர் கட்டப்படுகின்றனர்.
- வதனமார், குமாரதெய்வச் சடங்குகளில் கட்டுக் கூறப்படும். வன்னித் தம்பிரான் தெய்வமேறினும் கட்டுக் கூறுவதில்லை.
- ஏனைய தெய்வங்களோடு வதனமார், குமார வழிபாடுகள் இணைக்கப்பட்டுள்ள நிலையில், வன்னித்தம்பிரான் வழிபாடு தனித்தே இன்றும் இடம்பெறுகிறது.
- குமார வழிபாடு, இல்லங்களிலும் நிகழ்த்தப்படுகிறது. வதனமார் தெய்வம் காளி, வைரவர், மாரி கோயில்களில் காவல் தெய்வமாக அமைந்துள்ளது.

குழுமுழுவனையில் தட்டுவப் படையலினை பூசாரி உண்ணல்

வன்னித்தம்பிரானோ இன்றும் காடுகளில் வைத்தே வழிபடப்படுகிறார்.

- பூசைக்காலம் முழுவதும் மௌனமாகவே யாவரும் கலந்து கொள்ள வேண்டும். அதேவேளை பூசாரி வாய் கட்டிப் பூசை செய்தல் நீண்டகால மரபாக இருந்து வருகிறது. ஆயினும் முல்லைத்தீவு குழுமுழுவனை வன்னித்தம்பிரான் வழிபாட்டில் தற்போது வாய் கட்டிப் பூசை செய்யப்படுவதில்லை.
- அந்தரத்தில் முக்காலியோ, அன்றிச் சிறுபரணோ அமைத்துப் படையல் வைப்பதும், பொங்கலைப் பானையோடு வைத்தே படைப்பதும் பொதுப்பண்பாக உள்ளது.
- திருகோணமலைப் பிரதேசத்தில் வன்னித்தம்பிரான் முன்பு பரணிட்டு அதன் மேல் குழைகளைப் பரவி, அதன்மீது பெரிய காட்டிலைகளில் அல்லது வாழையிலைகளில் படையலை வைத்துப் படைக்க, முல்லைத்தீவில் பனையோலையிலான தட்டுவத்தில் வைத்துப் படைக்கின்றனர்.
- பூசாரி படையலுணவை முதலுண்ணத் தொடங்குவார். ஏனையோர் அதன் பின் உண்ணத் தொடங்குவார். முழுவதும் உண்ணப்பட வேண்டும் என்பதோடு பூசாரி இடத்தைவிட்டு எழுந்த பின்பே ஏனையோர் எழுமுடியும்.

- ஆண்கள் மட்டுமே பங்குபற்றும் வன்னித்தம்பிரான் பூசையில் பெண்களுக்கு இடமில்லை என்பது மட்டுமல்ல, அவர்கள் அளைந்த பொருட்களைப் பாவிக்கக்கூடாது; அன்றிப் புனிதப்படுத்திப் பாவிக்க வேண்டும்.

முடிவுரை

ஈழத்தில் வடக்குக் கிழக்குப் பிராந்தியங்களில், குறிப்பாக திருகோணமலை, முல்லைத்தீவுப் பிராந்தியங்களில் காணப்படும் கால்நடை, விவசாய கலப்புத்தொழில் செய்கின்ற மக்களின் வழிபடு தெய்வமே வன்னித்தம்பிரான். இவர் வன்னித் தெய்வம் எனவும்

சுட்டப்படுகின்றார். காடுகளில்

வைத்து வழிபடப்படுகின்ற, உருவமற்ற மரங்களில் வீற்றிருக்கும் தெய்வமாக இது கருதப்படுகிறது. இதனால் படையல்களும் உயரமான இடத்தில் - அந்தரத்தில் வைத்தே வழிபடப்படுகின்றன.

இது வதனமார் வழிபாட்டோடு இணைந்த கதையாடல்களையும் வழிபாட்டு மரபுகளையும் கொண்டு அமைவதோடு, முன்னடித்தம்பிரான் வழிபாட்டோடு ஒத்தமைந்ததாகவும் காணப்படுகிறது. ஒரேவிதமான அடிப்படையில் ஒன்றான இத்தெய்வம், பிராந்தியப் பண்பியலுக்கேற்ப மாறுபட்டுக் காணப்படுவதாகவே எண்ணத் தோன்றுகின்றது. ஈழத்துக்கான வன்னியர் மரபோடும் இது இணைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. கால்நடையோடு இயைந்த விவசாயம் என்பது இன்று வேளாண்மையாகக் கருதப்படுவதற்கான முன்னோடி வாழ்வின் விளைவே வன்னித்தம்பிரான் வழிபாடு ஆகும். ஆயினும், இன்று நிலவியல்சார் பிரச்சினைகளால் கால்நடை வளர்ப்பு அருகி வருகிறது. கால்நடை வளர்ப்பில் உள்ள சவால்கள் (மேய்ச்சல் நிலமின்மை, அபகரிப்பு, குடியேற்றம்), ஆர்வமின்மை, நவீன வாழ்வு, இதனைத் தாழ்வாகக் கருதுதல் முதலான பல சிக்கல்கள் இதற்கு ஏதுவாகின்றன. இதனால் வன்னித் தம்பிரான் வழிபாடும் அருகி வருகின்றது.

'இலங்கையின் அரசியல் 1900 - 1981 : பன்முகநோக்கு' என்னும் இத்தொடர் 1900 முதல் 1981 வரையான காலத்தில் இலங்கையில் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றங்கள் பற்றிய பன்முக நோக்கிலான கோட்பாட்டு ஆய்வுகளை தமிழ் வாசகர்களுக்கு அறிமுகம் செய்யும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளைக் கொண்டதாக அமையும். ஆங்கிலத்தில் பருவ இதழ்களிலும் (Journals) அச்சு ஊடகங்களிலும் வெளியான ஆய்வுக் கட்டுரைகளை தழுவிடும் சுருக்கியும் தமிழில் எழுதப்பட்டவையாக இக் கட்டுரைகள் அமையவுள்ளன. இலங்கையின் அரசியல் குறித்த பன்முக நோக்கில் (Multi Disciplinary Approach) அமையும் அரசியல் விமர்சனமும் ஆய்வும் என்ற வகையில் அரசியல் கோட்பாடு, சட்டக் கோட்பாடு என்னும் இரண்டையும் இணைப்பனவான உயராய்வுகள் பல ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்துள்ளன. மானிடவியல், சமூகவியல், சமூக உளவியல், வரலாறு, அரசியல் ஆளுமைகளின் வாழ்க்கை வரலாறு (Biography of Political personalities) என்னும் துறைகள் சார்ந்த உயராய்வுகளும் ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்துள்ளன. இவ் ஆய்வுகளை தமிழுக்கு இரவல் பெற்றுக் கொண்டு வருதலும் உள்ளீர்த்துத் தன்வயமாக்கிக் கொள்ளுதலும் இன்றைய அவசியத் தேவையாகும். சி. அரசரத்தினம், ஏ.ஜே. வில்சன், குமாரி ஜெயவர்த்தன, ஜயதேவ உயன்கொட, நெஜி சிறீவர்த்தன, நிறா விக்கிரமசிங்க, ஜயம்பதி விக்கிரமரடண, லக்ஷ்மன் மாரசிங்க, சுமணசிறி லியனகே ஆகிய புலமையாளர்களின் கட்டுரைகள் இத்தொடரில் அறிமுகம் செய்யப்பட்டவுள்ளன. இப் பட்டியல் பூரணமானதன்று. இன்னும் பலரைச் சேர்க்க வேண்டியுள்ளது. அவ்வப்போது வேறு பலரும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவார்கள். 30 மாதங்கள் வரை நீட்சி பெறவுள்ள இத் தொடரில் 30 கட்டுரைகள் வரை இடம்பெறும் என எதிர்பார்க்கின்றோம்.

ஆங்கில மூலம் : பசன் ஜயசிங்க, பீற்றர் ரீட், அசங்க வெலிக்கல

ந கந்தையா சண்முகலிங்கம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைமாணிப் பட்டம் பெற்ற இவர், இலங்கை நிர்வாக சேவையில் பணியாற்றிய ஓய்வுநிலை அரசு பணியாளர். கல்வி அமைச்சின் செயலாளராக விளங்கிய சண்முகலிங்கம் அவர்கள் மிகச்சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளருமாவார். இவர் மொழிபெயர்த்த 'இலங்கையில் முதலாளித்துவத்தின் தோற்றம்' என்ற நூல் சிறந்த மொழிபெயர்ப்புக்கான பரிசை பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

'நவீன அரசியல் சிந்தனை', 'கருத்தியல் எனும் பனிமூட்டம்', 'இலங்கையின் இனவரைவியலும் மானிடவியலும்' ஆகியவை இவரின் ஏனைய நூல்களாகும்.

இலங்கையில் பாராளுமன்றத்தின் தோற்றமும் அதன் சுருக்கமான வரலாறும்

1

Parliament: Law, History and Practice' என்னும் பெயரிலான நூல் ஒன்றை மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிறுவனம் (CPA)

2019 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டது.

இலங்கையின் சட்ட ஆக்கத்துறையான (Legislature) பாராளுமன்றத்தின் தோற்றத்தையும் அதன் பரிணாம வளர்ச்சியையும் கூறுவதாக மேற்படி நூலின் இரண்டாவது அத்தியாயம் அமைந்துள்ளது. 'Parliament in its Historical and Constitutional Context' என்னும் தலைப்புடைய அக்கட்டுரையைத் தழுவி இத் தமிழ்க்கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளது. வெஸ்ட்மினிஸ்டர் மாதிரியில் வடிவமைக்கப்பட்ட பாராளுமன்றம் காலனிய ஆட்சிக்காலத்தில் (1833-1948) பரிணாமம் பெற்றதையும், சுதந்திரத்தின் பின்னர் அதன் கட்டமைப்பு அதிகாரங்கள் அந்தஸ்து என்பன மாற்றமுற்றதையும் இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

அறிமுகம்

மக்களின் இறைமையின் பாகமாக அமையும் சட்டவாக்க அதிகாரத்தை (Legislative Power) பிரயோகிப்பதற்கான அரசின் அங்கமாக இலங்கையின் பாராளுமன்றம் விளங்குகிறது. மக்களால் ஜனநாயகமுறையில் பொதுத்தேர்தல் மூலம் தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு அமைவதே பாராளுமன்றமாகும். மக்களிடம் உறையும் சட்டவாக்க அதிகாரம் பாராளுமன்றத்தின் ஊடாகச் செயற்படுத்தப்படுவதோடு, சில சந்தர்ப்பங்களில் அரசியல் யாப்புக்கான திருத்தங்களை மேற்கொள்ளும் போது, சர்வசன வாக்கெடுப்பின் மூலம் (Referendum) மக்களிடம் நேரடியான சம்மதத்தைப் பெறுவதும் உண்டு. இதனைவிட, அவசரகால நிலைமையின் (Emergency) கீழ் சட்டங்களை ஆக்கும் அதிகாரத்தை ஜனாதிபதிக்கு வழங்குவதான ஏற்பாடு அரசியல் யாப்பில் உள்ளது (உறுப்புரை 155).

அரசியல் யாப்பு மாகாண சபைகளுக்கும் சட்ட ஆக்க அதிகாரங்கள் சிலவற்றைப் பகிர்ந்தளித்துள்ளது. இவ்வாறான விதிவிலக்குகளைத் தவிர்ந்து இலங்கையின் அரசியல் யாப்பின்படி சட்ட ஆக்க அதிகாரத்தைப் பிரயோகிக்கும் பிரதான அங்கமாக (Primary Legislative Organ of the State) பாராளுமன்றம் விளங்குகிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பாராளுமன்றமுறை அரசின் தாயகமாக பிரித்தானியா விளங்குகிறது.

பாராளுமன்றங்கள் நவீன அரசுகளில் ஜனநாயகமுறையில் மக்களால் தெரிவு செய்யப்படுகின்றன. இவை, தனித்துவமான அதிகாரங்களையும் கடமைகளையும் கொண்டவையாகும். ஜனநாயகமுறையில் தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரதிநிதித்துவ சபை என்ற வகையில், பாராளுமன்றத்தின் பிரதான கடமையும் பொறுப்பும், மக்கள் மத்தியில் நிலவும் பல்வேறு கருத்துகளையும் பிரதிபலிக்கும் சபையாக விளங்குவதோடு, மக்களின் பிரச்சினைகளை விவாதிக்கும் அரங்காகவும், மக்கள் யாவருக்கும் சேவையாற்றும் சபையாகவும் விளங்குவதேயாகும். அரசியல் யாப்பின்படி பாராளுமன்றத்திற்கு வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்களில் பிரதானமான அதிகாரம், சட்டங்களை இயற்றுவதும், சட்டங்களை இரத்து செய்தலும் (Repeal Laws), அரசியல் யாப்புக்கான திருத்தங்களைக் கொண்டு வருதலும் ஆகும். பாராளுமன்றத்தின் இன்னொரு பிரதான பணியும், அதிகாரமும் மந்திரிசபையை பொறுப்புக்கூற வைத்தலாகும். நிர்வாக அதிகாரத்தை பிரயோகிக்கும் மந்திரிசபையைப் பாராளுமன்றம் மேற்பார்வை செய்து கட்டுப்படுத்துகிறது. பாராளுமன்றம் அரசாங்கக் கொள்கைகளையும் இயற்றப்படும் சட்டங்களையும் நுணுக்கமாகப் பரிசீலனை செய்கிறது. விதிவிலக்கான சந்தர்ப்பங்களில் அரசாங்கத்தைப் பதவியிழக்கச் செய்கிறது. அரசாங்கத்தை இவ்வாறு பதவியிழக்கச் செய்தல், நம்பிக்கையை வாபஸ் பெறுதல் (Confidence Withdrawal) என்னும் அதிகாரப் பிரயோகமாகும். ஜனாதிபதியின் மீது குற்றச்சாட்டு நடவடிக்கையை (Impeachment) மேற்கொள்ளும் அதிகாரம் பாராளுமன்றத்திற்கு உள்ளது (உறுப்புரை 38,48). இதனைவிடப் பாராளுமன்றம் அரசாங்க நிதியின் காப்பாளன் (Custodian of Public Finance) என்னும் வகிபாகத்தையும் பெறுவதால், அதன் அனுமதியும் அங்கீகாரமுமின்றி நிர்வாகத்துறை பொதுநிதிக்குப் பணத்தைத் திரட்டவோ அல்லது அந்நிதியில் இருந்து செலவுகளைச் செய்யவோ முடியாது.

இலங்கையின் பாராளுமன்றத்தின் தோற்ற மூலமாக 1833 ஆம் ஆண்டின் அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தத்தைக் குறிப்பிடலாம். காலனிய அரசாங்கத்தின் ஆளுநருக்கு சட்ட ஆக்கம் தொடர்பாக ஆலோசனை வழங்குவதற்கு அவ்வாண்டில் ஏற்படுத்தப்பட்ட சபையினை

‘முந்து சட்டசபை’ (ProtoLegislature) என அழைத்தல் பொருத்தமானது. காலப்போக்கில் படிப்படியான மாற்றங்கள் மூலம் ஏற்பட்ட பரிணாம வளர்ச்சியின் பயனாக இன்றைய நிலைக்குப் பாராளுமன்றம் மாற்றமுற்றது. இந்த வரலாற்று வளர்ச்சி படிப்படியானதாக அமைந்த போதும், இடையிடையே சடுதியான திருப்பங்களாக அமைந்த மாற்றங்களும் இலங்கையின் அரசியல் யாப்பு வரலாற்றில் ஏற்பட்டன. இச்சபையின் பெயரும் காலத்திற்குக் காலம் மாற்றம்பெற்று வந்துள்ளது.

1. சட்டசபை (Legislative Council): 1833 முதல் 1931 வரை
2. அரசுச்சபை அல்லது ஸ்டேற் கவுன்சில் (State Council): 1931 முதல் 1946 வரை
3. பாராளுமன்றம் (சனப்பிரதிநிதிகள் சபை, செனெற் என்று இரு சபைகள் கொண்டது): 1946/7 முதல் 1971/2 வரை
4. தேசிய அரசுப்பேரவை (National State Assembly): 1972 முதல் 1978 வரை
5. பாராளுமன்றம் (Parliament): 1978 இல் மீண்டும் பெற்றுக்கொண்ட இப்பெயர் இன்றுவரை தொடர்கிறது.

பாராளுமன்றம் என்ற நிறுவனத்தின் பரிணாம வளர்ச்சி பிரித்தானியாவின் காலனியாக இலங்கை இருந்த காலத்தில் ஏற்பட்டது. காலனியாட்சிக் காலத்திலேயே அதன் படிமுறை வளர்ச்சி அமைந்ததால், பிரித்தானியாவின் வெஸ்ட்மினிஸ்டர் பாராளுமன்ற முறைமையின் மரபுகளும், வழமைகளும் இலங்கையின் பாராளுமன்ற நடைமுறைகளில் பின்பற்றப்படுவதைக் காணலாம். வெஸ்ட்மினிஸ்டர் பாராளுமன்ற முறைமையைப் பின்பற்றும் சில பொதுநல அமைப்பு நாடுகளின் பாராளுமன்றங்களுடனும் இலங்கையின் பாராளுமன்றம் சில பொதுவான இயல்புகளைக் கொண்டிருப்பதைக் காணலாம். குறிப்பாக பாராளுமன்றச் சிறப்புரிமைகள் (Parliamentary Privileges) என்னும் விடயத்தில் இலங்கைப் பாராளுமன்றத்திற்கும் பொதுநல அமைப்பு நாடுகளின் பாராளுமன்றங்களுக்கும் இடையே ஒற்றுமை காணப்படுகிறது. இலங்கையின் பாராளுமன்றம் பிரித்தானிய வெஸ்ட்மினிஸ்டர் முறையில் இருந்து வேறுபட்ட அமைப்பியல் அம்சங்களை 1972 க்குப் பிந்திய வரலாற்றில் உள்வாங்கிக் கொண்டது.

PARLIAMENT Law, History and Practice

Pasan Jayasinghe
Peter Reid
Asanga Welikala

Image Source - www.cpalanka.org

1. 1972 இல் இலங்கை குடியரசு ஆனது.
 2. 1978 இல் ஜனாதிபதிமுறை (Presidentialism) ஏற்படுத்தப்பட்டது.
 3. 19 ஆவது அரசியல் யாப்புத்திருத்தம் அரசியல் யாப்பில் முக்கியமான அமைப்பியல் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி, பாராளுமன்றத்தின் அரசியல் யாப்பு அந்தஸ்தை முன்னரிலும் உயர்த்துவதாக அமைந்தது.
- 19 ஆவது திருத்தத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட மாற்றத்தின் முக்கியத்துவத்தினை 2017 ஆம் ஆண்டின் அரசியல் சட்டச்சிக்கல் (Constitutional Crisis) எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைந்தது. அவ்வாண்டில் ஜனாதிபதி சிறிசேன பதவியிலிருந்து அரசாங்கத்தைப் பதவிநீக்கம் செய்து பாராளுமன்றத்தையும் கலைத்து விடுவதற்கு செய்த முயற்சியை பாராளுமன்றம் எதிர்த்து வெற்றிகண்டது. அவ்வெதிர்ப்புக்கும், வெற்றிக்கும் பாராளுமன்றத்தின் ‘நம்பிக்கை’, ‘பொறுப்பு’ என்னும் இரு தத்துவங்கள் (Twin Principles of

Confidence and Responsibility) ஆதாரமாக அமைந்தனவெனலாம்.

பிரித்தானியாவின் காலனியாக இலங்கை இருந்தமையால், இலங்கைப் பாராளுமன்றம் வெஸ்ட்மினிஸ்டர் முறையின் மரபுகளையும் வழங்கங்களினதும் செல்வாக்கைப் பெற்றுள்ளது என்பதில் ஆச்சரியமில்லை. ஆயினும் 1972, 1978 ஆகிய இரு ஆண்டுகளிலும் ஏற்படுத்தப்பட்ட அரசியல் யாப்பு மாற்றங்கள், இலங்கையில் வெஸ்ட்மினிஸ்டர் முறையில் இருந்து வேறுபட்ட அமைப்பியல் அம்சங்களைப் புகுத்தியுள்ளன. தற்போதுள்ள முறையில் மேலும் திருத்தங்கள் தேவையா என்ற விவாதம் இன்றுவரை (2019 வரை) தொடர்கின்றது. நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதிமுறை (Executive Presidential System) ஒழிக்கப்படுமானால், எதிர்காலத்தில் பாராளுமன்றத்தின் அந்தஸ்திலும் அதன் அதிகாரங்களிலும் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் ஏற்படும். பாராளுமன்றமுறையில் மந்திரிசபை முதன்மை பெறும். இக்காரணத்தால் பாராளுமன்றமும் அரசியல் நடவடிக்கையின் குவிமையமாக மாற்றமுறும். நாட்டு மக்களால் நேரடியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட ஜனாதிபதி தமது தனிப்பட்ட நிகழ்ச்சி நிரலின்படி செயற்படுவார். ஜனாதிபதி அவ்விதம் நேரடியாக மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்டவராக இருக்கும் போது பாராளுமன்றம் நாட்டின் அரசு அதிகாரத்தின் (State Power) மூலமாக மாறும். அதன் அதிகாரங்கள் அதிகாரப் பிரிப்பு (Separation of Powers), அடிப்படை மனித உரிமைகள் என்பனவற்றால் மட்டுமே எல்லைப்படுத்தப்பட்டவையாக இருக்கும். அவ்வாறான பெருமாற்றம் பற்றி ஆலோசிக்கப்படுவதாக இருந்தால் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் ஏற்படப்போகும் மாற்றத்தின் விளைவுகள் பற்றி விழிப்புடையவர்களாக இருத்தல் அவசியம்.

இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தின் பரிணாம வளர்ச்சி

இலங்கையின் இன்றைய அரசியல் நிறுவனங்களுக்கு நீண்ட வரலாற்றுப் பாரம்பரியம் உள்ளது. அரசின் தலைவர் (Head of State), நீதி விசாரணைக்கான பல்வேறு அமைப்புகள், உள்ளூராட்சிமன்றம் (Local Government) ஆகியனவற்றுக்கு காலனியத்துக்கு முந்திய கால (Pre Colonial Past) வரலாறும் உள்ளது. ஆயினும்

முடிமன்னரின் அதிகாரத்தின் மீது கட்டுப்பாட்டைச் செலுத்தும் சட்டசபை (Legislature) என்னும் நிறுவனத்திற்கு காலனியத்திற்கு முந்திய வரலாறு கிடையாது. மக்கள் சமூகமாக அல்லது ஒரு குழுவாக, மன்னர்களின் சட்ட ஆக்க அதிகாரத்தைக் கட்டுப்படுத்தினர் என்று கூறுவதற்கும் ஆதாரம் இல்லை. நவீன காலத்திற்கும் பண்டைய காலத்திற்கும் உள்ள இந்த வேறுபாட்டை இரு எண்ணக்கருக்களின் துணையுடன் விளக்கிப் புரிந்து கொள்ளலாம். முதலாவது, காலனித்துவத்திற்கு முந்திய காலத்தில் சட்டம் என்ற கருத்தாக்கம் (The Concept of Law) வேறுபட்டதாக இருந்தது. இரண்டாவதாக, பண்டைய முடியாட்சியில் (Monarchy) அரசனின்/அரசியின் அதிகாரத்தின் இயல்பு வேறுபட்டதாக இருந்தது. பண்டைநாளில் சட்டத்தின் பிரதான தோற்றுவாயாக வழமைகள் (Customs) அமைந்தன. அவை மக்களால் நீண்ட காலமாகப் பின்பற்றப்பட்ட வழமைகளாகும். பண்டை நாட்களில், சட்டத்தை இயற்றுவதால், வழமைகள் கூட மாற்றப்பட்டன என்பது உண்மையே. ஆயினும் அக்காலத்தில் சட்டத்தை இயற்றுவவர் அரசர்/அரசியாகவே இருந்தார். இலங்கையின் வரலாற்றில் முடிமன்னர் விரிந்த அதிகாரங்களைக் கொண்டிருந்தனர் ஆயினும் அவர்களால் சர்வ அதிகாரமும் படைத்தவர்களாக இருக்கமுடியவில்லை. காரணம் அவர்களின் அதிகாரங்களைக் கட்டுப்படுத்தும் அறக்கருத்துகள் (Moral Principles) இருந்தன. அவ் அறக்கருத்துகள் சமயத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டிருந்தன. இவ்வாறு சமயத்தின் ஆதாரத்தில் அமைந்த அறக்கருத்துகள், வழமைகள் ஊடாக அரசு அதிகாரத்தைக் கட்டுப்படுத்தின. இவ்வழமைகள் சட்ட ஆக்கத்தின் மீது கட்டுப்பாட்டை விதித்தன. இக்காரணத்தால் பண்டைய நாளில் சட்டசபை அல்லது சட்ட மன்றம் (Legislature) என்ற நிறுவனம் தோன்ற வேண்டிய தேவை எழவில்லை. இலங்கையைப் பிரித்தானியாவுடன் ஒப்பிடும் போது இவ்வேறுபாடு தெளிவாகப் புலப்படுகிறது. பிரித்தானியாவில் அரசனின் அதிகாரத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காகப் பாராளுமன்றம் உருவானது. வெஸ்ட்மினிஸ்டர் மாதிரியின் தோற்ற மூலம் இதுவேயாகும். ஆகையால் பாராளுமன்றம் என்ற கருத்து, இலங்கையின் வரலாற்றில் நவீன காலத்திற்குரிய புதிய அம்சமாகும்.

1833 ஆம் ஆண்டின் கோல்புறாக் கமெரன் சீர்திருத்தங்கள் இலங்கையில் நவீன அரசாங்கம்

(Modern Government) தோன்றுவதற்குக் காரணமாக அமைந்தன என இலங்கையின் வரலாற்றாசிரியர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். 1833 இல் முதன்முதலாக சட்டசபை (Legislative Council) என்ற பெயரில் ஒரு நிறுவனம் உருவாக்கப்பட்டது. இச்சட்டசபை அதிகாரமற்ற, பலமற்ற சபையாக இருந்ததெனினும் இச்சபையை நிறுவியமை வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வாகும். அக்காலத்தில் பிரித்தானியாவில் நிலவிய லிபரல் தத்துவங்களான பிரதிநிதித்துவம், பொறுப்புக்கூறல் (Liberal Principles of Representation and Accountability) என்பனவற்றின் அடிப்படையில் இவ்வரசியல் சீர்திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டது. இலங்கையில் எதிர்காலத்தில் சுயாட்சியை (Self Government) நோக்கிய நகர்வு ஏற்படும்; அதற்கு அடிப்படையான நிறுவனங்களின் வளர்ச்சிக்கு (Institutional Development) சட்டசபை முதற்படியாக அமையும் என கோல்டுறுக் கமெரன் குழு கருதியதெனலாம்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சட்டசபை என்ற நிறுவனம் ஒரு நூற்றாண்டு காலத்தில் பல மாற்றங்களைப் பெற்று வளர்ச்சி பெற்றது. சட்டசபையின் அதிகாரங்கள் கூட்டப்பட்டன. அதன் உறுப்பினர் எண்ணிக்கை படிப்படியாக அதிகரிக்கப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் சட்டசபையின் உறுப்பினர்களில் பெரும்பான்மையினராக காலனிய அரசாங்க அதிகாரிகள் இருந்தனர். காலப்போக்கில் சட்டசபைக்கு நியமனம் செய்யப்பட்ட உத்தியோகப்பற்றற்ற உறுப்பினர்கள் (Non Officials) எண்ணிக்கை அதிகரிக்கப்பட்டது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் உத்தியோகப்பற்றற்றோர் எண்ணிக்கை, உத்தியோகத்தர்களின் எண்ணிக்கையை விடக் கூடிய அளவில் காணப்பட்டது. தோட்டத்துறை, வர்த்தகம் முதலிய பொருளாதார நலன்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்பவர்களும் நாட்டின் வெவ்வேறு இனக்குழுமங்களையும் சமயப் பிரிவினரையும் பிரதிநிதித்துவம் செய்பவர்களும் உத்தியோகப்பற்றற்ற உறுப்பினர்கள் (Unofficial Members) என நியமனம் செய்யப்பட்டனர். இருபதாம் நூற்றாண்டில் சட்டசபைக்கு தேர்தல் மூலம் பிரதிநிதிகளைத் தெரிவு செய்யும் முறை அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. ஆயினும் சொத்துடையவர்களும் படித்தவர்களுமான ஒரு சிறு விகிதாசாரத்தினரே பிரதிநிதிகளைத் தெரிவு செய்வதற்கான தேர்தலில் வாக்களிக்கும் தகுதியுடையவர்களாக இருந்தனர். 1920களில்

சட்டசபை மாதிரி (Legislative Council Model) பயனற்ற ஒன்றாக மாறியிருந்தது. அச்சபையில் அரசாங்க அதிகாரிகளும் உறுப்பினர்களாக இருந்தனர். தேர்தல் மூலம் தெரிவு செய்யப்பட்டவர்களும் இருந்தனர். தேர்தல் மூலம் தெரிவு செய்யப்பட்டோர் 1920களில் பெரும்பான்மையினராக இருந்தனர். அரசாங்கத்தின் அலுவல்களைக் கொண்டியக்குவதற்கு சட்டசபையின் சம்மதம் (Consent) காலனிய அரசாங்கத்திற்குத் தேவைப்பட்டது. ஆயினும் சட்டசபையின் உத்தியோகத்தர்கள் அல்லாத அங்கத்தவர்கள் ஆட்சி அதிகாரத்தில் பங்கேற்பவர்களாக இருக்கவில்லை. அதிகாரமற்றவர்களான இவர்களுக்கு அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைப்பதற்கான தூண்டுதலும் இருக்கவில்லை. இதனால் அரசாங்கத்தின் அலுவல்களைக் கொண்டியக்குவதற்கு சட்டசபை ஒரு தடையாக இருப்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்தது. சட்டசபை மாதிரி பொருத்தமற்றதாக ஆகியதன் பின்னணி இதுவே.

டொனமூர் அரசியலமைப்பு

1931 இன் டொனமூர் அரசியலமைப்பு, 1920 கள் காலத்து சட்டசபை மாதிரியில் இருந்து அடிப்படையில் வேறுபட்ட நிறுவனமான அரசுக்கவுன்சில் (State Council) என்னும் சபையை உருவாக்கியது. ஸ்டேட் கவுன்சில் சட்ட ஆக்க அதிகாரம், நிறைவேற்று அதிகாரம் (Executive Power) என்ற இருவகை அதிகாரங்களையும் கொண்ட சபையாகும். இச்சபைக்குப் பிரதிநிதிகள் பிரதேசவாரியான தேர்தல் தொகுதிகளில் (Territorial Constituencies) இருந்து தெரிவு செய்யப்பட்டனர். 1931 இல் 21 வயதிற்கு மேற்பட்ட ஆண், பெண் இருபாலாருக்கும் வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டது. பொதுத்தேர்தல் மூலம் தெரிவுசெய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட சட்டசபைக்கு அரசாங்கக் கொள்கை வகுத்தலில் பங்கெடுக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. சட்டசபை உறுப்பினர்கள் குழுக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு குழுவுக்கும் முக்கியமான அரசாங்கத்துறையொன்று பொறுப்பாக வழங்கப்பட்டது. குழுக்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு தலைவர் தெரிவு செய்யப்பட்டார். இக்குழுக்களின் தலைவர்களும், அரசாங்கத்தின் முக்கிய அதிகாரிகள் மூவரும் கொண்ட சபை, மந்திரிகள் சபை (Board of Ministers) எனப் பெயர்பெற்றது. டொனமூர் ஆணைக்குழு முற்போக்குச் சிந்தனையுடையவர்களைக் கொண்ட குழுவாகும்.

அக்குழு இலங்கையை பொறுப்பாட்சியை நோக்கிய முன்னேற்றப்பாதையில் இட்டுச் செல்வதற்கான அடித்தளத்தை அமைத்தது. பிரித்தானியாவின் வெள்ளையர் குடியேற்றக் காலனிகள் (Settler Colonies) தவிர்ந்த பிற காலனிகள் எவற்றிலும் பிரித்தானியா செய்ய முன்வராத சர்வசன வாக்குரிமை (Universal Franchise) என்னும் பரிசோதனை முயற்சியை 1931 இல் இலங்கையில் ஆரம்பித்து வைத்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்க வரலாற்று முக்கியத்துவமுடைய நிகழ்வாகும்.

சோல்பரி அரசியலமைப்பு

1947 இல் சோல்பரி அரசியலமைப்பு நடைமுறைக்கு வந்தது. 1948 இல் இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றபோது சோல்பரி அரசியல் அமைப்பு செயற்பாட்டில் இருந்தது. இவ்வரசியல் யாப்பு இரு சபைகளைக் கொண்ட பாராளுமன்றத்தை (Bicameral Parliament) அறிமுகம் செய்தது.

மரபுவழிப்பட்ட வெஸ்ட்மினிஸ்டர் மாதிரியில் அமைந்த இப்பாராளுமன்றத்தின் கீழ்ச்சபை (Lower House) சனப்பிரதிநிதிகள் சபை (House of Representatives) எனப் பெயர்பெற்றது. இச்சபையில் மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்தனர். செனற் சபை (Senate) என அழைக்கப்பட்ட மேற்சபையில் அரைப்பங்கினர் தெரிவு செய்யப்பட்டவர்களாகவும், மீதி அரைப்பங்கினர் நியமிக்கப்பட்டவர்களாகவும் இருந்தனர்.

இலங்கை 1948 இல் சுதந்திரம் பெற்றது. சுதந்திர இலங்கையின் அரசியல் யாப்பின்படி பாராளுமன்றத்தின் சட்டவாக்க அதிகாரத்திற்கு சில கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டன. அரசியல் யாப்பின் 29 ஆவது பிரிவு, இலங்கையின் இன, மத சிறுபான்மையினருக்கு எதிராகப் பாரபட்சம் காட்டும் முறையில் அமையும் சட்டங்கள், சாதாரண பெரும்பான்மையுடன் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு தடையாக அமைந்தது. சோல்பரி அரசியல் யாப்பில் சிறுபான்மையினருக்கான காப்பாக விதிக்கப்பட்டிருந்த 29 ஆவது பிரிவின் கட்டுப்பாடுகள் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளப்பட்டு விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டது. 1948 இல் இலங்கை அரசாங்கத்திற்கு பூரண இறைமை (Sovereignty) வழங்கப்படவில்லை; இலங்கைக்கு முழுமையான சுதந்திரம் கிடைக்கவில்லை என அரசியல்வாதிகள் சிலரால் விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டது. இது

1833 ஆம் ஆண்டின் கோல்புறாக் கமெரன் சீர்திருத்தங்கள் இலங்கையில் நவீன அரசாங்கம் (Modern Government) தோன்றுவதற்குக் காரணமாக அமைந்தன என இலங்கையின் வரலாற்றாசிரியர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

தவறான சட்ட விளக்கமாகும். ஆயினும் இத்தவறான சட்டவிளக்கத்தின் படியான அரசியல் பிரச்சாரம் 1960 களில் பிரித்தானியாவுடன் உள்ள தொடர்புகளை முழுமையாகத் துண்டித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற அரசியல் கோரிக்கையாக வடிவம் பெற்றது. 1970 ஆம் ஆண்டின் பொதுத் தேர்தலில், இலங்கையைக் குடியரசாக மாற்றும் புதிய அரசியல் யாப்பை வரைவதற்கான மக்களாணையை, சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சி தலைமையிலான ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கம் பெற்றுக் கொண்டது. 1972 ஆம் ஆண்டில் முதலாவது குடியரசு அரசியல் யாப்பு நடைமுறைக்கு வந்தது. இவ்வரசியல் யாப்பின்படியான பாராளுமன்றம் ஒரு சபையைக் கொண்டதாக (Unicameral Legislature) அமைந்தது. அப்பாராளுமன்றத்தின் பெயர் தேசிய அரசுப் பேரவை என அழைக்கப்பட்டது. முன்னைய அரசியல் யாப்பில் காணப்பட்டது போன்று 1972 அரசியல் யாப்பில் பாராளுமன்றத்தின் இறைமை மீதான கட்டுப்பாடுகள் எவையும் இருக்கவில்லை. இவ்வரசியல் யாப்பு பாராளுமன்றத்தின் இறைமை என்னும் தத்துவத்தை (Doctrine of Parliamentary Sovereignty) இலங்கையின் அரசியல் யாப்பில் உட்புகுத்தியது.

பாராளுமன்றத்தை தடையற்ற சட்டவாக்க அதிகாரம் உடைய நிறுவனமாக மாற்றி, இலங்கையில் சோஷலிச பொருளாதாரத்தையும், சோஷலிச சமுதாயத்தையும் கட்டமைப்பதற்கான கருவியாக அதனை உபயோகிக்க முடியும் என ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கம் திட்டமிட்டது. ஆயினும் அவ்வரசாங்கத்தின் திட்டம் குறுகிய காலத்திற்குள் தலைகீழாக மாற்றப்பட்டது. 1977 நடைபெற்ற பொதுத்தேர்தலில் பெரும்பான்மைப் பலத்தோடு மக்களாணையைப் பெற்ற ஐக்கிய தேசிய கட்சி அரசாங்கம் அரசு நிறுவனக் கட்டமைப்பில் பெருமாற்றத்தை 1978 அரசியல் யாப்பு மூலம் புகுத்தியது. 1978 அரசியல் யாப்பு

இலங்கையில் பகுதியளவிலான ஜனாதிபதிமுறை அரசினை (Semi - Presidential State) நிறுவியது. இம்முறையின் கீழ் பாராளுமன்றம் நிருவாகத்துறைக்குக் கீழ்ப்பட்டதான சட்ட ஆக்கத்துறையாக மாறியது.

1978 இன் ஜனாதிபதிமுறை

ஜனாதிபதிமுறை 1978 இல் இலங்கையில் புகுத்தப்பட்டதால் பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம், அந்தஸ்து என்பனவற்றில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை புரிந்து கொள்வதற்கு, பகுதியளவிலான ஜனாதிபதிமுறை என்னும் மாதிரியின் (SemiPresidential Model) இயல்புகளை அறிந்து கொள்ளுதல் பயனுடையது. ஐக்கிய அமெரிக்காவின் ஜனாதிபதிமுறை தூய ஜனாதிபதிமுறை (Pure Presidentialism) எனப்படுகிறது. பிரித்தானியா, ஐக்கிய அமெரிக்கா ஆகிய இரண்டில் இருந்தும் வேறுபட்ட அரசாங்க மாதிரியாக, இலங்கையின் ஜனாதிபதிமுறை அமைந்தது. இது, 1958 இல் பிரான்ஸ் தேசத்தில் ஜெனரல் சார்ள்ஸ் டி கால் (General Charles De Gaulle) இனால் புகுத்தப்பட்ட அரசியல் யாப்பு மாதிரியைப் பின்பற்றியது. இதனை 'Gaullist Model' என அழைப்பார். ஜே.ஆர். ஜயவர்த்தன அவர்கள் இம்மாதிரியிலான அரசாங்கமுறை இலங்கைக்கு அவசியமானது என 1966 இல் குறிப்பிட்டார். பிரஞ்சு மாதிரியினால் கவரப்பட்ட ஜே.ஆர். ஜயவர்த்தன, பின்காலனி சமூகமான இலங்கை பொருளாதாரத்துறையில் வளர்ச்சியடைய வேண்டுமானால் பிரஞ்சு மாதிரி அரசியலமைப்பை உருவாக்க வேண்டுமெனக் குறிப்பிட்டார். அம்முறையின் சிறப்பம்சங்களாக அவர் பின்வரும் விடயங்களைச் சுட்டிக்காட்டினார்.

1. ஜனாதிபதி ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு (Fixed Term) பதவியிலிருப்பார். தெரிவு செய்யப்பட்டதிலிருந்து அக்காலம் முடியும்வரை அவரால் பதவியைத் தொடர முடியும்.
2. ஜனாதிபதி பாராளுமன்றத்தின் கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்படாதவராக சுதந்திரமாக இயங்குவார்.
3. ஜனாதிபதி மக்களாணையை (Mandate) நேரடியாகத் தேர்தலின் மூலம் பெற்றவராக இருப்பார்.

இம்முன்று காரணங்களினாலும் ஜனாதிபதி

பலமும் உறுதியும் மிக்க நிருவாகத்தையுடைய (Strong and Stable Executive Government) அரசாங்கத்தை நிறுவி, பொருளாதார வளர்ச்சிப் பாதையில் நாட்டை வழிநடத்த முடியும்.

பாராளுமன்றமுறையில் மந்திரிசபையும் பிரதமரும் பாராளுமன்றத்தின் பெரும்பான்மை உறுப்பினர்களின் ஆதரவுடன் ஆட்சியை நடத்த வேண்டியிருப்பதால் பாராளுமன்றத்தின் பெரும்பான்மையைப் பெறுவதற்காக பல விட்டுக்கொடுப்புகளையும் சமரசங்களையும் செய்ய வேண்டியுள்ளது. பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் தமது ஆசனங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக வெகுஜன ஆதரவு இல்லாத திட்டங்களுக்கு ஆதரவு கொடுப்பதற்கு முன்வருவதில்லை. துணிச்சலான முடிவெடுக்கும் தலைமையைப் பாராளுமன்ற முறையினால் உருவாக்க முடியாது என்ற வாதத்தை ஜே.ஆர். ஜயவர்த்தன முன்வைத்தார். 197072 காலத்தில் அரசியல் யாப்புச் சபையில் ஜே.ஆர். ஜயவர்த்தன ஜனாதிபதிமுறையை முன்மொழிந்தபோது, அவரது கட்சியின் தலைவரான டட்லி சேனநாயக்க அதற்குத் தமது எதிர்ப்பை வெளியிட்டார். டட்லி சேனநாயக்க பாராளுமன்ற ஜனநாயகமுறையே இலங்கைக்கு ஏற்படைய அரசாங்கமுறை என்ற கருத்தைக் கொண்டிருந்தார். ஆறு ஆண்டுகள் கழிந்தபின் ஜே.ஆர் தலைமையிலான அரசாங்கம் ஜனாதிபதி முறையை 1978 இல் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தது. 1978 அரசியல் யாப்பின் படியான, பகுதியளவிலான ஜனாதிபதிமுறையின் (Semi - Presidential System) சிறப்பியல்புகளாக இரண்டு விடயங்களைக் குறிப்பிடலாம்.

1. ஜனாதிபதி குறிப்பிட்ட கால எல்லைக்குள் பதவி வகிப்பவராகவும், நேரடியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டவராகவும் இருப்பார்.
2. பிரதமரும் மந்திரிசபையும் பாராளுமன்றத்திற்குப் பொறுப்பு சொல்ல வேண்டி இருத்தல் (A Prime Minister and Cabinet Accountable to the Legislature).

இந்த மாதிரியில் ஜனாதிபதி அரசின் தலைவராக (Head of State) விளங்குகிறார். அவர் வெறும் பெயரளவிலான அரசுத் தலைவர் அல்லர் என்பதும், அவருக்கு பல அதிகாரங்கள் உள்ளன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஜனாதிபதி அரசுத்தலைவர் என்பதோடு அரசாங்கத்தின் தலைவராகவும் (Head of Government) விளங்குகிறார்.

1978 ஆம் ஆண்டு யாப்பு இலங்கையில் பாதி - ஜனாதிபதிமுறையை ஏற்படுத்தியது. பாதி ஜனாதிபதி முறையென்பதை ஆங்கிலத்தில் 'Semi - Presidential System' என அழைப்பர். இப்பாதி ஜனாதிபதிமுறை இரு உப பிரிவுகளைக் கொண்டது என அரசியல் ஆய்வாளர்கள் கூறுவர். அவையாவன:

1. ஜனாதிபதி - பாராளுமன்றமுறை (President - Parliamentary)
2. பிரதமர் - ஜனாதிபதிமுறை (Premier - Presidential)

முதலாவது உப வகையான ஜனாதிபதி - பாராளுமன்றமுறையில் பிரதமரும் மந்திரிசபையும் கூட்டாக ஜனாதிபதிக்கும், பாராளுமன்றத்திற்கும் பொறுப்புக்கூற வேண்டியவர்களாய் இருப்பர். இரண்டாவது உப வகையான பிரதமர் - ஜனாதிபதி முறையில் பிரதமரும் மந்திரிசபையும் பாராளுமன்றத்திற்குப் பொறுப்புக்கூற வேண்டியவர்களாக இருப்பர். 2015 ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட 19 ஆவது அரசியல் யாப்புச் சீர்திருத்தம் இலங்கையில் ஒரு முக்கியமான அரசியலமைப்பு மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்தது. 1978 முதல் 2015 வரை ஜனாதிபதி - பாராளுமன்ற முறையாக (President - Parliamentary) இருந்துவந்த இலங்கையின் அரசுமுறை இத்திருத்தத்தின் பயனாய் பிரதமர் - ஜனாதிபதி முறையாக (Premier - Parliamentary) மாற்றமுற்றது. இந்த மாற்றத்தினால் இலங்கையின் நிருவாகத்துறையின் தலைவரான ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்கள் குறிப்பிடத்தகுந்த அளவில் மாற்றமுற்றன. பிரதமரைப் பதவியில் இருந்து நீக்குவதிலும், அவரைப் பதவியில் நியமிப்பதிலும் ஜனாதிபதிக்கு இருந்த அதிகாரங்கள் 19 ஆவது திருத்தத்தின் பயனால் நீக்கப்பட்டன. 2018 ஆம் ஆண்டில் ஜனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேன, பிரதமராக இருந்த ரணில் விக்கிரமசிங்கவைப் பதவியில் இருந்து நீக்கிவிட்டு அவரிடத்தில் மகிந்த ராஜபக்சவைப் பிரதமராக நியமித்தார். அப்போது மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்களின் நடவடிக்கை அரசியல் யாப்புச் சட்டத்திற்கு முரணானது என உயர் நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. உயர்நீதிமன்றத்தின் இத்தீர்ப்பு 19 ஆவது அரசியல் யாப்புத் திருத்தத்தால் ஏற்பட்டிருந்த மாற்றத்தை

விளக்குவதாக அமைந்தது.

1978 இல், ஜே.ஆர். ஜயவர்த்தன அவர்கள் ஜனாதிபதிமுறையினதும், பாராளுமன்றமுறையினதும் கலப்பான அரசுமுறையை இலங்கையில் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்தார். இம்மாதிரி இலங்கைக்கு மிகவும் பொருத்தமான அரசியல் யாப்பு மாதிரி (Constitutional Model) என அவர் கருதினார். இம்மாதிரியான அரசுமுறை பலமான ஜனாதிபதியின் தலைமைத்துவத்தின் நன்மைகளை இலங்கை பெற்றுக்கொள்ள உதவியது. வெஸ்ட்மினிஸ்டர் பாராளுமன்ற முறையின் ஜனநாயக மரபுகளையும், அதன் ஜனநாயகப் பொறுப்புக் கூறுதல் (Democratic Accountability) என்னும் பண்பைப் பேணுவதையும் இம்முறை உறுதி செய்தது. 1918 முதல் 2001 வரையான காலத்தில் பதவி வகித்தவர்களான ஜனாதிபதிகள் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தனரோ பிரதமர்களும் அதே கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாய் இருந்தனர். இதனால் பாராளுமன்றத்தின் பெரும்பான்மைப் பலத்தைப் பெற்ற பிரதமர், ஜனாதிபதியின் அதிகாரத்தை மேலும் பலப்படுத்த உதவினார். ஆகையால் இக்கால அரசாங்கங்கள் 'Consolidated Majority Government' என அழைக்கப்பட்டன. 2001 இல் நடைபெற்ற பாராளுமன்றத் தேர்தலில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியினைச் சேர்ந்த ரணில் விக்கிரமசிங்க பிரதமரானார்.

ஜனாதிபதியின் கட்சியைச் சேராத ஒருவர் பிரதமர் பதவியை வகிக்கும் நிலை ஏற்பட்டது. 2001 முதல் 2004 வரை இந்நிலை நீடித்தது. இக்குறுகிய காலம் 'Cohabitation Period' (ஒற்றுமையாக உடனுறை காலம்) என அழைக்கப்பட்டது. இக்குறுகிய காலத்தில் ஜனாதிபதி - பிரதமர் உறவில் சிறு மாற்றங்கள் ஏற்பட்டதெனினும், 2015 வரை இலங்கையின் அரசியல் முறையில் ஜனாதிபதி மேலாதிக்கமுடைய செயலியாக (Dominant Actor) விளங்கினார். பாராளுமன்றத்தின் அனுமதியையோ அங்கீகாரத்தையோ பெறாமல் பிரதமரைப் பதவி நீக்கும், பதவி நியமிக்கும் அதிகாரமுடையவராக ஜனாதிபதி விளங்கினார். ஜனாதிபதியின் உதவியாளர் என்ற நிலையிலேயே பிரதமர் செயற்பட்டார்.

இலங்கையின் பாராளுமன்றம் 1978 அரசியல் யாப்பின்படி முன்னரை விடப் பலம் குறைந்த சட்ட ஆக்க நிறுவனமாக மாற்றப்பட்டிருந்தபோதும், அரசியல் யாப்பு பாராளுமன்றத்திற்கு முக்கிய வகிபாகத்தை வழங்கியிருந்தது. மக்களின் சட்டவாக்க இறைமையை (Legislative Sovereignty of the People) பிரயோகிக்கும் பிரதான நிறுவனமாகவும், அரசுக் கட்டமைப்பின் முக்கிய அங்கமாகவும் பாராளுமன்றம் தொடர்ந்து இருந்து வந்துள்ளது. இலங்கை அரசியல் யாப்பு (1978) பாராளுமன்றத்தை ஜனநாயகக் குடியரசின் (Democratic Republic) பாராளுமன்றம் எனவே வரையறை செய்துள்ளது. குடியரசுத் தத்துவங்களான மக்கள் இறைமை (Popular Sovereignty), சுதந்திரம் (Liberty), சட்டத்தின் ஆட்சி (Rule of Law) என்பனவற்றின் அடிப்படையில் மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதாக பாராளுமன்றம் இருந்து வருகிறது.

பாராளுமன்ற உறுப்பினர் தெரிவு

இலங்கையின் பாராளுமன்றம் ஒரு சபையைக் கொண்ட சட்ட ஆக்க மன்றம் (Unicameral Legislature) ஆகும். இம்மன்றத்திற்கு 225 உறுப்பினர்கள் விகிதாசாரமுறைப் பிரதிநிதித்துவம் (Proportional Representation) என்ற அடிப்படையில் தேர்வு செய்யப்படுகிறார்கள். 1931 முதல் 2019 வரையான இன்று வரை 88 ஆண்டுகளாக இச்சட்ட ஆக்க மன்றம் சர்வசன வாக்குரிமைப்படி தெரிவு செய்யப்படுகிறது. இந்நீண்ட காலத்தில், 1946 முதல் 1971 வரையான குறுகிய காலத்தில் மட்டும், இம்மன்றம் சனப் பிரதிநிதிகள் சபை (House of Representative), செனற் (Senate) என்று அழைக்கப்பட்ட இரு சபைகளைக் கொண்டதாய் அமைந்திருந்தது. செனற் சபை என்னும் மேற்சபை சோல்பரி அரசியல் யாப்பின் ஓர் அங்கமாக சோல்பரி ஆணைக்குழுவின் சிபாரிசின்படி அமைக்கப்பட்டது. இலங்கைத் தலைவர்கள் அவ்வாறான ஒரு சபை வேண்டுமெனக் கேட்டுப்பெறவில்லை. ஆயினும் பகிரப்பட்ட ஆட்சி (Shared Rule) என்ற அதிகாரப் பகிர்வுத் திட்டத்தைச் செயற்படுத்துவதற்கு மேற்சபை (Upper House) உபயோகமான நிறுவனமாக இருக்க முடியும் என சில அரசியல் சட்டவாளர்கள் கருத்துரைத்துள்ளனர்.

1978 அரசியல் யாப்பு விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ முறையை அறிமுகம் செய்தது. இம்முறைப்படியான பாராளுமன்றத் தேர்தல்

முதல் தடவையாக 1989 ஆம் ஆண்டிலேயே நடத்தப்பட்டது. அவ்வாண்டுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் ஒற்றையங்கத்தவர் தொகுதி முறையிலான 'FirstPastPost System' மூலம் தேர்தலில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். 225 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களில் 196 உறுப்பினர்கள் 22 தேர்தல் தொகுதிகளில் இருந்து தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர். எஞ்சிய 29 உறுப்பினர்களும் அரசியல் கட்சிகளால் தேசியப் பட்டியல் ஆசனங்களுக்கு (National List Seats) நியமிக்கப்படுகின்றனர்.

இலங்கையின் அரசியல், பண்பாட்டுப் பன்மைத்துவத்தினைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்வதற்கான அரசியல் யாப்புக் கருவியாக விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவமுறை விளங்குவதாகக் கருதப்படுகிறது. ஆயினும் இம்முறை நாட்டின் கட்சி அரசியல் கட்டமைப்பைச் (Party Political Structure) சிதைத்துள்ளது எனவே கருதப்படுகிறது. அத்தோடு அரசியல் கலாசாரத்தில் (Political Culture) ஊழலுக்கும் வன்முறைக்கும் இது இடமளித்துள்ளது எனவும் குறிப்பிடப்படுகிறது.

1978 அரசியல் யாப்பின்படி பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரங்கள்

நிருவாகத்துறை, நீதித்துறை, சட்ட ஆக்கத்துறை ஆகிய எல்லாத் துறைகளினதும், நிறுவனங்களினதும் அதிகாரங்களின் தோற்ற மூலமாக அரசியல் யாப்பே விளங்குகிறது. ஆகையால் பாராளுமன்றம் அரசியல் யாப்பினால் வரையறுக்கப்பட்ட அதிகாரங்களைக் கொண்ட சபை என்பது முக்கியமானது. இலங்கையின் அரசியல் யாப்பின்படி பாராளுமன்றம் விரிந்த அதிகாரங்களையுடைய சபையாகும். ஆயினும் வெஸ்ட்மினிஸ்டர் பாராளுமன்றத்தின் இறைமை (Parliamentary Sovereignty) இலங்கையின் பாராளுமன்றத்திற்கும் உள்ளது என்று கருதுவது தவறு. இலங்கையின் அரசியல் யாப்பின் 3 ஆவது உறுப்புரை இலங்கைக் குடியரசின் இறைமை மக்களிடம் உள்ளது எனவும் அது பிரிக்கப்பட முடியாதது எனவும் (Sovereignty is in the people and is inalienable) குறிப்பிடுகிறது. அரசியல் யாப்பின் 75, 76 என்னும் இரு உறுப்புகள் பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரங்களையும், அவற்றின் நோக்கெல்லையையும், மட்டுப்பாடுகளையும் வரையறை செய்துள்ளன. பாராளுமன்றம் சட்டங்களை ஆக்கும் அதிகாரம் உடையது. இச்சட்டங்கள் பின்னோக்கிய செயற்பாடு (Retroac

tive Effect) உடையனவாகவும் இருக்கலாம். பாராளுமன்றத்தின் சட்ட ஆக்க அதிகாரங்களில் அரசியல் யாப்பைத் திருத்தும் அதிகாரம் முக்கியமான ஒன்றாகும். அரசியல் யாப்பின் சில உறுப்புரைகளைத் திருத்துவதற்கு, சர்வசன வாக்கெடுப்பின் மூலம் மக்களின் சம்மதத்தைப் பெறுவதோடு, மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மை வாக்குகளால் அத்திருத்தம் நிறைவேற்றப்படவும் வேண்டும். அரசியல் யாப்புத் திருத்தத்திற்கான அதிகாரத்தின் மீது ஓர் மட்டுப்பாடு உள்ளது. அரசியல் யாப்பின் ஒரு பகுதியையோ அல்லது அதனை முழுமையாகவோ நீக்குவதாயின், அவ்வாறு நீக்கப்படும் பகுதி அல்லது முழுமை, பதிலீடு (Replacement) செய்யப்படாவிட்டால் அத்தகைய சட்டம் செல்லுபடியாகாது. அவ்வாறே அரசியல் யாப்பினைப் பதிலீடு செய்யாமல் அதனை ரத்துச் செய்தலும் (Repeal) இயலாது. இன்னொரு முக்கியமான பொதுவிதி யாதெனில் பாராளுமன்றம் சட்ட ஆக்க அதிகாரமுடைய ஒரு நிறுவனத்தினையோ/ நபரையோ உருவாக்கி அதனிடம்/ அவரிடம் தனது அதிகாரங்களைப் பொறுப்பளித்தல் இயலாது (.....as a general principle parliament cannot abdicate or alienate its legislative power and can not set up a rival legislative authority).

இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தின் சட்டவாக்க அதிகாரம் பற்றிய மேற்குறித்த வரையறைகள் பின்வரும் நான்கு விதிவிலக்குகளைக் கருத்தில் கொண்டு புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும்.

- 1. சர்வசன வாக்கெடுப்பு:** குறிப்பிட்ட சில விசேட சந்தர்ப்பங்களில் நேரடியாக சர்வசன வாக்கெடுப்பு மூலம் தீர்மானிக்கும் சட்டவாக்க இறைமையை மக்கள் தம்மிடம் வைத்திருக்கின்றனர்.
- 2. 1987 அதிகாரப் பகிர்வு:** 1987 ஆம் ஆண்டில் மாகாண சபைகளுக்கு அதிகாரம் பகிர்வு செய்யப்பட்ட போது (Introduction of Devolution in 1987) உயர் நீதிமன்றம் வழங்கிய தீர்ப்பில், மாகாண சபைகளுக்கு அதிகாரங்களைப் பகிர்வு செய்த முறையானது, பாராளுமன்றத்தின் மேலாண்மையான அதிகாரத்தை (Overriding Power) பாதிப்பதாக, அதன் சட்ட ஆக்க அதிகாரத்தை மீறுவதாக அமையவில்லை எனக் குறிப்பிட்டது.
- 3. அவசரகால நிலைமை:** நாட்டில் அவசரகால நிலைமை தோன்றும்போது ஜனாதிபதி சட்டங்களை ஆக்கும் அதிகாரத்தை (Legislative Powers) பிரயோகித்தல் முடியும்.

4. துணைநிலைச் சட்டவாக்கம்: பாராளுமன்றம் குறிப்பிட்ட சில தேவைகளுக்காக சில அரச நிறுவனங்களுக்கும் அதிகாரம் பெற்ற நபர்களுக்கும் துணைநிலைச் சட்டவாக்க அதிகாரத்தைக் கையளிக்கலாம் (Delegate Powers of Subordinate Legislation).

பாராளுமன்றத்திற்கு மேலும் மூன்று முக்கியமான அதிகாரங்கள் உள்ளன.

அ) பொதுநிதி மீதான கட்டுப்பாடு:

உறுப்புரை 148 பொதுநிதி (Public Finance) பற்றிய முழுமையான கட்டுப்பாட்டு அதிகாரத்தை பாராளுமன்றத்திற்கு வழங்கியுள்ளது. பாராளுமன்றத்தினால் இயற்றப்பட்ட சட்டத்தினால் வழங்கப்பட்ட அனுமதி இல்லாமல் பொதுநிதியில் இருந்து பணம் எதனையும் செலவழிக்க முடியாது. அதே போன்று வரி முதலிய வருமானங்களைப் பெறவும் முடியாது. மாகாண சபைகளும், உள்ளூராட்சி சபைகளும் வரிகளையும் பலவித வருவாய்களையும் திரட்டுகின்றன. ஆயினும் அதற்கான அதிகாரத்தை அந்நிறுவனங்கள் அரசியல் யாப்பில் இருந்தும், உள்ளூராட்சிச் சட்டங்களில் இருந்தும் பெற்றுக் கொள்கின்றன. அரசாங்க வரவையும் செலவையும் (வரவுசெலவுத் திட்டம்) பாராளுமன்றமே கட்டுப்படுத்துகிறது என்பது உலகின் ஜனநாயக நாடுகள் அனைத்துக்கும் பொதுவான ஜனநாயகத் தத்துவமாகும். இத்தத்துவம் நடைமுறையில் பாராளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மைப் பலம் உள்ள கட்சியின்/ கட்சிகளின் கூட்டினால், வரவுசெலவுத் திட்டம் மூலம் கட்டுப்படுத்தப்படுவதைக் காணலாம். வரவுசெலவுத் திட்டத்தின் மீது சட்டவாக்கத்துறை கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டிருத்தல் என்னும் கொள்கை இலங்கையில் காலனிய அரசாங்க காலத்திலேயே ஏற்பட்டிருந்தது.

அக்கொள்கை 1931 இல் டொனமூர் அரசியல் யாப்பின்படி முழுமையாக ஏற்புடமை பெற்று நடைமுறைக்கு வந்தது. வரவுசெலவுத் திட்டம் மீது பாராளுமன்றத்திற்கு இருக்கும் அதிகாரமே அரசாங்கத்தினைப் பாராளுமன்றத்திற்குப் பொறுப்புக்கூற (Accountable) வைப்பதாக அமைகிறது. வரவுசெலவுத் திட்டம் பாராளுமன்றத்தால் ஏற்கப்படாது தோற்கடிக்கப்பட்டால், அரசாங்கம் பதவியில் தொடர முடியாது; அது பதவி விலக வேண்டும் என்பது கட்டாயமானது.

ஆ) அவசரகால நிலைமை குறித்த பாராளுமன்றத்தின் கண்காணிப்பும் மேற்பார்வையும்:

உறுப்புரை 155 இன்படி அவசரகால நிலைமை தொடர்பான கண்காணிப்பு/ மேற்பார்வை (Over sight) அதிகாரம் பாராளுமன்றத்திற்கு உள்ளது. அவசரகால நிலையை ஜனாதிபதி பிரகடனம் செய்தால் உடனடியாக அது பற்றிப் பாராளுமன்றத்திற்கு அவர் அறிவித்தல் வேண்டும். பாராளுமன்றம் அப்பிரகடனத்தை அங்கீகரிக்காவிடின் அது இரத்தாகும். அவசரகாலப் பிரகடனத்தை நீடிப்பதை ஒவ்வொரு மாதமும் பாராளுமன்றம் அங்கீகரித்தல் வேண்டும். பாராளுமன்றம் கலைக்கப்பட்டோ அல்லது அதன் அமர்வுகள் தள்ளி வைக்கப்பட்டோ (Prorogued) அல்லது ஒத்தி வைக்கப்பட்டோ (Adjourned) இருந்தால், அவசரகால நிலைமை நீடிப்புப் பற்றி முடிவு செய்வதற்காக மீள்கூட்டப்பட வேண்டும். இவ்வாறாக அவசரகால நிலைமையைப் பிரகடனம் செய்தல், அதனை நீடித்தல், அதனை முடிவுறுத்தல் என்பன பாராளுமன்றத்தின் அங்கீகாரத்தினுடனேயே நடைபெற வேண்டும். அவசரகால நிலையைப் பிரகடனம் செய்தமை பற்றித் தெரிவித்தல், பாராளுமன்றத்தின் அங்கீகாரத்தை பெறுதல் என்பன, அரசியல் யாப்பின்படியான ஜனநாயக நாடுகளில் (Constitutional Democracies) பின்பற்றப்படும் அடிப்படை விதிமுறைகளாகும்.

இ) பாராளுமன்றத்தின் உள்ளக அலுவல்களைக் கட்டுப்படுத்தல்:

உறுப்புரைகள் 4, 67 என்பனவற்றின்படி பாராளுமன்றம் தனது உள்ளக அலுவல்களை (Internal Business) கட்டுப்படுத்தும் நீதி அதிகாரத்தைத் (Judicial Power) தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. பாராளுமன்றத்தின் சிறப்புரிமைகள், காப்புத்திறன் (Immunities), அதிகாரங்கள் என்பனவற்றை சட்டத்தின்படி ஒழுங்கமைக்கும் அதிகாரம் பாராளுமன்றத்திற்கு உள்ளது. சமகால இலங்கையின் பாராளுமன்ற நடைமுறைகளில் வெஸ்ட்மினிஸ்டர் முறையின் தாக்கம் வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது. இங்கிலாந்தில் பாராளுமன்றத்தின் மேலாண்மை (Parliamentary Supremacy), முடிக்கும் (Crown) பாராளுமன்றத்திற்கும் இடையிலான முரண்பாடுகளின் ஊடாக வளர்ச்சி பெற்றது. நவீன பாராளுமன்ற நடைமுறைகளும் அவை

பற்றிய விதிகளும், சனப்பிரதிநிதிகள் சபை (House of Commons) மீது முடி மன்னர் செலுத்தி வந்த தலையீடுகளை எதிர்த்து நடத்திய போராட்டத்தின் விளைவாக உருவானவை என்பது கவனிக்கத்தக்கது. இலங்கையின் பின்னணியில், இலங்கையின் ஜனாதிபதி பாராளுமன்றத்தின் மீது செலுத்தக்கூடிய தலையீடுகளையும் அத்து மீறல்களையும் (Intrusion) தடுத்து நிறுத்துதல் என இது பொருள்படும்.

19 ஆவது திருத்தத்தின் பின்னர் பாராளுமன்றமும் நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதியும்

1978 அரசியல் யாப்பு மேலாதிக்கமுடைய ஜனாதிபதியையும் அவருக்குக் கீழ்ப்பட்ட பாராளுமன்றத்தையும் உருவாக்கியது. இவ்வரசியல் யாப்பினை உருவாக்கியவரான ஜே. ஆர். ஜயவர்த்தன, நிர்வாகத்துறை (Executive) பாராளுமன்றத்திற்குப் பொறுக்கூற வேண்டியதாக இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்துடையவராகவே இருந்தார். பாராளுமன்றத்தின் பெரும்பான்மைப் பலம் ஜனாதிபதிக்கு மாறானதாக அமைந்து, பாராளுமன்றத்திற்கும் ஜனாதிபதிக்கும் முரண்பாடுகள் வலுத்தால், தாம் பிரதமர் அரசாங்க முறைக்கு (Prime Ministerial Government) இலங்கையின் அரசாங்க முறையை மாற்றிக் கொள்ளவும் தயாராக இருப்பதாகவும் ஜே.ஆர். ஜயவர்த்தன ஒருமுறை குறிப்பிட்டார் எனக் கூறப்படுகிறது.

ஜனாதிபதி பாராளுமன்றத்திற்குப் பொறுப்புக்கூற வேண்டியவராகவே இருந்து வருகிறார் (இன்றைய உறுப்புரை 33 (A)). ஆனால் மந்திரிசபை (Cabinet) பாராளுமன்றத்திற்குப் பொறுப்புக்கூற வேண்டியதாகவும், பதில் கூற வேண்டியதாகவும் (Both Responsible and Answerable) உள்ளது (உறுப்புரை 42 (2)). இத்தகைய ஒரு வேறுபாடு குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதன் நியாயப்பாடு யாது என வெளிப்படையாகக் கூறப்படவில்லை. ஜனாதிபதியை மறைமுகமாகவன்றி நேரடியாகப் பாராளுமன்றத்திற்குப் பொறுப்புக்கூற வைப்பது சாத்தியமில்லை என்றே கூறலாம். மந்திரிகள் பாராளுமன்றத்திற்குப் பொறுக்கூற வேண்டியவர்கள். அவர்களின் பொறுப்புக்கூறல் ஊடாக ஜனாதிபதி மறைமுகமாகப் பாராளுமன்றத்திற்குப் பொறுப்புக்கூற வேண்டியவராகின்றார் எனலாம், அல்லது விதிவிலக்கான குற்றஞ்சாட்டல் (Impeachment) நடைமுறையின் போது அவர் பாராளுமன்றத்திற்குப் பொறுப்புக்கூற

வேண்டியவராகிறார் எனலாம். 19 ஆவது யாப்புத்திருத்தம் பொறுப்புக்கூறல் என்ற விடயத்தில் ஒரு சமநிலையை ஏற்படுத்தியுள்ளது. ஆகையால் இம்மாற்றத்தைப் புரிந்து கொள்ளுதல் அவசியம். இத்திருத்தம் பிரதமரினதும், பாராளுமன்றத்தினதும் அதிகாரங்களைப் பலப்படுத்தியுள்ளது. இக்காரணத்தால் நிருவாகத்துறையின் மீதான பாராளுமன்றத்தின் கட்டுப்பாடு 19 ஆவது திருத்தத்தால் அதிகரித்துள்ளது.

ஜனாதிபதி நிருவாக அதிகாரமுடையவர், பிரதமர் பதவியும் மந்திரி சபையும் நிருவாக அதிகாரமுடையவை. நிருவாகத்துறையின் உள்ளே அமைந்திருக்கும் உறவுகளில் (IntraExecutive Relation ship) 19 ஆவது திருத்தம் சமநிலையை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இத்திருத்தத்தின் பயனாக ஜனாதிபதியினதும், பாராளுமன்றத்தினதும் பதவிக்காலம் 6 ஆண்டுகள் என்பதில் இருந்து 5 ஆண்டுகளாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. இதனைவிட ஜனாதிபதி இரு தடவைக்கு மேல் பதவி வகித்தல் முடியாது என்ற மட்டுப்பாடும் (Two Term Limit) மீண்டும் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. ஜனநாயக ஜனாதிபதிமுறையின் அம்சங்களில் பதவிக்காலத்தை மட்டுப்படுத்தல் (Fixed Term Limit) முக்கியமானது என்பதை இவ்விடத்தில் குறிப்பிடலாம். மேலும் 19 ஆவது திருத்தம் ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்களையும் குறைத்துள்ளது. ஜனாதிபதியின் அதிகாரக்குறைப்பு இரு வகையானதாகும்.

1. முன்னரைப் போல் ஜனாதிபதி தம் விருப்பப்படி பிரதமரை நியமித்தல், அவரைப் பதவியில் இருந்து நீக்கல் என்பனவற்றைச் செய்ய முடியாது. இவ்வாறு ஜனாதிபதி ஒருதலைப்பட்சமாக இவ்விடயத்தில் இப்போது முடிவு எடுக்க முடியாது என்பதால், பிரதமருடைய அதிகாரமும் அந்தஸ்தும் உயர்ந்துள்ளன. 19 ஆவது திருத்தத்தின் பின்னர், பாராளுமன்றத்தின் நம்பிக்கையைப் பெற்ற ஒருவரைத்தான் ஜனாதிபதி பிரதமர் பதவிக்கு நியமிக்கலாம்; பாராளுமன்றத்தின் நம்பிக்கையைப் பிரதமர் இழந்துவிடும் போதுதான் அவரைப் பதவியில் இருந்து நீக்கலாம் என்ற நிலை உருவாகியுள்ளது. பிரதமரின் இறப்பு அல்லது பதவி விலகல் அல்லது அவர் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் பதவியை இழத்தல் என்பனவும் அவர் பதவியிழப்பதற்கான காரணமாகலாம்.

முன்னரைப் போல் ஜனாதிபதி தான்தோன்றித் தனமாக நடந்துகொள்ள முடியாது என்பது 'ஜனாதிபதி - பிரதமர்' அதிகார உறவுச் சமநிலையை உருவாக்கியுள்ளது என்பது தெளிவு.

2. இரண்டாவதாக மந்திரிசபையையும் அதன் உறுப்பினர்களல்லாத ஏனைய அமைச்சர்களையும் நியமிக்கும் போதும், பதவி நீக்கும் போதும் ஜனாதிபதி பிரதமரின் சிபாரிசுன்படி செயற்படுதல் வேண்டும் என்ற தேவை 19 ஆவது திருத்தத்தின் பயனாக ஏற்பட்டுள்ளது. ஆயினும் மந்திரிசபையின் எண்ணிக்கையைத் தீர்மானிப்பதிலும், அமைச்சர்களுக்கு விடயங்களை ஒதுக்குதலிலும் (Assignment and Reassignment of Subjects to Ministers) ஜனாதிபதி பிரதமருடன் கலந்தாலோசித்தல் (Consult) வேண்டும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

19 வது அரசியல் யாப்புத் திருத்தத்தினை ஒரு அரசியல் யாப்புத் திருத்தங்களின் பொதி (Suite of Changes) எனக் கூறுவதே பொருத்தமானது. பல சீர்திருத்தங்களின் சேர்க்கையான இம்மாற்றங்கள் அரசியல் யாப்பில் புதிய இயல்புகளைத் தோற்றுவித்தன. இத்தகைய முக்கியமான மாற்றங்கள் நிருவாகத்துறையின் அதிகாரத்தைக் கட்டுப்படுத்தி பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரத்தைக் கூட்டுவதற்கு உதவின. இம்மாற்றங்கள் மூன்று முக்கிய தத்துவங்களின் அடிப்படையில் அமைந்தன.

1. முதலாவதான வரையறுக்கப்பட்ட பதவிக்காலம் என்னும் தத்துவம் (Fixed Term Principle), தெரிவு செய்யப்பட்டதில் இருந்து ஒரு ஆண்டு கழிந்தபின் பாராளுமன்றத்தை விரும்பியபடி எந்த நேரமும் கலைத்து விடலாம் என்ற நிலையை மாற்றியது. 19 ஆவது திருத்தத்திற்கு முன்னர் பாராளுமன்றத்தின் பதவிக்காலம் 6 ஆண்டுகள் ஆகும். ஆனால் திருத்தத்தின் பின்னர் அதன் பதவிக்காலம் 5 ஆண்டுகள் ஆக்கப்பட்டது. ஆயினும் ஜனாதிபதி அப்பாராளுமன்றத்தை அது தெரிவு செய்யப்பட்ட திகதியில் இருந்து நாலரை ஆண்டுகள் கழிவதற்கு முன்னர் கலைக்க முடியாது. அக்கால எல்லைக்கு முன் பாராளுமன்றம் கலைக்கப்பட வேண்டுமாயின், பாராளுமன்றம் கலைக்கப்பட வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை

மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மை வாக்குகளால் நிறைவேற்ற வேண்டும். இவ்வாறு ஜனாதிபதியின் கலைக்கும் அதிகாரம் (Power of Dissolution) நீக்கப்பட்டமை ஜனாதிபதியின் அதிகாரம் குறைக்கப்பட்டு பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம் கூட்டப்படுவதற்கு உதவியது.

2. இரண்டாவதாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டியது சம்மதம் என்னும் தத்துவம் (Consent Principle) ஆகும். அமைச்சர்களின் நியமனங்களை ஜனாதிபதி பிரதமரின் சிபாரிசின்மீது செய்தல் வேண்டும்; தம் விருப்பப்படி செய்ய முடியாது என்பது முக்கியமான மாற்றமாகும். அடுத்ததாக அரசியல் யாப்பின்படியான உயர் பதவிகளுக்கு (உதாரணம்: தேர்தல் ஆணையாளர், கணக்காளர் அதிபதி நாயகம் என்பன), ஜனாதிபதி தம் விருப்பப்படி ஆட்களை நியமிக்கலாம் என்ற நிலை முன்னர் இருந்தது. இதுபோன்றே பிற சுதந்திர ஆணைக்குழுக்களின் நியமனங்களும் ஜனாதிபதியால் சுயவிருப்பப்படி செய்யக்கூடிய நிலை இருந்தது. பாராளுமன்றச் சபையின் (Parliamentary Council) ஆலோசனையைக் கேட்கலாம். ஆயினும் அச்சபையின் ஆலோசனைப்படி நியமனம் செய்யும் கட்டாயம் இருக்கவில்லை. 19 ஆவது திருத்தம் அரசியல் யாப்புச்சபை (Constitutional Council) என்னும் அதிகாரமுடைய அமைப்பை உருவாக்கியது. இச்சபையில் சிவில் சமூக உறுப்பினர்களான நிபுணர்கள் உறுப்பினர்களாக இருக்கின்றனர். முன்னைய பாராளுமன்றச் சபை (Parliamentary Council) பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களையே பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட சபையாகும். 19 ஆவது திருத்தம் அரசியல் யாப்புச் சபையை நிறுவியதன் மூலம் ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்கள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டன. நிர்வாகத்துறையை விட பாராளுமன்றம் கூடிய அதிகாரமுடையதாக ஆக்கப்பட்டது.
3. மூன்றாவது முக்கிய மாற்றம், 19 ஆவது திருத்தத்தின் மூலம் 'நம்பிக்கை என்னும் தத்துவம்' (Confidence Principle) அரசியல் யாப்பினுள் புகுத்தப்பட்டமையாகும். 19 ஆவது திருத்தத்திற்கு முன், ஜனாதிபதி பாராளுமன்றத்தின் நம்பிக்கையைப் பெற்றவர் யார் எனக் கருதுகிறாரோ அவரைப் பிரதமராக நியமிக்கலாம் என்ற நிலை இருந்தது. அத்தோடு ஜனாதிபதி தாம்

விரும்பியபடி பிரதமர்களைப் பதவி நீக்கம் செய்பவராகவும் இருந்தார். ஆனால் 19 ஆவது திருத்தத்தின்படி ஜனாதிபதி பிரதமரை நியமிப்பதாயின், உண்மையில் யார் பெரும்பான்மையினரின் ஆதரவைப் பெற்றிருக்கிறார் என்ற யதார்த்த நிலையைக் கவனத்தில் எடுக்க வேண்டும் என்ற தேவை உள்ளது. மேலும் பிரதமரை ஜனாதிபதி தம் விருப்பப்படி பதவிநீக்கம் செய்ய முடியாது. பிரதமர் மரணமடையும் போது, அல்லது தமது சுயவிருப்பின்படி இராஜினாமாச் செய்யும் போது அல்லது பாராளுமன்ற உத்தியோகத்தர் பதவியை இழப்பதன் காரணமாகப் பதவியை இழக்கலாம் அல்லது பாராளுமன்றம் பிரதமர் மீது கொண்டிருந்த நம்பிக்கையை இழந்துவிட்டதாக முடிவு செய்தல் வேண்டும். அதாவது பாராளுமன்றம் நம்பிக்கையைத் திரும்பப் பெறுதல் (Confidence Withdrawal) மூலமே பிரதமரைப் பதவியிழக்கச் செய்தல் முடியும்.

சுருங்கக்கூறின் 19 ஆவது திருத்தப்படி பிரதமரைப் பதவி நீக்குபவர் ஜனாதிபதி அல்லர்; பாராளுமன்றமே பிரதமரைப் பதவி நீக்கம் செய்யலாம் என்பது உறுதி செய்யப்பட்டது.

எதிர்காலச் சீர்திருத்தங்கள்

மூன்று அரசியல் யாப்பு அறிஞர்களால் எழுதப்பட்ட இந்நூல் 2019 இல் வெளியானது. இதை எழுதிய போது எதிர்காலத்தில் அரசியல் யாப்புத் திருத்தங்கள் மூலம் சர்வாதிகார முறையிலான ஜனாதிபதிமுறை ஒழிக்கப்பட்டு இலங்கையில் பாராளுமன்றமுறை மீண்டும் கொண்டுவரப்படும் என்ற எதிர்பார்ப்பு இருந்தது. ஆனால் இந்நூல் எழுதி வெளியிடப்பட்டு சில மாதங்கள் கழிந்தபின் கோத்தபாய ராஜபக்ச பெரும்பான்மைப் பலத்துடன் ஜனாதிபதியாகப் பதவியேற்றார். அவர் ஜனாதிபதியான பின்னர் அரசியல் யாப்புக்கான 20 ஆவது திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டது. இத்திருத்தம் 19 ஆவது திருத்தத்தின் பயன்கள் அனைத்தையும் இல்லாதொழித்தது. பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரங்கள் குறைக்கப்பட்டன. ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்கள் மீண்டும் கூட்டப்பட்டன. இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தின் வரலாற்றைக் கூறும் இந்நூலின் இரண்டாவது அத்தியாயத்தின் இறுதியில் நூலாசிரியர்கள் 'Further Reforms?' என்ற

தலைப்பில் இரண்டு பாகங்களில் (பக் 26-27) எழுதியுள்ளவற்றை கீழே சுருக்கமாகத் தந்துள்ளோம். இவை 20 ஆவது அரசியல் யாப்புத் திருத்தத்திற்கு முன்னர் எழுதப்பட்டவை என்பதைக் கருத்தில் கொள்ளும்படி வாசகர்களை வேண்டிக் கொள்கிறோம்.

1. ஜனாதிபதிமுறையை ஒழித்தல் (Abolition of Presidentialism) என்பதும், பாராளுமன்ற அரசாங்க முறையை (Parliamentary Form of Government) மீளக் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதும் நீண்ட காலமாக விவாதத்திற்குரிய விடயமாக இருந்து வருகிறது.
2. ஜனாதிபதிமுறை தேவையென வாதிப்போர் அம்முறை, நாட்டின் ஐக்கியத்தையும் உறுதி நிலையையும் (Unity and Stability) பேணுவதற்கும், பொருளாதார வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதற்கான பலமான அரசாங்கத்தை (Strong Government) ஆட்சியிலமர்த்தவும் உதவுகிறது என வாதிடுகின்றனர்.
3. ஜனாதிபதிமுறை ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என வாதிடுவோர், ஜனாதிபதிமுறையே சர்வாதிகாரத்தின் ஊற்றுக்கண் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். அதிகாரத் துஷ்பிரயோகம், ஜனநாயக அடிப்படைகளை வேறுத்து அதனைப் பலவீனப்படுத்தல், சட்டத்தின் ஆட்சியைச் (Rule of Law) செயற்பாடற்றதாக்குதல், அடிப்படை உரிமைகள் மீறப்படுதல் ஆகியவற்றிற்கு ஜனாதிபதிமுறை மூலகாரணமாக அமைகிறது. ஆகவே அதனை ஒழிக்க வேண்டும்; அரசியல் அதிகாரத்தினை ஓரிடத்தில் குவித்தல் (Over Centralisation of Political Power) தடுக்கப்பட்டு அதிகாரம் அரசின் பிற அங்கங்களுக்கும் சட்ட ரீதியாகப் பகிரப்பட வேண்டும் ஆகிய வாதங்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன.
4. நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதிமுறை அமைதியையும் அரசியல் உறுதி நிலையையும் ஏற்படுத்தும் என்பது நடைமுறையில் பொய்யாகிவிட்டது. அதேபோன்று ஜனாதிபதி முறையினால் நாட்டில் பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்படும் என்பதும் பொய்யாகிவிட்டது என ஜனாதிபதி முறையின் எதிர்ப்பாளர்கள் வாதிடுகின்றனர்.

5. ஜனாதிபதி முறையில் முடிவுகளை எடுக்கும் அதிகாரம் ஓரிடத்தில் குவிக்கப்படுகிறது. இதனால் ஒரு நபர் சர்வாதிகார ஆட்சி (One Man rule) ஏற்படுத்தப்படுகிறது. ஜனாதிபதி முறைக்கு மாற்றீடான பாராளுமன்றமுறை பலரின் கூட்டு நிர்வாகமுறை ஆட்சியை (Collegiate Executive) உருவாக்குகிறது. ஜனாதிபதி என்ற தனிநபரின் சர்வாதிகாரத்தையும் தனிநபர் ஆட்சியையும் நீக்குவதற்குப் பாராளுமன்ற அரசாங்கமுறை அவசியமானது என வாதிடப்படுகிறது.

2016 ஆம் ஆண்டில் புதிய அரசியல் யாப்பை வரைதல் பற்றி ஆராய்வதற்கான அரசியல் யாப்புச் சபை (Constituent Assembly) அமைக்கப்பட்டது. ஆயினும் இந்தச் செயல்முறையில் முன்னேற்றம் இல்லை; அது தோல்வியுற்றது என்றே கொள்ள வேண்டும். இப்பின்னணியில் அரசியல் யாப்புச் சீர்திருத்தம் பற்றிய விவாதம் எதிர்காலத்திலும் தொடரும் என்றே கூற வேண்டும்.

மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிறுவனம், 'Parliament: Law History and Practice' என்னும் தலைப்பில் ஓர் உயர்தரமான ஆய்வுநூலை 2014 ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்டது.

பசன் ஜயசிங்க, பீற்றர் நீட், அசங்க வெலிக்கல ஆகிய அரசியல் யாப்புச் சட்ட அறிஞர்கள் மூவரால் இணைந்து எழுதப்பட்ட இந்நூலில் அறிமுகம் உட்பட 9 அத்தியாயங்கள் உள்ளன. இவற்றுள் இரண்டாவது அத்தியாயமான 'Parliament in its Historical and Constitutional Context' என்னும் கட்டுரையின் தழுவலாக்கமாக இத்தமிழ்க் கட்டுரை அமைந்துள்ளது. மூலக்கட்டுரையின் கருத்துகளைத் தமிழில் எளிமைப்படுத்தியும் சுருக்கியும் கூறியுள்ளோம்.

புலமையாளர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், ஊடகவியலாளர்கள், மாணவர்கள் ஆகிய பல தரத்தினருக்கும் பயன்தரக்கூடிய இந்நூல் ஆங்கிலம், சிங்களம், தமிழ் ஆகிய மும்மொழிகளிலும் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இதனை <https://www.cpalanka.org/wpcontent/uploads/2022/01/ParliamentbookTamilFinal1.pdf> என்னும் இணைப்பில் இணையத்தளத்திலும் வாசிக்கலாம்.

யாழ்ப்பாணத்தின் ஆரம்பகால வரலாற்றுக்கான நேரடி எழுத்துப் பதிவுகள் குறைவாக இருந்தாலும், தொல்லியல் அகழாய்வுகள் இதன் பழங்காலக் குடியேற்றங்கள், பண்பாடு, மற்றும் சமூக – பொருளாதார வளர்ச்சி பற்றிய மதிப்புமிக்க தகவல்களை வெளிக்கொணருகின்றன. அதன் அடிப்படையில் கந்தரோடை, பண்டைய யாழ்ப்பாண நாகரிகத்தின் ஆதிகேந்திரமாக விளங்கிய ஒரு முக்கியப் பகுதி ஆகும். தொல்லியல் ஆய்வுகள், பொ.யு.மு. 500 ஆம் ஆண்டளவில் கந்தரோடை ஒரு நகரமாகி விட்டதை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இந்த இடத்தில் அடர்த்தியான மக்கள் குடியேற்றம் அன்றிலிருந்து இன்றுவரை, மத்திய காலத்தில் ஒரு சிறு இடைவெளியைத் தவிர, தொடர்ந்து நடைபெற்று வந்திருக்கிறது. நாணயவியல், தொல்லியல் மற்றும் இலக்கியச் சான்றுகள் பொ.யு. எட்டாம் நூற்றாண்டுவரை கந்தரோடை பண்டைய யாழ்ப்பாணமான நாகநாட்டின் தலைநகரமாக விளங்கி வந்திருப்பதைக் காட்டி நிற்கின்றன. கந்தரோடையில் மேற்கொண்ட அகழாய்வுகளின் அறிக்கைகளைக் கொண்டு எழுதப்படும் 'பண்டைய யாழ்ப்பாணத்தின் கந்தரோடை நாகரிகம்' எனும் இக்கட்டுரைத் தொடர் வடஇலங்கையின் வரலாற்றிற்கு முற்பட்ட காலங்களிலும், வரலாற்று உதய காலங்களிலும், வரலாற்றுக் காலங்களிலும் வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்வியல், பண்பாடு, பெருமயற்சி, துணிவாண்மை என்பவற்றின் பரந்த காட்சிப் பதிவாக விளங்கும்.

சிவ தியாகராஜா

கலாநிதி சிவ தியாகராஜா மருத்துவம், மரபணுவியல், தொல்லியல், வரலாறு ஆகிய கற்கைத் துறைகளில் பட்டங்கள் பெற்று பல ஆய்வு நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் (University of Ceylon) B.Sc பட்டத்தையும், இலங்கைப் பல்கலைக்கழக மருத்துவ பீடத்திலிருந்து M.B.B.S பட்டத்தையும், இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து Ph.D. பட்டத்தையும் பெற்றவராவார். கலாநிதி சிவ தியாகராஜா கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளில் இருபத்து ஆறு நூல்களைப் படைத்திருக்கிறார்.

பண்டைய யாழ்ப்பாணத்தின் கந்தரோடை நாகரிகம்

அறிமுகம்

இலங்கையில் பதினாண்டுகள் நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாண அரசு தோன்றுவதற்கு முற்பட்டகால யாழ்ப்பாண வரலாற்றிற்கான சரித்திரச் சான்றுகள் மிக அருகியே காணப்படுகின்றன. புராணக் கதைகள், ஐதீகங்கள், ஆதாரமற்ற பழங்கதைகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாண வரலாற்றைக் கூறும் 'யாழ்ப்பாண வைபவமாலை'யின் ஆரம்பப் பகுதிகள் வரலாற்று ஆய்வாளர்களுக்கு பண்டையகால யாழ்ப்பாணம் தொடர்பான மிகவும் குறைவான செய்திகளையே தருகின்றன. வையா பாடல், கைலாய மாலை ஆகிய ஏடுகளும் யாழ்ப்பாணத்தின் தொடக்க காலத்தைப் பற்றிப் போதுமான தகவல்களை வழங்கவில்லை. ஆனால், அதே சமயம் தமிழ்க் காப்பியமான மணிமேகலை, யாழ்ப்பாணத்தின் பண்டைய பெயரான 'நாக நாட்டின்' மக்கள், அவர்களது வாழ்க்கை முறை, நாட்டை ஆண்ட அரசன், அவர்களது காலம் பற்றிய சில தகவல்களைத் தருகிறது. மணிமேகலையைத் தவிர, பாளி மொழியில் அமைந்த காலவரன்முறை வரலாற்று நூலான மகாவம்சம், வல்லிபுரம் பொன்னேட்டுச் சாசனம், கிரேக்க நாட்டவரான தொலமியின் 'நில இயல்' (Geographia) என்பனவும் பொதுக் காலத்தின் (கி.பி.) தொடக்க நூற்றாண்டுகளில் நாகநாடு பற்றிய சில தகவல்களைத் தருகின்றன.

'நாகதீவு' அல்லது 'நாகநாடு' (பாளி மொழியில் 'நாகதீப') என்பது யாழ்ப்பாணத்தின் பண்டைய பெயராகும். இதை சங்கம் மருவிய கால இலக்கியங்களான சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை என்பனவும், பாளி மொழியில் அமைந்த மகாவம்சம், வீரசோழியம், வல்லிபுரப் பொற்சாசனம் ஆகியவையும், இலங்கையின் புராதன பிராமிக் கல்வெட்டுகளும், அன்றைய நாக நாணயங்களும் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

பொது ஆண்டின் பின் மூன்று முதல் ஐந்தாம் நூற்றாண்டு (கி.பி. 300-500) வரையான காலத்தைச் சேர்ந்த செவ்விலக்கியமான மணிமேகலை இலங்கையின் வேறுபட்ட இரு நாடுகளைப் பற்றிக் கூறுகிறது. அவை வடக்கில் அமைந்த நாகநாடும், தெற்கில் புனித பாதச் சுவடுகளுடன் கூடிய சிவனொளிபாத மலை

அமைந்திருக்கும் 'இரத்தின துவீபமும்' ஆகும்.

நாகதீபம் அல்லது நாகநாடு என்ற பெயர், நாகர்கள் வாழும் தீவு, அல்லது நாகர்களின் நாடு எனப் பொருள் தரும். இப் பகுதியில் நாக இன மக்கள் வாழ்ந்தமையால் அவர்கள் வாழ்ந்த நாட்டுக்கு இப் பெயர்கள் ஏற்பட்டது எனக் கொள்ளலாம். யாழ்ப்பாணத்தின் பண்டைய நாகர்களை தமிழ் மொழி பேசும் பௌத்தர்கள் என மணிமேகலை இனம் கண்டு கொள்வதனால், இவர்களை திராவிட மொழிக் குடும்பத்தினராகக் கொள்ளலாம். நாகர்கள் வடஇந்தியா, தென் இந்தியா உட்பட தென்னாசியா முழுவதும் ஒரு காலகட்டத்தில் பரவி இருந்தமையால் இவர்கள் இந்திய - ஆரிய மொழிக் குடும்பத்தினராகவும் இருக்கலாம் என்ற கருத்து சில அறிஞர்களால் முன்வைக்கப்பட்டது. இந்தியாவில் நாகர்முனை, நாகப்பட்டினம் ஆகிய நாகர்களின் பெயர் கொண்ட இடங்கள் தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்றன. இலங்கையில் நாக அரசர்களின் பெயர் கொண்ட கல்வெட்டுகள் தமிழ்ப்பிராமி (தமிழி) எழுத்துகளில் பொறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன (இவற்றை அடுத்து வரும் அத்தியாயங்களில் காணலாம்). மேலும், மரபணுவியல், மொழியியல் சார்ந்த நவீன ஆய்வுகளும் சிந்துவெளி நாகரிகத்தின் கண்டுபிடிப்புகளும் ஆஸ்திரலோயிட்டுகளும், முந்துதிராவிடர்களும் (proto Dravidians) இந்திய ஆரியர்களின் வருகைக்குப் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே தென்னாசியாவில் பரவியிருந்த அடிமூல மக்கள் குழுக்கள் என்பதை அறுதியாக நிறுவியுள்ளன.

மகாவம்சம், தீபவம்சம் போன்ற இலங்கையின் பாளிமொழி நூல்கள், இலங்கையில் விஜயனும், அவனது தோழர்களான இந்தியஆரியர்களும் முதன்முதலாக வந்திறங்கிய காலத்தில் இந்தத் தீவகத்தில் ஏற்கனவே நீண்டகாலமாக வாழ்ந்த இயக்கர்களையும், நாகர்களையும் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன. எனவே, இவர்கள் இந்திய ஆரியரல்லாத மக்கள் எனக் கருதப்பட வேண்டும். தமிழ் நாட்டின் அமைவிடத்தைக் கருத்திற்கொண்டு நாகதீவின் நாகர்களும், தென்னிந்தியாவில் நாகப்பட்டினம் போன்ற பல இடங்களில் வாழ்ந்த நாகர்களும் ஓரினத்தவரே எனக் கொள்ளலாம். மரபணுவியல்

ஆய்வுகளின்படி இன்று தமிழ்நாட்டில் தமிழ் பேசும் ஆண்களிடையே 5% சத (விழுக்காடு) விகிதத்தினரும், பெண்களிடையே 60% சத விகிதத்தினரும் ஆஸ்திரலோயிட் மக்களின் வம்சாவளியினரே எனக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நமது முன்னோர்களின் காலத்தைப் பற்றியும், வாழ்க்கை முறை பற்றியும், அவர்கள் வாழ்ந்த சூழலைப் பற்றியும் ஆராய்வதற்குப் பயன்படும் தலைசிறந்த நவீன கருவிகளில் தொல்லியல் ஒன்றாகும். குறிப்பாக, யாழ்ப்பாண அரசு தோன்றுவதற்கு முந்தைய காலம் பற்றிய முறையான ஆதாரபூர்வமான எழுத்துமூல வரலாறு இல்லாத இலங்கைத் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு தொல்லியல் ஒரு தலை சிறந்த வரப்பிரசாதமாகும். மேலும் மரபணுவியல், உயிரியல்சார் - மானிடவியல், சமூக மானிடவியல், கல்வெட்டியல், தொல்லெழுத்தியல், நாணயவியல் ஆகிய சாதனங்களை இணைத்து - வரலாற்றுக்கு முந்திய காலத்திலிருந்து நவீன காலம் வரையிலான உண்மையான, நம்பகத்தன்மையான ஆதாரபூர்வமான இலங்கைத் தமிழர்களின் வரலாற்றை இன்று நம்மால் எழுத முடிகிறது.

நமது முன்னோர்கள் விட்டுச்சென்ற கருவூலப் பொருட்கள் காட்டும் அவர்களின் வாழ்வியல், பண்பாடு, நாகரிகம் பற்றிய தகவல்கள், அறிவியல் ரீதியான தொல்லியல் ஆய்வின் அடிப்படைத் தரவுகளாகும். இத் தரவுகளில் அவர்கள் உபயோகித்த அன்றாடப் பாவனைப் பொருட்கள், கல்லாயுதங்கள், மட்பாண்டங்கள், குடியிருப்பு அடுக்குகள், கட்டடங்கள், சிற்பங்கள், ஓவியங்கள், எழுத்து வடிவங்கள் என்பன உள்ளடங்கும்.

வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலம் என்பது எழுத்துக் கலையை மனிதன் கண்டுபிடிப்பதற்கு முற்பட்ட காலமாகும். எழுத்துக்கலை கண்டுபிடிக்கப்பட்டு களிமண் வில்லைகளிலும், கல்லிலும், மட்பாண்டங்களிலும், ஏடுகளிலும், உலோகத் தகடுகளிலும், இன்னோரன்ன பொருட்களிலும் மனிதன் தனது எண்ணங்களை எழுத்து வடிவில் பதிவு செய்த காலத்திலிருந்து வரலாற்றுக் காலம் ஆரம்பமாகிறது. மொசுப்பத்தேமியா (இன்றைய

தென்மத்திய ஈராக்), எகிப்து, இலம் (இன்றைய தென்மேற்கு ஈரான்) ஆகிய நாடுகளில் இற்றைக்கு 5,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே எழுத்துக் கலை உபயோகிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. எனவே, அந்தக் காலகட்டத்திலிருந்து அந்த நாடுகளின் வரலாறு ஆரம்பமாகிறது. தென் ஆசியாவில் சிந்து வெளியில் வாழ்ந்த மக்கள் அதே காலகட்டத்தில் 5,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் - சிறிய வில்லைகளில் பதிவு செய்த எழுத்து வடிவங்கள் இன்றுவரை வாசிக்கப்படவில்லை. இன்று இந்தியாவில் கல்வெட்டியலாளர்களால் வாசிக்க முடிந்த பிராமி எழுத்து வடிவங்கள் கி.மு. 600 ஆம் ஆண்டு முதலாக தென்னிந்திய மட்பாண்டங்களில் காணப்படும் பிராமி எழுத்துகளாகும். ஆதலால், இந்திய வரலாற்றுக் காலம் கி.மு. ஆறாம் நூற்றாண்டு எனக் கொள்ளவேண்டும். வாசிக்கப்படாத சிந்து வெளி எழுத்துகளுக்கும், வாசிக்க முடிந்த பிராமி எழுத்துகளுக்கும் இடைப்பட்ட காலம் வரலாற்று உதயகாலம் என அழைக்கப்படுகிறது.

வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலம்; கற்காலம், வெண்கலக் காலம், இரும்புக் காலம் என மூன்று காலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கற்காலம் மேலும் மூன்று பிரிவுகளாக பழைய கற்காலம், இடைக்கற் காலம், புதிய கற்காலம் எனப் பிரிவாகியிருக்கிறது. இக்காலப் பகுதி, கல்லாயுதங்கள் ஆரம்பத்திலிருந்து சிறிது சிறிதாக தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியடைந்த காலங்களாகும். பொருளாதார ரீதியாக பழைய கற்காலம், இடைக்கற்காலம் இரண்டும் மக்கள் நாடோடிகளாக காடுகளில் அலைந்து உணவை வேட்டையாடியும், சேகரித்தும் (HunterGatherer way of life) வாழ்க்கை நடத்திய காலங்களாகும். புதிய கற்கால மக்கள் ஓரிடத்தில் குடியேறி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு உணவை உற்பத்திசெய்த காலப்பகுதியாகும்.

இற்றைக்கு 12,000 - 10,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே மொசுப்பத்தேமியா, சீனா ஆகிய நாடுகளில் ஆரம்பமான நீர்ப்பாசன விவசாய நடவடிக்கைகளும் - அங்கிருந்து சிறிது சிறிதாக இந்தியாவுக்கும், இலங்கைக்குமான அதன் பரவலும் - மக்கள் சமுதாயத்தில் பொருளாதாரம், தொழில்நுட்பம், பரவலான குடியேற்றம் ஆகிய

துறைகளில் சடுதியான மாற்றங்கள் ஏற்படக் காரணமாயின. வேட்டையாடி உணவு சேகரித்த காலங்களில் மிருகங்களும், தன்னிச்சையான தாவரங்களும் அடர்த்தியாகவிருந்த காட்டுப் பகுதிகளிலும், மலைச்சாரல்களிலும் வாழ்ந்திருந்த மக்கள், விவசாயம் அறிமுகமானதும் நீர்வளமும், செழிப்பான நிலவளமும் கொண்ட நிலப்பகுதிகளில் குடியேற ஆரம்பித்தார்கள். சூரிய வெப்பத்தையும், மழையையும், காற்றையும், புயலையும் எதிர்கொள்ளக்கூடிய வதிவிடங்கள் தோற்றம் பெறலாயின. ஒரு காலத்தில் மக்களைக் கவர்ந்த வாழ்விடங்களான மலைகளும், குகைகளும், வனங்களும், காடுகளும் கவனிப்பாரற்ற தனிமைப்படுத்தப்பட்ட ஒதுக்கிடங்களாயின.

விவசாயத்தின் வருகையைத் தொடர்ந்து சிற்றுார்களும், கிராமங்களும், நகரங்களும், தலைநகரங்களும் தோற்றம் பெற்றன. அதன் தொடர்ச்சியாக சமுதாயத்தில் தொழில் ரீதியான சமூகப் பிரிவுகள் உருவாயின.

தென்னாசியாவின் முதலாவது நகரமயமாக்கம் - முதலாவது நாகரிகம் - வெண்கலக் காலத்தில் (Bronze Age) வறண்ட நிலமான வடமேற்கு இந்தியாவின் (இன்றைய பாகிஸ்தான்) சிந்துவெளித் தாழ்நிலத்தில், சிந்து நதிக்கரையில் நடைபெற்றது. ஆனால், இந்த நாகரிகம் இந்தியாவின் மற்றைய பகுதிகளுக்குப் பரவியதற்கான ஆதாரங்கள் அருகியே காணப்படுகின்றன. ஆனாலும், அங்கே பரவியிருந்த அறிவியல் விவசாயம் இந்தியப் பெருநிலப் பரப்பில் இரு பாதைகளில்,

1. சிந்து வெளியிலிருந்து கிழக்கு நோக்கி சிந்து - கங்கை இடைவழியாக கங்கை நதிப் பிரதேசங்களுக்கும,
2. தெற்கு நோக்கி தெக்காணத்திற்கும், குஜராத், மகாராஷ்டிர நிலங்கள் வழியாக துங்கபத்ரா - கிருஷ்ணா - கோதாவரி - காவேரி - வைகை - வடிநிலங்களுக்கும், அங்கிருந்து தண்பொருளை - தாமிரபரணி ஆற்றுப்படுகை நிலங்களுக்கும், இலங்கையின் நதிப்படுகை, ஏரிக்கரை, குளக்கரை நிலங்களுக்கும் பரவியது.

கி.மு. இரண்டாம் ஆயிரத்தாண்டில் அறிமுகமான இரும்பின் தொழில்நுட்ப

வருகையானது நீர்ப்பாசன விவசாயத்தின் மிகைப்பெருக்க வளர்ச்சிக்கு அடிகோலி, தென்னாசியாவின் இரண்டாவது நகரமயமாக்கத்திற்கு வழிவகுத்தது. தொடர்ந்து மக்கள் குழுக்கள், இனப்பிரிவுகள், மதங்கள், கிராமங்கள், நகரங்கள், பட்டினங்கள், அரசுகள், பேரரசுகள், எழுத்துகள், இலக்கியங்கள், நாணயங்கள், வர்த்தகங்கள் என்பன உருவாகி வரலாற்றுக்காலம் ஆரம்பமானது.

இலங்கையின் முதற்குடிகள் யார் என்பது நீண்டகாலமாக மக்கள் மத்தியில் நடைபெற்றுவரும் விவாதமாகும். இலங்கையை ஆண்ட ஐரோப்பியர்கள் கண்டுபிடித்து பிரசுரித்த மகாவம்சம், தீபவம்சம் ஆகிய பாளி இலக்கியங்களும், அவற்றின் மொழிபெயர்ப்புகளும், அவை இலங்கையின் உண்மையான வரலாறு என்ற ஐரோப்பியர்களின் திறனாய்வற்ற முடிவும், “இலங்கையின் முந்தைய குடிமக்கள் சிங்கள மொழி பேசும் மக்கள் என்றும், தமிழர்கள் பின்னர் இங்கே ஆக்கிரமிப்பாளர்களாக வந்தவர்களின் வம்சாவளியினர்” என்ற காலனியாதிக்க எழுத்தாளர்களின் எழுத்துகளுக்கு வழியமைத்தன. வெகுவிரைவில் சிங்கள மொழி பேசும் மக்கள் ‘ஆரியர்கள்’ என்றும், தமிழ் மொழி பேசுவோர் ‘திராவிடர்’ என்றும் முத்திரை குத்தப்பட்டது.

தற்கால மரபணுவியல் கற்கைகள் இலங்கையில் இன்று சிங்களம், தமிழ் மொழிகளைப் பேசும் மக்களில் 85% சதவிகிதமான (விழுக்காடு) மக்களின் நேரடி மூதாதையர்கள் இந்த நாட்டில் 30,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்த இடைக்கற்கால மக்களின் வம்சாவளியினர் என அறியத்தருகின்றன. அக்காலகட்டம், பனியுகம் பரவியிருந்த காலப்பகுதி - தென்னிந்தியாவும் இலங்கையும் ஒரே தொடர் நிலமாக இருந்த காலம். மக்கள் நடமாட்டம் இரு பகுதிகளுக்கும் நில மார்க்கமாகவே நடைபெற்றிருக்கும். அக்காலத்தோடு ஒப்பிடுகையில் தமிழ், சிங்களம் ஆகிய மொழிகளும், இந்து மதம், பௌத்தம் ஆகிய மதங்களும் மிகப் பிற்காலத்தைச் சேர்ந்தவை. இந்த மொழிகளும் மதங்களும்

அவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட நேரத்தில் அவற்றை அவர்கள் மேற்கொண்டார்கள் என்பதே அறிவியல் காட்டும் உண்மை. இதை அறியாதவர்களே இலங்கைக்கு யார் முதலில் வந்தார்கள் என வாதிடுவர்.

இத்தனை அறிவியல் பூர்வமான ஆய்வுகளின் பின்னரும், இன்றைக்கும், கி.பி. 13ம் நூற்றாண்டிற்கு முன்னர் தமிழ் மொழி பேசும் மக்களின் நிரந்தரமான குடியேற்றங்கள் இலங்கையில் இருக்கவில்லை என எழுதிவரும் சிங்கள வரலாற்றாசிரியர்கள் இருக்கவே செய்கிறார்கள். பாளி இலக்கியமான மகாவம்சத்தை மூலமாகக் கொண்டு வரலாறு படைக்கும் இந்தக் 'கல்விமான்கள்' அந்த இலக்கியத்தை முழுமையாக எடுத்துரைப்பதில்லை. தாம் கொண்ட கொள்கைகளுக்குச் சாதகமானவற்றை மட்டுமே எடுத்தாள்கிறார்கள்.

மகாவம்சம் வரிசைப்படுத்தும் அநுராதபுரத்தைத் தலைநகராகக்கொண்டு ஆட்சி செய்த அரசர்களில் பத்து அரசர்கள் தமிழர்கள்: 1. சேனன், 2. குத்திகன், 3. எல்லாளன், 4. புலஹத்தன், 5. பாகியன், 6. பணையமாறன், 7. பிலையமாறன், 8. தாத்திகன், 9. வடுகன், 10. நூலியன். இவர்களைத் தவிர, துட்டகாமினி அநுராதபுரத்தைக் கைப்பற்றும் பொருட்டு உருகுணையிலிருந்து கி.மு. 160ம் ஆண்டில் பெரும் சைனியத்துடன் படையெடுத்து வந்தபோது வழிப்பட்ட பிரதேசங்களில் 32 தமிழ் குறுநில மன்னர்களைக் கொலைசெய்ததாக மகாவம்சம் குறிப்பிடுகிறது. இவ்வாறு கிறிஸ்தாபத்திற்கு முற்பட்ட ஆண்டுகளில் இலங்கையில் 42 தமிழரசர்கள் ஆட்சி புரிந்ததாக மகாவம்சமே குறிப்பிடுகிறது.

சமீப காலத்தில் எழுதப்பட்ட இலங்கை வரலாற்று நூலை வாசித்த ஒரு ஐரோப்பிய பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் கேலியாகக் கேட்டார்: "ஒரு நாட்டை ஆளும் மன்னன் அந்த நாட்டின் நிரந்தர குடியேற்றவாசி இல்லையானால், யார் நிரந்தரக் குடியேற்றவாசி?" கிறிஸ்தாபத்திற்கு முற்பட்ட மூன்றில் ஒரு பங்கு ஆட்சிக் காலத்தில் அநுராதபுரத்தை ஆட்சி செய்தவர்கள் தமிழ் மன்னர்கள். அவர்களின் ஆட்சிப்பரப்பில் தமிழ் பேசும் பிரசைகள் இல்லாமலா அவர்கள் ஆண்டிருப்பார்கள்? வரலாற்றுக் காலம் முதலாக

இலங்கையில் தமிழ் மொழியும், பிராகிருத மொழியும் பேசும் மக்கள் வாழ்ந்து வந்தார்கள் என்பதே அறிவியல் ஆதாரங்கள் காட்டும் உண்மை.

பாளி இலக்கியங்களைப் பொறுத்த வரையில் வட இலங்கையை (நாகதீப அல்லது உத்தரதேச) அவை ஓர் அயல் நாடாகவே பாவிக்கின்றன. 'நாகதீப அநுராதபுர அரசர்களின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்தது' என்பதற்கு இப்பாளி இலக்கியங்களில் எந்தவிதமான ஆதாரமும் கிடையாது. இப்பிரதேசத்தில் சிலகாலங்களில் அநுராதபுர அரசர்கள் பௌத்தமத நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள் என்பதை மட்டுமே இவ்விலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

1. மகாவம்சத்தின் கூற்றுப்படி அசோகச் சக்கரவர்த்தியின் மகளான, பௌத்த பிக்குணியான சங்கமித்தை, ஒரு போதி மரக்கிளையோடு வட இலங்கையின் பிரபல துறைமுகமான யம்புகோளத்தில் வந்திறங்கியபோது, அநுராதபுர அரசனான தேவநம்பிய தீசன் (கி.மு. 247-207) அவளை வரவேற்க வந்திருந்தான். அநுராதபுர அரசன் ஒருவன் நாகதீபத்திற்கு (நாகநாடு) வருவது இதுவே முதல் தடவையாகக் கூறப்படுகிறது (மகாவம்சம் XX: 25).
2. இரண்டாவது வரலாற்றுக் குறிப்பு அநுராதபுர அரசன் மாகல்லநாகன் (கி.பி. 193-199) நாகதீபத்தில் சாலிப்பத்த என்ற பௌத்த விகாரையைக் கட்டுவித்தான் எனப் பதிவிடுகிறது (மகாவம்சம் XXXV: 125).
3. மூன்றாவது வரலாற்றுக் குறிப்பு அரசன் கனித்ததீசன் (கி.பி. 223-241) நாகதீபத்தில் ஒரு கோவிலைத் திருத்தி அமைத்ததாகக் குறிப்பிடுகிறது (மகாவம்சம் XXXVI: 10).
4. நான்காவது குறிப்பு அரசன் வொகரிக்க தீசன் (கி.பி. 263-285) நாகதீபத்திலிருந்த ஒரு விகாரைக்கு சுவர் (pakara) கட்டியதை எடுத்துரைக்கிறது.
5. சூளவம்சம் (Culavamsa) நூலில் காணப்படும் ஐந்தாவது மேற்கோள்: அரசன் இரண்டாம் அக்கபோதி (கி.பி. 601-611) 'உன்னலோகமகிரக' என்ற கோவிலைக் கட்டுவித்ததையும், அமலசேதியத்திற்கு ஒரு குடை வழங்கியதையும் குறிப்பிடுகிறது.

இதன்படி தேவநம்பிய தீசனுக்கும் மாகல்ல நாகனுக்குமிடையே 400 ஆண்டுகால மௌனமும், தொடர்ந்து வொஹரிக்க தீசன் - அக்கபோதி வரை மேலும் 400 ஆண்டுகால மௌனமும் இந்த இலக்கியங்களில் காணப்படுவதால், நாகதீபம் அநுராதபுர அரசர்களின் ஆட்சியின் கீழ் இருந்தது என்ற சில சிங்கள வரலாற்றாசிரியர்களின் வாதம் வலுவழிந்து போகிறது. இந்த ஐந்து குறிப்புகளும் அநுராதபுர அரசர்கள் பௌத்தமதக் கோயில் கட்டியதையும், பௌத்தமதத் தூதரைச் சந்திக்கச் சென்றதையும் கூறுகின்றனவே ஒழிய, அங்கே ஆட்சி புரிந்ததையோ, அரச கருமங்களில் ஈடுபட்டிருந்ததையோ பற்றிக் கூறவில்லை.

மேலும், வட இலங்கையில் காணப்படும் கிறிஸ்தாபத்திற்கு முற்பட்ட நீர்ப்பாசனக் குளங்களான பிரம்மாண்டமான அரக்ககுளம் (Giants Tank), கந்தளாய் குளம், பதவியா குளம் ஆகியன பற்றியோ, அங்கே நடைபெற்ற விவசாய, நீர்ப்பாசன நடவடிக்கைகள் பற்றியோ இந்தப் பாளி இலக்கியங்கள் எதுவுமே கூறாது விட்டதை எண்ணும் போது, வட இலங்கையில் இடம்பெற்ற நடவடிக்கைகள் எதையுமே இந்த நூல்களை எழுதியவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை என்றே எண்ணத் தோன்றுகிறது.

அநுராதபுர அரசுகளுக்கும் வட இலங்கைக்குமிடையே இருந்த உறவை, இப்பாளி இலக்கியங்கள் வட இலங்கையை உத்தரதேசம் (Uttaradsa) என அழைப்பதனாலேயே உணர முடிகிறது. 'உத்தரதேசம்' என்றால் வடநாடு என்று பொருள். அது அவர்கள் கூறும் வரலாற்றிற்கு வெளிப்பட்ட பிரதேசமாகவே கூறப்படுகிறது.

சூளவம்சம், மூன்றாம் மொகலானன் (கி.பி. 611-617) (Moggalana III) அரசனின் படையெடுப்பைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது, உத்தரதேசத்தில் வாழ்ந்த தமிழர்களோடு மொகலானன் சண்டையிட்டான் எனக் குறிப்பிடுகிறது (Culavamsa Ch.48:83 84,95,112; Ch.50:14; Ch.70:92). இந்தப் பதிவுகள் ஆறாம், ஏழாம் நூற்றாண்டுகளில் உத்தரதேசம் தமிழர் வாழ்ந்த பிரதேசம் என உறுதி செய்கிறது.

இலங்கையின் வரலாற்றில் இன்னும் தெளிவாக விளங்கிக் கொள்ளாத பகுதி அதன் மொழியியல் ஆகும். வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முற்பட்ட எழு

மொழி (பாளியில் எலு) சிங்கள மொழியின் மூல மொழிகளில் ஒன்றாகக் கூறப்படுகிறது. சிங்கள மொழியின் முதல் இலக்கண நூலான 'சிதற்சங்கராவ' சிங்கள மொழியின் இரு வகையான எழுத்து வடிவங்களைப் பற்றிக் (alphabets) குறிப்பிடுகிறது. அதன் ஆதி எழுத்து வடிவமான எழு - (Elu alphabet) பாளி, சமஸ்கிருத மொழிகளின் ஒலிப்பிரமாணம் அற்ற எழுத்து வடிவங்களைக் கொண்டது. பின்னால் வந்த கலப்பு வடிவம் (Mixed alphabet) பாளி, சமஸ்கிருத மொழிகளுக்குரிய ஒலிப்பிரமாண எழுத்து வடிவங்களைக் கொண்டது. இந்தக் கூற்றின்படி 'எழு' இந்தோ - ஆரியன் அல்லாத ஒரு மொழி என்பதும், பின்னர் வந்த இந்தோ - ஆரிய மொழிகளோடு அது கலப்புற்று சிங்கள மொழி உருவானது எனவும் கொள்ள முடிகிறது.

1970ம் ஆண்டுகளில் கலாநிதி J.T. சேவியர் (Dr J.T. xavier) 'எழு' மொழியானது தென் ஆசியாவில் பேசப்பட்ட முந்து - திராவிட (protoDravidian) மொழியின் பெயர் என்றொரு கோட்பாட்டை (hypothesis) முன்வைத்தார். இதற்கு ஆதாரமாக அவர் முன்வைத்தவை:

1. இந்தியத் தென்னகத்தில் பேசப்பட்ட எழு மொழி 'தெம்எழு' ஆயிற்று. 'தெம்' என்றால் தெற்குப் பக்கம் என்று பொருள். பாண்டிய மன்னனை 'தெம்மவன்' என அழைப்பதுண்டு. அர்த்தமகதி, மற்றும் பாளி மொழிகளில் தமிழ் மொழி 'தெமெழு', 'தெமெலு' என அழைக்கப்படுகிறது. இந்த 'தெம்எழு' காலப் போக்கில் 'தமிழ்' ஆனது.
2. 'எழு' மொழியின் வரி வடிவம் (alphabet) 'எழுத்து' எனப்பட்டது. அதை வரையும் பணி 'எழுது' ஆனது. இந்த மொழி வடிவங்கள் இன்று தமிழில் காணப்படுகின்றன. இவற்றிலிருந்து தமிழின் தாய்மொழி 'எழு' எனப் பெறப்படுகிறது.
3. பண்டைய திராவிட மக்கள் வாழ்ந்த சிந்துவெளிப் பிரதேசம் (Indus Valley) அவர்கள் பேசிய எழு மொழி காரணமாக 'மாஎழு அகம்' என அழைக்கப்பட்டது. இதையே சுமேரிய களிமண் சாசனங்கள் 'மாஎழுகா', 'மெழுகா' (Maeluhha, Meluhha) எனக் குறிப்பிடுகின்றன.

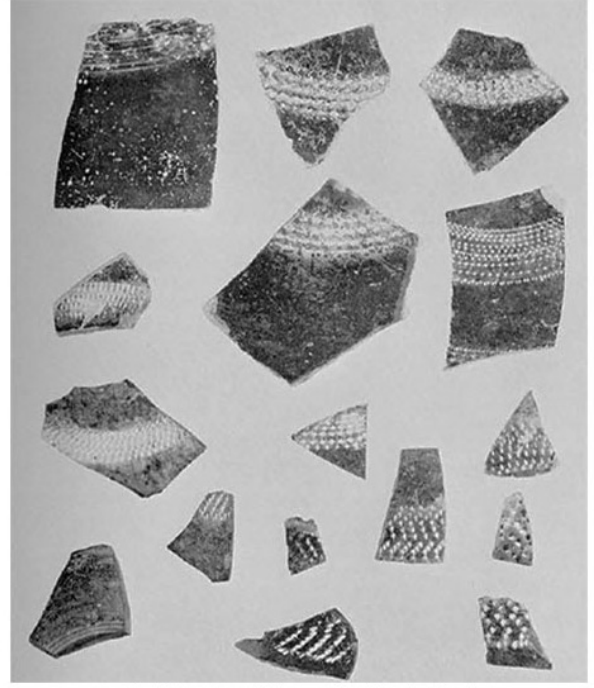
இன்னொரு கருத்தியலானது, சில யாழ்ப்பாணத்துக் கிராமங்களின் புராதன

பெயர்கள் தமிழ் மொழிக்கு முற்பட்ட 'முண்டா' மொழிச் சொற்களாக இருக்கலாம் என்பதாகும். 'முண்டா மொழிகள்' என்பவை இற்றைக்கு 3500 - 4000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தென்கிழக்கு ஆசியாவிலிருந்து இந்தியாவிற்கும் இலங்கைக்கும் இடம்பெயர்ந்த புதிய கற்கால மனிதர்கள் பேசிய ஆஸ்திரோ - ஆசிய மொழிக் குடும்பத்திற்குரிய ஒரு மொழியாகும்.

உதாரணமாக, பல ஆண்டுகளாக நமது கல்விமான்களும், பேராசிரியர்களும் இராமாயணத்தில் கூறப்படும் இலங்கையைக் குறிப்பிடும் 'லங்கா' என்ற பதம், திராவிட மொழிப் பதமா, இந்தோ - ஆரியப் பதமா? என்ற வாதத்தில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். சிலர் இது சிங்கள மொழிப் பதம் என வாதிட்டார்கள். சமீப காலங்களில்தான் இது முண்டா மொழிப்பதம் என்பது உறுதியாயிற்று. முண்டா மொழியில் 'லங்கா' என்றால் நீரினால் சூழப்பட்ட ஒரு தீவு என்று பொருள்படும்.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இலங்கையின் மொழி ஆய்வாளரான M.W.S. டி சில்வா சிங்கள மொழியில் உடலின் பல பாகங்களுக்கு உபயோகப்படுத்தும் சொற்பதங்கள், ஒலுவ (தலை); பெல்ல (கழுத்து); கக்குல (கால்); கலாவ (தொடை) போன்ற சொற்களின் மூலம் சமஸ்கிருதமோ, பிராகிருதமோ, திராவிடமோ அல்ல. இதன் மூலம் நாம் அறிந்திராத ஒரு மொழி எனக் கூறியிருந்தார். இந்தோ - ஆரியம், பிராகிருதம், திராவிடம், ஆஸ்திரோ - ஆசிய மொழிகளில் புலமை பெற்ற ஒரு வரலாற்று மொழியியலாளர் முன்வந்து சொல்லாக்க (etymological) ஆய்வுகளை மேற்கொண்டாலொழிய இதற்கான உண்மை வெளிவராமலே போய்விடும்.

யாழ்ப்பாணத்தின் பல பகுதிகளில், முக்கியமாக கந்தரோடை, வல்லிபுரம் ஆகிய இடங்களில், பல வகையான பௌத்த மத எச்சங்களும், கட்டடப் பாகங்களும், புத்த பிரானின் உருவச் சிலைகளும் கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கந்தரோடையிலும், வல்லிபுரத்திலும், யாழ்ப்பாணத்தின் ஏனைய பகுதிகளிலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வுகளில் பௌத்த மத சின்னங்கள் காணப்பட்ட ஒரே காரணத்தினால் இச் சின்னங்கள் சிங்களப்

கந்தரோடையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மட்பாண்ட ஓடுகள்

Image Source - www.penn.museum

பண்பாட்டிற்கு உரியவை எனப் பிரசாரம் செய்யப்பட்டன. அதே சமயம் அதே அகழ்வுகளில் பௌத்த மத சின்னங்களுடன் காணப்பட்ட திராவிடப் பண்பாட்டிற்குரிய கறுப்பு - சிவப்பு மட்பாண்டங்களை எவருமே குறிப்பிட்டுக் கூறவில்லை. சிங்களக் கல்விமான்கள் எனத் தம்மைக் கூறிக் கொள்பவர்களே கிறிஸ்தாப்த காலத்திற்கு முன்னரும், தொடர்ந்த ஆரம்ப நூற்றாண்டுகளிலும் தமிழ் மக்கள் பௌத்த மதத்தைக் கடைப்பிடித்திருந்தார்கள் என்பதை உணராதபோது சாதாரண மக்களின் அறியாமையை நாம் குறைகூற முடியாது.

கந்தரோடையை முதன்முதலாக அகழாய்வு செய்த அறிஞர் போல் பீரிஸ் கூட கந்தரோடையில் காணப்பட்ட பௌத்த சின்னங்களைக் கொண்டு அப்பிரதேசம் 'சிங்களக் குடியிருப்புகளுக்கும்', 'சிங்கள மேலாண்மைக்கும்', 'சிங்கள அரசர்களின் மேலாதிக்கத்திற்கும்' உட்பட்டிருந்ததாகக் கூறியிருக்கிறார் (Pieris, P.E. 1917; pages 12, 14). வட இலங்கையில் முதன்முதலாக மேற்கொள்ளப்பட்ட அறிவியல் ரீதியான ஓர் அகழாய்வு அறிக்கை உண்மையான வரலாற்றை

அறிய முற்படாமல் இவ்வாறு வகுப்புவாத முலாம் பூசப்பட்டிருக்கிறது.

பீரிஸினாலும் அவரைத் தொடர்ந்த சிங்களக் கல்விமான்களாலும் வட இலங்கையில் தமிழர்கள் பேணிய ஒரு பெளத்தப் பாரம்பரியத்தை எண்ணிப் பார்க்க இயலவில்லை. பேராசிரியர் செனரத் பரணவிதான, தொல்லியலாய்வில் பீரிஸ் ஆரம்பித்த வகுப்புவாதப் போக்கை மேலும் முன்னெடுத்துச் சென்றார். வல்லிபுரம் பொற்சாசனத்தில் கண்ட எழுத்துப் பொறிப்பை தவறாக வாசித்து, அது சிங்கள மொழியில் எழுதியிருப்பதாக எல்லோரையும் ஏமாற்றினார். அதை ஆதாரமாகக் கொண்டு அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் பேசப்பட்ட மொழி சிங்களம் எனக் கூறினார்.

பின்னர் இந்தியக் கல்வெட்டு நிபுணர்களாலும், மற்றைய கல்வெட்டியலாளர்களாலும் வல்லிபுரப் பொற்சாசனத்தில் காணப்பட்ட மொழி கி.பி. நான்காம் நூற்றாண்டிற்குரிய ஆந்திரப் பிராகிருதம் எனக் கூறப்பட்டது. அக்காலகட்டத்தில் பெளத்தமத சாசனங்களை பிராகிருத மொழியில் பதிவு செய்வது வழக்கம். அப்படியிருந்தும் அப்பிராகிருத மொழிச் சாசனத்தில் 'வடகரை', 'ராயன்', 'நாகதீவு' ஆகிய தமிழ்ச் சொற்கள் உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருப்பது அப்பகுதியில் தமிழ் மொழி வழக்கிலிருந்ததை உறுதிப்படுத்துகிறது.

உலகில் அவர்களது வரலாறு எழுத்தில் பதிவு செய்யப்படாத மக்களின் வரலாற்றை, அவர்களது பண்டைய காலத்தைய குடியிருப்புகள், நகரமயமாக்கம், விளைபொருளாக்கம், வர்த்தகம் ஆகிய பண்பாட்டு அம்சங்களை தொல்லியல், புதைபடிவ ஆய்வுகள், கல்வெட்டியல், பிறநாட்டினர் குறிப்புகள் ஆகிய கற்கைத் துறைகளைக் கொண்டே கணிப்பிட முடிகிறது. இலங்கை பிரித்தானியர்களிடமிருந்து சுதந்திரமடைந்த பின்னர் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த சில கல்விமான்கள் தமது பூர்வீகம் பற்றிய தகவல்களை அறிந்து கொள்ளும் பொருட்டு இலங்கை அரசின் தொல்பொருளகத்தை வட இலங்கையில் அகழ்வாராய்ச்சிகளை மேற்கொள்ளுமாறு வேண்டியிருந்தார்கள்.

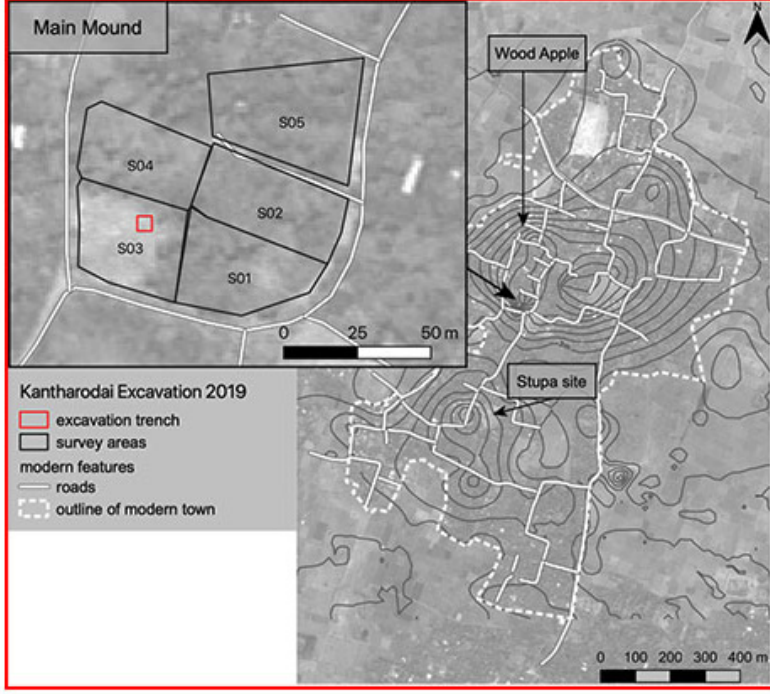

ஆனைக்கோட்டையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட முத்திரை
Image Source - sangam.org

கந்தரோடையில் அகழ்வுகளை மேற்கொண்ட இலங்கை அரசின் தொல்லியல் துறையினர் ஆழமான அகழ்வு எதையும் மேற்கொள்ளவில்லை. கந்தரோடையில் காணப்பட்ட வட்டவடிவான அடித்தளங்களின் மேல், தென் இலங்கையில் காணப்படும் பெளத்த தாதுகோபங்களைப் போன்ற கவிகைகளை (dome) அமைத்து, அவை பண்டைய யாழ்ப்பாணத்தின் சிங்களக் குடியிருப்புகளுக்கான ஆதாரங்கள் என அறிவித்தார்கள்.

யாழ்ப்பாணக் கல்விமான்கள் நீண்ட நாட்களாக எதிர்பார்த்த அறிவியல் ரீதியான கந்தரோடைத் தொல்லியல் அகழாய்வு, 1970 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அமெரிக்காவின் பென்ஸில்வேனியப் பல்கலைக்கழக தொல்பொருளகத்தைச் சேர்ந்த விமலா பேக்ளி அம்மையாரின் தலைமையில் தொல்லியலாய்வாளர்களான பென்னெற் புரொன்ஸன், நோர்மன் ஒற்றன் ஆகியோர் இந்த அகழாய்வில் பங்கெடுத்துக் கொண்டார்கள். இவர்களோடு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் கார்த்திகேசு இந்திரபாலா, கலாநிதி சிற்றம்பலம் ஆகியோரும் இணைந்து கொண்டார்கள்.

இந்த அகழாய்வின் போது கந்தரோடையில் குடியிருப்புகள் ஆரம்பமான காலத்தில் அன்றைய மக்கள் உபயோகித்த கறுப்பு - சிவப்பு மட்பாண்டங்கள், இரும்புப் பொருட்கள், நெற்பயிர்ச் செய்கை, அன்று பழக்கப்படுத்தி

2019 - கந்தரோடை அகழ்வாய்வுப் பிரதேசம்
Image Source - www.researchgate.net

வளர்க்கப்பட்ட பிராணிகள் என்பன வெளிக்கொணரப்பட்டன. 'கந்தரோடையின் அன்றைய குடியிருப்புகள் தென்னிந்திய பெருங்கற் பாண்பாட்டின் ஒரு பரம்பல்' என கலாநிதி விமலா பேக்ளி அறிவித்தார். (Dr Vimala Begley declared that the Kantharodai settlements were an extension of the Megalithic Culture of South India). கந்தரோடையில் கண்டெடுத்த மட்பாண்டங்களின் ஆரம்ப காலம் கி.மு. 1300 ஆண்டுகாலம் என கதிரியக்கக் கரிம ஆய்வுகள் தெரிவித்தன.

கந்தரோடையின் பண்பாட்டுப் பரிணாம வளர்ச்சியை ஒரு நூற்றாண்டுகளுக்கும் மேலாக அகழ்வாராய்ச்சிகளை மேற்கொண்ட தொல்லியலாளர்களும், வரலாற்றாசிரியர்களும் எடுத்துரைத்து வந்திருக்கின்றனர். இவர்களில் முக்கியமானவர்கள் போல் பீரீஸ், C. கொடகும்புர, விமலா பேக்ளி, பென்னெற் புரொன்ஸன், கார்த்திகேசு இந்திரபாலா, S.K. சிற்றம்பலம், பொன்னம்பலம் இரகுபதி, செல்லையா கிருஷ்ணராஜா, பரமு புஷ்பரட்ணம், பார்பரா ஹெல்விங், நிமால் பெரேரா

ஆகியோராவர். இவர்களைத் தவிர வடஇலங்கை பற்றிய கல்வெட்டுகளை வாசித்துக் கூறிய பேராசிரியர்கள் ஆ. வேலுப்பிள்ளை, சி. பத்மநாதன், எஸ். குணசிங்கம் ஆகியோரும், மாந்தையில் அகழ்வாராய்ச்சி நிகழ்த்தி அக்கண்டுபிடிப்புகளை பெரியதொரு நூல் வடிவில் வெளியிட்ட இலண்டன் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் ஜோன் காஸ்வெல் அவர்களும், 2011 - 12ம் ஆண்டுகளில் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையை அகழ்ந்த யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் பரமு புஷ்பரட்ணம் அவர்களும், 2017 - 18ம் ஆண்டுகளில் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையை அகழ்ந்து அறிக்கை வெளியிட்ட பிரித்தானிய டர்ஹாம் பல்கலைக்கழகத் தொல்லியல் பேராசிரியர் ரொபின் கொனிங்ஹாம் அவர்களும் பண்டைய வடஇலங்கை பற்றிய நமது அறிவை மேம்படுத்திய ஆய்வாளர்களாவர்.

யாழ்ப்பாண மக்களின் வரலாற்றிற்கு முற்பட்டகால வாழ்வியலை வெளிக்கொணர்ந்த ஆய்வுகளில் 1987ல் வெளிவந்த கலாநிதி பொன்னம்பலம் இரகுபதியின் (பின் நாள் பேராசிரியர்) 'யாழ்ப்பாணத்தின் ஆரம்பக் குடியிருப்புகள்' (Early Settlements in Jaffna) என்ற ஆய்வு நூல், யாழ்ப்பாண மக்களின் ஆதி வரலாற்றினை கற்கைநெறி பேணி எடுத்துரைத்த தன்னிகரற்ற ஆய்வாகும். யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டிலும், அதைச் சூழ்ந்த தீவுப் பகுதிகளிலும் 41 தொல்லியல் மையங்களை அடையாளம் கண்டு, அவ்விடங்களில் மேலாய்வுகளும், அகழாய்வுகளும் மேற்கொண்டு தரப்பட்ட பெரும் படைப்பு இது. அவரது ஆய்வு முடிவாக கந்தரோடை மட்டுமல்ல, யாழ்ப்பாணத்தின் அனைத்து ஆதிக் குடியிருப்புகளும் பெருங்கற் பண்பாட்டைப் பேணியே நகரமயமான வாழ்க்கைக்கு முன்னேறின என்பதாகும். அது மட்டுமல்லாது ஆணைக்கோட்டை அகழ்வில் கண்டெடுத்த அரச முத்திரையை 'கோவேதன்' என முதலில் வாசித்தவரும் இவரே (இது பற்றி பின்னர் விரிவாகப் பேசப்படும்).

இலங்கையின் தொல்லியல் ஆய்வாளர்கள், தொல்லியல் வரலாற்றாய்வில் ஒரு புதிய கற்காலம் பற்றிய தெளிவான கருத்தியலைக் கொண்டிருக்கவில்லை. சிலர் புதிய கற்காலம் நடைபெறாது இலங்கையில் இரும்புக்காலம் இடைக்கற்காலத்திலிருந்து நேரடியாக இடம்பெற்றுவிட்டதாகக் கூறிவந்தார்கள். பிரித்தானிய டர்ஹாம் பல்கலைக்கழக தொல்லியல் பேராசிரியர் ரொபின் கொனிங்ஹாம் இடைக்கற்காலத்திற்கும் ஆரம்ப வரலாற்றுக் காலத்திற்குமிடையே இலங்கை எங்கும் பரவிக்கிடந்த பெருங்கற்பண்பாட்டை எடுத்துரைக்கும்வரை, இந்த வரலாற்று இடைவெளி தீபவம்சம், மகாவம்சம் ஆகிய பெளத்த பாளி நூல்கள் கூறும் பாரம்பரிய வரலாற்றுக் கதைகளைக் கொண்டே நிரப்பப்பட்டு வந்திருக்கிறது. தொல்லியல் கண்டுபிடிப்புகள் கூட இப்பாளி நூல்கள் கூறும் சம்பவங்களுக்கு ஏற்றதாக இருந்தாற்றான் சிங்களக் கல்விமான்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. பாரம்பரிய வரலாற்றிற்கொவ்வாத தொல்லியல் கண்டுபிடிப்புகள் ஒன்றில் கவனிக்கப்படவில்லை, அல்லது (வல்லிபுரப் பொற்சாசன வாசிப்பிற்கு நடந்தது போல) அவரவர் தனிப்பட்ட கொள்கைகளுக்கேற்ப தவறாகப் பொருள் கூறப்பட்டன.

இலங்கைத் தொல்லியல் திணைக்களத்தினரால் யாழ்ப்பாணப் பகுதிகளில் நடத்தப்பட்ட அகழாய்வுகளில் கண்டுபிடிக்கப்படும் தொல்பொருட்கள் எதுவும் யாழ்ப்பாண அரும்பொருட் காட்சிமனையில் வைக்கப்படுவதில்லை. அவை ஒன்றில் அநுராதபுர அரும்பொருட் காட்சிச்சாலைக்கு அல்லது கொழும்புக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுவதுண்டு (2017-18 களில் யாழ்ப்பாண கோட்டை அகழ்வு மட்டும் இதற்கு விதிவிலக்கு). இதன் காரணமாக யாழ்ப்பாண மக்களுக்கு தங்களது சொந்தப் பாரம்பரியமான கருவூலப் பொருட்களைப் பார்க்க முடிவதில்லை. மேலும், இவ்வாறு எடுத்துச் செல்லப்பட்ட பல முக்கியமான தொல்பொருட்கள் காணாமல் போவதுமுண்டு.

1960ஆம் ஆண்டுகளிலிருந்து இலங்கைத் தொல்லியல் திணைக்களத்தினர் கந்தரோடையில்

காலத்திற்குக் காலம் அகழாய்வுகளை நிகழ்த்தி வருகிறார்கள். ஆனால் இன்றுவரை அந்த அகழாய்வு அறிக்கைகள் வெளிவரவில்லை. 1970ஆம் ஆண்டில் கந்தரோடையில் ஆய்வு செய்த பென்சில்வேனிய பல்கலைக்கழகத் தொல்பொருளக ஆய்வாளர் திருமதி. விமலா பேக்ளி சமர்ப்பித்த ஆய்வறிக்கையை இதுவரை இலங்கைத் தொல்லியல் திணைக்களம் வெளியிடவில்லை. 2018-19ம் ஆண்டுகளில் கந்தரோடையில் ஆஸ்திரேலிய, சிட்னி பல்கலைக்கழக அகழ்வாராய்ச்சிக் குழுவினர் நடாத்திய அகழ்வின் அறிக்கை மட்டும் வெளிவந்திருக்கிறது.

யாழ்ப்பாண மக்களின் வரலாற்றிற்கு முற்பட்டகால வாழ்வியலை வெளிக்கொணர்ந்த ஆய்வுகளில் 1987ல் வெளிவந்த கலாநிதி பொன்னம்பலம் இரகுபதியின் (பின் நாள் பேராசிரியர்) 'யாழ்ப்பாணத்தின் ஆரம்பக் குடியிருப்புகள்' (Early Settlements in Jaffna) என்ற ஆய்வு நூல், யாழ்ப்பாண மக்களின் ஆதி வரலாற்றினை கற்கைநெறி பேணி எடுத்துரைத்த தன்னிகரற்ற ஆய்வாகும்.

2016ம் ஆண்டில் 'பண்டைய யாழ்ப்பாணத்தின் கந்தரோடை நாகரிகம்' என்ற தலைப்பில் ஆங்கிலத்தில் ஓர் ஆய்வு நூலை எழுதியிருந்தேன். அதை அன்று எழுதுவதற்கான காரணங்களையும் குறிப்பிட்டிருந்தேன். முதலாவதாக, கந்தரோடையின் நகரமயமாக்கலுக்கான பரிணாம வளர்ச்சியையும், அதைச் சூழ்ந்து பண்டைய யாழ்ப்பாணத்தில் முகிழ்த்த குடியிருப்புகள் பற்றியும், அவை எவ்வாறு படிநிலை வளர்ச்சி அடைந்தன என்பதையும் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அநுராதபுரத்திற்கு இணையான ஒரு நாகரிகம் வடஇலங்கையில் உருவாகி இருந்தது என்பதையும் உலகிற்கு எடுத்துரைப்பது ஒரு குறிக்கோள்.

இரண்டாவதாக, கந்தரோடை பற்றி அதுவரை காலமும் வெளிவந்த ஆய்வறிக்கைகள் அனைத்தையும் ஒன்றுபடுத்தி ஒரு உசாத்துணை நூலாக வெளியிடவேண்டும் என்ற ஆவல்.

மூன்றாவதாக, நமது இளம் தலைமுறையினருக்கு மறைக்கப்பட்ட - மறந்து போய்விட்ட ஒரு பொற்காலத்தை எடுத்துக்காட்டி, தொல்லியலில் ஆர்வமுண்டாக்கி, அவர்களில் ஒரு சிலரையாவது நமது கடந்தகாலத்தை மேலும் அகழாய்வு செய்து வெளிக்கொணரக்கூடிய தனித்துறை வல்லுநர்களாக ஆக்க வேண்டும் என்ற அவா.

இலங்கையின் பாரம்பரியச் சரித்திராசிரியர்கள் அநுராதபுரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்ட ஒரு வரலாற்றை எழுதுமிடத்து, இலங்கையில் கந்தரோடையைத் தலைநகராகக் கொண்ட ஒரு மாற்று நாகரிகத்தைப் பற்றி எழுதுவது

இலங்கைத் தொல்லியல் திணைக்களத்தினரால் யாழ்ப்பாணப் பகுதிகளில் நடத்தப்பட்ட அகழாய்வுகளில் கண்டுபிடிக்கப்படும் தொல்பொருட்கள் எதுவும் யாழ்ப்பாண அரும்பொருட் காட்சிமனையில் வைக்கப்படுவதில்லை. அவை ஒன்றில் அநுராதபுர அரும்பொருட் காட்சிச்சாலைக்கு அல்லது கொழும்புக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுவதுண்டு.

மதிவிவேகமான செயலா என்ற கேள்வியை யாராவது எழுப்பலாம். அநுராதபுரம் மத்திய இலங்கையில் புகழ்மிக்க ஒரு தலைநகரமாக விளங்கிய அதே காலகட்டத்தில் அதற்கு நிகரான ஒரு புகழ்பெற்ற நகர நாகரிகம் வட இலங்கையில் கொடிகட்டிப் பறந்ததை இன்று நம்மால் உணர முடிகிறது. இத்தொடரில் அடுத்து வரும் இயல்களில் ஓர் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக - பொ.யு.மு. 500 ஆண்டிலிருந்து பொ.யு. 800ஆம் ஆண்டு முடிவுவரை, இப் பிராந்தியத்தில் வாழ்ந்த மனித சமுதாயம் முதிர்ச்சி பெற்ற ஒரு கலாசார, அரசியல், வர்த்தக, சமய, சட்ட பாரம்பரியத்தை உருவாக்கி அம் மக்களின் அறிவியல், பண்பாட்டு, நீதிமுறை நடத்தையை

மேம்படுத்தி, இது ஒரு நாகரிகம் என்ற அடிப்படைத் தத்துவத்தை நிறைவுசெய்திருக்கிறது என்ற வரலாறு முறையான ஆதாரங்களின் துணையோடு நிறுவப்படும்.

புராதன பண்பாட்டு எச்சங்களும், நவீன நகர நாகரிக அம்சங்களும் அருகருகே உய்ந்து வாழ்ந்து வரும் இடங்களில் இன்றைய யாழ்ப்பாணமும் ஒன்று. விலத்திக்கொண்டு விரைந்து செல்லும் நவீன மோட்டார் வண்டிகளுக்கு இடம் கொடுத்துவிட்டு வீதிகளில் காளைகள் இழுத்துச் செல்லும் கட்டை வண்டில்களை ஓட்டிச் செல்லும் மனிதர்கள்; பக்கத்துப் பண்ணையில் மோட்டார் 'பம்பு' தண்ணீரைப் பீச்சியடித்துக்கொண்டிருக்கும் போது, தங்களது வயல்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்காக கிணற்றுத் துலாக்களிலேறி மிதிக்கும் மனித உடலங்கள்; சமையலறைகளில் சுவாலைவிடும் மின்சார அடுப்புகளில் வசதியான பெண்கள் 'பிரெஷர் குக்கர்களில்' சமையல் செய்துகொண்டிருக்கும் சமயம், பல மைல் தூரம் நடந்து தலையிலே காட்டு விறகு சுமந்து கொண்டு வரும் பெண்கள் என ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுக்கால இடைவெளி கொண்ட பண்பாடுகளும், மனித சமுதாயச் சூழலும் அருகருகே பரிணமிக்கும் பூமி இது. நாங்கள் வாழும் இக்காலம் மனித சமுதாயம் மானிடப் பெறுமானங்களை இழந்துவிட்ட காலம். பல நூற்றாண்டுகளாகக் கட்டியெழுப்பப்பட்ட மனித இன அடையாளங்கள், நாகரிகங்கள், பண்பாடுகள், மரபுரிமைகள், குலமரபுகள், ஊர்கள், தனிமனிதர்கள் எல்லாம் கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில் அழித்தொழிக்கப்படும் காலம் இது. இப்பண்டைய தொடர்புகளைக் கொண்ட பண்பாடுகளை நேரடியாகக் காணக்கூடிய கடைசித் தலைமுறையினர் நாங்களாகத்தான் இருக்க முடியும்.

இந்த அழிவுகளைத் தடுக்க எங்களால் எதுவும் செய்ய இயலாமல் இருக்கும் காலமும் இது. இக் கலாசாரங்களும் பண்பாடுகளும் கால வெள்ளத்தில் கரைந்து போவதற்கு முன்னர், வருங்காலச் சந்ததியினருக்காக இதை எழுத்தில் பதிய வைக்கத்தான் எங்களால் முடியும்.

இலங்கையின் சமகாலச் சூழலில் மூன்று விடயங்கள் தவிர்க்கவியலாமல் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. முதலாவது மூன்று தசாப்தகால யுத்தம்; இரண்டாவது போரின் முடிவின் பின்னரான இயங்கியல்; மூன்றாவது பொருளாதார நெருக்கடியும் அதன் விளைவுகளும். இவை மூன்றும் தன்னளவிலும், இலங்கைச் சமூகத்திலும் ஏற்படுத்தியுள்ள அதிர்வலைகள் அனைத்தும் கவனிக்கப்படவுமில்லை, கருத்தில் கொள்ளப்படவுமில்லை. சமகாலத்தைப் பொருள்கொள்ளல் என்பது வெறுமனே அன்றாடக் கதையாடல்களுக்குரியவற்றுடனோ அல்லது பொதுப்புத்தியில் எப்போதும் நிலைத்திருக்கும் விடயப்பரப்புகளுடனோ மட்டும் நின்றுவிடுவதல்ல. இலங்கைச் சமூகப் படிநிலையில் நலிந்தோரின் கதைகள் சொல்லப்பட வேண்டும்; அதுசார் வினாக்கள் எழுப்பப்பட வேண்டும். இலங்கையின் சமகாலம் குறித்த பெரும்பான்மையான எமது உரையாடல்கள் கவனம் குவிக்கத் தவறும் விடயங்களையும் அமைதியாகக் கடந்து செல்லும் களங்களையும் 'சமகாலத்தைப் பொருள்கொள்ளல்: கவனம்பெறா அசைவியக்கங்கள்' எனும் இத்தொடர் பேசமுனைகிறது.

மீநிலங்கோ தெய்வேந்திரன்

ஓஸ்லோ பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராக உள்ள ஞாலசீர்த்தி மீநிலங்கோ தெய்வேந்திரன் அங்கு சர்வதேச அபிவிருத்தி ஆய்வுகள் முதுகலைத் திட்டத்தை வழிநடத்துகிறார். புகோளத் தெற்கில் புதுப்பிக்கத்தகு சக்தி மாற்றங்களின் சமத்துவமும் நீதியும் சார் அம்சங்கள் பற்றிய அவரது ஆய்வு, புவிசார் அரசியலின் இயக்கவியல் மீதும்; துப்புரவான சக்தி மாற்றங்களை எய்தலில் வளரும் நாடுகள் எதிர்கொள்ளும் கொள்கைச் சவால்கள் மீதும்; குறிப்பான கவனஞ் செலுத்துகிறது. இவர் கற்பித்தல், திட்ட முகாமை, பொதுக் கொள்கை, சர்வதேச அபிவிருத்தி ஆகியவற்றில் இருபது வருடப் பணி அனுபவம் உடையவர். ஓஸ்லோ பல்கலைக்கழகத்தில் மாணுட்ப் புவியியலில் முனைவர் பட்டம் பெற்றவராவார்.

ஆடைகளை நனைக்கும் கண்ணீர்: ஆடைத்தொழிலாளரின் கதைகள்

தொடக்கக் குறிப்புகள்

லங்கையின் பொருளாதாரத்தில் ஆடைத்தொழிற்றுறையின் பங்களிப்பு முக்கியமானது. குறிப்பாக அந்நியச் செலாவணி நெருக்கடியை இலங்கை எதிர்நோக்கியிருக்கும் இக்காலப்பகுதியில் இலங்கைக்கு அந்நியச் செலாவணியை ஈட்டித்தரும் பிரதான தொழிற்றுறையாக ஆடைத்தொழிற்றுறை இருக்கின்றது. அதேவேளை கணிசமான இலங்கையர்களுக்கான வேலைவாய்ப்பை வழங்கிய துறையாகவும் இது திகழ்கிறது. இத்துறையின் பொருளாதாரப் பரிமாணம் குறித்த அக்கறையும் கவனமும் மிகப் பெரியது. ஏற்றுமதிகள் குறைந்தாலோ, உற்பத்திகள் குறைந்தாலோ அக்கறை கொள்கிற அரசும், ஊடகங்களும் அங்கு பணிபுரிகின்ற ஊழியர்களின் நலன்கள் குறித்து அக்கறை கொள்வது குறைவு. நாட்டுக்கு வருமானம் கிடைக்கிறது, ஆதலால் அத்தொழிற்றுறை முக்கியமானது. அதன் செயற்பாடுகள் பாதிக்காவண்ணம் எல்லோரும் செயலாற்ற வேண்டும். இதுவே இலங்கையில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ள பொதுப்புத்தி மனநிலை.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், பேருந்தில் பயணம் செய்துகொண்டிருந்தபோது ஆடைத்தொழிற்சாலைப் பணியாளர்கள், தங்கள் அடிப்படை உரிமைகளை உறுதிசெய்யக்கோரி ஆர்ப்பாட்டம் ஒன்றை நடாத்திக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டேன். அவர்களது போராட்டம் எல்லோர் கவனத்தையும் ஈர்த்தது. போக்குவரத்து நெரிசலும் ஏற்பட்டது. இதனால் அவ்வீதியின் வழியே செல்வோரின் கவனத்தையும் அப்போராட்டம் பெற்றது. அப்போது எனது பேருந்தில் இருந்தோரிடையேயான உரையாடல் இவ்வாறு அமைந்தது:

“இப்ப ஏன் போராட்டம், இவையளுக்கு வேலை கொடுத்ததே பெரிய விசயம். அதை விளங்காமல் சும்மா போராட்டமென்று வீதியை மறிச்சுக் கொண்டு....”

“உண்மைதான், இவையளினர் முதலாளிமார் பாவம், இப்படி இவையள் ரோட்டில நிண்டா, அவயளுக்குத்தானே நடட்டம்.”

“நானைக்கு அவங்கள் பக்டறியைப் பூட்டிப்போட்டு போடுவாங்கள்.”

“இப்படி ஆக்களாலதான் வெளிநாட்டுக்காரன் இங்க முதலீடு செய்ய வாரேல்ல”

“நாட்டுக்கு அந்நியச் செலாவணியைக் கொண்டுவாற சிலதையும் இல்லாமல் பண்ண நிக்குதுகள்”.

இந்த உரையாடல் ஆச்சரியத்தைத் தரவில்லை. இலங்கையரின் பொதுப்புத்தி மனநிலையின் சாரம் இதுதான். அவர்கள் ஏன் போராடுகிறார்கள்? தங்கள் ஒருநாள் சம்பளத்தை விட்டுவிட்டு வீதியில் இறங்கி உச்சிவெய்யிலில் கோஷம் போடுவதற்கான தேவை என்ன? அதை ஏன் அவர்கள் செய்கிறார்கள்? தங்கள் வேலை பறிக்கப்படலாம் என்று தெரிந்தும் இந்தப் போராட்டத்தைச் செய்யத் தூண்டியது எது? போன்ற கேள்விகளை யாரும் கேட்பதுமில்லை, அது குறித்துச் சிந்தித்துப் பார்ப்பதுமில்லை. இது துயரம்.

இலங்கையில், உழைப்புச் சுரண்டலின் மிகவும் மோசமான வடிவம் ஆடைத்தொழிற்சாலைகளில் அரங்கேறுகிறது. ஆனால் அவை பெரும்பான்மை இலங்கையருக்கு முக்கியமானவையல்ல. அதில் பணிபுரிவோர் சமூகமட்டத்தில் கீழ்நிலையில் இருப்போர். அவர்களின் குரல்கள் யாருடைய காதுகளையும் எட்டுவதில்லை. ஏனெனில் இலங்கையின் பொருளாதாரத்தைத் தூக்கி நிறுத்த, முறிக்கப்பட வேண்டிய முதுகுகள் அவர்களுடையவை. முறிந்த முதுகுகளைவிட கிடைத்த அந்நியச் செலாவணியே முக்கியமானது.

இங்கு இன்னொரு விடயத்தையும் சொல்ல வேண்டும். ஆடைத்தொழிற்றுறை அந்நியச் செலாவணியைக் கொண்டுவருவதாகச் சொல்லப்பட்டாலும், இத்துறையில் ஈட்டப்படும் அந்நியச் செலாவணியில் பெரும்பகுதி வெளிநாடுகளில், வங்கிகளில், ஏனைய தொழிற்றுறைகளில் தான் முதலிடப்படுகிறது. அவை முழுமையாக இலங்கைக்கு வருவதில்லை. இதற்கான சட்ட ஏற்பாடுகள் இருந்தும் அது நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதில்லை. மத்திய வங்கியின் தரவுகளின்படி 2022ம் ஆண்டில் மாதமொன்றுக்கு ஒரு பில்லியன் அமெரிக்க டொலர்கள் பெறுமதியான பொருட்கள் ஏற்றுமதியாயின. ஆனால் 80 வீதமான பணம் (800 மில்லியன் டொலர்கள்) நாட்டுக்குத் திரும்பி வருவதில்லை. சட்டங்களால் கூட எதையும்

Image Source - groundviews.org

செய்ய இயலவில்லை என்பதுதான் உண்மை. இந்த யோக்கியர்கள்தான், தொழிலாளர்கள் அடிப்படை உரிமைகளுக்காகப் போராடும் போது வியாபாரம் பாதிப்படைகிறது, ஏற்றுமதி குறைகிறது, இது நாட்டின் அந்நியச் செலாவணிக்கு நல்லதல்ல, அரசாங்கம் தொழிலாளர்களிடமிருந்து தொழிற்றுறையைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று கதறுபவர்கள்.

போருக்குப் பிந்தைய இலங்கையின் வடக்கில் ஆடைத்தொழிற்சாலைகள் முளைத்தன. அவை முக்கியமான தொழில்வழங்கும் மையங்களாகப் பார்க்கப்பட்டன. இன்றும் வடக்கின் முக்கியமான தொழிற்றுறை நடவடிக்கையாக இந்த ஆடைத்தொழிற்சாலைகள் பார்க்கப்படுகின்றன. கடந்த ஒரு தசாப்தகாலமாக இந்தத் தொழிற்சாலைகளில் என்ன நடக்கிறது? இங்கு பணிபுரிகின்ற ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களின் நிலை என்ன? இது அப்பகுதிச் சமூகத்தில் எவ்வகையான தாக்கத்தை உண்டுபண்ணியிருக்கிறது? இதனால் ஏற்படக்கூடிய நீண்டகால சமூக, பொருளாதாரப் பாதிப்புகள் எவை? என்பன பற்றிய விரிவான ஆழமான ஆய்வுகள் மிகக்குறைவு.

ஈழத்தமிழர் அரசியலிலும் மிகவும் புறக்கணிக்கப்பட்ட ஒரு சமூகமாகவே

இத்தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரிவோர் இருக்கிறார்கள். இவர்களின் நலன்கள் குறித்து பாராளுமன்றத்திலோ மாகாண சபையிலோ பேசப்பட்டது மிகக்குறைவு. முற்போக்கு இடதுசாரிக் கட்சிகள் என்று சொல்லப்படுபவையும் இவர்களது நலன்கள் குறித்து அக்கறை காட்டவில்லை. அவை அவர்களுக்கான தொழிற்சங்க உரிமைகளைக் கூடப் பெற்றுக்கொடுக்க முடியாதவையாக, அதற்காகப் போராடாதவையாகவே இருந்து வந்திருக்கின்றன. இதனால் அனைவராலும் கைவிடப்பட்ட ஒரு மக்கள் கூட்டமாக இவர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களின் கதைகள் முக்கியமானவை.

போரின் முடிவின் பின்னர், கிளிநொச்சியில் ஆடைத்தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தப்படுவதற்கான முயற்சிகள் தொடங்கப்பட்டது தொட்டு அண்மைக்காலம் வரை தொடர்ச்சியாக மேற்கொள்ளப்பட்ட கள ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் பெறப்பட்ட தரவுகள் இக்கட்டுரையின் மையமாக அமைகின்றன. இது முக்கியமாக மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டது. முதலாவது பகுதி இத்தொழிற்சாலைகளின் உருவாக்கத்தின் பின்னால் இருந்த சிந்தனைமுறைகள்,

எண்ணங்கள், மக்களின் நிலைப்பாடுகள் பற்றியது. இரண்டாவது, பொருளாதார நெருக்கடி வரையிலான காலப்பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளின் கருத்துகள் குறித்தது. மூன்றாவது, தற்போதைய நிலைமைகள் குறித்த குறுக்குவெட்டுப் பார்வை.

போரின் பின்னரான சமூகத்தீல் ஆடைத்தொழிற்சாலைகள்

போரின் முடிவைத் தொடர்ந்து இலங்கையின் வடக்கில் 'அபிவிருத்தி அரசியல்' முன்னெடுக்கப்பட்டது. இது சித்தாந்த ரீதியில் இரண்டு அடிப்படைகளைக் கொண்டிருந்தது. முதலாவது இலங்கையில் கடந்த மூன்று தசாப்தங்களாக நடைபெற்றது 'அரசுக்கெதிரான பயங்கரவாதம்'; விடுதலைப்புலிகளை முற்றாக ஒழித்தனாடு பயங்கரவாதம் முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது என்ற கதையாடல். இது 2006ஆம் ஆண்டுமுதல் இலங்கை அரசாங்கத்தால் முன்னெடுக்கப்பட்ட பிரசாரமாகும். இது பெரும்பான்மை இலங்கையர்களிடம் வெற்றிகரமாகக் கொண்டு சேர்க்கப்பட்டது. இலங்கையின் வடக்கு - கிழக்குக்கு வெளியே இடம்பெற்ற குண்டுத்தாக்குதல்கள் இந்தக் கதையாடலுக்கு வலுச்சேர்த்தன. இரண்டாவது, இலங்கையில் தமிழர்களுக்கு இருப்பது அபிவிருத்திப் பிரச்சினையேயன்றி இனத்துவம்சார் பிரச்சினையல்ல என்ற புரிதல். இந்தச் சிந்தனைக்கான அடித்தளம், 2002ஆம் ஆண்டு முதல் நடைமுறைக்குவந்த போர்நிறுத்தம், அதைத் தொடர்ந்த சமாதானப் பேச்சுகளின் மையமாக இருந்தது. அக்காலப் பகுதியில் அபிவிருத்தியின் வழி சமாதானம் (Peace through Development) என்ற எண்ணக்கரு முன்னெடுக்கப்பட்டது. இது அக்காலப்பகுதியில் உலகெங்கும் முன்னெடுக்கப்பட்ட தாரணமைவாத அமைதி (Liberal Peace) என்ற கோட்பாட்டின் பகுதியாக இருந்தது.

போரின் முடிவில் இலங்கை அரசாங்கம் இரண்டையும் தமக்கேயுரிய வியாக்கியானங்களுடன் நடைமுறைப்படுத்தியது. அதன் பகுதியாக கிளிநொச்சியில் 2011ஆம் ஆண்டு ஆடைத்தொழிற்சாலைகள் நிறுவப்பட்டன. இதற்கொரு பின்கதை உண்டு. போரின் முடிவில் வடக்கை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு அரசாங்கம் 'வடக்கின் வசந்தம்'

என்ற நிகழ்ச்சித் திட்டத்தைத் தொடங்கியது. இத்திட்டத்தின் படி வடக்கில் குறிப்பிட்ட திகதிக்குள், குறைந்தது 100 பேருக்கு வேலைவாய்ப்பை வழங்கும் தொழில்முயற்சிகளுக்கு தலா ஒரு மில்லியன் அமெரிக்க டொலர்களை மானியமாக வழங்க இலங்கை அரசாங்கம் முடிவு செய்தது. இது ஆடைத்தொழிற்சாலை நிறுவனங்களுக்கு கவர்ச்சிகரமானதாக இருந்தது. இதனால் வடக்கில் ஆடைத்தொழிற்சாலைகளை நிறுவ இந்நிறுவனங்கள் முன்வந்தன. அத்தோடு மேலதிக சலுகைகளும் வழங்கப்பட்டன. குறிப்பாக தொழிற்சாலைகள் தொடங்கப்பட்டு முதல் 5 ஆண்டுகளுக்கு வரிவிலக்கு, தொழிலாளர்களுக்கான பயிற்சிகளுக்கும் ஏனைய சமூகநலன்சார் செயற்றிட்டங்களுக்கும் யுஎஸ்எயிட் நிதியுதவிகளை வழங்கியமை, விரைவுபடுத்தப்பட்ட கடனுதவி வசதிகள் என்பன இவற்றில் சில.

அதேவேளை குறித்த தொழிற்சாலைகளை அமைப்பதில் அரசாங்கம் ஏராளமான கட்டுமான உதவிகளை மேற்கொண்டது. குறிப்பாக இராணுவ ஆதரவில் உற்பத்தித் தளங்களை உருவாக்குதல், மின்சார இணைப்புகள், கைபேசி மற்றும் இணையத் தொழில்நுட்பங்களை நிறுவுதல், நெடுஞ்சாலைகளுடன் உற்பத்தி வசதிகளை இணைக்கும் சாலைகளை அமைத்தல் போன்றன. இவையனைத்தும் கட்டுமான ரீதியான வசதிகளை குறித்த நிறுவனங்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுத்தன. ஆனால் இந்தப் பொருளாதார நோக்குநிலை அரசியல் குறைகளை நிவர்த்தி செய்வதைப் புறக்கணித்தது. அதேவேளை அரசாங்கம் முன்னெடுத்த சிங்கள - பௌத்த பெருந்தேசியவாத நிகழ்ச்சிநிரலை யுஎஸ்எயிட் போன்ற நிதியுதவி அமைப்புகளும் ஆடைத்தொழிற்சாலைகளை அமைக்கும் நிறுவனங்களும் முழுமையாக ஏற்று அதனை வலுப்படுத்தும் செயற்றிட்டங்களுக்கு ஆதரவளித்தன.

உலகளாவிய நிதி மற்றும் அபிவிருத்தி நிறுவனங்கள் - உதாரணமாக உலக வங்கி, ஐஎம்எஃப், யுஎஸ்எயிட் - இலங்கையின் ஒவ்வொரு அரசாங்கமும் முன்னெடுத்த பெருந்தேசியவாத செயன்முறைக்கு ஆதரவாக ஒரே பாடலைப் பாடியுள்ளன. பொருளாதாரத் தூண்டுதலின் மூலம், தாராளவாத சமாதானத்தின்

Image Source - apparelresources.com

பலிப்பீடத்தில் அரசியல் தீர்வைத் தியாகம் செய்வது பல பிரச்சினைகளை கொண்டு வரலாம் என்று இந்த நிறுவனங்கள் ஒருபோதும் சிந்தித்தது கிடையாது. இவற்றில் மிகவும் வெளிப்படையானது என்னவென்றால், தாராளவாத சமாதானமானது, ஒவ்வொரு இலங்கை அரசாங்கத்தையும் வண்ணமயமாக்கும் மேலாதிக்க இன - தேசியவாத மற்றும் இராணுவமயமாக்கப்பட்ட பேச்சுகளுக்கு ஒருபோதும் சவால் விடவில்லை. இந்தச் செயன்முறையின் ஒரு பகுதியாகவே வடக்கில் அமைக்கப்பட்ட ஆடைத்தொழிற்சாலைகள் இருந்தன.

இந்தக் கருத்தை குறித்த ஆடைத்தொழிற்சாலைகளை நிறுவுவதில் பங்களித்தோர் தெளிவாகப் பிரதிபலித்தனர். இத்தொழிற்சாலைகள் வடக்குக்கும் மக்களுக்கும் மிகவும் நன்மை பயக்கும் என்று அவர்கள் மனதார நம்பினார்கள். தங்கள் நிறுவனத்தின் இம்முயற்சியானது வடக்குக்கும் வடபகுதி மக்களுக்கும் மிகப்பெரிய சேவை என்பதும், இதுவொரு நல்லெண்ண நடவடிக்கை என்பதுமே அவர்களது எண்ணப்போக்காக இருந்தது. நேர்காணல்களில் அவர்களது கவனம் 'பொருளாதாரக் காரணி' என்ற ஒற்றைப் பரிமாணமாகவே இருந்தது. குறித்த நிறுவனத்தின் உயர் அதிகாரிகள் பலர், தாம் வரவில்லை என்றால் இம்மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு இருந்திருக்காது, பட்டினி தொடர்ந்திருக்கும், எனவே தமது நிறுவனம் தொழிற்சாலைகளை அமைத்தமையானது மிகப்பெரிய தர்ம காரியம் என்ற மனப்பாங்குடையவர்களாக இருந்தார்கள். இவை அரசாங்கத்தின் சிங்களப்

பெருந்தேசியவாத சிந்தனையை அச்சொட்டாகப் பிரதிபலித்தன.

குறித்த தொழிற்சாலைக்கு ஆட்சேர்ப்பில் ஈடுபட்டோர் சில முக்கிய விடயங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டார்கள். ஒருவர் பின்வருமாறு அதை வெளிப்படுத்தினார்:

“இப்பகுதியில் மனிதவளம் அதிகம். குறிப்பாக பெண்கள் தலைமைதாங்கும் குடும்பங்கள் அதிகம். வேலைவாய்ப்புகள் இல்லை. சுயதொழில் வாய்ப்புக்கான வசதிகள் இல்லை. எனவே வேலைக்கு ஆட்களைச் சேர்ப்பது இலகுவாக

இருக்கும் என்பதே நிறுவனத்தின் எடுகோளாக இருந்தது. ஆனால் அந்த எடுகோள் தவறானது என்பதை விரைவிலேயே நாம் உணர்ந்து கொண்டோம். இறுதியில் இராணுவத்தின் உதவியுடனேயே ஆட்களைச் சேர்க்க முடிந்தது.”

அதேவேளை போரினால் சிதைக்கப்பட்ட ஒரு மக்கள் கூட்டத்தை இராணுவத்தின் வழியே அணுகுவது சரியானதா என்ற கேள்வி கூட இந்த ஆட்சேர்ப்பில் ஈடுபட்டோரிடம் இருக்கவில்லை. அவர்களைப் பொறுத்தவரை “வடக்கு மக்கள் வாய்ப்பைத் தவறவிடுகிறார்கள். நல்வாய்ப்பைப் புறக்கணிக்கிறார்கள்”. இது குறித்து மனிதவளத் துறையில் பணியாற்றிய அதிகாரியொருவர் வெளிப்படையாகச் சில விடயங்களை முன்வைத்தார்.

“குறித்த பகுதியில் தொழிற்சாலை அமைக்க முடிவுசெய்யப்பட்ட போது, அப்பகுதி சார்ந்த, அம்மக்கள் சார்ந்த மிகத்தவறான முன்முடிவுகளை நாம் கொண்டிருந்தோம். அது சிங்களத் தேசியவாதக் கதையாடலின் ஆழமான செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டதாக இருந்தது. தமிழரின் போராட்டத்தை வெறுமனே பயங்கரவாதமாகவும், பொருளாதாரப் பிரச்சினையாகவும் பார்த்தோம். போரினால் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு மக்கள் கூட்டத்தோடு நாம் பணியாற்ற முனைகிறோம் என்ற உணர்வு எம்மிடம் இருக்கவில்லை. பொருளாதாரக் காரணிகளே எம்மை உந்தித் தள்ளின. தொழிற்சாலை இயங்கத் தொடங்கிய கொஞ்சக் காலத்திலேயே எஞ்சியிருந்த கழிவிரக்கமும் இல்லாமல் போய்விட்டது.

உற்பத்தியை
அதிகரித்தலும்
வேலைக்கு மேலதிக
ஆட்களைப் பிடித்தலுமே
பிரதான பேசுபொருளாகின.
இந்தத் தொழிற்சாலைகள்
விரைவிலேயே நாட்டின் ஏனைய
பகுதியில் உள்ள தொழிற்சாலைகள்
போலாகிவிட்டன.”

இத்தொழிற்சாலைகள் இராணுவத்தின்
உதவியோடு தொழிலாளர்களுக்கு
“தீவிரவாத மனநிலையை அகற்றும்”
(Deradicalisation) நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை
நடைமுறைப்படுத்தின. இது பல வழிகளில்
தொழிலாளர்களை அவமதிப்பதாக இருந்ததாக
தொழிலாளர்கள் தெரிவிக்கின்றார்கள். இந்த
நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் பிரதான எடுகோள்,
விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப்
பகுதிக்குள் இருந்தவர்கள் நிச்சயமாக அவர்களின்
சித்தாந்தத்தை ஏற்றவர்கள், இன்னும் சரியாகச்
சொல்வதானால் அவர்களும்
விடுதலைப்புலிகளே. எனவே அவர்களிடமிருந்து
தீவிரவாத எண்ணங்களைக் களைய வேண்டும்.
இந்த அனுபவங்கள் குறித்து ஒரு தொழிலாளர்
இவ்வாறு பகிர்ந்து கொண்டார்:

“இராணுவத்திற்கும் எமக்கும் என்றுமே சீரான
உறவு இருந்ததில்லை. போரின் முடிவு முதல்,
அகதிமுகாம் வாழ்வு, மீள்குடியேற்றம், தொடர்
கண்காணிப்பு, அச்சுறுத்தல் எனக் கசப்பான
நிகழ்வுகள் நிறைந்ததாகவே எமது வாழ்க்கை
இருக்கிறது. நாம் ஓர் இராணுவக் கண்காணிப்பு
வலயத்திற்குள்ளேயே வாழ்கிறோம். நாம்
தொழிலுக்குச் செல்லும் போது பணியிடத்தில்
ஒரு சிவில் வாழ்க்கையை எதிர்பார்க்கிறோம்.
ஆனால் அது சாத்தியமில்லை. நாமும் புலிகளா
என்ற வினா தொழிற்சாலை நிர்வாகத்திடம்
இருக்கிறது. தொழிற்சாலையிலும்
இராணுவத்தின் பங்கு அச்சந்தருவதாக
மட்டுமன்றி நிர்வாகத்தின் மீது
நம்பிக்கையினத்தை ஏற்படுத்துகிறது. தொடக்க
காலத்தில் நிர்வாகச் சீர்கேடுகளைத் தட்டிக்
கேட்டால் நீ புலியா என்பதே முதல்
எதிர்வினையாக இருந்தது. இவ்வாறு நாம்
சிறுமைப்படுத்தப்பட்டோம்.”

இத்தொழிற்சாலையின் மேலாளர்கள் குறித்த
பகுதியின், அரசியல் ரீதியான கொந்தளிப்பான

**இந்த ஆடைத்தொழிலாளர்களின் குரல்கள்
வலிமையான கேள்விகளை எழுப்புகின்றன.
அவற்றில் தோய்ந்துள்ள துயரத்தையும்
வலியையும் உணரும்படி கோருகின்றன. ஆனால்
நாடோ பொருளாதார நெருக்கடியில் இருப்பதால்
அந்நியச் செலாவணி முக்கியமானது. எனவே
எல்லோரும் அமைதி காக்கிறார்கள்.
அத்தொழிலாளர்கள் தினந்தினம்
வதைபடுகிறார்கள்.**

நிலப்பரப்பு மற்றும் புதிய தொழிலாளர்களின்
குடும்ப, சமூகச் சூழ்நிலைகள் பற்றி
அறிந்திருந்தனர். ஆனால் அவர்களின் பதில்
துரதிர்ஷ்டவசமாக, இக்கட்டான நிலையில்
இருந்து தொழிலாளர்களை மீட்கும் ஒரு
பெரும்பான்மைத் தேசியவாதத் திட்டத்தின்
பகுதியாக மட்டுமே இருந்தது. அவர்கள் தம்
தொழிலாளர்கள் “தவறான எண்ணங்களின்
செல்வாக்குக்கு உட்பட்டிருக்கிறார்கள்.
அவர்களின் சிந்தனையை மாற்ற வேண்டும்”
என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களைப்
பொறுத்தவரையில் ஒழுங்காகக் கீழ்ப்படிந்து
பணியாற்றுகிற ஒரு தொழிலாளர் படையே
அவசியமானது. அதை உருவாக்கப்
பயன்படுத்தக்கூடிய அனைத்து வழிகளையும்
அவர்கள் பயன்படுத்தினர்.

இந்தத் தொழிற்சாலைகளுக்கான ஆட்சேர்ப்புக்
குறித்து ‘Garments without Guilt? Global Labour Justice
and Ethical Codes in Sri Lankan Apparels’ என்ற தனது
நூலில் காஞ்சனா ருவன்புர பின்வருமாறு
எழுதுகிறார்:

“வெளியாட்களாக, அருகிலுள்ள கிராமங்களைப்
பற்றிய அறிவைப் பெற, தொழிற்சாலைகளின்
மேலாளர்கள் இராணுவத்தின் அறிவை
நம்பியிருக்க வேண்டியிருந்தது. அவர்கள்
ஆட்சேர்ப்பிற்கு இராணுவத்தின்
உளவுத்துறையைப் பயன்படுத்தினர். சிலர்
கிராமசேவகர்கள் உதவியைப் பெற்றனர். சில
மேலாளர்கள் இராணுவத்தின் உதவியைப்
பயன்படுத்தி அருகிலுள்ள கிராமங்களில் இருந்து
தொழிலாளர்களை ஆட்சேர்ப்புச் செய்தனர்.
அவர்களின் புலனாய்வுப் பட்டியலில் இருந்து

திறமையான இளைஞர்களை அடையாளம் கண்டனர். தெற்கில் உள்ள சுதந்திர வர்த்தக வலயங்களுக்கு தொழிலாளர்களை அழைத்து வருவதற்கு முகவர்கள், தரகர்கள் மற்றும் மனிதவள ஏஜென்சிகளையே இத்தொழிற்சாலைகள் எப்போதும் நம்பியிருந்தன. ஆனால் வடக்கில், ஆட்சேர்ப்பு முயற்சிகளில் இராணுவத்தையோ அல்லது முகவர்களின் உதவியையோ தரகர்களாகப் பயன்படுத்தின.”

பெருந்தொற்று, பொருளாதார நெருக்கடி, பெருஞ்சவால்கள்

தொடர்ச்சியான தொழில்சார் சவால்களை வடக்கின் ஆடைத்தொழிற்சாலையில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்கள் சந்தித்தாலும் கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் அவர்கள் எதிர்நோக்கிய சிரமங்கள் முக்கியமானவை. முதலாவதாக கொரோனா பெருந்தொற்று காலம் மிகவும் சோதனையான காலமாக இருந்தது. இக்காலப்பகுதியில் இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளில் உள்ள ஆடைத்தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்ட போதும் வடக்கின் தொழிற்சாலைகள் தொடர்ந்து இயங்கின. இந்த அனுபவங்களைப் பகிர்ந்துகொண்ட ஒரு தொழிலாளர் அக்காலப்பகுதியில் தம்மிடையே இருந்த அச்சத்தை இவ்வாறு வெளிப்படுத்தினார்:

“நாட்டின் பிற்பகுதிகளில் உள்ள ஆடைத்தொழிற்சாலைகளில் கொரோனா பரவுவது பற்றி நாம் அடிக்கடி கேள்விப்பட்டோம். ஆனால் எமது தொழிற்சாலையில் பரவலைத் தடுப்பதற்குப் போதுமான முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. சமூக இடைவெளி என்பது இல்லை. அதேவேளை கொரோனா தொற்றுக்கு உள்ளானால் பணிக்கு வரவியலாது. அவ்வாறு வேலைக்கு வர இயலாத நாட்களுக்கு எமக்குச் சம்பளம் கிடைக்கும் என்ற உத்தரவாதம் இல்லை. எனவே எப்படியாவது வேலைக்கு வரவேண்டும் என்பதே எமது நோக்கமாக இருந்தது. மிகுந்த அச்சத்துடனேயே வேலை செய்தோம். எம்மில் யாருக்காவது கொரோனா இருந்தால், தொற்றுக்குட்பட்டவர் மட்டுமே தனிமைப்படுத்தப்படுவார். அவரோடு இணைந்து வேலை செய்தோர் தொடர்ந்து வேலை செய்யவேண்டும் என்பதே எமக்கு

வழங்கப்பட்ட அறிவுரையாகும்.”

பெருந்தொற்றுக் காலத்தில் ‘பொருளாதாரத்தை வழமைக்குக் கொண்டுவருதல்’ என்பதே அரசாங்கத்தின் நோக்கமாக இருந்தது. இதனால் பொருளாதார நலன்சார்ந்தே முடிவுகள் எட்டப்பட்டன. அவ்வகையில் கொரோனா பெருந்தொற்று தொடர்பிலான வழிகாட்டுதல்களை அரசாங்கம் வெளியிட்டாலும் அவை சரியாக நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றனவா என்பதை அரசாங்கம் மேற்பார்வை செய்யவில்லை. கொரோனா தொடர்பில் இராணுவத்தை சிவில் பணிகளில் அமர்த்தி கொடுமைசெய்த அரசாங்கம் ஆடைத்தொழிற்சாலைகளில் நிகழ்ந்த மீறல்களைக் கண்டும்காணாமல் விட்டது.

கொரோனாவிற்குப் பின்னரான காலப்பகுதியில் பொருளாதாரம் வழமைக்குத் திரும்பியது. ஆடைத்தொழிற்சாலை நிறுவனங்கள் அதிகமாக இலாபம் பார்த்தன. 2021ஆம் ஆண்டு ஆடைத்தொழிற்றுறையால் 5.4 பில்லியன் அமெரிக்க டொலர்கள் வருமானம் ஈட்டப்பட்டது. இத்தொகை 2022ஆம் ஆண்டு 5.9 பில்லியனாக அதிகரித்தது. நாடு பொருளாதார நெருக்கடியில் இருந்தபோதும் ஆடைத்தொழிற்சாலைகள் அதிகரித்த இலாபத்தையே பார்த்தன. ஆனால் இந்தப் பலன்கள் தொழிலாளிகளைச் சென்று சேரவில்லை. பொருளாதார நெருக்கடி அதிகரித்தபோதும் தொழிலாளர்களின் சம்பளங்களில் அதிகரிப்பு நிகழவில்லை.

“பொருளாதார நெருக்கடி எமக்கு மிகுந்த அச்சத்தைக் கொடுத்தது. பெரிதாக ஓடர்கள் இல்லை என்று எமக்குச் சொல்லப்பட்டது. எனவே எமது வேலையைத் தக்கவைப்பதே சவாலானது என்ற தோற்றம் எமக்கிருந்தது. மேலதிக கொடுப்பனவுகள் ஏதும் வழங்கப்படவில்லை. வருமானம் போதுமானதாக இல்லை. வாழ்க்கைச் செலவு பலமடங்கு அதிகரித்தது. இருக்கிற வேலையும் போய்விடுமோ என்ற பயம்தான் பெரியதாக இருந்தது. நாம் எல்லோரும் பாரிய பொருளாதார நெருக்கடியை எதிர்கொண்டோம். ஆனால் எமது வேலைத்தலங்கள் அவை குறித்துக் கவனம்

காட்டவில்லை. அது மிகவும் துயரமான காலம். எதிர்காலம் குறித்த எந்தவொரு நம்பிக்கையும் எமக்கிருக்கவில்லை.”

பொருளாதார நெருக்கடி காலத்தில் வடபகுதியில் உள்ள ஆடைத்தொழிற்சாலையில் பணிபுரிந்த தொழிலாளர்களின் மனநிலையை மேலுள்ள கூற்று பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. அதேகாலப்பகுதியில் பல ஆடைத்தொழிற்சாலைப் பணியாளர்கள் குறுங்கடன் நிறுவனங்களிடம் கடன் பெறத் தொடங்கினார்கள். இது அவர்களை நிரந்தரக் கடனாளிகளாக மாற்றியது. இது இன்னொரு வகைச் சவாலை இவர்களிடம் கொண்டு சேர்த்தது.

சமகாலக் குரல்கள் வரையும் சித்திரங்கள்

பொருளாதார நெருக்கடி சற்றுத் தணிந்த நிலையில் புதிய ஜனாதிபதியும் புதிய அரசாங்கமும் பதவியேற்றமை புதிய நம்பிக்கையை நாட்டில் ஏற்படுத்தியது. ஆனால் வடபுலத்தில் உள்ள ஆடைத்தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரிவோரின் வாழ்வில் எந்தவொரு மாற்றமும் நிகழவில்லை என்பதை அவர்களுடனான அண்மைய உரையாடல்கள் தெளிவுபடுத்தின. இதை விளங்கிக் கொள்ளவும், அதன் வலியின் ஆழத்தை உணர்த்தவும் அவர்களின் மொழியிலேயே அவர்கள் தங்கள் வாழ்வு குறித்து வரைந்த சித்திரங்களை இப்பகுதியில் தரவிழைகிறேன்.

“இங்க இரண்டு சிப்பில ஆக்கள் வேலை செய்யினம். முதல் சிப்ட் காலம் 5.30க்குத் தொடங்கி மத்தியானம் 1.30 மணிக்கு முடியும். இரண்டாவது சிப்ட் 1.30 மணிக்குத் தொடங்கி இரவு 9.30 மணிக்கு முடியும். நாங்கள் இருக்கிற இடத்துக்கு பஸ் இருக்கு. கம்பெனியால பஸ் விடுகிறவ. ஆனா பஸ் வந்து நோட்டுக்குத் தான் வரும். நாங்கள் உள்ளூக்க இருக்கிறதால, நாங்கள் தான் எப்படியாவது நோட்டுக்கு வரோணும். அல்லது இரவு நோட்டில இருந்து வீட்டுக்குப் போகோணும்.”

“காலம்ச் சாப்பாட்டுக்கு 20 நிமிடம், பிறகு இன்னொரு 15 நிமிட தேநீர் இடைவேளை. இதுதான் எங்களுக்குக் கிடைக்கிற இடைவேளை. நடுவில் பாத்தும் போகோணுமெண்டா எங்கட வேலையை

பலன்ஸ் பண்ணிற ஆள் இருக்கோணும். இதனால நாங்கள் பெரும்பாலும் போறதில்ல. ஏனெண்டா ஒருத்தர் இல்லையண்டா வேலை குவிஞ்சிடும். நாங்கள் எங்கட டார்க்கெட்டைக் குடுக்க ஏலாது. அப்ப பேச்சு விழும். அதால நாங்கள் நடுவில் பாத்தும் போறது கஷ்டம். நிறையப் பேர் இதாலே தண்ணியும் குடிக்கிறேல்ல, பாத்தும் போறேல்ல. முந்தி நாங்கள் வேலை செய்யிற இடத்தில் தண்ணியே வைக்க மாட்டினம். நாங்கள் தண்ணி குடிக்கிறண்டா வெளிய போகோணும். வேலை செய்துகொண்டிருக்கேக்க கனதூரம் தண்ணியத் தேடிப் போகோலாதுதானே.”

“எங்களுக்கு லீவு ஒரு பெரிய பிரச்சனை. தேவைக்கு லீவு எடுக்கேலாம இருக்கும். இரண்டு நாள் லீவு வேணும் எண்டு கேட்டா, ஏன் லீவு வேணும் எண்டு கேப்பினம். இப்ப லீவு தரேலா எண்டுதான் கதை சொல்லுவினம். காய்ச்சல் அல்லது சரியான வருத்தம் எண்டு லீவு எடுக்கிறண்டா முதல்நாள் கோல் பண்ணிச் சொல்லோணும். அப்படிச் சொன்னாலும் லீவு எடுத்த நாளுக்குரிய சம்பளத்தை வெட்டுவினம். அந்தப் பயத்தில் வருத்தமெண்டாலும் வேலைக்கு எல்லாரும் போறவை. புள்ளைக்குச் சுகமில்லை எண்டாலும் வேலைக்குப் போறது, ஏனெண்டா லீவெடுத்தா நாள் சம்பளத்தை விடக் கூட வெட்டுவினம். வேலைக்குப் போகாட்டி அடுத்த நாள் HR இல விடுவினம். ஏன் லீவு எடுத்தெண்டு பேசவினம்.”

“இப்போது ஆண்கள் போதைப்பொருள் பயன்படுத்துகிறார்கள். அது தடைசெய்யப்பட்ட பொருள். ஆனாலும் ஆண்கள் பாவிக்கினம். சிலர் பெண்பிள்ளைகளுடன் தவறாக நடக்க முயன்று இருக்கினம். அந்த ஆக்களைப் பிடிச்ச வேலையவிட்டு நிப்பாட்டியும் இருக்கினம். பலர் வேலை சரியான கஸ்டம் எண்டதால பாவிக்கிறவ.”

“நாங்கள் வேலை செய்யிற முழு நேரமும் நிண்டுதான் வேலை செய்யிற நாங்கள். பிரேக் நேரத்தில தான் இருக்க ஏலும். மிச்ச நேரம் முழுவதும் நிக்கிற வேலைதான். கிழமையில் ஆறுநாளும் நிண்டு வேலைதான்.”

“நாங்கள் கட்டாயம் டார்க்கெட்டை முடிக்க வேணும். எங்களுக்கு ஒரு மணித்தியால டார்க்கெட் எண்டு இருக்கு. உதாரணத்துக்கு

நாங்கள் 16 பேர் ஒரு டீம். இப்ப நாங்கள் நைட்டி தைக்கிறம். ஒரு மணித்தியாலத்துக்கு நாங்கள் 140 நைட்டி தைக்க வேணும். 15 நிமிடத்துக்கு 35 நைட்டி டார்கெட். துணியை வெட்டுறதில் இருந்து முழுமையாகத் தைத்து பக் பண்ணும் வரைக்கும் எல்லாம் முடிக்கோணும்.”

“தூசு ஒரு பெரிய பிரச்சனை. மிசின எவ்வளவு துடைச்சாலும் தூசு வந்துகொண்டே இருக்குது. இதால நிறையப் பேருக்கு முட்டு வருத்தம் இருக்குது.”

“எங்களுக்கு மொழிப்பிரச்சனை ஒரு பிரச்சனை. எங்களுக்கு மேல இருக்கிறாக்கள் எல்லாரும் சிங்கள ஆக்கள். அவையள் என்ன கதைக்கினம் எண்டு தெரியாது. சில நேரம் நல்லா பேச்சு விழும். அவையள் தூசணத்தால தான் பேசினம். நாங்கள் சிரிச்சுக் கொண்டு நிப்பம். ஏங்களுக்கு ஏதும் விளங்காது தானே. சிங்களம் தெரிஞ்ச ஆக்கள் என்ன பேசினவை எண்டு சொன்னாத்தான் தெரியும்.”

மேலே உள்ள குரல்கள் இலங்கையின் வடபகுதியில் உள்ள வெவ்வேறுபட்ட ஆடைத் தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரியும் பணியாளர்களினுடையவை. இவை சமகாலத்தில் அவர்கள் எதிர்நோக்கும் சவால்களின் ஒரு குறுக்குவெட்டுப் பார்வையைத் தருகின்றன. இவை எழுப்புகின்ற கேள்விகள் பல. ஒரு சமூகமாகவும் இலங்கையராகவும் நாம் மீள்சிந்திப்பதற்கான வாய்ப்பை இந்தக் குரல்கள் தந்துள்ளன.

நிறைவுக் குறிப்புகள்

இலங்கையின் வடபகுதியில் இவ்வாறான தொழிற்றுறையில் பணியாற்றும் மக்கள் குறித்தோ அவர்தம் குடும்பங்கள் குறித்தோ ஈழத் தமிழ்ச்சமூகம் அக்கறை காட்டியுள்ளதா என்பது முதன்மையான வினா. அவர்களது பிரச்சினைகள் எவ்வளவு தூரம் எம்மத்தியில் அறியப்பட்டுள்ளன, பேசுபொருளாகியுள்ளன என்ற வினாவை எழுப்புவது தவிர்க்கவியலாதது.

பொருளாதார அபிவிருத்தியின் பெயரால் உழைப்புச் சுரண்டலை நாம் அனுமதித்திருக்கிறோம். அவர்களுக்கு மாற்றுத் தொழில்களுக்கான வாய்ப்புகள் இல்லாதவரை, இவ்வகையான உழைப்புச் சுரண்டலுக்குப்

பலியாவது தவிர்க்கவியலாதது.

இவ்விடத்தில் இன்னொன்றையும் சொல்லியாக வேண்டும். வடபுலத்தில் புலம்பெயர் தமிழர்களால் மேற்கொள்ளப்படும் முதலீட்டு முயற்சிகள் குறித்துக் கருத்துரைத்த மூத்த அரசு நிர்வாகி ஒருவர் பின்வருமாறு சொன்னார்:

“அவையள் உழைப்பைச் சுரண்டினாலும் சம்பளத்தை ஒழுங்கா குடுக்கிறாங்கள், சாப்பாடு போடுறாங்கள், 8 மணித்தியாலம் தான் வேலை வாங்கிறாங்கள். காசோட வெளிநாட்டில் இருந்து வாற எங்கட ஆக்கள் கல்லில நார் உரிக்கத்தான் பாக்கினம். புலம்பெயர்காரரை நம்பி இந்த வேலையை அதுகள் விட்டா, அது அடுப்புக்குள்ளிருந்து நெருப்புக்குள்ள விழுந்த கதைதான்”

இந்த நிலைப்பாட்டைப் பலர் ஆதரிக்கிறார்கள். புலம்பெயர் வியாபாரிகள் அதிக இலாபம் ஈட்டுவதை மட்டுமே நோக்காகக் கொண்டு முதலீடு செய்ய வருகிறார்களே ஒழிய அதில் சமூக அக்கறையோ, மனிதாபிமானமோ துளியும் இருப்பதில்லை. அந்நிலையில் ஆடைத்தொழிற்சாலைகளைக் குற்றம் சொல்லவியலுமா என்பது ஒரு வாதம்.

இன்னொருபுறம் இலங்கைக்கு ஐரோப்பா வழங்கியிருந்த ஜிஎஸ்பி பிளஸ் வரிச்சலுகையானது பிரதானமாக ஆடைத் தொழிற்றுறையுடன் தொடர்புடையது. அரசியற் காரணங்களுக்காக, நாட்டின் மனிதவுரிமைக் குற்றங்களோடு அச்சலுகையை இணைக்கத் தெரிந்த ஐரோப்பிய ஒன்றியத்துக்கு ஆடைத்தொழிற்சாலைகளில் நிகழும் அடிப்படை உரிமை மீறல்கள் பொருட்டல்ல.

இந்த ஆடைத்தொழிலாளர்களின் குரல்கள் வலிமையான கேள்விகளை எழுப்புகின்றன. அவற்றில் தோய்ந்துள்ள துயரத்தையும் வலியையும் உணரும்படி கோருகின்றன. ஆனால் நாடோ பொருளாதார நெருக்கடியில் இருப்பதால் அந்நியச் செலாவணி முக்கியமானது.

எனவே எல்லோரும் அமைதி காக்கிறார்கள். அத்தொழிலாளர்கள் தினந்தினம் வதைபடுகிறார்கள். இலங்கையிலும் வெளிநாடுகளிலும் நாமணியும் ஆடைகளில் அவர்களின் கண்ணீரின் ஈரமுண்டு. நியாயமான மனங்களால் மட்டுமே அதை உணரமுடியும்.

‘வேந்தர் இல்லா வையகம்: இருபதாம் நூற்றாண்டு யாழ்ப்பாணம்’ எனும் இத்தொடர் ‘ஒருவர் வாழ்க்கை ஊடாகத் தென்படும் காட்சிகள்’ பற்றியதாகும். இத்தொடர் கட்டுரைகள் என் வாழ்க்கையில் கண்ட, கேட்ட, கேள்விப்பட்ட, வாசித்தறிந்த நிகழ்ச்சிகள் ஏற்படுத்திய மனப்பதிவுகள் பற்றியும் அவற்றால் என் மனதில் உருவாகிய கருத்துகள் பற்றியும் கூறுபவை. இவை வரலாற்று ஆய்வுக் கட்டுரைகள் அல்ல. இவை யாழ்ப்பாணத்தைப் பற்றியவை; 20 ஆம் நூற்றாண்டை மையமாகக் கொண்டவை. வரலாற்றை எழுதுவோர்க்குச் சான்றுகளைக் கொடுத்துவதும் சுவடிகள் போன்று இத்தகைய நினைவுப் பதிவுகளும் பயன்படும் என்று நோக்கத்துடன் இவை எழுதப்படுகின்றன.

—கார்த்திகேசு இந்திரபாலா—

☞ கார்த்திகேசு இந்திரபாலா

பேராசிரியர் கார்த்திகேசு இந்திரபாலா இலங்கையின் கல்வெட்டியலாளர், வரலாற்றாய்வாளர், மொழியியலாளர் ஆவார். இவர் இலங்கைத் தமிழரின் வரலாறு தொடர்பான நூல்களை தொல்லியல் சான்றுகளுடன் நிறுவியவரும் ஆவார். யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் தனது ஆரம்பக் கல்வியைப் பெற்ற இவர் தமிழ் மட்டுமன்றி ஆங்கிலம், யேர்மன், சிங்களம், பாளி, சமசுகிருதம், யப்பானியம் என பன்மொழி கற்றறிந்தவராவார். ஆதி இலங்கையில் இந்துமதம், இலங்கையில் திராவிடக் கட்டிடக்கலை, யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், The Evolution of an Ethnic Identity, இலங்கையில் தமிழர் ஆகியன இவரின் குறிப்பிடத்தக்க நூல்களாகும்.

மலாயா தந்த மாற்றங்கள்

எ

ன் பெற்றோருடைய மூன்றாவது பிள்ளையாக நான் யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்தேன். அவர்களுடைய முதல் இரு பிள்ளைகளும் கோலாலம்பூர் நகரில் பிறந்தவர்கள். என் பெற்றோருடைய திருமணமே கோலாலம்பூரிலேதான் நடைபெற்றது. நான் பிறந்தபோது என் தாயாருடைய சகோதரர்கள் ஐவர் மலாயாவில் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தனர். அவர்களுக்கு மூத்தவராக இருந்தவர் மலாயாவில் வேலை செய்து ஓய்வு பெற்றுத் திரும்பிவந்திருந்தார்.

மலாயா நாட்டுடனான இத்தகைய தொடர்பு யாழ்ப்பாணத்தில் பரவலாகப் பல இடங்களில் இருந்தது. இருபதாம் நூற்றாண்டில், இலங்கை சுதந்திரம் அடையுமுன், யாழ்ப்பாணத்தின் முன்னேற்றத்துக்கு மலாயா/சிங்கப்பூர் நாடுகளுடன் இருந்த தொடர்பு ஒரு முக்கிய காரணியாகும். இத் தொடர்பு எவ்வாறு இடைக்காலச் சமூக அமைப்பில் முடங்கி கிடந்த யாழ்ப்பாணத்தில் பலவகைப்பட்ட மாற்றங்களுக்கு வழிவகுத்து முன்னேற்றத்துக்கு உதவியது என்பதை விளக்க என் தாயார் குடும்பமும், அவர்கள் சுற்றத்தாரும் பிறந்து வளர்ந்த சிறிய ஊர் நல்லதோர் எடுத்துக்காட்டாகக் கொள்ளக்கூடியது.

இந்தச் சிற்றூர் வட்டுக்கோட்டை மேற்கின் ஒரு பாகமாகும். கடிதப் போக்குவரத்துக்கும் உத்தியோகபூர்வ தேவைகளுக்கும் இதன் முகவரி வட்டு மேற்கு, வாட்டுக்கோட்டை எனவே இருந்தது. யாழ்ப்பாணக் கல்லூரிக்கு வடக்காக இருந்த இச் சிற்றூருக்கும் கல்லூரிக்கும் இடையில் இதை ஒத்த பல சிற்றூர்கள் இருந்தன. இவை அனைத்தும் மலாயாத் தொடர்புடையவை. இங்கு சிற்றூர் எனப்படுவது இரத்த உறவுடைய சுற்றத்தார் கூட்டமாக வாழ்ந்த இடமாகும்.

இராமலிங்கம் குடும்பம்

எங்களுடைய சிற்றூரில் நான் சிறுவனாக வாழ்ந்த காலத்தில் எல்லாமாக 24 குடும்பங்கள் இருந்தன என்று இப்பொழுது எண்ணக்கூடியதாக உள்ளது. பெரும்பாலானவை கூட்டுக் குடும்பங்கள். ஊரின் ஒரு புறத்தில் குடும்பங்களின் வீடுகள், இவற்றுக்கு அப்பால் குடும்பங்களுக்குச் சொந்தமான வயல் காணிகள். ஊரின் பாரம்பரியத் தொழில் கமத்தொழில்.

இதனால், மழைகாலத்தில் எல்லா வயல்களிலும் நெல் பயிரிடப்படும். ஏனைய காலங்களில் மரக்கறி வகைகள், குறிப்பாக மிளகாய், கத்தரி, மரவள்ளி, வெண்டி, கீரை போன்றவை பயிரிடப்படும். சாமையும் குரக்கனும் சில வயல்களில் பயிரிடப்பட்டன. இந்த நிலையை 1940களில் நான் சிறுவனாக இருந்தபோது காணமுடிந்தது.

இவ்வாறான வாழ்வாதார விவசாயம் நிலவிய எங்கள் ஊரில் 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் ஓரளவு வெற்றிகரமாகக் கமத்தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தவர் என்னுடைய பேரனார், என்னுடைய தாயின் தகப்பனார், இராமலிங்கம். இவருக்கு எட்டு ஆண் பிள்ளைகளும் ஒரு பெண் பிள்ளையும் இருந்தனர். அப் பெண் பிள்ளை என் தாயார்.

முழுமையான கமத் தொழில் வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டிருந்த என் பேரனார் ஏதோ ஒரு காரணத்துக்காகத் தன் பிள்ளைகளுக்கு ஆங்கிலக் கல்வியைப் பெற வசதிசெய்து, பாரம்பரியக் கமத் தொழிலை விட்டு வேறு தொழிலைப் புரிய உதவவேண்டும் என்று எண்ணினார். ஆங்கிலக் கல்வி மூலம் பிறர் முன்னேறுவதைக் கண்டு தன் பிள்ளைகளும் அக் கல்வியைப் பெறவேண்டும் என விரும்பினாரா அல்லது யாராவது இது தொடர்பாக அறிவுரை வழங்கினார்களா என்பது தெரியவில்லை.

எங்கள் ஊரில் இருந்து தெற்கே இரண்டு கிலோமீட்டர் தொலைவில் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியும் வடக்கே ஏறக்குறைய அதே அளவு தொலைவில் விக்டோரியாக் கல்லூரியும் (சுழிபுரத்தில்) இருந்தன. ஆங்கிலக் கல்வி பெறத் தம் பிள்ளைகளை அனுப்ப விரும்பிய பெற்றோர்க்கு இரண்டு கல்லூரிகளும் ஈர்ப்புச் சக்திகளாக இருந்தன என்பதில் ஐயமில்லை. என் அம்மாவின் சகோதரர்கள், அதாவது என் மாமன்மார், எந்தக் கல்லூரிக்குச் சென்றனர் என்பது தெரியவில்லை.

நான் பிறக்குமுன் அம்மாவின் பெற்றோர் இறந்துவிட்டனர். இவர்களைப் பற்றி அம்மாவிடம் இருந்தும் நான் அதிகம் அறியவில்லை. என் தாயார் பெயர் கனகாம்பிகை. அவருடைய மூத்த முதலாவது தமையன் பெயர் வைத்திலிங்கம். இவர் இளமையில் இறந்துவிட்டார் என்று

நினைக்கின்றேன். இரண்டாவது தமையன் வேலுப்பிள்ளை. இவர் மலாயாவுக்கு முதலில் சென்றிருக்கவேண்டும். இவருக்குப் பின் மூன்றாவது தமையன் செல்லத்துரை சென்றார் என்று நினைக்கிறேன். பின்னர், நாலாவது தமையன் அருணாசலம் என்பவரைத் தவிர, அம்மாவும் ஏனைய சகோதரர்களும் மலாயாவுக்குச் சென்றுவிட்டனர். அருணாசலம் மற்றவர்களைப் போல் படிக்கவில்லை. இதனாலோ வேறு காரணங்களுக்காகவோ இவரிடம் வீட்டையும் காணி வயல்களையும் பொறுப்புக் கொடுத்துவிட்டு மற்றவர்கள் சென்றுவிட்டனர்.

இவர்கள் மட்டுமல்ல, எங்கள் ஊரில் இருந்த ஒவ்வொரு குடும்பமும் ஒருவரையாவது மலாயாவுக்கு அனுப்பியிருந்ததை நான் அறிவேன். இவர்களுள் பலர் ஊருக்குத் திரும்பிவந்து சொந்தக்காரப் பெண்களை மணம் முடித்து அவர்களையும் மலாயாவுக்கு அழைத்துச் சென்றனர். இருவர் மட்டும் குடும்பத்தை அழைத்துச் செல்லவில்லை.

மலாயாவின் ஈர்ப்பு

மலாயா என்ற பெயர் 19ஆம் நூற்றாண்டிலும் 20ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பாதியிலும் மலாய் இன மக்கள் வாழ்ந்த மலாய்த் தீபகற்பத்துக்கு வழங்கிய ஒரு பொதுப் பெயராகும். அப் பெயரால் வழங்கிய இடம் இன்று மலேசியா நாட்டின் முக்கிய பாகமாக, மேற்கு மலேசியா எனப் பெயர்பெறும். மலேசியா என்ற நாடு, பிரித்தானியப் பேரரசின் வேறு இடங்களைப் போலவே, பிரித்தானியர் உருவாக்கிய ஒரு நவீன நாடாகும்.

பிரித்தானியர் 18ஆம் நூற்றாண்டு முடிவடையும் கட்டத்தில் தென் ஆசியாவின் பெரும் பாகத்தைத் தம் ஆதிக்கத்தின் கீழ்க் கொண்டுவந்திருந்தனர். கைப்பற்றிய இடங்களைப் பிரித்தானிய மன்னன் சார்பில் ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்திய வணிகக்குழுவே (English East India Company) ஆண்டுகொண்டிருந்தது. தனது வர்த்தகத்தைக் கிழக்கு நோக்கிச் சீனாவுடன் துரிதமாக வளர்க்கும் நோக்கம் கொண்ட வணிகக்குழுவின் இந்திய அரசாங்கம், தென்கிழக்கு ஆசியாவில் கண்வைத்தது. அதன் நோக்கத்தை நிறைவேற்ற மலாய்த் தீபகற்பத்தில் ஒரு நிலையம் தேவைப்பட்டது.

இக் காலகட்டத்தில் மலாய்த் தீபகற்பம் பல சிற்றரசுகளாகப் பிளவுபட்டு, ஒவ்வொன்றும் ஒரு சுல்தானின் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட சுல்தானரசாகக் காணப்பட்டது. மேற்கு கரையோரத்தில் இருந்த அரசு கெடா (Kedah). இம் மேற்குக் கரையோரம், 2000 ஆண்டுகளாக இந்தியாவின் கிழக்குக் கரையோரத்துடன், சிறப்பாகத் தமிழ்நாட்டுடன், வர்த்தகத் தொடர்பு கொண்டிருந்தது. பழந்தமிழ் நூலாகிய பட்டினப்பாலையில் 'காழகத்து ஆக்கம்' காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்கு வருவது பற்றிக் குறிப்பு உள்ளது. காழகம் என்ற பெயரும், பின்னர் சோழர் கல்வெட்டுகளில் வரும் கடாரம் என்ற பெயரும் இன்று மலாயில் கெடா எனப்படும் பெயருடன் தொடர்புடையவை.

கெடா அரசு 18ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் வட எல்லையில் இருந்த பௌத்த அரசுகளாகிய சயாம் (இன்றைய தாய்லாந்து) மற்றும் பர்மிய (இன்றைய மியன்மார்) அரசுகளின் தாக்குதல்களுக்கு இலக்காகி அவதிப்பட்ட நிலை, ஆங்கிலேயருக்கு அரிய வாய்ப்பாகியது. கெடா சுல்தானுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க ஆங்கிலேயர் முன்வந்தனர். இவர்கள் பாதுகாப்பைப் பெற்ற கெடா சுல்தான் மேற்குக்கரையில் இருந்த பினாங் (Penang) தீவை ஆங்கிலேயருக்குக் கொடுத்தான். ஆங்கிலேயர் தென்கிழக்கு ஆசியாவில் 1786இல் காலடி வைத்தனர். பினாங் அவர்களுடைய காலனி ஆகியது. அதைத் தொடர்ந்து சிங்கப்பூர் இன்னொரு காலனி ஆகியது. விரைவில் மலாய் சுல்தானரசுகள் பிரித்தானியரின் காப்பரசுகளாயின. சில Federated Malay States (FMS) என்ற புதிய அரசியல் அமைப்புக்குள் அடங்கின; சில Straits Settlements என ஒன்று கூட்டப்பட்டன.

தமிழ்நாட்டார் வருகை

பினாங் தீவு தம் வசமாகியதும் அதனை ஓர் ஆங்கிலேயக் காலனியாக மேம்படுத்தத் தென்னிந்தியாவில் இருந்து தொழிலாளர்களையும் கைதிகளையும் அதிகாரிகள் கூட்டிச் சென்றனர். இப்படிச் சென்றவர்களுள் பெரும்பாலோர் தமிழர்கள். இவர்கள் செல்லுமுன் அங்கு முந்திய வர்த்தகத் தொடர்புகளின் விளைவாகக் குடியேறிய தென்னிந்தியக் குடிகளும் இருந்தனர். இவர்களைச் 'சூளியர்' (Chuliyas/ சோழியர்?) என்று அழைத்தனர். பெருந்தொகையான தமிழ்நாட்டார் வருகை 1786இன் பின் தொடங்கியது.

பினாங் - 1910

Image Source - en.wikipedia.org

தமிழ்நாட்டில் இருந்து தொழிலாளர் மலாயாவுக்குச் சென்ற வரலாறு ஒரு நீண்ட, ஏகாதிபத்தியம் விளைவித்த இன்னல்கள் நிறைந்த சோகக் கதையாகும். ஏழ்மையில் தவித்த ஆயிரக் கணக்கானோர் கைதிகளாகவும், ஒப்பந்தத் தொழிலாளராகவும் (Indentured Labour) கண்காணி சேர்த்த கூலியாட்களாகவும் சென்று பட்டபாடு இக் கதையில் நிரம்பிவழியும். யாழ்ப்பாணத்தவர் மலாயாவுக்குச் சென்ற வரலாறு முற்றிலும் வேறானது. ஆனால் இதனுடன் தொடர்புடையது.

யாழ்ப்பாணத்தவர் வருகை

யாழ்ப்பாணத்து மக்கள் மிக நீண்ட காலமாக ஒரு தீவுக்குள் அடங்கி வாழ்வோர் போல வெளியுலகத்தாருடன் தொடர்புகொள்ளாது வாழ்க்கை நடத்தியவர்கள். தமிழிலும் சைவ மதத்திலும் புலமை பெற்றிருந்த ஒரு சிலர் தமிழ்நாட்டுக்குச் சென்றுவருவது வழக்கமாய் இருந்தது. வசதியுடைய ஒரு சிலர் தமிழ்நாட்டுக் கோயில்களுக்குச் சென்றுவரும் வழக்கமும் இருந்தது. ஐரோப்பியர் 16ஆம் நூற்றாண்டில் வந்து, யாழ்ப்பாணம் என்னும் அரணின்

மதில்களை மெதுவாகத் தகர்க்கத் தொடங்கினர். பொது மக்களைச் சேர்ந்தோரும் வெளியுலகத் தொடர்பு கொள்ள வழிதிறக்கப்பட்டது.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சி 19ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் உறுதியானதும் சமூக மாற்றங்கள் விரைவாக ஏற்படத் தொடங்கின. இவற்றுக்கு முக்கிய உந்துசக்தியாக இருந்தது ஆங்கிலக் கல்வி என்பதில் ஐயமில்லை.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் போது இலங்கையில் அரசாங்கமும் மிஷனரிமாரும் பாடசாலைகளை அமைத்து ஆங்கில மொழி அறிவைப் பெறுவதற்கு உதவினர் என்பது பொதுப்பட வரலாற்று நூல்களில் கூறப்படும் ஒரு விஷயம். ஆனால் இந்த விஷயம் தொடர்பாக யாழ்ப்பாணத்துக்கும் இலங்கையின் பிற இடங்களுக்கும் இடையில் பெரும் வேறுபாடு உண்டு என்பது பொதுவாக விளங்கப்படுவதில்லை. இந்த வேறுபாடுதான் நவீன இலங்கை வரலாற்றில் 'யாழ்ப்பாணப் பிரச்சினை' உருவாகுவதற்கு வழிவகுத்த ஒரு முக்கிய காரணி என்பது எனது கருத்து. இந்த வேறுபாட்டை இங்கு விரிவாக ஆராய்வது

மலாயா இறப்பர் தோட்டம் - ஆங்கிலேயர் காலம்

Image Source - www.ehm.my

பொருத்தமற்றது. இதனைச் சுருக்கமாகக் கூறலாம். ஆங்கில மொழி அறிவையோ பொதுப்பட நவீன அறிவையோ, நாட்டில் பாடசாலைகளை அமைத்து வளர்க்கும் நோக்கம் 19ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் காலனி அரசாங்கத்துக்கு இருக்கவே இல்லை. பாரம்பரிய சமூகத்தின் தலைவர்களாகப் பிரித்தானியர் அடையாளம் கண்ட முதலியார்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு மூன்று பள்ளிகளைத் தொடக்கி, அவற்றில் ஆங்கிலத்தைக் கற்பித்தால் காலனி அரசாங்கத்துக்குத் தேவையான ஊழியர்களைப் பெறுவதற்கு அது போதுமானது என ஆட்சியாளர் நம்பினர். மேற்படிப்பு? இப்பள்ளிகளில் இருந்து வெளியேறும் மாணவர் இருவரை ஒவ்வோர் ஆண்டும் இங்கிலாந்துப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு அனுப்பிவைத்தால் அவர்கள் திரும்பி வந்து 'பிறப்பால் தங்கள் நாட்டில் பற்றுடையவராகவும், கல்வியால் இங்கிலாந்திற்குப் பற்றுடையவராகவும்' (A class "attached to their country by birth, and to England by education") உள்ள ஒரு சமூக வகுப்பை உருவாக்குவர் எனக் காலனியின் முதலாவது ஆளுநர் நோர்த் பிரபு (Lord North) லண்டனுக்கு எழுதியிருந்தார். இது கொழும்பின் நிலை.

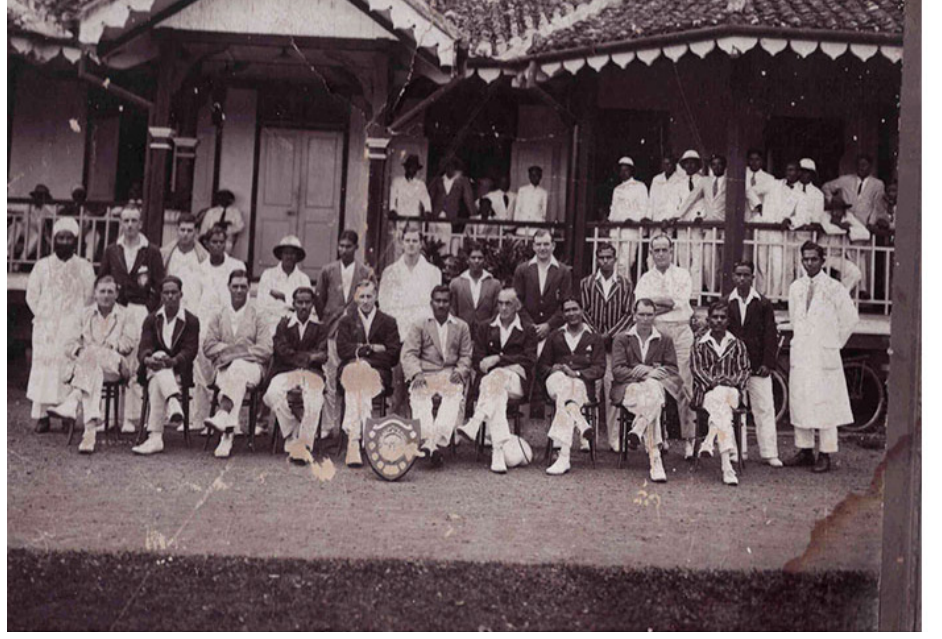
யாழ்ப்பாணத்தின் நிலை வேறொன்றாக இருந்தது. ஆங்கிலக் கல்வியைக் கொடுப்பதற்கு அங்கு அரசாங்கம் எந்தவிதத் திட்டமும் வகுத்திருக்கவில்லை. கிறிஸ்தவ மிஷனரிமார், குறிப்பாக அமெரிக்க மிஷனரிமார், பரவலாக யாழ்ப்பாணம் எங்கும் ஆங்கிலக் கல்விக்கும் தமிழ்க் கல்விக்கும் பாடசாலைகளைத் திறந்தனர். அவர்கள் அழைத்த பிள்ளைகள் முதலியார்களுடைய பிள்ளைகள் அல்லர், சாதாரண மக்களுடைய பிள்ளைகள், பெரும்பாலும் ஏழைகளாக வாழ்ந்த பிள்ளைகள். சிறிது காலத்தில் ஆங்கிலக் கல்வியின் நன்மைகள் தெரியவந்ததும் சமூகத்தின் உயர் பிரிவினரும் தங்கள் பிள்ளைகளையும் ஆங்கிலம் கற்க அனுப்பினர். யாழ்ப்பாணத்தில் 19ஆம் நூற்றாண்டில் ஆங்கிலம் கற்ற இளைஞர் சமூகம் ஒன்று தோன்றியது.

முதல் முறையாக யாழ்ப்பாணத்தை விட்டுத் தொழில் தேடி வெளியே செல்லத் தொடங்கியவர்கள் இவர்களே. சிலர் தென் இந்தியாவுக்குச் சென்றனர். சிலர் கொழும்புக்குச் சென்றனர். ஆனால், எதிர்பாராதவிதமாக இவர்களுள் பலரைத் தூரநாடாகிய மலாயா அழைத்தது.

இங்கிலாந்தில் 19ஆம் நூற்றாண்டில் தொழில் புரட்சியின் விளைவாகத் துரிதமாக வளர்ந்த உற்பத்தித் தொழில்களுக்குத் தேவைப்பட்ட இரண்டு முக்கிய மூலப்பொருட்களைப் பெற உகந்த இடமாக மலாயாவை ஆங்கிலேயர் கண்டனர். இவை தகரமும் (Tin) இறப்பரும் (Rubber) ஆகும். இப் பொருட்களைப் பெறும் அளவில் எடுத்து ஏற்றுமதி செய்து பயனடைய முதலீட்டாளர் மலாயாவுக்குச் சென்றனர். ஆனால் தகரச் சுரங்கங்களிலும் இறப்பர் பெருந்தோட்டங்களிலும் கடின உழைப்பில் ஈடுபட மலாயாவில் தொழிலாளர் இருக்கவில்லை.

ஏகாதிபத்தியம் உச்சநிலையில் இருந்த காலத்தில் மூலப்பொருள் இருந்த இடத்தில் தொழிலாளர் இல்லாவிட்டால் வேறிடங்களில் இருந்து அவர்களைக் கொண்டுவர முடிந்தது. சீன முதலீட்டாளர் ஆதிக்கம் பெற்றிருந்த தகரச் சுரங்கங்களுக்கு ஏழை மக்கள் சீனாவில் இருந்து பெருந்தொகையாகச் சென்றனர். இறப்பர் பெருந்தோட்டங்களில் வேலை செய்யத் தென்னிந்தியாவில் இருந்து ஏழைத் தொழிலாளர் சென்றனர்.

பெருந்தோட்டங்கள் தொடர்பான நிர்வாகத்துக்கும் பெருந்தோட்டங்கள், சுரங்கங்கள் ஆகியவற்றைத் துறைமுகங்களுடன் இணைப்பதற்குப் போக்குவரத்து வசதிகளைச் செய்வதற்கும் நடுநிலை அலுவலர்கள் பலர் தேவைப்பட்டனர். இத்தகைய தொழில்களுக்கு பிரித்தானியர் செல்லமாட்டார்கள். இந்நிலை, ஆங்கிலம் கற்ற யாழ்ப்பாணத்து இளைஞர்களுக்கு ஒரு தொழில்வாய்ப்பை உண்டுபண்ணியது.

கோலாம்பூரில் 1920களில் இருந்த பிரித்தானியருடைய விளையாட்டுச் சங்கம் (Sports Club). இதில் வேறுபாடற்றத் தென்னாசியர் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டனர். இப்படத்தில் காணப்படுவது கிரிக்கெட் அணி. முன்வரிசையில் (இடம் இருந்து வலம்) நாவாவதாக உட்கார்ந்திருப்பவர் எனது தந்தையார். இவர் அனைத்து மலாயா சார்பில் ஆஸ்திரேலிய அணிக்கு எதிராக விளையாடியவர் (All-Malaya against Australia).

Image Source - en.wikipedia.org

யாழ்ப்பாணத்தில் ஆங்கிலம் படித்த இளைஞர்கள் இருந்தனர்; தொழில்வாய்ப்பிற்காகக் காத்திருந்தனர். மலாயாவில் பெருந்தோட்ட முதலீட்டாளரும் நிர்வாக அதிகாரிகளும் இத்தகைய இளைஞர்களை வேலைக்கமர்த்த ஆவலாய் இருந்தனர். இரு தரப்பாரையும் இணைப்பதற்கு வழிதிறக்கப்பட வேண்டுமே! இங்குதான் தற்செயல் நிகழ்வுகள் வரலாற்றில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. மலாயாவில் ஆங்கிலேயர் காலடி வைத்ததும் இலங்கையில் இருந்து அனுபவமுள்ள சில பிரித்தானிய அதிகாரிகள் அங்கு அனுப்பப்பட்டனர். இவ்வாறு சென்றோருள் சிலர் புதிய இடத்தில் தங்கள் நிர்வாகத்தைச் சீராக அமைப்பதற்கு உதவக்கூடியவர்கள் எனத் தாம் மதிப்பிட்ட இலங்கையரையும் கூடவே அழைத்துச் சென்றனர். இந்த இலங்கையர் இடைநிலை அலுவலர்கள்; ஆங்கில அறிவுடன் பிரித்தானிய நிர்வாக முறைகளை நன்கு அறிந்தவர்கள்; பிரித்தானிய அதிகாரிகளுக்கு விசுவாசமுடன் பணியாற்றியவர்கள்.

மலாயா என்ற பெயர் 19ஆம் நூற்றாண்டிலும் 20ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் மலாய் இன மக்கள் வாழ்ந்த மலாய்த் தீபகற்பத்துக்கு வழங்கிய ஒரு பொதுப் பெயராகும். அப் பெயரால் வழங்கிய இடம் இன்று மலேசியா நாட்டின் முக்கிய பாகமாக, மேற்கு மலேசியா எனப் பெயர் பெறும். மலேசியா என்ற நாடு, பிரித்தானியப் பேரரசின் வேறு இடங்களைப் போலவே, பிரித்தானியர் உருவாக்கிய ஒரு நவீன நாடாகும்.

மலாயாவுக்கும் சிங்கப்பூருக்கும் அழைத்துச் செல்லப்பட்டோருள் பலர் யாழ்ப்பாணத்தவர்கள். கொழும்பில் 1870களில் முக்கிய அதிகாரிகளுள் ஒருவராக இருந்த J.W.W. Birch முதலில் சிங்கப்பூருக்கு அனுப்பப்பட்டு, அங்கிருந்து பெராக் (Perak) சுல்தானரசுக்கு பிரித்தானிய வதிவாளர் (British Resident) என்ற முக்கிய பதவிக்கு நியமிக்கப்பட்டார் (பெராக் அரசைப் பிரித்தானியர் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருக்கும் பொறுப்பு அவருக்கு இருந்தது). இவர் கொழும்பில் தனக்குப் பணியாற்றிய பல இலங்கையரைத் தன்னுடன் கூட்டிச் சென்றார். இவர்களுள் ஒருவர் வட்டுக்கோட்டையைச் சேர்ந்த வைத்திலிங்கம் என்றும் இவர் சிங்கப்பூரில் சேவைசெய்து ஓய்வு பெற்றுத் திரும்பியபின் 'சிங்கப்பூர் வைத்திலிங்கம்' எனப் பிரசித்தி பெற்றார் என்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

மலாயாத் தொடர்பும் மாற்றங்களும்

இதே காலத்தில் ஐரோப்பாவின் பாரம்பரிய சமூகங்களில் இருந்து பெருந்தொகையானோர் அமெரிக்காவுக்குப் புலம்பெயர்ந்தனர். இச் சமூகங்களில் இதனால் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை ஒத்த நிகழ்வுகள் யாழ்ப்பாணச் சமூகத்திலும் இடம்பெற்றன. மலாயாத் தொடர்பு, மூடப்பட்டிருந்த பாரம்பரிய யாழ்ப்பாண சமூகத்தை வெளியுலகுக்குத் திறந்து வைத்தது. முதலாவது பரம்பரையினர் பலர் மலாயா - சிங்கப்பூரில் குடியேறினர். அடுத்த பரம்பரையினர் பலர் அங்கிருந்து மேற்குலகுக்குச் சென்றனர். மலாயாத் தொடர்பு யாழ்ப்பாணத்தில் சமூக, பொருளியல் மாற்றங்களுக்கு உதவியது. இம் மாற்றங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக எனது பெருங்குடும்பத்தில் (எங்களையும் அம்மாவின் சகோதரர்களுடைய

குடும்பங்களையும் உள்ளடக்கும்/ Extended Family) நடைபெற்றவற்றைச் சுருக்கமாகக் கூறலாம். இவை பிற குடும்பங்களுக்கும் பொருந்தும்.

முதலில் என் மூத்த மாமனார் வேலுப்பிள்ளை சென்றார். பின்னர் அவர் தம்பிமாரும்தான் அம்மாவும் சென்றனர்; அவர்கள் தூண்டுதலால் எத்தனை உறவினர் சென்றனரோ தெரியவில்லை (Chain Migration). அதிகம் ஆங்கிலம் படிக்காதவர்கள் கூடத் தயக்கமில்லாது சென்றனர் (ஆங்கிலம் ஐந்தாம் வகுப்பு வரை படித்தால் போதும், மலாயாவுக்கு ஓடி விடுவார்கள் என்று என் தந்தையார் சொல்லுவார்).

மலாயாப் பணம் வதிவிடங்களை மாற்றத் தொடங்கியது. எங்கள் ஊரில் 1930களுக்கு முன் முற்றிலும் மண்வீடுகளே. 1930களில் 'சிங்கப்பூர்ப் பெஞ்சன்காரர்' திரும்பிவரத் தொடங்கியதும் கல்வீடுகள் கட்டப்பட்டன. என் மூத்த மாமனார் கட்டிய பெரிய கல்வீடே எங்கள் ஊரின் முதலாவது கல்வீடு.

இப் புதிய வீடுகளில் வெளியுலகில் பரவிக்கொண்டிருந்த நவீன 'வாழ்க்கை வசதிகள்' சிறிது சிறிதாக இடம்பெறத் தொடங்கின. மேசை, கதிரைகள், கட்டில்கள், மெத்தைகள் மட்டுமல்ல, 'அரிக்கன்' லாம்புகள் (Hurricane Lamps), மேசைக் கரண்டிகள், மேசைக் கத்திகள், பீங்கான் தட்டுகள், பீங்கான் கோப்பைகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. வேலுப்பிள்ளை மாமா வீட்டில் இவை காணப்பட்டன.

வேலுப்பிள்ளை மாமா வீட்டில் பதிவு இசைக் கருவியாக அக்காலத்தில் அறிமுகமாகிய 'கிராமபோன்' (His Master's Voice Gramophone) ஒன்றும் இருந்தது. இந்தப் 'பாட்டுப் பெட்டி' தந்த பாட்டுகளைக் கேட்பதற்குச் சிறுபிள்ளையாக இருந்தபோது நானும் குடும்பத்தவரும் போவோம். சுருங்கக் கூறின், மலாயாவில் இருந்து ஓய்வுபெற்று வந்தவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் நவீனமயமாக்கத்தின் முகவர்களாக (Agents of Modernization) உதவினர்.

மலாயாத் தொடர்பால் மேலும் பல முக்கிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. இவை பின்னர் கூறப்படும்.

மலையகத் தமிழரின் சமூக, அரசியல் விடுதலைக்காகத் தன் வாழ்வின் பெரும்பாகத்தை அர்ப்பணித்த நடேசய்யர் குறித்த ஆய்வுகள் அவரது பங்களிப்பை அறிமுகப்படுத்தல், அவற்றை மதிப்பிடுதல் என்ற தளங்களில் முன்னோடி முயற்சிகளாக விளங்குகின்றன. இருந்தபோதிலும் அவை குறிப்பிட்ட சில மட்டுப்பாடுகளையும் கொண்டுள்ளன. நடேசய்யரின் மூல ஆவணங்கள் பல கிடைக்கப்பெறாத காலத்தில், கிடைக்கப்பெற்ற சான்றுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டும், சில புதிய மூலங்களைக் கண்டறிந்தும் அந்த ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அதனால் அவற்றுள் நடேசய்யரின் மொத்தப் பங்களிப்புகளும், அவரின் கருத்தியல் தளத்தில் ஏற்பட்டுவந்த மாற்றங்களும் இன்னும் முழுமையாக வெளிப்படுத்தப்படாத நிலையே தொடர்கிறது. அந்தவகையில், ஏற்கனவே கிடைக்கப்பட்டுள்ள நூல்களையும் புதிதாகக் கண்டறியப்பட்டுள்ள நூல்களையும் மதிப்பிடுவதன் மூலம் நடேசய்யரின் பங்களிப்புகளையும், அவர் காலத்து சமூக, அரசியல் அசைவையும் கண்டுகொள்ளவும் நடேசய்யர் பற்றிய ஆய்வுகளில் நிலவும் இடைவெளியை நிரப்பவும் எதிர்கால ஆய்வுகளுக்கான திசைகாட்டல்களை வழங்கவும் 'கணக்குப் பதிவு நூல் முதல் கதிர்காமம் வரை' எனும் இத் தொடர் எழுதப்படுகிறது.

ஓ எம். எம். ஜெயசீலன்

எம்.எம். ஜெயசீலன் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த்துறையில் முதுநிலை விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றி வருகிறார். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இளங்கலைமாணி, முதுதத்துவமாணிப் பட்டங்களைப் பெற்றுள்ள இவர், இந்தியப் பொதுநலவாய நாடுகளின் புலமைப்பரிசில் திட்டத்தின்கீழ் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் (குஞ்சாவூர்) கலாநிதிப் பட்ட ஆய்வைச் சமர்ப்பித்துள்ளார். கல்வெட்டியல், பண்பாட்டு வரலாறு, இலக்கிய விமர்சனம், நவீன இலக்கியம் முதலான துறைகளில் ஆர்வமுள்ள இவர், அத்துறைசார்ந்த ஆய்வுக் கட்டுரைகளைத் தேசிய மற்றும் சர்வதேச ஆய்வரங்குகளில் சமர்ப்பித்து வருவதுடன் ஆய்விதழ்களிலும் சஞ்சிகைகளிலும் தொடர்ந்தும் எழுதிவருகிறார்.

இந்தியத் தொழிலாளர்
கடமைகளும்
உரிமைகளும் :
தோட்டத் தொழிலாளர்
விடுதலைக்கான
வழிகாட்டி

தோ

ட்டத் தொழிலாளரின் வாழ்க்கைத்தர மேம்பாட்டுக்குப் பெருந்தோட்டக் கட்டமைப்பு, அரசியற்கொள்கை, தொழிலாளர்

சட்ட ஏற்பாடுகள், ஊதியமுறை முதலானவற்றில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென வலியுறுத்தி வந்துள்ள கோ. நடேசய்யர், அம்மேம்பாட்டுக்குத் தொழிலாளர்களிடையே விழிப்புணர்வையும் சமூக சீர்திருத்தத்தையும் ஏற்படுத்துதலும் இன்றியமையாதன என்பதைத் தன் கள அனுபவங்களுடே கண்டறிந்து, அவற்றை நிறைவு செய்யும் முயற்சிகளை முன்னெடுத்துள்ளார். அதனொரு வெளிப்பாடாகவே 'இந்தியத் தொழிலாளர் கடமைகளும் உரிமைகளும்' என்ற சிறுநூல் அமைந்துள்ளது.

'தொழிலாளர்கட்கு இன்னல் புரிகின்ற முதலாளி ஆட்சி ஒழிக! ஒழிக! ஒழிக!' என்ற சுலோகத்துடன் 1928ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டுள்ள இந்நூலை, பொன்னுலகம் பதிப்பகம் 2022ஆம் ஆண்டு 'இலங்கைத் தோட்ட இந்தியத் தொழிலாளர் கடமைகளும் உரிமைகளும்' என்ற தலைப்பில் மறுபதிப்பாக வெளியிட்டுள்ளது. நூலின் முகவுரையில் இடம்பெறும் பின்வரும் குறிப்புகள், இந்நூலாக்கத்துக்கான தேவையையும் நோக்கத்தையும் தெளிவாக வெளிப்படுத்தியுள்ளன:

"இலங்கை இந்தியத் தொழிலாளர்களைப் பற்றி இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் பல சட்டங்கள் செய்திருக்கிறார்கள்... இச்சட்டங்கள் பெரும்பான்மையும் தமிழில் பிரசுரிக்கப்படாதவை. பிரசுரிக்கப்பட்ட சிலவும் சாதாரண படிப்புள்ளவர் அறிந்துகொள்ளக் கூடாதவையாயிருக்கின்றன. தொழிலாளிகளோ ஏழைகள். படிப்பில்லாதவர்கள். கடமை, உரிமை ஆகிய இரண்டுண்டென்பதையும் அறியார்... மற்ற நாட்டுத்தொழிலாளர்கள் இவ்விதம் நடந்து வருகிறார்கள் என்பதை அறிய இவனுக்கு வசதியே இல்லை. அறியாமை இருளில் அகப்பட்டு தடுமாறி அலைகிறான்...

சட்ட புஸ்தகம் வாசித்து நியாய வாதியாய் தொழிலாளி ஆகவேண்டும் என்பது எனது நோக்கமல்ல. தனக்குக் கஷ்டம் வருங்காலத்தில் செய்யவேண்டியது என்னவென்பதை அறியாமல் வீணசெலவும் வீணகஷ்டமும் படுவதைக்

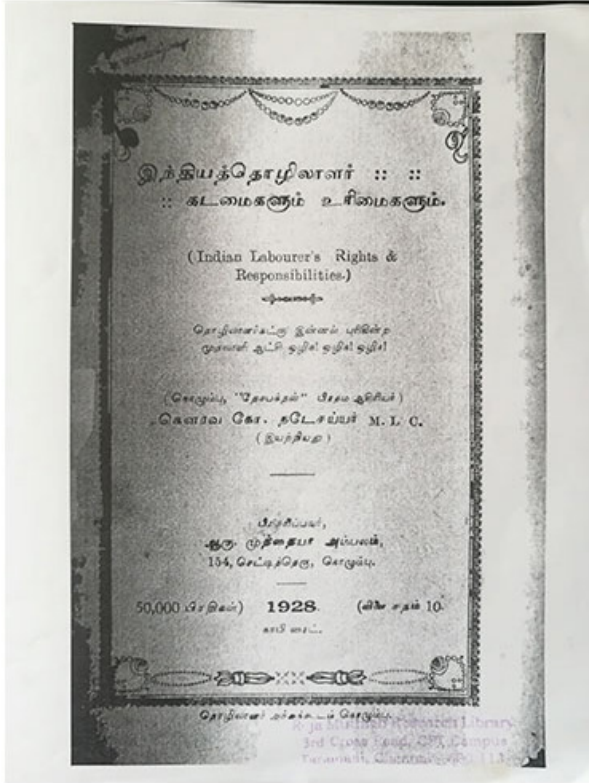
கவனித்திருக்கிறேன்.

எழுத்துக்கூலிக்காரர்களிடமும், பிறரிடமும் அகப்பட்டு கைப்பொருளையும் தோற்றுக் கஷ்டப்படுவதையும் கவனித்திருக்கிறேன். தொழிலாளிகளுக்கு ஆகவேண்டிய பல காரியங்களும் அதிகப்பொருட் செலவில்லாமல் செய்துகொள்ள வசதிகளுண்டு. அவற்றைத் தொழிலாளர்கள் அறிந்து கொள்ளாததே கஷ்டங்களுக்குக் காரணமாகும். தனது கடமை இது, உரிமை இது என்பதாகத் தொழிலாளி அறிந்துகொள்ள இப்புஸ்தகம் உபயோகமுள்ளதாயிருக்குமாயின் அதுவே நான் செய்த பாக்கியம் எனக்கொள்வேன்".

கொழும்புத் தொழிலாளர் அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ள இந்நூலை ஆரு. முத்தையா அம்பலம் பிரிசுரித்திருக்கிறார். தோட்டத் தொழிலாளர் ஒவ்வொருவரிடமும் இந்நூல் இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் ஏழரை இலட்சம் பிரதிகள் அச்சிடத் திட்டமிட்டு, முதற் கட்டமாக 50 000 பிரதிகள் அச்சிட்டுள்ளனர்.

'தோட்டத்தொழிலாளர்கள் எல்லோரும் ஒவ்வொரு புத்தகத்தை வாங்கி, தமது உரிமைகளையும் கடமைகளையும் சரிவரத் தெரிந்து, தொழிலாளர்களை அடக்கும் முதலாளித்துவ (சயித்தான்) ஆட்சிக்குப் பயப்படாமல் இருக்கவேண்டியதே அவர்களின் கடமை' என்பதைத் தனது விண்ணப்பமாகப் பதிவுசெய்துள்ள ஆரு. முத்தையா அம்பலம், தொழிலாளர்கள் தீவிர சுரண்டலுக்கு உள்ளாகி, பொருளாதார ரீதியில் மிகவும் பின்னடைவில் வாழ்வதால் மிகக்குறைந்த விலையில் நூலிணைப் பிரசுரித்துள்ளதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நூலின் தனிப்பிரதியை பத்து சதத்துக்கும், நூறு புத்தகங்களை ஏழு ரூபாவுக்கும் விற்பனை செய்ய ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால், திட்டமிட்டபடி மிகுதி ஏழு இலட்சம் பிரதிகள் அச்சிடப்படாததோடு அச்சிடப்பட்ட நூல்கள் முழுதும் உடனடியாக விற்பனை செய்யமுடியாத நிலையும் தோன்றியுள்ளது. இதனை பி.ஆர்.எம். பழனியப்ப செட்டியாருக்கும் நடேசய்யருக்கும் இடையிலான கொடுக்கல் - வாங்கல் தகராறு குறித்த வழக்குப் பதிவிலிருந்து கண்டுகொள்ள முடிகின்றது. அவ்வழக்குத் தொடர்பான செய்தி, இலங்கை இந்தியன் பத்திரிகையில் பின்வருமாறு வெளிவந்துள்ளது:

புத்தகத்தின் முன்னட்டை

“கிணறுவெட்டப் பூதம் புறப்பட்டது

கொழும்பு ஜில்லாகோர்ட்டில் மிஸ்டர் வி.எம். பெர்னாண்டோ, ஜில்லா ஜட்ஜ் முன்பாக சென்ற 3ஆம் திகதி திரு. பி.ஆர்.எம். பழனியப்ப செட்டியார் (செட்டித்தெரு) சட்டசபையில் இந்தியப் பிரதிநிதியான கௌரவ நடேசய்யர் தமக்கு 1928 ஜனவரி 13ம் திகதி எழுதிக்கொடுத்த பிராமிஸரிநோட்டின்படி அசலும் வட்டியுமாக ரூ. 1,138.50 செலுத்தவேண்டியிருப்பதாக வழக்குத் தொடுத்திருக்கிறார். பிரதிவாதி நோட்டெழுதிக் கொடுத்ததை ஒப்புக்கொண்டு, தாம் எழுதிய புஸ்தகமொன்று அச்சிடப்பட்டதில் விற்றுவரும் லாபத்தில் 5ல் 2 பாகம் தமக்குக்கொடுப்பதாய் வாதி சென்ற மார்ச் மாத முடிவில் ஒப்புக்கொண்டிருப்பதாயும், புஸ்தகங்களை விற்றுத் தமக்கு உரிய பாகத்தைக் கொடுப்பதாய்ச் சொல்லியிருப்பதாயும் கூறினார். 50,000 பிரதிகள் அடிக்கப்பட்டதில், வாதி 10, 000 விற்றதுபோக 40, 000 வைத்திருப்பதாயும் பாக்கியுள்ளதையும் விற்றபின்பே வாதி வழக்கிடலாமென்றும் பிரதிவாதி தாவா

சொல்லியிருக்கிறார்... வழக்கில் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ள புஸ்தகங்கள், நாம் விசாரித்ததில், ‘இந்தியத் தொழிலாளரின் கடமைகளும் உரிமைகளும்’ என்று தெரிகின்றது... (இலங்கை இந்தியன், 05.12.1928).”

நடேசய்யர் எத்தகைய பொருளாதார நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியில் அரசியற் சமூக செயற்பாடுகளிலும் பத்திரிகை மற்றும் நூல் வெளியீட்டு முயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டுள்ளார் என்பதை இப்பதிவிலிருந்து விளங்கிக்கொள்ள முடிகின்றது.

இச்சிறுநூலானது, இந்தியாவில் ஆள் சேர்த்தலும் மண்டபம் காம்பும், மண்டபம் காம்பிலிருந்து தோட்டம் சேர்வது, தோட்ட வாழ்க்கை, ஊருக்குத் திரும்புதல், தொழிலாளர் சங்கங்கள் எனும் ஐந்து அத்தியாயங்களைக் கொண்டுள்ளது.

இந்தியாவில் ஆள் திரட்டுவதற்கு உருவாக்கப்பட்டுள்ள நடைமுறைகள், மண்டபம் காம்பில் இடம்பெறுகின்ற செயற்பாடுகள் முதலியவற்றை விளக்குவதாக அமைந்துள்ள முதல் இயலில், மண்டபம் காம்பில் தொழிலாளர்கள் நடந்துகொள்ள வேண்டிய விதம், மண்டபம் காம்பில் நிலவுகின்ற குறைபாடுகளைத் தீர்ப்பதற்கான வழிகள் முதலியனவும் எளிமையாகத் தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளன. மண்டபம் காம்பிலிருந்து தோட்டம் சேர்வது வரை பின்பற்றப்படுகின்ற நடைமுறைகளும் அவை தொடர்பாகத் தொழிலாளர்கள் அறிந்திருக்க வேண்டிய விடயங்களும் இரண்டாவது இயலில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

தோட்ட வாழ்க்கை என்ற மூன்றாது இயல் ஒரு மாத ஒப்பந்தம், சம்பளப் போட்டுகள், சம்பளம், தினச்சம்பளமும் கண்டிராக்ட் வேலையும், சம்பளம் போடுவது, பேன்ஸு காசு, வைத்திய வசதி, கல்வி வசதி, விடுமுறை நாட்கள், அண்டியிருப்பவர் முதலிய உபதலைப்புகளைக் கொண்டுள்ளது. மேற்படி விடயங்கள் குறித்த சட்ட ஏற்பாடுகள், தோட்ட நடைமுறைகள், தொழிலாளர்கள் அறிந்திருக்க வேண்டிய அம்சங்கள், தொழிலாளர்களின் உரிமைகள் மறுக்கப்படுமிடத்து மேற்கொள்ள வேண்டிய விடயங்கள் முதலானவை தொழிலாளர்கள் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் சான்றுகளுடன் எளிமையாக எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

நான்காவதாக அமைந்துள்ள ஊருக்குத் திரும்புதல் என்ற இயலில் தொழிலாளர்கள் இந்தியாவுக்குத் திரும்புவதற்கு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள ஏற்பாடுகள், நாடு திரும்புவதற்குத் தொழிலாளர்கள் பின்பற்ற வேண்டிய நெறிமுறைகள் முதலியன விளக்கப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக, குடியகல்வு நிதியுதவியுடன் எவ்வாறு நாடு திரும்பலாம் என்பது விபரமாக விளக்கப்பட்டுள்ளதோடு, பிச்சைக்காரர்களின் சட்டத்தின் பிரகாரமும் தொழிலாளர்கள் இந்தியாவுக்கு அனுப்பப்பட்டமை குறித்தும் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது. இலங்கையில் பிச்சை வாங்குவது அக்காலத்தில் சட்டவிரோதமாக இருந்ததால், தோட்டங்களில் தொழில்செய்ய முடியாதநிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு, கொழும்பை வந்தடைபவர்கள், பிச்சைக்காரர் சட்டத்தின்படி இந்தியாவுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளனர். இம்முறையை ஆதரிக்காத நடேசய்யர், கட்டுப்பாட்டாளருக்கு அறிவிப்பதன் மூலம் தோட்டங்களிலிருந்தே நேரடியாக நாடு திரும்புவதை மேற்கொள்ளும்படி வலியுறுத்தியுள்ளார். அத்துடன் குடியகல்வு நிதியுதவியுடன் நாடுதிரும்பும் ஏற்பாடு கொண்டுவரப்பட்ட பின்னர், அது தொடர்பான அறிவுறுத்தல்களை நடேசய்யர் தொடர்ந்தும் வழங்கி வந்துள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. சான்றாக, 1925ஆம் ஆண்டு தேசபக்தன் பத்திரிகையின் பல இதழ்களில்,

“இந்தியத் தொழிலாளர்களே!

நீங்கள் சரீரகமில்லாவிட்டாலும் சரி, உங்களுக்கு வேலையும் இடமும் பிடித்தமில்லாவிட்டாலும் சரி, நீங்கள் இந்தியாவிற்குப் போகலாம். உங்களை கவர்ன்மெண்டு கணக்கில் உங்கள் ஊருக்கு அனுப்பி வைக்கலாம். விவரங்களுக்கு எழுதுங்கள், S. ரெங்கநாதன் M.A, I.C.S.

இந்தியா கவர்ன்மெண்ட் ஏஜன்ட்

பேராதனை ரோட், கண்டி..”

என்ற விளம்பரம் முன்பக்கத்திலேயே பெரிய எழுத்தில் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளமையைக் கூறலாம்.

இறுதி இயலில் தொழிலாளர்கள் தமது நலவாரிமைகளைப் பாதுகாத்துக்கொள்வதற்குத் தமக்குள் ஒன்றுபட்டு சங்கங்கள் அமைக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தியுள்ள நடேசய்யர், தொழிலாளர்களின் பாதுகாப்புக்கும்

தொழிலாளர்களின் மேல்நோக்கிய அசைவுக்கும் தொழிலாளர் சங்கங்களால் மேற்கொள்ளக்கூடிய செயற்பாடுகளைச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளதுடன், தொழிலாளர் சார்பாகச் செயற்பட முனைபவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்களை,

“தொழிலாளர் சார்பாக யாராவது உண்மையுடன் உழைக்கவருவார்களானால், முதலாளிமார்கள் பணம் கொடுத்து புதிய தேசாபிமானிகளைக் கிளப்பிவிட்டு உங்கள் மனத்தைக் கெடுப்பார்கள். உங்களுக்காகப் பாடுபடுபவர் போல் நடக்கச் செய்வார்கள். ஏற்கனவே உழைத்துவருபவர்களைக் கண்டபடியெல்லாம் திட்டுவார்கள். உண்மையை உணராத நீங்களும் மனக்கிலேசம் கொள்வீர்கள். இந்நிலைமை ஏற்படும் என்பது நிச்சயம். உங்களுக்காகப் பாடுபடுபவர் உள்ளவரையில்தான் அக்காலிக் கூத்தர்களும் தாண்டவமாடுவார்கள். அவரை அழுத்திவிட்டால் இவர்கள் இருக்கிற இடம் தெரியாமல் மறைந்துவிடுவார்கள்.”

எனச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். இது நடேசய்யரின் நேரடி அனுபவச் சாட்சியமெனலாம். தோட்ட முதலாளிகள், பெரிய கங்காணிகள் முதலானோரும் அவர்களின் அடிவருடிகளும் அக்காலத்தில் நடேசய்யர் மீது பல அவதூறுகளைக் கிளப்பிவிட்டிருந்துள்ளமையைக் காண முடிகின்றது. அவற்றுள் ‘பார்ப்பன முத்திரை’ முதன்மையான இடம் வகித்துள்ளது. தேர்தல் காலங்களில் நடேசய்யரை வீழ்த்தும், வெளியொதுக்கும் முதன்மையான ஆயுதமாக அதனைச் சிலர் கைக்கொண்டுள்ளனர். அத்தகைய அவதூறுகளுக்கான எதிர்வினைகளை நடேசய்யரும் மீனாட்சியம்மாளும் அவ்வப்போது நிகழ்த்தி வந்துள்ளனர். சான்றாக, சாரல்நாடன் சுட்டிக்காட்டியுள்ள மீனாட்சியம்மாளின் பின்வரும் பாடல் வரிகளைக் குறிப்பிடலாம்:

“பார்ப்பான் பார்ப்பானென்று நீங்கள்

பல தடவை சொன்னாலுமே

பார்ப்பான் அல்ல வென்று அய்யர்

பறையடித்துச் சொல்லலையே...

பணையைச் சேர்ந்தானோ அல்லது

பழங்கள் விற்றானோ

தொழிலாளர் கஷ்டங்களை

தொலைக்கப் பாடுபட்டவரை

பழியாகப் பேசி நீங்கள்

பச்சை நோட்டீஸடித்து மெத்தப்

பசப்புவதேனோ சும்மா

உசப்புவதேனோ”

தொழிலாளர்கள் தமது உரிமைகளை இழக்கக்கூடாது, அவற்றை முழுமையாக அனுபவிக்க வேண்டும் என்பதில் மிகுந்த அக்கறை காட்டியுள்ள நடேசய்யர், தொழிலாளர்சார் சட்ட ஏற்பாடுகள், தொழிலாளர்கள் பின்பற்றவேண்டிய நெறிமுறைகள் என்பவற்றுடன், உரிமைகள் மறுக்கப்படும்போது அவற்றைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கான வழிமுறைகளையும் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். குறிப்பாக, தொழிலாளர்களை அழைத்து வருதல் முதல் மீண்டும் தொழிலாளர்கள் நாடு திரும்புதல் வரை எங்கெல்லாம் உரிமைகள் மறுக்கப்படுகின்றனவோ அவற்றை எல்லாம் எவ்வாறு பெற்றுக்கொள்ளலாம், குறைபாடுகளை யார் யாருக்கு அறிவிக்க வேண்டும் என்பதை மீள மீளக் குறிப்பிட்டுள்ளார். குறைபாடுகளை அறிவிக்க வேண்டியவர்களின் பட்டியலில் தன்னையும் நடேசய்யர் இணைத்துள்ளமை தனித்துச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியதாகும். தொழிலாளரின் நலவுரிமையில் அவர் கொண்டிருந்த அதீத அக்கறைக்கு இதுவுமொரு சான்றாகும். அத்துடன் சில விடயங்களை எவ்வாறு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கான மாதிரிகளும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக, ஒரு தோட்டத்தில் வேலையைவிட்டு நீங்குவதற்குக் கொடுக்க வேண்டிய நோட்டீஸின் அமைப்பு, நோட்டீஸை அஞ்சலில் அனுப்பும்போது அஞ்சல் சான்றிதழ் கோரும் முறை முதலியவற்றுக்கான மாதிரிகள் நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன.

தொழிலாளர்கள் தம் உரிமைகளைக் காத்துக்கொள்ளவும் அவற்றைப் பூரணமாக அனுபவிக்கவும் தமக்கான சங்கங்களை ஒன்றுபட்டு அமைத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம் என்பதை இந்நூல் முழுதும் வலியுறுத்தியுள்ளார், நடேசய்யர். தனது முகவுரையை,

“சட்டம் செய்வதால் யாதொரு பயனும் இல்லை. அந்தச்சட்டம் யாருக்காகச் செய்யப்பட்டதோ அவர்கள் இதனை அறிந்திருந்தாலன்றி யாதொரு பயனும் ஏற்படாது. சட்டத்தை அறிந்திருந்தும்

பலன் இல்லை. அச்சட்டத்தை உபயோகித்துக் கொள்ளக்கூடிய சக்தி தொழிலாளர்க்கு வேண்டும். அச்சக்தி தனித்திருப்பதால் ஏற்படாது... தொழிலாளர்கள் ஒன்றுகூடித் தொழிலாளர் சங்கங்களை ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். அக்காலமே, இலங்கை இந்தியத் தொழிலாளர்களுக்கு நற்காலம் என்று சொல்லுவேன்”

என நிறைவு செய்துள்ளதுடன் தொழிலாளர் சங்கங்கள் என்ற இறுதி இயலை,

“நீங்கள் கூடிய சீக்கிரம் ஒன்றுகூடுங்கள். தொழிலாளர் சங்கங்களை ஏற்படுத்துங்கள். உங்கள் நலவுரிமைகளைக் காத்துக் கொள்ளுங்கள்... எல்லாவற்றிற்கும் முயற்சியே காரணம். ஒற்றுமையே சாதனம். ஒன்றுபட்டால் நீங்கள் வாழ்வீர்கள். அது நீங்கிவிட்டால் நீங்கள் வீழ்வீர்கள். இது ஓர் எச்சரிக்கை.”

என்ற எச்சரிக்கையுடன் நிறைவுசெய்துள்ளார். இவைதவிர, முகவுரையின் முடிவுக்குப் பின்னர், “தொழிலாளர்களே!

ஒவ்வொரு இடத்திலும்

தொழிலாளர் சங்கங்களைக் கூட்டுங்கள் அதுவே உங்களுக்குச் சஞ்சீவி போன்றது”

என்ற வாசகம் பெரிதாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது. நூலின் உள்ளேயும் பல இடங்களில் தொழிலாளர் சங்கங்களை அமைப்பதன் அவசியத்தை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். இந்த அவசியத்தைக் கருத்திற்கொண்டே அகில இலங்கைத் தோட்டத் தொழிலாளர் சம்மேளனத்தை (1931) நடேசய்யர் தோற்றுவித்துள்ளார் எனலாம். அத்துடன் அத்தகைய அமைப்பினைத் தோற்றுவிப்பதற்கான பின்னணிக்களத்தை உருவாக்கும் முயற்சியை இந்நூல் மூலம் மேற்கொள்ள முயன்றுள்ளார் எனவும் கொள்ளலாம்

பெருந்தோட்ட நடைமுறைகள், சட்ட ஏற்பாடுகள் முதலியவற்றுடன் தொழிலாளர்களின் பலவீனங்கள் மற்றும் நடத்தைக் குறைபாடுகள் முதலானவற்றையும் சுட்டிக்காட்டி, தொழிலாளர்கள் தமது நடத்தைக் கோலங்களில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் நடேசய்யர் வலியுறுத்தியுள்ளார். எடுத்துக்காட்டாக, பின்வரும் பதிவினைக் குறிப்பிடலாம்:

“எவ்விதச் சட்டம் செய்தும் பலன் இல்லை. தோட்டக்காரர்கள் எவ்வித செளகரியங்களைச் செய்தும் பலன் இல்லை. நீங்கள் புத்தியுடன் நடந்துகொள்ளாவிட்டால் தோட்டக்காரர்களைக் குறை கூறுவதில் பலன் இல்லை. ஜன்னல் வைத்து வீடு கட்டிக்கொடுத்தால் காற்று நுழையாத மாதிரியாக நீங்கள் அடைத்து விடுகிறீர்கள். அதனால் வியாதி உங்களுக்கு ஏற்படும். வீட்டுக்கருகாமையில் மலம், ஜலம் கழிக்கும் வழக்கத்தை விட்டுவிடுங்கள். அதனால் உங்கள் இருப்பிடங்களை அசுத்தமாகச் செய்வதுடன் வியாதிக்கும் ஆஸ்பதமாகச் செய்கிறீர்கள். இதனால் அந்நியர் உங்களை மிகவும் கேவலமாக எண்ணுகிறார்கள்... கள்ளுக்கடையில் கொண்டு செலவிடும் தொகையை நன்றாய் உண்ணவும், உடுக்கவும் செலவிடலாகாதா... நீங்கள் மற்றவர்களைப் போல் நாகரீகமாய் நடந்து கொள்ள வேண்டாமா? இவ்விதமான செய்கைகளினாலேயே உங்களிடம் வெறுப்பு ஏற்படுகிறது”.

பெருந்தோட்ட அமைப்பு, அதன் இயக்கம், அங்கு தொழில்புரியும் மக்களின் நிலை, அவர்கள் தொடர்பாக இயற்றப்பட்டுள்ள சட்டங்கள் முதலியன தொடர்பாக விரிந்த தேடலும் ஆழமான அறிவும் நடேசய்யரிடம் இருந்துள்ளதை இந்நூலின் மூலம் கண்டுகொள்ள முடிகின்றது.

இந்நூலில் சில விளம்பரங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. அவற்றுள் சுந்திரம் அல்லது அந்தரப்பிழைப்பு என்ற நூல் பற்றிய பின்வரும் விளம்பரம் மிகுந்த கவனிப்புக்குரியதாகும்:

“வெளிவருகின்றது! வெளிவருகின்றது!

‘சுந்திரம் அல்லது அந்தரப்பிழைப்பு’

கௌரவ கோ. நடேசய்யரால் இயற்றப்பெற்றது

உடனே ஆர்டர் செய்யுங்கள்

தனிப்பிரதி விலை சதம் 30, 4 புத்தகங்களின் விலை ரூபா 1.00.

ஆரு. முத்தையா அம்பலம்

154, செட்டித்தெரு, கொழும்பு”

இவ்விளம்பரத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி, ‘சுந்திரம் அல்லது அந்தரப்பிழைப்பு’ என்ற நூல் வெளிவந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஒருசிறிய இடைவெளிக்குப் பின்னர், 1937ஆம் ஆண்டு

கமலா பிரஸினால் வெளியிடப்பட்டுள்ள நடேசய்யரின் ‘இலங்கைத்தோட்ட இந்தியத் தொழிலாளர் அந்தரப்பிழைப்பு’ நாடகத்தை அந்நூலாகக் கொள்ளலாம். நாடகம் வெளிவரத் தாமதமாகியமையாலேயே அந்நாடகத்துக்கென மீனாட்சியம்மாளால் எழுதப்பட்ட பாடல்கள், ‘இலங்கையில் இந்தியத் தொழிலாளர் அந்தரப்பிழைப்பு’ என இரு தனிப்பிரசுரங்களாக வெளியிடப்பட்டிருக்க வேண்டும். ‘இந்தியத் தொழிலாளரின் கடமைகளும் உரிமைகளும்’ என்ற நூல் வெளியீட்டுக்குப் பின்னர் பழனியப்ப செட்டியாருக்கும் நடேசய்யருக்கும் ஏற்பட்ட கொடுக்கல் - வாங்கல் தகராறினால் மேற்படி விளம்பரத்துக்கு அமைய அந்நூல் பிரசுரம் பெறவில்லை எனலாம்.

நூலின் முன்னட்டையில் இடம்பெறும் ‘தொழிலாளர்கட்கு இன்னல் புரிகின்ற முதலாளி ஆட்சி ஒழிக! ஒழிக! ஒழிக!’ என்ற முழக்கம், ‘நெற்றிவியர்வை நிலத்திற் சிதற நித்தம் பாடுபட்டு, தாம் பசிப்பினியால் வாடி மடிய, பிறர் தின்று கொழுக்கச் செய்துவரும் எனது ஏழைத்தொழிலாளர்களது அருமைக்கும் பெருமைக்கும் அவர்களது உழைப்பிற்கும் நன்றி அறிதலாக இச்சிறிய நூலை அர்ப்பணம் செய்கின்றேன்’ என்ற அர்ப்பணம், நூலின் உள்ளடக்கம், தொழிலாளர்கள் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய எளிமையான நடை முதலியன யாவும் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களிடத்தில் நடேசய்யர் கொண்டிருந்த நேயத்தையும் அத்தொழிலாளர்களின் மீட்சியில் அவர் கொண்டிருந்த அக்கறையையும் வெளிக்காட்டுவனவாக அமைந்துள்ளன.

தொழிலாளர்களின் கடமைகளையும் உரிமைகளையும் வெறுமனே தொகுத்துக் கூறாமல், அத்தொழிலாளர்களிடத்தில் பாதுகாப்பு உணர்வையும் தன்நம்பிக்கையையும் வளர்க்கும் வகையில் அவற்றை எடுத்துரைத்துள்ள நடேசய்யர், நம்பிக்கைமிகுந்த எதிர்காலத்தை நோக்கி நகர்வதற்கான வித்துகளையும் இந்நூலில் ஆங்காங்கே ஆழமாக விதைத்துள்ளார். அவ்வகையில் ஒரு நூற்றாண்டுகால இருளைக் கிழித்துக்கொண்டு வெளியேறுவதற்கான கைத்தீபத்தை, இந்நூலின் மூலம் நடேசய்யர் தொழிலாளர்களுக்குக் கையளிக்க முனைந்துள்ளார் எனலாம்.

ஈழத்தில் ஆயுதப் போர் முடிவுக்கு கொண்டுவரப்பட்டு பதினைந்து ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டன. பல தலைமுறைகளின் வாழ்க்கையை மாற்றியமைத்த போர், அதன் இறுதி இனப்படுகொலையுடன் மட்டுமே முடிந்துவிடவில்லை; மாறாக, போரின் பின்னரான ஈழச் சூழலில், அதன் பின்னடைவுகளும் அடிப்படைச் சிக்கல்களும் இன்னும் பல கோணங்களில் மேற்கிளம்பவே செய்கின்றன. இந்தப் பின்னணியில், போரின் பின்னரான ஈழத்து நிலவரம் குறித்து அலசுவதற்கு புதிய வெளிகள் தேவைப்படுகின்றன. ஆய்வுக் கட்டுரைகள், கள ஆய்வுகள் ஊடான தரவுகளுடன் போருக்குப் பிந்தைய ஈழச் சூழல் குறித்த விவரங்களையும் அதன் நீண்டகால விளைவுகளையும் விவாதிக்க கூடிய சிறந்த தளமாக இருக்கின்றன. ஆனால், அவை துரதிஷ்டவசமாக வெகுஜனத் தளத்தில் அதிகமாகக் கவனம் பெறவில்லை. அந்த வகையில், ஈழத்தின் பின் - போர்க்காலச் சூழல் குறித்து ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரைகளை தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளிவருவதாக 'பின் - போர்க்கால ஆய்வுகள்' எனும் இத் தொடர் அமைகிறது.

ஆங்கில மூலம் : நீல் டி வோட்டர் (Neil DeVotta)

Source : Sri Lanka's Agony, Journal of Democracy, Vol.33, No.3, July 2022, pp. 9299.

வின்சென்ட் போல் சந்தியாப்பிள்ளை

வின்சென்ட் போல் சந்தியாப்பிள்ளை (B.Sc., M.A, M.Phil) அவர்கள், 1966 இல், யாழ்ப்பாணம், காங்கேசன்துறையில் உள்ள ஊறணி எனும் இடத்தில் பிறந்தார். ஆரம்பக்கல்வியை இளவாலை என்றியரசர் கல்லூரியில் பயின்றார். உயர்கல்வியை பாளையங்கோட்டை தூய சவேரியார் கல்லூரி, மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகம், மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம் ஆகிய இடங்களில் கற்றார். கனடாவில் மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம் நடத்திய தமிழியல் பட்டப்படிப்பில், 5 6 ஆண்டுகள் தமிழர் மெய்யியல், நாட்டார் வழக்காற்றியல், இலக்கியத் திறனாய்வு போன்ற பாடங்களைக் கற்பித்திருக்கிறார். கல்லூரிக் காலத்தில் நாத்திகம், மார்க்ஸிசம் போன்ற கருத்தியல்களில் ஈடுபாடு காட்டிவந்தார். பின்னர் கற்கைப் புலத்தினூடாக மெய்யியல், தத்துவம் என்பவற்றில் ஆர்வம் செலுத்தினார். தற்போது சோதிடம், ஹோமியோபதி, தமிழ்மொழி போன்றன தொடர்பாகக் கவனம் செலுத்தி வருகிறார்.

இலங்கையின் இடுக்கண்

சர்வாதிகாரம் படைத்த ஓர் குழுவில் இருந்துகொண்டு அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றி வைத்திருப்பவர்கள் இந்தத் தீவை வறுமையிலும் பட்டினியிலும் தள்ளியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இவர்களின் தவறான ஆட்சிமுறைக்குப் பின்னணியாக ஆழத்தில் அமைந்திருப்பது நீண்டகாலப் பிரச்சினையான பெரும்பான்மையினரின் தடையற்ற ஆட்சிதான்.

- Journal of Democracy -

றக்குறைய முப்பதாண்டுகள் நடந்தேறிய ரத்தக்களரி ஏற்படுத்திய இலங்கையின் உள்நாட்டுப் போர் 2009 மே மாதத்தில் முடிவுக்கு வந்தபோது ஜனாதிபதி மகிந்த

ராஜபக்சவின் படங்கள் உள்ள சுவரொட்டிகளுக்கு முன்னால் மக்கள் சரணாகதியாகி நின்று புகைப்படமெடுத்துக் கொண்டார்கள். நன்றியுணர்வு பெருக்கெடுக்க வழிபட்டார்கள். தமிழ்த் தனிநாட்டுக் கோரிக்கையாளர்களை வெற்றிகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகச் சிறுபான்மைத் தமிழர்களின் மீது நிகழ்த்தப்பட்டதாகச் சொல்லப்படும் போர்க்குற்றங்கள் அனைத்தையும் கருத்தில் எடுத்துக் கொள்ளாமலேயே அவர்கள் இதனைச் செய்தார்கள். பதின்மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் அதே மாதத்தில் ராஜபக்ச குடும்பத்திற்கு எதிரான மக்கள் போராட்டம் மகிந்தவை பிரதமர் பதவியிலிருந்து விலகச் செய்தது. இது அவரது மற்ற இரண்டு உடன்பிறப்புகளும், மகிந்தவின் மகன் நாமலும் அமைச்சரவையில் இணைந்து தங்கள் அதிகாரங்களைக் கைப்பற்ற நினைத்த சில நாட்களில் நடந்தேறியது.

இழிவான கண்டனத்துக்குரியதென்பதாகப் பொருள்படும் வகையில், போராட்டக்காரர்களிடமிருந்து தப்பிக்கவென, பிரதமர் இல்லத்திலிருந்து 76 வயதான மகிந்த ராஜபக்ச இடம்பெயர்க்கப்பட்டார். அவரது வண்டிகளின் தொடர், கடற்படைத் தளத்தை நோக்கிப் போகும்போது மக்கள் திரளைக் கட்டுப்படுத்த வானத்தை நோக்கிய துப்பாக்கிப் பிரயோகமும் நடத்தப்பட்டது. இது பிரச்சினையின் முடிவு அல்ல. மகிந்தவும் அவரது சகபாடிகளும் ராஜபக்சவுக்கு எதிரான போராட்டக்காரர்களைத் தாக்கத் தொடங்கினார்கள். இந்த மேலெழுந்த நிகழ்வின்

பின்னர் ராஜபக்சவுக்கு எதிரானவர்கள், ராஜபக்சவுக்கு ஆதரவான மேயர்கள், பராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் வீடுகள், பணிமனைகள், வாகனங்கள் எனப் பலவற்றையும் தீ வைக்கத் தொடங்கினார்கள். இலங்கைத் தீவு முழுவதும் இப்படி நடந்ததில் 21.6 மில்லியன் இழப்பு ஏற்பட்டது எனக் கணக்கிடப்பட்டது.

மகிந்த ராஜபக்சவின் வருகை, ராஜபக்சக்களின் பாரம்பரிய வீடும் அதற்கருகே இருந்த அவர்கள் பெற்றோர்களைப் பெருமைப்படுத்தும் வீடும் தீ வைக்கப்பட்ட சம்பவத்தோடு இணைந்தே நிறைவேறியது. இந்த அடிகள் மகிந்த ராஜபக்சவுக்கும் அவரது தம்பியான கோத்தபாய ராஜபக்சவுக்கும் இடையில் உறவுநிலை தளம்பி இருக்கும்போதே ஏற்பட்டது. அனைத்துத் தரப்பினரின் அழுத்தங்களுக்கு இடையில் மகிந்த ராஜபக்ச வெளியேறும் நிலையில், கோத்தபாயவும் அவரது சுற்றத்து முகாம்களும் மூத்த சகோதரர் மகிந்த வெளியேற வேண்டிய தருணம்தான் இது என்று நம்பிக்கை வெளியிட்டனர். 2005 இலிருந்து 2015 வரை மகிந்த ஜனாதிபதியாக இருந்த காலத்தில் பாதுகாப்பு அமைச்சின் செயலாளராக இருந்த கோத்தபாய 2019 தேர்தலில் மகிந்தவின் உதவியற்று வெற்றிபெற முடியாது என்று விமர்சகர்கள் கருதியிருந்தனர். தனது இளைய சகோதரர் தன்னை இப்படித் துண்டித்துவிட்டது, அனைத்தையும்விடக் கருணையற்ற செயலாக மகிந்தவுக்குப்பட்டது.

கோத்தபாயவுக்கோ, அது அரசியல் காய் நகர்த்தலில் தனது அரசியல் இருப்பைப் பாதுகாக்கச் செய்த ஓர் எளிய அதிகாரச் செயலாகவே தோன்றியது. கோத்தபாயவை நோக்கியே மக்கள் கோபம் இருந்தது. அதைத் திசை திருப்பவேண்டிய நிலையிலும் அவர் இருந்தார். கோத்தாவை வீட்டுக்குப் போகச் சொல்லியே (Gota Go home) தொடக்கத்தில் ஆர்ப்பாட்டங்களின் முழக்கம் இருந்தது. பின்னர் அது கோத்தாவை ஊருக்கே போகச் சொல்லுவதாக மாறியது (Gota Go Gama). முதன்மையான போராட்டம் கொழும்பு நகரிலேயிருக்கும் காலி முகத்திடலில், ஜனாதிபதி வதிவிடம், அரசுப் பணிமனைகளுக்கு அருகே நடைபெற்றது. மகிந்த ராஜபக்சவின் வீட்டுக்கு வெளியேயும் மகிந்தவை ஊருக்குப்

போகச்சொல்லிய (Myna Go Gama : மகிந்த ராஜபக்சவை முதிர்ந்த மைனாவுடன் ஆர்ப்பாட்டக்காரர் ஒப்புமைப்படுத்தினர்) முழக்கத்துடன் ஒரு ஆர்ப்பாட்டத்தையும் போராட்டக்காரர்கள் ஏற்படுத்தியிருந்தனர்.

இலங்கையில் ஏற்பட்ட இந்தக் கொந்தளிப்புக்குக் காரணமானவையென கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கு முடியாமல் ஏற்பட்ட சிக்கல், தொடர்ந்தும் நீடித்துவரும் துண்டுவிழுகின்ற வரவுசெலவு முன்வைப்பு, ஊதிப்பெருத்த அரசு நிர்வாகக் கட்டமைப்பு, ஒன்றுக்குமே உதவாத ஒட்டுண்ணிகளாக அமைந்த தொழில் நிறுவனங்கள், மகிந்த காலத்தில் சிறந்து விரிந்து வளர்ந்த அனைத்தையும் சீரழித்த ஊழல் ஆகியவை இருந்தன.

சந்தேகத்திற்கிடமான பணக் கையாளுகைகளுடன், திருப்பிச் செலுத்தவேண்டிய கடன் தொகையில் பல தேவையற்ற கட்டுமானங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தமுடியாத நிலையில் மக்கள் சினக் குடியரசிடம் ஆழப்படுத்தப்பட்ட அம்பாந்தோட்டைத் துறைமுகம் கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது. விமானங்களுக்கும் பயணிகளுக்கும் பதிலாகப் பெரும்பாலும் உள்ளூர் வனவிலங்குகளால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட விமான நிலையம், மிகப்பெரிய ஆனால் குறைந்தளவில் பயன்படுத்தப்படும் கிரிக்கெட் விளையாட்டு மைதானம், சீனாவினால் கட்டப்பட்ட கொழும்பு நகரில் உள்ள ஆடம்பர வானளாவிய அலங்காரக் கட்டடம், தங்கள் மகிந்த குடும்பத்தைச் சிறப்பித்துக் காட்டவென மக்கள் பணத்தில் கட்டப்பட்ட அருங்காட்சியகம் என்பவை இவர்களது ஊதாரித்தனத்தில் சில மட்டுமே. இவை அனைத்தும் மக்கள் சின அரசின் கடன்களில் உருவானவை. கடன்கொடுத்துச் சிக்கவைக்கும் பொறியாக இது இருக்கலாம் என்ற எச்சரிக்கை எதுவுமின்றி இவை மேற்கொள்ளப்பட்டன. 'பட்டுப் பெருவழி' முனைப்பின் ஒருபகுதியாக கடனில் சிக்கும் நாடுகளை சீனா வளைக்கிறது என்ற எச்சரிக்கையை இது சுட்டுகிறது.

இன்னும் கொஞ்ச நாளைக்கு ராஜபக்சர்கள் தமது தொடர்வண்டியை ஓடவிட்டுத்தான் இருந்திருப்பார்கள். எதிர்பாராதவிதமாக கோவிட் - 19 வந்ததனால் இலங்கையின் இருபெரும் வருமானங்கள் தடைப்பட்டன: சுற்றுலாப் பயணிகளின் வருகை ஒன்று, வெளிநாடுகளில் வேலைபார்க்கும் பத்துலட்சத்துக்கும் மேற்பட்டவர்களின் அந்நியச் செலாவணி இரண்டாவது. கொள்ளைநோயின் பாதிப்புக் குறைந்துவிட்ட வேளையில், தீவின் பொருளாதாரச் சிக்கலின் அடிப்படைமூலம் அதுவாக இருக்கவில்லை. தற்சார்பற்ற ஊழலில் ததும்பிய கடன்களே முக்கிய காரணம் எனப் புரியலாயின. கோவிட் முடியும் முன்னரே கடன்கள் வளர்ந்து மலைபோல நின்றன.

Image Source - www.onlanka.com

கோவிட் வராவிட்டாலேயேகூட இந்தக் கடன்கள் வரவுசெலவை சீரழிவு நிலைக்கு கொண்டு வந்து நிறுத்தியிருக்கும்.

இலங்கையின் சாதாரணமான மொத்த உற்பத்தி 85 பில்லியன் டொலர்கள். வெளிநாட்டுக் கடன் 51 பில்லியன்கள். இன்னும் 31 பில்லியன்கள் அடுத்த ஐந்து ஆண்டுகளில் கடனாக அதிகரிக்கும். 2022 இல் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டிய தொகை 7 பில்லியன்களாக இருக்கும். இது, இந்த ஏப்பிரலில் 500 மில்லியன் திருப்பிச் செலுத்தவேண்டிய தொகையையும் சேர்த்தது. ஆனி மாதத்தில் மற்றொரு 500 மில்லியன் இதனுடன் சேரும். ஆனி மாதத்தில் பண முறிகளின் முதிர்வினால் வரும் திருப்பிச்

Image Source - crimethinc.com

செலுத்தவேண்டிய தொகை மற்றொரு பில்லியனாக இருக்கும். டொலர் கொடுக்கல் வாங்கல் தொடர்பான சிக்கல், எரிபொருள், எரிவாயு, மருந்துப் பொருட்கள் மற்றும் பிற அத்தியாவசியப் பொருட்களில் தட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. எப்போதும் இல்லாத அளவில் எரிபொருளுக்காக நீண்ட வரிசைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. வானளாவிய பணவீக்கத்தோடு சேர்ந்தே இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. உணவுப் பொருட்களின் விலையோ கோபத்தையும் இயலாமையையும் மக்களிடம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. ஐந்தில் மூன்று மக்கள் தொகை ஊட்டச்சத்துக் குறைபாட்டில் சிக்கியிருக்கிறது. ஒருவேளை உணவைத் தவிர்க்கும் நிலையிலும் பெருவாரியானதொரு பட்டினியை எதிர்நோக்கிய நிலையிலுமே உண்மையில் இலங்கையர்கள் உள்ளனர்.

இதற்குமேலும் கடன்களைத் திருப்பிக் கட்ட இயலாது என்று அரசாங்கம் 2022 ஏப்பிரலில் அறிவித்தது. மே மாதத்தில் கடனைக் கட்ட முடியாமல் போன செய்தி அதிகாரபூர்வமாக வெளியானது. சில மாதங்களுக்கு முன்புதான் வெளிப்படையாக கோத்தபாயவையும்

மகிந்தவையும் விமர்சிக்கப் பயந்த போராட்டக்காரர் 'அரசாங்கம்' என்று பொதுவாக அழைத்துக்கொண்டிருந்தனர். ராஜபக்சர்களை அவர்கள் விட்டுவிட்டிருந்தனர். கோத்தபாய பாதுகாப்பு அமைச்சில் இருந்தபோது அந்தப் பெயரைக் குறிப்பிடுவதையே பல பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் தவிர்த்தனர். தற்போதோ, கோத்தபாய ஜனாதிபதியாக இருக்கும் நிலையில்கூட அவரையும் சகோதரர்களையும் அச்சில் வரக்கூடாத சொற்களால் குறிப்பிட்டனர். போராட்டக்காரர்களின் பிரபலமான முழக்கங்கள் வழியாக ராஜபக்சர்களின் வீழ்ச்சியை எளிதாகப் படம் பிடிக்கலாம்: "கோத்தபாய ஓர் முட்டாளர். அவனது அண்ணனும் முட்டாளர். அவனது மகனும் முட்டாளர்."

நாட்டின் சொத்தைச் சூறையாடியதற்கும் போராட்டக்காரர்கள் மீது குண்டர்களை ஏவிவிட்டதற்காகவும் தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்பதனால்தான் மகிந்த ராஜபக்ச பொதுவெளியில் இருந்து இப்போது விலக்கப்பட்டிருக்கிறார். "நான்தான்

இலங்கையின் அடுத்த ஜனாதிபதி” என்று வெளிநாட்டினருக்குத் தன்னை அறிமுகப்படுத்தியதனால் அறியப்பட்டவரான நாமல் ராஜபக்சவும் (1986 இல் பிறந்தவர்) தன்னைப் பொதுவெளியில் இருந்து விலக்குகிறார். அரசின் வளங்களைத்தின்று கொழுத்துச் சூறையாடிய இவர்களுடைய அனைத்து உறவினர்களும் இன்று இலங்கையில் ஒளிந்திருக்கின்றனர் அல்லது வெளிநாடுகளுக்குத் தப்பியோடிவிட்டனர். ஜனாதிபதியாக கோத்தபாயவின் நாட்களும் எண்ணப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. போராட்டத்தைச் சமாளித்து நின்றுபிடித்தாலும் 2024 நவம்பரில் வரும் தேர்தலில் வெல்லமுடியாது. நாடு மோசமான காலத்தை எதிர்நோக்கியிருக்கின்ற போதும் சிறிலங்கா ராஜபக்சர்களின் பிடியிலிருந்து விடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. உள்நாட்டுப் போர் முடிவுற்ற நேரம் இங்கு ஓர் புதிய அரசாட்சி உருவாகியிருக்கின்றது என்று ஒரு ராஜபக்ச சகோதரர் குறிப்பிட்டிருந்ததை நினைவுகூர வேண்டும். வஞ்சகர்களாகவும் மக்களைப் பட்டினிக்குத் தள்ளியவர்களாகவும்தான் ராஜபக்சர்களை இலங்கை மக்கள் நினைவில் வைத்திருப்பார்கள்.

அத்தியாவசியத் தேவைகளை நிறைவேற்றத் காலதாமதமானாலும் சர்வதேச உதவிகள் கிடைக்கும். சர்வதேச நாணய நிதியம், உலக வங்கி, இந்தியா போன்றவை உதவிகளை வழங்க வாக்குறுதியளித்திருக்கின்றன. கடன்களைக் திருப்பிக் கட்டமுடியா நிலை ஒருவாறு சரியாக்கப்பட்டுவிடும். ஆனால், அரசியலின் அடித்தளத்தில் நிலைத்தன்மையை ஏற்படுத்துவதற்கு, மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையுடைய சிங்கள பௌத்தர்களின் ஏகப்பட்ட அபிலாசைகளை முன்வைத்து சிங்கள பௌத்த இனத்துவ ஆட்சியை நிறுவவேண்டும் என்ற நிலையை முதலில் மண்போட்டு மூடவேண்டும்.

இந்த நாட்டின் பிரச்சினைகளின் மூலகாரணமே சிங்கள பௌத்த பெரும்பான்மைவாதம்தான். சந்தர்ப்பவாத அரசியல்வாதிகள் 1950 களில் இருந்தே அதைத் தூண்டிவிட்டுச் சாதகமாகக் கையாண்டு வருகிறார்கள். இந்த வகையில் நயவஞ்சகமான, நச்சுக் குணமுடைய, வெட்கம் கெட்டவர்களாக ராஜபக்சர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வெளியேற்றம் அரசியல்

நிலைத்தன்மைக்கு எவ்வளவு தேவையோ அதைப் போன்றதே அரசியல் கட்டமைப்பை மாற்றியமைப்பதும். அடியோட்டமாக இருக்கும் இந்த நாட்டின் அரசியல் கலாசாரம் மாறாத வரைக்கும் இதைச் சாதிக்க முடியாது. இந்த மாற்றம் நடப்பது, குறைந்தளவே சாத்தியங்களுடையது. எப்படியிருப்பினும் இரண்டு மாதங்களாகத் தொடரும் ‘அரகலய’ ஆர்ப்பாட்டம் சிறிதளவு நல்விளைவைத் தரலாம்.

அரசியல் நெருக்குவாரம்

மகிந்த ராஜபக்ச வெளியேறிய சில நாட்களில், ரணில் விக்கிரமசிங்கவை பிரதமராகக் கொண்டுவந்தார் அவரது சகோதரர். ரணில் யு. என்.பி கட்சியின் மிக மூத்த அரசியல்வாதி. இதற்கு முதலும் ஐந்து தடவை பிரதமராக இருந்திருந்தாலும், ஒரு தடவைகூட ஆட்சிக் காலத்தை முழுமையாகக் கடந்ததில்லை. 2015 தேர்தலில் 5 லட்சத்துக்கு கிட்ட வாக்குப் பெற்ற இவரால் அதற்கு அடுத்த தேர்தலில் 30 ஆயிரம் வாக்குகள்கூடப் பெற இயலாமல் போனது. இவர் மட்டும் அந்த நிலையில் இருந்திருக்கவில்லை. அவருடைய மொத்தக் கட்சியுமே 105 இருக்கைகளிலிருந்து ஒரு இருக்கையும் அற்றுப்போனது. 225 உறுப்பினர் கொண்ட பாராளுமன்றத்தில் தேசியப்பட்டியல் வழியாக விக்கிரமசிங்க ஒரு இருக்கையைத் தனக்குப் பெற்றிருந்தார்.

மே மாத நடுப்பகுதியில், மூத்த அரசியல்வாதியான புதிய பிரதமர் “ஒரு நாளைக்கு போதுமான பெற்றோல் மட்டுமே நாட்டின் கையிருப்பில் உள்ளது” என்று பாராளுமன்றத்தில் அறிவித்து நாட்டைப் பீதியில் ஆழ்த்தினார். தேவையான முக்கியமான பொருட்களுடன் துறைமுகத்துக்கு வெளியில் நின்ற கப்பல்கள் பொருட்களை இறக்குவதற்கு மறுத்தன. அமரிக்க டொலர்களில் அவற்றிற்கான பெறுமதியை முதலிலேயே செலுத்துமாறு கோரிக்கை வைத்தன. அந்த நேரத்தில் அரசின் கையில் மில்லியன் கணக்கில் டொலர்கள் இருந்தபோதிலும், இது நடந்தது. மக்கள் ஏற்கெனவே உணவின்றி இருக்கும் நிலையில், அது இன்னும் மோசமடையும் என்றும், மோசமான நாட்களை எதிர்கொள்ளப் போகிறோம் என்றும் எச்சரிக்கும் உரிமை விக்கிரமசிங்கவுக்கு உண்டுதான்.

சிறிலங்காவின் பொருளாதாரத்தை மீட்டு எடுப்பதை, உதவி வழங்கும் நாடுகள், நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றுடன் தொடர்பாடியே சாதிக்கமுடியும் என்பதை விக்கிரமசிங்க அறிந்திருந்தார். ஆனால் பாராளுமன்றத்தில் எதற்கும் அனுமதி பெறுவதற்கு ராஜபக்சக்களின் கட்சியான இலங்கை மக்கள் முன்னணியில் (SLLP) தங்கியிருக்கும் நிலையே இருந்தது. போராட்டக்காரர்கள் வெளியேறுமாறு கோரும் நிலையிலும், கோத்தபாய பதவி நீங்கிவிடக்கூடிய நிலையிலும், ஜனாதிபதியுடன் ஒட்டிக்கொண்டிருப்பதைத் தவிர விக்கிரமசிங்கவுக்கு வேறு வழியில்லாமல் இருந்தது. 2015 இல் தனது சோடைபோன மூன்றாவது பிரதமர் பதவிக்காலத்தில், பல லட்சம் டொலர்கள் தொடர்புபட்ட பிணைமுறிகள் ஈடுபாட்டில், தனது நம்பகத்தன்மையை ரணில் களங்கப்படுத்தியிருந்தார். ராஜபக்சக்களினைச் சட்டத்தின் முன் நிறுத்தவேண்டும் என்ற கோரிக்கைகளைத் தடுத்து நிறுத்தியதன் மூலம் தானும் அந்த முறையற்ற செயற்கூட்டில் இணைந்துகொண்டார். அதனால்தான் கோத்தபாய பிரதமருடன் ஊழல்மயப்படுத்தப்பட்ட கள்ள ஒப்பந்தங்களைச் செய்துகொண்டார் என்று பலரும் சந்தேகப்பட்டமை ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லாத விடயமானது. 'Myna Go Gama' என்ற ஆர்ப்பாட்ட முகாமின் முழக்கம் 'No Deal Gama' என்று மாறியது.

ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் அப்போதைய பாராளுமன்றத்தையும் கலைக்கச் சொன்னார்கள். ஆனால் 1978 இல் நிறைவேற்றப்பட்ட இருபதாவது திருத்தச் சட்டம் அதற்கு இடறலாக நின்றது. ஐந்து ஆண்டுகளில் பாதியை நிறைவு செய்யாமல் பாராளுமன்றத்தை ஜனாதிபதி கலைக்க முடியாது. பாராளுமன்றத்தில் மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையால் அங்கீகரிக்கப்பட்டால் மட்டுமே இது சாத்தியம் என்ற நிலை. ஆகவே 2020 ஓகஸ்டில் தேர்வு செய்யப்பட்ட இந்தப் பாராளுமன்றம் 2023 பெப்ரவரி மட்டும் கலைக்கப்பட முடியாதது. பல உறுப்பினர்களுக்கு தாங்கள் இனி வாக்குகளைப் பெறமாட்டோம் என்ற நிலை இருந்ததால் அவர்கள் பாராளுமன்றக் கலைப்பை ஆதரிக்கவில்லை. மகிந்த ராஜபக்ச ஓடிப்போன

போது இந்தப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களோ, கூடிக் கூடி SLPP உறுப்பினர்களின் சொத்துகள் அழிக்கப்பட்டதைப் பற்றிக் கதைத்தார்கள். அதேவேளை மக்கள் நீண்ட வரிசைகளில் மணிக்கணக்கில் நின்று அத்தியாவசியமான பொருட்களை வாங்குவதற்குச் சிரமப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள்.

இருக்கின்ற பொருளாதார நெருக்கடியில் உடனடியாகத் தேர்தலை நடத்துவது சாத்தியமற்றது என்பதைத் தேர்தல் ஆணையர் வெளிப்படுத்தினார். வேறு வழியில்லாமல் இலங்கையர் இந்தப் பாராளுமன்றத்தையே பொத்தி வைத்திருக்க வேண்டியதானது.

ஜனாதிபதியைப் பதவியிறக்குவதற்கான பிரேரணை பாராளுமன்றத்தில் மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மை இன்மையால் தோல்வியுற்றது. ரணில் விக்கிரமசிங்க பதவி நீக்கத்தை எதிர்த்து வாக்களித்த அணியில் இணைந்துகொண்டார். கோத்தபாயவுக்கு எதிரான ஆர்ப்பாட்டங்களை இராணுவம் அடக்கியது. ஜனாதிபதி மெதுவாக புதிய அமைச்சரவையை உருவாக்கினார். முந்தைய அமைச்சரவையின் பழைய முகங்களே புதிய பொறுப்புகளில் வந்தார்கள். அரசு என்றவகையில் எதுவும் புதிதாக மாறிவிடவில்லை என்றே தோன்றியது.

பிரித்தானியாவில் இருந்து 1948 இல் சுதந்திரம் பெற்றபோது வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியான ஆட்சிமுறைமையின் ஊடாக வெற்றிகரமான நாடாக இருக்கும் நிலையை சிறிலங்கா கொண்டிருந்தது. அதனுடைய அரசியல் போக்கு அதன்பின்னர் துன்பியல் போக்கல்லாமல், வேறு வழியில் செல்லவில்லை. அண்மைக்கால அரசியல் மாற்றங்கள் பல முரண்பட்ட குறிப்புகளை உணர்த்துகிறது. கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக, அரசியலமைப்பின் மீதான விவாதத்துக்குட்பட்ட திருத்தங்களைக் கருத்தில் கொள்ளலாம். ஓர் குறுக்குவெட்டான நம்பிக்கைத் தன்மையை ஏற்படுத்துவதற்கு உரிய வகையில், ஏழாவது திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம், பாராளுமன்றத்தின் பெருவாரியான ஆதரவோடு, 2010 இல் ஓர் அரசியலமைப்புக் குழு உருவாக்கப்பட்டது. மகிந்த ராஜபக்ச ஜனாதிபதியாக இருந்தபோது பதினெட்டாவது திருத்தத்தின் மூலம் பதினேழாவது திருத்தத்தைப் பின்னடையச் செய்தார். 2015 இல் எதிர்பாராத

தோல்வியைச் சந்தித்தபோது திரும்பவும் அதை மாற்றியமைத்தார். பத்தொன்பதாவது திருத்தத்தைப் புதிய அவை ஏற்றுக்கொண்டது. அது ஜனாதிபதியினைவிடப் பிரதமருக்கு அதிக அதிகாரங்களை வழங்கியது. பிறகு, 2020 இல் கோத்தபாய ராஜபக்ச ஆதரவாளர்கள் 2019 ஈஸ்டர் குண்டுவெடிப்பை முன்வைத்து இருபதாவது திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். சுதந்திரத்திற்குப் பின் வரலாற்றில் யாருக்குமேயில்லாத நிறைவேற்று அதிகாரத்தை ஜனாதிபதிக்கு இது வழங்கியது. இதன்பின்னான இருபத்தியொராவது திருத்தம் நிறைவேற்றப்பட்டாலும் அது ஜனாதிபதியின் அதிகாரத்துக்கு சிகை அலங்காரம் மட்டும் செய்திருந்தது.

நெருக்கடிகளும் ஆர்ப்பாட்டங்களும் மகிந்த ராஜபக்சவை பிரதமர் பதவியைவிட்டு விலகச் செய்தது. ஆட்சி மறுசீரமைப்புத் தேவை என்ற நிலையைக் கருத்தில் இருத்தியது. கோத்தபாய பதவி விலகவேண்டும் என்பதே ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களின் முதன்மையான கோரிக்கை. நாட்டின் பொருளாதார நிலை அதைத் தாமதப்படுத்தியது. கோத்தபாய பதவி விலகினாலும்கூட சிறிலங்காவை ஓர் வெற்றிப் பாதைக்கு நகர்த்தும் நிலை எதுவும் இல்லை என்பதும் ஒரு காரணம். சிங்கள பௌத்த பேரினவாதம் தனது பாணியைத் தொடர்ந்து கொண்டிருந்த அதேவேளை, இந்த ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் ஆட்சியின் மீது நம்பிக்கையின்மை நிலை ஒன்றைத் தோற்றுவித்திருந்தார்கள். நல்லதொரு ஆட்சி உருவாகுவதென்பது பெரும்பான்மைவாதம் கட்டிக்காக்கப்படும் வரை சாத்தியமில்லை என்பதை முழுமையாக உள்வாங்க 'அரகலய' இயக்கத்தினர் தவறியிருந்தார்கள்.

தேசியவாத நீராளி

இங்கிலாந்தின் கீழ் இருந்த நிலையிலிருந்து 1972 இல் இலங்கை முழுமையாக விடுதலையானபோது குடியரசு எனத் தன்னை அறிவித்தது. ஓர் அரசியலமைப்பையும் உருவாக்கி பௌத்தம் முதன்மை மதம் எனவும், சிங்களம் மட்டுமே அரசு கரும மொழி எனவும்

Image Source - www.nytimes.com

பறைசாற்றியது. 1978 இல் அரசியலமைப்பைத் திருத்தியபோது தமிழும் அரசு மொழியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டபோதும் பௌத்தம் முதன்மை மதமாகவே தக்கவைக்கப்பட்டது. இரண்டு அரசியலமைப்புகளும் 1950 இலிருந்தே வேர்விட்டுக்கொண்டு வரும் பெரும்பான்மைவாதச் சூழலைக் கோடிட்டுக்காட்டின. ஏதாவது மாறியதா? இந்தக் காலத்தில் கோத்தபாய பெயரிட்ட 23 அமைச்சர்களின் செயலாளர்களும் சிங்களவர்களே. கால்வாசிப் பங்கு மக்கள் பல்வேறுபட்ட சிறுபான்மையினராக இருந்தபோதிலும் இது நடந்தது. இந்தவகையான செயற்பாட்டுப் போக்கு ஜனாதிபதியின் போக்குடன் சிங்களப் பெரும்பான்மையே அதிகாரத்தைப் பிடிக்கத் தேவை என்பதுடன் ஒத்துப் போனது.

1956 இன் தனிச்சிங்களச் சட்டத்திலிருந்து தொடங்கி இந்தத் தீவில் சிறுபான்மையினர் திட்டமிடப்பட்டு ஓரங்கட்டப்பட்டுப் பெரும்பான்மையினருக்கு அதிகாரங்கள் குவிக்கப்பட்டன. நாட்டின் 15 வீதத்தைக் கொண்டிருந்த வடக்கிலும் கிழக்கிலும் அதிகமாக இருந்த தமிழ்ச் சிறுபான்மையினருக்கு இது

ஓரவஞ்சனையாகத் தெரிந்தது. இது அவர்களைத் தனிநாட்டுக் கோரிக்கையை முன்வைக்கத் தூண்டியது. நீண்டகாலப் போரின் போது சிங்கள அரசியல்வாதிகள் இதனை 'பயங்கரவாதிகளின் பிரச்சினை' என்று மிக வசதியாகச் சொல்லிக்கொண்டார்கள். இந்த இனப் பிரச்சினைக்கு இனத்துவ ஆட்சி அணுகுமுறைகளே வழிகோலின என்பதை வசதியாகத் தவிர்ந்துவிட்டு அப்படிச் சொல்லிக் கொண்டார்கள். இப்போது ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் இன, மத ஒருமைப்பாட்டை வலியுறுத்துகிறார்கள். இனத்துவ ஆட்சிமுறைமையே இரைகொல்லி ராஜபக்சர்களினைக் கொண்டு வந்தது என்பதையும் இந்தக் கொடுத்தவறான ஆட்சிவரை அது நீண்டுவிட்டது என்பதையும் முழுதாகப் புரிந்துகொள்வதை ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் தவிர்க்கிறார்கள்.

இனத்துவ ஆட்சிமுறையின் இலாபங்களைப் பெற்றவர்களின் சந்ததிகளே இந்த ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் என்பது உண்மையில் ஓர் நகைமுரண்தான். 22 மில்லியனுக்கும் குறைவான மக்கள் தொகையைக் கொண்ட நாட்டில் 1.5 மில்லியன் அரசு பணியாளர்கள் இருக்கிறார்கள். நிர்வாகத்தில் இருப்பவர்களோ இதில் பாதிளவு இருந்தாலே போதும் என்று சொன்னாலும்கூட இந்த நிலை தொடர்கிறது. அரசாங்கத்தின் சம்பளம் என்பது தங்களுக்குத் தரப்படவேண்டிய உரிமைக் கொடுப்பனவு என்று சிங்கள பௌத்தர்கள் யோசிப்பதனால் இப்படி ஏற்படுகிறது. சிங்கள பௌத்தர்களால் நிரப்பப்பட்டிருக்கும் பாதுகாப்புப் படைப் பிரிவுகள் எதிலும் போரின் பின்னர் ஆட்குறைப்புச் செய்யப்படவில்லை. மேற்படி 'அரசாங்க வேலை' என்ற திட்டம் பாதிக்கப்படும் என்பதே அதற்குக் காரணம். அதிகம் பணத்தை இழுக்கின்ற ஒட்டுண்ணி நிறுவனங்களாக இலங்கைப் பெற்றோலியக் கூட்டுத்தாபனம், இலங்கை விமானப் போக்குவரத்துச் சபை, இலங்கை மின்சார சபை என்பன இருக்கின்றன. இவையனைத்திலும் முன்னர் சொன்னது போலவே அரசாங்கச் சம்பளம் கிடைக்கும் என்பதற்காகவே அலங்காரக் கொண்டையுடைய சிங்களப் பெரும்பான்மையினர் எந்தவிதப் பயனுமற்று

வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவையனைத்தும் "ஊழல், லஞ்சம், வீண்விரயம், திறனின்மை, மரியாதைக் குறைவானவை என்பதற்கு முன்னுதாரணமாய் இருக்கின்ற நிறுவனங்களாகும்" என அண்மையில் ஓர் பத்திரிக்கை குறிப்பிட்டுள்ளது. பொருளாதார மீட்டெடுப்பைச் செய்யவேண்டுமாயின் இந்த ஊதிப்பெருத்த அனைத்தையும் சுத்தரித்துக் குறைத்து, தனியார்மயமாக்க வேண்டியே ஏற்படும். ஆனால் பௌத்த பெரும்பான்மையினரின் அரசியலில் குளிர்காயும் இப்படியான தன்மை இதற்குத் தடையாகவே இருக்கும்.

தமிழர்கள் அதிகமாக வாழும் பகுதியில் ஏன் ஒரு போராட்டமும் பாரிய அளவில் நடக்கவில்லை என்று சிலர் உற்றுநோக்கலை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி ஏதும் வடக்குக் கிழக்கில் ஆர்ப்பாட்டமோ போராட்டமோ நடந்தால், அவை அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலை பற்றியோ நிர்வாகக் குறைகள் பற்றியோதான் இருக்கும். அதைமீறி அரசைப் பற்றிய போராட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டால், அவை தமிழ்ப் புலிகளின் தொடர்ச்சியான தனிநாட்டுக் கோரிக்கைப் போராட்டங்கள் என்று அரசினாலும் படையினராலும் முத்திரை குத்தப்படும் என்பது தமிழ் மக்களுக்குத் தெரிந்தே இருந்தது. பெரும்பாலான சிங்கள பௌத்தர்கள் ஒன்றல்ல இரண்டுமுறை அதே களவாணித்தனமான ராஜபக்சர்கள் அரசுக்கு வாக்களித்திருந்தனர். ஆர்ப்பாட்டங்களும் போராட்டங்களும் இந்த அரசுகளால் உடனடியாக ஏற்படுத்தப்பட்டவற்றின் விளைவினால் உருவாகியவை. இவை உள்ளார்ந்த சிக்கலைப் பார்க்கவில்லை. நாளை இந்தப் பொருளாதாரச் சிக்கல்கள் தீர்க்கப்பட்டால் உள்ளார்ந்த அடிப்படைத் தேவை புறந்தள்ளிக் கைவிடப்பட்டுவிடும்.

இந்தவகையில், 'கோத்தாகோகம' போராட்டக்காரர்கள் தொடக்கத்தில் தேசிய கீதத்தைச் சிங்களத்தில் மட்டும் பாடிவந்தார்கள். தமிழிலும் பாடப்படவேண்டும் என்ற இடித்துரைப்பு நடக்கும் வரை அது அப்படியேதான் தொடர்ந்திருந்தது. 2015 இல், முந்தைய ஆட்சி இந்த நடைமுறையை அறிமுகப்படுத்தியிருந்த இடத்தில்,

கோத்தபாயவின் ஆட்சி வந்தவுடன் அது நிறுத்தப்பட்டது. தமிழில் தேசியகீதம் பாடப்படவில்லை. எவ்வாறு குற்றம்சாட்டப்பட்ட போர்க்குற்றங்கள் பற்றிய பொறுப்புக்கூறல் குறித்து, போராட்டக்காரர்கள் விலகியே நின்று கொண்டார்கள்? அல்லது முசுலிம்களுக்கு எதிராக 2012 இல் நடந்த இசுலாமிய வெறுப்புச்சார் குற்றச் செயல்கள் பற்றியும் அவர்கள் கண்டு கொள்ளவில்லை? ஓர் பொருளாதார நெருக்கடி நிலை தோன்றும்போது இப்படிப்பட்ட விலக்கல்கள் புரிந்துகொள்ளக் கூடியவைதான். ஆனால் பிராதான போரட்டத்தின் குறிக்கோளாக கோத்தபாய

தொடர்ந்தும் பலகாலமாக இனத்துவ ஆட்சிமுறையில் செயற்பட்டுவரும் ஒரு நாட்டில், இதை எதிர்பார்ப்பது மிக அதீதமானதாக இருக்கலாம். இப்படியான நிலை தொடர்கையில், சட்டத்தின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டு நடக்காத ஓர் இனமையவாத ஆட்சியைத்தான் ஒருவர் எதிர்பார்க்க முடியும். எவ்வாறு பெரும்பான்மைவாதத்தை வாகனமாக மாற்றிப் பாரிய ஊழலுக்கும் லஞ்சத்துக்கும் சாதகமாக வண்டி ஓட்டி, ராஜபக்சர்கள் நாட்டின் பொருளாதாரத்தைப் பாதாளத்துக்குத் தள்ளினார்கள்? இந்த ஆர்ப்பாட்டங்களால் சில ஒப்பனை மாற்றங்கள் மட்டுமே நிகழ்த்தப்பட இயலும்.

Image Source - www.csmonitor.com

ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களினால் எதுவும் செய்ய முடியும் என்பதே, அதிகம் எதிர்பார்ப்பதாகத்தான் இருக்கும். எந்தவொரு சமூக, அரசியல் மாற்றங்களும் பொருளுள்ளதாக நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்படாது. இனமையவாத நிலைப்பாடுதான் இந்தத் தீவின் மிகவும் எதிர்பார்க்கப்படுகின்ற எதிர்காலமாக இருக்கும்.

நீல் டி வோட்டா

நீல் டி வோட்டா, வேக் ஃபோரஸ்ட்

பல்கலைக்கழகத்தில் அரசியல் மற்றும் சர்வதேச விவகாரங்கள்

ராஜபக்சவை பதவியிறக்குவது என்பது முன்னிலையில் வைக்கப்படும்போது, அது அடையப்பட்டால் இனத்துவ, சமயம்சார் சமநிலையும் ஒன்றிவாழும் நிலையும் அடையப்படுவதற்கு, இப்படிப்பட்ட வழிமுறையால் எந்தப் பயனும் இல்லை.

சிறிலங்கா அறுதியாக இரண்டு பிரதான மறுகட்டமைப்புகளைச் செய்தேயாக வேண்டும். முதலாவது அரசியல் வகையிலானது. போராட்டக்காரர்களின் முன்வைப்புகளில் இதற்கான முகாந்திரம் தெளிவாக உள்ளது. இரண்டாவது மறுகட்டமைப்புச் செயற்பாடு. இது பன்முகத்தன்மை என்பதிலும் சட்டத்தின் ஆட்சி என்பதிலும் வேருன்றியிருக்கிறது.

துறையின் பேராசிரியராகப் பணியாற்றுகிறார். தென் ஆசியாவின் பாதுகாப்பும் அரசியலும், இனமும் தேசியவாதமும், இன மோதல் தீர்வுகள் மற்றும் ஜனநாயக மாற்றமும் உறுதிப்படுத்தலும் போன்ற விடயங்களில் தனது ஆய்வுக் கவனத்தைச் செலுத்தி வருகிறார். இவர் 'Blowback: Linguistic Nationalism, Institutional Decay, and Ethnic Conflict in Sri Lanka (Stanford: Stanford University Press, 2004)' என்ற நூலின் ஆசிரியராவார். பல சர்வதேச ஆய்விதழ்களில் தனது பங்களிப்பைச் செலுத்தி வரும் இவர், தென் ஆசியாவில் தேசியவாதக் கருத்தியல்களுக்கும் சமூக வன்முறைகளுக்கும் உள்ள தொடர்புகளை ஆய்வு செய்து வருகிறார்.

ஈழத்து மரபுவழி ஆற்றுகைக் கலைகளுக்கு ஒரு வரலாறும் வளர்ச்சியும் உண்டு. தென்மோடி, வடமோடி, சிந்துநடைக் கூத்துகள், வாசாப்பு, இசை நாடகம், பள்ளு, குறவஞ்சி, வசந்தன், மகுடி என அது பன்முகப்பட்டது. இவற்றுள் சில அருகிவிட்டன; சில கால ஓட்டத்துடன் நின்று போராடி நிலைக்கின்றன; சில மாறுகின்றன. காலந்தோறும் ஏற்பட்ட பண்பாட்டு கலப்புகளும், அதனை உருவாக்கிய அரசியல், பொருளாதார, சமூக காரணங்களும் இம்மாற்றங்களுக்கு அடித்தளமாக உள்ளன. இந்த பல்வேறு வகைப்பட்ட ஆற்றுகை வடிவங்கள் தத்தமக்கென அழகியலையும், அமைப்பையும், வெளிப்பாட்டுத் திறனையும் கொண்டுள்ளன; ஒன்றிலிருந்து ஒன்று பெற்றும் வளர்ந்துள்ளன. இந்த மாற்றங்களைப் புரிந்து கொள்வதும், அவை மாற்றம் பெற்றபோது அது சம்பந்தமாக நடந்த விவாதங்களை அறிவதும், இதன் இருப்பைத் தக்கவைக்கும் முயற்சிகளில் ஈடுபடுவதற்கும், அதனை மேலும் வளர்த்துச் செல்ல விரும்புவோருக்கும் உதவியாக இருக்கும். இப் பல்வேறு ஆற்றுகை வடிவங்கள் பற்றியும் அவை கல்வி உலகில் ஏற்கப்பட்ட பின்னணிகள் பற்றியும், அதனால் இந்த ஆற்றுகைகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் பற்றியும் அறிமுகம் செய்வதாக 'ஈழத்துத் தமிழின் ஆற்றுகைக் கலைகள் : மரபும் மாற்றமும்' எனும் இக்கட்டுரைத் தொடர் அமைந்திருக்கும்.

சின்னையா மொளனகுரு

சின்னையா மொளனகுரு அவர்கள் இலங்கையின் மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த பேராசிரியர்; அரங்க ஆய்வாளர், பயிற்சியாளர், இயக்குநர், பிரதி உருவாக்குநர், நடிகர், கூத்துக் கலைஞர் என்று பல தளங்களில் இன்றும் இயங்கிவருபவர். ஈழத்து அரங்கத்துறையின் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்ட சிலரில் மொளனகுரு குறிப்பிடத்தக்கவர். 'இராவணேசன்', 'சங்காரம்' முதலிய புகழ்பெற்ற கூத்து நாடகங்கள் மொளனகுருவுக்கு தனியான அடையாளத்தை வழங்கின.

இவர், 20 ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத்தமிழ் இலக்கியம் - 1984, சடங்கில் இருந்து நாடகம் வரை - 1985, மொளனகுருவின் மூன்று நாடகங்கள் - 1985, தப்பி வந்த தாடி ஆடு - 1987, பழையதும் புதியதும் நாடகம் அரங்கியல் - 1992, சுவாமி விபுலானந்தர் காலமும் கருத்தும் - 1992, சங்காரம் - ஆற்றுகையும் தாக்கமும் (நாடகம்) - 1993, ஈழத்து தமிழ் நாடக அரங்கு - 1993, கால ஓட்டத்தினாலே ஒரு கவிஞன் - நீலாவணன் - 1994, கலை இலக்கிய கட்டுரைகள் - 1997, சக்தி பிறக்குது - நாடகம் - 1997, பேராசிரியர் எதிர்வீர சரத்சந்திராவும் ஈழத்து நாடக மரபும் - 1997, ஈழத்து நாடக அரங்கு - 2 ஆம் திருத்திய பதிப்பு - 2004, தமிழ்க் கூத்துக்கலை - வடமோடி ஆட்டப் பயிற்சிக்கான கைநூல் - 2010, கூத்து யாத்திரை - 2021, கூத்தே உன் பன்மை அழகு - 2021 போன்ற பலநூல்களை எழுதியுள்ளார்.

ஈழத்து தமிழ்க் கூத்து உருவாக்கம்: கூத்துகளின் உருவும் கருவும்

அறிமுகம்

ழத்து தமிழ்க் கூத்து ஒன்றல்ல; அது பல வகையின. 1967களில் ஆரம்பித்த தமிழ்க் கூத்து ஆய்வுகள் கடந்த 50 ஆண்டு காலமாக பல தகவல்களையும் சில முடிவுகளையும் நமக்குத்

தந்துள்ளன. அந்த ஆய்வு முடிவுகளின்படி கூத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளை முதலில் சுருக்கமாகப் பார்ப்போம்.

ஈழத்துத் தமிழ்க் கூத்தின் வகைகள்

யாழ்ப்பாணத்தில் வடமோடி, தென்மோடி எனவும்; மன்னாரில் தென்பாங்கு, வடபாங்கு, வாசாப்பு எனவும்; முல்லைத்தீவில் வடமோடிக் கூத்து, தென்மோடிக் கூத்துக் கலந்த முல்லை மோடிக் கூத்து எனவும்; கிழக்கு மாகாணத்தில் வடமோடிக் கூத்து, தென்மோடிக் கூத்து எனவும்; மலையகத்தில் காமன் கூத்து, பொன்னர் - சங்கர் கூத்து, அருச்சுனன் தபசு கூத்து எனவும்; (ஒரு காலத்தில்) சிலாபத்தில் வடமோடிக் கூத்து எனவும்; இவை தவிர முழுக்கூத்து வடிவில் அமையாத பல வகைக் கூத்துகளான வசந்தன் கூத்து, காத்தவராயன் கூத்து, மகிபிக் கூத்து, நாட்டைக் கூத்து, பள்ளுக்கூத்து எனவும் பல்வேறு வகையான ஈழத்துக் கூத்துகள் இருந்ததனையும் இருப்பதனையும் ஆய்வுகள் காட்டியுள்ளன.

கூத்து ஆய்வுகள்

சில கூத்துகள் பற்றி நுணுக்க ஆய்வுகள் நடைபெற்றுள்ளன. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகங்களில் மாத்திரம் அல்லாது தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகங்களிலும் ஈழத்துக் கூத்துகள் பற்றிய ஆய்வுகள் எம்.ஏ., எம்.பில்., பி.எச்.டி. பட்ட நிலையில் செய்யப்பட்டுமுள்ளன. அப்படியாயின், ஈழத்துத் தமிழ்க் கூத்துகளைப் பரவலாக அறியும் அளவு எண்ணற்ற தகவல்கள் நம் முன் கொட்டிக் கிடக்கின்றன எனலாம். பல்வகைக் கூத்து மரபுகள் இருப்பினும், இவற்றுள் மேலெழுந்தனவும் அதிக ஆய்வுக்கு உட்பட்டதுமான இரு மரபுகள் காணப்படுகின்றன. ஒன்று வடமோடிக் கூத்து மரபு; இன்னொன்று தென்மோடிக் கூத்து மரபு. இவற்றின் பெயர்க் காரணம் இன்னும் தெளிவாக வரையறுக்கப்படவில்லை. தமிழ்நாட்டுக்கு

வடக்கே இருந்தன வடமோடி மரபு எனவும், தமிழ்நாட்டுக்குத் தெற்கே இருந்தன தென்மோடி மரபு எனவும் சில ஆய்வாளர்களால் கருதப்படுகிறது. இக்கருத்து ஓரளவு ஏற்புடையதாகக் கொள்ளப்படுகிறது. தமிழ்நாட்டில் இது வடக்கத்திக் கூத்து, தெற்கத்திக் கூத்து எனவும், ஈழத்தில் வடமோடிக் கூத்து, தென்மோடிக் கூத்து எனவும் இவை அழைக்கப்படுகின்றன எனலாம்.

கூத்து ஆற்றுகை

ஆடலும் பாடலும் இணைந்த ஆற்றுகை வடிவமாக கூத்து அமைந்துள்ளது. வட்டக் களரியிலே சுற்றி வர பார்வையாளர் சூழ்ந்திருக்க, களரியின் மத்தியிலே அண்ணாவியார் மத்தளத்தை இடுப்பில் கட்டியபடி நின்று மத்தளம் அடிக்க, தாளக்காரர் இருவர் சல்லாரி எனப்படும் தாளம் அடிக்க, பின்பாட்டுக்காரர் இருவர் பாட, கூத்துக் கொப்பி பார்ப்பவர் ஒருவர் ஆடுவோருக்குப் பாடல்களை நினைவூட்டியபடி சென்றுகொண்டிருக்க, அவர்களைச் சுற்றிச் சுற்றிப் பார்வையாளரைப் பார்த்தபடி, கொப்பியில் எழுதப்பட்டுள்ள நாடகத்தை ஆடியும் பாடியும் விடிய விடிய நடத்துவதை பண்டைய மரபுவழிக் கூத்து ஆற்றுகையாக இருந்திருக்கிறது.

இவ் ஆற்றுகை முறையினை மட்டக்களப்பின் சில கிராமங்களில் சிற்சில மாற்றங்களுடன் இன்றும் காணலாம். இந்த வட்டக்களரி அமைப்பும் ஆற்றுகை முறையும் சிற்சில இடங்களில் காலப்போக்கில் மாறிவிட்டன. ஒரு பக்கம் அடைக்கப்பட்ட மேடைகளிலும், பின்னர் மூன்று பக்கம் அடைக்கப்பட்ட மேடைகளிலும் கூத்துகள் நிகழ்த்தப் படலாயின.

கூத்திலே ஆடலே பிரதானமாக இருக்கின்றது. “கூத்து” என்பதற்குப் பொருள் குதித்து ஆடுதல் ஆகும். ஆடலே கூத்தின் அடிநாதம் என்போர் சிலர். காலப்போக்கில் கூத்தின் ஆடல்கள் சில வடிவங்களையும் பெற்றன. இவற்றை அவை, சமயச் சடங்கு ஆடல் முறைகளிலும், தன்னைச் சூழ நடந்த பொழுதுபோக்கு ஆடல் வடிவங்களிலும், சதிர் ஆடல் வடிவங்களிலும் இருந்து பெற்றுக்கொண்டு தம்மை மேலும் செழுமைப்படுத்திக்கொண்டன.

இந்த ஆடல் வடிவங்களிலிருந்தே சதிர் தனது ஆடல் வடிவங்களைப் பெற்றது என்போரும்

உளர். இரண்டும் இருவேறு ஆடல் வடிவங்கள் என்ற கருத்தும் உண்டு. மட்டக்களப்பு தென்மோடி ஆடல் அசைவுகள், வடமோடி ஆடல் அசைவுகள், ஆடற்கோலங்கள் பற்றி எனது “மட்டக்களப்பு மரபுவழி நாடகங்கள்” எனும் நூலிலும், காரை சுந்தரம் பிள்ளையின் “வட இலங்கை நாட்டார் அரங்கு” எனும் நூலிலும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

பொடியடி, நாலடி, எட்டடி, ரத்து, விசாணம், பாய்ச்சல், ஓய்யாரம், மாலைக்கோர்ப்பு, குந்தடி, காலெறிதல், சீரணி, காலமேற்றல் எனப் பல ஆடல் வகைகளை அண்ணாவிமார் கூறுவர்.

ஒரு காலத்தில் இந்த ஆடல் மரபு எல்லாம் வடமோடி, தென்மோடிக் கூத்துகளில் இருந்துள்ளன என்றும், காலப்போக்கில் இவற்றில் சில அருகிவிட்டன என்றும், சில இடங்களிலே இவை இன்றும் காணப்படுகின்றன என்றும் அறிகிறோம். ஆடல் மரபோடு வளர்ந்த இந்தக் கூத்து மரபின் வளர்ச்சிப் போக்கிலே சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. ஒன்று, ஆடல் மரபு அற்றுப்போக, பாடல் மரபே எஞ்சியது. இரண்டு: தென்மோடி, வடமோடி ஆட்டங்களும் பாடல்களும் இணைந்து ஒரு புது மோடியை உருவாக்கின. மூன்று: தென்மோடிக்குள் வடமோடி ஆட்ட மரபும் பாடல் மரபும், வடமோடிக்குள் தென்மோடி ஆடல் மரபும் பாடல் மரபும் இணைந்துவிட்டன.

இதற்கான ஆதாரங்களை ஆற்றுகைகளிலே காண முடிகிறது. இசை ஞானம் மிகுந்த ஒருவன் இராகங்களை மிக எளிதாக இனம் காண்பது போல, கூத்துப் பயிற்சியும் தேர்ச்சியும் உடையோர் தென்மோடி, வடமோடி ஆடல்களையும் பாடல்களையும் எளிதாக இனம் கண்டுவிடுவர்.

இந்த ஆட்ட மரபை இன்றளவும் பேணி வரும் இடமாகக் கிழக்கு மாகாணம், முக்கியமாக மட்டக்களப்பு, அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது. வடமோடி, தென்மோடிக் கூத்துகள் இன்றுவரை பயிலும் நிலமாக மட்டக்களப்பு இருப்பதும்,

முல்லைமோடி

Image Source - tamilwin.com

அவற்றில் நடைபெற்ற நுணுக்க ஆய்வுகளும், கூத்தில் பல பரிசோதனைகள் தொடர்ந்து வந்திருப்பதும் இதற்கான காரணங்கள் எனலாம்.

ஒரு காலத்தில் மட்டக்களப்பில் கிராமங்கள் தோறும் கூத்துகள் ஆடப்பட்டன. ‘உளர் ஊராய்க் கூத்தாடும் ஊரம்மா’ என்ற உணர்ச்சிகரமான மனோரதியப் பாடலும் அங்குள்ள கவிஞர் ஒருவரால் எழுதப்பட்டுமுள்ளது. ஆனால் இன்று நிலைமை அன்று போல் இல்லை என்பதும் மனம் கொள்ளத்தக்கது. எனினும் அந்த ஆட்ட மரபுகள் உயிர்வாழும் மரபுகளாக இன்றும் சில கிராமங்களிலாவது உள்ளன; ஊக்குவிக்கவும், ஆடவும் படுகின்றன என்பதையும் நாம் மனதில் கொள்ள வேண்டும்.

கூத்தின் உரு

கூத்து ஒரு ஆற்றுகை வடிவம் மாத்திரமல்ல, அது ஒரு இலக்கிய வடிவமும் ஆகும் என்பது எனது கருத்து. தமிழ் இலக்கியங்களைப் பேரிலக்கியம், சிற்றிலக்கியம் எனப் பிரிக்கும் மரபு ஒன்று உண்டு. சிற்றிலக்கியங்களுக்குள் பரணி, உலா, கலம்பகம், பிள்ளைத்தமிழ் என்பனவற்றுடன் பள்ளு, குறவஞ்சி, நொண்டி நாடகம், தூது, கீர்த்தனை, காவடிச்சிந்து போன்றவற்றையும் அடக்குவர். பின்சொன்னவை பிற்காலத்தில் எழுந்தவை ஆகும்.

பல பள்ளுகள் உள்ளன. இலக்கிய உலகில் எள்ளை எண்ணினாலும் பள்ளை எண்ண முடியாது என்று ஒரு கருத்து உண்டு. ஒவ்வொரு இலக்கிய வடிவமும் தம்மளவில் ஒரு உருவ அமைப்பை உடையவை. பாடப்படும் அரசன்,

கூத்திலே ஆடலே பிரதானமாக இருக்கின்றது. “கூத்து” என்பதற்குப் பொருள் குதித்து ஆடுதல் ஆகும். ஆடலே கூத்தின் அடிநாதம் என்போர் சிலர். காலப்போக்கில் கூத்தின் ஆடல்கள் சில வடிவங்களையும் பெற்றன. இவற்றை அவை, சமயச் சடங்கு ஆடல் முறைகளிலும், தன்னைச் சூழ நடந்த பொழுதுபோக்கு ஆடல் வடிவங்களிலும், சதீர் ஆடல் வடிவங்களிலும் இருந்து பெற்றுக்கொண்டு தம்மை மேலும் செழுமைப்படுத்திக்கொண்டன.

கடவுள், இடம் என்பன மாறுமே ஒழிய அமைப்பு ஒரே மாதிரியாக அமையும். இன்றைய எமது வாய்ப்பாட்டுத் தமிழ்ப் படங்கள் போல, புதுமைகள் கிடையா. இவையாவும் உள்ளடக்கத்தில் தம்மளவில் ஒன்றாய் இருப்பினும், உருவ அமைப்பில் வெவ்வேறானவை. ஒவ்வொன்றும் தத்தமக்கென ஒரு அமைப்பை உடையவை. அவ்வகையில், கூத்துக்கும் ஒரு உருவ அமைப்பு உண்டு. ஆனால், அதனை ஒரு இலக்கிய வடிவமாக ஏற்கும் பக்குவம் அல்லது மனப்பாங்கு இற்றைவரை தமிழ் அறிஞர்களிடம் ஏற்படவில்லை. அதற்கான காரணங்களும் உண்டு.

வடமோடி, தென்மோடிக் கூத்துகளின் அமைப்புமுறை அவற்றினை ஒரு இலக்கிய வடிவமாகக் காட்டி நிற்கின்றன. அவற்றில் வரும் பாடல்கள் இலக்கியச் சுவை பொருந்தியவை, கேட்க இனிமையானவை, சந்த அமைப்பு நிறைந்தவை, அணி அலங்காரங்கள் மிக்கவை. காரணம், இவற்றைப் பாடியவர்கள் சாதாரண மக்களல்லர்; அன்று புலவர்கள் என அறியப்பட்டவர்கள். ஆசிரியப்பா, வெண்பா, கலிப்பா முதலான பாக்களிலும், தாழிசை, துறை, விருத்தம் எனப் பாவினங்களிலும் இவை இலக்கண சுத்தப்படி எழுதப்பட்டுள்ளன. அதில் வரும் கடினச் சொற்கள் சிலருக்கு விளங்காதவை, வாய்க்குள் புகாதவை.

வடமோடி, தென்மோடி கூத்துகளில் ஒரு நாடகத்துக்குரிய அமைப்புக் காணப்படுகின்றது. ஆரம்பம், வளர்ச்சி, சிக்கல், உச்சம், முடிவு என முழுமையான செவ்வியல் நாடகத்திற்குரிய ஐந்து அங்கங்களையும் அவை கொண்டுள்ளன. புராண, இதிகாசக் கதைகளையும் உள்ளூர்க் கதைகளையும் அவை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டிருக்கின்றன.

கிறிஸ்தவ மதம் சார்ந்த கூத்துகள் கிறிஸ்தவக் கதைகளையும், இஸ்லாமிய மதம் சார்ந்த

Image Source - noolaham.org

கூத்துகள் இஸ்லாமிய உள்ளடக்கங்களையும் கொண்டுள்ளன. எல்லா உலாக்களும், எல்லா குறவஞ்சிகளும், எல்லா பள்ளிகளும் ஒரு அமைப்பை உடையன போல, கூத்தும் ஒரு அமைப்பை உடையது. இந்த அமைப்பு வடமோடியில் ஒரு வகையாகவும், தென்மோடியில் ஒரு வகையாகவும் அமைந்துள்ளது என ஆய்வுகள் நிறுவியுள்ளன.

தென்மோடியில் ஒரு உச்சத்தை நோக்கிக் கதை அமையும். வடமோடியில் பல உச்சங்கள்; அதாவது ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட உச்சங்களைக்

கொண்டதாகக் கதையும்
ஆற்றுகையும் அமையும்.
இதுபற்றி, நான் எனது
“மட்டக்களப்பு மரபு வழி
நாடகங்களில்”
தெளிவுபடுத்தியுள்ளேன்.

17 ஆம் நூற்றாண்டில், பள்ளு
இலக்கிய வடிவங்களை
உருவாக்கிய ஆசிரியர்கள்
பள்ளேசல், உழத்திப்பாட்டு
என கிராமிய மக்கள் மத்தியில்
வழங்கிய பாடல்களை
வைத்து, ஒரு செந்நெறி
இலக்கியமாக பள்ளை
உருவாக்கியது போல,
குறவஞ்சி எனும் இலக்கிய
வடிவத்தை உருவாக்கிய
ஆசிரியர்கள் குறம், குழுவு
நாடகம் என்ற கிராமிய மக்கள்
மத்தியில் நிலவிய
பாடல்களையும், அத்தோடு உலாவையும்
இணைத்து குறவஞ்சியை உருவாக்கியுள்ளனர்.

அதைப்போலவே, கூத்துப் பாடிய புலவர்களும்
தம் மத்தியிலிருந்த கிராமியச் சடங்கு, ஆடல்,
பாடல் முறைகளையும், அதிலிருந்து விலகி
எழுந்த வசந்தன் பறிமேளக் கூத்து ஆடல், பாடல்
முறைகளையும், தம்முன் நிகழ்ந்த சதிர் ஆடல்
முறைகளையும் இணைத்து, கூத்தை
இலக்கியமாக்கியுள்ளனர் எனக் கொள்ளல்
பொருத்தமாகத் தெரிகிறது.

கூத்தின் கரு

மரபுவழி வரும் கூத்தின் கருக்கள்
வடமோடியிலும் தென்மோடியிலும்
வித்தியாசமானவை. இவை நான்கு வகையான
கதைக் கருக்களை கொண்டுள்ளன போலத்
தெரிகிறது:

1. வடமொழி புராண, இதிகாசக் கதைகள்
2. வழக்கில் இருக்கின்ற வாய்மொழிக்
கற்பனைக் கதைகள்
3. கிறிஸ்தவப் பாரம்பரியக் கதைகள்
4. இஸ்லாமியப் பாரம்பரியக் கதைகள்

இதில், வடமொழி புராண, இதிகாசக் கதைகளும்
மற்றும் வழக்கில் உள்ள வாய்மொழிக் கற்பனைக்

Image Source - noolaham.org

கதைகளும் இந்திய
மரபிற்குரியன. ஏனைய
இரண்டும் இந்தியாவுக்கு
அந்நியமானவை.

மக்கள் வழக்கில் இருக்கின்ற
வாய்மொழிக் கற்பனைக்
கதைகளை நாங்கள் தமிழ்
மரபில் அமைந்த கதைகள்
எனக் கொள்ளலாம்.
அதனால், அதனைப்
பொருளாகக் கொண்ட
வடமோடி தமிழ் மரபினது
என்போரும் உளர்.

புராண இதிகாசங்கள்

இவற்றுள் சிவன், முருகன்,
விநாயகன், பார்வதி ஆகிய
வடமொழி மரபில் வந்த
கடவுளரை
முன்னிலைப்படுத்தும் சைவ
சமய புராணங்களும்,

கண்ணனை முதன்மைப்படுத்தும் வைணவம்
சார்ந்த பாகவத புராணமும், சக்தியை
பிரதானப்படுத்தும் சக்தி சம்பந்தமான
புராணங்களும் தமிழில் ஒரு காலகட்டத்தில்
அறிமுகமான வடமொழிப் புராணக்
கதைகளாகும். இவை யாவும் தமிழ் மரபில்
வந்தவை அன்று. அதேபோல, மகாபாரதம்,
ராமாயணம் என இரண்டு இதிகாசங்களும்
வடமொழியில் இருந்து ஒரு காலத்தில் தமிழுக்கு
அறிமுகமாகின.

புராணங்களை விட இதிகாசங்கள் அற்புதக் கதை
மோகம் மிகுந்தவை, மனதை மிகவும் கவர்வை.
திடீர்த் திருப்பங்கள், எதிர்பாராத நிகழ்வுகள்,
மனித உணர்வு மோதல்கள், மனித
குணாதிசயங்கள்—இவற்றை இதிகாசங்களில்
நாம் அதிகம் காணலாம். ஆனால், புராணங்களில்
இவை குறைவு. ஆம், புராணங்கள் அவ்வாறு
அல்ல. அவற்றின் கதை கூறும் முறையில்
அவ்வளவு செழுமை காணப்படவில்லை.

கிறிஸ்துவுக்குப் பின் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டுக்குப்
பின்னர் தமிழில் எழுந்த பேரிலக்கியங்களுக்கு,
இந்த புராண - இதிகாசங்களே வளம் தரும்
கதைகளாக அமைந்தன என்பதை இலக்கிய
வரலாறு கூறுகிறது. அதனால், தமிழில் எழுந்த
கம்பராமாயணம், பெரியபுராணம், கந்தபுராணம்

முதலான பேரிலக்கியங்களுக்கு, இந்த இதிகாச - புராணக் கதைகளே கருக்களை வழங்கியுள்ளன. இவற்றைத் தமிழ் மரபு ஏன் உள்வாங்கியது? அதற்கான ஒரு சமூகப் பின்னணி உள்ளது. அது தனியாக ஆராயப்பட வேண்டியது— அது இந்நேரத்தில் நாம் ஆராயும் பொருள் அன்று. இதே போல், அற்புதக் கதை மோகம் குன்றி, புராண எழுத்துகள் அதிகம் புற்றீசல் போலத் தோன்றி, தமிழ் இலக்கியப் பண்பாட்டில் ஒரு வறட்சி காணப்பட்ட காலத்தில்தான் இஸ்லாமியக் கதைகளும் கிறிஸ்தவக் கதைகளும் தமிழ் மரபுக்குள் புக ஆரம்பித்தன.

அவை இன்னொரு விதமான அற்புதக் கதைகளைக் கொண்டிருந்தன. இதன் விளைவு சீறாப்புராணம், தேம்பாவணி, இரட்சணிய யாத்திரிகம் போன்ற இஸ்லாமிய, கிறிஸ்தவ தமிழ் உயர் இலக்கிய வடிவங்கள் ஆகும். இதனைப் பேராசிரியர் வையாபுரிப் பிள்ளை தமிழில் வந்து புகுந்த இரண்டாவது அற்புதக் கதை மோகக்காலம் எனவும் இரண்டாவது காப்பியக் காலம் எனவும் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார். இவற்றுள் மகாபாரத, ராமாயணக் கதைகளே கூத்து வளர்ச்சிக்கு கதைக் கருக்களைப் பிரதானமாக வழங்கியுள்ளன.

ஈழத்துத் தமிழ் கூத்து மரபை எடுத்துப் பார்க்கையில், ஆரம்ப காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் மகாபாரதக் கதைகளும், மட்டக்களப்பில் (அன்றும், இன்றும்) மகாபாரதக் கதைகளும் கூத்துகளின் கருக்களாக அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். ஏன் இவை பிரதானமான கருப்பொருள்கள் ஆயின? இது ஒரு முக்கியமான ஆய்வுக்குரிய வினாவாகும்.

சிவன், முருகன், பார்வதி, கிருஷ்ணர், விநாயகர் ஆகிய பெருந்தெய்வங்கள் வரும்முன்னரே, ஈழத் தமிழர் மத்தியில் சிறுதெய்வ வழிபாடுகள் பெரும்பாலும் இருந்தன. அவை கண்ணகி, திரௌபதி, மாரியம்மன், காளியம்மன்,

வட்டக்களரி

Image Source - www.battinews.com

பேச்சியம்மன், பைரவர், காத்தவராயர் ஆகிய உள்ளூர்த் தெய்வங்களைக் கொண்டிருந்தன.

ஒவ்வொன்றிற்கும் மக்களிடையே ஒரு வாய்மொழி வரலாறும், வாய்மொழி இலக்கியமும் இருந்தன. சாதிக்கொரு தெய்வமாக அவை நிலைத்திருந்தன. அவற்றிலும் அற்புதக் கதைகள் காணப்பட்டதாகினும், அவை கூத்து வடிவம் பெறாததற்கான காரணம் சமூக அமைப்பின் ஏற்றத் தாழ்வான சமூக அடுக்கிலேயே காணப்படுகிறது.

அந்தந்தச் சிறுதெய்வ வழிபாடுகள் குறிப்பிட்ட ஒரு சாதிகளையே இணைக்கும் தன்மையில் இருந்த நிலையில், மகாபாரதம், ராமாயணம் போன்ற புராணக் கதைகள் அனைத்துச் சாதிகளையும் இணைக்கும் தன்மை கொண்டிருந்தன. இதுவே, இவைகள் கூத்து வடிவமாக அமையக் காரணமாகியிருக்கலாம். இது ஆராய்வுக்குரிய ஒரு முக்கியமான விஷயமாகத் தோன்றுகிறது.

புராணத்தை மிஞ்சிய இதிகாசக் கதைகள்

ஏன் புராணங்களை விட இதிகாசக் கதைகள் கூத்திலே பிரதான கருக்கள் ஆயின என்பது ஒரு முக்கிய வினாவாகும். சிவன், முழு முதல் கடவுளாக ஏற்கப்பட்டாலும், அவர் கீழ் இறங்கி வராத, துறவி நிலையிலே இருக்கின்ற இறுக்கமான ஒரு கடவுள் ஆவார். அவர் அவதரிக்க மாட்டார். ஆனால் கிருஷ்ணர் அப்படியானவர் அல்லர். அவர் அவதார புருஷன்; மனித வடிவில், முக்கியமாக கண்ணன்,

இராமன், பரசுராமன் என அவதரித்து மனிதத் துன்பங்களை அனுபவிப்பார். மனிதர்களைப் போல குண இயல்புகள் கொண்ட, சாதாரண மனிதர்களுக்கு மிக மிக நெருக்கமான ஒரு தெய்வம் அவர். குழந்தையாக, இளைஞனாக, காதலனாக, அறிவாளியாக, ஞானியாக, நண்பனாக, சூழ்ச்சிக்காரனாக, கபட நாடக சூத்திரதாரியாக, புத்திமதி கூறும் நரிக் குணம் உள்ள நண்பனாக எனப் பல குணாதிசயங்களை கண்ணன் எனும் தெய்வம் கொண்டிருந்தது.

இந்தக் குணாதிசயங்கள் மனிதக் குணாதிசயங்கள். இதனால் மனிதர்கள் அந்தப் பாத்திரத்தில் தம்மைக் கண்டனர். தமக்கு நெருக்கமான ஒரு மனிதனைத் தெய்வ வடிவில் கண்டனர். பாத்திரத்தோடு இயல்பாக உரையாடிக் கொண்டனர். தமது வாழ்வை, தமது குணாதிசயங்களை மக்கள் கண்ணனின் உருவிலே கண்டனர். அது மாத்திரம் அல்ல, மகாபாரதப் பாத்திரங்களில் தம்மையும், தம்மைச் சூழ வாழ்ந்தோரையும் கண்டனர்.

அருமையான அண்ணனான தருமர்; அண்ணருக்கு அடிபணியும் தம்பிமாராக பீமன், அர்ஜுனன் முதலியோர்; சூழ்ச்சிக்காரனாகச் சகுனி; ஏமாறுகின்ற நல்ல சுயநலவாதியாக துரியோதனன்; அவனுக்கு ஒத்து உதவுகின்ற துச்சாதனன்; எப்போதும் புத்திகூறும் தாத்தா பீஷ்மர்; சிறந்த குருவான துரோணாச்சாரியார்; நட்புக்கு இலக்கணமான கர்ணன்; பெண்களின் நாயகனாக காதல் மன்னன் அர்ஜுனன்; தாய்மையின் அடையாளமாகக் குந்திதேவி என ஏகப்பட்ட மனிதக் குணாதிசயங்களை இந்த மகாபாரதப் பாத்திரங்கள் கொண்டிருந்தன. மகாபாரதத்தைத் தொட்ட இடமெல்லாம் மனிதக் குணாதிசயம் மணத்தது. கூத்துகளில் மகாபாரதம் கோலோச்சியது எனலாம்.

மட்டக்களப்புக் கூத்துகளில் 80 வீதமானவை மகாபாரதக் கூத்துகள் ஆகும். அத்தோடு இராம காதையும் மக்களை கவர்ந்த ஒரு கதையாகும். மலையகத்தில் ஆடப்படும் காமன் கூத்து, புராணக் கதை ஒன்றின் கிளைக்கதை; அருச்சுனன் தபசும் மகாபாரதக் கிளைக் கதை; பொன்னர் சங்கர், கொங்கு நாட்டு உயர் வகுப்பினரான கவுண்டர் குடும்பத்தின் கதை. அதில் வருகின்ற பாத்திரங்களும் மனித உணர்வுகளோடு உறவுகளோடு ஊடாடுகின்ற பாத்திரங்கள் ஆகும். ஆனால் இவை எவையுமே தமிழ்ப் பாத்திரங்கள்

அல்ல, தமிழ் மரபில் வந்த பாத்திரங்கள் அல்ல என்பது கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு அம்சமாகும்

இன்னொரு வகையில் மகாபாரதத்தை சில இடங்களில் ரச மாற்றம் செய்து தமிழ்க் கதையாக மாற்றியது போலவும் இவை இருக்கின்றன. இதனைச் செய்தவர் புகழேந்திப் புலவர் ஆவார். அவர் எளிமையான அகவல் பாவில் இயற்றிய பாரதக் கிளைக் கதைகள் பற்றிய அம்மாணைப் பாடல்கள் இந்தக் கூத்துகளுக்கு மூல ஊற்றுகள் ஆயின. மகாபாரதத்தைத் தமிழ்நாட்டோடு இணைத்த ஆளுமை என்ற வகையில் புகழேந்திப் புலவருக்கு ஒரு பெரும் இடம் உண்டு; அர்ஜுனன் தமிழ்நாடு வந்த தீர்த்த யாத்திரை ஒரு முக்கிய அம்சம் ஆகும். இவ்வகையில் மகாபாரதம் தமிழ்த் தொன்மைகளோடு இணைக்கப்பட்டன. அர்ஜுனனின் தமிழ்க் காதலிகள் என்று ஒரு நூல் கூட வந்திருக்கின்றது. ஒருவகையில், மகாபாரதம் தமிழ்ப் பாரதமான கதை அது என நாம் கூறலாம்.

இதே நிலைதான் கிறிஸ்தவ மதத்தில் எஸ்தாக்கியர், தேவசகாயம் பிள்ளை மூன்று இராசாக்கள், ஞான சவுந்தரி போன்ற நாடகங்களில் ஏற்பட்டன. அங்கே கிறிஸ்தவக் கதைகள் தமிழ் மயமாகின. இதே மரபு இஸ்லாமியரிடமும் இருந்தது என்றால் ஆச்சரியப்படுவீர்கள். அப்பாஸ் நாடகம், அலி பாதுஷா நாடகம் போன்ற நாடகங்கள் இதற்கு உதாரணங்கள் ஆகும். ஆனால் இஸ்லாமிய சமய மரபு, கூத்து அவர்கள் மத்தியிலே உருவாக இடம் தரவில்லை.

இன்று ஈழத்தில், ஈழத்துக்கூத்து ஆட்ட மரபில் இந்து மதக் கதைகளும், பாட்டு மரபில் கிறிஸ்தவ மதக் கதைகளும் இருப்பதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. கூட்டிக் கழித்துப் பார்த்தால், இவை யாவும் தமிழ் மரபில் வந்தன அல்ல; ஆனால் தமிழ் மயமாகின எனலாம். தென்மோடிக் கூத்துக்கள் மாத்திரமே தமிழ்க் கதைகளைப் பேணுகின்றன. அதுவும் ஓரளவு பேணுகின்ற தன்மையைக் கொண்டனவாகவே இருக்கின்றன போல் தெரிகின்றது.

நிலமானிய அமைப்பும் ஈழத்துத் தமிழ்க் கூத்து முறைகளும்

இத்தகைய வடமொழி புராண இதிகாசக் கதைகள் முக்கியமாக மகாபாரத, இராமாயணக் கதைகள், முக்கியமாக மகாபாரதக் கதைகள் ஏன்

பொதுமக்களால் ஏற்கப்பட்டன? ஏன் அவை ஈழத்து தமிழ்க் கூத்து மரபிலே கருப்பொருளாகக் கோலோச்சின என்பதற்கான காரணங்கள் அக்காலகட்டத்தில் சமூக அமைப்பிலே தான் காணப்படுகின்றது.

இந்தக் கூத்துகள் ஈழத்திலே புகுந்த காலம் நிலமானிய அமைப்பு ஒரு அடிக்கட்டுமானமாக ஈழத்தமிழர் மத்தியிலே இருந்த காலமாகும். சமூகத்தை அடிக்கட்டுமானம், மேற்கட்டுமானம் எனும் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் விளக்கிய சமூக விஞ்ஞானிகள், அடிக்கட்டுமானத்தில் உற்பத்தியையும் உற்பத்தி உறவுகளையும், மேற்கட்டுமானத்தில் சட்டம், சமூக அமைப்பு, சமயம், பண்பாடு, தத்துவம், கலை, இலக்கியம் ஆகியவற்றையும் வைத்து அதனை விளக்கினர். அடிக்கட்டுமானத்தைக் காக்கும் வகையில் மேற்கட்டுமானச் சமூக நிறுவனங்கள், சிந்தனைகள் ஆகியன அமையும் என்பது இவர்கள் வாதம். அடிக்கட்டுமானமான பொருளியல் அமைப்பை இவர்கள் புராதன பொது உடமை அமைப்பு, ஆண்டான் - அடிமை அமைப்பு, நிலமானிய அமைப்பு, முதலாளித்துவ அமைப்பு என வகைப்படுத்தி பிரித்து விளக்கினர்.

நிலமானிய காலத்தில் பிரதான உற்பத்திப் பொருள் நிலமேயாகும். அந்த நிலமானிய அமைப்பை நிலை நிறுத்த சில விழுமியங்கள் தேவைப்பட்டன. நிலமானிய அமைப்பின் உற்பத்தி நிலம் ஆயின், அந்த அமைப்பின் உற்பத்தி உறவு நிலப்பிரபுக்கும் உழவனுக்குமுள்ள உறவாகும். உழைக்காமல் உண்ணும் பிரபுக்கள் ஒரு புறம், உழைத்தும் பசியோடு வாழும் நிலமற்ற உழவர்கள் மறுபுறம். ஏற்றத் தாழ்வு மிக்க இந்த அமைப்பில் உழவனுக்கு எழும் கோபத்தை அடக்க மேற்கட்டுமானக் கருத்துகள் உதவின.

ஐரோப்பிய நிலமானிய அமைப்பு வேறு, ஆசிய (முக்கியமாக இந்திய) நிலமானிய அமைப்பு வேறு. இந்தியாவின் நிலமானிய அமைப்பு சாதி அமைப்பை அடித்தளமாகக் கொண்டிருந்தது. இந்திய நிலமானிய அமைப்பு, அதில் சாதி அமைப்பின் இடம் பற்றி ஏராளமான ஆய்வாளர்கள் ஆழமாக ஆராய்ந்துள்ளனர். இது சமூகத்தை விளங்கிக் கொள்ளும் ஒரு பார்வையாகும்.

அந்தவகையில் அக்கால நிலமானிய அமைப்பை, அதன் விழுமியங்களைப் பேணும் ஏற்றத் தாழ்வுகளை வலியுறுத்தும் கருத்துகளை சாதாரண

உழைக்கும் மக்கள் மத்தியில் விதைக்கும் வகையில் இந்தக் கூத்து வடிவங்கள் அமைந்தன போல் தெரிகின்றது. எனவே, கூத்து வடிவங்களுக்கும் நிலமானிய சமூக அமைப்புக்கும் இடையே எந்த உறவு இருக்கின்றது என்பதை ஆராய்வது இதனை மேலும் புரிந்துகொள்ள உதவும். ஆளும் வர்க்கம் நுட்பமாக தன்னுடைய கருத்துகளை பொதுமக்களிடம் செலுத்துவதற்கு பல்வேறு உத்திகளைக் கண்டுபிடித்து இருக்கின்றது. கூத்தையும் அப்படி ஒரு உத்தியாக அந்த மேல்நிலைச் சமூகம் கண்டுபிடித்ததா என்கின்ற ஐயம் எழுகின்றது. பேராசிரியர் ஆனல்ட் கெட்டில் என்பவர் காவியம் பற்றிப் பின்வருமாறு கூறுவார்:

“காவியம் என்பது நிலப்பிரபுத்துவ வர்க்கத்தை பிரதிபலித்து அவர்களைப் பிரதிபலிக்கும் சாதனம் என்பதினால் அவ்வர்க்கத்தினர் மாத்திரம் அவற்றைக் கேட்டு இன்புற்றனர் என்பது தவறாகும். மாறாக, ஓய்வு நேரம் குறைந்த தாழ்நிலையில் உள்ளவர்களுக்கும் காவியம் காட்டும் இன்ப உலகமானது ஒரு வகையான பதில் வாழ்க்கையாக, உண்மையான வாழ்க்கைக்கு மாற்றுப் பொருளாக அமைந்து விடுகிறது. வறண்ட துன்பம் மிகுந்த நிஜ வாழ்க்கையிலிருந்து விட்டு விடுதலையாகி துயர் ஆற்றுவதற்கு காவியம் உதவி செய்கிறது.”

காவியம் எவ்வாறு பல்வேறு ஏற்றத் தாழ்வுகளையும் கொண்ட சமூகம் முழுவதற்கும் அமைந்த பொது வடிவம் ஆனதோ, அதேபோலக் கூத்தும் வெவ்வேறு சமூக நிலைமைகளில் உள்ள மக்கள் அனைவருக்கும் பொது வடிவமாக மாறியது. ஒருவகையில் மேல் சமூகத்திற்கு அவர்களைக் காப்பாற்றுகின்ற கலையாகவும், கீழ்நிலை மக்களுக்கு ஒரு பொழுதுபோக்குக் கலையாகவும் அமைந்து, இரண்டு சாராரையும் அது திருப்திப்படுத்தியதுடன் சமூக அமைப்பையும் கட்டிக் காத்தது எனலாம்.

கூத்தின் அமைப்பு, கூத்துக் கூறும் கருப்பொருள், கூத்துப் பிரதியும் கூத்து ஆற்றுகையும் தரும் அனுபவம், கருத்தியல் என்பனவற்றை, சமூக அமைப்பிற்கும் (முக்கியமாகச் சாதி அமைப்பிற்கும்) கூத்துக்கும் இருக்கும் உறவினூடாக நுட்பமாக ஆராயவேண்டும். இதன்மூலம் கூத்தினை நாங்கள் மேலும் புரிந்து கொள்ளலாம்.

இலங்கையில், குடியேற்றவாத காலத்திலிருந்துதான் நிலப்படங்களும் வரைபடங்களும் நமக்குக் கிடைக்கின்றன. குறிப்பாக ஒல்லாந்தர் காலத்தைச் சேர்ந்தவை இலகுவாகக் கிடைக்கின்றன. எழுத்துமூல ஆவணங்கள், புழங்கு பொருட்கள், ஓவியங்கள், தொல்லியற் கண்டுபிடிப்புகள் ஆகியவற்றையும் இவற்றைப்போன்ற இன்னோரன்ன பழைய நிலப்படங்கள், வரைபடங்கள் வரலாற்றுத் தகவல்கள் என்பனவும் இங்கு பொதிந்துள்ளன. குறிப்பாக யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த நிலப்படங்களும் வரைபடங்களும் இவற்றுள் அடங்கும். எனினும், யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் வரலாற்றுத் தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு இவற்றைப் பயன்படுத்துவது குறைவாகவே உள்ளது. வரலாற்றுத் தகவல்களை வழங்குவதில் குடியேற்றவாதக் கால நிலப்படங்களினதும் வரைபடங்களினதும் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துரைப்பதாகவும், யாழ்ப்பாணத்தின் வரலாற்றுத் தகவல்களை நிலப்படங்கள் வரைபடங்களிலிருந்து விளக்குவதாகவும், நிலப்படங்களினதும் வரைபடங்களினதும் தகவல் உள்ளடக்கங்கள் குறித்து ஆராய்வதாகவும் 'யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் குடியேற்றவாதக் காலத்து வரலாற்றுத் தகவல் மூலங்களாக நிலப்படங்களும் வரைபடங்களும்' என்ற இத்தொடர் அமையவுள்ளது.

இரத்தினவேலுப்பிள்ளை மயூரநாதன்

இரத்தினவேலுப்பிள்ளை மயூரநாதன் அவர்கள் மொறட்டுவைப் பல்கலைக்கழகத்தில் உருவாக்கக் கூழல் துறையில் விஞ்ஞான இளநிலைப் பட்டத்தையும் (B.Sc. (BE)) பின்னர் அதே பல்கலைக்கழகத்தில் கட்டிடக்கலையில் விஞ்ஞான முதுநிலைப் பட்டத்தையும் (M.Sc. (Arch)) பெற்றார். அத்துடன் இலங்கைக் கட்டிடக்கலைஞர் சங்கம் (AIA (SL)), பிரித்தானியக் கட்டிடக் கலைஞர்களின் அரசு சங்கம் (RIBA) ஆகியவற்றில் பட்டயம் பெற்ற உறுப்பினராவார்.

தமிழ் விக்கிப்பீடியா தொடங்கிய காலத்திலிருந்து அதன் முதற் பயனராகப் பங்களிப்புச் செய்து வருகின்றார். தமிழ் விக்கிப்பீடியாவில் 4500இற்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகளைத் தொடங்கியுள்ளதடன், மேலும் பல ஆயிரம் கட்டுரைகளின் விரிவாக்கத்திலும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளார்.

தமிழ் விக்கிப்பீடியாவில் இவரது பங்களிப்புக்காக கனடா தமிழ் இலக்கியத் தோட்டத்தின் 2015 ஆம் ஆண்டின் வாழ்நாள் சாதனையாளருக்கான இயல்விருது பெற்றுக்கொண்டார். தொடர்ந்து தமிழ்நாடிலிருந்து வெளிவரும் ஆனந்தவிகடன் இதழ் வழங்கும் நம்பிக்கை விருதுகளில் 2016 ஆம் ஆண்டுக்கான சிறந்த 10 மனிதர்களுள் ஒருவராக தெரிவு செய்யப்பட்டு விருதை பெற்றுள்ளார்.

லெய்சிக்காமின் நிலப்படத் தொகுப்பில் வலிகாமம் – வட்டுக்கோட்டை

செ

ன்ற கட்டுரையில் மானிப்பாய்க் கோவிற்பற்றைப் பற்றி லெயுசிக்காமின் வலிகாமப் பிரிவைக் காட்டும் நிலப்படம் தரும் தகவல்களையும், அவற்றோடு தொடர்புடைய வரலாற்றுக் குறிப்புகளையும் பார்த்தோம். இந்தக் கட்டுரையில் வட்டுக்கோட்டைக் கோவிற்பற்றுத் தொடர்பாக அந்நிலப்படத்திலுள்ள தகவல்களைப் பற்றி ஆராயலாம். நிலப்படத்திலுள்ள விளக்கக் குறிப்பு வட்டுக்கோட்டைக் கோவிற்பற்றில் வட்டுக்கோட்டை மேற்கு, வட்டுக்கோட்டை கிழக்கு, அராலி ஆகிய மூன்று துணைப்பிரிவுகள் இருப்பதாகக் காட்டுகிறது. ஆனால், நிலப்படத்தில் இரண்டு துணைப்பிரிவுகளை மட்டுமே குறித்துள்ளனர். வட்டுக்கோட்டை கிழக்குப் பிரிவை நிலப்படத்தில் எல்லை குறித்துக் காட்டவில்லை (படம்1).

நிலப்படம் காட்டும் வட்டுக்கோட்டைக் கோவிற்பற்று இன்றைய வலிகாமம் மேற்கு - சங்கானைப் பிரதேச செயலர் பிரிவுக்குள் அடங்குகிறது. நிலப்படத்தில் கட்டியுள்ள வடக்கு எல்லையும் அமைவிடத்தைத் துல்லியமாக அறிவது கடினம் என்றாலும், இன்றைய கிராம சேவையாளர் பிரிவுகளான வட்டுக்கோட்டை தென்மேற்கு, வட்டுக்கோட்டை வடக்கு, வட்டுக்கோட்டை மேற்கு, வட்டுக்கோட்டை கிழக்கு, சங்கரத்தை, அராலி மேற்கு, அராலி மத்தி, அராலி வடக்கு, அராலி தெற்கு, அராலி கிழக்கு ஆகியவை இந்தக் கோவிற்பற்றுக்குள் அடங்கியிருந்திருக்கும் எனலாம். பிற்காலத்தில் வடக்கு எல்லையை அண்டிச் சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்க வாய்ப்பு உண்டு. அதேவேளை, உள்ளூராட்சி நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரை இது, வலிகாமம் மேற்குப் பிரதேசசபையின் ஒரு பகுதியாக அமைந்துள்ளது.

எல்லைகள்

வட்டுக்கோட்டைக் கோவிற்பற்றின் வடக்குப் பகுதியின் மூன்று பக்கங்களிலும் சங்கானைக் கோவிற்பற்றும், தெற்குப் பகுதியின் மேற்கு, தெற்கு எல்லைகளில் கடலேரியும் கிழக்கு எல்லையில் வழக்கியாறும் உள்ளன. இக்கோவிற்பற்றின் கிழக்கு எல்லையை அண்டியே வழக்கியாறு கடலேரியுட் கலக்கிறது. மேற்குப் பக்கம் உள்ள கடலேரிக் கரை எதிர்ப் பக்கத்திலுள்ள காரைநகர், வேலணை ஆகிய

தீவுகளை நோக்கியபடி அமைந்துள்ளது. கிழக்கு எல்லையிலுள்ள வழக்கியாற்றுக்கு அடுத்த பக்கத்தில் மானிப்பாய்க் கோவிற்பற்று உள்ளது. வட்டுக்கோட்டைக் கோவிற்பற்றின் தென் அரைப் பகுதியை அராலி துணைப்பிரிவு உள்ளடக்குகிறது. வடக்கு அரைப்பகுதியை வட்டுக்கோட்டை மேற்கு என நிலப்படம் குறித்துக் காட்டுகிறது. படத்தில் எல்லை குறித்துக் காட்டாவிட்டாலும், வட்டுக்கோட்டை கிழக்குப் பிரிவும் மேற்படி வடக்கு அரைப் பகுதிக்குள் அடங்குவதாகக் கொள்ளமுடியும் (படம்2). குறிப்பாக, சங்கரத்தையும் அதை அண்டிய சில பகுதிகளும் வட்டுக்கோட்டை கிழக்குத் துணைப்பிரிவுக்குள் அடங்கியிருந்திருக்கக்கூடும்.

வீதிகள்

இக்கோவிற்பற்றுக்குள் அடங்கிய பல வீதிகளை நிலப்படத்தில் காணமுடிகிறது. வட்டுக்கோட்டைத் தேவாலயத்துக்கு அருகில் காணப்படும் சந்திப்பில் மூன்று வீதிகள் இணைகின்றன. இச்சந்திப்பிலிருந்து தென்கிழக்குத்

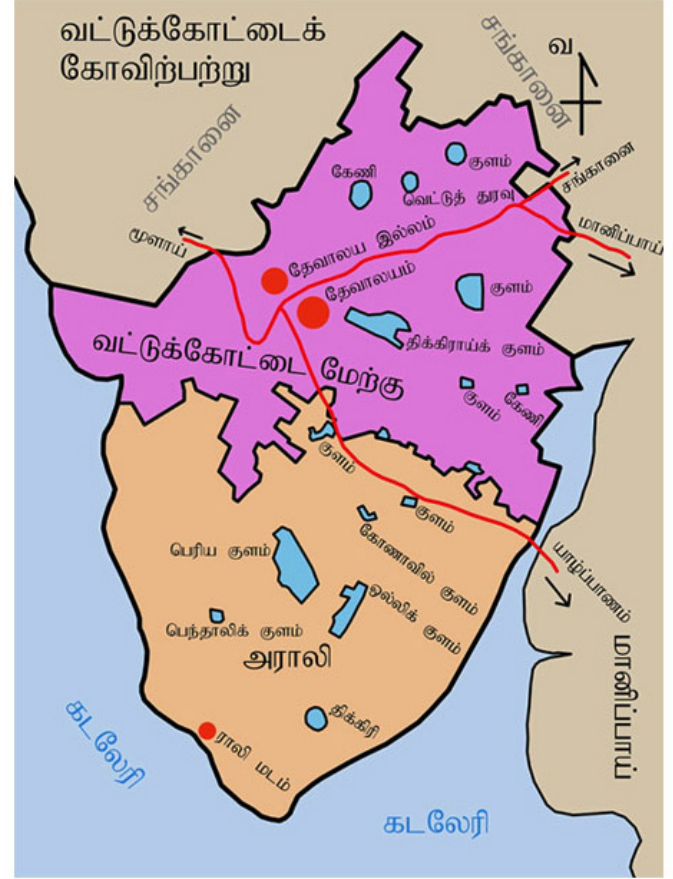

படம்-1: லெயுசிக்காமின் வலிகாமத்தைக் காட்டும் நிலப்படத்திலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்ட வட்டுக்கோட்டைக் கோவிற்பற்றுப் பகுதி.

திசை நோக்கிச் செல்லும் வீதி, தெற்கெல்லையை அண்டி அமைந்த வழக்கியாற்றைக் கடந்து யாழ்ப்பாண நகரத்துக்குச் செல்கிறது. நிலப்படம் வரையப்பட்ட காலத்தில் இவ்வீதி வழக்கியாற்றைக் கடக்கும் இடத்தில் பாலம் எதுவும் இருக்கவில்லை. அதனால், மழைக்காலத்தில் போக்குவரத்துக் கடினமாக இருந்திருக்கும். வழக்கியாற்றுப் பாலம் பிரித்தானியர் காலத்தில் அப்போதைய அரசாங்க அதிபராக இருந்த பேர்சிவல் அக்லன்ட் டைக் அவர்களின் முயற்சியால் 1843 ஆம் ஆண்டு கட்டப்பட்டது.¹

இன்னொரு வீதி மேற்கு நோக்கிச் சென்று மூளாய் - தொல்புரம் எல்லையை அண்டிக் கடற்கரையை அடைகிறது. வட்டுக்கோட்டையில் இது தொடங்குமிடத்தில் பெரிதாக வரையப்பட்டுள்ள தேவாலய இல்லத்துக்கு இடம் தருவதற்காகப் போலும், வீதியைப் பெரிதாக வளைத்து வரைந்துள்ளனர். உண்மையில் இது இவ்வாறு இருந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. லெய்சிக்காமின் தொகுப்பிலுள்ள முழு யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டையும் தீவுப்பகுதிகளையும் காட்டும் நிலப்படத்தில் இவ்வீதி நேராகவே உள்ளது. இவ்வீதியின் முடிவிடமே தற்காலத்தில் புன்னாலைப்பாலம் தொடங்குமிடம் ஆகும். மேற்படி வீதி புன்னாலைப் பாலத்தினூடாகக் காரைநகருக்குச் செல்கிறது. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டையும் தீவுப்பகுதிகளையும் முழுமையாகக் காட்டும் மேலே குறிப்பிட்ட லெய்சிக்காமின் நிலப்படம் இவ்வீதி முடிவுறும் மூளாய்க் கரையிலிருந்தே காரைநகருக்கான கடல்வழிப்பாதை தொடங்குவதாகக் காட்டுகிறது.

1560 ஆம் ஆண்டில் முதன்முறையாகப் போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப்பாணத்தின்மீது படையெடுத்தபோது இடம்பெற்ற நிகழ்வுகளை விவரித்த கோட்டு என்பவர், யானைத்துறைக்குச் செல்லும் வீதி பற்றிக் குறிப்பிட்டிருப்பதையும்² அந்த யானைத்துறை காரை நகரில் இருந்ததுபற்றியும் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டோம். வழக்கியாற்றிலிருந்து வட்டுக்கோட்டைக்கும், அங்கிருந்து புன்னாலைக்கும் செல்லும் வீதிகள்

படம்-2: லெய்சிக்காமின் வலிகாமத்தைக் காட்டும் நிலப்படத்தைத் தழுவி வரையப்பட்ட வட்டுக்கோட்டைக் கோவிற்பற்றின் படம்.

மேலே குறிப்பிட்ட யானைத்துறைக்குச் செல்லும் வீதியின் பகுதிகள் என்பதில் ஐயமில்லை. எனவே, இவ்வீதி போர்த்துக்கேயர் காலத்துக்கு முற்பட்டது என்பது தெளிவு. முற்காலத்தில் யானை ஏற்றுமதி அரசாங்கத்துக்கு நல்ல வருமானத்தைத் தரும் செயற்பாடாக இருந்தது. இதனால், காரைநகரில் யானைத்துறை இயங்கிய காலத்தில் இந்த வீதி பொருளாதார முக்கியத்துவம் கொண்ட ஒரு வீதியாக இருந்திருக்கும்.

அடுத்த வீதி, வட்டுக்கோட்டையிலிருந்து வடகிழக்குத் திசையிற் சென்று சங்கானையுடனான எல்லைக்கு அருகே கிழக்கு நோக்கித் திரும்பிச் சங்கானையூடாக மாணிப்பாய்க்குச் செல்வதாக நிலப்படம் காட்டுகிறது. வட்டுக்கோட்டையிலிருந்து வரும்

1560 ஆம் ஆண்டில் முதன்முறையாகப் போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப்பாணத்தின்மீது படையெடுத்தபோது இடம்பெற்ற நிகழ்வுகளை விவரித்த கோட்டி என்பவர், யானைத்துறைக்குச் செல்லும் வீதி பற்றிக் குறிப்பிட்டிருப்பதையும்² அந்த யானைத்துறை காரை நகரில் இருந்ததுபற்றியும் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டோம். வழக்கியாற்றிலிருந்து வட்டுக்கோட்டைக்கும், அங்கிருந்து புன்னாலைக்கும் செல்லும் வீதிகள் மேலே குறிப்பிட்ட யானைத்துறைக்குச் செல்லும் வீதியின் பகுதிகள் என்பதில் ஐயமில்லை. எனவே, இவ்வீதி போர்த்துக்கேயர் காலத்துக்கு முற்பட்டது என்பது தெளிவு.

வீதி கிழக்கு நோக்கித் திரும்பும் இடம் சித்தன்கேணிச் சந்தியாக இருக்கவேண்டும். தற்கால நிலப்படங்களோடு ஒப்பிடும்போது லெயுசிக்காமின் நிலப்படத்தில் சித்தன்கேணிச் சந்தியின் அமைவிடம் கூடுதலாகக் கிழக்கு நோக்கி நகர்ந்திருப்பதால் வீதி வடகிழக்குத் திசையில் செல்வதுபோல் வரையப்பட்டுள்ளது. தற்காலத்தில் சித்தன்கேணிச் சந்தியிலிருந்து மேற்கு நோக்கிப் புன்னாலை வரை செல்லும் வீதியையும் நேரே பண்டத்தரிப்புவரை செல்லும் வீதியையும் நிலப்படம் காட்டவில்லை. இதனால் இன்று நாற்சந்தியாக இருக்கும் சித்தன்கேணிச் சந்தியை நிலப்படம் ஒரு சந்தியாகக் காட்டவில்லை.

மடம் ஒன்றைக் குறிப்பதன் மூலம் அராலித்துறையை நிலப்படம் காட்டுகிறது. இத்துறையை அண்மையிலுள்ள பகுதிகளுடன் இணைப்பதற்கு அக்காலத்தில் வீதித் தொடர்பு இருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால், அத்தகைய வீதித் தொடர்பு இருப்பதை நிலப்படம் காட்டவில்லை. தற்காலத்தில், வட்டுக்கோட்டைச் சந்தியிலிருந்தும் வழக்கியாற்றுப் பாலத்துக்கு அருகிலிருந்தும் வீதிகள் அராலித்துறைக்குச் செல்கின்றன. இவை நிலப்படத்தில் இல்லை. இவை அக்காலத்தில் முக்கியத்துவம் அற்றவையாக இருந்திருக்கலாம் அல்லது, நிலப்படத்தின் நோக்கத்துக்கு அவை தேவையற்றவையாகக் கருதப்பட்டிருக்கலாம்.

கட்டடங்கள்

மானிப்பாய்க் கோவிற்பற்றுக்குள் இருப்பதாக லெயுசிக்காமின் நிலப்படம் காட்டும் கட்டடங்களுள் வட்டுக்கோட்டை கிறித்தவத் தேவாலயமும் அதனோடிணைந்த குருமனையும் முக்கியமானவை. இவற்றைத் தவிர அராலித் துணைப் பிரிவுக்குள் கடற்கரை ஓரமாக ஒரு மடமும் உள்ளது.

தேவாலயமும் குருமனையும்

நல்லூர்க் கோவிற்பற்றைத் தவிர, இந்தக் கட்டுரைத் தொடரில் இதுவரை எடுத்தாளப்பட்ட எல்லாக் கோவிற்பற்றுகளிலும் தேவாலயமும் குருமனையுமே முக்கியமான கட்டடங்களாக நிலப்படத்திற் குறித்துக் காட்டப்பட்டிருப்பதை அவதானிக்கலாம். மேற்குறித்த எல்லாத் தேவாலயங்களிலும் குருமனைகள் ஏறத்தாழ ஒரே மாதிரியான குறியீடுகளாகவே காணப்பட்டன. ஆனால், வட்டுக்கோட்டைக் கோவிற்பற்றில் குறித்துள்ள குருமனை சற்று வேறுபட்டுக் காணப்படுகிறது. இது, இதுவரை பார்த்த குருமனைகளைவிடப் பெரிதாகவும் விரிவானதாகவும் காணப்படுகிறது. வழமையான குருமனையுடன் இணைந்ததாக நீளமான கட்டட அமைப்பொன்றை நிலப்படம் காட்டுகிறது. வேறு கோவிற்பற்றுகளில் இல்லாதவாறு இவ்விடத்தில் இவ்வாறான கட்டடம் காட்டப்பட்டிருப்பதாலும், அதைக் காட்டுவதற்காக அருகிலுள்ள வீதியைக்கூட வளைத்துக் காட்டியிருப்பதாலும், உண்மையிலேயே அவ்வாறான பெரிய கட்டடம் இருந்திருக்கும் என்றே தோன்றுகிறது.

இது, வட்டுக்கோட்டைத் தேவாலயத் தொகுதி ஏதோவொரு வகையில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலிருந்த ஏனைய தேவாலயத் தொகுதிகளைவிட முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருந்ததைக் காட்டுவதாகக் கொள்ளக்கூடும். ஆனாலும், போல்தேயஸ் பாதிரியாரின் நூலிலுள்ள குறிப்புகளைப் பார்க்கும்போது, ஒல்லாந்தர் ஆட்சியின் தொடக்கப் பகுதியில் வட்டுக்கோட்டைத் தேவாலயத்துக்குச் சிறப்பு முக்கியத்துவம் ஏதும் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆனால், அந்நூலிலுள்ள வட்டுக்கோட்டைத் தேவாலயத்தின் படத்தில் தேவாலய இல்லம் ஓரளவு பெரிய

படம்-3: போக்தேயஸ் பாதிரியாரின் நூலில் உள்ள வட்டுக்கோட்டைத் தேவாலயத்தையும் தேவாலய இலத்தையும் காட்டும் படம்.

கட்டடமாகவே காட்டப்பட்டுள்ளது (படம்3). இப்படத்தை வரைந்தவர் கட்டடத்தைப் பார்க்கவில்லை என்பதால் இப்படத்தின் நம்பகத்தன்மை கேள்விக்குரியதே. அக்காலத்தில் தெல்லிப்பழைத் தேவாலயமே தலைமைத் தேவாலயமாக இருந்துள்ளது.³ நிலப்படம் வரையப்பட்ட 1719 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதிக்கு முன்னர் வட்டுக்கோட்டைத் தேவாலயம் புதிய வகிபாகத்தைப் பெற்று வளர்ச்சி பெற்றிருக்கக்கூடும்.

1820 களில், பிரித்தானியரின் ஆட்சியின்கீழ் வட்டுக்கோட்டைத் தேவாலயம் அமெரிக்க மிசனின் முக்கியமான நிலையங்களில் ஒன்றாக விளங்கியது. 1816 ஆம் ஆண்டில் அமெரிக்க மிசன் பணிக்குழுவினர் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்த பின்னர் அவர்களிடம் கையளிக்கப்பட்ட ஐந்து ஒல்லாந்தர் காலத் தேவாலயங்களில் முதலில் இயங்கவைக்கப்பட்ட இரண்டு நிலையங்களில் வட்டுக்கோட்டையும் ஒன்று. மற்றது தெல்லிப்பழை. அமெரிக்க மிசனின் புகழ்பெற்ற செமினரியும் பிற்காலத்தில் வட்டுக்கோட்டையிலேயே நிறுவப்பட்டது. ஒல்லாந்தர்காலப் பிற்பகுதியில் வட்டுக்கோட்டை பெற்றிருந்த முக்கியத்துவத்தின் தொடர்ச்சியாகவே அமெரிக்க மிசன் காலத்திலும் அது முக்கியத்துவம் பெற்றதா என்பது ஆய்வுக்குரியது.

எவ்வாறெனினும், அமெரிக்க மிசன் கையேற்றபோது வட்டுக்கோட்டைத் தேவாலயமும் அதனோடிணைந்த குருமனையும் பயன்படுத்த முடியாத அளவுக்குச் சிதிலமடைந்து இருந்தன என்பதையும் கவனத்திற் கொள்ளவேண்டும். அக்காலத்தில் ஒல்லாந்தர் தேவாலயம் 170 அடி நீளமும் 56 அடி அகலமும் கொண்டதாகவும், நான்கு அடி தடிப்புக் கொண்ட கற்சுவர்களுடன் கூடியதாகவும் இருந்துள்ளது.⁴

மடம்

நிலப்படம், அராலி துணைப்பிரிவின் தென்கிழக்குக்

கரையோரத்தில் ஒரு மடம் இருப்பதைக் குறித்துக் காட்டுகிறது. 'ராலி மடம்' (Ralie madd am) என இதற்குப் பெயர் குறித்துள்ளனர். நிலப்படத்தில் பல இடங்களில் இவ்வாறான மடங்களுக்கு ஊர்ப்பெயரைத் தழுவின பெயர் வழங்கப்பட்டிருப்பதால், இப்பெயரும் 'அராலி மடம்' என்பதன் திரிபாக இருக்கக்கூடும். இது இருக்குமிடம் இன்றைய அராலித்துறை என்பதில் ஐயமில்லை. நீண்ட காலமாகவே இவ்விடத்திலிருந்து இரண்டரை கிலோமீட்டர் தொலைவில் வேலணைத் தீவிலுள்ள வடக்குத்துறைக்கு, இடையிலுள்ள ஆழம் குறைந்த கடலேரியூடாகச் சிறு வள்ளங்கள் மூலமும் சிலவேளைகளில் கால்நடையாகவும் போக்குவரத்து இடம்பெற்றுள்ளது.⁵ எனவே, இங்கே குறிக்கப்பட்டுள்ள மடம், துறைகளை அண்டிப் பயணிகள் காத்திருப்பதற்காக அமைக்கப்பட்ட மடம் என்பதில் ஐயமில்லை. இதற்கு எதிர்க் கரையில் வேலணை வடக்குத் துறையிலும் ஒரு மடம் இருந்ததை லெயுசிக்காம் தொகுப்பிலுள்ள வேறு நிலப்படங்கள் காட்டுகின்றன.

குளங்கள்

வட்டுக்கோட்டைக் கோவிற்பற்றுக்குள் பதினாறு குளங்களை நிலப்படம் காட்டுகிறது. இவற்றுள் ஏழு குளங்களுக்கு மட்டுமே சிறப்புப் பெயர்கள்

வட்டுக்கோட்டைக் கோவிற்பற்றுக்குள் பதினாறு குளங்களை நிலப்படம் காட்டுகிறது. இவற்றுள் ஏழு குளங்களுக்கு மட்டுமே சிறப்புப் பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. ஏனையவை குளம் (Tanck), கேணி (keni) ஆகிய பொதுப் பெயர்களாலேயே குறிக்கப்பட்டுள்ளன. பதினாறு குளங்களில் வட்டுக்கோட்டை மேற்குப் பிரிவையும் கிழக்குப் பிரிவையும் உள்ளடக்கிய பகுதிக்குள் ஒன்பது குளங்கள் உள்ளன.

காணப்படுகின்றன. ஏனையவை குளம் (Tanck), கேணி (keni) ஆகிய பொதுப் பெயர்களாலேயே குறிக்கப்பட்டுள்ளன. பதினாறு குளங்களில் வட்டுக்கோட்டை மேற்குப் பிரிவையும் கிழக்குப் பிரிவையும் உள்ளடக்கிய பகுதிக்குள் ஒன்பது குளங்கள் உள்ளன. இப்பிரிவில் இரண்டு நீர்நிலைகள் மட்டுமே வெட்டுத்துரவு, திக்கிராய்க் குளம் என்னும் சிறப்புப் பெயர்களுடன் காணப்படுகின்றன. எஞ்சியவற்றுள் மூன்று கேணிகளும் நான்கு குளங்களும் உள்ளன. அராலிப் பிரிவுக்குள் காணப்படும் ஏழு குளங்களுள் கோணாவில் குளம், ஒல்லிக் குளம், பெரிய குளம், திக்கிரிக் குளம், பெந்தாலிக் குளம் ஆகிய சிறப்புப் பெயர்களுடன் கூடிய ஐந்து குளங்களும் குளம் என்ற பொதுப் பெயருடன் இரண்டு குளங்களும் உள்ளன.

தற்காலத்தில் அராலிப் பிரிவில் பதினாறு குளங்களும், வட்டுக்கோட்டைப் பிரிவில் அடங்கிய பகுதிகளுக்குள் பத்துக் குளங்களும் உள்ளதைப் பதிவுகள் காட்டுகின்றன.⁶ லெயுசிக்காமின் நிலப்படத்தின்படி அராலியில் ஏழு குளங்களே உள்ளதால், அக்காலத்தில் இருந்த பல குளங்களை நிலப்படம் காட்டவில்லை என்றே தோன்றுகிறது. வட்டுக்கோட்டையில் இன்று ஒரு குளமே கூடுதலாகக் காணப்படுகிறது. நிலப்படத்தில் கேணி, துரவு ஆகிய பெயர்களில் குறிக்கப்பட்டிருப்பவற்றைத் தற்காலத்தில் குளங்களாகக் கருதிப் பதிவு செய்துள்ளனரா என்பது தெரியவில்லை.

நிலப்படத்திலுள்ள குளங்களுள் அராலிப் பிரிவிலுள்ள பெரிய குளம் இன்றுவரை பெயர் மாற்றமின்றி இருப்பதைக் காணமுடிகிறது. தற்காலப் பதிவுகளின்படி இதற்கு அராலிப் பெரிய குளம் என்ற பெயர் வழங்குகிறது. இதைவிட, வட்டுக்கோட்டைப் பிரிவுக்குள் இருப்பதாக நிலப்படம் காட்டும் திக்கிராய்க் குளம் என்ற பெயருடன் தற்காலப் பதிவில் சங்கரத்தைக் கிராம சேவையாளர் பிரிவுக்குள் ஒரு குளம் உள்ளது. மேற்படி குளங்கள் இரண்டும் ஒன்றாக இருக்கக்கூடும். நிலப்படத்தில் வட்டுக்கோட்டைப் பிரிவுக்குள் குறித்துள்ள வெட்டுத்துரவும், தற்காலப் பதிவிலுள்ள வெட்டுக்குளத்துக்கும் இடையில் பெயர் ஒற்றுமை இருந்தாலும் அவற்றின் அமைவிடங்களுக்கிடையே குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடு உள்ளதால் இவை குறித்து உறுதியாக எதுவும் கூற முடியாது. ஏனைய பல குளங்கள் பெயர் மாற்றம் பெற்றுள்ளன என்பதில் ஐயம் இல்லை. ஆனால், ஒப்பிடும்போது அடையாளம் காணத்தக்க பெயர் ஒற்றுமை இல்லாததாலும் நிலப்படத்தில் அமைவிடங்களைத் துல்லியமாக அறிய முடியாததாலும் பெயர் மாற்றங்களைப் பற்றிய சரியான தகவல்களை அறிவது கடினமாக உள்ளது.

குறிப்புகள்

1. செ. இராசநாயகம், யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் - ஆங்கிலேயர் காலம், (கொழும்பு: குமரன் புத்தக இல்லம், 2018), 133.
2. Donald Ferguson (trans. and ed.), "History of Ceylon from the Earliest Times to 1600 A. D. as Related by Joao de Barrows and Diogo do Couto," *Journal of the Ceylon Branch of the Royal Asiatic Society* XX, no. 60 (1908): 189.
3. Phillipus Baldaeus, "A True and Exact Description of the Great Island of Ceylon", trans. Pieter Brohier, *The Ceylon Historical Journal*, vol. VIII nos. 14 (July 1958/April 1959), 318, 322.
4. Miron Winslow, *Memoirs of Mrs. Harriet L. Winslow* (New York: American Tract Society, 1840), 192.
5. கா. குகபாலன், தீவகம் தொன்மையும் மேன்மையும் (கொக்குவில்: 2017), 221.
6. விவசாய அபிவிருத்தித் திணைக்களப் பதிவுகளின்படி.

ஈழம் சார்ந்தும் ஈழப்பிரச்சினை சார்ந்தும் ஆங்கிலத்திலும் தமிழல்லாத பிற மொழிகளிலும் பல்வேறு நூல்கள் வெளியாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. 2009 இற்கு பின்னர் வெளியாகிய அபுனைவு நூல்களை அவற்றின் சமூக - அரசியல் முக்கியத்துவம் கருதி தமிழ் வாசகர்களுக்கு அறிமுகம் செய்யும் நோக்கோடு 'திக்குகள் எட்டும்' என்ற தொடர் வெளிவருகின்றது. இத்தொடரின் மூலம் தமிழ் சூழலுக்கு தமிழல்லாத பரப்பில் நடைபெறும் ஈழம் சார்ந்த வெளிப்பாடுகள் அறிமுகமாகும்.

சிவராஜா ரூபன்

சிவராஜா ரூபன் அவர்கள் 1993 ஆம் ஆண்டு சிறுவனாக இருக்கும்போது ஈழத்திலிருந்து நோர்வேக்குப் புலம்பெயர்ந்தார். தற்போது கட்டுரைகள், கவிதைகள், மொழிபெயர்ப்பு, நாடகம் மற்றும் ஊடகம் ஆகிய தளங்களில் இவர் செயற்பட்டு வருவதுடன் அரசியல், சமூகம், கலை, இலக்கியம் சார்ந்தும் எழுதி வருகிறார். ஈழம், தமிழகம், மற்றும் புலம்பெயர் ஊடகங்கள், இதழ்களில் இவரது எழுத்துக்கள் தொடர்ந்து வெளிவருகின்றன.

'எதிர்ப்பரசியல்', 'அதிகார நலனும் அரசியல் நகர்வும்' (உலக அரசியல் கட்டுரைகளின் தொகுப்பு), 'எழுதிக் கடக்கின்ற தூரம்' (கவிதைத் தொகுப்பு), 'கலைப்பேச்சு' (திரை நூல் அரங்கு) என்பன இவரது படைப்புகளாகும்.

தமிழர்களும் தேசமும்: இந்திய இலங்கைத் தமிழர்களின் தேசிய அடையாள அரசியல் மீதான ஒப்பீட்டு ஆய்வு

1

ந்த நூல் இந்தியா மற்றும் இலங்கையில் தமிழ் தேசியவாதத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியை பிரித்தானிய கொலனித்துவ ஆட்சியின் இறுதிப் பகுதியில் இருந்து சமகாலம் வரை விரிவாக ஒப்பிடுகிறது. தமிழ்த் தேசிய இனத்திற்கும் இலங்கை - இந்திய மைய அரசுகளுக்கும் இடையே நிலவிய முரண்பாட்டுச் சூழலில் இரண்டு நாடுகளிலும் தமிழர்கள் தன்னாட்சி உரிமைக்கான கோரிக்கைகளை முன்வைத்த வரலாறு உள்ளது. ஆனால், இந்தியா மற்றும் இலங்கையில் மேலாதிக்க அரசுகளின் தேசிய இனங்களுடனான உறவு சார்ந்து பாரிய வேறுபாடுகள் உள்ளன. இந்திய ஒன்றியத்தின் மாநிலங்களில் ஒன்றான தமிழகம் எப்படி முன்னேற்றமடைந்த மாநிலங்களில் ஒன்றாக மாறியது, மற்றொன்று எப்படி இரத்தக்களரிகளாகும், பாரிய பலிகளாகும் களமாக மாறியது என்பதற்கான ஒப்பீட்டினை இந்த ஆய்வுநூலில் வெளிக்கொணர்கின்றார் நூலாசிரியர் மாதுரிகா இராசரத்தினம் (Madurika Rasaratnam).

நூலாசிரியர் மாதுரிகா இராசரத்தினம்

இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் (University of London) சர்வதேச அரசியற் துறையில் விரிவுரையாளராகப் பணிபுரிந்துவரும் இவர், அதற்குமுன் கென்ட் பல்கலைக்கழகத்திலும் (The University of Kent, Canterbury) விரிவுரையாற்றியிருப்பதோடு, LSE (London School of Economics and Political Science), SOAS (School of Oriental and African Studies) ஆகியவற்றிலும் கற்பித்திருக்கின்றார்.

மாதுரிகா இராசரத்தினம்
Image Source - tamilnation.org

அரசியற் கோட்பாட்டு அறிமுகம், உருவாகிவரும் சக்திகளும் பிரச்சினைகளும், ஆசிய ஒப்பீட்டு அரசியல், இனக்குழுக்களும் தேசியவாதமும்: உலகளாவிய ஒப்பீடுகள் ஆகியவை இவர் கற்பித்த பாடவிதானங்களாகும். இந்தப் புத்தகம் 2016 இல் பிரித்தானிய C.Hurst & Co (Publishers) Ltd. பதிப்பகத்தினால் வெளியீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

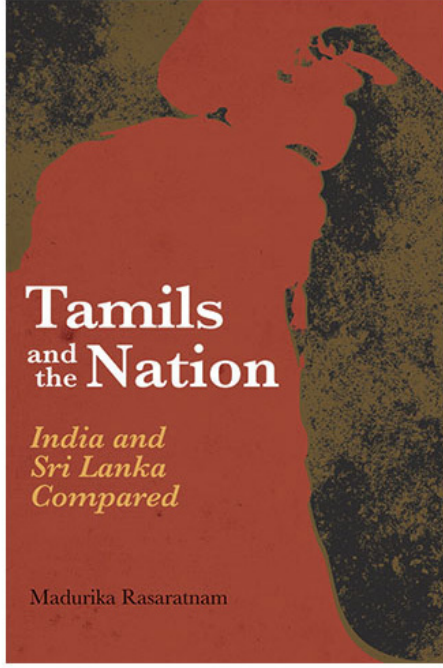
தலைப்புகளும் ஒப்பீட்டு ஆய்வுப் பேசுவாருள்களும்

தமிழர்களும் தேசமும் என்ற தலைப்பிலான இந்நூல் இரண்டு அலகுகளையும் (பகுதிகள்) எட்டு அத்தியாயங்களையும் கொண்டுள்ளது. முதற்பகுதி ஐந்து அத்தியாயங்களையும் இரண்டாவது பகுதி மூன்று அத்தியாயங்களையும் கொண்டுள்ளது. இரண்டு நாடுகளின் இனத்துவ மற்றும் தேசியவாத, தேச உருவாக்க (Nation building) அரசியல் முன்னெடுப்புகள், சூழமைவுகளின் தோற்றுவாய்கள் குறித்த வரலாற்றுப் பார்வை முதலாவது அத்தியாயத்திற் பதிவாகியுள்ளது. அதாவது இரண்டு நாடுகளின் தமிழ் இனத்துவ மற்றும் தேசிய அரசியலின் தோற்றுவாய் குறித்த வரலாற்றுப் பார்வையாக இது அமைந்துள்ளது. இந்தியாவில் தமிழர், முஸ்லீம்கள் மற்றும் இந்திய காங்கிரசின் தேசியமயமாதலை இரண்டாவது அத்தியாயமும், கொலனித்துவ இலங்கையிற் சிங்களவர், தமிழரின் தேசியமயமாதலை மூன்றாவது அத்தியாயமும் ஆய்வுசெய்கின்றன.

கொலனித்துவ இந்தியாவில் தேசிய காங்கிரஸின் பரந்த இனத்துவ தேசியவாதம் (PanEthnic Nation) எவ்வாறு மேலாதிக்க நிலையை அடைந்தது என்பதையும் இரண்டாவது அத்தியாயம் எடுத்தியம்புகின்றது. 'பின்சுதந்திர இந்தியாவிற் தேசமாகத் தமிழர்கள்', 'தேசங்களுக்கு அப்பால் பின்சுதந்திர இலங்கையிற் தமிழர்களும் சிங்களவர்களும்' எனும் தலைப்பிலான ஆய்வுகள் முதற்பகுதியின் இறுதி அத்தியாயங்களாக உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. இரண்டாவது பகுதியின் கட்டுரைகள் முறையே 'இலங்கையின் உள்நாட்டுப் போரின் தொடக்கம், உள்நாட்டுப் போரின் முடிவு, சமகாலத் தமிழ்த் தேசியவாதம் ஆகிய மூன்று தனித்தனித் தலைப்புகளின் கீழ் விவாதிக்கப்படுகின்றன.

ஒப்பீட்டு ரீதியான ஆய்வுகள்

இந்நூல், கொலனித்துவ காலத்தின் இறுதியிலிருந்து சமகாலம் வரை நீளும் தேசிய அடையாள உருவாக்கத்தின் ஒப்பீட்டு ஆய்வாக அமைந்துள்ளது. ஒத்த சூழ்நிலைகளில் தோன்றிய

நூலின் முன்னடை
Image Source - www.hurstpublishers.com

இந்நூல், கொலனித்துவ காலத்தின் இறுதியிலிருந்து சமகாலம் வரை நீளும் தேசிய அடையாள உருவாக்கத்தின் ஒப்பீட்டு ஆய்வாக அமைந்துள்ளது. ஒத்த சூழ்நிலைகளில் தோன்றிய தனித்துவமான அரசியற் செயற்பாட்டுமுறை வெவ்வேறு தேசிய அடையாளக் கருத்தியல்களை முன்னிலைப்படுத்தியமை ஒப்பீட்டு ரீதியான ஆய்வுகள் மூலம் முன்வைக்கப்படுகின்றது.

தனித்துவமான அரசியற் செயற்பாட்டுமுறை வெவ்வேறு தேசிய அடையாளக் கருத்தியல்களை முன்னிலைப்படுத்தியமை ஒப்பீட்டு ரீதியான ஆய்வுகள் மூலம் முன்வைக்கப்படுகின்றது. இந்தியாவின் தேசிய அரசியல் அடையாள உருவாக்கம் என்பது அமைப்பு ரீதியாகவும் அரசியல் கருத்தியல் ரீதியாகவும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியிற் தொடங்கி இருபதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் ஒரு முக்கிய திருப்புமுனையை அடைந்தது. இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் (Indian National Congress - INC) அரசியல் ஆதிக்கத்தை நிறுவியது. அதன் பரந்த இனத்துவ (Panethnic) தேசிய அடையாளக் கருத்தியல் தமிழர்களை ஓரளவு உள்வாங்கியதான கருத்தியலோடும் நிறுவப்பட்டது. இலங்கையில், அதே காலகட்டத்தில், ஒத்த சூழ்நிலைகளின் மத்தியில், இதிலிருந்து மாறுபட்ட அரசியற் செயற்பாடுகள், தமிழர் நிலைப்பாடுகள் மற்றும் கோரிக்கைகளுக்கு விரோதமான பௌத்த - சிங்கள தேசியவாதக் கருத்தியலை ஆதிக்கமாக நிறுவியது.

இந்தக் குறுக்குவெட்டு ஒப்பீடானது, இரு நாடுகளின் அரசியற் செயற்பாட்டு முறைமைகளின் சாத்தியத்தை விளக்குவதோடு,

ஒத்த சூழ்நிலைகளைக் கொண்டிருந்தபோதும், அவை தேசியத்தின் வெவ்வேறு கருத்தியல்களைக் கொண்டியங்கின என்பதை விளக்க முற்படுகின்றது. மேலும் இது, தென் இந்தியா மற்றும் இலங்கையில் தமிழ் அரசியற் போக்கில் ஏற்பட்ட முக்கிய மாற்றங்களையும் விளக்குகின்றது.

தேசியமயமாதல்

இலங்கையிற் தமிழர், சிங்களவர்களின் தேசியமயமாதல் பற்றிய மூன்றாவது அத்தியாயம், கொலனித்துவ இலங்கையில் ஏன் பரந்த இனத்துவ தேசியவாதம் (Panethnic) கட்டமைக்கப்படாமல் போயிற்று என்பதையும் சாத்தியமான பின்னணியில் விவாதிக்கின்றது. அத்தோடு தமிழ்ச் சமூகத்தினதும் சிங்களச் சமூகத்தினதும் சாதிய, மத, அரசியல், பொருளாதார, கலாசார ரீதியான உள்ளக முரண்களின் அச்சுகளையும் விபரிக்கின்றது. தமிழ் மற்றும் சிங்களத் தரப்புகள் தமக்குள்ளேயான உள்ளக வேறுபாடுகள், முரண்களைக் கடந்து தனித்தனித் தேசியங்களாக எவ்வாறு உருவாகின என்பதையும் விவாதிக்கின்றது.

நான்காவது அத்தியாயம் மீண்டும் இந்தியாவை நோக்கித் திரும்புகின்றது. சுதந்திரத்திற்குப் பின்னரான திராவிட மற்றும் காங்கிரஸ் கட்சிகளுக்கிடையிலான போட்டியை ஆராய்கின்றது. காங்கிரஸ் கட்சியானது தமிழ் அடையாளம்

மற்றும் தமிழர் நலன்சார்ந்து பகிர்வு (Shared Interests) இலக்குகளைக் கொண்டிருந்தமையால்

பகைமைநிலைப் போட்டியாக அது

மேலெழவில்லை எனக் கூறப்படுகிறது.

ஐந்தாவது அத்தியாயம் மீண்டும் இலங்கைக்குத்

திரும்புகிறது. போரின் தீவிரப்படுத்தல் மீது

கவனம் செலுத்துகின்றது. சிங்கள - பெளத்த

இனத்துவ அதிகார மேலாதிக்கத்திற்கும் தமிழ்த்

தேசியவாதிகளின் கூட்டுச்சமத்துவக்

கோரிக்கைக்குமிடையிலான முரண்பாடாக அது

தீவிரம் பெற்றமையை விபரிக்கின்றது. தமிழ்த்

தேசியவாத இயக்கம் வெறுமனே

வெளிநிறுத்தலுக்கு மட்டுமான எதிர்வினையாக

இல்லாமல் தொடர் அரசியற்

செயற்பாட்டினையும் இயங்குதலையும்

வெளிப்படுத்தியது என்கிறது.

இலங்கை உள்நாட்டுப் போர்: தொடக்கம் - முடிவு - பின் போர்க்கால நிலைமைகள்

இரண்டாம் பகுதி இலங்கையின் உள்நாட்டுப்

போரின் தீவிரம் மற்றும் முடிவை மையமாகக்

கொண்டுள்ளதோடு, பின்போர்க்கால

நிலைமைகள் பற்றியும் கவனம் செலுத்துகிறது.

மூன்று தசாப்தங்களாக நீடித்த இந்த மோதலின்

சர்வதேசமயப்படலை ஆய்வுசெய்கிறது.

அத்தோடு விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பின்

கடும்போக்குவாத, சமரசமற்ற மற்றும்

இராணுவமயப்பட்ட நிலைப்பாடுகள் குறித்து

குற்றம் சுமத்துவதோடு, முரண்பட்ட

நலன்களைக் கொண்டு செயற்பட்ட -

செயற்படும் சர்வதேசத்தின் அணுகுமுறை மீதும்

பார்வையைச் செலுத்துகின்றது.

இந்திய தேசியக் கட்டமைப்பில் தமிழகத்தின்

ஆட்சி நிர்வாக ரீதியான இணைப்பு

பெரும்பாலும் மாறாமல் உள்ளது. அதன்

தொடர்ச்சியான நிலைத்தன்மை

மேம்பாட்டினையும் பொருளாதார

வளர்ச்சியையும் உறுதிப்படுத்தி நிற்கின்றது.

அரசியல் முன்னேற்றங்கள் மற்றும் சமூக -

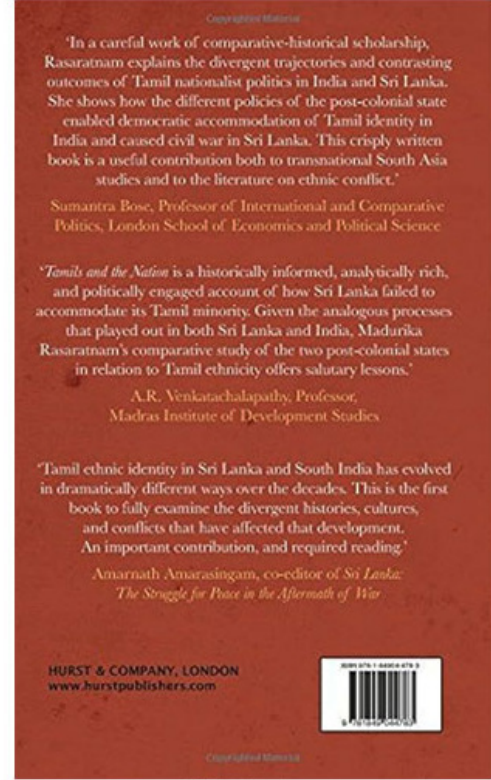
பொருளாதார மாற்றங்கள் அங்கு

சாத்தியமாகின. தலித் அரசியல் கட்சிகளின்

தோற்றம், இயக்கம் உட்பட்ட எழுச்சிகள்

இடம்பெற்றபோதும், இவை இந்திய

ஒன்றியத்திற் தமிழகத்தின் கூட்டியக்கத்தைப்

நூலின் பின்னட்டை
Image Source - www.amazon.com

பாதிக்கவில்லை. ஆனால் இலங்கையின் இனப்பிரச்சினை வன்முறையின் வழி தீவிரமடைந்ததோடு சர்வதேசமயப்பட்ட நிலையையும் அடைந்தது. முரண்பாட்டுத் தரப்புகளுக்கிடையிலான உறவிலும் தீவிர மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியிருந்தது.

நூலின் இரண்டாம் பகுதி, 1970களின் இறுதியில் இருந்து சமகாலம் வரையான (2009) இலங்கையின் ஆயுத மோதலின் தொடக்கம், தீவிரம் மற்றும் அதன் முடிவின் மீது கவனம் செலுத்துகின்றது. 2009 போர் முடிவிற்குப் பின் பெளத்த - சிங்கள அரசுக்கும், இப்போது சர்வதேசமயப்பட்ட தமிழ்த் தேசியவாத அரசியலுக்கும் இடையிலான அடிப்படை முரண்பாட்டின் தீவிரப்போக்கினையும் விவாதிக்கின்றது. போர்க்காலம் மற்றும் பின் போர்க்கால சூழல்களின் சர்வதேச தரப்புகளின் நடவடிக்கைகள், வகிபாகம் குறித்தும் விவாதிக்கப்படுகின்றது. முரண்பாட்டின்

விளைவான இராணுவமயமாக்கல், அதன் சர்வதேசமயமாக்கலுடன் இணைந்ததாகவும் நோக்கப்படுகின்றது. சர்வதேச நடவடிக்கைகளின் எதிர்பாராத விளைவுகள், பௌத்த - சிங்கள மற்றும் தமிழ்தேசியவாத சக்திகள் தமது திட்டங்களைத் தொடரும் போக்குகளை வடிவமைக்க எவ்வாறு வழிகோலின என்பதும் விவாதிக்கப்படுகின்றது.

தாராளவாத சமாதானக் கோட்பாடு

இந்த விவாதத்திற்கு அடிப்படையாக 'தாராளவாத சமாதானம் (Liberal Peace)' எனும் சொல்லாடல் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. தாராளவாத ஜனநாயக மற்றும் சந்தைப் பொருளாதாரத்துடனான இனத்துவ ஒருமைப்பாடுடைய அரசாக (Ethnically Inclusive, Liberal - Democratic and Marketorientated State) இலங்கையை உருவாக்கும் நோக்குடனேயே இலங்கை மீதான சர்வதேச தலையீடுகள் இருந்துவருகின்றன.

இலங்கையில் சர்வதேச தலையீடுகள் என்பன, இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னரான அமெரிக்கா தலைமையிலான மேற்கத்திய சர்வதேச செயல்முறைகள், நிறுவனங்களின் பரந்த தொகுப்பின் பகுதியாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுகின்றன. இவை தாராளவாத ஜனநாயகம் மற்றும் சந்தைப் பொருளாதாரக் கொள்கைகளின் அடிப்படையில் ஒரு உலகளாவிய சமாதான ஒழுங்கினை உறுதிப்படுத்துவதற்கான நோக்கத்தைக் கொண்டவை. இந்தப் பகுப்பாய்வானது தாராளவாத உலக ஒழுங்குசார் நிறுவப்பட்ட அறிவியல் மற்றும் அரசியல் இயக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதென நூலாசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார். முரண்பாடுள்ள மற்றும் ஸ்திரத்தன்மை அற்ற பகுதிகளில், அமைதி மற்றும் நிலைத்தன்மையை உறுதிப்படுத்த மேற்கொள்ளப்படும் சர்வதேச முயற்சிகளை வகைப்படுத்தவே 'தாராளவாத சமாதானம்' எனும் கோட்பாடு கையாளப்படுகின்றது.

இந்நூல், தாராளவாத அமைதி என்பதை மையமாகத் திட்டமிடப்பட்ட செயற்பாடுகளின் தொகுப்பாக இல்லாமல், அரசுகள், அரசு அல்லாத தரப்புகள் மற்றும் பன்முக அமைப்புகளால் வழிநடாத்தப்படும் பரந்த மற்றும் சீராக ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட

செயற்பாடுகளின் தொகுப்பாக முன்வைக்கின்றது. இவை முரண்பாட்டுக் கையாள்கை, சமாதான உருவாக்கம், பொருளாதாரச் சீர்திருத்தம், மேம்பாடு, பாதுகாப்புத்துறைச் சீர்திருத்தம், மனித உரிமைகள் மற்றும் ஜனநாயக மேம்பாடு போன்ற நோக்கங்களின் பாலானவை.

ஒப்பீட்டு ஆய்வுக்கு வலுச்சேர்க்கும் அம்சங்கள்

இந்தியா மற்றும் இலங்கையில் தமிழ் அரசியல் மற்றும் தேசிய அடையாளம் சார்ந்த அம்சங்கள் ஒப்பீட்டு ஆய்வுக்கு உகந்ததும், சுவாரஸ்யமானதுமான நிலைமைகளைக் கொண்டுள்ளன. சமூக, வரலாறு மற்றும் பொருளாதார ஒற்றுமைகளின் காரணமாக மட்டுமல்லாது, இன்றுவரை தொடர்किன்ற முக்கியமான தொடர்புகளும் இந்த ஒப்பீட்டு ஆய்வுக்கு வலிமை சேர்க்கின்றன. அத்தோடு இரு நாடுகளும் பிரித்தானிய கொலனித்துவ ஆட்சியின் வரலாற்றைக் கொண்டிருந்திருக்கின்றன. பிரித்தானிய ஆட்சிக்கு முந்தைய அரசியல் மற்றும் வர்த்தக உறவுகள் இலங்கைத் தீவினை இந்தியாவுடனும் தென்கிழக்கு ஆசியாவுடனும் பரந்த அளவில் இணைத்தன. 19ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து தமிழ் அடையாளம் மற்றும் தேசிய அடையாளங்களை உருவாக்கிய சமூக மற்றும் அரசியல் இயக்கங்களும் தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்தன.

இந்நூல் இந்தியா மற்றும் இலங்கை ஆகிய இரு தேசிய அரசுகளையும் தனித்தனி ஒப்பீட்டு அலகுகளாக எடுத்துக்கொள்கிறது. தேசிய அடையாளத்தின் கருதுகோள்களும், அவை உருவாக்கும் இனத்துவ இணைவாக்கம், புறக்கணிப்பு நிலைமைகளின் பலம்மிகு மாற்றங்களும் பிராந்திய எல்லைகளுக்குள் அடக்கப்பட்டுள்ளன. சிங்கள - பௌத்த தேசியவாதமும் இந்தியத் தேசியவாதமும் பொருளாதார, சமூக மற்றும் அரசியல் மாற்றங்களின் எல்லை தாண்டிய செயல்முறைகளின் மத்தியில் உருவாக்கப்பட்டன. ஆனால் சிங்கள - பௌத்த தேசியவாதம் இலங்கையில் தமிழர்களை அரசியல் மற்றும் பொருளாதார ரீதியாகப் புறக்கணித்து வந்துள்ளது. இந்தியத் தேசியவாதம் ஒப்பீட்டளவில் தமிழகத்தை இணைத்துள்ளது.

இலங்கைத் தமிழர்கள் தமிழகத் தமிழர்களிடம் ஆதரவு வேண்டி நிற்பதும், தமிழகத் தமிழர்கள் ஆதரவுக்கரம் நீட்டுவதில் ஆர்வம் கொண்டிருப்பதுமான தொடர்பு நிலவிவருகின்றது. இந்தக் கூட்டுமுயலுகை என்பது இரு நாட்டுத் தமிழர்களுக்குமான பொது அரசியல் திட்டமாக அல்லாமல், ஈழத்தமிழர்களின் நலனுக்கான அரசியலை வலியுறுத்தும் நோக்கம் சார்ந்தவை.

அரசியற் கருதுகோள்களாகத் 'தேசம்' மற்றும் 'இனத்துவம்'

தேசியவாதமானது இனத்துவம்சார் புரிதல்களையும் அனுபவரீதியான பகுப்பாய்வை வெளிப்படுத்தும் பரந்த கோட்பாட்டுத்தளத்தையும் கொண்டுள்ளது. அவை நவீன தேச - அரச அமைப்பியல்சார் அரசியலில் எங்கும் காணக்கூடியவையும், தவிர்க்க முடியாதவையுமான தேசம் மற்றும் இனத்துவம் ஆகியவற்றின் அரசியற் கருதுகோள்களாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுகின்றன. இனத்துவத்தின் மையம், மக்களின் இறையாண்மைக் கோட்பாட்டுடன் நெருங்கிய தொடர்பு ஆகியவற்றிலிருந்து தேசம் உருப்பெறுகின்றது. அதுவே தேசிய அரச அமைப்பிற்கான, அரசியல் நியாயத்திற்கான ஒரேயொரு கோட்பாடு. மக்கள் சார்ந்த ஆட்சிமுறைக்கான கோரிக்கை என்பது தற்போது எங்கும் காணக்கூடிய நடைமுறைக் கோட்பாடு. இன்றைய ஆட்சியாளர்கள், எவ்வளவு கொடுமையான ஆட்சியாளர்களாக இருந்தாலும், இறையாண்மையை தங்கள் தேச விருப்பின் வெளிப்பாடாக நியாயப்படுத்துவதைக் காணலாம் என்கிறார் நூலாசிரியர்.

அதிகாரம் நேரடியாக மக்களிடமிருந்து உருவாகுவதை வெகுஜன இறையாண்மை (Popular Sovereignty) வலியுறுத்துகிறது. ஆனால் வெகுஜன இறையாண்மைக் கருத்தியலானது பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலிருந்து பரவலாகவும் விரிவடைந்தும், மக்கள்திரளை ஒரு தேசமாக அடையாளப்படுத்தத் தொடங்கியது. கூட்டு வரலாற்றுப் பின்னணி, கூட்டுக் கலாசாரப் பண்புகள், கூட்டு நிலப்பரப்பின் இணைப்பு என்பவற்றைக் கொண்ட மக்கள் கூட்டத்தை தேசமாக அடையாளப்படுத்தலாம்.

இன மற்றும் தேசியவாதக் கோட்பாடு

பத்தொன்பதாம், இருபதாம் நூற்றாண்டுகளில் மூலதனம், போர், கொலனித்துவ ஆட்சி மற்றும் தொழில்மயமாக்கம் ஆகியவற்றின் ஒன்றோடொன்று இணைந்த செயல்முறைகளின் ஊடாக நிகழ்ந்த மாற்றங்கள் உலகளாவிய ஆள்புல அரசுகளின் (Territorial States) அமைப்பை உருவாக்கின. அதே நேரத்தில் அவை தேசிய அரசுகளாகவும் புரிந்துகொள்ளப்பட்டன. அரசுகள் மற்றும் தேசங்கள் என்பன தத்தமது எல்லைகளுக்குள்ளமைந்த இனத்துவம் மற்றும் தேசியவாதம் ஆகிய செயல்முறைகளின் கூடுதல் அல்லது தற்செயலான பக்கவிளைவுகள் அல்ல; ஆண்ட்ரியாஸ் விம்மர் (Andreas Wimmer: A Swiss sociologist and Professor of Sociology and Political Philosophy) அவர்கள் கூறியது போல், 'அவை (நவீன தேசங்கள்) தன்னியல்பாகவே இன மற்றும் தேசியவாதக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் தங்கியுள்ளன'. அதாவது, அரசியல் பங்கேற்பு, சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமமாக நடாத்தப்படுதல் மற்றும் அரசின் சீரற்ற தன்மையிலிருந்து பாதுகாப்பு, பலவீனமானவர்கள் மற்றும் வறிய மக்களின் கண்ணியம் காப்பாற்றப்படுதல், சமூகநீதி மற்றும் பாதுகாப்பு ஆகியன நவீன தேசங்களின் முக்கிய வாக்குறுதிகளாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன.

உட்சேர்க்கையும் வெளிநிறுத்தலும்

தேசியம் மற்றும் இனத்துவம் ஆகிய சொல்லாடல்கள் உட்சேர்க்கை மற்றும் வெளிநிறுத்தல் (Inclusion and Exclusion) ஆகிய வடிவங்களின் வரையறைகளோடு இணைக்கப்பட்டுள்ளன. பெரும்பாலான தேசிய அரசுகள் கலாசார ரீதியாக பல்வேறு மக்கள் குழுக்களை உள்ளடக்கியவை. இவ்வாறான சூழலில் இது சிக்கலானதும் சர்ச்சைக்குரியதுமான சில கேள்விகளையும் எழுப்பக்கூடியது. அதாவது அரசின் எல்லைகளுக்குட்பட்ட பல்வேறு மொழி, மத, சாதிய அல்லது பிராந்தியக் குழுக்களில் எவை தேசியத்தின் மையங்களாக உள்ளடக்கப்படக்கூடியவை, எவை வெளிநிறுத்தப்படக்கூடியவை என்பது அக்கேள்வியாகும். தேசிய உட்சேர்க்கை மற்றும் வெளிநிறுத்தற் புறச்சூழலில், இனத்துவம்,

சிறுபான்மைத்துவம், சமூகம் மற்றும் சமூகவாதம் போன்ற சொல்லாடல்கள் அரசியல் முக்கியத்துவமும் அர்த்தப்பெறுமதியும் உடையனவாகுகின்றன. தேசிய சமூகத்தின் எல்லைகளை வரையறுப்பதில் உள்ள பிரச்சினைகள், இனத்துவம் மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய பன்முகத்தலைமுறை மக்களை அடையாளம் காணும் வகைகளின் அடிப்படையாக உள்ள வேறுபாடுகளை உள்ளடக்கியவை. மேலும் இந்த வகைகள், அரசியல் முக்கியத்துவம் பெறக்கூடியவை; தேசிய உட்சேர்க்கை, வெளிநிறுத்தல் அல்லது படிநிலை - அடுக்குசார் அடையாளங்களாகவும் மாறலாம்.

வர்க்கம், பாலினம் மற்றும் பாலியல் நோக்குநிலைகளும் (Sexual orientation) தேசிய வெளிநிறுத்தலினதும் ஒடுக்குதல்களினதும் முக்கியமான மற்றும் வன்முறைசார் வெளிப்பாடுகளாக அமையலாம். ஆனால் இனத்துவமாக வரையறுக்கப்பட்ட கூறுகள், தேசியக் கோரிக்கைகள் அரசியற் தன்னாட்சிக்கும் சுயாட்சிக்கும் அடிப்படைகளாக மாறலாம். அரசியல் முக்கியத்துவம் பெறும் இன அடையாளங்கள் வரலாற்று ரீதியாக குறிப்பிட்ட மத, மொழி, சாதி மற்றும் பிற வகைகளின் கலவையை உள்ளடக்கியவை.

பரந்த இனத்துவத் தேசிய இயக்கமாக 'காங்கிரஸ்'

'கொலனித்துவ இந்தியாவில் தமிழர், முஸ்லீம்கள் மற்றும் காங்கிரஸ் ஆகியனவற்றின் தேசியமயமாதல்' எனும் தலைப்பிலான மூன்றாவது அத்தியாயம், காங்கிரஸ் ஒரு பரந்த இனத்துவ தேசிய இயக்கமாக உருவாகிய பின்னணியை விபரிக்கின்றது. அது காங்கிரஸின் நேர்மறையான தொடர்ச்சியான மூன்று முன்னெடுப்புகளின் விளைவு என்ற வாதத்தினை இந்நூல் முன்வைக்கின்றது. கருத்தியல் ஒருங்கிணைப்பு, நலன்களின் இணைப்பு மற்றும் மக்கள் மயப்படுத்தப்பட்ட நேரடி அரசியல் இயங்குநிலை என்பவையே அம்மூன்று முன்னெடுப்புகளாகும்.

காங்கிரஸ் இயக்கத்தின் தோற்றத்திலிருந்து, பிரித்தானியாவிலிருந்து இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற 1947 வரையான அதன் அரசியல் வளர்ச்சி, இரண்டு நிலைகளில்

நோக்கப்படுகின்றது. முதலாவது 1920 வரையானது; இரண்டாவது 1920 - 1947 வரையானது. 1920 வரையான முதற்கட்டம், அரசியற் கோரிக்கைகளை வெளிப்படுத்துவதற்கும் நிறுவப்பட்ட நோக்கங்களுக்கான ஆதரவைப் பெறும் அளவிலும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டன. 1920 முதல் 1947 வரையான இரண்டாவது கட்டத்தில், காங்கிரஸ் தனக்கான மக்கள் ஆதரவை உருவாக்குவதற்காக ஒத்துழையாமை நடவடிக்கைகள் மூலம் மக்கள் போராட்டங்களை அதிகாரபூர்வமாக ஏற்றுக்கொண்டு முன்னெடுத்தது.

தமிழக அரசியலுக்கும் காங்கிரஸிற்குமிடையிலான உறவானது ஒன்றோடொன்று தொடர்புடைய இருகூறுகளால் வடிவமைக்கப்பட்டது என இந்நூல் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. காங்கிரஸின் வெளிப்படையான பல்லின மற்றும் பன்மொழிக் கருத்தியல் - அமைப்புசார் கட்டமைப்பின் வளர்ச்சி, காங்கிரஸிற்கு எதிர்நிலையிலிருந்த திராவிட தமிழ் அரசியலின் முக்கிய கொள்கைகளை ஏற்கமுன்வந்தமை ஆகியன அக்கூறுகளாகும்.

தமிழகத்தில் காங்கிரஸ்

தமிழ்ப் பகுதிகளில் காங்கிரஸ் நேரடி அரசியற் பரப்புரைகளை மேற்கொண்டது. பரந்த இனத்துவ இந்தியத் தேசியவாதத்தை தமிழ்ச் சமூக மற்றும் அரசியற் பரப்பில் நிறுவுவதற்குரிய முக்கிய தளங்களை அமைத்தமை அதன் இரண்டாவது அம்சமாகும்; அதாவது தமிழர்களை உள்ளடக்கிய அரசியல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பரந்த இனத்துவ தேசிய அடையாளத்தை உருவாக்குவதில் காங்கிரஸ் முன்னெடுத்த செயற்பாடுகள். கட்டமைப்புசார் காரணங்களின் விளைவாக அல்லாமல், போட்டி மற்றும் எதிர்மறையான, அமைப்பு மற்றும் இயக்கத்தின் செயல்முறைகளின் விளைவாக இது அமைந்தது. மேலும், இந்தச் செயல்முறைகள் இன ரீதியான பிரிவுகள், தனித்துவங்களை மீறாமல், அதேவேளை அவற்றை விரிவான பரந்த இனத்துவ அரசியலுக்குள் இணைத்தன.

இந்த அத்தியாயம், கொலனித்துவ இந்தியாவில் தமிழ்த் தரப்பு, முஸ்லீம் தரப்பு ஆகியன காங்கிரஸ் இயக்கத்தினை மையப்படுத்திய

வரலாற்று நிகழ்வுகளை ஆராய்கிறது. பரந்த இனத்துவக் கருத்தியலின் ஊற்றுக்கண்ணிலிருந்து அதன் வளர்ச்சி நிகழ்ந்த தளங்களையும், செயற்களங்களையும் பேசுகின்றது. தமிழ் அரசியல் தரப்புகளிடத்திற் செல்வாக்கினைப் பெறமுடிந்த காங்கிரஸினால் முஸ்லீம் அரசியற் தரப்புகளுடன் உறவை ஏற்படுத்த முடியாமற் போனமைக்கான காரணங்களையும் விபரிக்கின்றது. இறுதியாக இந்த அத்தியாயம் காங்கிரஸ் மற்றும் முஸ்லீம் அரசியலின் உறவை விவரிக்கிறது. முஸ்லீம் மக்களின் ஆதரவை நேரடியாகப்பெறும் முயற்சிகளில் காங்கிரஸ் இறங்கவில்லை. தமிழர்களுடன் ஒப்பிடும்போது கருத்தியல் மற்றும் அமைப்புசார் முறையில் காங்கிரஸோடு முஸ்லீம்கள் இணைக்கப்படவில்லை.

முஸ்லீம் தேசியவாதம்

19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் இந்திய அரசியலில் முஸ்லீம்கள் தனித்துவமான சமூக அரசியற் குழுவாகவும், தேசியக் குழுவாகவும் இருந்தனர். 1892 இல் மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பில் இந்தியாவின் மக்கள் தொகையில் முஸ்லீம்கள் ஏறத்தாழ இருபது வீதமாக இருந்தனர். ஆனால் மாநிலங்களுக்கிடையில் அவர்களின் பரம்பல் சமநிலையில் இருக்கவில்லை. பெரும்பாலானவர்கள் வங்காளத்தில் வாழ்ந்தனர்; பஞ்சாபிலும் முஸ்லீம் பெரும்பான்மை இருந்தது. அத்தோடு பல்வேறு பிராந்தியங்களில் சமூக மற்றும் கலாசார ரீதியாக முஸ்லீம் மக்கள் முக்கியமான சிறுபான்மையினராக இருந்தனர்.

மொழி, சாதி, கலாசாரம் மற்றும் பொருளாதார நிலைகளின் அடிப்படையில் முஸ்லீம் மக்கள் மத்தியிற் பிளவுகள் நிலவியது. இந்துக்கள் - முஸ்லீம்களுக்கிடையிலும் பிளவுகள் நிலவின. இந்த மாறுபட்ட குழுக்களை ஒன்றிணைக்கும் தனித்துவ முஸ்லீம் அடையாளம்சார் கருத்தியலின் அடிப்படையில், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் முன்னெடுக்கப்பட்ட நவீன அரசியல் செயற்பாட்டிற்கான தாக்கங்கள், மூன்று செயற்பாடுகளிலிருந்து தோன்றின: முஸ்லீம் மறுமலர்ச்சியும் சீர்திருத்த இயக்கங்களும் - பிரித்தானிய ஆட்சியின் கூட்டு அறிவிப்புகள் - பிராந்திய, வர்க்கப் பிரிவுகள், வேறுபாடுகளை மீறிய அரசியல்

அடையாளத்தை உருவாக்க முஸ்லீம் தலைவர்கள், அறிவுஜீவிகள் மேற்கொண்ட முயற்சிகள். இவையே அம்மூன்று தளங்களிலான செயற்பாடுகளாகும்.

தனித்துவ அடையாளத்திற்கான மறுமலர்ச்சியும் சீர்திருத்தமும்

சையித் அகமது (Saiyid Ahmed: 1786-1831) மற்றும் அவரது ஆதரவாளர்களில் ஒருவரான வட இந்தியாவின் ஹாஜி ஷரியத்துல்லா (Haji Shariatullah: 1781-1840) மற்றும் அவரது மகன் துடு மியான் (Dudu Miyan: 181-962) ஆகிய முஸ்லீம் கல்வியாளர்களும் சீர்திருத்தவாதிகளும் வங்காளத்தில் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள், இஸ்லாமியத்தை சீர்திருத்தத்தின் பாதையை நோக்கி, ஒரு தெளிவானதும் வேறுபட்ட மத அடையாளத்தில் ஒருங்கிணைக்க முயன்றதாக ஆய்வாளர் 'Peter Hardy' அவர்களின் ஆய்வு மேற்கோள்காட்டுகின்றது. இந்து சீர்திருத்த இயக்கங்களுக்கு மாறாக, முஸ்லீம் சீர்திருத்தவாதிகள் தங்கள் செய்திகளை (பரப்புரைகளை) உயரடுக்கு அல்லாத குழுக்களை நோக்கி முன்னெடுத்துச் சென்றனர். சையித் அகமதுக்கு, சிறு நில உரிமையாளர்கள், ஆசிரியர்கள், சிறு கடை உரிமையாளர்கள் மற்றும் சிறிய அதிகாரிகள் ஆகியோர் ஆதரவளித்தனர் எனப்படுகின்றது.

இஸ்லாமிய சீர்திருத்தவாதிகள், ஓர் இஸ்லாமிய சமூக மற்றும் மதக் கூட்டுறவை ஒருங்கிணைக்க முயன்றபோது, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் இருந்து பிரித்தானிய அதிகாரிகள், அகில இந்திய முஸ்லீம் மதக் கூட்டுறவையும் முஸ்லீம் அரசியல் ஆர்வத்தையும், நிர்வாக நடைமுறைகளிலும் அதிகாரபூர்வத் தொடர்புகளிலும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தொடங்கினர். இது முதலில், 1871இல், இந்திய அரசாங்கத்தின் ஒழுங்குமுறையில் கவனப்படுத்தப்பட்டு, முஸ்லீம் கல்விக்கு அதிகாரபூர்வ ஆதரவையும் வழங்கியது.

பிரித்தானிய ஆட்சியில் முஸ்லீம்களின் நம்பகத்தன்மையை ஊக்குவிக்கும் ஒரு தீர்மானம் 1871 இல் நிறைவேற்றப்பட்டது. பிரித்தானிய ஆட்சியின் கீழ் முஸ்லீம்கள் அனைத்து வகையிலும் ஒடுக்கப்பட்ட ஒரு இனமாக வகைப்படுத்திய அறிக்கையும் அதே ஆண்டு

வெளிவந்தது. இந்த மதிப்பீடு வெகுசில முஸ்லீம் குழுக்களுக்கு மட்டுமே பொருந்தியிருந்தாலும், இந்துக்களுடன் ஒப்பிடுகையில் முஸ்லீம்கள் 'பின்னடைந்த' நிலையில் உள்ளனர் என்ற பொதுவான மதிப்பீடாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

இந்த ஒப்பீடு முக்கியமானது, மேலும் 1871 தீர்மானத்திற்கு பிறகு, 1873 மற்றும் 1885 இல் இரண்டு கூடுதல் அரசாங்கத் தீர்மானங்கள் முஸ்லீம் கல்விக்கான அதிகாரபூர்வ ஆதரவை அங்கீகரித்தன. 1882 இல் முதல் உள்ளூர் அதிகாரிகளுக்கான தேர்தல்களின் அறிமுகம், முஸ்லீம் வாக்காளர்களுக்கான தனித்துவமான தேர்தல் தொகுதிகளையும் உருவாக்கியது. இதனால் முஸ்லீம்களுக்குத் தனித்துவமான அரசியல் வாக்காளர் தொகுதியும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் பல்வேறு இயக்கங்களுக்கு ஊடாகவும், பிரித்தானிய ஆட்சிக்கு ஊடாகவும் முஸ்லீம் தேசியவாதம் வளர்ச்சியடைந்தமையையும் இந்த அத்தியாயம் விவரிக்கின்றது. சையித் அகமது மற்றும் ஹாஜி ஷரியத்துல்லா போன்ற தலைவர்களின் தலைமையில் முஸ்லீம் சீர்திருத்த இயக்கங்கள் உருவாகின. அவை இந்துக்களுடன் முஸ்லீம்கள் பகிரந்துவந்த பண்பாட்டுப் பழக்கவழக்கங்களை நிராகரித்து, ஒரு தனித்துவமான மத அடையாளத்தை ஒருங்கிணைக்க முயன்றன. அதேசமயத்தில், பிரித்தானிய ஆட்சியாளர்கள் ஒரு அகில இந்திய முஸ்லீம் அரசியல் அடையாளத்தை அங்கீகரிக்கத் தொடங்கினர் என்பதையும் இவ் அத்தியாயம் விளக்குகின்றது.

காலனித்துவ இலங்கையில் சிங்களம், தமிழ் தேசியமயமாதல்

இலங்கையில், பரந்த இனத்துவ அரசியல் தளத்திற்குரிய செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்படாமையால் அத்தகு தளம் உருவாகவில்லை. இலங்கைத் தேசியக் காங்கிரஸ் (Ceylon National Congress - CNC) மற்றும் இலங்கை தேசிய சபை (Ceylon National Association - CNA) போன்ற அமைப்புகள் நாடு தழுவிய பரந்த இனத்துவ ஆதரவை உருவாக்குவதற்குரிய தொடர் அரசியல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடவில்லை. இதன் விளைவாக, அவை எளிதில் புறக்கணிக்கப்பட்டு, புதிய அமைப்புகளால் மாற்றீடு செய்யப்பட்டன. 1947 ஏப்ரல் மாதத்தில்,

சோல்பரி அரசியலமைப்பின் (Soulbury Commission) கீழ் நடைபெறவிருந்த முதலாவது தேர்தலுக்கான முன்னாயத்தமாக, டி.எஸ். சேனநாயக்க இலங்கை தேசிய காங்கிரஸினைப் புறக்கணித்து ஐக்கிய தேசியக் கட்சியினை (UNP) உருவாக்கினார். CNC இன் பெரும்பாலான நாடாளுமன்ற வேட்பாளர்கள் தமது ஆதரவை UNP இற்கு வழங்கினர். 1947 தேர்தலில் 95 மொத்தப் பாராளுமன்ற ஆசனங்களில் 42 ஆசனங்களை UNP வெல்ல இது வழிகோலியது. UNP, தேசிய அடையாளம் மற்றும் தேசிய நலன்களில் மேம்பட்ட கட்டமைப்பைக் கொண்டிருக்கவில்லை. முக்கியமாக உள்ளூர் அரசியல்வாதிகளின் நலன்களை ஒருங்கிணைக்கும் கருவியாக அது செயற்பட்டது. சேனநாயக்கவைப் பிரதமராக ஆக்குவதே கட்சியின் முதன்மை இலக்காக இருந்தது.

பரந்த இனத்துவ அரசியல் தோல்வி

இந்தியாவை விடப் பல சாதகமான சூழல்களையும் வாய்ப்புகளையும் கொண்டிருந்த இலங்கைத் தீவில் பரந்த இனத்துவ அரசியல் தோல்வியடைந்தது. இந்தியக் காங்கிரஸ் தலைமைகளுக்கும் இந்தியாவின் முஸ்லீம் சமூகத்திற்குமிடையிலான கூட்டுறவு நல்லமுறையில் இல்லாதபோதும், பரந்த இனத்துவ அரசியல் வடிவத்தைக் கட்டமைப்பதற்கு தமிழக அரசியற் சக்திகள் மற்றும் தமிழ் இயக்கங்கள், அமைப்புகள் மையமாக இருந்தன. இலங்கைத் தமிழ்ச் சகோதரர்களான பொன். இராமநாதன், பொன். அருணாசலம் ஆகியோர் இலங்கை தேசிய காங்கிரஸ், இலங்கை தேசிய சபை ஆகிய கட்சிகளைத் தோற்றுவிப்பதில் முதன்மைப் பங்கினை வகித்திருந்தனர். இரண்டு அமைப்புகளும் பரந்த இனத்துவ அரசியலை முதன்மைப்படுத்த முயன்றன. பின்னர் குறிப்பிட்ட ஒரு காலத்திற்கு, யாழ்ப்பாண அரசியல் இளைஞர் காங்கிரஸின் (Youth Congress) மேலாண்மைக்கு உட்பட்டிருந்தது. அது காலனித்துவ எதிர்ப்புத் தேசியவாதத்தின் பரந்த இனத்துவ, வெகுஜன இயக்கத்தினை உருவாக்க முனைந்தது. இலங்கைத் தீவின் வரலாற்றில் இளைஞர் காங்கிரஸின் ஒரே காலனித்துவ எதிர்ப்பு மக்கள் போராட்டம் 1931 இல் நிகழ்ந்தது. இது இந்தியக் காங்கிரஸ் தன்னை அமைப்பு ரீதியாகவும், மக்கள் ஆதரவு ரீதியாகவும் கட்டியெழுப்ப மேற்கொண்ட காலனியாதிக்க எதிர்ப்பு மக்கள் போராட்டங்களுடன் ஒப்பிடக்கூடியது.

எனினும், இந்த நடவடிக்கைகள் சிங்களவர், தமிழர்களிடையே பரந்த அடிப்படையிலான இணைவாக்கங்களை ஏற்படுத்தவில்லை. மாறாக இரண்டு முரண்பாடான அரசியல், முற்றிலும் மாறுபட்ட தேசிய அடையாளம் மற்றும் தேசிய நலன்களின் கருத்துகளை மையப்படுத்திக் கட்டமைக்கப்பட்டது. டி.எஸ். சேனநாயக்கவின் தலைமையையும், UNP கட்சியினையும் ஆதரித்த முஸ்லீம் மற்றும் தமிழ் அரசியல்வாதிகள், பரந்த இனத்துவ தேசிய அடையாளத்தை உருவாக்குவதை விரும்பாமல் பெரும்பான்மைச் சிங்கள ஆட்சியை ஏற்றுக்கொள்கின்ற நிலைப்பாட்டில் இருந்தனர். இலங்கைத் தீவின் தேசிய அடிப்படையாகச் சிங்கள - பௌத்தத்தை முன்வைத்தமை, தமிழர் மத்தியில் எதிர்ப்புகளைத் தோற்றுவித்தது. சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலத் தமிழ் அரசியல், சமஸ்திக் கட்சியின் (Federal Party) செல்வாக்கிற்குக் கீழ் இருந்தது. இது தமிழரும் சிங்களவரும் தீவின் சமமான பூர்வீக மக்கள் என்ற கருத்தைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்தியது. தமிழ் அரசியலின் இந்த நிலைப்பாட்டுக்கும் - இலங்கை அரச இயந்திரத்தில் திட்டமிட்ட வகையில் உள்ளிணைக்கப்பட்ட சிங்கள - பௌத்தக் கட்டமைப்புக்கும் இடையே முரண்பாடுகள் கூர்மையடைந்தன. இந்த முரண்பாட்டின் கூர்மையே சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய தசாப்தங்களில் தீவின் அரசியலின் மையக்கூறாக மாறியது என நான்காவது அத்தியாயத்தில் விவரிக்கப்படுகின்றது.

இலங்கை: 1920 வரையான இனத்துவ மற்றும் தேசிய அரசியல்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தோற்றம்பெற்ற பரந்த இந்தியத் தேசியவாதமானது மறுமலர்ச்சி மற்றும் சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளின் மூலம் தனித்துவத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு அடையாளங்களையும் நலன்களையும் ஏற்கின்ற வகையில் கட்டமைக்கப்பட்டமையை இந்நூலின் இரண்டாவது அத்தியாயம் விவரித்தது. இதற்கான அடிப்படைக் காரணி 1885 இலிருந்து 1920 வரையான காலத்தில் காங்கிரஸால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட அதன் தொடர்ச்சியறாத செயற்பாடுகளாகும். காங்கிரஸின் செயற்பாடுகள் அதன் எதிர்ப்பாளர்கள் மற்றும் ஆதரவாளர்கள் மத்தியில் அதனை இந்தியாவின் ஒரு தவிர்க்கமுடியாத அரசியல் சக்தியென நிறுவியது. ஆனால் இதே காலப்பகுதியில் இலங்கையில் பரந்த இனத்துவத் தேசிய அமைப்புகள்

தோன்றத்தவறியதோடு, கருத்தியல் மற்றும் நலன்களின் அடிப்படையிலான கூட்டிணைவுகளும் நேரடிச் செயற்பாடுகளும் நிகழவில்லை.

19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் சிங்கள மற்றும் தமிழ் அரசியற் தரப்புகளின் ஆதரவோடு பரந்த இனத்துவ இலங்கைத் தேசிய அமைப்புகளை நிறுவும் முயற்சிகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. சில தேசிய இயக்கங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. 1888இல் இலங்கைத் தேசியச் சங்கம் (Ceylon National Association - CNA), 1918இல் இலங்கைத் தேசியக் காங்கிரஸ் (Ceylon National Congress - CNC), 1932 இல் சுதந்திர லீக் (Liberal League) ஆகியன உருவாக்கப்பட்டன. சுதந்திர லீக், 1920இற்கு முந்தைய இந்தியக் காங்கிரஸினை ஒத்ததாக, மனுக்கொடுத்தல், கூட்டங்களை நடாத்துதல் எனவாகத் தமது இயங்குதலை மட்டுப்படுத்திக்கொண்டது. நேரடியான கள அரசியல் அல்லது மக்கள் திரள் அரசியலை முன்னெடுப்பதைத் தவிர்த்தது. மறுபுறத்தில் 1905 காலப்பகுதியில் இலங்கை சீர்திருத்த சமூகம் (Ceylon Reform Society), 1924 இல் யாழ் இளைஞர் காங்கிரஸ் (Jaffna Youth Congress) ஆகியனவும் உருவாக்கம் பெற்றன.

இளைஞர் காங்கிரஸானது, காங்கிரஸின் தீவிரப் பிரிவினை ஒத்ததாக, சமூகச் சீர்திருத்தம் மற்றும் பண்பாட்டு வடிவங்களின் மறுமலர்ச்சி ஆகியன அரசியல் விடுதலைக்கு அவசியமான கூறுகள் என்பதை வலியுறுத்தியது.

இளைஞர் காங்கிரஸ் நேரடிக் கள அரசியலில் இறங்கியது. அது பரந்த இனத்துவத் தேசிய அமைப்பிற்குரிய கூறுகளைக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் நிலைகொள்முறையில் செயற்பாடுகளை ஒருங்கிணைக்கும் அமைப்புசார் கட்டமைப்பினை அது கொண்டிருக்கவில்லை.

திக்குகள் எட்டும் தொடரின் அடுத்த பகுதியில் இந்நூலின் மிகுதி அத்தியாயங்களை நோக்குவோம். அவை பின்கொலனித்துவ இந்தியாவில் 'தேசத்திற்குள் தமிழர்கள்', பின் கொலனித்துவ இலங்கைக்குள் 'தேசத்திற்கு அப்பால் சிங்களவர்களும் தமிழர்களும்', 'இலங்கையின் உள்நாட்டுப் போரின் தொடக்கம்', 'உள்நாட்டுப் போரின் முடிவு', 'சமகாலத் தமிழ்த் தேசியவாதம்' ஆகிய தலைப்புகளைப் பற்றிப் பேசவுள்ளது.

கிழக்கிலங்கை இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் செறிந்து வாழ்கின்ற பிரதேசமாகும். இங்கு வாழ்கின்ற முஸ்லிம்களின் பண்பாட்டுக்கூறுகள் மட்டக்களப்புத் தமிழர்களின் பண்பாட்டுக் கூறுகளோடு பல விடயங்களில் ஒத்ததாகவும் வேறுப்படும் காணப்படுவதோடு பிற முஸ்லிம் பிராந்திய கலாசாரகூறுகளிலிருந்தும் தனித்துவமாகக் காணப்படுகின்றன. கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்கள் கிழக்கின் பூர்வ பண்பாட்டுக்கூறுகளை தமது மத நம்பிக்கைக்கு ஏற்ப மதத்தின் அடிப்படைக்கூறுகளில் பாதிப்பு ஏற்படாத வண்ணம் பண்பாட்டுக்கட்டமைப்பை தகவமைத்துக்கொண்டனர். இப்பண்பாட்டுப்பற்றுமலர்ச்சியின் கூறுகளை கலந்துரையாடுவதாக 'கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் பண்பாட்டசைவுகள்' என்ற இக்கட்டுரைத்தொடர் அமையும். இதன்படி, கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் தாய்வழி குடிமரபு முறை, முஸ்லிம் குடிவழிமரபில் உள்ள மாற்றங்கள், கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் திருமண சம்பிரதாயங்கள் அவற்றில் தற்காலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்கள், பாரம்பரிய பரிசார முறைகள், உறவுமுறைகள் மற்றும் குடும்ப அமைப்புகள், உணவுமுறைகள், ஆடை அணிகலன்களும் மரபுகள், வீடுகள் மற்றும் கட்டடக்கலை மரபுகள், பாரம்பரிய அனுஷ்டானங்கள், கலைகள் எனப் பல்வேறு விடயங்கள் தொடர்பில் இந்தத் தொடர் பேசவுள்ளது.

எம். ஜி. எம். சாக்கீர்

அம்பாறை மாவட்டம் சம்மாந்துறையைச் சேர்ந்த முஹம்மட் சாக்கீர் அவர்கள் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் மருத்துவ ஆய்வுகூட விஞ்ஞானமாணி (சிறப்பு) பட்டம் பெற்றவர் தற்போது மருத்துவ ஆய்வுகூட தொழில்நுட்பவியலாளராக பணிபுரிகிறார்.

வரலாறு, பண்பாட்டு ஆய்வு, நாட்டாரியல், ஆவணப்படுத்தல் போன்ற துறைகளில் தீவிரமாக இயங்கி வருபவர். இவரது 21வது வயதில் 'சம்மாந்துறை பெயர் வரலாறு' என்ற ஆய்வு நூலை வெளியிட்டார், சம்மாந்துறை பெரியபள்ளிவாசல் வரலாற்று ஆவணப்படம் போன்றவற்றிற்கு வசனம் எழுதியுள்ளார்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக முஸ்லிம் மஜ்லிஸின் இன்கிலாப் சஞ்சிகை மீளுருவாக்க குழுவின் முன்னோடியான செயற்பாட்டாளரான இவர் 2019 இல் வெளியான சம்மாந்துறை வரலாறும் வாழ்வியலும் எனும் நூலின் பதிப்பாசிரியர்களிலொருவரும் கட்டுரையாசிரியருமாவார். இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாறு, கலை, பண்பாடு, முதலான கருபொருள்களில் கட்டுரைகள் பல எழுதியுள்ளார்.

கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் திருமண நடைமுறைகள்

1

பே

ராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் பண்பாடு பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், “பண்பாடு என்பது உண்மையில் மானிடவியல், சமூகவியல் நிலைப்பட்ட ஒரு வாழ்வியற் களம். அன்றாட வாழ்க்கை உறவுமுறைகள், விவாகம், பிள்ளை வளர்ப்பு, மரணம், உணவுவகை, ஆடை - ஆபரணங்கள், வைபோகம், சடங்கு இவற்றினூடாகத் தோன்றுகின்ற ஒரு மனநிலை” என்பார்.

கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் பண்பாட்டு அடிப்படைகளை இரண்டாகப் பகுக்கலாம்.

1. உலகுதழுவிய இஸ்லாமிய மார்க்கத்தின் வாழ்வொழுங்கு சார்ந்த விடயங்கள் - இவை பண்பாடுக்கூறுகளிற்கான அடிப்படை விதிகளை வழங்குகின்றன.

எடுத்துக்காட்டாக: உண்ணும்போது, நகம் வெட்டும்போது, உறங்கும்போது பின்பற்றும் நடைமுறைகள் போன்று அனைத்து வாழ்வியலம்சங்களுக்குமான பொதுவான வரையறைகள்.

2. பிராந்தியப் பண்பாட்டுக்கூறுகள் சார்ந்தவை - இவை தாம் வாழுகின்ற பிரதேசத்தின் காலநிலை, புவியியல் காரணிகளாலும் பின்பற்றும் நடைமுறைகளாலும் மரபாகப் பின்பற்றப்பட்டு வருபவை.

இப்பண்பாட்டுக்கூறுகள் எவையும் பிறப்புச் சார்ந்து வருபவையன்றி; சமூகத்தின் ஒரு அங்கத்தவராகக் கற்றுக்கொள்வதாலும், பின்பற்றுவதாலும் பெறப்படுகின்ற விடயங்களும் நடத்தைகளும். கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் திருமணப் பண்பாடுகள் சார்ந்து இக்கட்டுரைத் தொடரில் வரும் வழக்கங்களும் மேலுள்ளவாறாகவே காணப்படுகின்றன.

ஏனைய மனித சமுதாயங்களைப்போல இவர்களின் பண்பாட்டுப் படிமலர்ச்சியிலும் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்த வண்ணமே காணப்படுகின்றன. அதிபண்பட்ட இயல்புகளை (Ideal) நோக்கி நகர்வதே இலட்சியமான பண்பாட்டின் இலக்காகும். அதேவேளை இவ்வியல்புகளை பக்கச்சார்பான

அளவுகோல்களால் அளவிடமுடியாது என்பதும் குறிப்பிடவேண்டியது.

இக்கட்டுரை, வழக்கொழிந்ததும் நடைமுறையிலிருப்பதுமான திருமண நடைமுறைகளைப் பற்றி உரையாடுகின்றது. இவற்றின் சரி - பிழை, மூடநம்பிக்கைகள் - மரபுகள் பற்றித் தீர்ப்பு வழங்குவதாக இது அமையாது; அன்றி, மூதாதையர்களின் வாழ்வொழுங்கிலிருந்து பாரம்பரியமாகப் பின்பற்றப்பட்ட நடைமுறைகளின் பதிவாகவே காணப்படும்.

இஸ்லாமியத் திருமண நடைமுறைகள்

“உங்களில் யார் பராமரிப்புச்செலவுக்குச் சக்தி பெற்றுள்ளாரோ அவர் திருமணம் செய்துகொள்ள வேண்டும். திருமணம், பார்வையைத் தாழ்த்துவதோடு, வெட்கத்தலங்களையும் பாதுகாக்கிறது” என்று முஹம்மது நபிகள் (ஸல்) போதித்துள்ளார்கள் (நூல்: புகாரி - 1905, 50-65, 50-66).

இஸ்லாம், திருமணத்தை வலியுறுத்துகின்ற அதேவேளை துறவறத்தை அனுமதிக்கவில்லை.

மணமகன், மணமகள், வலி (மணப்பெண்ணின் பொறுப்புதாரர்), ஈஜாப் - கபூல் (திருமண ஒப்பந்த மொழிதல்), இரு சாட்சிகள் ஆகியவை இஸ்லாமியத் திருமணத்திற்கான அவசியமான அம்சங்களாகும். திருமண ஒப்பந்தத்தின் பின்னர் மணமகன் மணமகளுக்கான மணக்கொடையை (மஹர்) வழங்குவதும் கட்டாயமானது.

இவைதவிர திருமணம் எளிமையாக நடாத்தப்படுவதும், திருமண விருந்து (வலீமா) கொடுக்கப்படுவதும் விரும்பப்படுகின்றன.

முஸ்லிம் திருமணங்கள், இவற்றோடு பல்வேறு கலாசார அம்சங்களை

இணைத்துக்கொண்டுள்ளன. இவை சுதேசியப் பண்பாடுகளுடன் அராபிய, பாரசீக, தென்னிந்தியப் பண்பாட்டுக்கூறுகள் பலவற்றினைக் கொண்டமைந்த செழுமையானதும் தனித்துவமானதுமான நடைமுறைகளாகும்.

திருமண நிகழ்வு பல்வேறு வழங்கங்களை கொண்ட ஒரு தொடர் வைபவமாகும். இவற்றைக் கீழ்வரும் உபதலைப்புகளில் ஒவ்வொன்றாக நோக்கலாம்:

- கலியாணம் பேசுதல்
- அடையாளம் போட்டு வைத்தல்
- திட்டக்கட்டுதல்
- பெண்பார்க்கப் போதல்
- மதுரமொண்டி (மருதாணி) போடுதல்
- கலியாண அழைப்பு
- திருமண வீட்டு ஆயத்தங்கள்
- காவின் எழுதுதல்
- ஒலி (வலி) சொல்லுதல்
- மாப்பிள்ளை அழைத்து வருதல்
- தாலிகட்டுதல்
- கூறை மாற்றுதல்
- மறவணை அலங்காரம்
- பஜா (திருமண வீட்டு இசை நிகழ்ச்சிகள்)
- மறவணைச்சாப்பாடு
- பச்சப்படி கொண்டுசெல்லல்
- நாள்வட்டா கொண்டுபோதல்
- வட்டா கொண்டுபோதல்
- கால்மாறிப் போதல்
- ஆறுமாதச் சோறு

கிழக்கிலங்கையில் முஸ்லிம்கள் திருமணத்தை 'கலியாணம்' என்றே அழைப்பர். திருமண அழைப்பிதழ்களில் 'நிக்காஹ்' என்ற அரபுச் சொல்லையும், ஆவணங்களில் 'விவாகம்' என்ற சொல்லையும் பயன்படுத்துகின்றனர். ஆயினும் தற்கால அழைப்பிதழ்களில் 'திருமணம்' என்ற சொல்லே பெரிதும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

இஸ்லாமிய வரன்முறைகளுக்கு அமைவாக, உடன்பிறந்த சகோதர சகோதரிகளும் பால்குடிச் சகோதரர்களும் திருமணம் முடிக்கத் தடைசெய்யப்பட்டுள்ள அதேவேளை, தாயின் சகோதரர்களின் பிள்ளைகளையும், தந்தையின் சகோதரர்களின் பிள்ளைகளையும் திருமணம் முடிக்க அனுமதி உள்ளது. எனினும் கிழக்கிலங்கையில் தாயின் சகோதரியின் (பெரியம்மா - சின்னம்மா) பிள்ளைகளையும், தந்தையின் சகோதரனின் (பெரியப்பா -

சித்தப்பா) பிள்ளைகளையும் திருமணம் முடிக்கும் வழக்கம் பொதுவாக இல்லை. மிக அரிதாக சில திருமணங்களே நடைபெற்றுள்ளன. இதைக்குறிக்கும் 'மாச்சக்காரனுக்கு சாச்சாட்ட கலியாணமாம்' என்ற பழமொழியொன்றும் கிழக்கிலங்கையில் வழக்கில் உள்ளது.

அதேவேளை முஸ்லிம் தாய்வழிக்குடிகளில் ஒரே குடிக்குள் திருமணம் முடிப்பதும் தவிர்க்கப்பட்டு வந்துள்ளது. ஒரே குடியினர் சகோதர உறவுக்காரர்களாகவே பழகி வந்துள்ளனர். மேலும், மணமகனின் சகோதரியை மணமகனின் சகோதரருக்கு திருமணம் செய்து வைத்தலை, அதாவது இரண்டு குடும்பங்களும் தங்களுக்குள் இன்னொரு திருமண உறவை ஏற்படுத்திக்கொள்ளாதலை 'குண்டாமாத்து' என்று அழைப்பர். இது அரிதாகச் சில குடும்பங்களில் நடந்தாலும், இவ்வகைத் திருமணங்களை மக்கள் பெரிதும் விரும்புவதில்லை.

மாமா, மாமியின் பிள்ளைகளை திருமணம் முடிக்கும் வழக்கம் அதிகமாகக் காணப்பட்டுள்ளது. இதனை, 'வைக்கோலில் விளைந்ததை வைக்கோலில் கட்டுதல்' என்பர். பரம்பரைச் சொத்துகள் குடும்பத்துக்குள்ளேயே பேணப்படவேண்டும் என்பதற்காக குடும்பத்திற்குள்ளேயே திருமணம் முடிப்பதை இவ்வாறு குறிப்புணர்த்துவார்கள்:

"கலியாணம் கேட்டு கனக்க இடம் வந்திரிக்கி மாமி மகள நான் மணப்பதுதான் சத்தியங்கா!" விவாக வயது பெரும்பாலும் குறைவாகவே காணப்பட்டுள்ளது. பெண்கள் 7 - 16 வயதிற்குள்ளும், ஆண்கள் 15 - 20 வயதிற்குள்ளும் திருமணம் செய்திருப்பார்கள்.

கலியாணம் பேசுதல்

திருமணப் பேச்சுவார்த்தைகள் சம்பந்தம் பேசுதல் என வழங்கப்படுவதோடு, மணமக்களின் பெற்றோருக்கிடையிலான உறவுமுறை 'சம்பந்தி' முறை என்றும் வழங்கப்படும். செல்வாக்கு, ஆதனபாதனங்கள், கைக்கூலிச் சீதனம், தாயதிகள், மந்தைகள் பற்றியும்; பெண்ணின் குணநலன்கள், கல்வி, மார்க்கப்பற்று, அழகு பற்றியும் தங்களுக்குத்

வட்டாவும் செப்புப்பெட்டிகளும்

தொரிந்த குடும்ப நண்பர்கள் மூலம் மாப்பிள்ளையின் வீட்டுக்குப் பெண்ணின் குடும்பம் செய்திகளை அனுப்பி திருமண ஒப்புதலுக்கானதும், முறைப்படி பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதற்குமான அடியை முதலில் எடுப்பார். மாப்பிள்ளை வீட்டார் இரண்டு மூன்று நாட்கள் தாமதித்தபின் தங்களது முடிவையும் அறிவிப்பார்.

இந்தத் தாமதகாலத்தில் பெண் வீட்டையும், பெண்ணையும் பார்த்து வருவதற்காக மாப்பிள்ளை வீட்டார் சில பெண்களை அனுப்பிப் பரிசோதிப்பார்கள். அவர்கள் வீடு, வாசல், அடுக்களை, அங்க லட்சணங்கள், விருந்தோம்பல் என அத்தனையும் நோட்டமிட்டு மாப்பிள்ளை வீட்டுக்கு அறிவிப்பார்கள். இவற்றில் திருப்தியடைந்தால் மாப்பிள்ளை வீட்டார்கள் பெண் வீட்டாருக்கு செய்தி அனுப்பி, திட்டக்கட்டுவதற்கு நாள் சொல்லி அனுப்புவார்கள்.

திருமணத்தை சில மாதங்கள் தள்ளி நடத்துவதாக உத்தேசம் இருந்தால், மாப்பிள்ளை வீட்டுப் பெண்கள் பெண்வீட்டுக்குச் சென்று ஒரு மோதிரம் அல்லது கைப்பட்டியை அணிவித்து சில பரிசுப் பொருட்களையும் வழங்கிவிட்டு உபசாரங்களின் பின்னர் விடைபெறுவார்கள். இது பெண்ணிற்கு அடையாளம் போடுதல் எனப்படும். இது, குறித்த பெண்ணின் வீட்டிற்கும் மாப்பிள்ளையின் வீட்டிற்கும், இதற்குப் பின்னர் யாரும் திருமணப்

பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்தச் செல்லத் தேவையில்லை என்பதை குறிப்புணர்த்துவதற்காக நடைபெறுவதாகும்.

திட்டக்கட்டுதல் (Engagement)

திட்டக்கட்டுதல்/ திட்டங்கட்டுதல் என்பது முறையாக திருமண நாளினை ஊருக்கு அறிவிக்கும் நிகழ்வாகும். இது ஆண்களின் வைபவமாகும். பெண்வீட்டிலிருந்து நெருங்கிய உறவினர்களும், அயலில் உள்ள ஆண்களுமாக மாப்பிள்ளை வீட்டிற்குத் திருமணம் பேச்சுசெல்லும் நிகழ்வாகும்.

இதேபோன்ற நடைமுறை மட்டக்களப்புத் தமிழர் திருமணங்களிலும் காணப்படுகின்றது (தில்லைநாதன் சா. 2015).

ஏற்கனவே பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்றிருப்பினும் ஊர் ஆண்கள் முன்னிலையில் பேச்சுவார்த்தைகளை நிகழ்த்திக்காட்டும் ஒருவகைப் பாவனையாக இதனைக் கொள்ளலாம். இவ்வைபவத்தில் ஆண்கள் வெறுங்கையுடன் செல்லாமல் இருக்க, செப்புப்பெட்டிகள் தயார் செய்யப்படும். இவற்றோடு பிரதானமாக வட்டா (வெற்றிலைத்தட்டம்) கொண்டு செல்லப்படும். இதில் பல மரபுகள் பின்பற்றப்படுவதுண்டு.

திட்டக்கட்டு வட்டா

வட்டா என்ற வழக்குச் சொல் வெற்றிலைத்தட்டத்தைக் குறிப்பதாயினும் வைபவ வட்டாக்கள் வெற்றிலை, பாக்கோடு இன்னபிற பொருட்களையும் கொண்டு தயார் செய்யப்படும். செம்பிலான அரசிலைத் தூக்கங்களைக் கொண்டதான ஒற்றைக்கால் தாங்கியை உடைய வட்டா பெறப்பட்டு தேசிக்காய், சாம்பல் பூசிப் பளபளக்க மினுக்கப்படும். பெண்ணின் தாய்மாமன், மூத்த மச்சான் மற்றும் அனுபவமுள்ள வயதான நபர்கள் பெண்வீட்டின் பாய் விரிக்கப்பட்ட மண்டபத்தில், தரையில் இருந்து வட்டாக் கட்டுவார்கள்.

வட்டாவிற்காக அழகாத பரந்த பெரிய இலைகளையுடைய நீர்வெற்றிலைப் பசுளிகளை எடுப்பார்கள். நெட்டியுடன் (காம்பு), வெற்றிலை முகம் வெளித்தெரிய, காம்புகள் தட்டத்தின் வெளியில் நீட்டியிருக்கும் வண்ணம் பிஸ்மிச் சொல்லி வெற்றிலை அடுக்கப்படும். இவ்வெற்றிலைகளோடு, வைக்கப்படும் பாக்கு, திராட்சைக்கனி, வாழைப்பழம் உட்பட அனைத்தும் ஒற்றை எண்ணிக்கையில் வைக்கப்படும்.

வெற்றிலை அடுக்கியதன் பின்னர், பாக்கு 21, 21 கோழிச்சூடன் வாழைப்பழம் உள்ள பெரிய சீப்பு, ஏலக்காய், கறுவா, கராம்பு, சுக்கிரிப்பல்லி, கஸ்தூரி மஞ்சள், சாதிக்காய், சாதிப்பத்திரி, கற்கண்டு, உலர்ந்த திராட்சை, பேரிச்சை, சீனி, தேயிலை, மாதுளம்பழம், திராட்சை உள்ளிட்ட ஒற்றை எண்ணிக்கையிலான பொருட்களை வைத்து வெள்ளைச்சீலையினால் முடிந்து சணலினால் கட்டுவர்.

இந்த வட்டாவுடன் சேர்த்து ஒற்றைப்படையாக ஏழு, ஒன்பது, பதினொன்று, பதின்மூன்று அல்லது இருபத்தொரு செப்புப் பெட்டிகள் தயார் செய்யப்படும். அவற்றில் எண்ணைப் பணியாரம், இடியப்பப் பணியாரம், தேன்குழல், சோகி, அச்சுப் பணியாரம், பணத்தம்பலகாரம், வாரப்பன், வாழைப்பழம், துதள், மஸ்கட், கேக், திராட்சை, மாதுளை, அன்னாசி, தோடை போன்றவை பணையோலையால் இழைக்கப்பட்ட கடகங்களில் ஒற்றைப்படையாக அடுக்கப்பட்டு வெள்ளைச்சீலையால் சுற்றப்படும். இதற்காகப் புதிய கடகங்கள் சாயமூட்டிய ஒலைகளைக் கொண்டு கண்டாங்கி அலங்காரங்களுடன் தயார் செய்யப்படும்.

நற்பிட்டிமுனை பண்பாடு பற்றி அப்துல் கையூம் அவர்கள், மாப்பிள்ளைத் தரப்பார் விரும்புமிடத்து வெற்றிலை - பாக்கு ஒரு பெட்டியிலும், 101 வாழைப்பழம், 101 பலகாரம் இன்னொரு பெட்டியிலும் வைத்துக்கட்டி மூன்று பெட்டிகளாகக் கொடுப்பார்கள் என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

இந்தச் செப்புப்பெட்டிகளை எடுத்துக்கொண்டு கூட்டுவண்டிலில் ஆண்கள் புறப்படுவார்கள். தாய்மாமனே வட்டாவைச் சுமந்து செல்வார். அவரில்லாத சந்தர்ப்பங்களில் மூத்த மச்சான், மூத்த சகோதரர் போன்றவர்கள் எடுத்துச் செல்வர். இந்நிகழ்வுகள் பெரும்பாலும் இரவின் கடைசி இஷாத் தொழுகை தொழுத பின்னரே நடைபெறும்.

பெண்வீட்டாரை மாப்பிள்ளை வீட்டார் வரவேற்றுத் தரையில் பாய்விரித்து அமர வைப்பார்கள்.

இரு குடும்பத்தார்களுக்கும் வைபவத்திற்கான காரணம் தெரியும் என்றாலும், பேச்சைத் துவங்குவதற்கு ஒருவரைத் தயார் செய்து வைத்திருப்பார்கள். அவர்களின் சம்பாசனை ஒவ்வொரு களரியிலும் வெவ்வேறாக அமையும்.

“சரி! ஊர்ல முக்கியமான ஆக்களெல்லாம் வந்திருக்கீங்க! இன்ரம் என்ன விசயமா வந்திருக்கீங்கண்டு செல்லலாமா? தம்பி தேத்தண்ணிய எடுத்துக்கு வா!” என்று ஆரம்பிப்பார் ஒருவர்.

அரசிலை வட்டா

வட்டாவில் வெற்றிலை அடுக்கும் விதம்

வாசனைத்திரவியங்களுடன் தயார் செய்யப்பட்ட திட்டக்கட்டும் வட்டா

இஸ்லாமிய வரன்முறைகளுக்கு அமைவாக, உடன்பிறந்த சகோதர சகோதரிகளும் பால்குடிச் சகோதரர்களும் திருமணம் முடிக்கத் தடைசெய்யப்பட்டுள்ள அதேவேளை, தாயின் சகோதரர்களின் பிள்ளைகளையும், தந்தையின் சகோதரர்களின் பிள்ளைகளையும் திருமணம் முடிக்க அனுமதி உள்ளது. எனினும் கிழக்கிலங்கையில் தாயின் சகோதரியின் (பெரியம்மா - சின்னம்மா) பிள்ளைகளையும், தந்தையின் சகோதரனின் (பெரியப்பா - சித்தப்பா) பிள்ளைகளையும் திருமணம் முடிக்கும் வழக்கம் பொதுவாக இல்லை. மிக அரிதாக சில திருமணங்களே நடைபெற்றுள்ளன.

அதற்குப் பெண்விடு சார்பாக ஒருவர்,

“எங்கட பட்டியில ஒரு நாகு இருக்கு. உங்கட பட்டில ஒரு நாம்பன் இருக்கு. ரெண்டையும் சேர்த்துவிடுவமா என்று கேக்கத்தான் வந்தம்” என்பார் (பட்டி - ஆநிரை).

“கொஞ்சம் தெளிவாச் செல்லுங்களன்” என்று மீண்டும் அவர்கள் கேட்டதும்,

“உங்களுடைய மகனுக்கு இன்னாருடைய மகள் இன்னாரைக் கலியாணம் கேட்டு வந்திருக்கம்” என்று சொல்வார்கள்.

மணமகனின் தகப்பனார் அதற்குச் சம்மதிப்பது போல சொல்லிவிட்டு, “எனக்கு எந்த ஆட்சேபனையும் இல்ல. மாப்பிள்ளைகிட்டயும் கேக்கத்தானே வேணும்” என்பார். பின்னர் நண்பர்கள் மாப்பிள்ளையைப் பந்திக்கு அழைத்து வருவார்கள். மாப்பிள்ளை சலாம் சொல்லிக்கொண்டு உள்ளே நுழைந்து தனது சம்மதத்தை அனைவருக்கும் தெரிவிப்பார். மணமகனின் தாயிடமும் சம்மதம் பெற்றுக்கொண்ட பின்னர் விருந்து பரிமாறப்படும்.

அதன்போது கூட்டத்திலிருந்து ஒருவர் “கொடுக்கல் வாங்கல்கள் ஏதும் இரிக்கா” என்று கேட்க, மாப்பிள்ளை தரப்பார் மஹர் (பெண்ணிற்கு வழங்கப்படும் மணக்கொடை) எவ்வளவு என்று கேட்டு, மாப்பிள்ளைக்கு அறிவிப்பார்கள். பின்னர் திருமணத்திற்கான நாள் குறிக்கப்படும்.

இந்த நேரத்திலேயே ஆதனபாதனம், கைக்கூலி சீதனம் போன்றவை எவ்வளவு, காணி - பூமி எவ்வளவு, ரொக்கம் எவ்வளவு, கைக்கூலி

காவினுக்கு முன்பா, கல்யாண நேரத்திலா, காவினுக்கு பின்பா என்பதெல்லாம் பேசி முடிவெடுக்கப்படும். அத்தோடு காவின் எழுதுவது வீட்டிலா, பள்ளியிலா என்பதும் தீர்மானிக்கப்படும். திருமணத் தினத்தன்று காலையில் பெண்வீட்டிலிருந்து ஏழு பெட்டிச் சோறும் ஏழு கறியும் அனுப்பிவைக்க வேண்டும் என்று மாப்பிள்ளைச் சோறும் கேட்பார்கள்.

நாள் குறித்தல்

பொதுவாக சனி, செவ்வாய் தினங்கள் தவிர்த்து திங்கள், புதன், வெள்ளிக்கிழமைகளில் திருமணத்தை நடத்துவதை விரும்புவார்கள். மேலும், அவை வளர்பிறை நாட்களாகவும், ஒற்றைப்படை பிறை தினங்களாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புவார்கள். ஒற்றைப்படை என்பது சகல விடயங்களிலும் மிகவும் உன்னிப்பாக அவதானிக்கப்படும். இல்லாவிட்டால் மாப்பிள்ளை - பெண் பிரிந்து விடுவர் என்றும், மாப்பிள்ளைக்கு இரண்டு திருமணங்கள் நடைபெறும் என்றும் ஒரு நம்பிக்கை நிலவி வந்துள்ளது.

திருமணம், இஸ்லாமிய - அரபு நாட்காட்டிப்படி துல்கஹ்தா, துலஹஜ் மாதங்களில் நடப்பதையும், அது நோன்பு அல்லாத நாட்களாக இருப்பதையும் அதிகம் விரும்புவார்கள். இவற்றைக் கருத்தில்கொண்டு இரு தரப்பாருக்கும் உசிதமான ஒரு நாளைத் தீர்மானிப்பார்கள்.

பின்னர் மணமகனின் தந்தை அல்லது சகோதரர்களில் மூத்தவர் மாப்பிள்ளைக்கு வெள்ளி அல்லது தங்கத்திலான மோதிரத்தை அல்லது கைக்கடிகாரமொன்றை அணிவித்து

அடையாளமிட்டுச் செல்வார். பின்னர் பிரார்த்தனையுடன் இந்த வைபவம் முடிவடையும். மாப்பிள்ளையை ஆரத்தமுவி வாழ்த்தி விடைபெறுவார்கள். இதன்பின்னர் திருமண நாள்வரையிலுள்ள பெருநாள், விசேட தினங்களில் செப்புகள் பரிமாறப்படும். இந்த நாட்களில் பெட்டிக்காசும் பேசித்தீர்மானிக்கப்படும்.

எவ்வாறாயினும் சீதனம் வழங்குவதும், பெறுவதும் அந்தஸ்தைக் குறிக்கும் ஒரு விடயமாக பின்பற்றப்பட்டு வந்துள்ளது. இது தொடர்பான சில கவிகளை நோக்கும் போது, சீதனத்திற்கெதிரான கிராமியக் குரல்களையும் நாம் கண்டு கொள்ளமுடியும்:

- பத்தேக்கர் காணியும்
பால்மாடும் வேணுமெங்காய்
இத்தினையும் தாறதுக்கு - ஓங்கட
உத்தியோகம் என்ன கிளி?
(சீதனத்திற்கு பெறுமதியில்லாத
மாப்பிள்ளையைக் கிண்டலாகப் பாடுவது)
- பட்ட மரத்தில்
பழமிருந்து என்ன செய்ய
இலையிருந்து காத்தடிச்சா - கிளி
எங்கரிந்தும் வந்து சேரும்.
(அழகான பெண்ணிருந்தாலும்,
பணமிருந்தால் தான் மாப்பிள்ளை
கிடைக்கும் என்பதைக் குறிக்கும் கவி)
- பாக்கு மரம் பாளை போட்டு
பதினாறு காய் காச்சி
எல்லாம் வெலப்பெய்த்து - என்ட
எசகா மட்டும் போகல்லியே?
(தன்னுடைய எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும்
திருமணம் முடிந்தும்,
முதிர்கன்னியாகவுள்ள ஒரு பிள்ளைக்கு
வரன் கிடைக்காததையிட்டு ஒரு தாய்
கலங்கிப் பாடிய வரிகள்)
- மாடு பெரிசோ? மாணமுள்ள பொண்
பெரிசோ
வீடு பெரிசோ - ஒரு விருப்பமான பெண்
பெரிசோ?

- மணி விளக்கப் போல், என்ட மகளிரிக்காள்
குமராக
காசி பணமுமில்ல - அவள
கண்ணெடுத்தும் பாராங்க
- பாதி வளவும் பதினாறு தென்னமரமும்
கற்கிணறும் காத்திரிக்காங்கா லாத்தா
காதருக்கு
- பாதி வளவும் பதினாறு தென்னையும்
ரெட்டப்பெலாவும் ஓங்க உம்மா தந்த
சீதனங்கா!
- வெதச்சிக் கொடுப்பம் ஊடு வளவும்
கொடுப்பம்
மாடும் கொடுப்பம் அவர் மனம் விரும்பி
வந்தாரெண்டால்.
- ஊடு கொத்திக் கட்டு எண்டால்; ஓசந்த
வளை ஏத்துமெண்டால்
ஓட்டுக்கிக் தாவன் எண்டால் உள்ளவனா
எம்புரிசன்.
- ஊடு வாசல் ஈடு, வட்ட வடிச்சல் ஈடு
கேக்கிற சீதனத்தக் கேட்டாலே கிறுகிறுப்பு
- குறிவெச்ச மாட்டினிலே குறிதெரிச்சி
கேக்காருகா
குடுப்பனாகா லாத்தா - நம்மட
கொமரழிஞ்சி போனாலும்.
- தோட்டம் துரவுமில்ல தூரத்து ஓறவுமில்ல
தலவிதிதான் ஒண்டிரிக்கி தாறதுக்கு மருமகனே

பெண்பார்த்தல்

இது பெண்களின் வைபவமாகும். திருமணத்திற்கு சில நாட்களுக்கு முன்னர் மாப்பிள்ளை வீட்டுப் பெண்கள் பெண்ணிற்கு தேவையான ஆடைகள், துணிமணிகள், ஆபரணங்கள், அலங்காரப் பொருட்கள், வாசனைத்திரவியங்கள் மற்றும் தின்பண்டங்களுடன் பெண்வீட்டிற்கு செப்புக் கொண்டு செல்வார்கள். அன்றைய தினம் தாங்கள் கொண்டுசென்ற ஆடைகளை அணிவித்துப் பெண்ணை அலங்காரம் செய்வார்கள். இந்நிகழ்விற்கு ஏழிற்கு மேற்பட்ட எண்ணிக்கையில் பலகாரங்கள் வைத்து விருந்தோம்பல் செய்வார்கள்.

முஸ்லிம் தாய்வழிக்குடிகளில் ஒரே குடிக்குள் திருமணம் முடிப்பதும் தவிர்க்கப்பட்டு வந்துள்ளது. ஒரே குடியினர் சகோதர உறவுக்காரர்களாகவே பழகி வந்துள்ளனர். மேலும், மணமகனின் சகோதரியை மணமகனின் சகோதரருக்கு திருமணம் செய்து வைத்தலை, அதாவது இரண்டு குடும்பங்களும் தங்களுக்குள் இன்னொரு திருமண உறவை ஏற்படுத்திக்கொள்ளுதலை 'குண்டாமாத்து' என்று அழைப்பர்.

இறுதியாக மணமகன் சில குடும்பத்து ஆண்களுடன் பெண்வீட்டுக்கு வந்து பெண்ணைப் பார்த்துச் செல்வதும் உண்டு.

மருதோன்றியிடும் நிகழ்வு

மருதோன்றி என்பதை மருதமொண்டி என்று வட்டார மொழியில் வழங்குகின்றனர். திருமண நாளன்று அதிகாலையில் அல்லது திருமணத்திற்கு முதல்நாளன்று மணமகளுக்கு மருதோன்றி அரைத்துச் செல்வார்கள். பெரும்பாலும் வளவுகளில், கிணற்றடிகளில் மருதோன்றிச் செடிகள் வளர்ந்து காணப்படும். அவற்றிலிருந்து இலைகளைப் பறித்து கழிம்பு போல அரைத்த மருதோன்றியை வெற்றிலையில் வைத்து அரசிலை வட்டாவில், நடுவில் வைப்பார்கள். அந்த வட்டாவில் 31 பாக்கு, 31 வெற்றிலைகள் மருதோன்றியைச் சூழ இருக்கத்தக்கதாக அடுக்கி, வெண் சீலையொன்றினால் மூடி, பெண்வீட்டுக்கு எடுத்துச் செல்வார்கள்.

இந்நிகழ்வுக்காக பல பெண்கள் அழைக்கப்பட்டு, மணமகனின் மச்சி முறையானவர் (மாப்பிள்ளையின் மூத்த சகோதரி) வட்டாவைச் சுமக்க, இன்னொரு பெண் அவருக்குக் குடையொன்றைப் பிடிக்க, நடந்து செல்வார்கள். பறையர்கள் அழைக்கப்பட்டு பறை மேள இசையுடனும், பெண்களின் குலவை (குரவை) ஓசையுடனும், பட்டாசு வெடிகளுடனும் பரிவாரமாகச் செல்வார்கள்.

இவர்களை வரவேற்று அழைத்துவர நடுவழிக்கு மணப்பெண் தரப்பார் நடந்து செல்வார்கள். அவர்களும் குரவை, பட்டாசுச் சத்தங்களுடன் அவர்களை நோக்கிச் செல்வார்கள். இரு

பகுதியினரும் யார், யாரை முந்துவது, அவர்கள் வரட்டும், இவர்கள் வரட்டும் என்று பாவனையாகச் சிறிது நேரம் தாமதித்து மகிழ்ந்த பின்னர், எல்லோருமாகச் சேர்ந்து மணமகனின் வீட்டை அடைவார்கள். அங்கு தயாராக விரித்து வைக்கப்பட்டுள்ள பாய்களில் அமர்ந்து மணப்பெண்ணுக்கு மாப்பிள்ளையின் சகோதரிகள் மருதோன்றியிட்டதன் பின்னர் உபசாரங்கள் வழங்கி அவர்களை வழியனுப்புவார்கள். ஆரம்பகாலங்களில் மணமகனுக்கும் மருதோன்றியிடும் வழக்கமும் இருந்துள்ளது.

இதற்கும் பின்னரே திருமணப்பதிவு இடம்பெறும்.

உசாத்துணைகள்

1. Jameel S.H.M. (2011) 'The Muslim Heritage of Eastern Sri Lanka'
2. கையூம் எம்.எல்.ஏ (2016), 'நெற்பிட்டிமுனையின் வரலாறும் பண்பாட்டியலும்'
3. சலீம் ஏ.ஆர்.எம். (1990), 'அக்கரைப்பற்று வரலாறு'. ஹிறா பப்ளிகேசன்ஸ்
4. சலீம் ஏ.ஆர்.எம். (1997), 'அக்கரைப்பற்று வரலாறு'
5. தில்லைநாதன், சா. (2015), 'மட்டக்களப்புத் தமிழர் பண்பாட்டு மரபுகள்'
6. லறீப் சலைமான் (2015), 'இறக்காமம் வரலாறு சமூகம் வாழ்வியல்'
7. நமீஸ் அ. (2020), 'சம்மாந்துறை வரலாறும் வாழ்வியலும்'. சம்மாந்துறை வெளியீட்டுப் பணியகம்
8. ஜெமீல் எஸ்.எச்.எம். (1995), 'கிராமத்து இதயம்', சாய்ந்தமருது
9. ஹனீபா. இ (2020) 'ஈழத்து நாட்டார் பாடல் மரபில் கவிகள்', அக்கரைப்பற்று
10. ஹனீபா. இ (2020), 'கிழக்கிலங்கை கவி மரபு', அக்கரைப்பற்று
11. நற்பிட்டிமுனை முஸ்லிம்களின் வாழ்வியலும் வரலாறும் (2023)
12. நிந்தவூர் வரலாறும் வாழ்வியலும் (2021)

இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில், தமிழர்களின் தொன்மையான வரலாறு இன்னும் மகாவம்ச இருளால் மூடப்பட்டிருக்கும் கழலில், இலங்கையின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் அண்மைக்காலத்தில் இடம்பெற்ற தொல்லியல் ஆய்வுகள் இலங்கையில் பூர்வீகமாக வாழ்ந்த தமிழ் மக்களின் இருப்பியல் தகவல்களை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளன. அந்தவகையில் 'இலங்கையின் அண்மைக்கால தொல்லியல் ஆய்வுகள்' என்ற இத்தொடர் சமகாலத்தில் இலங்கையில் குறிப்பாக வடக்கு - கிழக்குப் பகுதிகளில் இடம்பெற்றுவரும் தொடர் அகழாய்வுகளில் கண்டறியப்பட்ட தொல்லியல் ஆதாரங்களின் அடிப்படையில், பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுக் காலத்தில் இலங்கைத் தமிழ் மக்களிடம் நிலவிய நாகரிகம், அவர்களின் கலாச்சார பண்பாட்டு அம்சங்கள், பொருளாதார சமூக நிலவரங்கள், வெளிநாட்டு உறவுகள், உறவுநிலைகள், சமய நடவடிக்கைகள் போன்ற அம்சங்களை ஆதாரபூர்வமாக வெளிக்கொணர்வதாக அமைகின்றது.

பரமு புஷ்பரடணம்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் சிரேஷ்ட பேராசிரியரான பரமு புஷ்பரடணம் அவர்கள், தனது இளமாணி மற்றும் முதுமாணிப் பட்டத்தை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலும், கலாநிதிப் பட்டத்தைத் தஞ்சாவூர் பல்கலைக்கழகத்திலும் பெற்றுக்கொண்டார்.

இவர் எழுதிய பதினைந்து நூல்களில் நான்கு நூல்கள் இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டலப் பரிசையும், மூன்று நூல்கள் மாகாண சாகித்திய மண்டலப் பரிசையும் பெற்றன. இவர் 82இற்கும் மேற்பட்ட தேசிய, சர்வதேச ரீதியிலான ஆய்வுக்கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளதடன், இதுவரை 55 சர்வதேச மற்றும் தேசிய கருத்தரங்குகளில் பங்குபற்றியுள்ளார்.

வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் 18 இடங்களில் இவரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வுகளில் மூன்று அகழ்வாய்வுகள் தொடர்பான விடயங்கள் நூல்வடிவில் வெளிவந்துள்ளன.

வடஇலங்கையில் சங்ககால நாணயங்கள் : மீள் பரிசீலனை

ண்டுதொட்டு தமிழகத்திற்கும் இலங்கைக்கும் இடையே நெருக்கமான தொடர்புகள் இருந்து வருகின்றன.

இத்தொடர்புகளே தமிழகத்தில் இருந்து மக்கள் புலப்பெயர்ச்சி, அரசியல் படையெடுப்பு, வர்த்தகம், பண்பாடு என்பன இலங்கையில் ஏற்படக் காரணமாகியது. இதில், வட இலங்கையின் அமைவிடம் இலங்கையின் ஏனைய பிராந்தியங்களைவிடத் தமிழகத்திற்கு மிக அண்மையில் அமைந்திருப்பதால் தமிழகத்தின் செல்வாக்கை முதலில் உள்வாங்கிக் கொள்ளும் படிக்கல்லாக இது திகழ்ந்தது. இச்செல்வாக்கு சங்ககாலத்தில் மிகச்சிறப்பாக இருந்ததை கட்டுரை ஆசிரியர் பூநகரி வட்டாரத்தில் கண்டுபிடித்த முதலமைச்சர் தாழிகள், தமிழ்ப்பிராமி எழுத்துப் பொறித்த மட்பாண்டங்கள், நாணயங்கள் என்பன உறுதிப்படுத்துகின்றன (புஸ்பரட்ணம் 1993). இவற்றுள் சங்ககால நாணயங்கள் பற்றி ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் கருப்பொருளாகும்.

பாண்டியர் கால நாணயங்கள்

இலங்கையில், சிறப்பாக வட இலங்கையில், இதுவரை கிடைத்த பெரும்பாலான சங்ககால நாணயங்கள் பாண்டிய வம்சத்திற்குரியதாகும். இதற்கு வடஇலங்கை பாண்டிய நாட்டுக்கு மிக அருகில் அமைந்திருப்பது ஒரு காரணமாகும். 1917இல் போல் பீரிஸ் என்பவர் கந்தரோடையில் சில பாண்டிய நாணயங்களைக் கண்டெடுத்தார். அப்போது அறிஞர் பலர் அதைப் பாண்டியர் கால நாயணங்களாகக் கொள்ளவில்லை. இரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி எழுதிய ஒரு நூலில், கந்தரோடையில் கிடைத்த நாணயங்கள் பற்றி விரிவாக ஆராயப்பட்டுள்ளது (Krishnamurthy 1997 : 36). இவை தமிழகத்தில் கிடைத்த நாணயங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பெருவழி நாணயங்கள் என அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது.

அண்மையில் பூநகரியில் நான்கு வகையான நாணயங்கள் கிடைத்துள்ளன. இவற்றில் மன்னன் பெயரோ, எழுத்துகளோ காணப்படவில்லை. ஆனால் நாணயங்களில் இடம்பெற்றுள்ள சின்னங்கள் அப்படியே கந்தரோடையிலும், தமிழகத்திலும் கிடைத்த நாணயங்களை ஒத்துள்ளன. இவ்வொற்றுமையை அடிப்படையாகக் கொண்டு இங்கு கிடைத்த

நான்கு வகை நாணயங்களும் பாண்டியர் வெளியிட்ட நாணயமாக அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன.

நாணயம்: 1

இடம் : ஈழவூர், செப்பு நாணயம், நீளம் - 2.3 செ.மீ, அகலம் - 2.1 செ.மீ, எடை - 7.7 கிராம்.

முன்புறம் : மேல் வரிசையில் இடப்புறமாக மூன்று வளைவுள்ள முகடு; நடுப் பகுதியில் கவிழ்ந்த பிறைவடிவுள்ள கூரைக்கோயில்; கூரையை ஐந்து தூண்கள் தாங்கி நிற்கின்றன. வலப்புறமாக மூன்று மலை; அதன் மேல் வேலியிடப்பட்ட மரம். கீழ்வரிசையில் இடப்புறமாகக் கொடிமரம்; நடுப்பகுதியில் வலப்புறம் நோக்கிய யானை; வலப்புறம் வேலியிடப்பட்ட மரத்தின் தொட்டி.

பின்புறம் : மீன் குறியீட்டுச் சின்னம்.

நாணயம்: 2

இடம் : கல்முனை, செப்பு நாணயம், நீளம் - 1.2 செ.மீ, அகலம் - 0.9 செ.மீ, எடை 1.7 கிராம்.

முன்புறம் : இடப்புறம் நோக்கிய யானை.

பின்புறம் : மீன் குறியீட்டுச் சின்னம்.

நாணயம் : 3

இடம் : மண்ணித்தலை, செப்பு நாணயம், நீளம் - 1.2 செ.மீ, அகலம் - 0.9 செ.மீ, எடை - 1.4 கிராம்.

முன்புறம் : இடப்பக்கம் நோக்கிய யானை.

பின்புறம் : மீன் குறியீட்டுச் சின்னம்.

நாணயம் : 4

இடம் : மண்ணித்தலை, செப்பு நாணயம், நீளம் - 2.4 செ.மீ, அகலம் - 2.0 செ.மீ, எடை - 7.9 கிராம்.

முன்புறம் : யானை, மேற்பகுதியில் கும்பம், சக்கரம் ஆகிய பொருட்களின் உருவம், எண்மங்கலப் பொருட்களின் உருவம், யானையின் முன்பாக அங்குசம்.

பின்புறம் : மீன் குறியீட்டுச் சின்னம்.

நாணயங்களின் பின்புறத்தில் மீன் குறியீட்டுச் சின்னம் இருப்பதைக் கொண்டு இவை சங்ககாலப் பாண்டியர் வெளியிட்டவையென நிச்சயிக்க

முடிகிறது. நாணயங்களின் முன்புறத்தில் உள்ள யானை, கூரைக்கோயில், அங்குசம், சக்கரம், முகடு, மலை, கும்பம் என்பன இந்திய நாணயங்களில் காணப்படுகின்ற பொதுச் சின்னமாக உள்ளமையால், இலங்கையில் கிடைத்த இவ் நாணயங்கள் சங்ககாலத் தமிழகத்தில் வெளியிடப்பட்டவை என்ற முடிவுக்கு சில ஆய்வாளர்கள் வந்துள்ளார்கள். சங்ககாலத்தில் இருந்த தமிழகத்துக்கும் இலங்கைக்கும் இடையிலான அரசியல் வாணிபத் தொடர்பால், சங்க கால நாணயங்கள் இலங்கைக்கு வந்திருக்கக்கூடும். ஆயினும் இங்கு கிடைக்கின்ற சங்ககால நாணயங்கள் அனைத்தும் தமிழகத்தில் வெளியிடப்பட்டவை என்று கூறுவதிலும் சில வேறுபாடுகள் இருப்பதைக் கவனம்கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாக இங்கு கண்டுபிடிக்கப்பட்ட நாணயங்களின் உலோகங்கள், அளவு, வடிவமைப்பு, சில சின்னங்கள் சங்ககாலத்தில் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்களில் காணப்படாது, இங்கு கிடைத்த நாணயங்களில் காணப்படுவது சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. சங்ககால நாணயங்களில் பல சின்னங்கள், குறியீடுகள் காணப்படுகின்றன. அவ்வாறான சின்னங்கள், அங்கு உள்ளவாறு அப்படியே இலங்கையில் கிடைத்த நாணயங்களில் காணப்படவில்லை. பாண்டியர் கால நாணயங்களாக இருந்தாலென்ன, சோழர் கால நாணயங்களாக இருந்தாலென்ன, அவற்றின் அளவிலும் வடிவமைப்பிலும் நிறையிலும் இருந்து வேறுபட்ட சில நாணயங்கள் இங்கு கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. அந்த நாணயங்கள் சங்க காலத்தில் தமிழகத்தில் இருந்து வந்தவையா அல்லது சங்ககால மரபைப் பின்பற்றி இலங்கையில் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்களா என்பது ஆய்வுக்குரியதாகும். அந்த ஆய்வுக்குரியவையாக 4 நாணயங்களை இங்கு எடுத்து நோக்கலாம்.

சங்க காலத்தில் புழக்கத்தில் இருந்த மேலும் சில நாணயங்கள் பூநகரிப் பிராந்தியத்தில் கிடைத்துள்ளன. இவற்றுள் சில தமிழ்நாட்டின் முக்கிய வர்த்தக மையமான கரூரில் அரிதாகவும், இலங்கையில் பரவலாகவும் கிடைத்துள்ளன. இவற்றுள் நான்கு வகை நாணயங்கள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கன. இவ்வகை நாணயங்கள் இதுவரை தமிழகத்தில் கிடைத்ததற்கு ஆதாரம் இல்லை.¹ இவற்றில் இடம் பெற்றுள்ள சின்னங்களை மேலோட்டமாகப் பார்த்தால்

அடிப்படை வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. அவை வருமாறு:

நாணயம் : 5

இடம் : பள்ளிகுடா, செப்பு நாணயம், நீளம் - 1.5 செ.மீ, அகலம் - 1.3 செ.மீ, எடை - 2.3 கிராம்.

முன்புறம் : கவிழ்ந்த பிறைவடிவுள்ள ஐந்து தூண்கள் தாங்கி நிற்கும் கூரைக்கோயில்.

பின்புறம் : மீன் குறியீட்டுச் சின்னம்.

நாணயம் : 6

இடம் : வீரபாண்டியன் முனை, செப்பு நாணயம், நீளம் - 1.6 செ.மீ, அகலம் - 1.4 செ.மீ, எடை - 2.0 கிராம்.

முன்புறம் : ஸ்ரீவதஸம்.

பின்புறம் : மீன் குறியீட்டுச் சின்னம்.

நாணயம் : 7

இடம் : ஈழவூர், செப்பு வட்ட நாணயம், குறுக்களவு - 7.9 செ.மீ, எடை 2.6 கிராம்.

முன்புறம் : குதிரை வலப்புறம் நோக்கி நின்று கொண்டிருக்கிறது. குதிரையின் மேல் அரைவட்டம்; குதிரையின் முகத்திற்கு நேரே தூண் ஒன்றும், அதன்மேல் தொட்டி போன்ற உருவமும் உள்ளது. குதிரையின் வாற் பகுதிக்குச் சமாந்தரமாக மரக்கிளை ஒன்று.

பின்புறம் : யானை வலப்புறம் நோக்கி நின்று கொண்டிருக்கிறது. யானையின் வாற் பகுதியில் இருந்து தும்பிக்கை வரை இரட்டைக்கோடு செல்கிறது.

நாணயம் : 8

இடம் : வீரபாண்டியன் முனை, செப்பு நாணயம், நீளம் - 1.6 செ.மீ, அகலம் - 1.3 செ.மீ, எடை - 2.3 கிராம்.

முன்புறம் : இடப்புறம் நோக்கிய காளை, முகத்திற்குக் கீழே கும்பம்.

பின்புறம் : நான்கு புள்ளிகள், அதைச்சுற்றி வட்டம்; வட்டத்திற்கு வெளியே இரு சதுரக் கோடுகள், அவற்றின் நடுவே புள்ளிகள்.

5 ஆம், 6 ஆம் நாணயங்களின் பின்புறத்தில் உள்ள மீன் குறியீட்டுச்சின்னம் பாண்டிய வம்சத் தொடர்பைக் காட்டுகிறது. ஆனால் முன்புறத்தில்

உள்ள கூரைக்கோயில், ஸ்ரீவத்ஸம் என்பன சங்ககால நாணயங்களில் பிற சின்னங்களுடன் இணைந்தே வருகின்றன. எந்த ஒரு நாணயத்திலும் இவை தனியொரு சின்னமாக இடம் பெற்றதற்குத் தமிழ்நாட்டில் ஆதாரம் காணப்படவில்லை.² இதில் இடம்பெற்றுள்ள தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டின் பழைய வடிவமான ஸ்ரீவத்ஸம், தமிழ்நாட்டில் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டில் கல்லில் செதுக்கப்பட்ட உருவமாகவும் (சுப்பிரமணியன் 1996 : 109 - 112), இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுகளில் குறியீட்டுச் சின்னமாகவும் பெறப்பட்டுள்ளது (Paranavitana 1970 : No. 268). இதன் இன்னொரு வடிவம் தான் இலங்கையில் வெளியிடப்பட்ட லட்சுமி நாணயம் எனக் கொள்ளலாம். 7வது நாணயத்தின் முன்புறத்தில் குதிரையும், பின்புறத்தில் யானையும் முக்கியச் சின்னங்களாக இடம்பெற்றுள்ளன. இங்கு குதிரையும், வாற் பகுதிக்கு சமாந்தரமாகச் செல்லும் மரக்கிளையும் குதிரையின் முகத்திற்கு முன்னால் உள்ள தொட்டியும், தூணும் மலையமான் மன்னர் வெளியிட்ட நாணயங்களில் அப்படியே வருகின்றன (Krishnamurthy 1997). ஆனால் பின்புறத்தில் யானைக்குப் பதிலாக அவர்களின் குலக்குறியான ஆற்றுச் சின்னம் இடம் பெற்றுள்ளது. இந்த வேறுபாடு பூநகரியில் கிடைத்த நாணயம் தனித்துவம் வாய்ந்ததாகக் கருத இடமளிக்கிறது.

எட்டாவது நாணயத்தின் முன்பக்கத்தில் காளை உருவம் முக்கியச் சின்னமாக இடம் பெற்றுள்ளது. சங்ககால முத்திரை நாணயங்களிலும், சோழர், பாண்டியர் கால வார்ப்பு நாணயங்களிலும் இவ்வுருவம் பிற சின்னங்களுடன் சேர்ந்து காணப்படுகிறது. அண்மையில் அழகன்குள அகழ்வாய்வில் கிடைத்த சதுரமான செப்பு நாணயத்தில் பூநகரியில் கிடைத்த நாணயத்தைப் போல் காளையுருவம் முக்கிய சின்னமாக இடம்பெற்றுள்ளது (காசிநாதன்: 1995 - 21). ஆனால் பின்பக்கத்தில் பாண்டியரின் மீன் குறியீட்டுச் சின்னம் இடம் பெற்றுள்ளது. இந்த அம்சம் பூநகரியில் கிடைத்த நாணயத்தில் இருந்து வேறுபடுகிறது. இலங்கையில் காளையுருவம் பொறித்த சதுர நாணயம் வேறுசில இடங்களிலும் கிடைத்துள்ளன. இவற்றில் உள்ள காளையுருவம் பல்லவ நாணயங்களிலும் காணப்படுவதால், பல்லவத்

தொடர்பால் இவை இலங்கை வந்திருக்கலாம் என்ற கருத்துண்டு (சிறுமம்பலம் 1993 : 501) இக்கருத்து பொருத்தமாகத் தெரியவில்லை. இதுவரை தமிழகத்தில் கிடைத்த பெரும்பாலான பல்லவ நாணயங்கள் வட்டவடிவில் உள்ளன. சதுரவடிவில் நாணயங்களில் வெளியிட்ட மரபு சங்க காலத்திற்கு உரியது. பல்லவ மன்னர் வெளியிட்ட நாணயத்தின் முன்புறத்தில் காளை உருவத்தோடு பகாபிடுகு, ஸ்ரீநிதி, வபு, ஸ்ரீபரமே, சங்கீத, பூழி, ஸிகோக் போன்ற மன்னர் பெயர்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. நாணயத்தின் பின்புறத்தில் சங்கு, சக்கரம், கூட்டல்குறி, நண்டு, கப்பல், மீன், விளக்கு, சைத்தியம் போன்ற உருவங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன (காசிநாதன் 1999 : 528). ஆனால் பூநகரியில் கிடைத்த 8வது நாணயத்தின் பின்புறத்தில் நான்கு புள்ளிகளைச் சுற்றி ஒரு வட்டமும், வட்டத்திற்கு வெளியே இரு நேர் கோடுகளாலான சதுரமும் காணப்படுகின்றன. இவ்வகை நாணயம் தமிழகத்தில் இதுவரை கிடைக்கவில்லை. ஆனால் இலங்கையில் சிங்க உருவம் பொறித்த நாணயத்தின் பின்பக்கத்தில் இச்சின்னங்கள் காணப்படுகின்றன (Codrington 1924 : 24). இவற்றை நோக்கும் போது நாணயத்தின் பின்பக்கத்தில் இடம்பெற்றுள்ள நான்கு புள்ளிகளும், அதைச் சுற்றிய வட்டமும், வட்டத்திற்கு வெளியே வரும் சதுரமும் இலங்கைக்கே உரிய மரபெனக் கூறலாம்.

சங்ககாலத்தில் இலங்கைத் தமிழ் மன்னர் வெளியிட்ட நாணயங்கள்

பூநகரியில் கிடைத்த நான்கு நாணயங்களும் மூவேந்தரும், குறுநில மன்னரும் வெளியிட்ட நாணயங்களில் இருந்து வேறுபட்டாலும், அவை சங்க காலத்தில் புழக்கத்தில் இருந்த நாணயங்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இவ்வகை நாணயங்கள் தமிழகத்திலும் இந்தியாவின் பிற பாகங்களிலும் இதுவரை கிடைத்ததாகத் தெரியவில்லை. இவை இலங்கையில் வெளியிடப்பட்டவை எனக் கூற இடமுண்டு. இலங்கை, இந்தியப் பண்பாட்டின் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டிருந்தாலும் பண்பாட்டில் சுதேச அம்சங்கள் பலவற்றைக் கொண்டுள்ளது. அவை நாணயங்களிலும் இருந்துள்ளன. இலங்கையில் பயன்படுத்தப்பட்ட காலத்தால் முற்பட்ட நாணயங்கள் பாளி இலக்கியங்களில் 'ஹக

பாணஸ்' எனவும் (M.V. XXI : 11.3), பிராமிக் கல்வெட்டுகளில் 'ஹகவண்' எனவும் கூறப்பட்டுள்ளன (Paranavitana 1970 : No. 791). இவ்வகை நாணயங்கள் இலங்கையில் புராதன நகரங்கள், வர்த்தக மையங்களில் இருந்து பெறப்பட்டுள்ளன. இந்நாணயங்களில் இடம்பெற்றுள்ள பௌத்தமதம், சிங்கள அரசவம்சம் தொடர்பான சின்னங்களைக் கொண்டு, சில நாணயங்களைக் கி.பி. 2 ஆம் நூற்றாண்டில் வசபன், கி.பி. 4 ஆம் நூற்றாண்டில் மகாசேனன் போன்ற மன்னர்களால் வெளியிடப்பட்டதாக அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன. சில நாணயங்கள் அடையாளம் காணப்படவில்லை. வேறு சில நாணயங்கள் தமிழகத்தில் இருந்து வந்திருக்கலாம் என ஊகம் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

சங்ககாலத்தில் தமிழகம் மூவேந்தராலும் குறுநில மன்னர்களாலும் ஆளப்பட்டபோது இலங்கையில் தமிழ் - சிங்கள மன்னர்களும், சிற்றரசர்களும் ஆட்சி புரிந்தனர். இதில் இலங்கையின் பலமான மைய அரசான அநுராதபுரத்தை, கி.மு. 1 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டது முதலான 250 ஆண்டு காலத்தை 22 மன்னர்கள் ஆட்சிபுரிந்தனர். இவர்களுள் 10 தமிழ் மன்னர்கள் 80 ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆட்சிபுரிந்தனர். அதில் சேனன், குத்திகன், எல்லாளன் ஆகிய தமிழ் மன்னர்கள் மட்டும் 60 ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆட்சிபுரிந்தனர். பௌத்த - சிங்கள வரலாற்றை மட்டும் முதன்மைப்படுத்தும் பாளி இலக்கியங்களில் தமிழ் மன்னர்களின் வரலாற்றுச் சாதனை பற்றி எதுவுமே கூறப்படவில்லை. இந்நூல்கள் தமிழருக்கு எதிரான இன, மத உணர்வோடு வரலாற்றைக் கூறிச் செல்வதால் அவற்றில் தமிழ் மன்னர்களின் வரலாற்றுப் பணிகள் இடம் பெற்றிருக்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்கவும் முடியாது. ஆனால் இவர்கள் ஆட்சியில் வெளிநாட்டு வர்த்தகமும் நாணயங்களின் பயன்பாடும் இருந்திருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இலங்கையின் முதல் தமிழ் மன்னர்களான சேனன், குத்திகன் வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்ட சந்ததியைச் சேர்ந்தவர்கள் என மகாவம்சம் கூறுகிறது (M.V.XXI : 10 - 3). அநுராதபுரத்தில் கிடைத்த கி.மு. 3, 2 ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய பிராமிக் கல்வெட்டு ஒன்று 'சுள கணேய' (சோழ) என்பவன் வர்த்தகத்தை

மேற்பார்வை செய்பவன் எனக் கூறுகிறது (Paranavitana 1970 : No. 1128). எல்லாளன் பௌத்த சைத்தியத்திற்கு தன்னால் ஏற்பட்ட பழுதை நிவர்த்தி செய்ய 15,000 நாணயங்களை (ஹகபாணஸ்) கொடுத்தான் என மகாவம்சம் கூறுகிறது (M.V. XXI. 11 - 3). இவை அனைத்தும் தமிழ் மன்னர் ஆட்சியில் வெளிநாட்டு வர்த்தகமும், நாணயத்தின் பயன்பாடும் இருந்ததற்குச் சான்றாகும். இப்பின்னணியில் பூநகரியில் கிடைத்த நாணயங்களை இலங்கைத் தமிழ் மன்னர்கள் வெளியிட்டதாகக் கருத சில காரணங்கள் உண்டு.

5, 6 ஆம் நாணயங்களில் காணப்படும் மீன் குறியீட்டுச் சின்னம் பாண்டிய வம்சத் தொடர்புடையது. சங்க காலத்தில் பாண்டிய வம்சம் இலங்கை மீது படையெடுத்து ஆட்சியைக் கைப்பற்றியதற்கு நேரடியான சான்றுகள் காணப்படவில்லை. ஆனால் சங்க காலத்திற்கு முன்பிருந்தே பாண்டிய நாட்டுடன் இலங்கைக்கு நெருக்கமான தொடர்பிருந்தது. இலங்கையின் முதல் மன்னனான விஜயன் கி.மு. 5 ஆம் நூற்றாண்டில் மன்னனாக முடிசூடிய போது அவனுக்கு பாண்டிய மன்னன் தன் மகளையும் அவன் தோழர்களுக்கு பாண்டிய நாட்டுப் பெண்களையும், 18 தொழில் புரிந்த 1000 குடும்பங்களையும் அனுப்பி வைத்தான் என மகாவம்சம் கூறுகிறது (M.V.VIII). விஜயன் கதை ஒரு கட்டுக் கதையாக இருந்தாலும் மகாவம்சத்தின் இக்கூற்று பாண்டிய நாட்டுடன் இலங்கைக்கு இருந்த தொடர்பைக் காட்டுகிறது. கி.மு. 4 ஆம் நூற்றாண்டில் ஆட்சிபுரிந்த சில மன்னர்கள் பண்டுவாகதேவன், பண்டுகாபயன் என்ற பெயர்களைப் பெற்றிருந்தனர் (M.V. VIII). அதில்வரும் பண்டு என்ற முன்னொட்டுச் சொல் பாண்டிய வம்சத்தைக் குறிக்கிறது.

முன்புறத்தில் குதிரையும் பின்புறத்தில் யானை உருவமும் உள்ள 7ஆவது நாணயம் இலங்கைக்கேயுரிய சிறப்பம்சமாகும். இலங்கையில் குதிரை இறக்குமதிப் பொருளாகவும், யானை ஏற்றுமதிப் பொருளாகவும் இருந்துள்ளன. இலங்கையின் வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தில் தமிழர் முக்கிய பங்கெடுத்ததற்கு போதிய சான்றுகள் இருப்பதனால் அவ்வர்த்தகத்தில் இறக்குமதிப் பொருட்களாக இருந்த குதிரையையும் ஏற்றுமதிப் பொருளாக இருந்த யானையையும் தமிழ்

மன்னர்கள் தாம் வெளியிட்ட நாணயங்களிலும் பயன்படுத்தி இருக்கலாம்.

8 ஆவது நாணயத்தில் இடம்பெற்றுள்ள காளை உருவம் இலங்கைத் தமிழர் வாழ்வோடு இரண்டறக் கலந்த சின்னமாகும். இச்சின்னம் பிற்காலத்தில் தோன்றிய தமிழரசின் கொடிகளிலும், நாணயங்களிலும் அரச சின்னமாக இடம்பெற்றுள்ளது. சோழர் ஆட்சி ஏற்படும் முன்னர் இலங்கையின் பௌத்த தலங்களில் வாசற்படியாக இருந்த சந்திர வட்டக் கல்லில் காளையுருவம் பிற சின்னங்களுடன் கலை வடிவமாகச் செதுக்கப்பட்டிருந்தது. சோழர் காளையைப் புனிதச் சின்னமாகக் கருதியதால் சந்திரவட்டக் கல்லில் இருந்து அதை நீக்கினர். சோழர் ஆட்சியின் பின்னர் சிங்கள மன்னரும் இம்முறையைப் பின்பற்றினர். நாணயத்தின் பின்புறத்தில் இடம்பெற்றுள்ள நான்கு புள்ளிகளைச் சுற்றிய வட்டம், இலங்கை மன்னர்கள் வெளியிட்ட சிங்க உருவம் பொறித்த நாணயங்களில் காணப்படுகிறது. சிங்க உருவம் சிங்கள மன்னர்களின் முக்கிய சின்னமாக இருந்ததைப் பிற்காலச் சிங்கள மன்னர்கள் வெளியிட்ட நாணயங்களிலும் காணமுடிகிறது. ஏறத்தாழ ஒரே காலத்தில் புழக்கத்தில் இருந்த நாணயங்களில் சிங்கமும், காளையும் வருவதைக் கொண்டு சிங்க உருவ நாணயங்களைச் சிங்கள மன்னரும், காளையுருவம் பொறித்த நாணயத்தைத் தமிழ் மன்னரும் வெளியிட்டனர் எனக் கூறலாம்.

முடிவுரை

மேற்கூறப்பட்ட நாணயங்களில் இருந்து இலங்கையில் சங்ககால மன்னர்கள் வெளியிட்ட நாணயங்களும், இலங்கை மன்னர்கள் வெளியிட்ட நாணயங்களும் புழக்கத்தில் இருந்தன என்ற முடிவுக்கு வரலாம். இலங்கை மன்னர்கள் நாணயங்களை வெளியிடுவதற்கு சங்ககால நாணய அச்சடிப்பு முறை முன்னோடியாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

இலங்கையில் தமிழ் மன்னர்கள் வெளியிட்ட நாணயங்களை தமிழ்நாட்டிலிருந்து வந்து ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய தமிழ் மன்னர்கள் வெளியிட்டார்களா? அல்லது இலங்கைத் தமிழ் மன்னர்கள் வெளியிட்டார்களா? என்பதை மேலும் ஆராய இடமுண்டு. ஆனால் இவை இலங்கையில் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்கள் எனக் கூறுவது பெருமளவு பொருத்தமாகத் தெரிகிறது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. சங்ககால நாணயங்கள் பற்றி விரிவாக ஆராய்ந்துவரும் இரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி, ஆ. சீதாராமன் ஆகியோர் உரையாடலின் போது கூறிய கருத்து.
2. மேற்கூறப்பட்ட இருவரும் கூறிய கருத்து.

உசாத்துணை

1. Codrington, H.W. Ceylon Coins and Currency Memories of the Colombo Museum (Colombo - 1324)
2. Geiger, W. Eng. Tr Mahavamsa (M.V.), London 1973.
3. Krishnamorthy, R. Sangam Age Tamil Coins, (Madras, 1997).
4. Mendis, G.C. "A Comprehensive History of India" Vol. II (Ed.) Nilakanta Sastri, K.A., (1957).
5. Paranavitana, S. "Anuradhapura: Slab - inscription of Khuda - Parinda" E.Z. Vol. IV P.P. 111-115.
6. Paranavitana, S. Brahmi Inscriptions of Ceylon (Colombo, 1970)
7. Shanmugam, P. "Two Coins of the Tamil origin from Thailand" Studies in South Indian Coins Vol. IV, (Ed.) Narasimhamurthy, 1999: 95-100.
- Sitrapalam, S.K. "The Title Parumaka found in Sri Lankan Brahmi Inscriptions - A Reappraisal" "Sri Lankan Journal of South Asian Studies". Vol 1 (New Series) (Jaffna 1986/87), PP 13-25.
8. காசிநாதன், நடன. தமிழர் காசு இயல், சென்னை 1995.
9. சிற்றம்பலம், சி.க. யாழ்ப்பாணம் தொன்மை வரலாறு, திருநெல்வேலி, 1993. சீதாராமன், ஆறுமுக. தமிழகத் தொல்லியல் சான்றுகள் அண்மைக்காலக் கண்டுபிடிப்புகள், தொகுதி - 1, தஞ்சாவூர் 1996.
10. சுப்பிரமணியன் தி. "தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டில் ஸ்ரீவத்சம்" ஆவணம், இதழ் 7, சூலை 1996, தஞ்சாவூர்.
11. புஷ்பரட்ணம், ப. பூநகரி - தொல்பொருளாய்வு, யாழ்ப்பாணம், 1993.

இனக் குழுமம், சமயம், மொழி, பண்பாடு ஆகியவற்றால் வேறுபாடுகளைக் கொண்ட பன்மைப் பண்பாட்டுச் சமூகங்களில் (MULTI - CULTURAL SOCIETIES) சமாதான வழிகளில் தீர்க்க முடியாதவான சிக்கலான அரசியல் பிரச்சினைகள் தீவிரமடைந்து உள்நாட்டுக் குழப்பங்களிற்கும், உள்நாட்டு யுத்தங்களிற்கும் வழிவகுத்துள்ளன. இதனை மூன்றாம் உலக நாடுகளின் சமகால வரலாறுகள் உணர்த்தியுள்ளன. இவ்வரசியல் பிரச்சினைகளைப் பேச்சு வார்த்தைகள் மூலம் சமாதான வழியில் தீர்த்தல், சம்மந்தப்பட்ட நாடுகளின் அமைதிக்கும், சமூக - பொருளாதார - அரசியல் முன்னேற்றத்திற்கும் அடிப்படையாக அமைகிறது. அமைதி வழியான தீர்வை அரசியல் தீர்வாக (POLITICAL SOLUTION) அமைப்பதோடு அதிகாரப் பகிர்வு (POWER SHARING), சுயாட்சி (SELF RULE) ஆகியவற்றுக்கான ஆட்சிக் கட்டமைப்புக்களை, அரசியல் யாப்புச் சீர்திருத்தங்கள் மூலம் உருவாக்குவதும் இன்றியமையாத முன் தேவையாக உள்ளது. அந்த வகையில், 'அதிகாரப் பகிர்வும் சுயாட்சியும் : மூன்றாம் உலக அனுபவம்' என்னும் இப்புதிய தொடரில் மூன்றாம் உலக நாடுகளான இலங்கை, இந்தியா, மலேசியா, பாகிஸ்தான், நைஜீரியா, எத்தியோப்பியா, சூடான், மெக்சிக்கோ ஆகிய நாடுகளின் அனுபவங்களை விளக்கியுரைக்கும் கட்டுரைகளின் தமிழாக்கம் வெளியிடப்படும். பல்வேறு தீர்வு மாதிரிகள், அத்தீர்வு மாதிரிகளின் பின்னால் உள்ள அரசியல் கோட்பாடுகள் (POLITICAL THEORIES), அரசியல் யாப்புத் தத்துவங்கள் (CONSTITUTIONAL PRINCIPLES) என்பனவும் விளக்கிக் கூறப்படும்.

ஆங்கில மூலம்: ஜயம்பதி விக்கிரமரட்சன

நீ கந்தையா சண்முகலிங்கம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைமாணிப் பட்டம் பெற்ற இவர், இலங்கை நிர்வாக சேவையில் பணியாற்றிய ஓய்வூதியை அரசு பணியாளர். கல்வி அமைச்சின் செயலாளராக விளங்கிய சண்முகலிங்கம் அவர்கள் மிகச்சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளருமாவார். இவர் மொழிபெயர்த்த 'இலங்கையில் முதலாளித்துவத்தின் தோற்றம்' என்ற நூல் சிறந்த மொழிபெயர்ப்புக்கான பரிசை பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

'நவீன அரசியல் சிந்தனை', 'கருத்தியல் எனும் பனிமூட்டம்', 'இலங்கையின் இனவரைவியலும் மானிடவியலும்' ஆகியவை இவரின் ஏனைய நூல்களாகும்.

அதிகாரப் பகிர்வும் தன்னாட்சியும்: சர்வதேச உதாரணங்கள் சில

உ

லகின் பெரும்பாலான நாடுகள் பன்மைப் பண்பாடுகளை உடைய சமூகங்களாக (Multicultural Societies) விளங்குகின்றன. ஒரு தேசிய

இனம், ஒரு மொழி, ஒற்றைப் பண்பாடு என அழைக்கக் கூடிய நாடுகள் உலகில் வெகு அரிதாகவே காணப்படுகின்றன. பன்மைப் பண்பாடுகளைக் கொண்ட சமூகங்களில் பெரும்பான்மையானவை ஆழமான பிளவுகளையுடைய சமூகங்கள் (Deeply Divided Societies) என அரசியல் விஞ்ஞானிகள் சிலர் குறிப்பிடுவர். ஆழமான பிளவுகளையுடைய சமூகங்களின் சிறுபான்மைத் தேசிய இனங்களினதும் சிறிய இனக்குழுமங்களினதும் பிரச்சினைகளைத் தீர்வு செய்வதற்கு அரசியல் அதிகாரத்தைப் (Political Power) பகிர்ந்தளித்தல் அவசியமானது. அரசியல் யாப்புச் சீர்திருத்தங்களைச் செய்வதன் மூலம்,

- அ) அதிகாரப் பகிர்வு (Devolution of Power),
- ஆ) தன்னாட்சி (Autonomy),

என்னும் இரு வழிகளில் சிறுபான்மைத் தேசிய இனங்களினதும், சிறிய இனக்குழுமங்களினதும் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட்டு வருவதற்கு உதாரணங்கள் பல உள்ளன. இச்சமகால வரலாற்று உதாரணங்கள் பலவற்றை எடுத்துக்காட்டி விளக்கம் தரும் நீண்டதொரு கட்டுரையை 'Constitution Making in Multicultural Societies' என்ற தலைப்பில் சட்ட அறிஞர் ஜயம்பதி விக்கிரமரட்ண எழுதியுள்ளார். அவரது மேற்படி தலைப்பிலான கட்டுரை 'Towards Democratic Governance in Sri Lanka: a Constitutional Miscellany (2014)' என்னும் நூலில் முதலாவது அத்தியாயமாக (பக் 1 - 74) அமைந்துள்ளது. அவர் குறிப்பிடும் பல உதாரணங்களில் சிலவற்றைத் தேர்வு செய்து இத்தமிழ்க் கட்டுரையில், எளிமைப்படுத்திய விளக்கவுரையாகத் தந்துள்ளோம்.

முதலில் யுகோசிலாவியாவின் சேர்பிய பெரும்பான்மைவாதம் என்னும் உதாரணத்தைப் பார்ப்போம்.

சேர்பிய பெரும்பான்மைவாதம் - எதிர்மறை உதாரணம்

சில நாடுகளின் பெரும்பான்மை இனங்கள் சிறுபான்மைத் தேசிய இனங்களுடனும் இனக்குழுமங்களுடனும் அரசியல்

அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்து கொள்வதற்கு தீவிர எதிர்ப்பைத் தெரிவித்து வந்தன. யுகோசிலாவியாவின் பெரும்பான்மை இனக்குழுமமான சேர்பிய இனத்தின் அரசியல்வாதிகள் தீவிர பெரும்பான்மைவாதம் (Extreme Majoritarianism) என்னும் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்தனர். இத்தீவிர பெரும்பான்மைவாதம் அந்த நாட்டில் பேரழிவுகளை ஏற்படுத்தியது. 6 சமஷ்டி அலகுகளைக் கொண்டதான யுகோசிலாவியா சிதைவுற்று அழிந்தது; இன்று முன்னைய யுகோசிலாவியா 8 தனிநாடுகளாக மாற்றமுற்றுள்ளது. இது எதிர்மறை உதாரணமாகும். கட்டுரையின் 18 ஆம் பக்கத்தில் யுகோசிலாவியா பற்றி ஜயம்பதி விக்கிரமரட்ண அவர்கள் கூறியிருப்பவற்றைச் சுருக்கமாகக் கீழே தந்துள்ளோம்.

சேர்பியப் பெரும்பான்மைவாதம் (Serbian Majoritarianism) பின்பற்றக்கூடாத ஒரு மாதிரியாகும். பன்மைப் பண்பாட்டுத் தேசமாக விளங்கிய யுகோசிலாவியாவைச் சிதைத்து அழித்ததில் சேர்பியப் பெரும்பான்மைவாதத்திற்கு மிகப் பெரிய பங்கு உள்ளது. யுகோசிலாவியா பின்வரும் ஆறு அலகுகளைக் கொண்ட சமஷ்டி அரசாக விளங்கியது.

1. பொஸ்னியாவும் ஹெர்சுகோவினியாவும்
2. குறோசியா
3. சிலோவினியா
4. மசிடோனியா
5. சேர்பியா
6. மொண்டி நிகிறோ

மேற்படி ஆறு அலகுகளிற்குள்ளேயும் சேர்பியப் பெரும்பான்மைவாதத்தின் தாக்கத்தினால் பேரளவு வன்முறைக் கலகங்கள் வெடித்தன. யுகோசிலாவியா சிதைவுற்று அழிந்தது. 6 சமஷ்டி அலகுக்குள் இருந்த புவிமியல் பரப்புக்குள் இன்று 8 தனிநாடுகள் தோன்றிவிட்டன. சேர்பியாவின் சேர்பியர் பெரும்பான்மையாக உள்ள பகுதியில் இருந்து பிரிந்து கொசோவே (Kosovo) என்ற தனிநாடு தோன்றியது. மொண்டி நிகிறோவும் இரண்டாகப் பிளவுபட்டுள்ளது. பல்லின, பன்மொழி, பல்மதக் கலாசாரமுடைய

யுகோசிலாவியா பெரும்பான்மைவாதத்தினால் சீரழிந்தது.

அரசை மறுகட்டமைப்புச் செய்தல்

சிறுபான்மைத் தேசியங்களின் அரசியல் அபிலாசைகளைப் புரிந்து கொண்டு அவற்றின் உரிமைகளை வழங்குதல் (Political Accommodation) என்னும் கொள்கையைச் சில நாடுகள், காலம் தாமதித்தேனும் பின்பற்றும் அவசியத்தை உணர்ந்தன. இக்கொள்கை நடைமுறையில் அரச அதிகாரத்தைப் பகிர்தல் (Sharing of State Power) என்பதாகவே அமைகிறது. அரச அதிகாரத்தைப் பகிர்வதற்காக இருந்து வரும் அரசுக் கட்டமைப்பை மாற்ற வேண்டும். இவ்வாறு மாற்றுதல் அரசுக் கட்டமைப்பு மாற்றம் (Restructuring of the State) எனப் பொருள் கொள்ளப்படும்.

ஸ்பானியா தேசம் அரசு மறுகட்டமைப்புச் செய்தல் மூலம் சிறுபான்மைத் தேசியங்களின் அபிலாசைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு முன்வந்த நாடு என்ற வகையில் முன்னுதாரணமாகத் திகழ்கிறது. அந்நாட்டில் பஸ்க் பிராந்தியம் (Basque Region), கற்றலோனியா (Catalonia), கலிசியா (Galicia) என்பன பெரும்பான்மையினரான ஸ்பானியர்களில் இருந்து வேறுபட்ட தனித்துவமான பண்பாட்டு அடையாளங்களுடைய மக்கள் வாழும் பிராந்தியங்களாக இருந்து வந்துள்ளன. பஸ்க் பிராந்தியத்தில் தனியாகப் பிரிந்து செல்ல வேண்டும் என்ற பிரிவினைவாத இயக்கம் பலம் பொருந்தியதாக எழுச்சி பெற்றது. இந்த இயக்கத்தின் எழுச்சியால் அங்கு வன்முறைகள் இடம்பெற்றன. ஸ்பானியா, பஸ்க் மக்களின் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வாக அசமத்துவ அதிகாரப் பகிர்வு (Asymmetrical Devolution) என்னும் அதிகாரப் பகிர்வு முறை மூலம் பஸ்க் பிராந்தியத்திற்கு தன்னாட்சியை (Autonomy) வழங்கியது. அசமத்துவ அதிகாரப் பகிர்வு முறை பஸ்க் பிராந்தியத்திற்கு மட்டுமல்லாமல் ஸ்பானியாவின் எல்லா பகுதிகளினதும் தேசிய இனங்களின் தேவைகளிற்கு ஏற்ப நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. ஒவ்வொரு பிராந்தியமும் தனது தேவைக்கேற்ற அளவில் அதிகாரப் பகிர்வைப் பெற்றுக் கொள்ள வழி செய்யப்பட்டது. தன்னாட்சியை வேண்டிப் போராட்டம் நடத்தி வந்த பஸ்க், கற்றலோனியா,

கலிசியா ஆகிய பிராந்தியங்கள் ஏனைய பிராந்தியங்களை விட உச்ச அளவான அதிகாரப் பகிர்வை (Ultimate Degree of Devolution) பெற்றுக் கொண்டன. ஸ்பானியாவின் இந்த முன்னுதாரணத்தை பேராசிரியர் ரஞ்சித் அமரசிங்க 'Fast Tract Process' (துரித வழிச்செயல் முறை) எனக் குறிப்பிட்டார்.

1960களில் ஒற்றையாட்சி அரசாக (Unitary State) விளங்கிய பெல்ஜியம் இன்று முழுமையான சமஷ்டிமுறை நாடாக மாற்றம் பெற்றுள்ளது. அங்கு டச்சு மொழி பேசுவோர் பிராந்தியம், பிரஞ்சு மொழி பேசுவோரான வலூன்களின் வலோனியா (Wallonia), பிரஸ்ஸல்ஸ் தலைநகரம் என்ற பிராந்திய அடிப்படையில் மட்டுமல்லாது, பண்பாட்டுச் சமுதாயங்கள் (Cultural Communities)

ஸ்பானியா தேசம் அரசு மறுகட்டமைப்புச் செய்தல் மூலம் சிறுபான்மைத் தேசியங்களின் அபிலாசைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு முன்வந்த நாடு என்ற வகையில் முன்னுதாரணமாகத் திகழ்கிறது. அந்நாட்டில் பஸ்க் பிராந்தியம் (Basque Region), கற்றலோனியா (Catalonia), கலிசியா (Galicia) என்பன பெரும்பான்மையினரான ஸ்பானியர்களில் இருந்து வேறுபட்ட தனித்துவமான பண்பாட்டு அடையாளங்களுடைய மக்கள் வாழும் பிராந்தியங்களாக இருந்து வந்துள்ளன.

என்ற அடிப்படையிலும் அதிகாரம் பகிரப்பட்டுள்ளது. அங்கு இருவகைச் சமஷ்டி நடைமுறையில் உள்ளதெனலாம்.

அ) தனிநபர் சமஷ்டி (Personal Federalism)

மொழி, கல்வி, பண்பாடு சார்ந்த உரிமைகளை தாம் சார்ந்த பண்பாட்டுச் சமுதாயம் (Cultural Community) ஊடாகத் தனிநபர்கள் பெற்றுக் கொள்ளுதல் தனிநபர் சமஷ்டி எனப்படும். இப்பண்பாட்டுச் சமுதாயங்கள் பிரதேசம் சாராத சமஷ்டி முறையை (Non Territorial Federalism) நடைமுறைப்படுத்தியுள்ளன.

ஆ) டச்சு, பிரஞ்சு, ஜேர்மன் ஆகிய மொழிகளைப் பேசும் மக்கள் தத்தமக்குரிய

பிராந்தியங்களில் தன்னாட்சி உரிமையைப் பெற்றவர்களாய் உள்ளனர்.

ஒற்றையாட்சி நாடான பிரித்தானியாவில் சமஷ்டி மாதிரியிலான அதிகாரப் பகிர்வு நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறது.

அதிகாரப் பகிர்வு, சமஷ்டி முறையிலான தன்னாட்சி ஆகிய உபாயங்கள் மூலம் ஸ்பானியா, பெல்ஜியம், ஐக்கிய இராச்சியம் என்பன தமது நாடுகளின் இனத்துவ அரசியல் பிரச்சினைகளை (EthnoPolitical

Issues) முழுமையாகத் தீர்வு செய்துவிட்டன என்று கருதுவது தவறு. இந்நாடுகளில் புதிய பிரச்சினைகள் தோன்றிய வண்ணம் உள்ளன. அவ்வாறு தோன்றும் புதிய பிரச்சினைகளையும் நிர்வகிக்கும் தந்திரோபாயங்களை இந்நாடுகள் கையாண்டு வருகின்றன.

கற்றலோனியா, பெல்ஜியத்தின் 'Flanders', ஸ்கொட்லாந்து ஆகியவற்றில் பிரிவினைவாத இயக்கங்கள் இன்றும் உயிர்ப்போடு செயற்படுகின்றன. இம்மூன்றையும் நாடுகள் இல்லாத தேசியங்களிற்கு மாதிரி உதாரணங்கள் (Paradigmatic Examples of Stateless Nations) என ஜயம்பதி விக்கிரமரட்ண குறிப்பிடுகிறார் (பக். 20). இவை தெளிவான வரையறையை உடைய பிரதேசங்களை (Well - Define Territories) தமது வாழிடங்களாகக் கொண்ட தேசிய இனங்கள்; இவற்றிற்கு தனித்துவமான வரலாறு, பண்பாடு, பொருளாதாரம், அரசியல் ஆகிய அடையாளங்கள் உள்ளன. இவை பெரிய அரசுகளின் எல்லைக்குள் நீண்ட காலமாக இணைத்துக் கொள்ளப்பட்ட பகுதிகளாக இருந்த போதும் தமது தனித்துவத்தை இழக்காமல் இருந்து வந்துள்ளன.

கற்றலோனியா தனித்துப் பிரிந்து போவதற்கான கோரிக்கையை முன்வைப்பதற்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன. கற்றலோனியாவிற்கு வரிகளை அறவிடும் அதிகாரம் கிடையாது. மட்ரிட்டில் உள்ள ஸ்பானியாவின் மத்திய அரசே வரிகளை அறவிட்டுக் கொள்கிறது.

கிறீன்லாந்து

Image Source - www.bbc.com

ஸ்பானியாவின் மொத்த வரி வருவாயில் 20% கற்றலோனியாவில் இருந்து கிடைக்கிறது. ஆனால் மட்ரிட் அரசாங்கம் கற்றலோனியாவிற்குத் திருப்பி கொடுப்பதோ அற்பச் சிறிய தொகைதான். இதே போன்றுதான் ஸ்பானியாவின் வறிய பிராந்தியங்கள் மத்திய அரசிடம் தம் செல்வத்தை இழந்து வருகின்றன. ஆனால் மட்ரிட் அரசாங்கம் இவ்விடயத்தை மீள்பரிசீலனை செய்வதற்குத் தயாராகவில்லை. பஸ்க் பிராந்தியத்திற்கு வரிவிதிப்பு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது உண்மைதான். ஆயினும் இதற்கு வரலாற்றுக் காரணங்கள் துணையாக அமைந்தன என்பதைக் கவனித்தல் வேண்டும். 2010ஆம் ஆண்டில் ஸ்பானியாவின் அரசியல் யாப்பு நீதிமன்றம் கற்றலோனியாவின் தன்னாட்சிச் சட்டத்தில் (Catalan Autonomy Statute) குறிப்பிடப்பட்டுள்ள 'நேஷன்' (Nation) என்ற சொல்லிற்கு கொடுத்த விளக்கம் கவனிப்புக்குரியது. கற்றலோனியாவின் வரலாற்றையும் பண்பாட்டையும் அடையாளப்படுத்துவதற்காக நேஷன் என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதே தவிர அச்சொல்லிற்கு சட்டவலு (Legal Weight) எதுவும் கிடையாது. அரசியல் யாப்பினால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஒரே ஒரு 'நேஷன்' என்றால் அது ஸ்பானியா தேசம் (Spanish Nation) மட்டுமே என அரசியல் யாப்பு நீதிமன்றம் கூறியது. இது ஸ்பானிய அரசு, அதிகாரப்

பிரஞ்சு நாட்டிற்குரிய தீவாக விளங்கும் கோர்சிக்கா, பிரான்சை விட இத்தாலிக்குக் கிட்டிய தூரத்தில் உள்ளது. கோர்சிக்கா தீவு தனித்துவமான பண்பாட்டையும் மொழியையும் கொண்டது. கோர்சிக்கா ஒரு Territorial Collectivity'. பிரான்சின் ஏனைய பிராந்தியங்களை விடக் கூடிய அதிகாரங்கள் உடைய சுயாட்சிப் பகுதி என்னும் தனித்துவமான அந்தஸ்து அதற்கு வாழ்க்கப்பட்டுள்ளது.

இந்தோனேசியாவின் அரசியல் யாப்பு இந்தோனேசியாவை ஒற்றையாட்சிக் குடியரசு (Unitary Republic) எனப் பிரகடனம் செய்துள்ளது.

கோர்சிக்கா தீவு
Image Source - www.provencewinezone.com

மானியங்களை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கும் நிலை வலோனியாவிற்கு ஏற்பட்டது. பிளாண்டர்ஸ் பகுதியின் பிளமிஷ் மக்கள் தமது உழைப்பின் பயன்கள் வலுடன் பகுதியினருக்கு மானியமாகப் பங்கிட்டுப்படுகின்றதே எனக் குறை கூறுவதை அவதானிக்க முடிகிறது. ஆய்வாளர்கள் இதனைத் தொடரும் வன்முறையில்லாத முரண்பாடுகள் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

பகிர்வு என்ற விடயத்தை எப்படிப் பார்க்கிறது என்பதற்கு உதாரணமாகும். ஸ்பானியா அதிகாரப் பகிர்வைச் சாதகமாகப் பார்க்கவில்லை; சிறுபான்மைத் தேசிய இனங்கள் தமக்குப் போதியளவு அதிகாரப் பகிர்வு வழங்கப்படவில்லை என்ற கருத்துடையனவாக உள்ளன.

பெல்ஜியத்தில் பிளாண்டர்ஸ் (Flanders), வலோனியா (Wallonia) என்பனவற்றிற்கிடையேயான பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுகளில் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் பின்பு பிளாண்டர்ஸ் பகுதி துரிதமாகக் கைத்தொழில் வளர்ச்சியை அடைந்தது. இன்று அப்பகுதி ஐரோப்பாவின் செல்வச் செழிப்புமிக்க பிரதேசங்களில் ஒன்றாக மாறியுள்ளது. இதற்கு மாறாக வலோனியாவில் கைத்தொழில் வளர்ச்சியின் பின்பான வீழ்ச்சிநிலை (PostIndustrial Decline) காணப்பட்டது. இதனால் அரசாங்கத்தின்

‘தன்னாட்சிப் பிரதேசங்கள்’ (Autonomous Areas) எனப்படும் பகுதிகள் பல நாடுகளில் இருப்பதை ஜயம்பதி விக்ரமரட்ண குறிப்பிடுகிறார். இவை சமஷ்டி நாடுகளில் மட்டுமன்றி ஒற்றையாட்சி நாடுகளிலும் சிறுபான்மைத் தேசிய இனங்களுக்கும் மக்கள் சமூகங்களிற்கும் சுயாட்சியை (SelfRule) வழங்குவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தன்னாட்சிப் பிரதேசங்கள், இனத்துவ அரசியல் முரண்பாடுகளைத் தவிர்க்கவும், ஜனநாயக முறையிலான பங்கேற்பை (Democratic Participation) உறுதி செய்யவும் பொருத்தமான நிர்வாக ஒழுங்கமைப்பாக விளங்குகின்றன. தன்னாட்சிப் பகுதிகள் பிரதேச ரீதியான அலகுகளாகவும், ஒரு பிராந்தியத்திற்குள் ஓர் உப பிராந்தியமாகவோ அல்லது உள்ளூர்ப் பகுதியாகவோ (Territorial, Sub - Regional or Local) அமைவதுண்டு.

கிறீன்லாந்து (Green Land) புவியியல் தனித்துவம் மிக்க தன்னாட்சிப் பிரதேசத்திற்கு

உதாரணமாகும். டென்மார்க் நாட்டின் ஒரு பகுதியாக விளங்கும் கிறீன்லாந்து அந்நாட்டில் இருந்து 2900 கி.மீற்றருக்கு அப்பால் உள்ளது. கிறீன்லாந்தின் சனத்தொகையின் 80 வீதத்தினர் இனூய்ட் (Inuit) பழங்குடியினராவர். ஆலந்து தீவுகள் (Aland Islands) பின்லாந்து நாட்டின் பகுதியாக உள்ள சுயாட்சிப் பகுதியாகும். பின்னிஷ் மொழி பேசும் பின்லாந்தியர்களில் இருந்து மொழியால் வேறுபட்ட சுவீடிஷ் மொழி பேசுவோர் பகுதியாக ஆலந்து விளங்கி வருகிறது. கொரியக் குடியரசு (Republic Korea) ஒற்றையாட்சி முறை நாடாகும். அந்நாட்டின் தரைப் பகுதிக்கு அப்பால் கடலின் மத்தியில் அமைந்துள்ள யெயுடோ (JejuDo) தீவு சுயாட்சி மாநிலமாக விளங்கி வருகிறது. இச்சுயாட்சிப் பிரதேசம் ஒரு மொழி, ஒருமைப் பண்பாட்டையுடைய (Mono - Lingual Mono Cultural) கொரியாவில் இருந்து மொழியாலும் பண்பாட்டாலும் வேறுபட்ட மக்கள் வாழும் பகுதியாக உள்ளதென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. யெயுடோ மக்கள் தாய் வழிச் சமூக அமைப்பையுடைய சமூகம் (Matriarchal Society) எனவும் ஜயம்பதி விக்ரமரட்ண குறிப்பிடுகிறார்.

பிரஞ்சு நாட்டிற்குரிய தீவாக விளங்கும் கோர்சிக்கா, பிரான்சை விட இத்தாலிக்குக் கிட்டிய தூரத்தில் உள்ளது. கோர்சிக்கா தீவு தனித்துவமான பண்பாட்டையும் மொழியையும் கொண்டது. கோர்சிக்கா ஒரு 'Territorial Collectivity'. பிரான்சின் ஏனைய பிராந்தியங்களை விடக்கூடிய அதிகாரங்கள் உடைய சுயாட்சிப் பகுதி என்னும் தனித்துவமான அந்தஸ்து அதற்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

இந்தோனேசியாவின் அரசியல் யாப்பு இந்தோனேசியாவை ஒற்றையாட்சிக் குடியரசு (Unitary Republic) எனப் பிரகடனம் செய்துள்ளது. ஆயினும் அரசியல் யாப்பின் உறுப்புரை அந்நாட்டிற்குள் மாநிலங்கள், ரீஜென்சி (Regency) எனப்படும் நிர்வாக அலகுகள், முனிசிப்பல் சபைகள் என்பனவற்றிற்குத் தன்னாட்சி அந்தஸ்தை வழங்குவதற்கு இடமளித்துள்ளது. அத்தோடு அஷே (Aceh), யொக்யகார்ட்டா (Yogyakarta), பப்புவாவும் மேற்கு பப்புவாவும் (Papua and West Papua) ஆகிய மாநிலங்கள் சுயாட்சி அந்தஸ்துடையனவாக (Autonomous Status) விளங்குகின்றன. பன்மைப் பண்பாட்டு

கற்றலோனியா, வல்ஜியத்தின் 'Flanders', ஸ்கொட்லாந்து ஆகியவற்றில் பிரிவினைவாத இயக்கங்கள் இன்றும் உயிர்ப்போடு செயற்படுகின்றன. இம்மூன்றையும் நாடுகள் இல்லாத தேசியங்களிற்கு மாதிரி உதாரணங்கள் (Paradigmatic Examples of Stateless Nations) என ஜயம்பதி விக்ரமரட்ண குறிப்பிடுகிறார்.

நாடான இந்தோனேசியாவின் தேர்தல் விதிமுறைகளும் சட்டங்களும் பிராந்திய நலன்களின் பிரதிநிதித்துவதற்குச் சாதகமானதாக இல்லை. தேசிய கட்சிகள் மட்டுமே தேசிய சட்ட சபைக்கும், பிராந்தியச் சட்ட சபைகளுக்கும் (National Legislature and Regional Legislatures) பிரதிநிதிகளைத் தெரிவு செய்வதற்கான தேர்தலில் போட்டியிடலாம் என்ற கட்டுப்பாடு உள்ளது. ஒரு குறிப்பிட்ட பிராந்தியத்தில் மிகுந்த செல்வாக்குள்ளதாக ஒரு பிராந்தியக் கட்சி விளங்கிய போதும் அக்கட்சி பிராந்தியச் சட்ட சபைக்கான தேர்தலில் போட்டியிட முடியாது. ஒரு கட்சி, தேசிய கட்சி என்ற அந்தஸ்தைப் பெறுவதற்கு,

1. மாநிலங்களின் மாவட்டங்களில் 75 வீதமானவற்றில் கட்சி கிளைகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்,
2. மாவட்டங்களின் உப அலகுகளான உப மாவட்டங்களில் (Sub Districts) 50 வீதமானவற்றில் கட்சி கிளைகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்,

ஆகிய விதிமுறைகள் உள்ளன. இந்த விதமான கடுமையான கட்டுப்பாடுகளுக்கு மேலாக இன்னொரு விதியும் உள்ளது. ஒரு பிராந்தியக் கட்சி தேர்தலின் போது தேசிய மட்டத்தில் மொத்த வாக்குகளில் 3.5% மேற்பட்ட எண்ணிக்கையான வாக்குகளைப் பெற்றால் அல்லாது பிராந்திய சட்ட சபையில் பிரதிநிதித்துவம் பெறும் தகுதியைப் பெற முடியாது. குறித்த பிராந்தியத்தில் போதியளவு பெரும்பான்மை இருந்தாலும் கூட

பிரதிநிதித்துவத்திற்குத் தகுதியைப் பெறுதல் முடியாது. உள்ளூர் மட்ட சட்டமன்றங்களில் உள்ளூர்க் கட்சிகளின் பிரதிநிதித்துவத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் தேர்தல் சட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தும் பல்கட்சி ஜனநாயகம் (Multi Party Democracy) இந்நோனேசியா தவிர்ந்த வேறு எந்த நாட்டிலும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

அஷே (Aceh) மாநிலத்தின் அரசியல் தீர்வு விடயத்தில் மட்டும் இந்நோனேசியா விதிவிலக்காக உள்ளூர் அரசியல் கட்சிகளின் பிரதிநிதித்துவத்தை அங்கீகரித்துள்ளது.

இந்நோனேசிய அரசியல் யாப்பு ஏற்றுக் கொண்டுள்ள பிரதேச சுயாட்சி என்னும் கொள்கையை அந்நாட்டின் தேர்தல் சட்டங்கள் அர்த்தமற்றதாக்கியுள்ளதை எடுத்துக் காட்டும் ஜயம்பதி விக்கிரமரட்ண அவர்கள், டொனால்ட். எல். ஹொரொவிற்ட்ஸ் (Donald.L. Horowitz) என்னும் அரசியல் அறிஞரின் கூற்று ஒன்றை மேற்கோளாகத் தந்துள்ளார். அக்கூற்றின் சாராம்சம் வருமாறு:

”பப்புவன்கள் (Papuan), டயக்குகள் (Dayaks), பாலித்தீவு மக்கள் போன்ற மக்கள் குழுமங்களின் பிராந்தியக் கட்சிகள் இத்தேர்தல் முறையூடாக தம் பிரதிநிதிகளைத் தேர்வு செய்து சட்டமன்றங்களுக்கு அனுப்ப முடியாத நிலை உள்ளது. ‘PDS’ என்ற சிறிய கிறிஸ்தவக் கட்சி, கிறிஸ்தவர்கள் வாழும் பகுதிகளில் மிகுந்த செல்வாக்கு உடையதாக இருந்தபோதும், அதனால் பிரதிநிதித்துவத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. ‘MSJUMI’ என்ற உள்ளூர் சார்ந்த சமூகத்தின் ‘PBB’ கட்சி அச்சமூகத்தில் மிகுந்த செல்வாக்கைக் கொண்டுள்ளது. ஆயினும் இக்கட்சி பிரதிநிதித்துவம் பெறுவதற்கு தேர்தல் சட்டங்கள் தடையாக உள்ளன. இந்நோனேசிய தேர்தல் முறையில் ஜனநாயக வழியில் பிராந்திய நலன்களைப் பிரதிபலிக்கும் கட்சிகளிற்கு பங்கேற்புக்கான இடம் மறுக்கப்பட்டுள்ளது என்றே கூற வேண்டும் (பக். 22).

சுயாட்சிப் பிரதேசங்கள் (Autonomous Regions) எனப்படும் பிரதேசங்களை உருவாக்கி

ஜயம்பதி விக்கிரமரட்ண

Image Source - island.lk

சிறுபான்மை இனங்களின் பிரச்சினைகளை தீர்க்க முயற்சி செய்யும் நாடுகளுக்கு இன்னும் பல உதாரணங்கள் உள்ளன. பப்புவா நியூகினியாவில் போகன்வில்லே (Bougainville) ஒரு சுயாட்சிப் பிரதேசமாக உள்ளது; பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டில் முஸ்லிம்கள் வாழும் மின்டானோ பகுதி சுயாட்சிப் பிரதேசமாகும். தாஜிகிஸ்தானில் GornoBadakhshan என்ற பகுதியும், உஸ்பெகிஸ்தானில் காரகல்பக்ஸ்தான் (Karakalpakstan) என்ற பகுதியும் சுயாட்சிப் பிராந்தியங்களாக உள்ளன.

முடிவுரை

ஜயம்பதி விக்கிரமரட்ண அதிகாரப் பகிர்வு, சுயாட்சி என்ற இரு வழிகளில் சிறுபான்மை இனங்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்வு செய்வதற்கு உலக அளவில் வெவ்வேறு நாடுகளில் மேற்கொள்ளப்படும் அரசியல் தீர்வு முயற்சிகளை உதாரணங்களாகக் காட்டுகிறார். இக்கட்டுரையில் ஆழமான பிளவுகளை உடைய சமூகங்கள் (Deeply Divided Societies) பலவற்றையும், அச்சமூகங்கள் அதிகாரப் பகிர்வு (Devolution of Power), தன்னாட்சி (Autonomy) என்ற இருவழிகளில் சிறுபான்மைத் தேசிய இனங்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு எடுத்த முயற்சிகள் பற்றியும், எதிர்கொண்ட சவால்கள், வெற்றிகள், தோல்விகள் என்பன பற்றியும் ஜயம்பதி விக்கிரமரட்ண அவர்கள் விரிவாக விளக்கியுள்ளார்.

‘இலங்கை பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் நாகர்’ எனும் இத்தொடர் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இலங்கையில் வாழ்ந்த தமிழ்ச் சமூகத்தின் வரலாற்றை தொல்லியல் ரீதியாக நிரூபிக்கத் தேவையான ஆதாரங்களைக் கொண்ட ஆவணமாகும். நாகர் தமிழ் மொழி பேசியவர்கள் எனவும், ஆதி இரும்புக் காலப் பண்பாட்டை பிரதானமாக அவர்களே இலங்கையில் பரப்பினார்கள் எனவும், இங்கு கி.மு ஏழாம் நூற்றாண்டு முதலாகத் தமிழ் ஒரு பேச்சு வழக்கு மொழியாக நிலை பெற்றிருந்தது எனவும் பேராசிரியர் எஸ். பத்மநாதன் கூறியுள்ளார். இலங்கையில் 2300 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பொறிக்கப்பட்ட சுமார் 100 பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் நாக மன்னர்கள், நாக தலைவர்கள், நாக பிரதானிகள், நாக சுவாமிகள், நாக அதிகாரிகள் ஆகியோர் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. இலங்கையின் வரலாற்றுதயக் காலத்தில் நாக எனும் பெயர் கொண்ட மன்னர்கள் பலர் ஆட்சி செய்துள்ளனர். இவர்களில் பலர் தமிழ்ச் சமூகத்தோடு தொடர்புடையவர்கள். இவர்கள் பற்றிய வரலாறு மற்றும் வழிபாட்டுப் பாரம்பரியம் ஆகியவை பிராமிக் கல்வெட்டுக்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு இத்தொடரில் ஆராயப்படுகின்றன.

என். கே. எஸ். திருச்செல்வம்

கடந்த 25 வருடங்களாக இலங்கைத் தமிழர் வரலாறு, தமிழர் வழிபாட்டுப் பாரம்பரியம், பிராமிக் கல்வெட்டுகள், இந்து சமயம் என்பன தொடர்பாக ஆய்வுப் பணிகளில் ஈடுபட்டுவரும் கலாநிதி என். கே. எஸ். திருச்செல்வம் அவர்கள் வரலாற்றுத்துறையில் இளமாணிப் பட்டத்தைப் பெற்றவர். தனது எழுத்துப்பணிக்காகப் பல விருதுகளையும் பெற்றுள்ளார்.

இவர் இதுவரை பல உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேசக் கருத்தரங்குகளில் தனது ஆய்வுக் கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்துள்ளதன் 18 நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். இவர் எழுதிய நூல்களில் ‘தென்னிலங்கையின் புராதன இந்துக்கோயில்கள்’, ‘புறையுண்டுபோன புராதன இந்துக் கோயில்கள்’, ‘இந்து சமயம் ஓர் அறிவியல் பொக்கிஷம்’, ‘யார் இந்த இராவணன்’, ‘பாரம்பரியமிக்க கதிர்காம பாத யாத்திரை’, ‘பண்டைய தமிழ் நூல்களில் சிவன்’, ‘கன்னியா: பண்டைய சைவத் தமிழரின் பாரம்பரிய அடையாளம்’, ‘தமிழரின் குமரி நாடு உண்மையா? கற்பனையா?’ போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். இவர் தேசிய மற்றும் சர்வதேச சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள் ஆகியவற்றில் இதுவரை 295 ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார்.

அரிட்ட பர்வத மலை எனும் ரிட்டிகல மலையில் காணப்படும் நாகர் பற்றிய கல்வெட்டுகள்

பரண சந்தியிலிருந்து வடமேற்கு நோக்கி மரதன் கடவல ஊடாக அனுராதபுரத்திற்குச் செல்லும் வீதியில், 11 கி.மீ. தூரத்தில், பாதையின் வலது பக்கத்தில் ரிட்டிகல மலை அமைந்துள்ளது. வடஇலங்கைப் பகுதியில் அமைந்துள்ள மிக உயரமான மலை எனக் கருதப்படும் ரிட்டிகல மலை தரை மட்டத்தில் இருந்து 600 மீற்றர் உயரமுடையதாகும். இம் மலை வடக்கு தெற்காக 6.5 கி.மீ நீளமும், கிழக்கு மேற்காக 4 கி.மீ அகலமும் கொண்ட நீண்ட, பெரிய மலைத் தொடராகும். 26 சதுர கி.மீ பரப்பளவில், அடர்ந்த காடுகளைக் கொண்ட இம்மலைத் தொடரில் நான்கு மலைச் சிகரங்கள் காணப்படுகின்றன. ரிட்டிகல பண்டைய காலத்தில் அரிட்ட பர்வதம், அரிட்ட பப்பத்த (அரிட்ட மலை) எனும் பெயர்களிலும் அழைக்கப்பட்டுள்ளது.

இராமாயணத்தில் இலட்சுமணனின் உயிர்காக்க இமயமலைக்குச் சென்று அனுமன் தூக்கிக் கொண்டு வந்த சஞ்சீவி மலையின் துண்டுகளில் ஒன்று ரிட்டிகல மலைப் பகுதியில் விழுந்ததாகவும், இதனால் இம்மலையில் வேறு எங்கும் கிடைக்காத அரிய பல மூலிகைகள் காணப்படுவதாகவும் கூறப்படுகிறது. இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு தீர்த்த யாத்திரை வந்த முனிவர்கள் பலர் இம்மலையில் உள்ள குகைகளில் தங்கிச் சென்றதாகவும் கூறப்படுகிறது.

அரிட்ட பர்வதம் எனும் பெயர் இம்மலைக்கு வழங்கப்படுவதற்கு ஒரு முக்கிய காரணமும் உள்ளது. தேவநம்பியதீசன் இலங்கையை ஆட்சி செய்துவந்த பொ.ஆ.மு. 187-177 காலப்பகுதியில், இலங்கையில் முதன் முதலாக பௌத்த தர்மத்தைத் தழுவிய அரிட்டன் எனும் இளவரசன் இம்மலைப் பகுதியைப் பரிபாலனம் செய்து வந்ததாகவும், இவனின் பெயரில் இம்மலை அரிட்ட பப்பத எனப் பெயர் பெற்றதாகவும் வரலாற்றுக் குறிப்புகள் கூறுகின்றன.

அரிட்டன் பௌத்த தர்மத்தை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு முன்பு அவன் நாக, சிவ வழிபாடுகளைப் பின்பற்றியிருக்க வேண்டும். ஏனெனில் இம்மலையில் சிவ, நாக எனும் பெயர்களைக் கொண்ட பிராமிக் கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன. இங்கிருந்த பிராமிக்

கல்வெட்டு பற்றி பேராசிரியர் சி.க. சிற்றம்பலம் குறிப்பிடுகையில் இக்கல்வெட்டு சிவ வழிபாட்டுடன் தொடர்புபட்டது எனவும், சிவனால் பாதுகாக்கப்பட்டவன் எனும் பொருளுடைய “சிவகுத்த” எனும் பதம் இக்கல்வெட்டில் காணப்படுவதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தேவநம்பியதீசனின் தம்பியான சூரதீசன் அரிட்ட பர்வத மலை அடிவாரத்தில் மங்குலக எனும் விகாரையை அமைத்தான் என மகாவம்சத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. இது மகுலக எனவும் அழைக்கப்பட்டது. இவ்விடம் எல்லாள் மன்னனின் 32 கோட்டைகள் இருந்த இடங்களில் ஒன்றான மகிளநகரம் என அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது.

சூரதீசனின் பின் சேனன், குத்திகள் ஆகிய தமிழ் மன்னர்களும், இவர்களுக்குப் பின் அசேல எனும் மன்னனும் இலங்கையை ஆட்சி செய்த பின்பே எல்லாளன் அனுராதபுரத்தைக் கைப்பற்றி இலங்கையை ஆட்சி செய்தான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

எல்லாள மன்னனின் பலம் வாய்ந்த கோட்டையான விஜிதநகரக் கோட்டையை துட்டகாமினியின் படைகள் நான்கு மாதங்கள் போர் செய்து கைப்பற்றிய பின், அங்கிருந்து கிரிலகம் எனும் இன்னுமோர் இடத்தை அடைந்தன. அங்கு எல்லாளனின் சிற்றரசனான கிரியன் எனும் தமிழ் மன்னனைக் கொன்றபின், அங்கிருந்து மகிளநகரத்திற்கு படைகள் சென்றன. மூன்று அகழிகளால் சூழப்பட்ட இக்கோட்டைக்கு ஒரே ஒரு கோட்டைக்கதவு மட்டுமே இருந்ததாகவும், மூன்று மாதங்கள் மகிளநகரக் கோட்டையை முற்றுகையிட்ட பின் அந்நகரத்தின் படைத் தலைவனை துட்டகாமினி கொன்றதாகவும் மகாவம்சம் கூறுகிறது.

ரிட்டிகலவில் நான்கு மலைக் குன்றுகளும், ஏராளமான மலைப் பாறைகளும் காணப்படுகின்றன. இம்மலையில் 6 இடங்களில் கற்குகைகளும், கல்வெட்டுகளும் உள்ளன. இவை ஆண்டியாகந்த (ஆண்டிமலை), நா உள்பொத்த, மறக்கல உள்பொத்த, வேவல்தன்ன, கரம்ப ஹின்ன, ஹித்தரகம் ஹின்ன ஆகிய இடங்களாகும். இவ்விடங்களில் மொத்தமாக 70 க்கும் மேற்பட்ட இயற்கையான கற்குகைகள் அமைந்துள்ளன. இவற்றில் 59

கற்குகைகளில் கற்புருவங்கள் வெட்டப்பட்டுள்ளன. கற்புருவங்கள் வெட்டப்பட்ட பல குகைகளில் பிராமி எழுத்துகளில் கல்வெட்டுகளும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இக்கற்குகைகளில் மொத்தமாக 34 முற்கால பிராமிக் கல்வெட்டுகளும், 3 பிற்கால பிராமிக் கல்வெட்டுகளும் காணப்படுகின்றன.

இவற்றில் ஆண்டியாகந்தவில் 21 கற்குகைகளும், 13 முற்கால பிராமிக் கல்வெட்டுகளும் உள்ளன. நா உள்பொத்தவில் 18 கற்குகைகளும், 9 முற்கால பிராமிக் கல்வெட்டுகளும், 3 பிற்கால பிராமிக் கல்வெட்டுகளும், மறக்கல உள்பொத்தவில் 13 கற்குகைகளும், 8 முற்கால பிராமிக் கல்வெட்டுகளும், வேவல் தன்னவில் 2 முற்கால பிராமிக் கல்வெட்டுகளும், கரம்ப ஹின்னவில் 2 முற்கால பிராமிக் கல்வெட்டுகளும், ஹித்தரகம ஹின்னவில் 7 கற்குகைகளும் காணப்படுகின்றன.

பெருமகன் நாகன் பற்றிய மூன்று கல்வெட்டுகள்

மறக்கல உள்பொத்தவில் காணப்படும் 8 கல்வெட்டுகளில் நாகர் பற்றிய 4 பிராமிக் கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன. அவை பற்றிய விபரங்கள் பின்வருமாறு,

“பெருமக மஹாரேதச புத பெருமக நாகச லேனே அகட்ட அனகட்ட சட்டு திச சகச தினே”

இதன் பொருள், The cave of the chief Naga, son of the chief Mahareta, is given to the Sangha of the four quarters present and absent என்பதாகும். தமிழில் இது “பெருமகன் மஹாரேதனின் மகன் பெருமகன் நாகனின் குகை நாலா திசைகளிலும் இருந்து வரும் சங்கத்தார்க்கு அவர்கள் வந்தாலும் வராவிட்டாலும் வழங்கப்பட வேண்டும்” எனப் பொருள்படும்.

ரிட்டிகை மலை எனும் அரிட்ட பர்வதம்

ரிட்டிகை மலையில் காணப்படும் நான்கு சிகரங்கள்

இரண்டாவது கல்வெட்டும் மேலே உள்ள கல்வெட்டைப் போலவே எழுதப்பட்டுள்ளது. அதன் விபரங்கள் பின்வருமாறு,

“பெருமக நாக புதஹ பெருமக மஹாரேதஹ லேனே அகட்ட அனகட்ட சட்டு திச சகச தினே”

இதன் பொருள், The cave of the chief Mahareta, son of the chief Naga, is given to the Sangha of the four quarters present and absent” என்பதாகும். தமிழில் இது “பெருமகன் நாகனின் மகன் பெருமகன் மஹாரேதனின் குகை நாலா திசைகளிலும் இருந்து வரும் சங்கத்தார்க்கு அவர்கள் வந்தாலும் வராவிட்டாலும் வழங்கப்பட வேண்டும்” எனப்

ரிட்டிகல மலையின் இன்னுமோர் தோற்றம்

ரிட்டிகல மலைத் தொடரில் உள்ள ஆண்டியாகந்த (ஆண்டிமலை) மலைக்குன்று

பொருள்படும். மூன்றாவது கல்வெட்டின் விபரங்கள் பின்வருமாறு,

“பருமக நாக புத பருமக ரேவதச லேனே”

இதன் பொருள், “பெருமகன் நாகனின் மகன் பெருமகன் ரேவதசனின் குகை” என்பதாகும். இது ஆங்கிலத்தில் “The cave of the chief Revatha, son of the chief Naga” எனப் பொருள்படும்.

பெருமகன் சூள நாகன் பற்றிய கல்வெட்டு

நாகர் பற்றிக் குறிப்பிடும் நான்காவது கல்வெட்டு இரண்டு வரிகளில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலே குறிப்பிட்டுள்ள மூன்று கல்வெட்டுகளிலும் பெருமகன் நாகன் என எழுதப்பட்டுள்ள போதும் நான்காவது

கல்வெட்டில் பெருமகன் சூள நாகன் என்றே எழுதப்பட்டுள்ளது. இதன் விபரங்கள் பின்வருமாறு,

“பருமக கதலி புத பருமக சூட நாகஹுக

பருமக புசமித ஜித உபசிக சுமய க லேனே சகச”

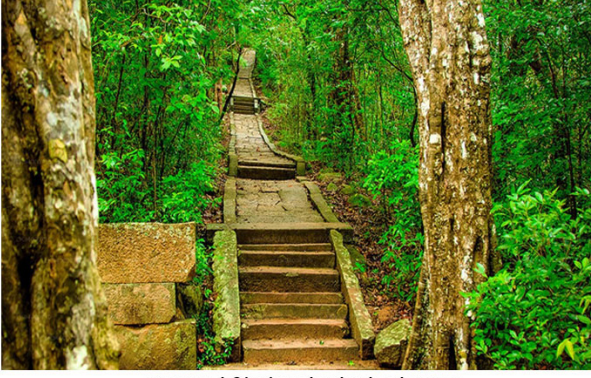
இதன் பொருள், “பெருமகன் கதலியினதும், பெருமகன் பூஷமித்தவின் மகளும், பாமர பெண்பக்தை சம்மாவினதும் மகனான பெருமகன் சூளநாகனின் குகை” என்பதாகும். ஆங்கிலத்தில் இதன் பொருள், *The cave of the chief Culanaga, son of the chief Kadali, and of the female lay devotee Summa, daughter of the chief Pussamitta, is given to the Sagasha*” என்பதாகும்.

மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கல்வெட்டுகள் பற்றி ஆராய்ந்து பார்க்கையில் ரிட்டிகலவில் உள்ள மறக்கல உள்பொத்த பகுதியில் சூள நாகன், நாகன் எனும் இரண்டு நாகர் குலத்தவர்கள் பௌத்த சமயம் இலங்கையில் அறிமுகமாவதற்கு முன்பு வாழ்ந்து வந்துள்ளனர் என்பது தெரிய வருகிறது. மேலும் இவர்கள் இருவரும் இப்பகுதியை பரிபாலனம் செய்து வந்த தலைவர்கள் என்பது

இவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட பெருமகன் எனும் பட்டத்தின் மூலம் உறுதியாகத் தெரிகிறது.

நாகர் பற்றிக் குறிப்பிடும் பிராமணயாகம கல்வெட்டுகள்

அனுராதபுரம் மாவட்டத்தில், அனுராதபுரம் நகரின் வடகிழக்கில் அமைந்துள்ள ஹொரவபொத்தானையின் தெற்கில் பறங்கியாவாடி என்னுமிடம் காணப்படுகிறது. இவ்விடத்தின் மேற்கில் 4 கி.மீ. தூரத்தில் பிராமணயாகம என்னுமிடம் அமைந்துள்ளது. பிராமணயாகம எனும் பெயரில் இன்னும் சில பண்டைய இடங்கள் இலங்கையில் காணப்படுகின்றன. குருநாகல் மாவட்டத்தில் உள்ள பிங்கிரிய எனும் நகரத்தின் அருகிலும்

மலை உச்சிக்குச் செல்லும் கற்படிப் பாதை

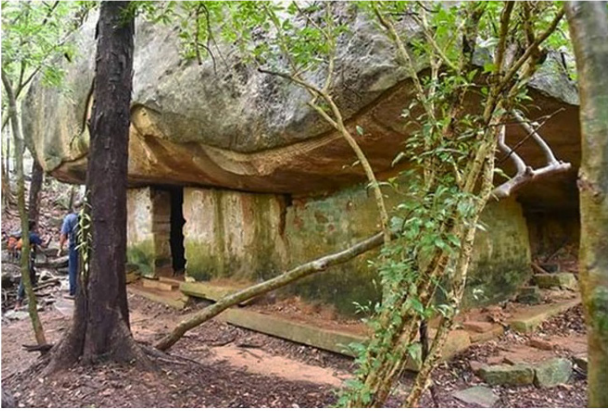
கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்டுள்ள கற்குகைகளில் ஒன்று

கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்டுள்ள கற்குகை

கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்டுள்ள இன்னுமோர் கற்குகை

கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்டுள்ள இன்னுமோர் கற்குகை

ரிட்டிகல மலையில் உள்ள பெரிய நீர்ச்சுனையின் கற்படிகள்

ரிட்டிகல மலை சிதைவுகளில் காணப்படும் நாகக் கல்

ரிட்டிகல ஆண்டியாகந்த (ஆண்டிமலை) வழிப் பெயர்ப்பலகை

உள்ள பிராமணயாகம எனும் இடம் இவற்றில் குறிப்பிடத்தக்கது.

இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அனுராதபுர மாவட்ட பிராமணயாகமவில் பண்டைய காலம் முதல் பிராமணர்கள் வாழ்ந்து வந்ததோடு இங்கிருந்த கற்குகைகளில் சிவனையும், நாகத்தையும் வழிபட்டு வந்துள்ளனர் என்பது இங்கு பொறிக்கப்பட்டுள்ள பிராமிக் கல்வெட்டுகள் மூலம் தெரிய வருகிறது. இங்குள்ள இயற்கையான மலைக்குகைகளில் கற்புருவங்கள் செதுக்கப்பட்டு கல்வெட்டுகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இங்கு மொத்தமாக 19 முற்கால பிராமிக் கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன.

இக்கல்வெட்டுக்களில் சிவன் எனும் பெயர் பொறிக்கப்பட்ட 3 கல்வெட்டுகளும், சிவனின் வாகனத்தைக் குறிக்கும் நந்தி எனுட பெயர் பொறிக்கப்பட்ட 2 கல்வெட்டுகளும், நாக எனும் பெயர் பொறிக்கப்பட்ட 3 கல்வெட்டுகளும் காணப்படுகின்றன.

கிராமத் தலைவன் நாகன் பற்றிய இரண்டு கல்வெட்டுகள்

இவற்றில் நாகர் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மூன்று கல்வெட்டுகளின் விபரங்களைப் பார்க்கலாம். முதலாவது கல்வெட்டின் விபரங்கள் பின்வருமாறு,

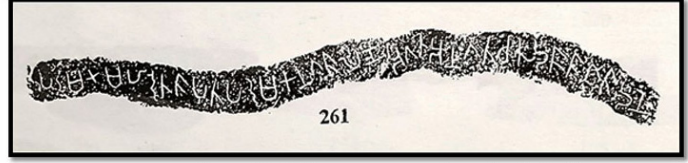
“கமிக நாகக லேனே சகச துபதக”

இதன் பொருள், “The cave of the village councillor Naga, [is given] to the Sangha. (Granted also are) two allotments.” என்பதாகும். தமிழில் இது “கிராமத் தலைவன் நாகனின் குகை சங்கத்தார்க்கு... இரண்டாகப் பங்கிட்டு வழங்கப்பட்டது.” எனப் பொருள்படும்.

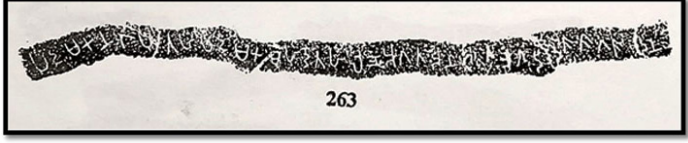
நாகர் பற்றிக் குறிப்பிடும் இரண்டாவது கல்வெட்டின் விபரங்கள் பின்வருமாறு,

“கமிக நாக புத சுமனஹ லேனே பதக்க சயே”

இதன் பொருள், “The cave of Sumana, son of the village councillor Naga. Six allotments.” தமிழில் இது, “கிராமத் தலைவன் நாகனின் மகனான சுமணவின் குகை. ஆறு பகுதிகளாகப் பங்கிடப்பட்டுள்ளது.” எனப் பொருள்படுகிறது.

பெருமகன் நாகன் பற்றிய முதலாவது கல்வெட்டின் பிரதி

பெருமகன் நாகன் பற்றிய இரண்டாவது கல்வெட்டின் பிரதி

பெருமகன் நாகன் பற்றிய மூன்றாவது கல்வெட்டின் பிரதி

சுவாமி அல்லது பரத குல நாகன் பற்றிய கல்வெட்டு

நாகர் பற்றிக் குறிப்பிடும் மூன்றாவது கல்வெட்டு 5 வரிகளில் எழுதப்பட்டுள்ளது. அதன் விபரங்கள் பின்வருமாறு,

“ப[த] நா[க]ஹ க பத சுமனஹ க பத சுமன குதஹ க
பருமக தத ஜிய உபசிக ராம லேனே சகச அக[ட]
அனகட

சமணி பலய க அச தம குதஹ க

.. .. ரஹ க”

இதன் பொருள் ஆங்கில மொழியில், “The cave of lord Naga, and of lord Sumana, and of lord Sumanagutta, and of the female lay devotee Rama, daughter of the chief Datta, is given to the Sangha, present and absent. Also of the nun Pala, and of the venerable Dhammagutta and of raha” என்பதாகும்.

தமிழில் இது “சுவாமி நாகனினதும், சுவாமி சுமனவினதும், சுவாமி சுமனகுத்தவினதும், பாமர பெண்பக்தை இராமவினதும், பெருமகன் தத்தவின் மகளினதும் குகை சங்கத்தார்க்கு அவர்கள் வந்தாலும் வராவிட்டாலும் வழங்கப்பட வேண்டும். அத்துடன் மாடக்கன்னி பாலாவினதும், மரியாதைக்குரிய தம்மகுத்தவினதும், ரஹவினதும்.. ..” எனப் பொருள்படும்.

ரிதி விகாரை
மலையில்
நாக மகாராஜன்
பற்றிய கல்வெட்டு

என். கே. எஸ். திருச்செல்வம்

கு

ருநாகலில் இருந்து கிழக்கு நோக்கி ரம்பொடகல என்னுமிடத்திற்குச் செல்லும் வீதியில் சுமார் 15 கி.மீ.

தூரம் சென்றதும் காணப்படும்

சிறிய வீதியினூடாக மேலும் 2 கி.மீ தூரம் பயணம் செய்தால் ரிதிகம என்னுமிடத்தை அடையலாம். இங்கு செல்வதற்கு இன்னுமோர் வழியும் உண்டு. குருநாகல் - கண்டி வீதியில் 19 கி.மீ தூரத்தில் உள்ள மாவத்தகம சந்தியின் வடக்கில் 14 கி.மீ தூரம் சென்றும் ரிதிகமவை அடையலாம்.

இங்குள்ள சிறிய மலைப்பாறையின் மீது ரிதிவிகாரை அமைந்துள்ளது. ரிதிகமவிலிருந்து மலைக்குச் செல்ல இரு வழிகள் உள்ளன. ஒன்று புராதனப் படிக்கட்டுகள் உள்ள பாதை. அடுத்தது புதிதாக அமைக்கப்பட்ட பாதை. இப்பாதை வழியே மலைப்பாறையின் உச்சிப் பகுதிக்குச் சென்றவுடன் அங்கு பௌத்த விகாரை, தூபி போன்றவை காணப்படுகின்றன. இம்மலையின் சரிவுகளிலும், உச்சிப் பகுதியிலும் கல்வெட்டுகள் உட்பட பல புராதனச் சின்னங்கள் காணப்படுகின்றன. இவை பொ.ஆ.மு 2 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் பொ.ஆ. 8 ஆம் நூற்றாண்டுக்குரியவையாகும்.

இங்கு அழகிய இந்துக் கோயில் ஒன்றும் காணப்படுகிறது. இதில் கல்லினால் அழகிய வடிவில் செதுக்கப்பட்டுள்ள எட்டுத் தூண்களுடன், சிறிய மண்டபமொன்றும், அதை அடுத்துக் கருவறையும் காணப்படுகின்றன. கருவறை இயற்கையாக அமைந்துள்ள கற்பாறையைக் கூரையாகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மண்டபத்தில் உள்ள தூண்களில் திராவிடக் கட்டடக்கலை மரபுடன் செதுக்கப்பட்ட நடனமாடும் பெண்கள் மற்றும் ஆயுதங்களுடன் ஆண் வடிவங்கள் ஆகியவை காணப்படுகின்றன. பொ.ஆ.11 ஆம் நூற்றாண்டில் சோழர் காலத்தில், இந்து சமயம் இலங்கையில் செல்வாக்குப் பெற்று விளங்கிய காலப்பகுதியில் இக்கோயில் அமைக்கப்பட்டிருக்கலாம் என அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். இன்றும் இலங்கையில் பேணப்பட்டுள்ள முழுமையாகவே கல்லினால்

கட்டப்பட்ட ஓரிரு கோயில்களில் இதுவும் ஒன்றாகும்.

தற்போது இக்கோயில் 'வரக்கா வெலந்து விஹாரை' என அழைக்கப்படுகிறது.

இவ்விடத்தில் அனுராதபுரக் காலத்தில் இந்திரகுப்தன் எனும் பிரதானி பலாப்பழம் விற்பனை செய்தானாம். அதனால் இக்கோயிலுக்கு இப்படி ஒரு பெயர் வந்ததாம். ரிதி விகாரை வளாகத்தில் முற்றிலும் கருங்கல்லில் அமைக்கப்பட்ட, மிக அழகிய சிற்பக் கருவூலமாகத் திகழும், வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க திராவிடக் கட்டடக்கலை மரபுடன் கட்டப்பட்ட இவ்வழகிய கட்டடத்திற்கு இப்படி ஒரு பெயர் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

பிரதான ரிதிகம விகாரை

எல்லா மன்னன் காலத்தில் இப்பகுதியில் இந்து சமயம் மேலோங்கிக் காணப்பட்டுள்ளது என நம்பக் கூடியதாக உள்ளது. எல்லா மன்னனை வென்று, பொ.ஆ.மு. 10-177 வரை ஆட்சி செய்த துட்டகைமுனு ரிதிவிகாரையை அமைத்துள்ளான். இங்குள்ள பழமை வாய்ந்த ஓலைச்சுவடி ஒன்றில் இந்த இடத்திற்கு முதன்முதலாக துட்டகைமுனு வந்தபோது 500 பௌத்த பிக்குகளையும், 1500 இந்து பிராமணர்களையும் அழைத்துச் சென்றான் என எழுதப்பட்டுள்ளது. பௌத்த பிக்குகளை விட மூன்று மடங்கு அதிகமாகப் பிராமணர்கள் இங்கு அழைத்துவரப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ரிதி விகாரை வளாகத்தில் காணப்படும் வரகா வெலந்து விகாரை எனும் சோழர் காலக் கோயில்

இதன்படி ரிதிம பகுதியில் பெளத்தர்களை விட இந்துக்களின் செல்வாக்கு அதிகமாகக் காணப்பட்டிருக்க வேண்டும் என யூகிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. எல்லாள் காலத்தில் இப்பகுதி பிராமணர்களின் செல்வாக்கு மேலோங்கியிருந்த இடமாக இருந்திருக்க வேண்டும். அக்காலகட்டத்தில் இங்கு இந்துசமய வழிபாடு நிலவியிருக்க வேண்டும். இதன் தொடர்ச்சியாகவே சோழர் காலத்தில் இங்கு கற்கோயில் கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும் என நம்ப இடமுண்டு. இக்கோயிலில் காணப்படும் தூண்களில் செதுக்கப்பட்டுள்ள சிற்பங்கள் பற்றி ஹென்றி பார்க்கர் தனது நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் கலாநிதி இந்திரபாலா இந்தக் கோயில் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் இது விஜயநகரக் கட்டடக் கலைப்பாணியில் கட்டப்பட்டிருப்பதாகப் குறிப்பிட்டுள்ளார். இக்கோயிலில் உள்ள சிற்பங்களும், தூண்களும் விஜயநகரக் கட்டடக்கலை மரபில் கட்டப்பட்ட கடலாதெனிய விகாரை மற்றும் கோயில் மண்டபத்தை ஒத்ததாகக் காணப்படுகின்றன.

ரிதி விகாரையின் பிரதான வழிபாட்டிடம் மகாவிகாரை என அழைக்கப்படும் சிலை மனைகளாகும். இதில் பாத விகாரை, உட விகாரை என இரு சிலை மனைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. உயரமான ஒரு பாறையின் மேற்பகுதியில் முன்பக்கமும், வலது பக்கமும் கற்புருவங்கள் வெட்டப்பட்டு, அவற்றின் கீழே உள்ள உட்குழிவான பகுதியில் முன்பக்கம் ஒரு சிலை மனையும், இப்பாறையின் வலது பக்கம் சற்று உயரத்தில் உள்ள மேல் தளத்தில் இன்னுமோர் குழிவான பகுதியில் இன்னுமோர் சிலை மனையும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவை துட்டகைமுனு மன்னனால் கட்டப்பட்டதாக வரலாறு கூறுகிறது. புத்த பகவானின் பல்வேறு சிலைகள் இச்சிலைமனைகளில் காணப்படுகின்றன.

இவற்றின் மேற்களத்தில் உள்ள சிலைமனையின் வாசலில் காணப்படும் வாசல் படிக்கல், அழகிய

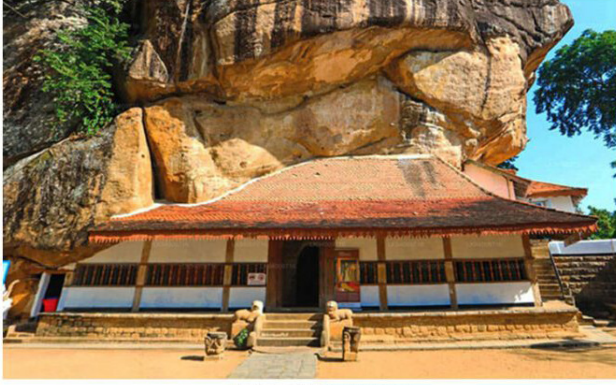
சோழர் காலக் கோயிலின் பின்பக்கத் தோற்றம்

ரிதி விகாரை மலையும், சிலை மனைகளும், தூபியும்

சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்ட கஜ வடிவ கைப்பிடி வரிசையைக் கொண்ட வாசல் படியாகும். பண்டைய காலத்தில் கல்லில் வடிவமைக்கப்பட்ட இதன் கைப்பிடி வரிசையின் கீழே எங்கும் காணக் கிடைக்காத அரிய புடைப்புச் சிற்பம் ஒன்று செதுக்கப்பட்டுள்ளது. இடது பக்கம் யானை ஒன்றும், வலது பக்கம் பன்றி ஒன்றும் நிற்க, மரத்தின் கீழே அமர்ந்திருக்கும் ஒரு முனிவரின் சிற்பமே அந்த அரிய சிற்பமாகும். அதன் வடிவமைப்பைப் பார்க்கும் போது இது குள்ள முனிவர் என அழைக்கப்படும் அகத்திய முனிவரின் சிற்பமாக இருக்கலாம் எனத் தோன்றுகிறது.

இப்படியில் உள்ள சந்திர வட்டக்கல் அனுராதபுரத்தில் அபயகிரி விகாரை

பிரதான ரிதிகம விகாரை

சோழர் காலக் கோயிலில் அழகிய சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்ட தூண்கள்

சிமைனை வாசல் கைப்பிடி வரிசையில் செதுக்கப்பட்டுள்ள அகத்திய முனிவரின் சிற்பம்

வளாகப்பகுதியில் காணப்படும் சந்திர வட்டக்கல்லை ஒத்ததாகக் காணப்படுகிறது. இதில் யானை, சிங்கம், குதிரை ஆகியவற்றுடன் பசுவின் வடிவமும் செதுக்கப்பட்டுள்ளது.

இங்குள்ள சிலைமனையில் வரையப்பட்டுள்ள ஓவியங்களில் ஒன்று இராவணனின் யுத்தம் தொடர்பானது எனக் கூறப்படுகிறது. மூன்று இராட்சத மனிதர்கள் கையில் ஆயுதங்களுடன் காணப்படும் இவ் ஓவியத்தில், மத்தியில் இரண்டு கைகளிலும் போர் ஆயுதங்களுடன் காணப்படுபவர் இராவணன் எனக் கூறுகின்றனர்.

மேலும் இங்கு இன்னும் சில அபூர்வமான ஓவியங்களும் உள்ளன. சுமார் நூறு வட்டமான பீங்கான் கல் வடிவங்கள் இங்குள்ள சிலைமனையில் உள்ளன. இவற்றில் இயேசு கிறிஸ்துவின் ஓவியங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன. இவை ஒல்லாந்தரினால் இவ்விகாரைக்கு அன்பளிப்பாக வழங்கப்பட்டவையாகும்.

ரிதி விகாரை மலையில் மொத்தமாக 10 பிராமிக் கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் 8 முற்கால பிராமிக் கல்வெட்டுகள் இயற்கையான கற்குகைகளில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. ஏனைய இரண்டும் பாறையில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள பிற்கால பிராமிக் கல்வெட்டுகளாகும். பிற்காலக் கல்வெட்டுகளில் ஒன்று நாகர் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. இக்கல்வெட்டு சரசங்கல எனும் மலைப்பாறை முகட்டில், மலையில் உள்ள தூபிக்குச் செல்ல வெட்டப்பட்டுள்ள கற்படிகளுக்கு அருகில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. 1930 ஆம் ஆண்டு பேராசிரியர் பரணவிதான இக்கல்வெட்டைக் கண்டுபிடித்தார்.

இரண்டு வரிகளில் இக்கல்வெட்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. முதலாவது வரி 25 அடி 6 அங்குல நீளத்திலும், இரண்டாவது வரி 2 அடி 7 அங்குல நீளத்திலும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. 5 முதல் 10 அங்குல உயரத்தில் ஒவ்வொரு எழுத்துகளும் எழுதப்பட்டுள்ளன.

இக்கல்வெட்டு பொ.ஆ.மு. 109 - 103

இலங்கையை ஆட்சி செய்த நாக மன்னனான கல்லாட நாகனின், பேரனான குட்டைகண்ண தீசனின், மகனான மகாதாத்திய மகாநாகனின், மகன் அமந்த காமினி அபயனால் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இவர்களின் பெயர்களை வைத்துப் பார்க்கும் போது, இவர்கள் நாக வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகத் தெரிகிறது. இக்கல்வெட்டின் விவரங்கள் பின்வருமாறு:

“தேவனபிய திச ரஜஹ மருமனக்கே திச மஹாரஜஹ மருமனக்கே நாக மஹாரஜஹ புத காமினி அபய தினே குலகம சஹ படகமகே சொவன கடுறேகே”

இதன் பொருள் ஆங்கில மொழியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி, “கடவுளின் நண்பனும், தீசனின் பேரனுமான, திச மகாராஜனின் பேரனான, நாக மகாராஜனின் மகன் காமினி அபயன், குலகம மற்றும் படகம ஆகிய கிராமங்களுக்கு நன்கொடையாக தங்கக் குவளையை வழங்கினான்” என்பதாகும்.

ரிதி விகாரைப் பகுதி 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நாகர் மற்றும் பிராமணர்களின் செல்வாக்குடனும், சோழர் காலத்தில் இந்துசமயச் செல்வாக்குடனும் விளங்கியுள்ளது என்பது இங்கு காணப்படும் கல்வெட்டு, கட்டடங்கள், சிற்பங்கள் மற்றும் பண்டைய ஓலைச் சுவடிகள் மூலம் நாம் தெரிந்து கொள்ளும் விடயமாகும்.

பிராமிக் கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்டுள்ள கற்கூடைகளில் ஒன்று

நாக மகாராஜன் பற்றிய பாறைக் கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்டுள்ள பகுதி

ஒல்லாந்தர் வழங்கிய இயேசு கிறிஸ்துவின் பீங்கான் கல் ஓவியம்

கல்வெட்டின் அண்மித்த தோற்றம்

ஈழநாடானது தமிழகத்திலிருந்து கடலால் பிரிக்கப்பட்ட நாடாக அமைகின்ற போதும், பண்டைக்காலந்தொட்டே தமிழர்களின் மரபுத் தொடர்ச்சியான பண்பாட்டுக் கூறுபாடுகளை உடைய மண்டலமாக காணப்பட்டு வருகிறது. தொல்காப்பியம் கூடும் பல இலக்கண விதிகள் இன்று தமிழகத்தில் வழக்கில் இல்லாத போதும் ஈழத்தில் அவை வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. பண்பாட்டு வாழ்வியல்களின் அடிப்படையிலும் பண்டைத் தமிழின் மரபுகள் பலவற்றை ஈழத்தில் காணவியலும். இந்நிலையின் தொடர்ச்சியாகவே பண்டைத் தமிழின் சமயப் பண்பாட்டு மரபுகளையும் கருதலாம். அந்த வகையில், வடக்கே பருத்தித்துறைமுதல் தெற்கே தேவேந்திரமுனைவரை உள்ள தமிழ் மக்களிடமும், சிங்கள மக்களிடமும் காணப்படும் வழிபாட்டு முறைகளில் பண்டைத் தமிழ் நூல்களில் காணப்படும் வழிபாட்டு மரபுகளை ஆய்வுப் பரப்பாகக் கொண்டு பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களிலும், இலக்கணங்களிலும் காணப்படும் வழிபாட்டு மரபுகளில் இலங்கையில் இன்றளவும் வழங்கி வருகின்ற மரபுத் தொடர்ச்சியினை ஆராய்வதே 'இலங்கையில் பண்டைத் தமிழின் வழிபாட்டு மரபுகள்' எனும் இத் தொடரின் நோக்கமாகும். இத் தொடர், இலங்கையில் பண்டைத் தமிழின் வழிபாட்டு மரபுகள் இன்றளவும் தொடர்கின்றன என்னும் கருதுகோளினை அடையும்.

ஐ ஜெகநாதன் அரங்கராஜ்

முனைவர் ஜெ. அரங்கராஜ் யாழ்ப்பாணம் நீர்வேலியைச் சேர்ந்தவர். இவர் பழந்தமிழ் இலக்கியத் துறையில் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வருகிறார். மேலும் தமிழ் இலக்கியம், இலக்கணம், வரலாறு, சமயம் முதலான துறைகளில் தமது ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வருகிறார். சிங்கப்பூர்த் தமிழ்ப் பாடநூற்கள் குறித்தும் பண்டைத் தமிழர்களின் அயலகத் தொடர்புகள் குறித்தும் பல ஆய்வுகளை மேற்கொண்டுள்ளார். 'செம்மொழித் தமிழ் இலக்கண, இலக்கிய மேற்கோள் அடைவு' என்னும் இவரது நூல் செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனத்தால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இன்றைய நிலையில் ஈழம், தமிழகம் என இரண்டு தலங்களிலும் ஆய்வு மேற்கொண்டுள்ள ஆய்வாளராக இவர் திகழ்கின்றார்.

சிலப்பதிகாரமும் ஈழத்துக் கண்ணகி வழக்குரையும்

ண்டாண்டு காலமாகத் தமிழர்களால் போற்றப்பட்டு வழங்கும் கண்ணகி வழிபாட்டு மரபினை வலுப்படுத்தும் வகையில்

இளங்கோவடிகள் சிலப்பதிகாரத்தினைப் படைத்தார். சிலப்பதிகாரத்தின் அடிப்படைக் கட்டமைப்பானது அக்காலத்தில் வழக்கிலிருந்த ஆசீவக மெய்யியலை பெரிதும் அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைகிறது. சிலப்பதிகார காலத்திற்குப்பின் தமிழ்ச் சமுதாயம் பல்வகைச் சமய நுழைவுகளுக்கும் இடங்கொடுக்க வேண்டியதாயிற்று; சிலப்பதிகாரக் கால மெய்யியல் மரபுகளின் வீழ்ச்சியினையும் கடக்க வேண்டியதாயிற்று. இவ்வாறான பல்வேறுபட்ட சூழலிலும் ஈழத்தில் கண்ணகி வழிபாடென்பது மரபறாத் தொடர்ச்சியினையுடையதாக இன்றளவும் நடைமுறையில் உள்ளதினைக் காணலாம். இத்தொடர்ச்சி நிலையில் பழைய மெய்யியல் மரபுகள் சடங்கியல் நிலையில் நிற்பதினையும் அவ்வக்காலத்தில் வழங்கும் சமயங்களின் மெய்யியல் கூறுபாடுகள் அவ்வழிபாட்டு முறைமைகளில் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்துவதினையும் கண்ணகி வழிபாட்டு மரபினில் காணலாம். சிலப்பதிகாரமென்னும் காப்பியம் பொது நிலையில் தமிழ்ச் செவ்வியல் தன்மையுடன் காலம் கடந்து செம்மாந்து நிற்க, அதற்குப் பின்னரான காலங்களில் தங்களது வழிபாட்டு மரபினுக்கு ஏற்ற படைப்புகளை மண்சார்ந்த பண்பாட்டுச் சூழலுக்கு ஏற்ப உருவாக்கிக்கொள்ள வேண்டியமைக்கான தேவை ஈழத்துக் கண்ணகி வழிபாட்டில் ஏற்பட்டதெனலாம். அவ்வகையிலேயே ஈழத்துக் கண்ணகி வழிபாட்டு மரபில் பல நூல்கள் எழுந்தன. இவற்றில் மண்சார்ந்த மரபுகளோடு காலமாற்றத்தில் ஏற்பட்ட கோட்பாட்டு மாறுதல்களும் பெரும்பங்கு வகித்தன. தமிழகத்தில் ஆறாம் நூற்றாண்டினுக்குப் பின் ஏற்பட்ட பக்தியியக்க விளைவுகளும் வைதீகமயமாக்கலின் விளைவுகளும் இருபதாம் நூற்றாண்டுவரை ஈழத்துக் கண்ணகி வழிபாட்டு மரபினை நேரடியாகப் பாதிக்கவில்லை. ஆனால் அவற்றின் தாக்கங்கள் புறவயப்பட்டதான அதன் இலக்கியப் படைப்புகளின் மேல் பெரும் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியதெனலாம். எவ்வாறான நிலையிலும் கண்ணகி வழிபாட்டு மரபின் அடிப்படைத் தன்மைகளை வைதீக

மரபால் அப்புறப்படுத்தவியலாதென்பதே மெய்மையாகும்.

கண்ணகி வழிபாட்டு மரபினைச் சார்ந்த இலக்கியங்கள் பல ஈழத்தில் எழுந்தன. ஈழத்தில் எழுந்த கண்ணகி தொடர்பான இலக்கியங்கள் யாவும் கண்ணகி வழிபாட்டு மரபுடன் ஆழ்ந்த தொடர்புடையன. அவை இலக்கியச் சுவைக்காக மாத்திரம் எழுந்தனவல்ல. ஆனால் மிகுந்த இலக்கியச் சுவையும் உடையன. கற்றோர், புலமையாளர்களைக் கடந்த நிலையில் அடிப்படை மக்களாலும் உணர்ந்து சுவைக்கக்கூடியன. உற்றுநோக்குங்கால் சிலப்பதிகாரத்தின் சில பகுதிகளும் கண்ணகி வழிபாட்டு மரபுடன் தொடர்புடையனவாக இருந்துள்ளமையினைக் காணலாம். சான்றாக வாழ்த்துக்காதையிலும் வரந்தரு காதையிலும் உள்ள பாடல்களைக் குறிப்பிடலாம். வேட்டுவ வரியிலுள்ள பல பாடல்கள் அன்றைய கொற்றவை வழிபாட்டினுக்குரிய பாடலாக அமைவதினையும் கொண்டு காண்கின்றபோது சிலப்பதிகாரம் அன்றைய வழிபாட்டு நிகழ்வுகளை உள்ள வண்ணமே தொகுத்து வழங்கியுள்ளமையினைக் காணலாம். அவ்வகையில் ஈழத்துக் கண்ணகி இலக்கியங்களும் கண்ணகி வழிபாட்டிற்கென்றே எழுந்தனவாக அமைந்துள்ளமையினைக் காணலாம். அவ்வகையான இலக்கியங்களில் கண்ணகி வழக்குரை, சிலம்பு கூறல், கோவலன் கதை என்பன முதன்மை பெறுகின்றன. மேற்குறிப்பிட்டனவற்றுள் கோவலன்கதை, கூத்துடன் தொடர்புடையதாக அமையக்காணலாம். இவற்றோடு கண்ணகி ஊர்கற்றுக் காவியம் என்னும் உடுக்கையடிச்சிந்து, மழைக்காவியம், குளிர்ந்திப்பாடல்கள், கள்வர் பிடிபட்ட காவியம், தோத்திரம், பத்ததிகள் என்பனவற்றோடு கண்ணகி கோயிலுள்ள பல ஊர்களிலும், அவ்வூர் கண்ணகி அம்மன் வரலாற்றினைப் பற்றிக் கூறும் சிறுகாவியங்களும் உண்டு. இவற்றின் எண்ணிக்கை மிகப்பலவாம். இவற்றினைக் கொண்டு காணுகின்றபோது இலங்கையில் கண்ணகி வழிபாட்டின் செல்வாக்கினை உணரலாம். இலங்கையில் கண்ணகி வழிபாட்டு மரபில் எழுந்த 'கண்ணகி வழக்குரை' என்னும் நூல் குறித்தும் கண்ணகி வழிபாட்டு மரபில் அந்நூல் பெற்ற இடம் குறித்தும் இனிக் காணலாம்.

கண்ணகி வழக்குரை

கண்ணகி வழக்குரை என்னும் ஒருநூல் ஈழத்துக் கண்ணகை அம்மன் கோயில்களில் சுவடிவடிவில் பாதுகாத்துப் பேணப்பட்டு வருகின்றது. வி.சீ. கந்தையா அவர்களால் கண்ணகையம்மன் கோயில்களில் காணப்பட்ட பல சுவடிகளும் ஒப்பு நோக்கப்பட்டு 1968 ஆம் ஆண்டில் அச்சில் பதிப்பிக்கப்பட்டது. வைகாசி மாதம் நிகழும் சடங்கு என அழைக்கப்படும் கண்ணகை அம்மன் கோயில் திருவிழாக்களில் இந்நூலானது படிக்கப்பெற்று வருகின்றது. சிலப்பதிகாரத்தினை அடியொற்றி எழுந்த நூல்களில் ஒன்றாக கண்ணகி வழக்குரை உள்ளமையினை,

பாடினானே அம்பாவாய் யென்பதொரு பண்தனிலே
நீழசையாய் நாடகத்தின் நெறிகள் மிக நீன்றிலங்க
நாடியிளங் கோவடிகள் நாவலர்க்குப் பொருளாகத்
தேடுகிலப் பதிகாரக் கதையை நான் செப்புகின்றேன்

(செய். 14)

என்ற பாடலடிகளால் அறியலாம். சிலப்பதிகாரத்தின் வழிநூலாக இந்நூல் அமையினும் முழுமையாகச் சிலப்பதிகாரத்தின் அடிப்படைக் கட்டமைப்பினைப் இந்நூல் பின்பற்றிச் செல்லவில்லை எனலாம். இலங்கையில் புகுந்த வைதீகச் சமயங்களின் தாக்கங்களிலிருந்து தம்மைக் கட்டமைத்துக் கொள்ளுதற் பொருட்டு சக்தி வழிபாட்டின் கூறுபாடுகளைக் கண்ணகி வழிபாடானது உள்வாங்கத் தலைப்பட்டமையினைக் காட்டுவனவாகவே இந்நூல் அமைந்துள்ளது.

அதன்வழியே கண்ணகி வழிபாட்டின் பரவலாக்கத்திற்கும் அதன் தனித்தன்மையினைப் பேணுதலுக்கும் இந்நூலும் பெரும்பங்கு ஆற்றிற்று என்பதனை, ஈழத்துக் கண்ணகி வழிபாட்டு மரபினை நன்குணர்ந்தோர் அறிவர். இந்நூலினை இயற்றியோன் குறித்து அறிதலென்பது இயலாததாக உள்ளது.

திருவிருக்கும் மணிமார்பன் சிறந்தமழி ஆரியர்கோள்
மருவிருக்கும் மார்பளிந்த மண்டலத்தில் வணிகள் மைந்தன்
தருவிருக்கும் கைத்தலத்தான் தந்திவன்ஊப் பெருமாள் காள்
குருகுலத்தோர் கொண்டாட இக்கதையைப் பாடிவைத்தேன்

(க.வழ: அடைக்கலக்காதை, செய். 3)

என்னும் பாடலடிகள் ஆசிரியர் கூற்றாகப் பாடப்பட்டுள்ளமையினையும், அதனைப் பாடியவன் தந்திவன்ஊப் பெருமாள் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமையினையும் காணலாம். மற்றொரு பாடலில் காங்கேசன் என்னும் மன்னன் இக்காப்பியத்தைச் செய்வித்தான் என உள்ளமையினை,

வாசமிகு மலர்மாது மேவுதிரு மார்பினன்
மாதுரச் சித்திர வித்தார னென்னும்
ஆககவி ராசனென வருதேவை வாழு
மாண்புக முள்ளதோ ரானகாங் கேசன்
வீகபுக ழானதொரு கண்ணகை வெகுண்டே
மிக்க தலைவனுயிர் மீட்டகதை தன்னளத்
தேசமதி வேதாளிசைப்பாவி னாலே
தென்னிசை வகுத்துநற் சித்திரஞ்செய் வித்தான்

(க.வழ: உயிர்மீட்டகாதை, செய். 213)

என்ற பாடலடிகளின் காணலாம். இப்பாடல் இந்நூலினை காங்கேச மன்னன் செய்ததாகக் குறிப்பிடாமல் பிற புலவரினைக் கொண்டு செய்வித்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ளமை எண்ணத்தகும். சிலப்பதிகாரத்தின் அடியார்க்கு நல்லார் உரையினையும் காங்கேச மரபில் வந்த மன்னர்களே செய்வித்தார்கள் என அடியார்க்கு நல்லார் உரைப்பாயிரம் குறிப்பிடக் காணலாம்.

காற்றைப் பிடித்துக் கடத்தி லடைத்தக் கடியபெருங்
காற்றைக் குரம்பைசெய் வார்செய்கை போலுமற் காலமெனும்
கூற்றைத் தவிர்ந்தருள் பொப்பண்ண காங்கெயர் கோவளித்த
சோற்றுச் செருக்கல்ல வோதமிழ் மூன்றுரை சொல்வித்தே

என்ற அடியார்க்கு நல்லார் உரைப்பாயிரத்தில், நிரம்பை என்னும் ஊரினை ஆண்ட காங்கேயர்க் கோன் கொடையளித்ததாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமையினைக் காணலாம். இந்நிரம்பை கொங்கு நாட்டிலுள்ள ஊராகும். இம்மன்னன் கொங்கு மரபினன்; வேளாண் குடியினன். இதனைக் கொங்கு மண்டல சதகமும் உறுதிசெய்யும். ஆனால் கண்ணகி வழக்குரையில் குறிப்பிடப்படும் காங்கேச மன்னன் 'தேவை' (தென்தேவை) என்னும் ஊரினை ஆட்சி செய்யும் மன்னனாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றான். பாண்டிய மன்னனுடன் இக்கதையைப் பாடியதாகப் பின்வரும் பாடலடிகள் கூறக்காணலாம்.

மழையணைய கொடைகரத்தோன் வருணகுலத் தனிவழித்தோன்
பழையமறை முனிமரபோள் பவளமனைக் காவலன்
அழகன்வழி அரக்கொண்ட அதியரசன் அன்புடனே
வழுதியுடன் கண்ணகைபாள் வழக்குரையைப் பாடினே

(க.வழ: வழக்குரைத்தகாதை, செய். 13)

மேற்கண்ட பாடலில் 'அழகன் வழி அரசு கொண்ட அதியரசன்' என்னும் தொடர் திருமாலின் மரபில் வந்து அரசு ஆளும் பாண்டியரைக் குறிப்பதாகும். அதியரசர் என்பது சேர, சோழ, பாண்டியரைக் குறிக்கும். படைப்புக் காலம் தொட்டு தமிழ்நிலத்தை ஆள்வோர் இவர்களென பரிமேலழகர் திருக்குறள் உரையில் குறிப்பிடுதலால் இதனை அறியலாம். 'வழுதி' பாண்டியரின் பெயராகும். இதன்வழி இந்நூலின் காலம் பிற்காலப் பாண்டியர் காலமெனலாம். அடியார்க்கு நல்லார் காலமும் அக்காலமேயாகும். ஆதலால் அடியார்க்கு நல்லார்க்குக் கொடையளித்த காங்கேய மன்னனே இந்நூல் ஆக்கத்திற்கும் கொடையளித்தவனுமாவான். ஏனெனில் அவன் சிலம்பின் திறத்தினை நன்கு உணர்ந்தோனாவான். பல்வேறு வகையான பெயர்கள் இந்நூலினைச் செய்தோர் பெயர்களாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமை மயக்கம் தருவதாக உள்ளது.

அவனியில் குழநயினாப் பனிக்கன் னுமவன் மிகுத்தோன்
கவளமதக் களிற்றண்ணல் காங்கேசன் தேவையர்கோன்
தவமென்ன விளங்குபுகட் சகவீரன் தரணியில்
சிவனருளா லிக்கதையை செந்தமிழ்ப்பா மாலைசெய்தான்

(க.வ: அரங்கேற்றுக்காதை, செய். 9)

என்னும் பாடலும் அவ்வகைத்தே. எப்படியாயினும் குடிநயினாப் பனிக்கன், காங்கேயர்கோன், சகவீரன், அதியரசன் என்பன வேறுவேறான மாந்தர்களின் பெயர்களே. பண்டையநாளில் குடிமரபினைத் தாண்டிய பெயர்களைச் சூடும் வழக்கம் இருந்ததில்லை. இப்பெயர்களில் வேறுபட்ட குடித்தன்மை தெரிவதால் இவை வெவ்வேறானோர்க்கு உரிய பெயர்கள் எனத் துணியலாம். மேற்கண்டவற்றின் வழியாக நாம் சில முடிவுகளுக்கு வரலாம்.

1. இந்நூலிற்கான பாயிரம் கிட்டாதபடியால் இந்நூலினை இயற்றினோன் குறித்த முழுமையான முடிவுக்கு வருதலென்பது

இயலாததாக உள்ளது. ஒரு பாடலில் செய்வித்தான் எனவும் ஒரு பாடலில் செய்தான் என்பதுமான குறிப்புகள் மயக்கம் தருவனவாக உள்ளன. ஆதலால் முறையாக இச்சுவடிகளை மீண்டும் ஒருமுறை ஒப்புநோக்கி இந்நூலினைப் பதிப்பித்தல் இன்றியமையாததாகின்றது.

2. இந்நூல் பிற்காலப் பாண்டியர் காலத்தில் எழுதப்பட்டதென்பதும் அடியார்க்கு நல்லார் உரையெழுதிய காலமே இந்நூலுக்குரிய காலம் என்பதும் அகச் செய்திகளாலும் இந்நூலின் பாடலமைதிகளாலும் தெளிவாகின்றன.
3. இந்நூல் வழிபாட்டினுக்குரிய நூலாகவே விளங்கியபடியால் இவ்வேடுகளை எழுதியோர், பெரும் மொழிப்புலமையாளர் எனக் கூறிவிடலியலாது. ஆதலால் பாட மாறுபாடுகள் மலிந்துள்ளன. இவற்றை ஆராய்ந்து பதிப்பித்தல் இன்றியமையாதது.
4. பல்வேறு சந்தங்களையுடைய நெடிய இந்நூலினை இயற்றியோர், அடியார்க்கு நல்லார்போல் இசை நுணுக்கமும் கூத்து மரபும் பண்டைய வழிபாட்டு மரபும் நன்கு உணர்ந்தோரேயாவர்.
5. இக்கதையின் பாடல்களுக்கிடையே இக்கதையினைப் பாடினோராகப் பலபெயர்கள் சுட்டப்பட்டுள்ள நிலையிலும் 'தந்திவன்னப் பெருமாள்' என்பவர் குருகுலத்தார் கொண்டாட இக்கதையினைப் பாடியதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது எண்ணத்தக்கதாகும். இங்கு குறிப்பிடப்படும் குருகுலத்தார் என்போர் பரதவ குடியினைச் சேர்ந்த கரையாரும் முக்குவருமாவர். தந்திவன்னப் பெருமாள் அல்லாத மற்றையோர் பெரும்பாலும் ஆட்சியாளர்களாகவே காணப்படுகின்றனர்.

கதையமைப்பில் கண்ணகி வழக்குரை

மூன்று காண்டங்களைக் கொண்டதாகச் சிலப்பதிகாரம் அமைந்திருக்க, கண்ணகி வழக்குரை அவ்வாறமையாமல் பதினொரு காதைகளைக் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள காதைகளின் எண்ணிக்கையும் சில சுவடிகளில் மாறுபாடுற்றிருக்கக் காணலாம். பெரும்பாலான

சுவடிகளில் காணப்படும் அமைப்பினைக் கொண்டே வி.சீ. கந்தையா இப்பதினொரு காதையமைப்பினைத் தனது பதிப்பிற்குக் கொண்டார் எனலாம்.

1. வரம்பெறு காதை (கோவலனார் பிறந்த கதை, அம்மன் பிறந்த கதை)
2. கப்பல் வைத்த காதை (மீகாமன் கதை, தூரியோட்டு, கப்பல் வைத்தல்)
3. கடலோட்டு காதை (வெடியரசன் போர், நீலகேசி புலம்பலும் வீரநாராயணன் கதையும், மணிவாங்கின கதை, விளங்கு தேவன் போர்)
4. கலியாணக்காதை
5. மாதவி அரங்கேற்றுக்காதை
6. பொன்னுக்கு மறிப்புக் காதை (பொன்னுக்கு மறிப்பு, இரங்கிய காதல்)
7. வழிநடைக்காதை (வயந்தமாலை தூது, வழிநடை)
8. அடைக்கலக் காதை
9. கொலைக்களக் காதை (சிலம்பு கூறல், கொலைக்களக் கதை, அம்மன் கனாக்கண்ட கதை, உயிர்மீட்புக் கதை)
10. வழக்குரைத்த காதை
11. குளிர்ச்சிக் காதை (குளிர்ச்சி, வழக்குரைக் காவியம்)

இந்நூலிலுள்ள செய்யுட்தொகை இரண்டாயிரத்து இருநூற்று இருபத்தாறாகும். ஒவ்வொரு காதைக்குமான செய்யுள்களின் எண்ணிக்கைகளில் பெரிதும் மாறுபாடுண்டு.

இனி இந்நூலின் கதைப்போக்கினைக் காணலாம். வரம்பெறு காதை பக்தி நூலாக இறைவழிபாட்டில் படிக்கின்ற நூலானபடியால் காப்புச் செய்யுட்களுடன் தொடங்குகின்றதெனலாம். இந்நூலினுக்குப் பதிகம் ஏதுமில்லை. இந்நூல் படைக்கப்பட்ட காலத்தில் இயற்றப்பட்ட பதிகமானது இடையில் ஏடெழுதுவோரால் தவிர்க்கப்பட்டிருக்கலாம். இதனாலேயே இந்நூலினை ஆக்கியோர், ஆக்கச் செய்தோன், இயற்றப்பட்ட காரணம், இடம் என யாதும் அறிதற்கியலாது போயிற்று. முதலாம் காதையான வரம்பெறு காதையில் கோவலன்,

கண்ணகி ஆகியோரின் பிறப்புக் குறித்த செய்திகள் இடம்பெறுகின்றன. சிலப்பதிகாரத்தில் இவ்விருவரின் தந்தையரும், ஊரும் சுட்டப்பட்டுப் பிறப்புக் கூறப்பட, இந்நூலில் இவ்விருவரும் சிவபெருமானின் வரத்தால் பிறந்தவர்கள் என பிறப்பின் காரணம் கூறப்படுகின்றது. இறைவனின் வரத்தால் பிறந்தமையால் வரந்தருகாதை என்பதாகவும் இது பெயர்பெறுகின்றது. சிலப்பதிகாரத்தில் கதைக்கு நாயகியாதலால் கண்ணகியின் பிறப்பு முற்கூறப்பட்டதென்பார் அரும்பதவுரையாசிரியர். ஆனால், இந்நூலில் கண்ணகியின் பிறப்பானது கோவலனின் பிறப்பின் பின் கூறப்பட்டுள்ளமை, ஆணினை முன்னிலைப்படுத்தும் காலச்சூழலைத் தெளிவுறுத்தக் காணலாம். கண்ணகியின் பிறப்பானது பாலுறவிற்கு அப்பாற்பட்ட நிலையில் இறைவனால் படைக்கப்பட்டமையாகவும், அவள் மாநாயக்கனின் வளர்ப்பு மகளாகவும் காட்டப்படுவதென்பது பாலுறவினை புனிதமற்றதாகக் காட்டும் சிந்தனைத் தன்மையின் பரவலாக்கத்தினால் ஏற்பட்ட மாற்றமெனலாம். கதையமைப்பில் தெய்வீகப் பிறப்பு நிலை கூறப்படுவது சோழர்களின் காலத்திற்குப் பிற்பட்டு எழுந்த நாட்டாரிலக்கியங்களின் பொதுத்தன்மையாக உள்ளமையினைப் பல்வேறு சான்றுகளின் வழி அறியலாம். அவ்வடிப்படையிலேயே பேழையில் இருந்து மாநாயக்கனால் எடுத்து வளர்க்கப்பட்ட பெண்ணாகக் கண்ணகி கூறப்படுகின்றாள். கோவலனின் தாய் சிவபெருமானை நோக்கித் தவமிருந்து கோவலனைப் பெற்றதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. கண்ணகி, கோவலனின் பிறப்புகளைக் கூறுகின்ற பகுதிகள் சிலப்பதிகாரத்தில் இல்லை.

பிறப்பு நிகழ்வுகளுக்குப் பிறகான நிகழ்வுகளில் கோவலனுக்குச் சாதகம் கணிக்கப்பட்டமை, ஐந்தாம் திங்கள் சுமுத்தணியாகப் பஞ்சாயுதமும் தோள்வளையும் இடுப்பில் அரைஞாண் கொடியும் அணிவிக்கப்பட்டமை முதலான செய்திகள் கூறப்படுகின்றன. இவை பண்டுதொட்டு இன்றுவரை ஈழத்தில் வழங்கிவரும் மரபாக உள்ளமையினைக் காணலாம். அரைஞாண் கொடி அணிதல் தமிழகத்தில் இன்றும் வழக்கில் உண்டு. பஞ்சாயுதம் அணிதல் வழக்கிலில்லை. ஈழத்தில் பஞ்சாயுதம் அணிதல் வழக்கிலுண்டு. அரைஞாண்

வந்தாறுமூலை ஸ்ரீ கண்ணகி அம்மன் ஆயத்தின் திருக்குளிர்ந்தி திருச்சடங்கு உற்சவம்

Image Source - www.battinews.com

அணிதல் பெருவழக்காயில்லை. மறையோரிடம் வாய்ப்பாடம் கற்று, கோவலன் தென்கலையும் வடகலையும் பயின்றான் என்ற செய்தியுண்டு. இவ்வாறான பிள்ளைப்பருவ நிகழ்வுகள் கண்ணகிக்குக் கூறப்படவில்லை.

கோவலனின் தந்தை மாசாத்துவன் மாநாயக்கனிடம் பெண்கேட்டுச் செல்லும் நிகழ்வுக்குப்பின் கதையின் போக்குகளில் சிலம்பு குறித்ததான செய்திகள் தொடங்கிவிடுகின்றன. தன் மகளின் திருமணத்தின் பொருட்டு அணிகலன்களைச் செய்ய விரும்பும் மாநாயக்கன், அரிய நாகமணியினைக் கொண்டே காற்சிலம்பினைச் செய்ய நினைத்து, கப்பல் தலைவனான மீகாமனிடம் நாகமணியினைக் கொண்டு வரப் பணிக்கின்றான். இந்நாகமணித் தேடல் தொடர்பான கப்பலை ஆயத்தம் செய்தல் தொடங்கி, நாகமணியுள்ள ஈழத்து நாகதீவின் அரசனான வெடியரசனிடம் ஏற்பட்ட சண்டைகள், அதன் பிறகு நாகமணியினைப் பெறுதல் வரை கண்ணகியின் சிலம்பினைப் பெறக்கூடிய இப்பகுதியானது, அறுநூற்று நாற்பத்து மூன்று பாடல்களைக் கொண்டு அமைவதன் வழி இப்பகுதியின் சிறப்பானது விளங்குகிறது.

இவ்வாறான கண்ணகி, கோவலன் பிறப்புக் கூறுகின்ற நிகழ்வுகளும் கண்ணகியின் காற்சிலம்பினுக்கு நாகமணிப்பரல் தேடுகின்ற

நிகழ்வுகளும் சிலப்பதிகாரத்தில் காணப்படாதன.

கோவலன், கண்ணகியின் திருமணம் வைதீக மரபுப்படி நிகழ்தல், திருமணத்திற்கு சுற்றத்தாரை வெற்றிலை - பாக்கு வைத்து அழைத்தல், மணமக்களுக்குக் கண்ணூறுகழித்தல், இசைக்கருவிகளை இசைத்தல் என்பனவான பழந்தமிழ் மரபு சார்ந்த நிகழ்வுகள் கூறப்பட்டுள்ளன. திருமண நிகழ்வானது அறுபத்து நான்கு பாடல்களில் பாடப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவை சிலப்பதிகார மரபையொட்டிச் செல்கின்றபோதும், சிலம்பில் உள்ளது போல் எதிர்மறைப் பொருளில் உள்ள வாழ்த்துமுறை இங்கு காணப்படவில்லை. இதைனைக் கூத்து மரபிற்கும் நாடகக் காப்பியத்திற்குமான வேறுபாடாகக் கருதலாம். கூத்துமரபின் நிகழ்வுகள் யாவும் தங்களது மரபுசார்ந்த வாழ்வியல் நிகழ்வுகளாகவே அமைந்திருக்க, நாடக இலக்கியத்தின் போக்கானது பின்வருவனவற்றை முன்னுரைத்தல் என்பனவான உத்திகளைப் பெற்றுச் செல்லும்.

திருமண நிகழ்விற்குப் பின் கோவலன் நான்காம் நாளிலேயே கண்ணகியை விட்டுப்பிரிந்து மாதவியிடம் சென்றுவிடுகின்றான். சிலம்பில் பல ஆண்டுகள் கண்ணகியுடன் வாழ்ந்தபிறகே மாதவியிடம் செல்வதாக உள்ளது. சிலம்பில் கோவலன் - கண்ணகி அக வாழ்வு சிறப்புறக்

கூறப்பட்ட நிலையில், கண்ணகி வழக்குரை மாறுபட்ட நிலையில், கோவலனும் கண்ணகியும் ஒரு பொழுதும் அகவாழ்வினை வாழாது நான்காம் நாளிலேயே பிரிந்ததாகக் கூறுதலென்பது, கண்ணகியின் தெய்விகத் தன்மை நோக்கியே எனலாம். ஆனால் இதில் முரண்பட்ட கருத்தொன்றினையும் கருத வேண்டியதாகின்றது. மாதவியைப் பிரிந்து கண்ணகியிடம் வந்த கோவலன் அவளை உடனழைத்துக் கொண்டு மதுரைக்குச் செல்கின்றான். மதுரையில் உள்ள ஆயர்பாடியில் சிலநாட்கள் தங்கி இருவரும் மகிழ்ச்சியாக வாழ்ந்ததாகக் கண்ணகி வழக்குரை கூறுகின்றது. அதனடிப்படையில் நோக்கினால் முன்னைய கருத்தியலோடு மாறுபடுதலினைக் காணலாம். இம்முரண் எவ்வகையில் ஏற்பட்டது என்பது ஆய்விற்குரியதாம். ஆயினும் இக்காப்பியம் எழுதப்பட்ட காலத்தில் கண்ணகியும் கோவலனும் பலகாலம் சேர்ந்து வாழ்ந்து வந்ததாகவே அவ்வாசிரியரால் எழுதப்பட்டிருக்கும். பிற்காலத்தில் தெய்விகப் புனிதத்தன்மைக்கு இல்லற ஒழுக்கம் புறம்பானதென்ற சிந்தனை ஓங்கிய வேளையில், அக்காலத்தைச் சேர்ந்த புலவர்களால் இந்நூல் சில மாற்றங்களைக் கண்டிருத்தல் கூடும் என்பதுவும் வழமையேயாம். சிலப்பதிகாரம், கவுந்தியடிகளை ஆற்றுப்படுத்துபவராகக் காட்டும். ஆனால் கண்ணகி வழக்குரையில் அவ்வாறொருவரில்லை. பின்நடப்பனவற்றை முன்னரே கூறும் உத்தி பலவகைகளில் நாடகக் காப்பியங்களிற் காணப்படும். சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகி, கோவலன், கோப்பெருந்தேவி ஆகியோர் கண்ட கனவின் வழி பின்நிகழ்வன முன்னுணர்த்தப்பட்டன. கண்ணகி வழக்குரையில் அவ்வுத்தியினைச் சோதிடத்தின் வழி அதன் ஆசிரியர் பயன்படுத்தியிருப்பார். சான்றுகளாக, கோவலன் பிறந்தவேளை அவனுக்குச் சாதகம் கணித்த கணியர்கள், பெண்களால் பொருளிழந்து அயலகம் போவது உறுதி எனவும், மாதவி பிறந்த போது அவளது சாதகத்தைக் கணித்த கணியர், அவள் தலைவன் பொருளிழப்பானென்றும், அவனது இல்லாலாள் ஊழியுமென்றும் கூறுவதனைக் கொள்ளலாம். மாதவியின் பிறப்பு சிலம்பில் கூறப்படவில்லை. கண்ணகி வழக்குரையில் மாதவியின் பிறப்பு முதலான செய்திகளும் கூறப்பட்டுள்ளன. சிலப்பதிகாரத்தில் பொற்கொல்லனைத் தாண்டிய எதிர்மறைக் கதைமாந்தர் யாருமில்ர்; அங்கு ஊழே எதிர்நிலையில் நின்றது. கண்ணகி வழக்குரையில்

பல எதிர்மறை மாந்தர்களுண்டு. சான்றாக, மாதவியின் தாய் சித்திராபதியைக் குறிப்பிடலாம். இது, சிலப்பதிகாரத்தின் மைய அமைப்பான ஊழினைத் தாண்டி, கதையானது வினைப்பயனை நோக்கி நகர்ந்துவிட்டமையினைக் காட்டக்கூடியதாக உள்ளதெனலாம். இப்போக்கானது இந்நூல் எழுதப்பட்ட காலத்தில் வினைக்கோட்பாடு ஈழத்தமிழ்ச் சமுதாயத்திற் பெற்றிருந்த செல்வாக்கினைக் காட்டுவதாகவுள்ளது. சிலப்பதிகாரத்தின் அழகு அதன் அணி நலனிலுமுண்டு. ஆனால் கண்ணகி வழக்குரையில் நாட்டார் வழக்காற்றுப் புனைவுகள் மிகுதியாக உள்ளன.

கோவலன் மாதவியிடமுள்ள ஒவ்வொரு நாளும் நூற்றெட்டுக் கலஞ்சு பொன்கொடுக்க வேண்டும் என்பது முறைமை. அவ்வாறு கொடுக்கவியலாத நிலையில் மாதவியைப் பிரிய வலியுறுத்துவதாக சித்திராபதியின் கூற்று அமையும். கண்ணகி தனது அணிகலன்களை விற்று, அரைமாப் பொன் குறைய, நூற்றெட்டுக் கழஞ்சு பொன் கொடுத்ததாகக் கூறப்பட்டுள்ளமையினைக் காணலாம்.

சிலப்பதிகாரத்தின் இந்திரவிழா நிகழ்வுகள் கானல் சோலையான கடற்கரையிலேயே நிகழும். கண்ணகி வழக்குரையில் அவ்வாறான நிகழ்வல்லாமல் பொன்னியாறு வந்தவழி காண, மாதவியும் கோவலனும் சென்றபோது, அவர்களது பிரிவு நிகழும். கானல் வரியில் மாதவி, கோவலன் ஆகியோர் பாடிய பாடல்கள் பல. ஆனால் வழக்குரையில் “காவிரியில் நீராடி ஆறுவந்த வழிஅருள் வணிகா பார்த்தருள்வாய்” என மாதவி கூறியதனை வாது மொழியெனக் கோவலன் கூறிப் பிரிகின்றான். இது பிற்காலத்தில் பெண் வாது செய்யும் உரிமையற்றவள் ஆயினாள் என்பதினைக் காட்டுவதாகின்றது. ஆனால் கண்ணகி வழக்குரையே பெண்ணாகிய கண்ணகி செய்த வாதின் பெயரால் அமைகின்றது. அதனால் பிறரோடு வாதிடலாம் ஆனால் கணவனோடு வாது செய்தல் கூடாதென்பது மரபாகலாம். வழக்குரையில் கண்ணகியே தன்னையும் மதுரைக்கு அழைத்துச் செல்லுமாறு கூறுகிறாள்; கோவலன் அழைக்கவில்லை.

கவுந்தியடிகளின் கூற்றுகளில் சில, கோவலனின் கூற்றுகளாக அமையக் காணலாம். இராமாயணக் காதையை ஆறுதல் மொழியாகச் சிலப்பதிகாரத்தில் கவுந்தியடிகளே கூற, வழக்குரையில் கோவலனே பாண்டவர்

கதையையும் சீதை - இராமன் பிரிவினையும் கூறக் காணலாம். தனது வினைப்பயனையே கோவலன் நொந்துகொள்கின்றான். சொக்கநாதர் கருத்தை யாரும் வெல்லவியலாது என்பது இக்கதையின் காலத்தினை உறுதிசெய்ய உதவும். ஆயர்பாடியில் சிலப்பதிகார மாதரிக்கு மாற்றாக இடைச்சியம்மை எனும் கதைமாந்தர் கூறப்பட்டுள்ளமையினைக் காணலாம். ஊழினைத் தாண்டி பொற்கொல்லனே முழுக் குற்றவாளியாக்கப்படுகின்றான். இன்னும் ஈழத்தில் பொற்கொல்லர்கள் கண்ணகியை வழிபடுதலும் இல்லை; கண்ணகி கோயிலுக்குச் செல்வதுமில்லை. 'வருடத்திற்கு ஒரு பூசையும் வெளவாலடைந்த கோயிலும்' என கண்ணகி வழிபாட்டு மரபினைப் பழிப்பர். சிலப்பதிகாரத்தில் உள்ள வஞ்சிக்காண்டம், வழக்குரையில் இல்லை. மதுரையை எரித்த கண்ணகி இடைச்சேரி திரும்புவதாகவும், இடைச்சேரியில் கண்ணகியை இருத்தி ஆய்ச்சியர் நீரால் குளிப்பாட்டி குளிர்ச்சிப்படுத்துவதாகவுமே உள்ளது என்றவாறாக இக்கண்ணகி வழக்குரையினை ஒப்பீட்டு நிலையில் காணலாம். இதன்வழி பின்வரும் செய்திகளைத் தொகுத்தறியலாம்:

1. காலச்சூழலுக்கும் தங்களது இறைநெறிக் கட்டமைவிற்கும் அதன் பரவலாக்கத்திற்கும் செம்மாந்த இலக்கியம் என்ற சிறப்பினைத்தாண்டி, மண்சார்ந்த பக்தி நெறியினைப் பொதுநிலையில் இணைக்கக்கூடிய நூலின் தேவை எழுகின்றபோது வழிநூல்கள் தோன்றுவதாகின்றன. அவ்வகையிலேயே சிலப்பதிகாரத்திற்கு இலங்கையில் பல வழிநூல்கள் தோன்றின. அறிந்த நிகழ்வினையே மீண்டும் மீண்டும் நிகழ்த்தி, அதன்வழிப்பட்டதான சுவையினை மென்மேலும் பெறுதலென்பது தெற்காசியக் கலைமரபின் சிறப்பு. அவ்வகையிலேயே மகாபாரதம், அண்ணன்மார் கதைப்பாடல், கோவலன் கதை, சிலம்புகூறல், கண்ணகி வழக்குரை என்பன அமைகின்றன. ஒரு மரபு சார்ந்த தொன்மக் கதையானது அந்தந்தச் சூழலுக்கேற்ற வடிவத்தினைப் பெற்று அதன் சிறப்பினால் தொடர்கிறதெனலாம். கூத்திற்கான வடிவங்களையும் பாடுதலுக்கான வடிவங்களையும் சடங்குப் பயன்பாட்டு வடிவங்களையும் ஒரு இலக்கியம் பெறமுனையும் போது, தனது தேசியத்

தன்மையால் அதன்வழிப்பட்டதான பல படைப்புகள் தோன்றும். அவ்வகையிலேயே சிலப்பதிகாரத்திற்கும் பல வழிநூல்கள் தோன்றின.

2. இலங்கையிற் தோன்றிய சிலப்பதிகார வழிநூல்களிலும் கொங்குப்பகுதியில் தோன்றிய சிலப்பதிகார வழிநூல்களிலும் வஞ்சிக்காண்டம் காணப்படாமைக்கான காரணங்களாக சிலவற்றினைக் குறிப்பிடலாம். ஒரு மறவன் சமர்க்களத்தில் மறச்சாவடைவதோடு அவனது வாழ்வு முடிந்து விடுகிறது. ஆயினும் அவனது மறச்சிறப்பின் பொருட்டும் அவன்பாற் கொண்ட பற்றின் பொருட்டும் தங்களோடு அவனை இணைத்துக் கொள்வதற்கான உள்பாங்கின் பொருட்டும் அவனுக்கு தெய்வநிலை கொடுத்து மண்சார்ந்த மரபோடு தக்கவைத்தல் என்பது பண்டை மரபாகும். அதனை தொல்காப்பிய வெட்சித்திணையின் காட்சி, கால்கோள், நீர்ப்படை, நடுகல் என்பனவான துறைகள் விளக்குகின்றன. மறவனுக்கான தெய்வநிலை, மறப்பெண்டிருக்கும் பொருந்துமாதலால் வஞ்சிக்காண்டத்தில் இந்நிகழ்வுகள் கூறப்படுகின்றன. கண்ணகி வழிபாட்டு மரபினை சேரநாட்டுடன் இணைப்பது வஞ்சிக்காண்டம். அவ்வகையில் மதுரைக் காண்டத்துடன் கோவலன், கண்ணகி கதை நிறைவுற்ற நிலையில், தங்களது மண்ணோடும் வாழ்வியலோடும் கண்ணகியை இறைநிலையில், சமயநிலையில் இணைத்துக்கொள்ள மேற்கண்டதான தொல்காப்பிய புறத்திணை மரபு வழிவகை செய்வதாகின்றது. மதுரையை எரித்தபின் கண்ணகி சேர நாடடைந்தாள் என வஞ்சிக்காண்டம் கூறுகின்றது; ஈழத்தோடு அது கண்ணகியை இணைக்கவில்லை. அதனால் அது ஈழத்து வழிபாட்டு மரபினுக்குத் தேவையானதாக இல்லை. அதனால் ஈழத்து மக்கள் கண்ணகி தங்களிடம் வந்தது போலவும் தங்களது நாட்டில் எழுந்தருளியது போலவுமான நூல்களைப் படைக்கவேண்டிய தேவை எழுவதாயிற்று. அதனால் மதுரையை எரித்த கண்ணகி ஆயர்குலப் பெண்களால் குளிர்விக்கப்பட்ட பிறகு அங்கிருந்து ஈழம் வந்ததாகவும் சினந்தணிந்த நிலையில் தங்களுக்கு வரந்தந்து அருளியதாகவும் ஈழத்து மக்களும் இலக்கியங்களும் இயம்புகின்றன.

ஈழத்துக் கண்ணகி கோயில்களின் தல வரலாறுகளும் மீண்டும் மீண்டும் இதனையே வலியுறுத்துகின்றன. சான்றாக, மட்டக்களப்பிலுள்ள வந்தாறுமூலை என்னும் ஊரிலுள்ள கண்ணகி கோயிலின் வரலாறானது, மதுரையை எரித்தபிறகு கண்ணகி ஈழம் வந்து (சினம்) ஆறி வரந்தந்த மூலையாதலால் இவ்விடம் 'வந்தாறுமூலை' எனப் பெயர்பெற்றதென வழங்கக் காணலாம். இவைபோல் இராமன் வந்த இடங்களும் பாண்டவர்கள் வாழ்ந்த இடங்களுமாகப் பல உண்டு. இதன் மூலம் கண்ணகிக்கும் தங்களுக்குமான நேரடித் தொடர்பினை அவ்வவ்வூர் மக்கள் ஏற்படுத்திக் கொள்கின்றனர். இதனாலேயே கண்ணகி சேரநாடு சென்று விண்ணுலகம் சேர்ந்தாள் என்ற வஞ்சிக்காண்டப் பகுதியை ஈழத்து மக்கள் போற்றினாரிலர். தங்களுக்கென்று ஓர் ஈழத்துக் காண்டத்தைப் படைத்துக்கொண்டார்கள்.

3. பிறப்பிற்கு முன்னும், பிறப்பின்போதும், இவ்வாழ்வின் போதுமென அனைத்து நிலைகளிலும் கண்ணகி தெய்விகத் தன்மையுடையவளாகவே காட்டப்படுகிறாள். ஆணின் மறம், அவன் வாழுகின்ற காலத்தில் அவனுக்குப் புகழினையும் அவனது விழுப்புண்பட்ட வீழ்ச்சிக்குப்பின் தெய்வத்தன்மையினையும் வழங்குவதாக அமைகின்றது. பிறப்பு முதலே கற்பொழுக்கமுடைய குலப்பெண், தெய்வத் தன்மையுடையவளாகக் கருதப்படுகின்றாள். இதனையே பொய்யில் புலவரும் "தெய்வம் தொழார் கொழுநற் றொழுதெழுவாள் பெய்யெனப் பெய்யும் மழை" எனக் கூறுதலின்வழி அறியலாம். அதனாலேயே இளங்கோவடிகளும்,

போதிலார் திருவினாள் புகழுடை வடிவென்றுந்
 தீதிலா வடமீனின் திறமிவள் திறமென்றும்
 மாதரார் தொழுதேத்த வயங்கிய பெருங்குணத்துக்
 காதலார் பெயர்மன்னுங் கண்ணகியென்பாள் மன்னோ

(சிலம்புகார்மங்கல வாழ்த்து: 261)

எனத் தெய்வத்தன்மையுடன் கண்ணகியை அறிமுகம் செய்கிறார். அவ்வகைத்தே 'பெண்ணிற்கு ஆணினும் கூடுதல் தெய்விகத் தன்மையுண்டு' என்னும் கருத்தாக்கத்தில் பாட்டு மரபுகளும் அமைந்துள்ளதெனலாம்.

செவ்விலக்கியங்களைக் காட்டிலும் தெய்விகத்தன்மையினை மிகுத்துக் கூறக்கூடிய தன்மை கண்ணகி வழக்குரை போன்ற நாட்டார் இலக்கிய மரபுடன் தொடர்புடைய இலக்கிய வகைமைகளுக்கு உண்டு என்பது எண்ணப்பட வேண்டியதாகும்.

4. தமிழ்ச் செவ்வியல் மரபினுக்கு உரிய நூலாக சிலப்பதிகாரம் அமைவதுபோல் தமிழரின் கூத்து மரபினுக்கு ஏற்புடைய நூலாக கண்ணகி வழக்குரை அமையக் காணலாம். இந்நூலின் இலக்கியத் தன்மையானது சிந்து, சிந்துநடை, வெண்பா, அந்தாதித்தொடை, இயைபுத் தொடை, முரண்தொடை என்பனவற்றால் அமைந்து கேட்போர் மனதினை மகிழ்விக்கும் வகையில் உள்ளது.
5. சிலப்பதிகாரக் காலத்தில் அச்சமுகத்தில் ஊழ்க்கோட்பாடானது முதன்மை பெற்றிருந்தது. அதனால் அதன்வழி அக்காப்பியமானது சென்றது. ஆனால் கண்ணகி வழக்குரையானது பிற்கால வினைக்கோட்பாட்டினை (கர்மா) அடிப்படையாகக் கொண்டு தம்மைக் கட்டமைத்துக் கொண்டது.
6. கண்ணகி வழிபாட்டின் அடிப்படையானது வளமை தருதலும், அறம் தருதலும், பிணி நீக்கலும் ஆகும். இவையே வலிமையான சமூகக் கட்டமைப்பிற்கு இன்றியமையாததாகும். அவ்வகையிலேயே மேற்கண்டவற்றினை வரமாக அருளப் பலிதம் செய்யக்கூடிய தெய்வமாக அன்றும் இன்றும் கண்ணகி விளங்குகின்றாள். அத்தகைய மெய்யியல் கட்டமைப்பில் கண்ணகி அணங்கின் வழிபாடுகளானது எவ்வகை மாறுதலுமின்றி இன்றளவும் தொடர்வனவாகின்றன.
7. 'சிலப்பதிகாரம்' என்னும் அந்நூலானது கதை பெருகக் காரணமான கண்ணகியின் அணிகலனால் அப்பெயரைப் பெற்றது. கண்ணகி வழக்குரைக் காதை என்னும் நூலின் பெயரானது, தனது கற்பின் ஆற்றலால் ஒரு பெண் வெல்லமுடியும் என்னும் திறத்தால் பெற்ற பெயராகும்.

மேற்கண்டவாறாக ஈழத்தில் கண்ணகி வழிபாட்டுடன் இணைந்து விளங்கும் பெருங்காப்பியமாக கண்ணகி வழக்குரைக் காதை அமைவதை அறியலாம்.

ஜெகன் அருளையா

இக் கட்டுரை ஆசிரியர் ஜெகன் அருளையா, இலங்கையில் பிறந்து தனது 2 வயதில் தனது பெற்றோருடன் பிரித்தானியாவிற்கு இடம் பெயர்ந்தவர். லண்டனில் வளர்ந்து, 1986 இல் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்தில் இயற்கை விஞ்ஞானத்தில் பட்டம் பெற்ற அவர் இரண்டு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக தகவற் தொழில்நுட்பத் துறையில், அதில் பாதிக்காலம் மென்பொருள் தயாரிப்பாளராக, இலங்கையிலும் வேறு நாடுகளிலும், பிரித்தானிய நிறுவனங்களிலும் பணியாற்றியவர். 2015 இல், நிரந்தரமாக யாழ்ப்பாணத்துக்குக் குடிபெயர்ந்து அங்கு சமூக, பொருளாதாரத் திட்டங்களில் தன்னை ஈடுபடுத்தி வருகிறார்.

நீண்டகால யுத்தத்தின் முடிவிற்கு பின்னர், போரினால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களை மீளக்கட்டமைக்க வேண்டிய தேவை எழுந்துள்ளது. இனப்பிரச்சனைக்கு அரசியல் தீர்வு சாத்தியமாகாத நிலையில், மீள்கட்டுமானத்திற்கும் அபிவிருத்திக்கும் அரசிடமிருந்து போதுமான ஆதரவு கிடைக்காத சூழலே யதார்த்தமாகியிருக்கிறது. இந்நிலையில், வடக்கில் முனைப்படைந்து வரும் தொழில் முயற்சிகளையும் முயற்சியாளர்களையும் பலரதும் கவனத்திற்கு கொண்டுவருவதே 'வளரும் வடக்கு' எனும் இத் தொடரின் நோக்கமாகும். வடக்குப் பிரதேசத்தில் புலம்பெயர் சமூகத்தின் முதலீடு, புத்தாக்க தொழில் முனைப்புகள், வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்கும் எத்தனிப்புகள், தொழில் முனைவோரின் அனுபவப் பகிர்வு, முயற்சிகளின் தோல்விகளில் இருந்து கற்ற பாடம், வடக்கு பிரதேசத்தில் தனித்துவமாகக் காணப்படக்கூடிய பிரச்சனைகள், உலகளாவிய சமூகத்துடன் இணைந்து முயற்சிகளை வெற்றிகரமாக மாற்றக்கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் போன்றவற்றை உள்ளடக்கியதாக இத்தொடர் அமையும். இத் தொடர் வடக்கில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள சமூக, பொருளாதார முயற்சிகளை விபரிப்பதோடு மட்டுமே நின்றுவிடாது, அதன் தொடர்ச்சியான அசைவிற்குத் தேவையான முன்னெடுப்புகளின் சாத்தியம் குறித்தும் இலங்கையின் பொருளாதாரப் பின்னணியில் தரவுகளோடு ஆராய்கிறது. இது புதிய முயற்சியாளர்களுக்கு பாடமாக அமைவதோடு மேலும் பல முயற்சியாளர்களை வடக்கை நோக்கி வரவழைக்கும்.

தமிழில் : த. சிவதாசன்

மூலம் : marumoli.com, January 22, 2025.

விதை நிதி (Seed Fund): வடக்கின் தொழில் முயற்சிகளுக்கு ஆரம்ப முதலீடு!

2021

இல் நான் திரு டேவிட் பீரிஸை முதன் முதலாகச் சந்தித்தேன்.

தொழில் விடயமாக வடக்கிற்கு

வந்தபோது யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள எனது வீட்டில் நாம் சந்தித்தோம். டேவிட் பீரிஸ் மோட்டர் கொம்பனி (David Pieris Motor Company - DPMC), போர்க்காலமுட்பட, பல தசாப்தங்களாக யாழ்ப்பாணத்தில் இயங்கி வருகிறது. வியாபார முயற்சிகளுக்கும் அப்பால் வடக்கில் தனது நிறுவனம் உத்தேசித்திருக்கும் எதிர்காலத் திட்டங்கள் பற்றி டேவிட் உரையாடினார்.

இப்போது செயற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் பொறியியல் பட்டறை (engineering workshop) ஒன்றை அப்போதுதான் அவர் ஆரம்பித்திருந்தார். வடமாகாணம் முழுவதும் ஓடித் திரியும் முச்சக்கர வண்டிகளைப் பழுது பார்ப்பதற்கு உதவும் வகையில் எமது இளையோரை மோட்டர் மெக்கானிக்குகளாக DPMC பயிற்றுவித்தது. இலங்கை முழுவதிலும் 1 மில்லியனுக்கும் மேலான முச்சக்கர வண்டிகள் பாவனையில் உள்ளன. இப்பயிற்சிகளைக் கற்றுக்கொண்ட இளையோர் பின்னர் சுயமாகவே தமது சொந்த ஆட்டோ மெக்கானிக் தொழில்களை ஆரம்பிக்கலாம்.

பாஜாஜ் (Bajaj) முச்சக்கர வண்டிகளுக்கான இலங்கை ஏஜெண்ட் DPMC. இலங்கையில் ஓடும் 90% மான முச்சக்கர வண்டிகள் பாஜாஜ் ஆகவே உள்ளன. யாழ்ப்பாணத்திற்கு மின்சார ஆட்டோக்களை அறிமுகம் செய்தது மட்டுமல்லாது பெண்களைச் சாரதிகளாகப் பயிற்றுவித்ததும் DPMC தான். டேவிட் பீரிஸ் குழும (David Pieris Group - DPG) நிறுவனங்களுக்கு கணினி மென்பொருள் மற்றும் தொழில்நுட்ப அபிவிருத்தி சேவைகளை வழங்கும் நோக்கத்துடன் இளையோரைப் பயிற்றுவிப்பதற்காக 2024 இல் ஒரு பயிற்சி நிலையத்தை DPG ஆரம்பித்தது. இம்முயற்சிகளுக்கு அப்பாலும் டேவிட்டின் பார்வை அகன்றது. அவரது எண்ணங்கள் இப்போதும் ஆரம்ப நிலையில் இருந்தாலும் அவற்றைச் செயற்படுத்துவதற்கான திண்ணமும் விருப்பமும் பலமாகவே உள்ளன.

எனக்குத் தெரிந்தவரை, தற்போது கொழும்பு - யாழ்ப்பாணம் விமானச் சேவைகளுக்கான தனியார் பயண வசதிகளைத் தொடர்ச்சியாக

வழங்கிவரும் ஒரே நிறுவனம் டி.பி. ஏவியேஷன் (DP Aviation) தான். ஏனையோர் பெரும் செலவில் முழு விமானத்தையும் வாடகைக்கு அமர்த்தியே பயணத்தை மேற்கொள்கிறார்கள். தெற்கு - வடக்கு இணைப்பை ஏற்படுத்துவது வியாபாரத்திற்கும் சுற்றுலாவுக்கும் மிகவும் அவசியமானது. 70 நிமிட பறப்பு இருந்தால் ஒரு நிர்வாகி ரயிலிலோ அல்லது வாகனங்களிலோ 7 மணித்தியாலங்கள் பயணம் செய்யவேண்டிய அவசியமில்லை.

தனது நிபுணத்துவக் குழுவின் ஆதரவுடன் வடக்கின் பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்துவதே டேவிட்டின் நோக்கம். மக்கள் தம்மைத் தாமே உயர்த்திக்கொள்ள வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பது அவரின் திட்டம். இதுவே எனது நோக்கமுமாக இருப்பதனால் 2021 இல் நான் டேவிட்டைச் சந்தித்த நாள் முதல் அவர்களின் கோரிக்கைகளுக்கேற்ப ஆலோசனைகளை வழங்கி வருகிறேன்.

அப்படி நான் ஆலோசனை வழங்கிவரும் திட்டங்களில் ஒன்றுதான் 'தளிர் விதை நிதி (Thalir Seed Fund)'. இது ஒரு போட்டி நிகழ்வாக ஜனவரி 2025 இல் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. இதன் முதலாவது பரீட்சார்த்த நிகழ்வு வடமாகாணத்தில் ஆரம்பிக்கிறது. இப்பொறிமுறை வெற்றியளிக்கும் பட்சத்தில் இலங்கை முழுவதிலுமுள்ள சேவைகள் பின்தங்கிய மாகாணங்களிலும் அறிமுகப்படுத்தப்படும்.

வடக்கில் நிகழ்த்தப்படவிருக்கும் போட்டிகளில் 'தளிர்' விசேடமானதல்ல. டேவிட் பீரிஸ் குழுமத்தில் ஒன்றான DPMC வடக்கிலும், இலங்கை முழுவதிலும் பிரசன்னமாகவுள்ள நிறுவனம் என்பதே இங்குள்ள வித்தியாசம். 21 நிறுவனங்களை உள்ளடக்கிய பாரிய குழுமம் DPG. மோட்டார் வாகனம் சார்ந்த பண்டங்கள் (automotive products), விநியோகம் (logistics), பண்டசாலைகள் (warehousing), நிதிச் சேவைகள் (financial services), பொழுதுபோக்கு (leisure), விமானச் சேவை (aviation), தகவல் தொழில்நுட்பம் (IT) மற்றும் ஆதன சேவைகள் (real estate) ஆகியவை சார்ந்த நிறுவனங்கள் இக்குழுமத்தில் அடங்கும். ஒரு வெற்றிகரமான தொழில் முனைவரை முதலீட்டுக்கும் அப்பாலும் வழிநடத்தக்கூடிய வல்லமை இக்குழுமத்திற்கு உண்டு.

பண்டங்களை வெற்றிகரமாகச் சந்தைப்படுத்தவல்ல தொடர்புகளும் சில்லறை வர்த்தக நிலையங்களும் DPMC யிடம் இருக்கின்றன. சரியான சில பண்டங்களுக்கும் சேவைகளுக்கும் DPMC நிறுவனமே வாடிக்கையாளராகவும் வருகிறது. இப்பண்டங்களுக்கும் சேவைகளுக்கும் பணத்தை விடவும் மேலதிகமான பெறுமதியை DPMC கொடுக்கிறது. வியாபாரம் என்று வரும்போது பணம் முக்கியமென்றாலும் அது மட்டும் போதுமாகி விடாது.

டேவிட் பீரிஸ்
Image Source - marumoli.com

வேலை வாய்ப்புகளையும் வருமானங்களையும் வளர்ந்துவரும் சமூகத்திற்கு வழங்க வேண்டும்.

இப்போட்டியில் பங்குபற்றுபவர்கள் வடக்கில் வாழ்பவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். வயது, பின்னணி, தகைமைகள் ஆகியன பொருட்டல்ல. முன்வைக்கப்படும் யோசனைகள் பின்வரும் துறைகளில், தொழில்நுட்பம் மற்றும் புதுமைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவையாக இருத்தல் வேண்டும்.

இந்த உலகம் பல பிரகாசமான யோசனைகளை (ideas) வைத்திருக்கிறது. இப்போட்டியில் கலந்துகொள்ள விரும்புபவர்கள் தமது யோசனைகளை விளக்கக்கூடியவர்களாகவும், அதற்கான ஒரு குழுவை அமைத்துக்கொண்டவர்களாகவும் அதேவேளை அதைச் செயற்படுத்தக்கூடிய திட்டமொன்றை வைத்திருப்பவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். சரியான குழு, தமது யோசனைகளைச் செயற்படுத்துவதற்குத் தேவையான மூலப்பொருட்களையும் சேவைகளையும் பெறக்கூடிய வல்லமை இருக்கிறது என்பதற்கான ஆதாரங்களையும் முன்வைக்க வேண்டும். இவ்யோசனைகள் நிறைவேற்றக்கூடியவையாகவும், அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்கான பண முதலைக் கொண்டவையாகவும், உரிய காலக்கெடுவில் அவற்றை நிறைவேற்றக் கூடியவையாகவும் இருக்கவேண்டும். அதாவது, ஒரு யோசனை சாதிக்கக்கூடிய ஒன்றாகவும் அதேவேளை வளர்ச்சியுறக்கூடிய ஒன்றாகவும் இருக்க வேண்டும். அத்தோடு இவ்யோசனைகள் மாற்றங்களை அனுசரித்து, உள்வாங்கி அதேவேளை தமது தரத்தையோ, இலாப மீட்டலையோ இழக்காது முன்னேறவல்ல தகமைகளைக் (scalable) கொண்டிருக்க வேண்டும். வியாபார முயற்சியாகப் பரிணமிக்கும் இவ்யோசனைகள் வளர்ந்து

- விவசாயம்
- வாகனம்
- ஏற்றுமதி
- விநியோகம்
- தகவல்தொழில்நுட்பம்
- சுற்றுலா

ஆரம்பத்தில் இத்துறைகளே முன்னணியில் இருந்தாலும் எதிர்காலத்தில் 'தளிர்' மேலதிக துறைகளை இணைத்துக்கொள்ளும். இப்போட்டி பல அங்கங்களாக நடைபெறும். அவை:

அங்கம் 1: ஆரம்ப விண்ணப்பம்: இது ஜனவரி 31, 2025 இற்கு முன்னர் சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும்

விபரமான, செயலாக்கம் பெறக்கூடிய வணிகத் திட்டம்:

- முன்வைக்கும் யோசனை: அதன் கருத்தாக்கம்; எப்படி நடைமுறைப்படுத்தப்படும்; இறுதிச் சந்தை (Target Market); உத்தேச செலவீனம்.
- குழு: (தனியார், குழுக்கள், அல்லது நிறுவனங்கள்): நீங்கள் யார்; உங்களது அனுபவங்கள் என்ன?

உங்கள் வணிகத் திட்டத்தை (business plan) thalir@dpmco.com என்னும் மின்னஞ்சலுக்கு அனுப்புவது மூலமோ அல்லது www.dpg.lk/thalir என்னும் இணையத்தளத்தின் மூலமாகவோ விண்ணப்பிக்கலாம்.

அங்கம் 2: குறும் பட்டியல்: பெப்ரவரி மாத நடுப்பகுதியில் இக் குறும்பட்டியல் தயாரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

- கிடைக்கப்பெற்ற விண்ணப்பங்களை மதிப்பீட்டுக்குழு ஆராய்ந்து இருபது யோசனைகளை (Ideas) வரிசைப்படுத்தி குறும்பட்டியல் ஒன்று தயாரிக்கப்பட வேண்டும்.
- இக்குறும்பட்டியலில் இடம் பிடித்தவர்கள் தமது யோசனைகளை மேலும் மெருகுபடுத்த அவகாசம் வழங்கப்படும்.

அங்கம் 3: பட்டறையும் ஆதரவும்: பெப்ரவரி இறுதிக்கு முன் நடத்தப்பட வேண்டும்.

- குறும்பட்டியலில் இடம்பெறும் குழுக்கள் தமது யோசனைகளை மெருகூட்டும் தேவை ஏற்படின் அதற்கான ஆதரவையும் ஆலோசனைகளையும் தர ஆலோசகர்கள் தயாராகவிருக்கிறார்கள். இப் பட்டறையின் போது போட்டியில் பங்குபற்றும் குழுக்கள் ஆலோசகர்களுடன் ஊடாடித் தமது யோசனைகளை மெருகூட்டிக் கொள்ள முடியும். இதில் வெற்றி சாத்தியமாகாவிட்டாலும் இதர முதலீட்டாளர்களுக்கும், பங்காளிகளுக்கும் போட்டியாளர் தமது யோசனைகளைச் சமர்ப்பிக்க இக்களம் துணை செய்யும்.

அங்கம் 4: போட்டி முடிவுகள்: மார்ச் முடிவில் எட்டப்பட வேண்டும்.

- துறைசார் வல்லுநர்களின் துணையுடன் மதிப்பீட்டுக் குழு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட 'இறுதி யோசனைகளைப்' பரிசீலிக்கும்.
- தெரிவு செய்யப்பட்ட குழுக்கள் மதிப்பீட்டுக் குழு முன் தமது யோசனைகள் பற்றிய விளக்கங்களை முன்வைக்கலாம்.
- வெற்றி பெற்ற குழுக்கள் அறிவிக்கப்படும்.

பின்னராக: வெற்றிகரமான நிறுவனங்களும்

குழுக்களும் தமது பண்டங்களையும் சேவைகளையும் அபிவிருத்தி செய்ய ஆதரவு வழங்கப்படும்.

- தெரிவு செய்யப்பட்ட குழுக்கள் மாதாந்த அறிக்கைகளைச் சமர்ப்பித்தல்.
- DPM 'தளிர்' சபையுடன் மாதாந்தச் சந்திப்புகள்.
- முன்வைக்கப்பட்ட யோசனைகள் ஏற்படுத்தக்கூடிய பாதிப்பு மற்றும் அவற்றின் தேவைகள் குறித்த 'தளிர்' சபையின் மதிப்பீட்டின் அடிப்படையில் துறைசார் வல்லுநர்களின் ஆதரவும் சந்தைப்படுத்தலுக்கான உதவிகளும் வழங்கப்படும்.

'தளிர்' திட்டம் ஒரு அசாதாரணமான ஒன்று. அதற்குக் காரணம், இதை ஒழுங்குபடுத்துவது இலங்கையில் மிகவும் பிரபலமானதும், வெற்றிகரமானதுமான ஒரு வணிக நிறுவனம். பணமீட்டலுக்கு அப்பால், டேவிட் பீரிஸ் குழுமத்தின் ஆதரவு புதிய வணிக முயற்சிக்கும் அதன் வளர்ச்சிக்கும் ஒரு பலமான அடித்தளம் ஆகும்.

த.சிவதாசன்

1983ஆம் ஆண்டு முதல் கனடாவில் வசித்துவரும் தொழில்முறை மின்பொறியாளரான த. சிவதாசன் அவர்கள் தனது கல்வியை இங்கிலாந்தில் மேற்கொண்டார். கனடாவின் 'TVI' எனும் தொலைக்காட்சியில் 'வெளிச்சம்' என்ற பெயரில் சமகால அரசியல் நிலைவரம் பற்றிய கலந்துரையாடல் நிகழ்ச்சிகளை நடாத்தியிருக்கிறார். விபுலானந்த அடிகளின் யாழ் நூல் மூன்றாம் பதிப்பு, மு. தளையசிங்கம் படைப்புகள் போன்ற நூல்களைப் பதிப்பித்திருக்கிறார். எழுத்து, ஆய்வு, விமர்சனம், மொழிபெயர்ப்பு ஆகியவற்றில் தீவிரமாகப் பங்கேற்று வரும் இவர், கனடாவில் முதன் முதலாகத் தமிழில் வெளிவந்த 'தமிழ் எழில்', 'நலம்', 'மறுமொழி' ஆகிய சஞ்சிகைகளினதும் 'வீடு' எனும் பத்திரிகையினதும் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியுள்ளார். 'தாயகம்' என்னும் பெயரில் கனடாவில் வெளிவரும் சஞ்சிகையில் 'அசை' என்னும் தலைப்பில் பத்திரிகை எழுதியதால் 'அசை சிவதாசன்' என இலக்கிய வட்டத்தில் அறியப்படுகிறார். 'மறுமொழி.கொம்' என்னும் இணையத்தளத்தைக் கடந்த பதினைந்து வருடங்களாக நடத்தி வருகிறார்

ஈழத்தில் போர் முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக உக்கிரமாக நடந்திருக்கின்றது. அது அங்கிருந்த அனைத்து மக்களையும் ஏதோ ஒருவகையில் பாதித்திருக்கின்றது. இப்போது யுத்தம் முடிந்து பதினைந்து ஆண்டுகள் ஆகின்றன. போர் ஒரு கொடுங்கனவாய் மக்களின் மனதில் இருந்து மறக்கடிக்கப்பட்டிருந்தாலும், அதன் நிமித்தம் ஏற்பட்ட உடல்/உள வடுக்கள் இன்னும் இல்லாமல் போகவில்லை. இனங்களிடையே நல்லிணக்கம் மட்டுமில்லை, போரால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கான ஆற்றுப்படுத்தல்கள், உதவிகள் கூட போரால் வெற்றி கொள்ளப்பட்ட அதிகாரத் தரப்பால் நிகழ்த்தப்படவில்லை. இன்னுமின்னும் இலங்கையில் இருக்கும் ஒவ்வொரு இனங்களும் துவிதங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் ஈழத்துப் போர்ச்சூழலின் பின்னணியில் எழுதப்பட்ட பனுவல்களை முன்வைத்து வாசிப்புச் செய்யப்படுகின்ற ஒரு தொடராக 'இருத்தல்களின் மீது கவியும் இன்மைகள்' அமைகின்றது.

இளங்கோ

யாழ்ப்பாணம் அம்பணையில் பிறந்தவர். ஈழத்திலிருந்து போரின் நிமித்தம் தனது பதினாறாவது வயதில் கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து தற்போது ரொறொண்டோவில் வசித்து வருகிறார். கவிதைகள், சிறுகதைகள், நாவல் தவிர, 'டிசே தமிழன்' என்னும் பெயரில் கட்டுரைகளும், விமர்சனங்களும், பத்திகளும் பல்வேறு இதழ்களிலும், இணையத்தளங்களிலும் எழுதி வருகின்றார். நாடற்றவனின் குறிப்புகள் (கவிதைகள் 2007), சாம்பல் வானத்தில் மறையும் வைரவர் (சிறுகதைகள் 2012), பேயாய் உழலும் சிறுமனமே (கட்டுரைகள் 2016), மெக்ஸிக்கோ (நாவல் 2019), உதிரும் நினைவின் வர்ணங்கள் (துரைப்படக்கட்டுரைகள் 2020), ப்யூகோவ்ஸ்கி கவிதைகள் (மொழிபெயர்ப்பு 2021), தாய்லாந்து (குறுநாவல் 2023) ஆகியவை இதுவரையில் இவர் எழுதிய பனுவல்கள் ஆகும்.

'தீவிரவாதிகளுடன் தேநீர் நேரம்' : 'Tea Time With Terrorists' நூலை முன்வைத்து

ea Time With Terrorists' என்கின்ற சுவாரசியமான தலைப்புடன் இருந்த ஈழம் பற்றிய நூலை அண்மையில் வாசித்தேன். 2001

அமெரிக்க இரட்டைக் கோபுரத் தாக்குதலுக்குப் பிறகு, ஒரு அமெரிக்கருக்கு 'தீவிரவாதிகள்' பற்றி அறியும் ஆவல் வருகின்றது. தீவிரவாதிகளை நேரடியாக அறிவதன் மூலம் ஏதேனும் ஒருவகையில் தீவிரவாதத்தை அறியவும், கட்டுப்படுத்தவும் முடியும் என அவர் நினைக்கின்றார். இத்தனைக்கும் அவர் இயந்திரவியலில் பணியாற்றிவர். ஒருவகையில் இன்றைய AI (Artificial Intelligence) பற்றி 25 ஆண்டுகளுக்கு முன் பேசியவர். முன்பு நாலாவில் பணியாற்றிய அவர், தற்போது தனக்கென Tech Company ஒன்றை வைத்திருக்கிறார்.

பயணங்களைச் செய்வதில் ஆர்வமுடைய இந்நூலாசிரியர், 2002 இல் பிரான்ஸில் வசித்துக் கொண்டிருந்தபோது, தனது பிரெஞ்சுக் காதலியிடம், நான் தீவிரவாதம் பற்றி ஆராயப்போகின்றேன் என்று சொல்கின்றார். காதலி பிரெஞ்சுக்காரி அல்லவா? உடனேயே 'That's so American of You' என்கின்றார். அவர் அமெரிக்கர்களைச் சரியாகத்தான் கணித்திருக்கின்றார் என, வாசிக்கும் எமக்குச் சிறு எள்ளல் வரக்கூடும்.

தீவிரவாதிகளின் செயற்பாடுகள் அல்ல, அவர்களுக்குள் இயங்கும் உளவியலை அறிவதே முக்கியமானது என எண்ணும் அவர் முதலில் ஆப்கானிஸ்தானுக்குச் செல்ல விரும்புகின்றார். ஆனால் அங்கே ஏற்கனவே அமெரிக்க எதிர்ப்பு ஊறியிருந்ததால், ஒரு அமெரிக்கராக அங்கே செல்லமுடியாது என அவர் முடிவெடுக்கிறார். அதன்பொருட்டு வேறொரு களத்தைத் தேடுகிறார்; அமெரிக்காவிலும், ஐரோப்பாவிலும் தீவிரவாத இயக்கமெனத் தடைசெய்யப்பட்ட தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் மேல் அவரது கவனம் திரும்புகிறது. இலங்கையின் கலாசாரமும், இனங்களுக்கிடையே இருந்த பல நூற்றாண்டுகால முரண்களும் அவரை இலங்கைக்குப் போகச் செய்கின்றது.

மார்க் (Mark Stephen Meadows) எனும் அந்த எழுத்தாளர், இந்த நூலை 7 ஆண்டுகளாக எழுதி,

இலங்கையில் இறுதி யுத்தம் முடிவடைந்த ஆண்டான 2010 இல் வெளியிட்டிருக்கின்றார். அதுவே 'Tea Time With Terrorists' எனும் நூலாகும். ஆனால் இந்த நூலின் தலைப்பில் சொல்லப்படும், அவர் சந்தித்த அந்த முக்கியமான தீவிரவாதி புலிகள் அமைப்பைச் சேர்ந்தவர் அல்ல; ஈரோஸ் இயக்கத் தலைவராக இருந்த சங்கர் ராஜியையே அவர் சந்திக்கிறார்.

சங்கர் ராஜி பங்குபற்றிய 1984 கொழும்புக் குண்டுவெடிப்புடன் இந்தநூல் தொடங்குகின்றது. இலங்கை அரசின் ஒடுக்குமுறைகள், இனக்கலவரம், படுகொலைகள் என்பவற்றை அவதானித்தபடி, புலம்பெயர்ந்து இங்கிலாந்தில் படித்துக்கொண்டிருக்கும் சங்கர் ராஜி, பெய்ரூட்டில் பாலஸ்தீன இயக்கத்தோடு இணைந்து போராடிவிட்டு, அந்த அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு, 84 இல் கொழும்பில் பெரும் குண்டுவெடிப்பை நடத்துகிறார். இதுவே அவரது கடந்தகால வரலாறு.

கொழும்பில் சங்கர் ராஜியை மட்டுமல்லாது, புளொட்டின் தர்மலிங்கம் சித்தார்த்தன், ஈ.பி. டி.பி இன் டக்ளஸ் தேவானந்தா என்று பல முன்னாள் 'தீவிரவாத' இயக்கத்தவர்களை மார்க் சந்திக்கின்றார். இந்த ஆய்வுக்காக, தெற்கே சிங்களப் பிரதேசங்களுக்குச் சென்று, சிங்களவர்களின் மனோநிலையை அறிந்தபின், மோட்டார் சைக்கிளில் 99 நெடுஞ்சாலையூடு யாழ்ப்பாணம் நோக்கிப் பயணிக்கின்றார். புலிகளின் அன்றைய ஓமந்தை சுங்கப் பரிசோதனைகளை முடித்தபின் கிளிநொச்சி, ஆனையிறவு போன்ற இடங்களை விரிவாக ஆராய்கிறார். இறுதியில் யாழ்ப்பாணம் போய்ச் சேர்கின்றார்.

மார்க் இந்தப் பயணத்தின்போது இலங்கையில் சிங்களவர்கள் வாழும் தெற்குப் பகுதியையும், தமிழர்கள் வாழும் வறுமையான வடக்குப் பகுதியையும் ஒப்பிடுகின்றார்கள். காவல் சாவடிகளில் நிற்கும் புலிகள் கல்வியறிவற்றவர்கள், முரட்டுத்தனமானவர்கள் என்கின்ற வழமையான அமெரிக்க வெள்ளையினப் பார்வையே அவருக்கும் இருக்கிறது. இவ்வாறு இயக்கத்தில் இணைபவர்களைப் பற்றி, இஸ்ரேலிய இராணுவத் தளபதியொருவர் சொன்ன ஒரு மேற்கோளையும் ஞாபகப்படுத்துகின்றார்.

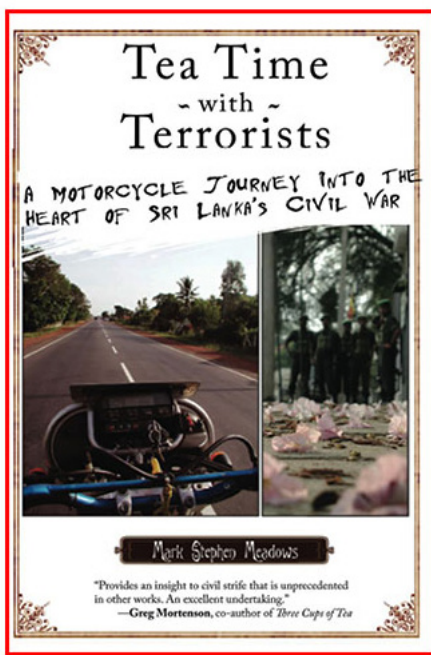

Image Source - www.amazon.com

Image Source - www.amazon.com

‘பதின்மங்களிலும், இருபதுகளிலும் இருப்பவர்கள்தான் இவ்வாறான இயக்கங்களில் அதிகம் சேர்வார்கள்; அவர்களிடம் யாரையேனும் கொன்றுவா என்று சொன்னால், கொல்ல மட்டுமல்ல, கொல்லும் நபர்களின் குடலைக் கூடக் கிழித்துக் கொண்டு வருவார்கள்’ என அந்த இராணுவ அதிகாரி சொன்னதாகச் சொல்கின்றார். மார்க்கின் இந்தப் பயணக்குறிப்பில் வெளிப்படையாக சில தகவல் பிழைகள் இருப்பதையும் நாம் கண்டுகொள்ள முடியும். புலிகளின் முதல் சுங்கப் பரிசோதனையில், நான்கு புலிகள் சூதாடிக் கொண்டிருந்ததாகவும், அவர்களின் அருகில் பியர் காண்கள் இருந்ததாகவும், யாரோ ஒரு நடிகையின் அரைநீர்வாணப் புகைப்படம் பின்னால் தொங்கிக் கொண்டிருந்ததாகவும் சொல்கின்றார். ஆனால், புலிகள் அமைப்பு மிகவும் கட்டுக்கோப்பானது என்பது அவ்வமைப்பை விமர்சிப்பவர்களும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய உண்மை. அதிலும், பெரும் எண்ணிக்கையில் சன நடமாட்டமிருந்த காவல் பகுதியில் அவர்கள் இப்படி ஒருபோதும் நடந்துகொண்டிருக்க மாட்டார்கள். மார்க் விபரிக்கும் இந்த இடம், இலங்கை இராணுவத்தினதோ அல்லது அன்று இலங்கை

இராணுவத்தோடு இயங்கிய தமிழ்த் துணைக்குழுக்களினதோ சோதனை நிலையமாக இருந்திருக்கும் என்பதே யதார்த்தமாகும்.

மார்க், புலிகளின் எல்லைக்குள் நுழையும்போது, கிட்டத்தட்ட அங்கிருந்த மக்களை ‘தீண்டத்தகாதவர்களாகவே’ பார்த்ததை அவரின் எழுத்தினூடாக அறியமுடிகின்றது. கிளிநொச்சியை அவர் அடைந்து, அங்கு தெருக்களில்/கடைகளில் இருக்கும் மக்களைச் சந்தித்ததும் தான் இந்த ஒவ்வாமையைக் கொஞ்சம் கைவிடுகின்றார். எனினும் அங்கிருக்கும் மக்கள் ஒருவித இனவாதக் கண்ணோட்டத்துடன் தன்னைத் தொடர்ச்சியாக உற்றுப்பார்த்தனர் எனவும் சொல்ல எத்தனிக்கின்றார். உண்மையில் அமெரிக்கர்கள்தான் எல்லாவிதச் சுரண்டல்களையும்/ ஒடுக்குமுறைகளையும்/ அடிமைமுறைகளையும் கைக்கொள்ளுபவர்கள். ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் எதிர்த்துப் பேசத் தொடங்கியவுடன், விளிம்புநிலையினர் பாவிக்கும் அனைத்துச் சொல்லாடல்களையும் தமக்குரியதாக மாற்றியமைக்கும் தந்திரசாலிகள் இவர்கள் என்பதை நாம் எளிதாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

மார்க், புலிகளின் எல்லைக்குள் நுழையும்போது, கிட்டத்தட்ட அங்கிருந்த மக்களை 'தீண்டத்தகாதவர்களாகவே' பார்த்ததை அவரின் எழுத்தினூடாக அறியமுடிகின்றது. கிளிநொச்சியை அவர் அடைந்து, அங்கு தெருக்களில்/கடைகளில் இருக்கும் மக்களைச் சந்தித்ததும் தான் இந்த ஒவ்வாமையைக் கொஞ்சம் கைவிடுகின்றார். எனினும் அங்கிருக்கும் மக்கள் ஒருவித இனவாதக் கண்ணோட்டத்துடன் தன்னைத் தொடர்ச்சியாக உற்றுப்பார்த்தனர் எனவும் சொல்ல எத்தனிக்கின்றார்.

Mark Stephen Meadows
Image Source - www.linkedin.com

கிளிநொச்சியில் கணேஷ் என்கின்ற ஆசிரியர் இவரை வீட்டுக்கு அழைத்து தேநீர் கொடுக்கின்றார். கணேஷ் அப்போதுதான் தனது வீட்டைத் திருத்தியமைத்தபடி இருக்கின்றார். வீட்டின் பின்புறம் முழுவதும் கண்ணிவெடிகள் புதைக்கப்பட்டிருக்கலாம் என அவர் அஞ்சியதால், டிராக்டர் ஒன்றை வாடகைக்கு எடுத்து உழுது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அதனை அப்புறப்படுத்தி வருகிறார். இலங்கை அரசும், புலிகளும் எம்மை நிம்மதியாக இருக்கவிடவில்லை என ஒரு சாதாரண பொதுமகனின் நிலையில் நின்று அவர் பேசுகின்றார். அவர் தனது வீட்டை எவ்வாறு திருத்தியமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்று ஒவ்வொரு பகுதியாக மார்க்கிற்குக் காட்டிக்காட்டி விளக்குகின்றார். இன்று காலம் வேறான அச்சில் சுழன்று கொண்டிருந்தாலும், அன்றைய போருக்குப் பின்பான சமாதான காலத்தில் வாழ்ந்த மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையை மார்க் எழுத்தாலும், புகைப்படங்களாலும் பதிவு செய்திருக்கின்றார் என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

மார்க், கிளிநொச்சியில் ஒரு நாள் தங்கி நின்ற ஹோட்டல் அனுபவமும் அவருக்கு அவ்வளவு உவப்பானதாக அமையவில்லை. 'தெற்கில்

சிங்களப் பகுதியில் இருந்த வசதிகளில் அரைவாசிகூட இங்கே இல்லை. ஆனால் இரண்டு மடங்கு பணத்தைச் செலவு செய்திருக்கின்றேன்' என்று கவலைப்படுகின்றார். பக்கத்து அறைகளில் இருந்தவர்களின் குறட்டைச் சத்தத்தாலும், சுவர்களின் ஊரும் பூச்சிகளாலும் நித்திரை இல்லாது, எப்போது விடியும், எப்போது இங்கிருந்து போகலாம் என்று அங்கலாய்த்தபடி இருக்கின்றார். போர் நடந்த நிலம் எப்படி இருக்கும், அது தன்னை மீளக்கட்டியெழுப்ப எத்தனை வருடங்கள் தேவை என்கின்ற அடிப்படைப்புரிதல் கூட இல்லாத ஒரு 'வெள்ளையினத்தவராக' நாம் மார்க்கை இங்கே அவதானிக்கின்றோம்.

இந்த நூலில் புலிகளின் தற்கொலைத் தாக்குதல்கள், அவர்கள் கட்டியமைத்த வான்படைகளின் தாக்குதல்கள் என்பவை விரிவாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தியாவின் முன்னாள் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தியைக் கொன்ற தாணுவின் பின்னணிகூட இந்நூலில் விவரிக்கப்படுகின்றது. சுப்பிரமணியசாமி எழுதியவைகளில் இருந்து இதற்கான விவரங்களை உசாத்துணையாகப் (Reference) பெற்றிருக்கிறார், மார்க். இலங்கையில் ஏன் தமிழர் பிரச்சினை தொடங்கியது, அதற்கு எதிர்ப்புக் காட்டத் தொடங்கிய தமிழ் இயக்கங்களுக்கு எவ்வாறு இந்திய அரசும்,

உளவுத்துறையும் ஆயுதங்கள் கொடுத்து வளர்த்தன என்பன பற்றியும் இந்நூல் ஓரளவு குறிப்பிடுகின்றது. எழுத்தாளர், புலிகள் - மகிந்த சமாதானக் காலத்தில் (2004 - 2005) இலங்கையில் பயணித்துவிட்டு, அவ் அனுபவங்களை இறுதிப்போர் முடிந்த 2009 ஆண்டுக்காலத்தோடு சேர்த்து எழுதியமை, இந்த நூலின் முக்கிய பலவீனம் எனலாம். இதனால் இந்நூல் அவரின் அனுபவங்களை மட்டும் முன்வைத்து எழுதப்பட்டது என்று கருதமுடியாதிருக்கின்றது.

மார்க், யாழ் பற்றிய ஒரு மேலோட்டமான வரைபடத்தைத் தந்துவிட்டு, இலங்கை வந்த இந்திய இராணுவத்தின் அட்ரூழியங்களை விரிவாகப் பேசுகின்றார். இந்திய இராணுவம் பாராகூட் மூலம் யாழ் பல்கலைக்கழக வளாகத்தில் தரையிறங்கியபோது ஏற்பட்ட பேரிழப்புகளையும், அது யாழ் வைத்தியசாலையில் செய்த படுகொலைகளையும் பேசுகின்றார். கிளிநொச்சி உள்ளிட்ட பல பிரதேசங்களில் புலிகளையும், புலிகளின் தலைவரையும் ஆதரிப்பவர்களாக 70-80% மக்கள் இருக்கின்றனர் எனவும் எழுதிச் செல்கின்றார். இறுதியுத்தத்தின் பின் இலட்சக்கணக்கான மக்கள் முள்வேலி முகாம்களில் அடைக்கப்பட்டிருந்ததையும் மார்க் பதிவு செய்திருக்கின்றார். 'புலிகள் ஆயுதப்போராட்டத்தில் இருந்து அரசியல் களநிலைக்குச் செல்வதற்கான எத்தனையோ சாத்தியங்கள் இருந்தும், அதைத் தவிர்த்ததால் அவர்கள் இவ்வாறான அழிவைச் சந்தித்தார்கள்' எனும் டக்ளஸ் தேவானந்தா போன்றவர்களின் உரையாடல்களையும் மார்க் நமக்கு நினைவுபடுத்துகின்றார். போரின் பின்னர் செய்யப்படும் அரசியல் செயற்பாடுகளே (கர்மா), அடுத்து வரும் தசாப்தங்களில், இலங்கை என்கின்ற நாடு எப்படியான நிலையில் இருக்கப்போகிறதென்பதைக் கட்டியம் கூறப்போகின்றவையாகும். மகிந்த ராஜபக்ச (அன்றைய ஜனாதிபதி), யுத்தவெற்றியைப் பாவித்து, இச்செயற்பாடுகளை அதிகாரத் துஷ்பிரயோகம் செய்யாமல், தமிழர்களையும் அரசியல் களங்களில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதன் மூலம் இனங்களுக்கிடையிலான சுமுகமான சூழலைக் கொண்டுவர முயலவேண்டும் என இந்நூலில் குறிப்பிடுகின்றார், மார்க். ஆனால் அந்த

நம்பிக்கை நம்பிக்கையினமாகப் போனது. மகிந்த மட்டுமல்ல, அவரது முழுக்குடும்பமுமே நாட்டு மக்களால் வெறுத்து ஒதுக்கப்பட்டு, துரத்தப்பட்டது என்பதையே இந்த வரலாறு சோகமாக எழுதி முடித்திருக்கின்றது.

இந்த நூலில் மார்க் குறிப்பிடுகின்ற ஒரு அமெரிக்க ஆய்வு நிறுவனத்தின் 2008 ஆம் ஆண்டின் ஆய்வு முடிவொன்றுதான் முக்கியமானது. இந்த ஆய்வு நிறுவனமானது (RAND), 1968 தொடக்கம் 2006 வரை, கிட்டத்தட்ட உலகிலிருக்கும் 648 தீவிரவாத இயக்கங்கள் எப்படி ஒழிக்கப்பட்டன என்கின்ற ஓர் ஆய்வைச் செய்திருக்கின்றது. அதில், பெரும்பான்மையான இயக்கங்கள் அரசியல் நீரோட்டத்தில் கலந்ததன் மூலம் இல்லாமற் செய்யப்பட்டன எனச் சொல்லப்படுகின்றது. சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகள், எச்சரிக்கையான பொலிஸ்/ இராணுவ உளவுகள், பொருளாதாரத்தடை போன்றவை ஒரு தீவிரவாத இயக்கத்தை இல்லாமல் செய்துவிடும் என்றும் அதில் சொல்லப்படுகின்றது.

7 சதவீதமான இயக்கங்களே மிக மூர்க்கமான இராணுவ நகர்வுகளால் அழிக்கப்பட்டவை என்ற அதிர்ச்சிகரமான முடிவை இந்த ஆய்வு சொல்கின்றது. அவ்வாறாக முற்றுமுழுதாக யுத்தத்தின் மூலம் தோற்கடிக்கப்பட்ட இயக்கங்களுள் விடுதலைப் புலிகளும் அடங்குவர் என மார்க் எழுதிச் செல்கின்றார். ஈழத்தில் இருந்த ஏனைய இயக்கங்களான ஈரோஸ், ஈ.பி.டி.பி, புளொட் போன்றவை அரசியல் நீரோட்டத்தை நோக்கி நகர்ந்தது போல செயற்படாமல், புலிகள் தனிநாட்டுக் கோரிக்கையைக் கடைசிவரை கைவிடாது மூர்க்கமாக ஆயுதப்போராட்டத்தை நடத்தியதாலேயே அவர்களது இயக்கம் முற்றாகத் துடைத்தழிக்கப்பட்டது என மார்க் குறிப்பிடுகின்றார்.

இந்நூலை ஒரு முக்கிய நூலாக எடுத்துக் கொள்ளத் தேவையில்லை. 300 பக்கங்களுக்கு மேலாக எழுதப்பட்ட இந்நூல், புலிகளின் முக்கிய தளபதிகளின் உரையாடலை மட்டுமல்ல, சாதாரண உறுப்பினரின் குரலைக்கூடப் பதிவு செய்யவில்லை என்பது மிகப்பெரும் குறையாகும். இந்த நூலை வாசிப்பதன் மூலம் அன்றைய இலங்கையை (2003-2004) ஓரளவு அறியமுடியும். அந்த அடிப்படையில் மட்டுமே இதுவொரு வாசிக்கவேண்டிய நூல்.

கால்நடை வளர்ப்பு என்பது இலங்கையின் முக்கியமான ஒரு பொருளாதாரக் கூறு. மனிதனின் புராதன தொழில்களில் கால்நடை வளர்ப்பு மிகமுக்கியமானது. பால், முட்டை, இறைச்சி, எரு, வேலைவாய்ப்பு என பல வழிகளிலும் கால்நடை வளர்ப்பு மக்களுக்கு வருவாயை ஏற்படுத்தும் துறையாகும். அத்துடன் நுகர்வோரின் புரத மற்றும் முக்கியமான ஊட்டச் சத்துகளின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதாகவும் கால்நடை வளர்ப்பு அமைகிறது. பொருளாதார நெருக்கடியால் இலங்கை தள்ளாடும் சூழ்நிலையில், கால்நடை வளர்ப்பினூடாக கிராமிய மட்டத்திலும், தேசிய மட்டத்திலும் போசணைமட்டத்தை உயர்த்துவதோடு, இதனை மேம்படுத்துவதனூடாக இலங்கையின் பொருளாதாரத்தை எவ்வாறு மேம்படுத்தலாம் என்பது தொடர்பான வழிமுறைகளை அனுபவரீதியாகவும், ஆய்வியல் ரீதியாகவும் முன்வைப்பதாக 'இலங்கையின் கால்நடை வளர்ப்பு பொருளாதாரம்' என்ற இத்தொடர் அமைகிறது.

சிவபாத சுந்தரலிங்கம் கிருபானந்தகுமரன்

கால்நடை மருத்துவரான சி. கிருபானந்தகுமரன் அவர்கள் பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தில் தனது கால்நடை மருத்துவ பட்டப்படிப்பினை மேற்கொண்டார் (BVSc, MVS). தமிழக, இலங்கை ஊடகங்களில் கால்நடை மருத்துவம் மற்றும் விலங்கியல் நடத்தைகள் தொடர்பான தொடர்களை எழுதி வருகிறார்.

இலங்கையின் கால்நடைப் பண்ணையாளர்கள் சந்திக்கும் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளும் சாத்தியமான தீர்வுகளும்

க

றவை மாடு வளர்ப்பு இலங்கையின் விவசாயப் பொருளாதாரத்தின் மிக முக்கியமான கூறாகும். இந்தத்துறை நாட்டு மக்களின் ஊட்டச்சத்துத்

தேவையின் கணிசமான பகுதியை பாலின் மூலம் நிறைவு செய்வதோடு, ஆயிரக்கணக்கான பாற்பசுப் பண்ணையாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பிணையும் வழங்குகிறது. இதனால் கணிசமான வருமானத்தை உருவாக்கும் துறையாக இது விளங்குகிறது. எனினும் அண்மைக்காலத்தில் கறவை மாடு வளர்ப்பில் ஈடுபடும் பண்ணையாளர்கள் இலங்கையின் ஏனைய துறைகளைப் போல் கடுமையான நிதி சார்ந்த நெருக்கடிகளைச் சந்திப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. அதிகரித்த உற்பத்திச் செலவு, பாலின் விலையின் தளம்பல், சந்தைப்படுத்தலின் இடர்பாடுகள், அரசாங்கத்தின் முற்றுமுழுதான அனுசரணை இல்லாமை போன்ற விடயங்களை இந்த நெருக்கடியின் முக்கிய காரணிகளாகக் குறிப்பிட முடியும்.

இலங்கையின் கறவை மாட்டுப் பண்ணைத் துறையில் அதிகளவில் சிறு பண்ணையாளர்களே (Small Scale Dairy Farmers) ஈடுபடும் நிலையில், நாட்டில் ஏற்படும் சிறிய பொருளாதார ரீதியான அதிர்ச்சியும் அவர்களின் மாடு வளர்ப்புச் செயன்முறையைக் கடுமையாகப் பாதிக்கிறது. இந்தக் கட்டுரை அண்மைக்காலத்தில் இலங்கையின் கறவை மாட்டுப் பண்ணைத்துறை சந்திக்கும் பொருளாதார நெருக்கடிகளை ஆராய்கிறது.

கறவை மாட்டுப் பண்ணையாளர்கள் சந்திக்கும் பொருளாதார நெருக்கடிகள்:

1. அதிக உற்பத்திச் செலவு

பசுந்தீவனம் மற்றும் அடர்தீவனத்தின் உற்பத்திச் செலவு அதிகரிப்பு: பெரும்பாலான அடர்வுத் தீவன (Concentrates) உற்பத்தி உள்ளீடுகள் (சோயா, சோளம், விற்றமின்கள்) வெளிநாடுகளிலிருந்தே இறக்குமதியாகின்றன. உலகச் சந்தையில் ஏற்படும் மேற்படி மூலப்பொருட்களின் விலைத் தளம்பல்கள், அண்மைக்காலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள இலங்கை ரூபாவின் வீழ்ச்சி மற்றும் வெளிநாட்டுப் பணக் கையிருப்பின் பற்றாக்குறை காரணமாக அவற்றின் இறக்குமதிகள் பாதிப்படைகின்றன. அத்துடன் உக்ரைன் யுத்தம் மற்றும் ஏனைய

உலக அரசியல் சமமின்மை காரணமாக ஏற்பட்டுள்ள மூலப்பொருட்கள் விநியோகச் சங்கிலியின் (Supply Chain Disruption) பாதிப்புக் காரணமாகவும் இலங்கையின் கால்நடைத் தீவன மூலப்பொருட்களின் இறக்குமதி பாதிக்கப்பட்டுள்ளதுடன் அவற்றின் விலையும் அதிகரித்துள்ளது.

பசுந்தீவனத்தின் உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரை, உற்பத்திக்குத் தேவையான உரத்தின் விலை அதிகரிப்பும், நீர் இறைக்கும் இயந்திரம் மற்றும் புல்வெட்டும் இயந்திரம் போன்ற இயந்திர சாதனங்களின் விலை அதிகரிப்பும், மின்சாரக் கட்டண அதிகரிப்பும் கணிசமான பாதிப்பைத் தருகின்றன. மேலும் அதீத மழை, வறட்சி போன்ற சீரற்ற காலநிலை காரணமாகவும் பசுந்தீவன உற்பத்தி பாதிப்படைகின்ற அதேவேளை, அவற்றை உற்பத்தி செய்யும் செலவும் அதிகமாகின்றது (வறட்சியின் போது அதிக நீரை இயந்திரம் மூலம் இறைக்க வேண்டி ஏற்படுகிறது).

கால்நடை மருத்துவச் சேவை மற்றும் மருந்துகளின் விலை அதிகரிப்பு: பெரும்பாலான கால்நடை மருந்துகள் ஏனைய மூலப்பொருட்களைப் போல இறக்குமதி செய்யப்படுவதால் கணிசமான விலை அதிகரிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. இதனால் சிறு கால்நடைப் பண்ணையாளர்கள் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுகின்றனர். கணிசமான அளவு செலவு மருத்துவத் தேவைக்கே செல்கிறது.

ஏனைய கட்டுமான மற்றும் இயந்திர உபகரணங்களின் விலை அதிகரிப்பு: கால்நடை இருப்பிடங்களை அமைப்பதற்கான செலவு அதிகரித்துள்ளதுடன் பால் கொள்கலன், கறவை இயந்திரம் போன்ற அவசியமான உபகரணங்களின் விலையும் அதிகரித்துள்ளது. பெறுமதி கூட்டும் உற்பத்திகளைச் செய்யும் இயந்திரங்களின் விலையும் அதிகரித்துள்ளதால், அவற்றின் உற்பத்தியும் பாதிக்கப்பட்டு உற்பத்திச் செலவு அதிகரித்துள்ளது.

2. தளம்பலான பால் விலை மற்றும் சரியான விலை கிடைக்காமல்

பாலின் உற்பத்தி, காலநிலை மாற்றத்தின் போது மாற்றமடைகின்றது. மழைக்காலத்தின் போது பாலுற்பத்தி அதிகரிக்கும், அதேவேளை பாலின் விலை வீழ்ச்சியடையும். வறட்சிக் காலத்தில்

பாலுற்பத்தி

குறைவடைவதோடு, பாலின் விலை அதிகரிக்கிறது. எனினும் பாலின் உற்பத்திச் செலவும் அதிகரித்தே காணப்படுகிறது.

பண்ணையாளர்களின் பாலுக்குச் சரியான விலை கிடைக்காத நிலையே பல இடங்களில் காணப்படுகிறது. கணிசமான இடங்களில் இடைத்தரகர்கள் (Middle Man) பாலை மிகக் குறைந்த விலைக்குக் கொள்முதல் செய்வதால்,

பண்ணையாளர்களுக்குச் சரியான இலாபம் கிடைப்பதில்லை. பல இடங்களில் பால் கொள்முதல் செய்யும் நிறுவனங்கள் பல காரணங்களைக்கூறி பாலின் அளவைக் கணிசமாகக் கழிப்பதைக் காணமுடிகிறது (சில இடங்களில் பாலின் தரமும் குறைவாக உள்ளதைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்).

3. நீதி வழிகளை அடைவதிலுள்ள இடர்பாடுகள்

சிறு மற்றும் நடுத்தரப் பண்ணையாளர்கள் அதிக முதலீட்டுடன் தமது பண்ணைகளை மேம்படுத்த முடியாதுள்ளனர். குறிப்பாக நல்லின மாடுகள் அதிக விலையாக உள்ளமை, இருப்பிடம் அமைக்கும் போது ஏற்படும் அதிகரித்த செலவு போன்ற காரணிகள் அவர்களின் பண்ணை நடவடிக்கைகளைப் பாதிக்கின்றன. நவீன தொழில்நுட்பத்தை அமுல்படுத்தும் போது, அது அதிக செலவுமிக்கதாக அமைவதால், பல பண்ணையாளர்கள் இன்னமும் பழைய பாரம்பரிய முறைகளிலேயே தமது பண்ணை நடவடிக்கைகளைச் செய்வதை அவதானிக்க முடிகிறது.

கால்நடைப் பண்ணையாளர்களால் பெறத்தக்க குறைந்த வட்டியுடன் கூடிய மிகப் பெருமளவு தொகையான கடன் வசதிகள் இலங்கையில் தற்போது இல்லாதநிலை அவதானிக்கப்படுகிறது. அத்துடன் தற்போது

Image Source - www.nldb.gov.lk

வழங்கப்படும் கடன் மற்றும் மானிய வசதிகளும் இறுக்கமான நடைமுறைகளுடனேயே வழங்கப்படுகின்றன (எனினும் சட்டத்திலுள்ள நெகிழ்வுத்தன்மையைப் பயன்படுத்தி பலர் போலியான கால்நடைக் கடன்களைப் பெறுவதைக் காணவும் முடிகிறது).

4. பால் சேமிப்பு மற்றும் பால் பதனிடலிலுள்ள குறைபாடுகள்

கிராமமட்டங்களில் முறையான பால் களஞ்சியப்படுத்தும் வசதிகள் இல்லாமையால் பண்ணையாளர்களின் பால் பழுதடைவதோடு, இடைத்தரகர்களுக்கு குறைந்த விலைக்கு விற்கவேண்டிய நிலையும் ஏற்படுகிறது. போதிய களஞ்சிய வசதியில்லாமையால், பெறப்படும் பாலுக்குச் சரியான விலையும் கிடைப்பதில்லை. அந்தப் பாலைக் கொண்டு பெறுமதிமிக்க பால் பொருட்களையும் செய்ய முடிவதில்லை. பால் பதனிடும் நிலையங்களும் இலங்கையின் எல்லாப் பாகங்களிலும் இல்லை என்பதால் பாலைச் சேகரித்து விநியோகிக்கும் போது, அது எளிதில் பழுதடைகிறது.

5. காலநிலை மாற்றமும் சூழல் பிரச்சினைகளும்

வறட்சி மற்றும் தேவையான மழைவீழ்ச்சி கிடைக்காமை காரணமாக பசுந்தீவன உற்பத்தி பாதிப்படைவதோடு மேய்ச்சல்முறை ஊட்டத்தில் தங்கியுள்ள மாடுகளும்

உணவின்றிப் பாதிப்படைகின்றன. அதிகரித்த வெப்பநிலை பாலுற்பத்தியைக் குறைப்பதோடு மாடுகளின் இனப்பெருக்க ஆற்றலையும் பாதிக்கின்றது. இதனால், சினைப்பிடிக்காமலும் மற்றும் அதிகளவு கருச்சிதைவும் நிகழ்கிறது; அதிக பராமரிப்புச் செலவு ஏற்படுகிறது. மாடுகள் சினைப்படாமல், பாலுற்பத்தி கிடைக்காமல் இருக்கும் இந்தக் காலத்தில் வருமானம் கிடைப்பது குறைகிறது.

சாத்தியமான தீர்வுகள்:

1. கால்நடைத் தீவனத்துக்கான செலவைக் குறைத்தலும் பசுந்தீவன உற்பத்தியை மேம்படுத்தலும்

உள்ளூர்த் தீவன உற்பத்தியை ஊக்குவிப்பதன் மூலம் வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும் மூலப்பொருட்களின் அளவைக் குறைக்க முடியும். குறிப்பாக சோளம் மற்றும் சோயாவை அதிகளவில் பயிரிட ஊக்குவிக்கலாம். அதிக உற்பத்தித் திறனுடைய மேம்படுத்தப்பட்ட நேப்பியர் வகைப் புற்களையும் (CO4, CO5) தீவனச் சோள வகைகளையும் (Sugar Graze) அதிகளவில் பயிரிடுவதன் மூலம், அடர்வுத்தீவன அளவைக் குறைக்க முடியும். அதிகளவில் புற்கள் வளரும் காலத்தில், அவற்றைப் பதப்படுத்தி வறட்சிக் காலத்தில் வழங்கலாம். வினைத்திறனான புல் வளர்ப்பு, புல் பதனிடல் (Silage, Hay) மற்றும் TMR போன்ற ஊட்ட முறைக்குரிய முறையான நுட்பங்கள் தொடர்பான பயிற்சிகள், கள விஜயங்களை பண்ணையாளர்களுக்கு வழங்க வேண்டும்.

அரசாங்கத்தின் மூலம் மானிய அடிப்படையில் புல் நறுக்கும் இயந்திரங்கள், பயிர்ச் செய்கைக்குரிய தண்ணீர்ப் பம்பிகள், சொட்டுநீர்ப் பாசன உபகரணங்கள், புல் விதைகள் - துண்டங்கள் போன்றவற்றை வழங்கவேண்டும் (ஏற்கனவே இந்த நடவடிக்கைகள் அரசு கால்நடை வைத்திய அலுவலகங்கள் மூலம் இடம்பெறுகின்றன. ஆனாலும் இந்தச் செயன்முறை விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டும்). இந்த விடயத்தில் பண்ணையாளர் - அரசு மற்றும் தனியார் கூட்டிணைவு (Public, Private Combination Concept) வரவேற்கத்தக்கது. அரசு சார்பற்ற அமைப்புகள், பால் சேகரிப்பு நிறுவனங்கள் இது தொடர்பாகக் கூடிய கவனமெடுக்க வேண்டும்.

வர்த்தக ரீதியான தீவனப் பயிர்ச்

செய்கையாளர்களை ஊக்குவிக்கும் விதமாக மானிய அடிப்படையில் இயந்திர உபகரண வசதிகளைச் செய்தல் வேண்டும் (இதற்குப் பாரிய முதலீடும், பாரிய உட்கட்டுமான வசதியும் அவசியம். இதற்காகப் பண்ணையாளர்களுக்கு மானியம் வழங்குவதோடு மட்டுமன்றி, இலகு கடன் வசதிகளுக்கும் ஏற்பாடுசெய்ய வேண்டும்). உள்ளூர் அடர் தீவன உற்பத்தியாளர்களுக்கும், மானிய அடிப்படையிலான உட்கட்டமைப்பு வசதி மேம்பாடு மற்றும் இயந்திர - உபகரணப் பொருத்துகைக்குரிய நிதி வசதிகளை மேற்கூறிய முறையில் செய்ய வேண்டும்.

மேய்ச்சலை நம்பிய கால்நடைகளுக்கு ஏற்றால் போல், மேய்ச்சல் ஒதுக்கீடுகளைச் செய்வதோடு, நவீன மேம்பட்ட ஊட்டச்சத்துள்ள மேய்ச்சல் புற்களை அறிமுகம் செய்து பராமரிக்க வேண்டும்.

2. பால் விலை தொடர்பான விடயங்களை முறையாகக் கையாளுதலும் புதிய சந்தை வாய்ப்புகளை உருவாக்குதலும்

இடைத்தரகர்கள் உருவாகுவதை தடுக்கும் வகையில் பால் கூட்டுறவு அமைப்புகளுடன் இணைந்து பால் சேகரிப்பு நிலையங்களை ஸ்தாபித்தல் வேண்டும். குறிப்பாக கிராம மட்டங்களில் இது அவசியமாகிறது. இதனால் பண்ணையாளர்கள் நேரடியாக தகுந்த விலைக்குப் பாலை வழங்க முடியும். மாலைநேரப் பால் சேகரிப்புக்கு ஏற்ற வகையில் பண்ணையாளர்களுக்கு குளிர்சாதன வசதிகளை ஏற்படுத்தி பாலின் தரத்தைப் பேண வகைசெய்தல் வேண்டும். நெல் போன்றவற்றுக்குச் செய்வது போல, பொருத்தமான விலைக் கொள்கையை பாலுக்கும் (Government Price Stabilization) நிர்ணயம் செய்தல் வேண்டும்.

பெறுமதி சேர் உற்பத்திகளைச் செய்யும் விதமாக, பொருத்தமான இயந்திர வசதிகளை ஏற்படுத்தல், ஊக்குவித்தல், மானியம் வழங்குதல். இதன் மூலம் பால் விரயமாவதைத் தவிர்க்க முடியும். பெறுமதி சேர் பால் பொருட்கள் பண்ணையாளருக்கு மேலதிக வருமானத்தைத் தரும்.

3. பண்ணையாளர்கள் நிதி வசதிகளை இலகுவாக அடைய வகை செய்தல்

குறைந்த வட்டியுடனான இலகு கடன் வசதியை வங்கிகளினூடாக வழங்க வேண்டும். இதன் மூலம் தரமான மாடுகளை வாங்க முடியும்;

உட்கட்டமைப்பு வசதிகளை மேம்படுத்த முடியும். அரசாங்கத் தலையீட்டுடன் கூடிய காப்புறுதி வசதிகளை வழங்குவதன் மூலம் கால்நடைகளின் இழப்புகளினால் ஏற்படும் நட்டத்தைக் குறைக்க முடியும். வருடாந்தம் ஏற்படும் நோய் மற்றும் இயற்கை அனர்த்தங்களால் பல கால்நடைகள் இறப்பதால் பண்ணையாளர்கள் பாதிக்கப்படுகின்றனர்.

4. உட்கட்டமைப்பு வசதிகளை மேம்படுத்தல்

பால் சேகரிப்பு நிலையங்களை கிராம மட்டங்களில் உருவாக்க வேண்டும். போக்குவரத்து உட்கட்டமைப்பு வசதிகளை மேம்படுத்தி விநியோகக் கட்டமைப்பை ஸ்திரப்படுத்தலாம். பால் சேகரிப்பில் அதிகமாக தனியாரை ஊக்குவிக்க வேண்டும். பால் களஞ்சியப்படுத்தும் பால் பதனிடல் அமைப்புகள் அதிக தூரத்தில் இல்லாமல், அருகிலேயே அமைந்தால் பால் பழுதடைவதைக் குறைக்கலாம்.

5. காலநிலை மற்றும் சூழலுக்கு உகந்த கால்நடை வளர்ப்பை மேற்கொள்ளுதல்

வறட்சிக் காலத்தைத் தாங்கக்கூடிய பசுந்தீவனங்களைப் பயிரிட வேண்டும். பண்ணையாளர்களுக்கு அதற்குரிய பயிற்சியும், பசுந்தீவன உள்ளீடுகளும் வழங்கப்பட வேண்டும். தண்ணீரைச் சேமிக்கும் வழிகள் தொடர்பான பயிற்சிகளும் உள்ளீடுகளும் வழங்கப்பட வேண்டும். வெப்ப அயற்சியைத் தடுக்கும் வகையில் கொட்டகைகள், உட்கட்டமைப்பு வசதிகளை (காற்று விசிறிகள், சீராக்கிகள்) அமைக்க வசதி செய்யப்பட வேண்டும். காலநிலையைத் தாங்கக்கூடிய கால்நடைகளை வளர்க்கவே பரிந்துரை செய்ய வேண்டும்.

6. பண்ணையாளர் விரிவாக்கல் செயல்முறைகளை மேம்படுத்தல்

அரசு மற்றும் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களின் மூலம் பண்ணையாளர்களுக்கு நவீன மேம்படுத்தப்பட்ட கறவை மாடு வளர்ப்பு, நோய்ப் பராமரிப்பு, நிதி முகாமைத்துவம் தொடர்பான பயிற்சிகள் அடிக்கடி வழங்கப்பட வேண்டும். சமூக ஊடகங்கள் மூலமாக கால்நடை ஆலோசனைகளை வழங்க வேண்டும்.

7. கால்நடை மருந்துகள் மற்றும் சிகிச்சைகள்

அண்மைக்காலத்தில் அதிகரித்துள்ள கால்நடை மருந்துகளின் விலையைக் கருத்தில் கொண்டு, அரசாங்கம் மானிய ரீதியான திட்டங்கள் மூலம் பண்ணையாளருக்கு உதவ முடியும். இதற்கென விசேட அலகுகளை கால்நடை வைத்திய அலுவலகங்களில் நிறுவி, விசேட விலையில் தேவையான மருந்துகளை கால்நடை வைத்தியரின் மேற்பார்வையில் பண்ணையாளருக்கு வழங்கலாம்.

தற்போது இலங்கையில் கால்நடை மருத்துவர்கள், கால்நடைப் போதனாசிரியர்கள், சிற்றூழியர்கள், சாரதிகள் என்போருக்கு பாரிய பதவிநிலை வெற்றிடங்கள் நிலவுகின்றன. கால்நடைத்துறையில் பயன்படுத்தப்படும் வாகனங்கள் மற்றும் ஏனைய உட்கட்டுமான வசதிகள் குறைந்த தரத்திலேயே உள்ளன.

இதனால் பண்ணையாளர்களுக்குச் சேவை செய்வதில் இடர்பாடுகள் ஏற்படுகின்றன. இந்தக் குறைபாடுகளின் விளைவாக பண்ணையாளர்கள் பாதிப்படைகின்றனர். அது பெரும்பாலும் நிதி சார்ந்தே நிகழ்கிறது. இதனால் பண்ணையாளர்கள் அதிகளவில் செலவழிக்க நேருகிறது. எனவே இந்தக் குறைபாடுகள் களையப்பட்டு, கால்நடை வைத்திய அலுவலகங்களின் தரம் மேம்படுத்தப்பட வேண்டும்.

இப்படியாக, இலங்கையின் கறவை மாடு வளர்ப்பாளர்கள் நிதி மற்றும் பொருளாதாரம் சார்ந்து பல சவால்களைச் சந்திக்கின்றனர். இதன் இறுதி விளைவாக கறவை மாட்டுப் பண்ணைத் தொழிலை கைவிடும் நிலை ஏற்படுகிறது. இதனால் நாட்டின் பால் தேவையை உள்நாட்டில் உற்பத்தி செய்ய முடியாத நிலை ஏற்பட்டு, இறக்குமதியில் தங்கியிருக்கும் நிலை தோன்றுகிறது. இது மொத்தப் பொருளாதாரத்தையும் பாதிக்கிறது. இதனை தவிர்க்கும் விதமாக சாத்தியமான தீர்வுகளை நோக்கிச் செல்ல வேண்டும். இதனை வெறுமனே அரசாங்கம் மாத்திரம் செய்ய முடியாது. அரசாங்கம் - பண்ணையாளர்கள் - தனியார் அமைப்புகளின் கூட்டிணைவு இதற்கு அவசியமாகிறது. இக்கூட்டிணைவு சாத்தியமானால் நாட்டின் பொருளாதார விருத்தியில் கால்நடைத்துறையும் கணிசமான பங்களிப்பை வழங்கமுடியும்.

2009 இல், போரின் முடிவில், போர் தந்த சிதைவுளுக்கு நாம் முகம் கொடுத்தோம். இதில் மிக முக்கியமானது போர் சிதைத்த எமது நிறுவன நினைவு வளம் (Institutional Memory) ஆகும். மனித இழப்புகளுக்கு அடுத்ததாக, எம்மால் கட்டமைக்கப்பட்ட நிறுவனங்களின் பெயர்வும், சிதைவும் பிடுங்கி எறியப்பட்ட பூசணிக் கொடிகள் போல எங்கும் பரவிக் கிடக்கிறது. நிறுவனங்களின் சிதைவுகளில் மிக முக்கியமானதும், மிகவும் பாதிக்கப்பட்டதுமாக அமைவது கூட்டுறவு இயக்கமாகும்; கூட்டுறவுத் துறையின் வெற்றிக்கு அச்சாணியாக இருந்த கடனுதவுக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் அதனோடு இணைந்தே அழிவுக்குள்ளாகின. இச் சிதைவுகளைக் கண்டறிந்து மீள் உருவாக்கம் செய்ய வேண்டிய காலமிது. அதன் பொருட்டு, கூட்டுறவு இயக்கம் – கூட்டுறவின் கட்டமைப்புகள் மிக முக்கிய அசைவியக்கமாக மாற முடியுமா? போரின் பின்னரான மீள் கட்டுமானத் திட்டங்களுக்கும் நிலையான அபிவிருத்திக்கும் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் வகிபாகம் யாது? எங்கிருந்து தொடங்குவது? போரின் பின்னரான சிதைவுகள், அதன் விளைவாக விளைந்த பொருளாதார நெருக்கடிகளுக்கு அதனால் உதவ முடியுமா? ஆகிய வினாக்களை இத் தொடர் முன்வைத்து ஆராய்கின்றது. போரினால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளான வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்கள் மற்றும் மலையகம் உட்பட, இலங்கையின் பல பாகங்களிலுமுள்ள கூட்டுறவுத் துறையினால் ஒரு வலுவான மாற்றுப் பொருளாதாரக் கட்டமைப்புக்கு சிறப்பாக உதவ முடியும். கூட்டுறவுத் துறையின் வளர்ச்சி சார் விடயங்களை மையமிட்டு காத்திரமான விடயங்களை தர்க்கத்துடன் கலந்துரையாடி, சிந்தனைக்கான முன்மொழிவுகளை தரும் இத் தொடர் 'கூட்டுறவு இயக்கத்தின் வகிபாகம் : போரின் பின்னரான மீள் கட்டுமானமும் அபிவிருத்தியும்' எனும் பெயரில் அமைகிறது.

ஐ வை. ஜெயமுருகன்

சமூக அபிவிருத்தி ஆய்வாளரான இவரது எழுத்துக்கள் அபிவிருத்தி பிரச்சினைகள் தொடர்பாக கவனம் கொள்வதுடன் போரின் பின்னரான நினைவுகொள் காலத்தின் மீள் கட்டமைப்புகள் மீதும் அழுத்தம் கொடுக்கிறது. இவர், அபிவிருத்திக் கல்விக்கான கலாநிதிப் பட்ட ஆய்வுக்காக 'இலங்கையின் போரின் பின்னரான அபிவிருத்தி முரண்நிலை' என்னும் கருப்பொருள் மீதான ஆய்வை முன்னெடுத்தவர். இவ் ஆய்வு நூலாக வெளிவரவுள்ளது. சர்வதேச கிறிஸ்டின் பல்கலைக்கழகத்தில் 'M.A in Peace Study' ஆய்வுப் பட்டம் செய்ய ரோட்டரி (Rotary Peace Fellow) புலமைப்பரிசுக்கு தெரிவு செய்யப்பட்டவர்.

பொருளாதார வீழ்ச்சியிலிருந்து எழுச்சியை நோக்கி: கூட்டுறவுகளின் மீள்வருகையின் அவசியம்

லங்கையின் பொருளாதார மீட்சிப் பயணம் கடன் மறுசீரமைப்பு உள்ளிட்ட முக்கிய கட்டமைப்புச் சீர்திருத்தங்களை நோக்கிச் செல்கிறது.

அதே நேரத்தில், ஏற்றுமதி, சுற்றுலா மற்றும் தனியார்துறை முதலீட்டை அதிகரிக்க பெரிதும் கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. பொருளாதாரப் பின்னடைவுக்குள்ளான அல்லது பாதிக்கப்படக்கூடிய மக்களுக்கு சமூகப் பாதுகாப்பு வலையை உருவாக்குவதிலும் கவனம் செலுத்தப்பட்டுள்ளது. இதற்கு, IMF திட்டம் மற்றும் உலக வங்கி போன்ற சர்வதேச அமைப்புகளின் ஆதரவும் அங்கீகாரமும் உள்ளன. குறிப்பாக, கடன் மறுசீரமைப்பு மற்றும் கடன் சுமைகளைக் குறைப்பதற்காக கடன் வழங்குநர்களுடன் நடைபெறும் பேச்சுவார்த்தைகள் முக்கியமானவை. இதில் கணிசமான முன்னேற்றங்கள் காணப்படுகின்றன.

தற்போதைய நிலையைப் பொறுத்தவரை, இலங்கை நிலைப்படுத்தலின் நோக்கத்துக்கேற்ற திசையில் முன்னேறி வருகிறது எனலாம். நேர்மறையான மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி (GDP), நடப்புக் கணக்கு உபரி போன்றன வளர்ந்து வருகின்றன. இவ்வாறு முன்னேற்றத்தின் அடையாளங்கள் தெளிவாகப் புலப்பட்டாலும், நிலையான மீட்சிக்காக சீர்திருத்த முயற்சிகளை தொடர்ந்து முன்னெடுப்பது அவசியம். இதன் எதிர்காலப் பாதை, தற்போதைய வளர்ச்சித் திசையின் தொடர்ச்சி எவ்வாறு பராமரிக்கப்படுகிறது என்பதிலேயே அதிகம் சார்ந்திருக்கும்.

ஆயினும், நீடித்த மீட்சிக்கான சீர்திருத்த முயற்சிகள் பல முக்கிய அம்சங்களை பரிசீலிக்காமல் முன்னேறி வருகின்றன. குறிப்பாக, இலங்கையின் மீள்கட்டமைப்பில் கூட்டுறவு அமைப்புகளின் பங்கு பொருத்தமாக மதிப்பீடு செய்யப்படவில்லை. அவை பெரிதும் கவனக்குறைவுக்கு உள்ளாகியுள்ளன அல்லது முற்றிலும் புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளன. இலங்கையின் பொருளாதார மீள்நிர்மாணம் தனியார் துறையின் பொறுப்பாக மட்டுமே இல்லாது, கூட்டுறவுத் துறையின் பங்களிப்பும் அதில் முக்கிய இடம் பெறவேண்டும். 1977ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு திறந்த பொருளாதாரப் போக்கில் தனியார் துறைக்கு முக்கியத்துவம்

வழங்கப்பட்டதோடு, கூட்டுறவு அமைப்புகள் தொடர்ந்தும் வீழ்ச்சியடைந்தன என்பது வரலாற்றுச் சான்று. இந்த வரலாற்றுப் பாடங்களைக் கவனிக்காது மீட்டெடுக்கும் பொருளாதாரக் கோட்பாடு, நலிவடைந்த கூட்டுறவின் தாக்கத்தையும், அதன் வெளிப்பாடாக இன்று காணப்படும் பொருளாதார வீழ்ச்சியையும் நோக்கியே செல்லும். வளமான விவசாயத் துறையின் வீழ்ச்சிக்கும், கூட்டுறவு அமைப்புகள் காலப்போக்கில் பின்தங்கியதற்கும் நேரடித் தொடர்புடையதாகக் கருதப்பட வேண்டும். எனவே, நிலையான பொருளாதார மீட்சிக்காக, கூட்டுறவுத் துறையின் பங்கு மறுபரிசீலனை செய்யப்பட வேண்டியது மிக அவசியமாகும்.

இலங்கையின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் (GDP) கூட்டுறவு நிறுவனங்களின் பங்களிப்பு குறித்த துல்லியமான தரவுகள் உடனடியாகக் கிடைக்கவில்லை. இது கூட்டுறவுத் துறையின் வகிபாகம் பொருளாதாரக் கொள்கை மட்டத்தில் மதிப்பீடு செய்யப்படாத நிலையிலேயே உள்ளதன் விளைவாகும். இருப்பினும், கூட்டுறவுத் துறை, குறிப்பாக விவசாயம் மற்றும் நுகர்வோர் பொருட்கள் விநியோகத்தில் குறிப்பிடத்தக்க பங்காற்றுகிறது. வரலாற்று ரீதியாக, குறிப்பாக திறந்த பொருளாதாரத்திற்கு முந்தைய காலகட்டத்தில், கூட்டுறவு அமைப்புகள் ஒரு முக்கிய பொருளாதாரச் சக்தியாக கருதப்பட்டன. அரசாங்க ஆதரவுக் காலங்களில் (Before the Open Economy Era), அவற்றின் தாக்கம் அதிகமாக இருந்தது.

இலங்கைப் பொருளாதாரத்தின் பன்முகத்தன்மை காரணமாக, கூட்டுறவு அமைப்புகளின் பங்கு மங்கியதாகத் தோன்றினாலும், அதன் பங்களிப்பு குறைத்து மதிப்பிட முடியாததாகவே உள்ளது. பொருளாதாரத்தினுள் அதன் தாக்கம் நேரடியாகக் காட்டப்படாததாலும், கொள்கை ரீதியாக அவை புறக்கணிக்கப்பட்டதாலும், அதன் முக்கியத்துவம் உரிய அளவில் வெளிப்படாமல் இருக்கிறது. எனவே, பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் மீள்கட்டமைப்பில் கூட்டுறவுத் துறையின் பங்கை மீண்டும் மதிப்பீடு செய்து உரிய இடம் வழங்குவது அவசியமாகிறது.

இலங்கையில் கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் பல்வேறு காரணிகளால் தொடர்ந்து நலிவடைந்துள்ளன.

காலத்திற்கேற்ப
புதுப்பிக்கப்படாத கூட்டுறவுச்
சட்டம், மோசமான
முகாமைத்துவ நடைமுறைகள்,
தொழில்முறை நிபுணத்துவம்
இல்லாமை, அரசியல் தலையீடு,
போதுமான அரசாங்க ஆதரவு
இல்லாமை,
தாராளமயமாக்கப்பட்ட
பொருளாதாரச் சூழலில் தனியார்
துறையின் கடுமையான போட்டி
மற்றும் அவர்களின் ஆதிக்கம்
ஆகியவை முக்கிய காரணிகளாக
உள்ளன. இதன் விளைவாக,
உறுப்பினர்கள் கூட்டுறவுகளில்
ஈடுபடாமல், அவை தொடர்ந்து
பாதிக்கப்படும் நிலை
உருவாகியுள்ளது. எனவே,
நிலையான மாற்றத்திற்காக சட்ட,
முகாமைத்துவ, தொழில்முறை மற்றும்
கொள்கை ரீதியாக கூட்டுறவுத் துறையில் உரிய
புதுப்பிப்புகள் மேற்கொள்ளப்படுவது
அத்தியாவசியமாகிறது.

கூட்டுறவு அமைப்புகள் நவீன சந்தைச் சூழலின்
சவால்களை எதிர்கொள்ளும் போது, தங்களது
உள்ளகக் கட்டமைப்பு ஆற்றலை மதிப்பீடு
செய்யும் சரியான வழிமுறைகளை
பின்பற்றாததே அவற்றின் தொடர்ச்சியான
தோல்விக்கு முக்கிய காரணமாக
அமைந்துள்ளது. குறிப்பாக, கூட்டுறவுகளின்
இயல்புக்கம், கூட்டுறவுத் திணைக்களத்தின்
செயற்திறனில் அதிகமாகச் சார்ந்துள்ளது. இதன்
பொருட்டு, திறமையான அரசு நிர்வாகத்தின்
பற்றாக்குறை, கூட்டுறவுகளின் வீழ்ச்சிக்கும் ஒரு
குறிப்பிடத்தக்க காரணியாக அமைந்துள்ளது.
எனவே, இலங்கையின் நிர்வாகக் கட்டமைப்பு
மறுசீரமைப்பில், கூட்டுறவுத் திணைக்களத்தின்
மறுசீரமைப்பு மற்றும் வலுவூட்டலும் முக்கிய
இடம் பெறவேண்டும்.

இலங்கையில் கூட்டுறவு நிறுவனங்கள்
தோல்வியடைவதற்கான காரணங்கள் பல
உள்ளன. முதன்மையாக, தற்போதைய
கூட்டுறவுச் சட்டம் காலத்திற்கேற்ப
அமைக்கப்படவில்லை. அதனை புதிய
சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப மாற்றவேண்டிய
அவசியம் உள்ளது. அதே நேரம், அரசின் அதிக

Image Source - www.linkedin.com

கட்டுப்பாடுகளுடன் கூடிய கொள்கைகள்,
கூட்டுறவுகளுக்கு நிலையான முறையில்
செயற்படுவதற்குச் சவால்களை
ஏற்படுத்துகின்றன. மேலும், வணிக
நடவடிக்கைகளில் நெகிழ்வுத்தன்மை மற்றும்
புதுமைகளை ஊக்குவிக்கும் சூழ்நிலை
இல்லாததால், கூட்டுறவுகள் புதிய வணிக
முறைமைகள் அல்லது புதுமைகளைச்
செயற்படுத்துவதில் சிரமங்களை
எதிர்கொள்கின்றன. இதன் விளைவாக, புதிய
சந்தைப் போக்குகளுக்கு ஏற்ப கூடுதல்
மாற்றங்கள் செய்யப்படாததால், அவற்றின்
போக்குகள் மாற்றப்படாமல் நிலைத்துக்
கிடக்கின்றன. இது அவற்றின் செயற்திறனுக்கும்
வளர்ச்சிக்கும் தடையாக அமைகின்றது.

அரசியல் தலையீடு, குறிப்பாக சில அரசியல்
கட்சிகளின் செல்வாக்கு, ஊழல், பாரபட்சம்
போன்றன தவறான நிர்வாகத்தை
ஊக்குவிக்கின்றது. அரசாங்கத்தின் ஆதரவு
பெரும்பாலும் கட்டமைக்கப்பட்ட நிலையில்,
சில கூட்டுறவு மேம்பாட்டுத் திட்டங்களுக்கு
மட்டுமே உதவி வழங்கப்படுகிறது. அவை
போதுமான பயிற்சி, நிதி மற்றும் தொழில்நுட்ப
உதவிகளையும் வழங்குவதில்லை. இலங்கை
பொருளாதாரம் தாராளமயமாக்கப்படுவதின்
காரணமாக, கூட்டுறவுகள் பெரும்பாலும்
பெரிய தனியார் துறையுடன் போட்டியிடுவதில்
சிரமங்களைச் சந்திக்கின்றன. ஏனெனில்
அவற்றின் அளவு மற்றும் சந்தைப்படுத்தல்

திறன்கள் குறைவாக உள்ளன. குறைந்த உறுப்பினர் பங்கேற்பு, கூட்டுச் செயற்பாடுகள் மற்றும் முடிவெடுப்புகளுக்கு தேவையான தீவிர ஈடுபாட்டின்மையால் கூட்டுறவின் செயற்திறன் பாதிக்கப்படுகிறது.

இலங்கையின் பொருளாதாரத்தில் கூட்டுறவு அமைப்புகள் முக்கிய பங்காற்றுகின்றன. இவை 16,000 கூட்டுறவுச் சங்கங்களையும் 8.1 மில்லியன் உறுப்பினர்களையும் கொண்டுள்ளன. இது மக்கள் தொகையின் 38.15% ஆகும். குறிப்பாக, இந்த உறுப்பினர்களில் 65% பெண்கள் ஆவர். இந்தத் துறை சுமார் 65,000 பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு வழங்குகிறது. நிதி ரீதியாக, கூட்டுறவுகள் மொத்தம் US\$1.8 பில்லியன் மதிப்பிலான ஈர்க்கக்கூடிய சொத்துகளோடு US\$1 பில்லியன் சேமிப்புகளையும் வைத்துள்ளன. இது அவற்றின் கணிசமான பொருளாதாரத் தாக்கத்தை வெளிப்படுத்துகிறது (ICA, 2020).

இலங்கையின் கூட்டுறவு நிறுவனங்கள், குறிப்பாக கிராமப்புற சமூகங்களில், குறிப்பாக விவசாயத் துறையில், அத்தியாவசிய பொருளாதார வாய்ப்புகளை வழங்குவதன் மூலம் நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கை வகிக்கின்றன. அவை வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கத்தில் மட்டுமல்லாது, விவசாயிகளுக்கான சந்தை அணுகலை மேம்படுத்துவதிலும், வறுமைக் குறைப்பில் உதவுவதிலும், பொருளாதார வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்கும் விதமாக கடன் வசதிகளை எளிதாக்குவதிலும் முக்கிய பங்காற்றுகின்றன. விவசாயத்திற்குப் பிறகு, கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் நுகர்வோர் சில்லறை விற்பனை, மீன்வளம், வங்கிச் சேவைகள் போன்ற பல்வேறு துறைகளிலும் செயற்பட்டு, மக்கள்தொகையில் பெரும் பகுதியினருக்கு அத்தியாவசியச் சேவைகளை வழங்கி வருகின்றன.

1. விவசாய மேம்பாடு: கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் சிறு விவசாயிகளுக்கு ஆதரவு வழங்குகின்றன. அவை கூட்டாக விளைபொருட்களைச் சந்தைப்படுத்துவதோடு, உரங்கள் மற்றும் விதைகள் போன்ற உள்ளீடுகளுக்கான அணுகலை வழங்கி, விவசாயிகளின் பேரம் பேசும் சக்தியை மேம்படுத்துகின்றன. இதன் மூலம், விவசாயிகளின் வருமானம் அதிகரிக்கப்படுகிறது.

இலங்கையில் கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் தோல்வியடைவதற்கான காரணங்கள் பல உள்ளன. முதன்மையாக, தற்போதைய கூட்டுறவுச் சட்டம் காலத்திற்கேற்ப அமைக்கப்படவில்லை. அதனை புதிய சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப மாற்றவேண்டிய அவசியம் உள்ளது.

- 2. கிராமப்புற மேம்பாடு:** கிராமப்புறங்களில் விரிவான இருப்பைக் கொண்ட கூட்டுறவு அமைப்புகள், சுகாதாரம், கல்வி மற்றும் நுண்ணிதி போன்ற அத்தியாவசிய சேவைகளை வழங்கி, தொலைதூர சமூகங்களின் வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்துவதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன.
- 3. நிதி உள்ளடக்கம்:** கூட்டுறவு வங்கிகள் மற்றும் கடன் சங்கங்கள், பாரம்பரிய வங்கிகளை அணுக முடியாத தனிநபர்களுக்கு கடன்கள் மற்றும் சேமிப்புக் கணக்குகளை வழங்கி, நிதி உள்ளடக்கத்தை ஊக்குவிக்கின்றன.
- 4. வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கம்:** கூட்டுறவு அமைப்புகள், குறிப்பாக கிராமப்புறங்களில், அதிகமான வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்கி உள்ளூர் பொருளாதாரத்திற்குப் பங்களித்து, வேலையின்மையைக் குறைக்க உதவுகின்றன.
- 5. சமூகத் தாக்கம்:** பொருளாதாரப் பங்களிப்புகளுக்கு அப்பாற்பட்டவையாக, கூட்டுறவு நிறுவனங்கள், உறுப்பினர்களின் பங்கேற்பு மற்றும் ஜனநாயக முடிவெடுப்பை ஊக்குவித்து சமூக ஒற்றுமை மற்றும் அதிகாரமளிப்பை வளர்க்கின்றன.

கடந்த நூற்றாண்டுகளில், கூட்டுறவுகளை நிறுவிய சமூக முன்னோடிகள் தெளிவான தொலைநோக்குப் பார்வையைக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள், பங்கேற்பு (Participation) எனும் ஒரு சிறந்த வழிமுறையை அறிந்திருந்தனர். கூட்டுறவுகளை நிறுவுவதற்கும், அவற்றின் செயற்திறனை மேம்படுத்துவதற்கும் 'கூட்டுப்பங்காண்மை' என்ற அடிப்படைத் தன்மையை அவசியமாகக் கண்டனர். அவர்களின் நம்பிக்கைப்படி, நீடித்த நிலையான

Image Source - www.dailymirror.lk

சமூக, பொருளாதார, கலாசார வாழ்வின் அடித்தளமாக கூட்டுப்பங்காண்மை இருந்தது. இதற்காக, அவர்கள் தொடர்ந்தும் உழைத்து, கூட்டுறவு கட்டமைப்புகளை உலகம் முழுவதும் பரப்பினர். மேலும், சமூகத்தின் அடித்தள மக்களின் வாழ்வாதாரத்துக்கான ஒரு கூட்டுறவு அடையாளத்தை உருவாக்கினர். பெரும்பான்மையான மக்கள் சமூக, பொருளாதார விளிம்புநிலை நோக்கி செல்லும் உலகில், ஒரு மாற்றுப் பொருளாதார முறைமையை 'கூட்டுறவு' என உருவாக்கி, சமநிலை ஒழுங்கைப் பேணச் செய்தனர். இன்றைய கூட்டுறவு அமைப்புகளின் இயங்கு நிலையின் மூல உணர்வு, இத்தகைய அடிப்படை நம்பிக்கையிலும் தொடர்ந்த பணியிலுமே இருந்து வந்துள்ளது.

2

நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்கு சிறு மற்றும் நடுத்தர நிறுவனங்கள் (SMEs) மிக முக்கியமான பங்கைக் வகிக்கின்றன, ஏனெனில் அவை மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் (GDP) 50% இற்கும் அதிகமாகப் பங்களிக்கின்றன. இருப்பினும், சமீபத்திய சவால்கள் அவற்றின் செயற்பாடுகளை கணிசமாகப் பாதித்துள்ளன. இதற்குள், 2019 இல் நிகழ்ந்த ஈஸ்டர் ஞாயிறுத் தாக்குதல், COVID19 தொற்றுநோய் மற்றும் 2022 இல் ஏற்பட்ட பொருளாதாரச் சரிவு ஆகியன அடங்கும். இதன்

விளைவாக, பல சிறு மற்றும் நடுத்தர நிறுவனங்கள் கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்தத் தவறிவிட்டன. இது சட்ட நடவடிக்கைகள் மற்றும் சொத்துப் பறிமுதல் அச்சுறுத்தல்களுக்கு வழிவகுத்தது. ஏப்ரல் 1, 2019 முதல் செப்டம்பர் 30, 2024 வரை, மொத்தம் ரூ. 886 பில்லியன் மதிப்புள்ள சுமார் 494,000 கடன்கள் செயற்படாதவை என வகைப்படுத்தப்பட்டன. அவற்றில் 99% ரூ. 25 மில்லியனுக்கும் குறைவான தொகைகளைக் கொண்டுள்ளன. இந்தச் சவால்களை எதிர்கொள்ள, அரசாங்கம், இலங்கை

மத்திய வங்கி (CBSL) மற்றும் இலங்கை வங்கிகள் சங்கம் (SLBA) ஆகியவற்றுடன் இணைந்து, போராரும் சிறு மற்றும் நடுத்தர நிறுவனங்களுக்கு ஒரு நிவாரணப் பொதியை உருவாக்கியுள்ளது. டிசம்பர் 19, 2024 அன்று, சமீபத்திய நிகழ்வுகளால் பாதிக்கப்பட்ட சிறு மற்றும் நடுத்தர நிறுவனங்களுக்கான நிவாரண நடவடிக்கைகளை குறிப்பிடும் ஒரு சுற்றறிக்கையை CBSL வெளியிட்டது. ஏப்ரல் 1, 2019 முதல் செயல்படாதவை என வகைப்படுத்தப்பட்ட கடன்கள் தொடர்பான உதவியைப் பெற, சிறு மற்றும் நடுத்தர நிறுவனங்கள் மார்ச் 31, 2025 இற்குள் தங்கள் வங்கியின் வணிக மறுமலர்ச்சிப் பிரிவுகளைத் தொடர்பு கொள்ள வேண்டும்.

நிவாரண நடவடிக்கைகளின் முக்கிய அம்சங்கள் பின்வருமாறு:

- திருப்பிச் செலுத்தும் திறன் மற்றும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய வணிக மறுமலர்ச்சித் திட்டத்தின் அடிப்படையில் கடன்களை மறுசீரமைத்தல்
- ஜூன் 15, 2025 க்குள் மறுசீரமைக்கப்பட்ட ஒப்பந்தங்களை இறுதி செய்தல்.
- டிசம்பர் 31, 2025 இற்குள் ரூ. 25 மில்லியனுக்கும் குறைவான நிலுவையில் உள்ள

Image Source - www.ft.lk

கடன்களை திருப்பிச் செலுத்தும் காலக்கெடு. ஜூன் 30, 2025 க்குள், ரூ. 25 மில்லியன் முதல் ரூ. 50 மில்லியன் வரை, மற்றும் ரூ. 50 மில்லியனுக்கும் அதிகமான கடன்களுக்கான திருப்பிச் செலுத்தும் காலக்கெடு.

d. ஏப்ரல் 1, 2019 முதல் டிசம்பர் 15, 2024 வரை தகுதியான கடன்களுக்கான செலுத்தப்படாத வட்டியை (மூலதன வட்டியைத் தவிர்த்து) தள்ளுபடி செய்வதற்கான வாய்ப்பு.

இலங்கையின் பொருளாதார மீட்சியில், பாதிக்கப்படக்கூடிய சமூகங்களை ஆதரிப்பதற்கும், உள்ளடக்கிய வளர்ச்சியை ஊக்குவிப்பதற்கும் கூட்டுறவுகள் அத்தியாவசியமாக உள்ளன. இருப்பினும், அவற்றின் சமூக மற்றும் பொருளாதார தாக்கத்தை அதிகரிக்க தேவையான கூட்டுறவு உட்கட்டமைப்பு மற்றும் நிர்வாகத்தை வலுப்படுத்துவதில் பல சவால்கள் உள்ளன. இந்தச் சவால்களை சமாளிக்க, சிறு மற்றும் நடுத்தர நிறுவனங்களுக்கான இலங்கை மத்திய வங்கியின் நிவாரணப் பொதியில் கூட்டுறவு அமைப்புகளை உள்வாங்குவது அல்லது அதற்குரிய ஏதேனும் நிவாரணப் பொதிகளை உடனடியாக உருவாக்குவது அவசியமாகும். இதன் மூலம், கூட்டுறவுகளின் தாக்கத்தை விரிவாக்கி, பாதிக்கப்படக்கூடிய சமூகங்களின் பொருளாதார நிலையை மேம்படுத்த முடியும்.

இலங்கையில் குறு, சிறு மற்றும் நடுத்தர நிறுவனங்கள் (MSME) வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்குவதிலும், பொருளாதார வளர்ச்சியிலும்

முக்கிய பங்கை வகிக்கின்றன. எனினும், உள்நாட்டுப் போர், COVID19 தொற்றுநோய் மற்றும் பொருளாதார நெருக்கடிகள் ஆகியவற்றின் கலவையால் இவை கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. இதன் விளைவாக, பல நிறுவனங்கள் மூடப்பட்டன. வங்கிகளின் கடன்களைத் திருப்பி செலுத்த முடியாமை, MSME உரிமையாளர்களுக்கு அவர்களது சொத்துகளை இழக்கும் நிலையை ஏற்படுத்தியது. நுண் வீதியோர வியாபாரிகள் கடன்களுக்கான வட்டியை தங்களது சொந்தச் சேமிப்புகளிலிருந்து கட்ட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

மத்திய வங்கியின் நிவாரண பொதி என்பது பாதிக்கப்பட்ட கூட்டுறவுகளுக்கு ஒரு முக்கிய தீர்வாக அமையலாம். அரசு, குறிப்பாக மத்திய வங்கி, பாதிக்கப்பட்ட கூட்டுறவு அமைப்புகளுக்கு நிவாரண உதவியை வழங்குவதற்கான முன்னெடுப்புகளை எடுக்க வேண்டும். கூட்டுறவு வங்கிகளின் கண்காணிப்பும், மத்திய வங்கியின் கடமைகளில் முக்கியமானதாகும். இதன் மூலம் அவற்றின் நிலையை மறுசீரமைத்து, மீண்டும் வலுப்படுத்த உதவ முடியும். இந்த முன்முயற்சிகள் கூட்டுறவு அமைப்புகளின் செயற்திறனை மேம்படுத்துவதோடு, அதன் உறுப்பினர்களுக்கு தேவையான பொருளாதார ஆதரவை வழங்கி, குறைந்தபட்சம் அதன் தாக்கங்களை குறைக்க உதவும்.

பாதிக்கப்பட்ட கூட்டுறவுகளுக்கும் நிவாரணம் தேவை. குறிப்பாக பாதிக்கப்பட்ட நுண் வியாபாரிகளுக்கு ஆதரவளிக்கும் மையமாக உள்ளன. ஆகவே, கூட்டுறவின் வலுவான மீட்சிக்கான நிவாரணப் பொதி அவசியமாகும். அரசின் பொருளாதார அரவணைப்பில் கூட்டுறவுகளையும் இணைத்துக்கொள்ள வேண்டும். கூட்டுறவு அமைப்புகளுக்கும் அதன் தலைவர்களுக்கும் மிகப்பெரிய பொறுப்பு உண்டு; அவர்கள் தங்கள் கடந்த கால இழப்புகளுக்கு நிவாரணம் பெற முனைய வேண்டும். கதவுகளைத் தட்டினால் தான் வழி பிறக்கும்!

ஒரு நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்தி என்பது அந்நாட்டின் நிலைபேறுகைக்கு ஸ்திரத்தினை வழங்குகின்றது. இலங்கையில் உள்ள வளச் செழிப்பு நாட்டின் அபிவிருத்திக்கு பெரும்பங்காற்றக்கூடியது. இலங்கையின் கால்பங்குக்கும் அதிகமான நிலப்பரப்பை வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்கள் கொண்டுள்ளன. இந்தவகையில் இலங்கையில் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களின் நிலப்பரப்பு, அதில் அடையாளப்படுத்தக்கூடிய வளங்கள் அல்லது இதுவரை கண்டறியப்பட்ட வளங்கள் தொடர்பாக தெளிவுடுத்துவதாகவும், அந்த வளங்களின் இப்போதைய பயன்பாடற்ற முறைமையை மாற்றியமைத்து உச்சப்பயனைப் பெறுதல், அதனூடே வடக்கு - கிழக்கின் விவசாயத்துறை, உட்கட்டமைப்பு, கடல்சார் பொருளாதாரம் என்பவற்றை அபிவிருத்தி செய்வது பற்றியும் 'வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களின் வளங்களும் உள்ளூர்ப்பொருளாதார அபிவிருத்தியும்' என்ற இந்தக் கட்டுரைத் தொடர் விளக்குகின்றது.

அமரசிங்கம் கேதீஸ்வரன்

பொருளியல் துறையில் சிரேஸ்ட வளவாளராகவும் பயிற்றுநராகவும் செயற்படும் அமரசிங்கம் கேதீஸ்வரன் அவர்கள் கிளிநொச்சியை சொந்த இடமாகக் கொண்டவர். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் பொருளியலில் இளமாணி மற்றும் முதுமாணிப் பட்டங்களையும், இலங்கை அபிவிருத்தி நிர்வாக நிறுவகத்தில் திட்டமிடலில் டிப்ளோமா பட்டத்தையும் பெற்றவர். இலங்கை திட்டமிடல் சேவையின் தரம் II அதிகாரியாக, கிளிநொச்சி மாவட்டச் செயலகத்தில் பிரதி திட்டமிடல் பணிப்பாளராகப் பணியாற்றும் இவர், தேசிய பெண்கள் செயலகத்தின் பிரதிப் பணிப்பாளராகவும் பணியாற்றுகின்றார். 2012 இல் 'திட்டமிடல் மூலதத்துவங்கள்' என்ற நூலினையும் 2024 இல் 'மண்' என்ற கவிதை நூலினையும் வெளியீடு செய்துள்ளார். இவர் சிறந்த விமர்சகரும் ஆய்வாளருமாவார். வடக்கு கூட்டுறவு அபிவிருத்தி வங்கியின் உப தலைவராகவும், இலங்கை தேசிய கூட்டுறவுச் சபையின் உபதலைவராகவும், கிளிநொச்சி மாவட்ட கூட்டுறவுச் சபையின் தலைவராகவும் செயற்பட்டு வரும் ஒரு மூத்த கூட்டுறவாளருமாவார்.

வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களின் பொதுவசதிகள் துறையும் வீடமைப்பும்

ருளாதார வகைப்பாட்டின் கீழ் உள்ளடங்கும் துறைசார் பகுதிகளில் முக்கியமானதான பொதுவசதிகள் துறையானது மின்சாரம், சக்திவளம்,

எரிபொருள், தொலைத்தொடர்பு, வீடமைப்பு வசதிகள், குடிநீர் வழங்கல் ஆகிய முக்கிய செயற்பாடுகளை உள்ளடக்கியதாகக் காணப்படுகின்றது. இவை அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய துறையாகவே பொதுவசதிகள் துறை காணப்படுகின்றது. இந்த வகையில் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களில் காணப்படும் வீடமைப்புத் துறையின் நிலையைப் பரிசீலிக்கும் போது, பிரதான பொதுவசதிகளில் முதன்மையானதாக வீட்டுவசதியே காணப்படுகிறது. அடிப்படைத் தேவைகளில் ஒன்றான உறைவிடம் என்பது சமூகத்தின் மிகப் பிரதான அலகாகக் காணப்படும் குடும்ப அமைப்பை இயக்கும் மூல சக்தியாகும். குடும்பம் என்பது ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவர்கள் ஒன்றிணைந்து வாழ்வதனைக் குறிக்கின்றது. இரண்டு அல்லது இரண்டுக்கு மேற்பட்ட தனிமனித ஒன்றிணைவினூடாக குடும்பம் என்ற அலகு உருவாகிறது. இக் குடும்பங்களிலிருந்தே கிராமம், பிரதேசம், மாவட்டம், மாகாணம் என நிர்வாகப் பிரிவுகள் தோற்றம் பெறுகின்றன. இந்த வகையில் சமூக இயங்குதளத்தில் குடும்பாண்மை என்பதனை நிலைநிறுத்துவதில் வீட்டுவசதிகள் துறை முக்கிய பங்கைச் செலுத்துகிறது. குடும்பம் என்பது தனித்துச் செயற்படும் ஒரு சிறந்த நிறுவனமாகும். குடும்பங்களின் இலக்கு என்பது ஒன்றுக்கொன்று வேறுபட்டுக் காணப்படுவதாகவே பலரும் கருதுகின்றனர். எனினும், குடும்பங்களுக்கு அவ்வாறு வேறுபட்ட இலக்குகள் காணப்படுவதாகச் சிந்திப்பது, குடும்ப இலக்குகளை அடையும் பாதையிலுள்ள மாற்றுத் தந்திரோபாயமாகும்.

குடும்பங்களின் இலக்கு மகிழ்ச்சியாக வாழ்தல் என்பதில் தங்கியுள்ளது. மகிழ்ச்சியான வாழ்வின் அளவும் அதன் அடைவு மட்டமும் மனரீதியிலான திருப்தியிலிருந்தே தோற்றம் பெறுகிறது. இருப்பவற்றைக் கொண்டு திருப்தியைப் பெற்றுக்கொள்ளும் நிலையை ஆன்மீகம் போதித்தாலும் பொருளாதாரம் அதனைக் கட்டுப்படுத்துவது கிடையாது. எல்லையற்ற விருப்பம் அதனை அடைவதற்கான

முயற்சியுமே உலகம் இந்தளவு தூரத்துக்கு முன்னேறி உள்ளமைக்கான மூலம் என பொருளாதாரம் கருதுகிறது. இந்த வகையில் மகிழ்ச்சியான குடும்பம் ஒன்றின் மூல நிலையமாக அமைவது வீட்டு வசதியாகும். தரமும் சுகாதார ஏற்பாடுகளும் கொண்ட வீடுகள், மகிழ்ச்சியின் பிறப்பிடங்களாக இருப்பதனால், அவை குறித்த சிந்தனையும் ஆய்வுமே எமது குடும்பங்களின் உண்மை வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாக அமையும். இந்த வகையில் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களில் கடந்த மூன்று தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் காணப்பட்ட வீடுகள், மண் வீடுகளாகவும், கூரைகள் கிடுகுகளால் வேயப்பட்டவையாகவும், சிறிய அளவினதாகவுமே இருந்தன. இதனால் வீட்டில் கூடி வாழுதல் சாத்தியப்பட்டது. தனித்து இயங்குவதற்கான இடப்பரப்பு இல்லாமை காரணமாக, ஒரு விளக்கிலிருந்து எல்லோரும் படிப்பதும், அதே வீட்டில் அம்மா சமைப்பதும், வீட்டில் நிகழும் குடும்பச் சண்டைகளில் வீட்டிலுள்ள எல்லோரும் பங்கு கொள்வதுமான வாழ்க்கை முறையிலிருந்து படிப்படியாக சீமெந்திலான வீடுகள் அமைக்கப்பட்ட போது, ஒவ்வொருவரும் தனித்தனி அறைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள முடிந்தது. இந்த வகையில் 2010 களில் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களில் வீட்டு வசதிகளில் புரட்சிகரமான மாற்றங்கள் நிகழ்த்தொடங்கின.

போருக்குப் பின்னரான அபிவிருத்தி முயற்சியில் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்ட வடக்கின் வசந்தம், கிழக்கின் உதயம் ஆகிய இரு பெரும் முதலீட்டு வேலைத்திட்டங்களின் மூலம், பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் வீட்டு வசதிகள் அதிகரிப்புச் செய்யப்பட்டன. இந்த வகையில் வடக்கு மாகாணத்தின் மாவட்டங்களின் சனத்தொகை அடிப்படையில் வீட்டு வசதிகளை ஆராயும் போது, யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் வசிக்கும் 209,255 குடும்பங்களில் 13,345 குடும்பங்கள் மட்டுமே வீட்டுத் தேவையுடையவையாக உள்ளன. இதேபோல கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் வசிக்கும் 50,135 குடும்பங்களில் 46,420 குடும்பங்கள் வீட்டு வசதியற்றவையாக உள்ளன. முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் வசிக்கும் 47,455 குடும்பங்களில் 5,634 குடும்பங்கள் இதுவரை வீட்டு வசதி மேம்படுத்தப்படாதவையாகக்

காணப்படுகின்றன. மன்னார் மாவட்டத்தில் வசிக்கும் 49,116 குடும்பங்களில் 4,384 குடும்பங்கள் வீட்டு வசதி மேம்படுத்தப்படாதவையாகவும், வவுனியா மாவட்டத்தில் வசிக்கும் 59,030 குடும்பங்களில் 10,577 குடும்பங்கள் இதுவரை வீட்டு வசதியைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாதவையாகவும் காணப்படுகின்றன. இந்த வகையில் வடக்கு மாகாணத்தில் வசிக்கும் 414,991 குடும்பங்களில் 38,482 குடும்பங்கள் வீட்டு வசதிகள் அற்றவையாகக் காணப்படுகின்றன. இம்மாகாணத்தின் குடும்பங்களில் 9.3 சதவீதமான குடும்பங்கள் இன்னமும் வீட்டு வசதி பூர்த்தி செய்யப்படாதவையாக இருந்து வருகின்றன. 563,958 குடும்பங்களைக் கொண்ட கிழக்கு மாகாணத்தில் 481,723 குடும்பங்கள் வீட்டு வசதிகளைப் பெற்றுள்ளன. அங்கு, இதுவரை வீட்டுத் தேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளாத 52,362 குடும்பங்கள் காணப்படுகின்றன. இது மொத்த வீட்டு வசதிகளில் 4 சதவீதமாகும். மாவட்ட அடிப்படையில் வீட்டுத் தேவையினைப் பகுப்பாய்வு செய்யும் போது அம்பாறை மாவட்டத்தில் வசிக்கும் 235,905 குடும்பங்களில் 211,456 குடும்பங்கள் பாதுகாப்பான வீடுகளைக் கொண்டிருப்பதுடன், 19,622 குடும்பங்கள் வீட்டுத் தேவையுடையவையாகக் காணப்படுகின்றன. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் வசிக்கும் 198,719 குடும்பங்களில் 174,588 குடும்பங்கள் பாதுகாப்பான வீடுகளைக் கொண்டிருப்பதுடன் 21,881 குடும்பங்கள் வீட்டுத் தேவைகளுக்காகக் காத்திருக்கும் குடும்பங்களாகவுள்ளன. திருகோணமலை மாவட்டத்தில் வசிக்கும் 129,334 குடும்பங்களில் 95,679 குடும்பங்கள் வீட்டுத்தேவை பூர்த்திசெய்யப்பட்டவையாகவும், 10,859 குடும்பங்கள் இன்னமும் நிரந்தர வீடுகளைப் பெற்றுக்கொள்ளாத குடும்பங்களாகவும் காணப்படுகின்றன. இந்த அடிப்படையில் வட மாகாணத்தில் 9.3 சதவீத குடும்பங்களும், கிழக்கு மாகாணத்தில் 4 சதவீத குடும்பங்களுமாக, மொத்தமாக 13.3 சதவீத குடும்பங்கள் வடக்கு - கிழக்கில் வீட்டுத் தேவைகளுக்காகக் காத்திருக்கும் குடும்பங்களாக காணப்படுகின்றன. மேலெழுந்தவாரியாக நோக்கும் போது வீட்டு வசதி பெற்றோரது எண்ணிக்கை இவ்விரு மாகாணங்களிலும் திருப்தியாக இருப்பதாகக்

காட்டப்படலாம்.

ஒற்றை வீடுகள், மாடி வீடுகள், இரட்டை வீடுகள், குடிசை வீடுகள் என வீடுகளை பாதுகாப்பு அடிப்படையில் தரவரிசைப்படுத்தலாம். மீள் குடியமர்வினைத் தொடர்ந்து, இவ்விரு மாகாணங்களிலும் அரசு கருத்திட்டங்கள் மூலம் வீடுகளைக் கட்டி வழங்க வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திடம் காணப்பட்டது. யுத்தத்தினால் முழுமையான இடம்பெயர்விற்கு உட்பட்ட கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களிலும், பகுதியளவில் இடம்பெயர்ந்த ஏனைய ஐந்து மாவட்டங்களிலும், பாதிப்படைந்த குடும்பங்களின் வீட்டுத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான நிரந்தர வீடுகளைக் கட்டி வழங்கும் வடக்கு - கிழக்கு வீடமைப்பு அபிவிருத்திக் கருத்திட்டம் (NEHRP) ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 540 சதுர அடிகளைக் கொண்ட இரண்டு அறைகள், விறாந்தை, குசினி ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய வீட்டுத்திட்டம் இவ்விரு மாகாணங்களிலும் ஆரம்பத்தில் வழங்கப்பட்டது. இவற்றைச் செலவுச் சுருக்கமான வீடுகளாக அமைப்பதற்கென, தேசிய தொழில்நுட்ப நிறுவனத்தினால் (NEAD) மாதிரி வீடுகளும் வடிவமைக்கப்பட்டன. 350,000 ரூபா பெறுமதியில் இந்த வீடுகளை அமைக்க நிதி வழங்கப்பட்டது. இதன்படி அமைக்கப்பட்ட வீடுகளை முழுமையாகப் பூர்த்தி செய்ய குடியிருப்பாளர்களாலும் 200,000 ரூபா வரையிலும் முதலிடப்பட்டு, இவ்வீடுகள் முழுமைப்படுத்தப்பட்டன. அதனை வழங்க முடியாத குடும்பங்கள், பாதுகாப்பான தாய் அறையுடன் குசினிகளை மட்டும் கொண்ட வீடுகளில் இன்றுவரை வாழ்ந்து வருகின்றன. வறுமையான குடும்பங்கள் தாமாகவே இதனை நிறைவேற்ற முடியாத நிலையினால், ஒப்பந்தக்காரர்களைக் கொண்டு வீடுகளை அமைப்பது பற்றிப் பரிசீலிக்கப்பட்டது. ஆயினும், வீட்டு உரிமையாளர்களின் பொறுப்பில் வீடுகளை அமைப்பது மட்டுமே உண்மையான வாழ்விடத் திருப்தியைப் பெற்றுக்கொடுக்கும் என்ற அடிப்படையில், உரிமையாளர்களே அதனை நிறைவேற்றும் கருத்திட்டம் (Owner Driven Project) முன்னெடுக்கப்பட்டு, பிரதேச செயலாளர்களால் நிதியும் மேற்பார்வையும் வழங்கப்பட்டு, வெற்றிகரமாக வீடுகள்

கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டன. இதன் மூலம் இவ்விரு மாகாணங்களிலும் யுத்தத்தினால் சேதமடைந்த 34,754 வீடுகளுக்குப் பதிலாக புதிய வீடுகள் கட்டப்பட்டன. இதனுடன் இணைந்து சுவில் அபிவிருத்தி நிறுவனம், சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கம், கியுடெக் நிறுவனம், ஐக்கிய நாடுகள் அபிவிருத்தி திட்டம், இந்திய நிதியுதவி வீட்டுத்திட்டம் என பல்வேறு நிதி மூலங்களினூடாக மேலும் 30,000 வரையிலான வீடுகள் அமைக்கப்பட்டன. 2010 தொடக்கம் இந்த ஆண்டு வரையிலுமான காலப்பகுதியில் அமைக்கப்பட்ட வீடுகளில், பயனாளிகளின் பங்களிப்பு சிறப்பாகக் கிடைத்திருந்த வீடுகள் முழுமையாக்கப்பட்டன. சில பயனாளிகளின் வீடுகள், வழங்கப்பட்ட அரசு நிதியளவிற்குள் மட்டுமே வேலை நிறைவேறிய நிலையில் காணப்படுவதால், இந்த வீடுகள் பாதுகாப்பான வீட்டு வசதிகளுடன் காணப்படவில்லை என்பதே யதார்த்தமாகும். வீட்டு வசதிகளைப் பெற்றுக் கொடுப்பதில் இந்த இரு தசாப்த காலத்தில் பாரிய முன்னேற்றங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தது என்பதனை மறுக்க முடியாது.

அதேவேளை வீட்டுத்திட்டங்களை குறித்த காலத்தில் முடிவுறுத்திக் கொண்டால் மட்டுமே அரசு நிதியைப்பெற முடியுமென்பதால், பெருமளவு வீட்டுத்திட்டப் பயனாளிகள் வங்கிக்கடன் பெற்றமை, தங்களிடமிருந்த நகைகளை அடகு வைத்துப் பணம் பெற்றமை என்பன பெருமளவுக்கு இடம் பெற்றுள்ளன. இதனால் வீட்டு வசதியைப் பெற்றுக்கொண்ட பெரும்பாலான குடும்பங்கள் கடனாளிகளாக மாற்றப்பட்டன. 2010 ஆம் ஆண்டில் வீட்டுத்திட்டங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட 350,000 ரூபா நிதியானது பின்னர் பணவீக்க மாறுதல்களுக்கேற்ப 500,000 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டபோது, அந்த வீட்டைக் கட்டிமுடிப்பதற்கு 15 லட்சம் ரூபா தேவையாக இருந்தது. இப்போது இரு நபர்களுக்கான வீடுகளுக்கு 600,000 ரூபாவும் அதற்கு மேற்பட்ட அங்கத்தவர் கொண்ட குடும்பங்களுக்கு ஒரு மில்லியன் ரூபாவும் வழங்கப்பட்ட போதும், அதனைப் பெற்று ஒரு வீட்டை முழுமைசெய்ய முடியாது என்பதால் பல பயனாளிகள் இதனைப் பெற்றுக்கொள்ள மறுத்து விடுகின்றனர். இதனிடையே 2019 காலப்பகுதியில் வெள்ளப்பாதிப்பு காரணமாக பாதிக்கப்பட்ட

வீடுகளுக்குப் பதிலாக தேசிய வீடமைப்பு அபிவிருத்தி அதிகார சபை மூலம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட வீட்டுத்திட்டங்கள், ஒரு கட்டக் கொடுப்பனவு மாத்திரம் வழங்கப்பட்ட நிலையில் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இதன்கீழ் வீடுகளைப் பெற்றுக்கொள்ள இணைப்புச் செய்யப்பட்டவர்கள், அதன்பின் வந்த எந்தவொரு வீட்டுத்திட்டத்திலும் பயனாளிகளாக இணைக்கப்பட முடியாது போனதால், வீடுகளைக் கட்டுவதற்காக தற்காலிக வீடுகளையும் அகற்றிவிட்டு அத்திவாரமிட்ட பலர், தற்போது தற்காலிக வீடுகளையும் இழந்த நிலையில், நிரந்தர வீடுகளையும் கட்டிமுடிக்க முடியாத நிலையில் உள்ளனர். இதனால் சுமார் 8000 வரையிலான வீட்டுத்திட்டப் பயனாளிகள் கடந்த 5 ஆண்டுகளாக அல்லற்பட்டு வருகின்றனர். சிலருக்கு இந்த வீடுகள் கிடைக்காமைக்கு, கொவிட் தொற்றும் அதன் விளைவான பொருளாதார மந்தமும் காரணமாகச் சொல்லப்பட்டது. எனவே, புதிய வீடமைப்புக் கருத்திட்டத்திலாவது தாங்கள் உள்வாங்கப்பட வேண்டும் என அம்மக்கள் கோரிவருகின்றனர்.

காணியற்ற குடும்பங்களும் வீட்டு வசதியும்

வீடமைப்பை வழங்குவது தொடர்பில், ஒருவர் சொந்தமாக வீட்டை அமைத்துக்கொள்ள வேண்டுமாயின், அவருக்குச் சொந்த நிலம் இருக்க வேண்டும். அவ்வாறான நிலத்தைக் கொண்டிராத ஒருவருக்கு, அரசு காணிச் சட்டத்தின்கீழ் குடியிருப்பதற்கான நிலமொன்று வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற ஏற்பாடு காணப்படுகிறது.

நகர்ப்புறம் சார்ந்து 20 பேர்ச் காணியும், கிராமப்புறம் சார்ந்து 1/4 ஏக்கர் காணியும் குடியிருப்புத் தேவைக்காக வழங்கப்படல் வேண்டும் என்ற சட்ட ஏற்பாடு காணப்பட்டாலும், வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களில் காணிகளற்ற (Landless) குடும்பங்கள் இருந்தே வருகின்றன. வடக்கு மாகாணத்தில் 12,267 குடும்பங்கள் காணியற்றனவாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இக்குடும்பங்களைச் சார்ந்து 41,936 அங்கத்தவர்கள் காணப்படுகின்றனர். இதனை மாவட்ட ரீதியாகக் காட்டும் அட்டவணை கீழே தரப்படுகிறது:

இல	மாவட்டம்	பிரதேச செயலர் பிரிவு	குடும்பங்கள்	மொத்த உறுப்பினர்
01	யாழ்ப்பாணம்	நெடுந்தீவு	08	28
		தீவகம் தெற்கு	302	1057
		தீவகம் வடக்கு	243	851
		காரைநகர்	491	1544
		நல்லூர்	441	1544
		வலிகாமம் மேற்கு	495	1733
		வலிகாமம் தெற்கு	30	105
		வலிகாமம் வடக்கு	55	196
		வலிகாமம் கிழக்கு	1209	4232
		தென்மராட்சி	810	2835
		வடமராட்சி தெற்கு	675	2363
		வடமராட்சி கிழக்கு	61	214
				4771
02	கிளிநொச்சி	கரைச்சி	1385	5545
		கண்டாவளை	1994	778
		பூநகரி	244	980
		பச்சிலைப்பள்ளி	200	820
			2023	8123
03	மூலலைத்தீவு	கரைத்துறைப்பற்று	758	2168
		புதுக்குடியிருப்பு	255	638
		ஒட்டிகட்டான்	252	685
		துணுக்காய்	391	994
		மாந்தை கிழக்கு	156	412
		வெளி ஓயா	101	244
			1913	5141
04	வவுனியா	வவுனியா	2253	7173
		வவுனியா தெற்கு	108	432
		வவுனியா வடக்கு	260	920
		வெங்கலச் செட்டிக்குளம்	276	760
			2897	9285
05	மன்னார்	மன்னார் நகரம்	20	120
		நானாட்டான்	108	670
		முசலி	140	543
		மாந்தை கிழக்கு	183	508
		மடு	206	
			657	2688
	வடமாகாணம்	-	12,267	41,936

மூலம் : Statistical Information (2024) – Northern Province

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலேயே காணியற்ற குடும்பங்கள் அதிகம் காணப்படுகின்றன. அங்கு அரசு காணிகள் மிகக் குறைவாகக் காணப்படுவதனாலும், அரசு காணியுள்ள பகுதிகளை நோக்கி காணியற்ற குடும்பங்களைப் புலம்பெயர்ப்பதிலுமுள்ள சவால்கள் காரணமாகவும் இந்த நிலைமை காணப்பட்டு வருகிறது.

அதேநேரம் ஏனைய நான்கு மாவட்டங்களை பொறுத்தவரை தாராளமாக அரசு ஒதுக்கீட்டு நிலங்கள் காணப்படுவதுடன், வாழ்வாதாரத்துக்கு தேவையான நிலங்களை வழங்கக்கூடிய ஏனைய ஏற்பாடுகளும் காணப்படுவதனால், நிர்வாகிகள் இவர்களின் எண்ணிக்கையை முடிந்தவரை குறைப்புச் செய்வதற்கு வாய்ப்புகள் காணப்படுகின்றன. வாழ்விடத்துக்கான வீடுகளை அமைப்பதற்கு மட்டும் நிலத்தை வழங்குவதனுடாக வாழ்வாதார உறுதிப்பாட்டையோ உணவுப் பாதுகாப்பையோ உறுதி செய்துவிட முடியாது. வாழ்விடம் என்பது மகிழ்ச்சியாக அமைய வேண்டிய வாழ்வாதார தொழில் முயல்வுகள் இணைப்புச் செய்யப்படவேண்டும். உணவுப் பாதுகாப்பும் உத்தரவாதப்படுத்தப்படல் வேண்டும். வாழ்வாதாரப் பயிர்ச்செய்கை, வீட்டுத் தோட்டம், பயன்தரு மரங்கள் என்பனவற்றை உண்டாக்கிக்கொள்ள ஒரு ஏக்கர் பரப்பளவு நிலம் சிபார்சு செய்யப்படுகிறது.

எனவே, ஆகக் குறைந்தது அரை ஏக்கர் பரப்பளவிலாவது அரசு காணிகள் வழங்கப்பட வேண்டும். வடக்கு - கிழக்கு மாகாணத்தில் காணப்படும் நிலவளத்தை அவதானிக்கும் போது அதன் உச்சப்பயன்பாடு என்பது எட்டப்படாத நிலையிலேயே உள்ளது. குடியேற்றத் திட்டங்களில் நிலங்கள் வழங்கப்பட்ட போது 5 ஏக்கர் முதல் 10 ஏக்கர் வரையும் நிலங்கள் தனிநபர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருந்தன.

அந்தக் காணிகளைப் பராமரிப்பதற்கு ஏற்படும் பராமரிப்பு மற்றும் பண்படுத்தல் செலவீனம் காரணமாக பகுதியளவான காணிகளே பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மிகுதி தரிசாக விடப்பட்டிருப்பது, காணி உரிமையாளர் வேறு மாவட்டத்தில் வசித்துக்கொண்டு காணிகளைப் பராமரிக்காது விடுவது, செய்கையாளருக்கு

வழங்கி குத்தகை பெற்றுக்கொள்வது போன்றன காரணமாக நிலத்தின் மெய்ப்பயன்பாடு அடையப்படாது உள்ளது. வளமான நீர் வழங்கும் பகுதிகளில் கூட, இந்த வினைத்திறனற்ற நடவடிக்கைகள் காரணமாக, நிலப்பயன்பாடு வீணடிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

வீட்டு வசதிகளைப் பெற்றுக்கொடுக்கும் அரசு கொள்கையானது நிலமற்றவரின் பிரச்சினையை மேலும் நெருக்கடிக்குள்ளாக்கியுள்ளது.

மீள்குடியேற்ற அமைச்சானது 2009 ஆண்டுக்கு முன் தமது சொந்த இடங்களிலிருந்து இடம்பெயர்ந்து சென்றவர்களை மட்டுமே உண்மையான இடம் பெயர்ந்தோர் (Original Displace People - ODP) எனக் கருதி அவர்களுக்கு மட்டுமே திட்டங்களை வழங்கி வருகிறது.

2010 ஆம் ஆண்டிலிருந்து கடந்த பதினைந்து ஆண்டுகளாக புதிய திருமணங்கள் மூலம் உருவாகிய குடும்பங்கள் (Extended Family) இதுவரை வீட்டு திட்டங்களின் கீழ் உள்வாங்கப்படவில்லை என்பதனால், வீட்டுத் தேவையுடைய, உறுப்பினர் தொகை அதிகரிக்கக் கூடிய இயலுமையுடைய அக்குடும்பங்கள் வீடுகளைப் பெற முடியாது, குடிசைகளில் வசித்து வருகின்றன. அங்கத்தவர்கள் குறைவடையும் நிலையிலுள்ள இடம்பெயர்ந்தோர் குடும்பங்கள், வீடுகளைப் பெறுவதும், பின்னர் பயன்படுத்தாது அதனைக் கைவிடுவதும், இம்முறைமையின் தவறினால் இடம்பெற்று வருகிறது. விஸ்தரிக்கப்பட்ட குடும்பங்கள், தவறான தகவல்களையும் உத்திகளையும் பாவித்தே, வீடுகளில் வசிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களின் வீட்டு வசதித்துறையின் அபிவிருத்திக்காக, தேசிய வீடமைப்பு அபிவிருத்தி அதிகார சபை மூலம் வழங்கப்படும் கடன் தொகையானது, ஒரு வீட்டை முழுமைப்படுத்தும் வகையில் அமைந்திருக்கவில்லை. பகுதியளவிலான திருத்தங்களை மேற்கொள்பவர்களுக்கே இந்நிதிக்கடன் உதவியாக இருந்து வருகிறது. இவ்வகையில், வீட்டு வசதிகள் தொடர்பில், இவ்விரு மாகாணங்களிலும், இன்னமும் முழுமை செய்யப்பட வேண்டிய இடைவெளிகள் தெளிவாகவே இருந்து வருகின்றன.

இளஞ்செழியன் சண்முகம்

இளஞ்செழியன், பழனி அருகிலுள்ள வயலூர் என்ற கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர். இவர் தனது இளங்கலைத் தமிழ்ப் படிப்பினை உடுமலைப்பேட்டை, அரசு கலைக் கல்லூரியில் பேராசிரியர் வ. கிருஷ்ணன் அவர்களிடம் பயின்று, பல்கலைக்கழக அளவில் எட்டாம் இடத்தினையும், அதனைத் தொடர்ந்து திருவாரூரில் அமைந்துள்ள தமிழ்நாடு மத்திய பல்கலைக்கழகத்தில் முதுகலை செவ்வியல் தமிழ் பாடத்தைப் பயின்று பல்கலைக்கழக அளவில் முதல் இடத்தையும் பெற்றுள்ளார். இவர் தேசிய தகுதித் தேர்வில் (NET) மூன்று முறை தேர்வாகியுள்ளார். 20222023 ஆம் கல்வியாண்டில் டில்லிப் பல்கலைக்கழகத்தின் கீழ் இயங்கிவரக்கூடிய இதழியல் துறையில் (Delhi School of Journalism) கௌரவ விரிவுரையாளராகவும் பணியாற்றியுள்ளார். இதுவரை ஐந்திற்கும் மேற்பட்ட ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். பத்திற்கும் மேற்பட்ட தமிழாய்வு சார்ந்த கருத்தரங்குகள், பயிற்சிப்பட்டறைகள் போன்றவற்றில் பங்கேற்றுள்ளார். தற்போது கேரளத்தின் தலைநகரான திருவனந்தபுரத்தில் அமைந்துள்ள கேரளப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த்துறையில் தமிழ்த்துறைத் தலைவரும் இணைப்பேராசிரியருமான முனைவர் ஹெப்சி ரோஸ் மேரி அவர்களிடம் 'தொல்காப்பிய சேனாவரையம் மூலபாடத் திறனாய்வும் செம்பதிப்பு' எனும் தலைப்பில் முனைவர் பட்ட ஆய்வினை மேற்கொண்டு வருகிறார். தொடர்ந்து தமிழியல் ஆய்வுத்துறையில் இயங்கி வருகின்றார்.

சிலப்பதிகாரமும் ஈழத்துச் சார்பு நூல்களும்

முன்னுரை

வ

ரலாற்றுச் சிறப்பும் நாகரீக உயர்வும் உடைய மக்கள் மொழியிலேயே உலகின் செம்மார்ந்த காப்பியங்கள் தோன்றியுள்ளன. இதற்குச் சான்றாக கிரேக்கம், சீனம், எபிரேயம் முதலான மொழிகளில் தோன்றிய காப்பியங்களைக் குறிப்பிடலாம். அவ்வகையில் பண்டுதொட்டே நாகரீகச் சிறப்பினையும் செவ்வியல் இலக்கியங்களையும் செம்மார்ந்த கலைகளையும் உடைய தமிழில் சிலப்பதிகாரம் போன்ற ஒப்பில்லா காப்பியம் தோன்றுதல் இயல்பேயாம். அவ்வாறு தோன்றிய சிலப்பதிகாரம் பன்னெடுங்காலமாக தனது இயல், இசை, நாடகம் எனும் முத்தமிழின் தன்மையாலும் அணி நயத்தினாலும் காப்பியக் கட்டமைப்பினாலும் காப்பிய மெய்யியலாலும், தோன்றிய காலம் முதல் இன்றளவும் வரலாற்றில் இடையறாத் தன்மை பெற்று தமிழர்களிடமும் அயலவர்களிடமும் சிறப்புற்று விளங்கக் காணலாம். ஒரு நூலின் சிறப்பும் வாழ்வும் அதன் உரை மரபால் தொடர்வனவாகின்றது. அவ்வகையில் சிலப்பதிகாரம் அரும்பதவுரையும் அடியார்க்கு நல்லார் உரையும் பெற்றுச் சிறந்து விளங்குகிறது. அதனது இலக்கிய நயத்தினை ஒட்டி சமய, மெய்யியல் மாறுதல்களுக்கேற்ப கிளைத்து எழும் நூல்களும் பலவாக இருக்கக் காணலாம். ஒரு நூலிலிருந்து கிளைத்து எழும் நூலினை வழி நூல் என்பர். நூல்கள் பல தோன்றுவதற்குக் காரணமான நூலினை முதல் நூல் என்பர். இதனை,

**அவற்றுள்
வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின்
முனைவன் கண்டது முதல்நூல் ஆகும்
(நன். 6)**

என்ற நூற்பாவின் வழி காணலாம். சிலப்பதிகாரம் முதல் நூலாக அமைய அந்நூற்கு வழிநூல்களாக பல நூல்கள் தமிழ் வழங்கும் பகுதிகளில் வழங்கின. வழி நூல் என்பதற்கான இலக்கணமாக,

**முன்னோர் நூலின் முடிபுஒருங்கு ஒத்துப்
பின்னோன் வேண்டும் விகற்பம் கூறி
அழியா மரபினது வழிநூல் ஆகும்.
(நன். 7)**

என்ற நூற்பாவினைக் காணலாம்.

அவ்வகையில் ஈழத்தில் தோன்றிய வழிநூலுக்குச் சான்றுகளாக கண்ணகி வழக்குரை, சிலம்புகூறல், கோவலன் கதை என்பனவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவ்வாறான வழிநூலினை ஒட்டி அவற்றின் விளக்கமாகவோ அவற்றின் கருத்திற்கு அறம் சேர்ப்பதாகவோ நுண்பொருளினைத் தெளிவுறுத்தவோ தோன்றும் நூலினைச் சார்பு நூல் என்பர். இதனை,

**இருவர் நூற்கும் ஒருசிறை தொடங்கித்
திரிபுவேறு உடையது புடைநூல் ஆகும்
(நன். 8)**

என்ற நன்னூல் நூற்பாவின் வழி காணலாம். அவ்வகையில் சிலப்பதிகார வழிநூல்களின் சார்புநூல்களாக சான்றுக்கு கண்ணகி ஊர்ச்சுற்று காவியம், கண்ணகை அம்மன் வழக்குரைக் காவியம், கலியாணக்கால் சுற்றுக் காவியம், பொற்புறாவந்த காவியம் முதலானவற்றைக் கூறலாம். இவற்றுள் கண்ணகி வழக்குரைக் காதையின் சார்பு நூல்களுள் ஒன்றாக அமைவது 'கண்ணகை அம்மன் வழக்குரைக் காவியம்' என்பதாகும்.

**கண்ணகை அம்மன் வழக்குரைக்
காவியத்தின் அமைப்பு**

கண்ணகை அம்மன் வழக்குரை காவியம் எனும் இந்நூல் கண்ணகி வழக்குரைக் காதையின் கதைப்போக்கிலும் பொருளமைதியிலும் சில இடங்களில் மாறுபட்டும் சில இடங்களில் ஒன்றுபட்டும் செல்வதினைக் காணலாம். இருபத்தைந்து (25) பாடல்களைக் கொண்ட இந்நூலானது சிந்து நடையில் தாழிசை பயின்றுவரப் பெற்றுள்ளது. அனைத்துப் பாடல்களும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையதாகவும் ஒரே கதையினைக் கூறுவதாகவும் ஆற்றொழுங்காக அமைந்துள்ளன. எதுகைத் தொடையும் இயைபுத்தொடையும் பயின்று வரக் காணலாம். பாடலடிகள் இயற்சொற்களால் அமைந்திருந்த போதும் நாட்டார் வழக்காற்றுச் சொற்களையும் காணவியலும். கதை அமைப்பிலும் நாட்டார் வழக்காற்றியல் கூறுபாடுகளைத் தழுவிச் செல்வதினைக் காணலாம்.

கதை அமைப்பு

நாயக்கர் ஆட்சிக் காலத்தில் எழுந்த கதைகளில் கதைசொல்லும் முறையானது புராணத்தன்மை உடையதாக அமைவதினைக் காணலாம். சான்றாக, பரமசிவன் பார்வதியிடம் நடக்கப்போகின்ற நிகழ்வினைச் சொல்வதாகவும், தேவர்களின் மொழிகளை அறிந்த கிளிகள், கால்நடைகள், எறும்புகள் முதலான பூச்சி வகைகள் பரமசிவனும் பார்வதியும் பேசிக்கொள்ளும் உரையாடலை அறியக்கூடியவைகளாகவும், அவற்றைத் தம்முள் கலந்துரையாடக்கூடியவைகளாகவும், அவ்வாறாகக் கலந்துரையாடக்கூடியதை விலங்குகளின் மொழிதெரிந்த மனிதன் கேட்பதாகவும் அக்கதையமைப்பு அமையும். அவ்வகையான நீண்ட கதைத்தொடர்பு அற்ற நிலையிலும் பரமசிவன், பார்வதி ஆகியோரின் வழிபட்ட கதைசொல்லி மரபின் அடிப்படையிலேயே இக்கதையானது தொடங்கக் காணலாம். கண்ணகியை மிகவும் புனிதத் தன்மையுடையவளாகக் காட்ட, பாலுறவுக்கு அப்பாற்பட்ட நிலையில் கண்ணகியின் பிறப்பானது நிகழ்கின்றது. நாயக்கர் காலத்திற்குப் பிற்பட்ட காலத்திலேயே, பாலுறவு தொடர்பற்ற பிறப்பானது தெய்வீக நிலையில் காட்டப்படுவதினைக் காணலாம். இது நாட்டார் மரபின் சிறப்புக் கூறுபாடாகவும் பிற்காலத்தில் வளர்ச்சி பெற்றது எனலாம். மானாகரின் வளர்ப்பு மகளாக கண்ணகி காட்டப்படுகிறாள். இதனை,

.....நீரோட்டம் வழியாய்
மட்டற மிதந்துவந்தலை கடலிலே தோன்றி
மானாகர் மகளாக வந்த கண்ணகையே.
மானாகர் மகளாக வளர்கின்ற நாளில்
வலியவைந்து தலைநாக மணிபுனைவ
னென்று.....
(5:68, 6:12)

என்ற கண்ணகை வழக்குரைக் காவியப் பாடல் வரிகளில் காணலாம். கோவலின் பிறப்புக் குறித்த செய்திகள் எதுவும் கூறப்படவில்லை. அவ்வகையில் மாசாத்துவனின் சிறுவனாக கோவலனும், அச்சிறுவன் கண்ணகியை மணமுடித்ததாகவும் காட்டப்படுகின்றது. கண்ணகியின் திருமணத்தின் பொருட்டு அவளுக்கு அணிகலன்களைச் செய்ய விழையும் மானாகர் அவள் காலில் அணியும் சிலம்பின்

உள்ளீட்டுப் பரர்களாக நாகமணியினைக் கொண்டுவருதல் தொடர்பாக மீகாமன் ஒருவனைப் பணித்தான். அம்மீகாமன் வெடியரசனுடன் சண்டையிண்டு நாகமணியினைக் கொண்டுவந்தான். அதனால் கண்ணகிக்கு காற்சிலம்பு செய்யப்பட்டது. இதனைப் பின்வரும்,

.....மேனாளி லுள்ளபடி யறிந்து மானாகரும்
வேல்வள வனைத்தொழுது விண்ணப்ப மிட்டு
தேனாரென் மகளுக்கு நாகமணி யுள்ளீட்டுச்
சிலம்பிலா தேவதுவை செய்யொணா தெனவே
கானாற தாதமீகீப் புயவமுதி கோனும்
காமனையழைத்தினிது கனவரிசை செய்தாய்.
(6: 3 – 8)

செய்துசில கப்பல்கள் கொடுத்தவர் விடுத்தார்
செத்தவர் பிழைக்கவர முத்தமி யளித்தார்
எய்தும்பொழு தெதிர்வெடி யரசனை வென்று
ஈடழி யாமலே நாகமலை சென்று
பையரவினைத்தொழுது நாகமணி தன்னைப்
பாலித்து வேண்டியர ராலித்து மீண்டும்
துய்யபுகழ் வளவன்முன் வைத்திட மகிழ்ந்து
தொல்வரிசை மீகாமனுக் கருளி விட்டார்.
(7: 18)

அடிகளில் காணமுடிகின்றது.

இவ்வமைப்பில் நாகமணிக்கு மிகுந்த முதன்மை கொடுத்துக் கூறப்படுதல் என்பது சிலம்பினால் கதை அதிகரித்தலை விளக்குவதாக உள்ளதெனலாம்.

ஒப்பீட்டு நிலையில் வழிநூலும் சார்புநூலும்

கண்ணகி வழக்குரைக் காதையின் சார்புநூலாக அமைவது 'கண்ணகை அம்மன் வழக்குரைக் காவியம்' ஆகும். பெயர் ஒப்பீட்டு நிலையில் கண்ணகி வழக்குரைக் காதையானது 'காதை' என்று பெயர் கொண்டிருந்த போதும் அளவில் பெரியதாக 2700 க்கும் மேற்பட்ட பாடல்களைக் கொண்டு அமைகின்றது. அங்ஙனமான போதிலும் காதை என்ற பெயர் பெற்றது; ஏனெனில் ஒரே ஒரு கதை பற்றி விவரித்துச் செல்வதால் எனலாம். கண்ணகை அம்மன் வழக்குரைக் காவியம் என்பது இருபத்தைந்து (25) சிந்து நடைப் பாடல்களைக் கொண்டதாக

அமைகின்றது. மிகக் குறைந்த பாடல்களைக் கொண்டிருந்த போதும் காவியம் எனப் பெயர் பெற்றது; என்னவெனின், இந்நூலின் செய்யுள்கள் யாவும் தொடர்ந்த சிந்து நடையில் பாடுவதற்கு ஏற்றவகையில் அமைந்துள்ளமையே அதற்கான காரணம் எனலாம். பாடுவதற்குரிய ஒரு பனுவலைக் காவியம் என்று அழைக்கின்ற மரபினை தமிழ்நாட்டுப்புற வழக்கில் காணலாம். அவ்வகையிலேயே இதனைக் கருதுதல் வேண்டும். இரண்டாயிரத்து இருநூறு (2700) க்கும் மேற்பட்ட பாடல்களால் அமைந்த வழக்குரைக் காதையினைச் சுருக்கி இருபத்தைந்து பாடல்களாகக் குறைத்து ஒரு கதைச்சுருக்கம் போல இச்சார்பு நூலின் அமைப்பானது விளங்குகின்றது. வழக்குரைக் காதையில் வெண்பா அமைப்புகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. ஆனால் வழக்குரை காவியத்தில் உள்ள இருபத்தைந்து (25) பாடல்களுமே தாழிசையில், சிந்து நடையில் அமைந்ததாகவே காணப்படுகின்றன. வழக்குரைக் காதையில் கண்ணகியின் முற்பிறப்பின் பெயர் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆனால் வழக்குரைக் காவியத்தில் 'நாகமங்கலை' என கண்ணகியின் முற்பிறப்பின் பெயர் கூறப்படுகின்றது. சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகி தன் முற்பிறப்பில் எண்ணெய் வாணிகனின் மனைவியாகக் காட்டப்படுகின்றாள். இவை போன்ற மாறுபாடுகள் முதல், வழி, சார்பு நூல்களுக்கிடையே காணப்படுகின்றன. பின் நிகழ்வனவற்றினை முன்னுரைக்கும் உத்தியானது, சிலப்பதிகாரத்தில் கனவின் வழி கையாளப்பட்டுள்ளது. இதனைக் கோப்பெருந்தேவியின் கனவு, கண்ணகியின் கனவு, கோவலனின் கனவு ஆகியவற்றின் வழி அறியலாம். கண்ணகி வழக்குரைக் காதையில் சோதிடத்தின் வழியாகவும் கனவின் வழியாகவும் முன்னுரைத்தல் உத்தி கையாளப்பட்டுள்ளது. ஆனால் கண்ணகை வழக்குரைக் காவியத்தில் கனவின் வழிகூறாது சோதிடக் கணியர்களின் வழியே கூறப்பட்டுள்ளமையினை,

**கட்டழகுத் திருமதலை தன்னாலுன்
அரசளியும்**

**கன்னியும் நீயுமலர் கழல்மதுரை நகரும்
கெட்டிடு மெனக்கணிதர் சொன்னதை
யறிந்து.....**

(5: 13)

என்ற பாடல் வரிகளின் வழி அறியலாம். சிலப்பதிகாரம் மூன்று காண்டங்களைக் கொண்டிருக்க வழக்குரைக் காதையும் வழக்குரைக் காவியமும் வஞ்சிக்காண்டத்தினைத் தவிர்த்துள்ளன. மதுரையினை எரித்த கண்ணகி இடைச்சேரி வருவதாகவும் அங்கு இடையர்குலப் பெண்கள் கண்ணகிக்கு 'நீர்வாற்றுக் குளிர்ச்சிப்' படுத்தியதாகவும் அமைந்துள்ளது. இதில் கண்ணகியின் திருகி எறிந்த இடது மார்பின் காயத்திற்கு வெண்ணெய் சார்த்தியதாகவும் வழக்குரைக் காவியத்தில் பயின்றுவரக் காணலாம். இதனை,

**.....காந்து கனலிட்டுமது ரைப்பதி யெரித்துக்
கன்னிவரும் போதினைக் கன்னியர்கள் கண்டு
வேதனை தணிக்க வென்றேதிருக்
கொங்கைதனில்
வெண்ணெய்தனை யப்பியவர் கண்ணுற
மகிழ்ந்து.....**

(17: 36)

எனும் வரிகளில் காணலாம். வஞ்சிக்காண்டம் இல்லாமைக்கான காரணமாக ஜெ. அரங்கராஜ் தனது சிலப்பதிகாரமும் ஈழத்துக் கண்ணகி வழக்குரையும் என்ற ஆய்வுக்கட்டுரையில் 'கண்ணகி வழிபாட்டு மரபினைச் சேரநாட்டுடன் இணைப்பது வஞ்சிக்காண்டம். அவ்வகையில் மதுரைக் காண்டத்துடன் கோவலன், கண்ணகி கதை நிறைவுற்ற நிலையில் தங்களது மண்ணோடும் வாழ்வியலோடும் கண்ணகியை இறைநிலையில், சமயநிலையில் இணைத்துக்கொள்ள தொல்காப்பிய புறத்திணை மரபு வழிவகை செய்வதாகின்றது. மதுரையை எரித்தபின் கண்ணகி சேரநாட்டைந்தாள் என வஞ்சிக் காண்டம் கூறுகின்றது. ஈழத்தோடு அது இணையவில்லை; அதனால் அது ஈழத்து வழிபாட்டு மரபினுக்குத் தேவையானதாக இல்லை. எனவே ஈழத்து மக்கள் கண்ணகி தங்களிடம் வந்தது போலவும் தங்களது நாட்டில் எழுந்தருளியது போலவுமான நூல்களைப் படைக்கவேண்டிய தேவை எழுவதாயிற்று. அதனால் மதுரையை எரித்த கண்ணகி ஆயர்குலப் பெண்களால் குளிர்விக்கப்பட்ட பிறகு அங்கிருந்து ஈழம் வந்ததாகவும் சினந்தணிந்த நிலையில் தங்களுக்கு வரந்தந்து அருளியதாகவும் ஈழத்து மக்களும்

இலக்கியங்களும் இயம்புகின்றன. ஈழத்துக் கண்ணகி கோயில்களின் தலவரலாறுகளும் மீண்டும் மீண்டும் இதனையே வலியுறுத்துகின்றன. சான்றாக, மட்டக்களப்பிலுள்ள வந்தாறுமூலை என்னும் ஊரிலுள்ள கண்ணகி கோயிலின் வரலாறானது மதுரையை எரித்தபிறகு கண்ணகை ஈழம் வந்து (சினம்) ஆறி வரந்தந்த மூலையாதலால் 'வந்தாறுமூலை' எனப் பெயர்பெற்றதென வழங்கக் காணலாம். இவைபோல் இராமன் வந்த இடங்களும் பாண்டவர்கள் வாழ்ந்த இடங்களுமாகப் பல உண்டு. இதன் மூலம் கண்ணகிக்கும் தங்களுக்குமான நேரடித் தொடர்பினை அவ்வவ்வூர் மக்கள் ஏற்ப்படுத்திக் கொள்கின்றனர். இதனாலேயே கண்ணகி சேரநாடு சென்று விண்ணுலகம் சேர்ந்தாள் என்ற வஞ்சிக்காண்டப் பகுதியை ஈழத்து மக்கள் போற்றினாரிலர். தங்களுக்கென்று ஓர் ஈழத்துக் காண்டத்தைப் படைத்துக்கொண்டார்கள்.' என்று கூறுகிறார்.

தொன்மக் கூறுகளும் கண்ணகி வழக்குரையும்

காலங்காலமாக மக்களின் வழக்கில் இருந்து வருகின்ற தொன்மங்கள் ஏராளம். அவை கதை வடிவமாகவோ அல்லது பழமொழி வழியாகவோ காலந்தோறும் மாறிமாறி மக்களின் மத்தியில் வாழ்ந்து வருகின்றன. அந்தக் தொன்மக்கூறுகள் மக்களின் வாழ்வியலில் ஆட்சிமை செலுத்தி வருகின்றன. அப்படிப்பட்ட தொன்மக் கூறுகளின் ஆதிக்கத்தினை கண்ணகை வழக்குரையிலும் காண முடிகின்றது. சான்றாக, கண்ணகையானவள் விண்ணுலகத்தில் 'நாகமங்கலை' எனும் அணங்காக வாழ்ந்து இறைவனின் கட்டளைப்படி பூமிக்கு வருகிறாள். அப்படி வருகின்றவள் மாங்கனி வடிவமெடுத்து வருவதாக பாடல் கூறுகின்றது. இவை போன்ற நாட்டார் தொன்மக் கூறுகள் சிலப்பதிகாரத்தில் காணப்படவில்லை; வழக்குரைக் காதையிலும் வழக்குரைக் காவியத்திலும் காணப்படுகின்றன. அத்துடன் இக்காவியம் முழுவதும் சிலப்பதிகாரத்தில் இல்லாத மாறுபட்ட தொன்மங்களைக் கொண்டுள்ளது. சான்றாக, மாங்கனி வடிவமெடுத்து பின் குழந்தையாக மாறிய கண்ணகையால் மதுரை அழியும் எனக் கணிதர்

கூறியதையடுத்து அந்தக் குழந்தையினை பசும் பொன்னால் செய்யப்பட்ட பேழை ஒன்றினுள் வைத்து வைகை ஆற்றில் விட்டதாக ஆசிரியர் குறிப்பிடுவதைக் கூறலாம். இதனை,

..... கிரணமணிப் பசும் பொன்னாற் சமைத்த

பொட்டக மதுள்வைத் தடைத்ததுமே வைகையெனும்

பேராற்றி லேவிட நீரோட்டம் வழியாய் மட்டற மிதந்துவந்தலை கடலிலே தோன்றி மானாகர் மகளாக வந்த கண்ணகையே.

(5: 48)

எனும் பாடல் அடிகளில் காணமுடிகின்றது.

இந்தச் செய்தியும் பிற தொன்மக் கதைகளில் வருகின்ற குழந்தையினை ஆற்றில் விடுகின்ற நிகழ்வு, காணன் முதலான பாத்திரங்களினை நினைவுபடுத்தும் எச்சமாக

அமைந்திருப்பதினைக் காணமுடிகின்றது.

இதுபோன்ற பல்வேறு தொன்மக்

கதைக்கூறுகள் அமையப்பெற்ற காவியமாக கண்ணகை வழக்குரைக் காவியம்

அமைந்துள்ளது. இவற்றோடு கோவலனைக்

கள்வன் எனக்கூறி, கொல்ல ஆணை

பிறப்பிக்கப்பட்ட போது முதலில் யானையின்

காலில் அவனை இடறிக் கொல்ல

முயற்சிப்பதாகவும், ஆனால் யானை

கொல்லாமல் விட்டுச் சென்றதனையும், பிறகு

மழுவினால் அவன் தலை

பிளக்கப்பட்டதனையும் இப்பாடல்

குறிப்பிடுகின்றது. அறம் தவறாமல் தர்மத்தின்

வழி நடப்பவருக்கு இயற்கை உதவி செய்யும்.

வழக்குரைக் காவியத்தில் வருகின்ற யானை

இடறாமல் விட்டகர்ந்த தொன்மக்

கதையானது திருவிளையாடற் புராணம்

முதலான புராண இதிகாசங்களில் வரும்

தொன்மத்தினை ஒத்ததாக அமைவதினைக் காணமுடிகின்றது.

கதைமாந்தரை அடையாளப்படுத்தும் தன்மை

சிலப்பதிகாரத்தில் இளங்கோவடிகள்

கதாப்பாத்திர அறிமுகம் என்ற நிலையில்

முதலாவதாக கண்ணகியையே அறிமுகம்

செய்கின்றார்.

போதிலால் திருவினாள் புகழுடை
வடிவென்றும்

தீதிலா வடமீனின் திறமிவள் திறமென்றும்

மாதரார் தொழுதேத்த வயங்கிய

பெருங்குணத்துக்

காதலாள் பெயர்மன்னுங் கண்ணகியென்
பான்மன்னோ

(26-29)

எனும் சிலப்பதிகார மங்கல வாழ்த்துப்பாடல்
வரிகளின் வழி கண்ணகியை அறிமுகப்
படுத்துதலைக் காணலாம். 'கதைக்கு நாயகி
ஆதலால் கண்ணகி முற்கூறப்பட்டது' என
அரும்பத உரையாசிரியர் கூறுவர். வழக்குரைக்
காதையிலும், காப்பியத்திலும் கண்ணகி
முற்கூறப்படாமல் சிவபெருமானும் பார்வதியுமே
முற்கூறப்பட்டனர். கதையின் ஆசிரியர்
கதைமாந்தரை அடையாளப்படுத்தும் தன்மை
இன்றியமையாதது ஆகும். கண்ணகை அம்மன்
வழக்குரைக் காவியம் எனும் இச்சிறுநூலில்,
கண்ணகையினைப் பற்றிக் குறிப்பிடுவதற்கு
முன்பே அவளது தோற்றத்திற்கான காரணமும்
தமிழ்மாறனான பாண்டியனுக்கு மூன்றாவது
கண் இருந்தமையும் குறிப்பிடப்படுகின்றது.
அதனை, பாண்டியனை அழிக்கவே கண்ணகை
என்பவள் தேன்றுவதாகக் குறிப்பிடுகின்றார்
ஆசிரியர். இதன்மூலம் கண்ணகை பாண்டியனை
வீழ்த்துவதற்கு முன்னரே கூறப்பட்ட இந்த
வரலாறுகளை முதன்மைக் கதையினைச் சார்ந்து
வந்த துணைமைக் கதைகளாகக் கருத
முடிகின்றது. பாண்டியனைப் பற்றியும் அவனது
செயல்களையும் "மதிமரபில் வந்த தமிழ்மாறன்,
புயலைமுன் நாள்விலங் கிட்டதிறல் வழி,
தண்டரளத் திருமார்பன்,
மீனக்கொடிகளிடவழுதி, குலவழுதி, கடல்வழுதி"
என்ற பாடல் வரிகளின் வழி அறிய முடிகின்றது.
இதில் பாண்டியன் மதிமரபில் தோன்றியவன்
என்றும், முத்து வாணிகம் சிறந்து விளங்கிய
நாட்டினை உடையவன் என்றும், மீனக்கொடிச்
சின்னத்தை உடையவன் என்றும்
சுட்டப்பட்டுள்ளதினைக் காணமுடிகின்றது.
சிலப்பதிகாரம், கண்ணகி வழக்குரைக் காதை,
வழக்குரைக் காவியம் ஆகிய மூன்றிலும்
காணப்படக்கூடிய கதைமாந்தர்களாக கண்ணகி,
கோவலன், மாநாயக்கன் (மானாகர்), மாதவி,
பாண்டிய மன்னன், பொற்கொல்லன்

ஆகியோரினைக் குறிப்பிடலாம். இவர்கள் தவிர
மற்றையோர் கதைக்குக் கதை
மாறுபட்டுள்ளமையினைக் காணலாம். கண்ணகி
வழக்குரைக் காதையில் மீகாமன், வெடியரசன்,
சித்திராபதி என்பனவாக கதைமாந்தர்களின்
எண்ணிக்கை சிலப்பதிகாரத்திலிருந்து
வேறுபட்டுள்ளமையினைக் காணலாம்.
சிலப்பதிகாரத்தில் கோவலன் இறந்த செய்தியை
இடையர்குலப் பெண்கள் மூலமாக கண்ணகி
அறிகின்றாள். ஈழத்து இலக்கியங்களான
வழக்குரைக் காதையிலும் வழக்குரைக்
காவியத்திலும் கோவலன் இறந்த செய்தியினை
கனவினவழி கண்ட கண்ணகி கோவலன்
கொலையுண்ட இடத்தைக்கண்டு, வெண்டுண்ட
அவனது தலையையும் உடலையும்
பொன்னூசியினால் தைத்து உரையாடியதாகவும்
காணப்படுகின்ற செய்தி, சிலப்பதிகாரத்தினுடன்
ஒப்புமை உடையதாகும். ஆனால்
இவ்வரையாடலைத் தொடர்ந்து, கண்ணகியின்
அழுகையும் புலம்பலும், சிலப்பதிகாரத்திலும்
மிக்கதாக வழக்குரைக் காதையிலும் வழக்குரைக்
காப்பியத்திலும் காணப்படுகின்றன. இதற்கான
காரணமாக அவற்றின் நாட்டுப்புறச் சாயல்
பாங்கிணையே குறிப்பிடலாம்.
சிலப்பதிகாரத்தில், பாண்டிய மன்னனைக்
காணச் செல்லும் கண்ணகி வாயிலோனிடம் கூறி
தானே அரசவைக்குச் சென்று பாண்டியனைக்
கண்டு வழக்குரைத்ததாக உள்ளது. ஆனால்
வழக்குரைக் காதையிலும் வழக்குரைக்
காப்பியத்திலும் பாண்டியனே அரண்மனை
வாயிலிற்குவந்து கண்ணகியிடம் வினவியதாகக்
காணப்படுகின்றது. அத்தோடு பாண்டியன்
தன்னுடைய பிழைச்செயலுக்கு அஞ்சி ஓடி, ஏழு
கதவுகளுக்குப் பின் ஒளிவதாகவும், அவற்றினைக்
கண்ணகை உடைத்து பாண்டியனைக்
கொல்வதாகவும் கதையானது கூறப்படுகின்றது.
இந்த நிகழ்வும் கண்ணகை வழக்குரைக் காவியம்
உரைக்கின்ற பிற நிகழ்வுகளும் ஒரு வகை நாடகப்
பாங்கினைக் கொண்டு
வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது.

இயற்கை இறந்த நிகழ்வுகள்

சிலப்பதிகாரத்தில் காணப்படக்கூடிய
இயற்கைக்கு மீறியதான நிகழ்வுகளை கண்ணகை
அம்மன் வழக்குரைக் காப்பியத்திலும்
காணமுடிகின்றது. அவ்வகையில் கோவலன்
இறந்த நிகழ்வினை நேடியாக (கனவின வழி)

நிகழ்காலக் கனவின் நிகழ்வாகக் காண்கிறாள் கண்ணகை. மேலும் வேங்கை மரத்தடியில் வீழ்ந்து கிடக்கும் தன் கணவனான கோவலைனைக் கண்டு அழுத கண்ணகை, விண்ணுலகிருந்து பொன்னால் ஆன ஊசி - நூலினை வாங்கி, தன் கணவனை அதில் கோர்த்து உயிருடன் மீட்டு, நடந்தவற்றினை அறிபவளாகக் காட்சிப்படுத்தப்படுகின்றாள். இவற்றோடு மாங்கனி வடிவில் வருதல், மாங்கனி குழந்தையாக மாறுதல் முதலான நிகழ்வுகளும் தனது முலையைத் திருகி எறிந்து மதுரையை எரித்தல், ஏழு மகளிர் விண்ணிலிருந்து இறங்கி வரல் முதலான பல்வேறு செய்திகளும் இயற்கை இறந்த நிகழ்வாக இருப்பதினைக் காணமுடிகின்றது.

கண்ணகை வழக்குரையும் சமூகவியல் பார்வையும்

எவ்வொரு இலக்கியமாக இருப்பினும் அது எத்தகைய வாழ்க்கை முறையினையும் யாருடைய வாழ்க்கை வரலாற்றினையும் கூற முற்படினும், அதனைக் கூற வருகின்ற ஆசிரியரின் பின்புலம், அவர் வாழ்கின்ற சமூகத்தின் பின்புலத்தினை வெளிக்காட்டும் வகையிலேயே அமைந்திருப்பதினைக் காண முடிகின்றது. அந்த வகையில் கண்ணகை அம்மன் வழக்குரையினை இயற்ற முற்பட்ட புலவரும் தன்னுடைய சமகாலத்தில் சமூகத்தில் இருந்த பழக்கவழக்கங்கள் பலவற்றைக் குறிப்பிட்டுச் செல்கின்றார்.

சான்றாக, தன் வளர்ப்பு மகளான கண்ணகைக்கு நாகமணி பதித்த சிலம்பினை அணிவிக்க ஆசைகொள்ளும் மானாகர் நாகமணி எடுக்க மீகாமனின் உதவியினை நாடுகின்றார். அப்போது மீகாமனை அழைத்து அவனுக்குக் 'கனவரிசை' எனும் ஒரு செயலைச் செய்கின்றார். நாகமணியினைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு வந்த பின் அவனுக்குத் 'தொல்வரிசை' எனும் ஒரு செயலைச் செய்கின்றார்.

ஒரு செயலைச் செய்யும் முன் அதற்கான உதவியும், அச்செயலை செய்த பின் அதற்கான வெகுமதியும் தருவது அன்றைய காலகட்டத்தின் சமூகச் செயற்பாடாகக் கருத முடிகின்றது. இதனையே 'கனவரிசை', 'தொல்வரிசை' எனும் சொற்களால் குறிப்பிடுகின்றார்.

சமூகத்தில் பெண்களின் நிலை எவ்வாறு இருந்துள்ளது என்பதையும் இப்பாடலில் தட்டானின் கூற்றாக வருகின்ற 'அண்ணலே பெண்மதியினாலிவள் உரைத்தாள்' எனும் வரியின் வழி அறிய முடிகின்றது. பாண்டியன் மாதேவி அந்தச் சிலம்பு தன்னுடையது இல்லை என்று சரியாக மறுக்கவே தட்டான் 'செய்த எனக்கு என் சிலம்பு எது என்று தெரியாதா? அவள் பெண்ணுக்கே உரிய மதியால் இவ்வாறு உரைக்கின்றாள்' என்று கூறுகின்றார். இதன்மூலம் அக்காலச் சமூகத்தில் பெண்கள் வெறும் உடைமைப் பொருளாகவும், ஆண்களைவிட அறிவில் குன்றியவர்களாவும் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளமையினைக் காண முடிகின்றது. மேலும் வழிபாட்டு மரபுகளாக முருக வழிபாடு, நாக வழிபாடு, திருமால் வழிபாடு, சிவன் - உமையம்மை வழிபாடு முதலான வழிபாடுகள் இருந்ததினையும் அறிய முடிகின்றது.

வழக்குரைக் காப்பியத்தில் உவமை நயம்

கண்ணகை வழக்குரை எனும் நூலின் ஆசிரியர் பெயரை அறிய இயலவில்லை. இருப்பினும் இந்நூலாசிரியரின் எடுத்துரைப்பு சிறப்பு வாய்ந்ததாக அமைந்துள்ளது. அதிலும் உவமைகளை கையாளும் பாங்கு தனிச்சிறப்புடையது என்றே கூற வேண்டும்.

முயல் உருவத்தில் நிலாவில் உள்ள வடுவினைப் போலத் தோற்றம் கொண்டவள் நாகமங்கலை எனும் அணங்கு என்பதாக நாகமங்கலைக்கு நிலவு ஒப்புமையாகக் காட்டப்பட்டுள்ளமையை அறியமுடிகின்றது. அதனைப்போலவே கண்ணகையும் கோவலனும் திருமணம் செய்து வாழ்ந்த காட்சிக்கு செந்திருவும் திருமாலும் வாழ்கின்ற காட்சி உவமையாகக் காட்டப்படுகின்றது. இந்த உவமையினை சற்றுக் கூர்ந்து நோக்குவோமானால் செந்திருவான திருமகள் செல்வத்தின் உறைவிடம்; அவள் திருமாலின் நெஞ்சில் குடிகொண்டிருக்கும் வரைதான் திருமாலும் செல்வச்செழிப்புடன் வாழ இயலும். ஒருவேளை திருமகள் திருமாலை நீங்கினால் திருமால் வறியவர் ஆவார். அதைப்போல கண்ணகியுடன் வாழ்ந்திருந்த காலத்தில் செல்வந்தனாக இருந்த கோவலன் கண்ணகையினைப் பிரிந்த பின்பு வறியவனாகி நாட்டைவிட்டு மதுரை நகருக்குச் செல்லும் நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றான்.

கதைப்போக்கில் முரண்பாடுகள்

கண்ணகை வழக்குரையில் முரண் அமைப்பு இடம்பெறுவதைக் காணமுடிகின்றது. கண்ணகையின் தோற்றம் பாண்டியனின் நெற்றிக்கண்ணை அழிப்பதுதான் என்று முதலில் கூறப்பட்டாலும், அடுத்தடுத்த பாடல்களில் கண்ணகையின் தோற்றமானது பாண்டியனை அழிப்பதற்கும், அவனது தலைநகரான மதுரையினை அழிப்பதற்கும் என்று மாற்றப்படுவதினைக் காணமுடிகின்றது.

சார்பு நூலின் தேவை

கால மாறுதலுக்கு ஏற்ப ஒரு மூல நூலிலிருந்து வழிநூலும் சார்பு நூலும் தோன்றுதல் என்பது இயல்பாம். மாறிவரும் சமூகச் சூழல்களையும் சமூகச் சிந்தனைகளையும் தங்களது இலக்கியங்களில் பதியவைத்தல் என்பது ஒரு படைப்பாளியின் கடமையாகும். அவ்வகையில் புதியதாக ஒரு இலக்கியத்தினைப் படைப்பதினைக் காட்டிலும் தங்களது மரபு சார்ந்த பனுவலின் மையக்கதையினை எடுத்து, தங்களது காலச் சூழலுக்கு ஏற்ற இலக்கிய வகைமையில் படைத்தல் என்பதும் தேவையானதாகின்றது. சிலப்பதிகாரம் செம்மார்ந்த காப்பியம் என்றபோதும் பிற்கால நாட்டார் வழக்கியலோடு ஒன்றுதல் என்பது முரண்பட்ட ஒன்றாகவே அமையும். ஆதலால் பிற்கால நாட்டார் வழக்கிற்கு ஏற்ற வகையில் சிலப்பதிகாரக் கருத்தியலை ஒரு காலத்திலிருந்து பிறிதொரு காலத்திற்கு கடத்துதற்கு வழி நூல்களும் சார்பு நூல்களும் தேவையானதாகின்றன. சிலப்பதிகாரத்தினை கண்ணகி வழிபாட்டு மரபிற்கு ஏற்ற முறையில், கண்ணகி வழிபாட்டுச் சடங்கியலோடு ஒப்புமை உடையதாக மாற்றப் படைக்கப்பட்ட நெடிய வழிநூலாக கண்ணகி வழக்குரைக் காதை விளங்குகின்றது. இவ்வழிநூலினைப் பின்பற்றி குறுகிய காலச் சூழலுக்கு ஏற்ப துதிக்கப்பெறும் இருபத்தைந்து (25) பாடல்களைக் கொண்ட சார்பு நூலாக கண்ணகி வழக்குரைக் காவியம் அமைகிறது எனலாம். மேற்கண்டவாறான தேவைகளின் அடிப்படையிலேயே சிலப்பதிகாரத்தின் வழிநூல்களும் சார்பு நூல்களும் எழுந்தனவெனலாம்.

முடிவுரை

சிலப்பதிகாரம் எனும் நூலின் வழிநூலாக அமையும் கண்ணகி வழக்குரைக் காதையும் சார்பு நூலான கண்ணகை அம்மன் வழக்குரைக் காவியமும் எவ்வகையில் ஒன்றுப்பட்டதும் மாறுபட்டதுமான போக்கைக் கொண்டுள்ளன என்பன குறித்து ஆராய்கின்றபோது, கதை அமைப்பு, உவமை, கருத்தியல், கதையின் நோக்கம், சமூகச் செய்திகள், இறை உணர்வு என்பதான பல்வேறு நிலைகளில் ஒன்றுபட்டுச் செல்வதினையும், மேற்கண்டதான நிலையில் சிலப்பதிகாரத்தின் நிலையிலிருந்து பல மாறுதல்களைப் பெற்றுள்ளமையினையும் காணமுடிகின்றது. இம்முன்று நூல்களும் புறவயப்பட்டதான நிலையில் செய்யுள் எண்ணிக்கையிலும் யாப்பியல் அமைப்பிலும் ஒன்றுக்கொன்று மிகுந்த வேறுபாடு உடையனவாம்.

கண்ணகி வழக்குரைக் காதை எனும் பெருங்காப்பியத்தின் குறுகிய நிழல் நூலாக கண்ணகை வழக்குரைக் காவியம் உள்ளது. வெவ்வேறு காலங்களில் சமூகச் சூழலின் மாறுபாடுகளால் எழுந்த இந்நூல்கள் கண்ணகி வரந்தருந்தெய்வம் என்னும் இறைநிலைப் புள்ளியில் ஒன்றாக அமையக் காணலாம்.

உசாத்துணைப் பட்டியல்

1. சிலப்பதிகார மூலமும் அரும்பத உரையும் அடியார்க்கு நல்லார் உரையும், உ.வே. சாமிநாதையர், டாக்டர் உ.வே.சா நூல்நிலையம், சென்னை, 2008.
2. கண்ணகி வழக்குரைக் காதை, வி.சி. கந்தையா, மட்டக்களப்பு, 1968.
3. கண்ணகி வழக்குரை, F.X.C. நடராசா, அரசு பதிப்பகம், மட்டக்களப்பு, 1963.
4. கண்ணகி அம்மன் பத்ததியும் பாடல்களும், கண ஆறுமுகம், விபுலம் வெளியீடு, இலங்கை, 2008.
5. கண்ணகியம்மன் காவியமாலை, சிதம்பரம்பிள்ளை பசுபதி, தமிழ்ப்பூங்கா பதிப்பகம், நெல்லியடி, 2012.

ஐ வை. ஜெயமுருகன்

சமூக அபிவிருத்தி ஆய்வாளரான இவரது எழுத்துக்கள் அபிவிருத்தி பிரச்சினைகள் தொடர்பாக கவனம் கொள்வதுடன் போரின் பின்னரான நினைவுகொள் காலத்தின் மீள் கட்டமைப்புகள் மீதும் அழுத்தம் கொடுக்கிறது. இவர், அபிவிருத்திக் கல்விக்கான கலாநிதிப் பட்ட ஆய்வுக்காக 'இலங்கையின் போரின் பின்னரான அபிவிருத்தி முரண்நிலை' என்னும் கருப்பொருள் மீதான ஆய்வை முன்னெடுத்தவர். இவ் ஆய்வு நூலாக வெளிவரவுள்ளது. சர்வதேச கிறிஸ்டின் பல்கலைக்கழகத்தில் 'M.A in Peace Study' ஆய்வுப் பட்டம் செய்ய ரோட்டரி (Rotary Peace Fellow) புலமைப்பரிசுக்கு தெரிவு செய்யப்பட்டவர்.

பூகோளப் பொருளாதார
மாற்றக் காலம்:
சர்வதேச மற்றும்
உள்ளூர் அரசு சாரா
அமைப்புகளின்
நுண் அரசியலும்
உள்ளூர் தயார்ப்படுத்தலும்

அரசின் முடிவுகள்

டொ

னால்த் டிரம்ப் பதவியேற்ற நாளில், ஜனவரி 20 ஆம் திகதியிலிருந்து, அவர் தொடர்ச்சியான நிர்வாக உத்தரவுகளில் கையெழுத்திட்டு வருகிறார். அவரின் அதிரடி ஆட்டம் திடீரென முளைத்த விடயம் அல்ல; அது அமெரிக்கச் சிந்தனைக் குழாமின் திட்டமிட்ட நகர்வு. அதனை நோக்கும் போது அமெரிக்காவின் புதிய அணுகுமுறையை அறியக்கூடியதாக உள்ளது. நாம் இன்னும் முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ளாத ஒரு பெரிய உத்தியின் தொடக்கமாக இது இருக்கப்போகிறது. அமெரிக்க வெளிநாட்டு உதவித் திட்டங்களை 90 நாட்களுக்கு தற்காலிகமாக நிறுத்தி ஆரம்பித்துள்ள ஆட்டம் மூன்று முக்கிய நோக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது: தற்போதைய உதவித் திட்டங்களை மறு மதிப்பீடு செய்தல், குறிப்பிட்ட சித்தாந்த அளவுகோல்களுடன் ஊழியர்களைச் சீரமைத்தல் மற்றும் செலவினங்களை கடுமையாகக் குறைத்தல்.

அமெரிக்க வெளிநாட்டு உதவியின் தாக்கம் குறிப்பிடத்தக்கது. ஏனெனில் அந்நாடு ஒரு நன்கொடையாளராக முக்கிய பங்கு வகித்தது. அமெரிக்க அபிவிருத்தி உதவி நிறுவனமான USAID மூலம், அமெரிக்கா 158 நாடுகளில் களம் கண்டது. 2023 ஆம் ஆண்டுவாக்கில், மொத்த அமெரிக்க வெளிநாட்டு உதவி \$64.7 பில்லியனை எட்டியதாக பொருளாதார ஒத்துழைப்பு மற்றும் மேம்பாட்டு அமைப்பு (OECD) தெரிவித்துள்ளது. இந்தத் தொகை அமெரிக்க கூட்டாட்சி பட்ஜெட்டில் சுமார் 1% ஆகும். இந்த உதவியின் மிக முக்கியமான பகுதி மனிதாபிமான உதவிக்கு (25%) ஒதுக்கப்பட்டது. அரசாங்கங்கள் மற்றும் சிவில் சமூகத்திற்கான திறன் மேம்பாட்டு முயற்சிகள் (20%) மற்றும் சுகாதாரத் திட்டங்களுக்கும் (12%) குறிப்பிட்ட தொகை ஒதுக்கப்பட்டது.

அமெரிக்க நன்கொடையில் இதுவரை காலம் பயன்களைப் பெற்ற அரசு சார்பற்ற கட்டமைப்புகள் தங்களைச் சுயமதிப்பீடு செய்யும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளன. இது நல்ல மாற்றம் தான் எனக் கருதுவோரும் உண்டு. அரசு சாரா நிறுவனங்கள் (NGOக்கள்), 1980கள் மற்றும் 1990களில் அங்கீகாரம் பெற்றதிலிருந்து,

மனிதாபிமான மற்றும் மேம்பாட்டு முயற்சிகளில் முக்கிய பங்கு வகித்து வருகின்றன. பலர், அரசு சாரா நிறுவனங்களின் இன்றைய வகிபாகம் மீதான தங்களின் அதிருப்தியைத் தெரிவித்தாலும், சிலர், உலகளவில் சமூகங்களுக்குச் சேவை செய்வதில் அரசு சாரா நிறுவனங்கள் தங்கள் செயற்திறனை நல்கின்றன என வாதிடுகின்றனர். வறுமையை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கும், சமூக நீதியை ஊக்குவிப்பதற்கும், புதுமையான உத்திகளை உருவாக்குவதற்கும் அரசு சாரா நிறுவனங்கள் மற்றும் சிவில் சமூக அமைப்புகளின் பங்களிப்பு முக்கியமானது.

அரசு சாரா நிறுவனங்கள் அரசாங்கங்கள், கூட்டுறவு அமைப்புகள், தனியார் துறை மற்றும் சமூக அமைப்புகளுடன் கூட்டுச் சேர்ந்து தங்கள் பங்களிப்பை அதிகரித்து, ஆதரவாளர்கள் மற்றும் பயனாளிகளின் நம்பிக்கையை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவதற்கு, வெளிப்படைத்தன்மை மற்றும் பொறுப்புக்கூறலுக்கான அர்ப்பணிப்புக் கலந்த வகிபாகத்தை உள்ளடக்கவேண்டிய தேவை இன்று அதிகரித்து வருகிறது; பரஸ்பர ஒத்துழைப்புடன் அதிக கரிசனை கொள்ளும் காலம் வந்துள்ளது. அரசு சாரா நிறுவனங்கள் புதிய வாய்ப்புகளை ஆராய்வதன் மூலமும், தங்கள் சமூக ஈடுபாட்டை வளர்ப்பதன் மூலமும் சவால்களுக்கு மத்தியில் செழித்து வளர முடியும்; பிரகாசமான எதிர்காலத்திற்கான சமூக மற்றும் பொருளாதார நீதியை ஏற்படுத்த தகுந்த பங்களிப்பை வழங்க முடியும்.

யுகோள அரசியல்

உலக ஒழுங்குமுறை குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டு வருகிறது; பரந்த யூரேசியா கண்டத்திற்கும், பொதுவாக முழு உலகிற்கும், ஆழமான தாக்கங்களை கொண்டு வருகிறது. தற்போதைய புவிசார் அரசியல் நிலப்பரப்பு, வளர்ந்து வரும் உலக ஒழுங்கைப் புரிந்துகொள்வதற்கான சூழலை உருவாக்குவதுடன் எதிர்கால ஒழுங்கிற்கான வரைவையும் தருகிறது எனலாம்.

ரஷ்யா, ஐரோப்பாவின் முன்னணி மூலோபாய இராணுவச் சக்தியாக மாறியுள்ளது. சீனா ஏற்கனவே ஒரு பெரிய சக்தியாக தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொண்டுள்ளது. அமெரிக்கா அதன் உலகளாவிய நிலை குறித்து

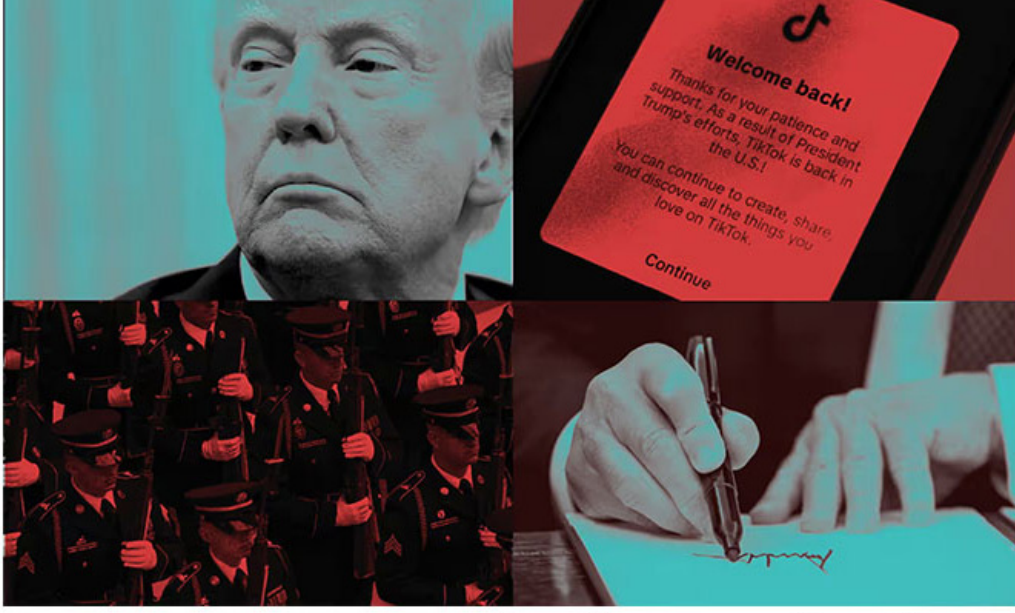

Image Source - www.theguardian.com

மறுவரையறை செய்யும் கட்டத்தில் உள்ளது. ஐரோப்பா, நீடித்த மோதல்களால் திசைதிருப்பப்பட்டு தனியாகத் தவிக்கும் நிலையில், உலகின் பிற பகுதிகள் இந்த மாற்றங்களின் வழியாக தங்களை நிலைப்படுத்த முயற்சித்து வருகின்றன. பிரிக்ஸ் உருவாக்கம் G7 இற்கு மாற்றாகும்; இது உலக வங்கி மற்றும் IMF போன்ற நிறுவனங்களுக்கு சவால் விடும் வகையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. உலகளாவிய சாதாரண மக்கள், பொதுவான மனிதநேயம், ஜனநாயகம், தேசிய இறையாண்மை மற்றும் மனித உரிமைகள் போன்ற இலட்சியங்கள் பெரும்பாலும் நடைமுறையில் வெறும் கோசம் என்பது நன்கு உணரப்பட்டுள்ளது. இது முக்கியமான அனுபவநிலை எனலாம். உலக சக்திகளின் படிநிலைக்குள் தங்கள் நிலையை தக்கவைக்கும் வகையில் பல நாடுகள் செயற்படுகின்றன. உலக ஒழுங்கு தெளிவான மாற்றத்தின் அறிகுறியை தரும் தற்போதைய ஒழுங்கில், நாடுகளுக்கிடையில் வளர்ந்துவரும் 'தன் கையே தனக்குதவி' என்னும் அனுபவப்பாடம் மிகவும் நுணுக்கமாக விளங்கும் ஒரு போக்காகக் காணப்படுகிறது. அத்துடன், நம்பிக்கையானவர்களுடன் ஓர் அணியில் திரளும் போக்கும் காணப்படுகிறது. யார் நண்பன் என்பதை அடையாளம்

காட்டியதே பல நாடுகளுக்கு Covid - 19 தந்த ஒரு படிப்பினையாகும்.

புவிசார் அரசியல் மற்றும் அதன் பொருளாதாரம் மாறுநிலைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு அசைவியக்கம் கொள்கிறது. அமெரிக்கா மற்றும் சீனா போன்ற ஆதிக்கம் செலுத்தும் நாடுகள் போட்டிப் பொருளாதாரக் கூட்டணிகளில் மையம் கொண்டு பொருளாதார அசைவியக்கத்தை உருவாக்குவதால், புவிசார் அரசியல் மற்றும் பொருளாதாரத்தின் செல்திசை பதற்ற நிலையில் பயணிக்கிறது. இந்தப் போக்கு, பிராந்தியத்தை மையமாகக் கொண்ட வர்த்தகத்தை ஊக்குவிக்கும் நிலையை உருவாக்குவதோடு, தற்போதைய வர்த்தக விநியோகச் சங்கிலிகளில் சாத்தியமான இடையூறுகளையும் உண்டாக்கும். நாடுகள், தங்கள் தேசிய பாதுகாப்பில் வலுவான முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தும் நிலை உருவாக வாய்ப்புகள் அதிகம்.

இலங்கை போன்ற நாடுகள், இன வன்முறைகளில் நீண்ட காலம் மூழ்கி தங்கள் வளத்தை இழந்த நிலையில், நெருக்கடியை நோக்கிப் பயணிக்கும் சாத்தியம் உண்டு. இதன் காரணமாக விளிம்புநிலை மக்களின் அரசியல், பொருளாதார, சமூக, கலாசார

அடித்தளங்களிலும் அடையாளங்களிலும் ஓர் அழுத்த நிலை ஏற்படலாம். இலங்கையின் வெளியுறவை அதன் உள்ளக நிலைமாற்றத்தின் வழிதான் கட்டமைக்க வேண்டியுள்ளது. அது, உள்ளக முரண்நிலைகளிருந்து தன்னை சுய மதிப்பீடு செய்து நிலையான மாற்றத்துக்கு உட்பட வேண்டிய காலம் விரைவில் வரும். மதிக்கக்கூடிய ஓர் அரசியல் தீர்வின் வழி செல்லவும் அது நிர்ப்பந்திக்கப்படும். ஏனெனில் உலக ஒழுங்கு ஓர் அழுத்தத்தைக் கொண்டுவர உள்ளது. இலங்கையின் அக வளர்ச்சி அதிமுக்கியமானதாக மாறவேண்டி உள்ளது. நிர்ப்பந்த அழுத்தம் சகல இலங்கையர்களையும் இணைத்து, பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உந்தக்கூடும். வரவுள்ள சூழ்நிலைக்கு, உள்ளூர் அரசு சார்பற்ற அமைப்புகளின் பங்களிப்பு அவசியம் தேவை. இதற்கு, இலங்கையில், குறிப்பாகப் போரின் வலுவான தாக்கத்துக்கு முகம் கொடுத்த பகுதிகளில், உயிர்ப்புடன் உள்ள உள்ளூர் அபிவிருத்தி நிறுவனங்களின் நுண் அரசியல் வகிபாகம் முக்கியமானது. உள்ளூர் மட்ட அமைப்புகளின் பலமான கட்டமைப்பு உள்ளூர் பொருளாதாரத்திற்கு அவசியம் எனக் கருதும் தேவை வந்துள்ளது. புதிய சவாலை எதிர்கொள்ள புதிய முன்னெடுப்புகளும் தேவையாகின்றன. சமூக மட்ட அமைப்புகள், கூட்டுறவுகள் மற்றும் இணை அமைப்புகள் தொலை நோக்கிய பார்வையுடன் களம்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இந்தப் பாதையில் பயணிக்க பல தடைகளைத் தாண்டவேண்டி வரும். அதில் முக்கியமானது, தேவையான வளங்களைத் திரட்டும் கைங்கரியம். இந்தச் சவாலை எதிர்கொள்வதற்கு முதற்கட்டமாகத் தேவையானது, பலமான மாகாண மட்ட, உள்ளூர் அமைப்புகளின் பொருளாதார வளர்ச்சியை மையம் கொண்ட கூட்டமைப்பு ஒன்றியம் ஆகும். மாவட்ட மற்றும் மாகாண மட்ட உள்ளூர்ச் சமூக அமைப்புகளின் கூட்டுறவுச் சமாசங்களின் ஒன்றிணைந்த ஒரு கட்டமைப்பை நோக்கிய பாதைதான் திருப்பு முனையை உருவாக்கும்.

உள்ளூர் அரசு சாரா நிறுவனங்கள், சமூக - பொருளாதார மற்றும் கலாசார தேவைகளை அடிமட்ட அளவில் நிவர்த்தி செய்வதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. அவை நேரடிச் சேவைகளை வழங்குவதில் குறிப்பிடத்தக்க பங்காற்றுகின்றன.

உள்ளூர் பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டிய இவை, சமூகங்களுக்கு உதவுவதன் மூலம் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு வழங்கும் அதிகாரத்தை அளிக்கின்றன; மக்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் இடையே ஒரு பாலமாகச் செயற்படுகின்றன. பிராந்தியச் சவால்கள் மற்றும் சமூக - பொருளாதார - கலாசார சிக்கல்கள், நுணுக்கங்கள் பற்றிய அவற்றின் ஆழமான புரிதல், ஒரு சமூக மூலதனமாக விளங்குகின்றது. இயற்கைப் பேரழிவுகள் போன்ற நெருக்கடிகளுக்கு திறம்படப் பதிலளிப்பவையாக இவை இருப்பதற்கும், இவற்றின் உள்ளூர் அமைவிடம் முக்கிய காரணமாகும்.

உள்ளூர் அரசு சாரா நிறுவனங்களின் வகிபாகம்:

1. **சமூக மேம்பாடு:** கல்வி, சுகாதாரம் மற்றும் பொருளாதார மேம்பாடு போன்ற துறைகளில் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்துவதற்கான திட்டங்களைச் செயற்படுத்துகின்றன. பெரும்பாலும் குறிப்பிட்ட உள்ளூர்த் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன.
2. **திறன் மேம்பாடு:** தன்னிறைவை ஊக்குவிக்கும் பயிற்சி, திறன் மேம்பாடு மற்றும் தலைமைத்துவ வாய்ப்புகளை வழங்குவதன் மூலம் அவை சமூகங்களை நிர்வாகம் செய்கின்றன.
3. **ஆதரவு மற்றும் கொள்கை மாற்றம்:** உள்ளூர் அரசு சாரா நிறுவனங்கள், சமூகத்திற்குப் பயனளிக்கும் கொள்கைகள் மற்றும் சட்டங்களுக்காக அரசு அதிகாரிகளை வலியுறுத்துகின்றன. முக்கியமான பிரச்சினைகள் குறித்த விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துகின்றன.
4. **மனிதாபிமான உதவி:** நிவாரணப் பொருட்கள், போர்க்கால அவசரங்கள் மற்றும் பேரிடருக்குப் பிந்தைய மீட்பு முயற்சிகள் உள்ளிட்ட அவசர காலங்களின் போது அவை உடனடி உதவியை வழங்குகின்றன.
5. **கண்காணிப்பு மற்றும் பொறுப்புக்கூறல்:** அரசு சாரா நிறுவனங்கள் அரசாங்கத் திட்டங்களைக் கண்காணித்து, சமூகத்தை பாதிக்கும் செயல்களுக்கு அதிகாரிகளைப் பொறுப்பேற்க வைக்கின்றன.
6. **சமூக விழிப்புணர்வுப் பிரசாரங்கள்:**

பிரசாரங்கள் மூலம் சமூகப் பிரச்சினைகள் குறித்து பொதுமக்களுக்குக் கற்பிக்கின்றன. நேர்மறையான நடத்தை மாற்றத்தை ஊக்குவிக்கின்றன. தீங்கு விளைவிக்கும் நடைமுறைகளை நிவர்த்தி செய்கின்றன.

7. **ஆராய்ச்சி மற்றும் தரவு சேகரிப்பு:** உள்ளூர் தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனங்கள் முக்கியமான தேவைகளைக் கண்டறிந்து, திட்ட மேம்பாடு பற்றித் தெரிவிக்க, ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொள்கின்றன.
8. **ஒத்துழைப்பு மற்றும் கூட்டாண்மைகள்:** வளங்களைப் பயன்படுத்தவும் தாக்கத்தை அதிகரிக்கவும் பிற உள்ளூர் நிறுவனங்கள், அரசு நிறுவனங்கள் மற்றும் சர்வதேச தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனங்களுடன் அவை இணைந்து செயற்படுகின்றன.

உள்ளூர் தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்களின் பலங்கள்:

1. **ஆழமான சமூகப் புரிதல்:** சமூகத்துடன், அவற்றின் அருகாமையில் இருப்பதால், உள்ளூர் தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்கள் பிராந்தியப் பிரச்சினைகள், கலாசார இயக்கவியல் மற்றும் பாதிப்புகள் பற்றிய நுணுக்கமான புரிதலைக் கொண்டுள்ளன.
2. **வலுவான அடிமட்டச் சமூக இணைப்பு:** சமூகத் தலைவர்கள் மற்றும் குடியிருப்பாளர்களுடனான அவற்றின் நிறுவப்பட்ட தொடர்புகள், பயனுள்ள அணிதிரட்டல் மற்றும் வெளிப்பாட்டைச் செயற்படுத்துகின்றன.
3. **நெகிழ்வுத்தன்மை மற்றும் பொறுப்புணர்வு:** மாறிவரும் தேவைகளுக்கு ஏற்ப விரைவாக மாற்றியமைக்க முனைவதாகவும், வளர்ந்து வரும் சமூகச் சவால்களுக்கு முகம் கொடுக்கும் விதமாகவும் உள்ளூர் தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்களின் வகிபாகம் அமைந்துவருகிறது.

உள்ளூர் கூட்டுறவு அமைப்பு

உள்ளூர் கூட்டுறவு அமைப்பு அதன் உறுப்பினர்களுக்கு, அவர்களின் வளங்களை ஒன்றிணைப்பதன் மூலம், நியாயமான விலையில் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளை வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இந்தப் பகிரப்பட்ட உரிமை, உறுப்பினர்கள் வணிகத்தை

கூட்டாக நிர்வகிக்கவும், இடைத்தரகர்களின் தேவையற்ற இலாபங்களைத் தடுக்கவும், பயன்பாட்டிற்கு ஏற்ப நன்மைகள் நேரடியாக உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்படுவதை உறுதி செய்யவும் உதவுகிறது. பங்குதாரர்களுக்கு இலாபத்தை அதிகரிப்பதற்கு முன்னுரிமை அளிக்கும் நிறுவனங்களுக்கு மாறாக, கூட்டுறவுகள் பரஸ்பர நன்மை மற்றும் சமூக மேம்பாட்டில் கவனம் செலுத்தும் ஜனநாயக, உறுப்பினர்களுக்குச் சொந்தமான அமைப்புகளாகச் செயற்படுகின்றன.

கூட்டுறவின் முக்கிய அம்சங்கள் பின்வருமாறு:

1. **பொருளாதார அதிகாரமளித்தல்:** தனிநபர்களை ஒன்றாக சந்தையில் பங்கேற்க அனுமதிப்பதன் மூலம், அணுக முடியாத அல்லது மிகவும் விலை உயர்ந்ததாக இருக்கும் முக்கியமான பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளுக்கான அணுகலை வழங்குகின்றன, குறிப்பாக விளிம்புநிலைக் குழுக்களுக்கு.
2. **சமூக மேம்பாடு:** கூட்டுறவுகள் அடிக்கடி தங்கள் லாபத்தை சமூகத்தில் மீண்டும் முதலீடு செய்கின்றன. உள்ளூர்த் திட்டங்கள் மற்றும் உட்கட்டமைப்பு வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துகின்றன.
3. **மேம்படுத்தப்பட்ட பேரம் பேசும் சக்தி:** ஒத்துழைப்பு மூலம், உறுப்பினர்கள் பொருட்களை வாங்குவதற்கு அல்லது தங்கள் பொருட்களை விற்பனை செய்வதற்கு சிறந்த விலைகளைப் பேரம் பேசலாம். பெரிய நிறுவனங்களுக்கு எதிராக தங்கள் அந்நியச் செலாவணியை அதிகரிக்கலாம்.
4. **ஜனநாயக ஆட்சி:** கூட்டுறவுகள் 'ஓர் உறுப்பினர், ஒரு வாக்கு' அணுகுமுறையைப் பின்பற்றுகின்றன. அனைத்து உறுப்பினர்களுக்கும் அவர்களின் நிதி உள்ளீட்டைப் பொருட்படுத்தாமல் முடிவெடுப்பதில் சமமான குரலை வழங்குகின்றன.
5. **நிலையான நடைமுறைகள்:** உடனடி லாபத்தை விட நீண்டகால நிலைத்தன்மையில் கவனம் செலுத்துவதன் மூலம், கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் சுற்றுச்சூழலுக்குப் பொறுப்பான நடைமுறைகளை ஊக்குவிக்க முடியும்.

உண்மையில், உள்ளூர் கூட்டுறவு மற்றும் அருகிலுள்ள ஓர் அரசு சாரா நிறுவனம் திறம்பட ஒத்துழைக்க முடியும். நிறுவனங்களின் பலங்களை இணைப்பதன் மூலம், சமூகப் பொருளாதாரத் தேவைகளுக்கு பொறுப்பாகப் பதிலளிக்க முடியும். கூட்டுறவு நிறுவனத்தின் அடிமட்ட ஆதரவு, செல்வாக்கு மற்றும் திட்ட மேம்பாடு என்பன அரசு சாரா நிறுவனத்தின் ஆதரவில், நிபுணத்துவத்தைப் பயன்படுத்தி, சமூகத் தாக்கத்திற்கான வலுவான கூட்டாண்மையை உருவாக்க முடியும்.

கூட்டுறவு - அரசு சாரா நிறுவன ஒத்துழைப்பின் முக்கிய நன்மைகள்:

- 1. பகிரப்பட்ட இலக்குகள்:** இரு நிறுவனங்களும் பொதுவாக சமூக மேம்பாட்டை அடைதல், பொருளாதார அதிகாரமளித்தலை ஊக்குவித்தல் மற்றும் சமூக நலனை ஆதரித்தல் போன்ற ஒத்த நோக்கங்களில் கவனம் செலுத்துகின்றன. இது சீரமைக்கப்பட்ட, ஒன்றிணைந்த முயற்சிகளுக்கு வழிவகுக்கிறது.
- 2. வள ஒருங்கிணைப்பு:** கூட்டுறவு நிறுவனங்கள், உள்ளூர் நெட்-வொர்க்குகள் மற்றும் பணியாளர்களை அணுகுகின்றன. திறமையாக ஒத்துழைப்பதன் மூலம், அவர்கள் கூட்டுறவு நிறுவனத்தின் அடிமட்ட இணைப்புகள் மற்றும் அரசு சாரா நிறுவனத்தின் திட்ட மேலாண்மைத் திறன்களைப் பயன்படுத்தி கணிசமான நன்மைகளைப் பெற முடியும்.
- 3. சமூக ஈடுபாடு:** கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் தங்கள் நேரடி உறுப்பினர் தொடர்புகள் காரணமாக, திட்டங்களில் சமூக ஈடுபாட்டை வளர்க்கின்றன. அதே நேரத்தில் அரசு சாரா நிறுவனங்கள் பரந்த ஆதரவைச் சேகரிக்க தங்கள் வெளிநோக்கு முயற்சிகளை அதிகப்படுத்த முடியும்.
- 4. பேண்தகு நிலைத்தன்மை:** கூட்டுறவு முயற்சிகள் மிகவும் நிலையானதாக இருக்கும். ஏனெனில் கூட்டுறவு நிறுவனங்கள், அரசு சாரா நிறுவனங்களின் நிதித் திட்டங்களுக்கான தொடர்ச்சியான ஆதரவையும் உரிமையையும் வழங்க முடியும்.

ஒத்துழைப்புக்கான எடுத்துக்காட்டுகள்:

- 1. திறன் மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள்:** கூட்டுறவுப் பயிற்சி வசதிகள், உள்ளூர் பயிற்றுநர்கள் போன்ற வளங்களை வழங்கலாம். அதே நேரத்தில் அரசு சாரா நிறுவனம் பாடத்திட்டத்தை உருவாக்கி தொழில் பயிற்சிக்கான நிதியை நிர்வகிக்கலாம்.
- 2. நுண்நிதி முயற்சிகள்:** கூட்டுறவு நிறுவனம் கடன் வழங்கல் மற்றும் சேகரிப்பை நிர்வகிக்க முடியும். அதே நேரத்தில், ஓர் அரசு சாரா நிறுவனம் நிதி, கல்வியறிவு, பயிற்சி, மற்றும் சாத்தியமான கடன் பெறுநர்களை அணுகுதல் போன்ற சேவைகளை வழங்க முடியும்.
- 3. சுற்றுச்சூழல் திட்டங்கள்:** கூட்டுறவு நிறுவனம் அதன் உறுப்பினர்களை மரம் நடுதல் அல்லது கழிவு மேலாண்மை முயற்சிகளில் ஈடுபடுத்தலாம். அதே நேரத்தில் அரசு சாரா நிறுவனம் தொழில்நுட்ப ஆலோசனைகளை வழங்கலாம்; விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தலாம்.

வெற்றிகரமான ஒத்துழைப்புக்கான அத்தியாவசியப் பரிசீலனைகள்:

- 1. தெளிவான பாத்திரங்கள் மற்றும் பொறுப்புகள்:** இரு நிறுவனங்களும் ஒன்றுடன் ஒன்று மோதுவதைத் தடுக்கவும், பயனுள்ள ஒத்துழைப்பை உறுதி செய்யவும் தங்கள் பாத்திரங்கள் மற்றும் நிபுணத்துவப் பகுதிகளைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும்.
- 2. தொடர்பு மற்றும் நம்பிக்கை:** வெளிப்படையான தொடர்பு மற்றும் பரஸ்பர நம்பிக்கை ஒரு பயனுள்ள கூட்டாண்மைக்கு இன்றியமையாதது.
- 3. கூட்டுத் திட்டமிடல் மற்றும் முடிவெடுத்தல்:** இரு நிறுவனங்களும் திட்டமிடல் மற்றும் முடிவெடுக்கும் செயல்முறைகளில் பங்கேற்க வேண்டும்.

சர்வதேச, பிராந்திய மற்றும் உள்ளூர் அரசு சாரா நிறுவனங்களின் எதிர்காலம்

சர்வதேச, பிராந்திய மற்றும் உள்ளூர் அரசு சாரா நிறுவனங்களின் எதிர்காலம் என்பது இன்றைய

விவாதத் தலைப்புகளில் முக்கிய இடத்தை வகிக்கிறது. குறிப்பாக, பொது மக்கள் தொடக்கம் உள்ளூர் மற்றும் சர்வதேசக் கொள்கை வகுப்பாளர்கள், வளரும் நாடுகளில் உள்ள அரசு சாரா நிறுவனங்கள் மற்றும் வளர்ந்த நாடுகளில் உள்ள சர்வதேச நிறுவனங்கள் வரையும் கவலை கொள்ளும் விடயமாக அரசு சாரா அமைப்புகளின் எதிர்காலம் காணப்படுகிறது. பல சமூக ஊடக மையங்களின் அன்றாட விவாதத் தலைப்பாக மாறியுள்ள அரசு சாரா நிறுவனங்களின் மீதான அக்கறை, ஒருவகையில் சமூக அக்கறையும் கூட.

தற்போது, சர்வதேச அரசு சாரா அபிவிருத்தி நிறுவனங்கள் (INGOs) பல நெருக்கடிகளுக்கு முகம் கொடுத்து வருகின்றன. நீடித்த நிலையான அபிவிருத்தியை தொடர்ந்து பறைசாற்றிய பல உலகளாவிய சர்வதேச அபிவிருத்தி நிறுவனங்கள் இன்று பதகளிப்பு நிறைந்த ஒரு காலகட்டத்தைக் கடக்கவேண்டியுள்ளது. சர்வதேச மற்றும் உள்ளூர் அரசு சாரா நிறுவனங்கள், இந்த நிலைமாளும் கால நிலையில், மாற்றங்களுக்கு எவ்வாறு முகம் கொடுக்க முடியும் என்பது அவசியம் ஆராயப்படவேண்டிய விடயமாக உள்ளது. கடந்த கால வரலாறுகளைப் பார்க்கும் போது, சர்வதேச மற்றும் உள்ளூர் அரசு சாரா நிறுவனங்கள், பல நெருக்கடிகளின் பிடிக்குள்ளிருந்து மீண்டு வந்திருந்தாலும், தற்போதைய நெருக்கடி மிகவும் கவனமாகக் கையாளப்பட வேண்டியதாகவே உள்ளது. அதற்காக ஒரு மாற்று மூலோபாய, தந்திரோபாய அணுகுமுறையில் அக்கறைகொள்ள வேண்டியுள்ளது. தவறும் பட்சத்தில், காலப்போக்கில், பல அமைப்புகள் கரைந்து போல் சர்வதேச மற்றும் உள்ளூர் அரசு சாரா நிறுவனங்களும் கரைந்து போக வேண்டி வரலாம்.

அரசு சாரா நிறுவனங்களின் நுண் அரசியலும் அதன் விளைவுகளும்

தற்போதைய அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களின் மீதான உலகளாவிய நெருக்கடியானது, உண்மையில் ஒரு சகாப்தத்துக்கு முன்பாகவே எதிர்வு கூறப்பட்ட விடயமாகும். மாற்றத்திற்கு இடம் தரும் வகையில் சில சர்வதேச அரசு சாரா நிறுவனங்கள் தங்கள் உத்திகளை மறுமதிப்பீடு செய்தன. குறிப்பாக, உள்ளூர்மயமாக்கலை (Localization) நோக்கிய மாற்றம் 2017 இல்

ஆரம்பித்தது எனலாம். உலகளவில் 'மாற்றத்துக்கான முகவர்களை ஆதரிப்பதற்கான (To Support Change Agents Worldwide)' புதிய சிந்தனை கருக்கொண்டது எனலாம். இது நல்ல தொடக்கம் என்று கருதப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து, 2020 அளவில், சமூக அளவிலான தலைவர்கள் மற்றும் அமைப்புகளை முன்னிலைப்படுத்தும் மாற்றத்திற்கான (Prioritizing the Agendas of Countrylevel Leaders Driving Systems Change) நிகழ்ச்சி நிரல்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கும் உத்தி உருவானது.

பல உள்ளூர் அபிவிருத்தி நிறுவனங்கள் உலகளாவிய அபிவிருத்தி நிறுவனங்களின் தயவில் தங்கியிருக்கும் ஒரு சவாலான நிலையை தற்போது எதிர்கொள்கின்றன. உள்ளூர் வளர்ச்சியில் சர்வதேச நிறுவனங்கள் அதிகளவில் கவனம் செலுத்துவதாகக் கூறும் பல சர்வதேச அரசு சாரா நிறுவனங்கள், உள்ளூர் அபிவிருத்தி நிறுவனங்களின் இருப்பை இல்லாமலாக்கும் பங்கையும் வகித்தன. இதன் காரணமாக, உலகளாவிய அளவில் பல உள்ளூர் அமைப்புகளுக்கும் சர்வதேச அமைப்புகளுக்கும் இடையில் ஒரு 'பனிப்போர்' நிலவும் தன்மையும் காணப்படுகிறது. தற்போதைய சூழ்நிலை, இரு சாராரையும் அழித்துவிடும் நிலையை உண்டாக்கியுள்ளது.

சர்வதேச அபிவிருத்தி அமைப்புகளின் சவால்கள்

முக்கிய பங்காளிகளான உள்ளூர் அரசு சாரா நிறுவனங்களுடன் திறம்பட ஒத்துழைத்து, உள்ளூர் தேவைகளுடன் ஒன்றிணைந்து தங்கள் அபிவிருத்தி முயற்சிகளை முன்னெடுக்க வேண்டும் என்பதே பொதுவான சர்வதேச அபிவிருத்தி நிறுவனங்களின் வெளிப்படு கொள்ளையாகும். உலகளாவிய சர்வதேச அபிவிருத்தி அமைப்புகளின் துண்டு துண்டான நடைமுறை அமுலாக்கத் திட்டங்கள், உள்ளூர் அமைப்புகளின் முன்னெடுப்புகளுக்குத் தடையாக அமைந்தன. எந்தவொரு நாட்டிலும் பயனுள்ள அமைப்பு மாற்றத்தை அடைவது இயல்பாகவே சிக்கலானது. மேலும், உள்ளூர் மட்டத்தில் ஒருங்கிணைக்கப்படாத உலகளாவிய அபிவிருத்தி கூட்டாளிகள், தங்கள் போக்கின்படி தனிமையில் செயற்படும்போது, உள்ளூர் முன்னுரிமைகளின் இணைப்புத் துண்டிக்கப்படும். இதனால், களநிலை மேலும் சவாலானதாகிறது.

வளரும் நாடுகளில் உள்ள சர்வதேச மற்றும் உள்ளூர் அரசு சாரா நிறுவனங்களின் தொழிற்படு நிலப்பரப்புகளில், தற்போது குறைந்தது ஐந்து வகையான உலகளாவிய மேம்பாட்டு அமைப்புகள் உள்ளன. ஒவ்வொன்றும் தனித்துவமான அணுகுமுறைகளைக் கொண்டுள்ளன. ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி (ADB) மற்றும் உலக சுகாதார அமைப்பு (WHO) ஆகியவை தொழில்நுட்ப வழிகாட்டுதலை வழங்கும் பல்தரப்பு நிறுவனங்கள் ஆகும். உலக வங்கி போன்ற அபிவிருத்தி வங்கிகள் கடன்கள் மற்றும் மானியங்களை வழங்குகின்றன - உலகளாவிய நிதியம் போன்ற கூட்டாண்மைகள், குறிப்பிட்ட நோக்கங்களுக்காக உதவி வழங்குகின்றன. சர்வதேச அபிவிருத்திக்கான அமெரிக்க நிறுவனம் (USAID), ஐக்கிய இராச்சியத்தின் வெளியுறவுத்துறை, காமன்வெல்த் மற்றும் அபிவிருத்தி அலுவலகம் (FCDO) மற்றும் அவுஸ்திரேலியாவின் வெளியுறவு மற்றும் வர்த்தகத் துறை ஆகியவை இருதரப்பு உதவி நிறுவனங்களாகச் செயற்படுகின்றன. கூடுதலாக, பெரிய நிறுவன அறக்கட்டளைகள் முதல் கேட்ஸ் அறக்கட்டளை போன்ற தனிப்பட்ட பில்லியனர்கள் வரை - அறக்கட்டளைகள் மற்றும் பரோபகாரர்கள், உலகளாவிய உதவி முயற்சிகளில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கை வகிக்கின்றனர்.

பல்வேறு சர்வதேச நிறுவனங்கள், உள்ளூர் நிர்வாகத்தின் அபிவிருத்தியை ஆதரிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டு, தங்கள் வளங்களை உள்ளூர் நிறுவனங்களுக்கு அதிகளவில் செலுத்தி வந்தாலும், உள்ளூர் அமைப்புகளின் விலகிச்செல்லும் போக்கு, ஒற்றுமையற்ற தன்மை மற்றும் திறமையின்மை காரணமாக பல தவறவிடப்பட்ட வாய்ப்புகளும் உண்டு. பல திட்டங்கள், ஒரே நாட்டிற்குள் ஒரே மாதிரியான பிரச்சினைகளை நிவர்த்தி செய்யும் போக்கில், பல கூட்டாளிகளின் இணைவற்ற அமுலாக்க அணுகுமுறைகளால், விரக்தியை அடைந்த நிலைகளும் உண்டு. உள்ளூர் பங்குதாரர்கள் மற்றும் அமைப்புகளுடன் எந்த ஒருங்கிணைப்பும் இல்லாமையால், உள்ளூர் மட்ட அமைப்புகளிடையே குழப்பங்களும் முரண்நிலைகளும் உருவாகிய உதாரணங்களும் உண்டு. உள்ளூர் மட்ட அபிவிருத்தியை திறம்பட ஆதரிக்க, அபிவிருத்திக்

கூட்டாளர்களிடையே சிறந்த ஒருங்கிணைப்புத் தேவை என்பது தெளிவாகிறது. உள்ளூர் அரசு மற்றும் உள்ளூர் அரசு சாரா கூட்டாளர்களின் ஓர் இறுக்கமான அபிவிருத்தி நோக்கிய பங்களிப்பு மூலம்தான் முழுமையான, அர்த்தமுள்ள, நீடித்த அபிவிருத்தி நோக்கிய பயணமும் சர்வதேச அபிவிருத்திக்கான ஒத்துழைப்பும் மலரும்.

உண்மையில், சர்வதேச அரசு சாரா நிறுவனங்கள் 'உள்ளூருக்கான அபிவிருத்தியை நோக்கிய வலுவான இணைப்புப் பாலத்தை' வகிக்கும் எண்ணத்துடன் 2020களில் தங்கள் கொள்கைகளை திட்டங்கள் ஊடாகக் கொண்டுவர முனைந்தாலும் பெரிதாக சாதகமான வெற்றிகளை அடையமுடியவில்லை. பல திட்டங்கள், உள்ளூர் நிகழ்ச்சி நிரல்களை விரிவுபடுத்தவும், உள்ளூர் தலைவர்கள் தங்கள் சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகளுக்குள் கூட்டாளர்களை இனங்காணவும் உதவின. பிராந்தியத் தலைவர்களுக்கும் உள்ளூர்மட்ட களநிலைகளுக்கும் மிகவும் ஆதரவான சூழலை உருவாக்கவும், அதற்குரிய திறனை வழங்கக்கூடிய திட்டங்கள் முனைத்தன. ஆனால், அத்திட்டங்கள் வலுவான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தவில்லை. ஒரு நாட்டில் செயற்பாட்டில் இருக்கும் பல்வேறு உலகளாவிய அமைப்புகளின் ஒத்திசைவற்ற அல்லது போட்டியிடும் முன்னுரிமைகள் சவால்களை உருவாக்குகின்றன; இதனால், திட்டங்களின் பயன்கள் முழுமையாகக் கிடைக்காமல் போகின்றன.

தொலைநோக்குப் பார்வையைக் கொண்ட அபிவிருத்தி முனைப்பிற்கு 'வலுவான இணைப்பு' என்னும் கண்டடைவும் அதற்குரிய நிதிச் செலவும் சிறந்த விடயங்களாக உள்ளன. ஆனால், சில பெரிய நிதியளிப்பாளர்கள், தங்கள் நாடுகளின் அரசியல், பொருளாதார நன்மைகள் கருதி வளங்களை ஒதுக்குவதால் உலகளாவிய அல்லது பிராந்திய இணைப்பு முயற்சிகளை வலுவாக்கும் வேலைத்திட்டம் தோல்வி கண்டு படிப்படியாகச் செயலிழந்தது. உள்ளூர் முன்னுரிமைகளை முன்னேற்றுவதற்கும், உள்ளூர்த் திறனை மேம்படுத்துவதற்கும், உலகளாவிய அபிவிருத்தியை பரவலாக்குவதற்கும் இருந்த உத்தி பலன்தரவில்லை. சர்வதேசப் பங்களிப்புகள் பிராந்திய மற்றும் உள்ளூர் மட்ட

Image Source - ceylontoday.lk

அமைப்புகளுக்கான இணையான முயற்சிகளை உருவாக்குவதற்குப் பதிலாக, நிதியளிப்பவர்களின் நலன்சார் அம்சங்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்தன. அதனால் சர்வதேச அபிவிருத்தி அமைப்புகளின் மீதான கவனமும் அக்கறையும் படிப்படியாக குறைந்ததுடன் பலமான, கடுமையான விமர்சனங்களும் வளர்ந்தன.

சமீபத்திய ஆண்டுகளில், பல சர்வதேச அமைப்புகள் வளர்ச்சிக்கான ஆராய்ச்சியை (Research for Development) நோக்கிய பயணங்களை மேற்கொண்டுள்ளன. இந்தத் துறையில் புதுமைகள் மற்றும் புதிய மனநிலைகளை ஏற்றுக்கொள்ளும் தன்மை காணப்பட்டாலும், கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொரு நிதி வழங்குநரும் உள்ளூர் நிறுவனங்களை நோக்கி வளங்களை இயக்குவதன் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தினாலும், சர்வதேச அரசு சாரா நிறுவனங்கள் உள்ளூர்மயமாக்கலை எவ்வாறு திறம்பட ஆதரிக்க முடியும் என்பது குறித்த சந்தேகங்கள் எழுந்தன; பல உள்ளூர் அரசு சாரா அமைப்புகள் தொடர்ந்து இதற்காகப் போராட வேண்டிய நிலையும் ஏற்பட்டது. பல சர்வதேச

அமைப்புகளின் நோக்கங்கள் வலுவூழ்ந்த நிலையை அடைந்தன. உள்ளூர் அமைப்புகளின் பலமான ஆதரவும் ஒத்தாசையும் இல்லாமல் அபிவிருத்தி முன்னெடுப்புகள் நன்கு துலங்காது என்பதைக் காலம் படிப்படியாக உணர்த்தியது.

சர்வதேச அரசு சாரா நிறுவனங்களுக்கான சாத்தியமான ஒரு மாதிரியை நோக்கிய மறுபரிசீலனை

பல தசாப்தங்களாக, உலகளாவிய சுகாதாரம் மற்றும் அபிவிருத்தித் திட்டங்களில், சர்வதேச அரசு சாரா நிதி நிறுவனங்கள் கொண்டுவர விரும்பிய மாற்றங்கள் அடையப்படவில்லை. தற்போது, சர்வதேச அரசு சாரா நிறுவனங்கள் மட்டத்தில் ஒரு மாற்றம் அவசியம் தேவை என்பது நன்கு உணரப்பட்டுள்ளது. இன்று நடைமுறையிலுள்ள, குறுகிய காலத் திட்டங்களைத் தாண்டிய, ஒரு மனநிலை மாற்றம் வேண்டும் என்னும் தாகம் அதிகரித்துள்ளது. அதிக சமூகப் பலன்களைத் தரக்கூடிய, குறைந்த நிதியில் மிக அதிகமான தாக்கத்தை வழங்கக்கூடிய, நிலையான திட்டங்களை ஊக்குவிக்கும் சர்வதேச அரசு சாரா நிறுவனங்களின் தேவை அதிகமாக உள்ளது.

Image Source - lirneasia.net

புதுமையான சமூக முதலீட்டை வளர்க்கவும் மதிப்பைத்தரக்கூடிய 'நன்கொடையாளர்' கலாசாரத்தை உருவாக்கவும் இன்றைய சூழல் கனிந்துள்ளது எனலாம்.

**சமூக மட்டத்தில் கூட்டாண்மை -
உள்ளூர் அமைப்புகளுடன் கூட்டாண்மை**

சர்வதேச அரசு சாரா நிறுவனங்களின், சமூக மட்டத்தில் வலுவான உள்ளூர்க் கூட்டாண்மையை உருவாக்கும் நீண்டகால முயற்சிகள் வெற்றிபெறவில்லை எனலாம். மக்கள் மட்ட அமைப்புகளுடன், கூட்டுறவு அடிப்படையில் இணைவதன் மூலம் வரும் கூட்டு வகிபாகத்தின் மிளிர்வு இன்னும் துலங்கவில்லை எனலாம். தற்போதைய சமூக மட்ட அமைப்புகள் குறிப்பிடத்தக்க ஆற்றலைக் கொண்டிருந்தாலும், பரவலான கருத்தின்படி, சர்வதேச அரசு சாரா அமைப்புகள் உள்ளூர் மட்ட சமூக அமைப்புகளை அணுகும் விதங்களில் பாரபட்சம் காட்டுகின்றன. உள்ளூர் மட்டத்தில் செயற்படும் உயரடுக்கு அரசு சாரா அமைப்புகளின் மீது வலுவான சார்பு காணப்படுவதால், எதிர்பார்க்கப்பட்ட சமூகக் கூட்டிணைவு கிடைக்கவில்லை எனக் கருதப்பட இடமுண்டு. 'பாரம்பரிய

நன்கொடையாளர் நிதி உத்திகள்' வரையறுக்கப்பட்ட நிதியில் பாரிய இலக்குகளை அடைவதற்கான அழுத்த நிலையை உண்டாக்குகின்றன; உள்ளூர் அரசு சாரா அமைப்புகளின் மீதான பொறுப்புணர்வை அதிகம் வலியுறுத்துகின்றன. இந்த முறையில் பல குறைபாடுகள் உள்ளன.

மீள்தன்மையை (Resilience) புரிந்துகொள்வதில் அவசரம்

மீள்தன்மை என்பது ஒரு சிக்கலான கருத்தாகும். இது உதவி நிறுவனங்களின் சொற்களில் ஒப்பீட்டளவில் புதிய சொல். மீள்தன்மை என்பது தனிப்பட்ட கூறுகளை விட, அது உள்வாங்கும் அமைப்புகளின் பண்புகளைக் குறிக்கிறது. மீள்தன்மை நல்வாழ்வுக்கு மையமானது - இது பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் அதிர்ச்சிகள், அழுத்தங்கள் மற்றும் நிச்சயமற்ற தன்மைகளை எதிர்கொண்டு, தங்கள் உரிமைகளை உணர்ந்து, தங்கள் வாழ்க்கையை மேம்படுத்தும் திறனை விபரிக்க முயலும் ஒரு சொல்.

மக்களின் வாழ்க்கையைப் பாதிக்கும் மன அழுத்தங்கள் மற்றும் நிச்சயமற்ற தன்மைகளை நிவர்த்தி செய்வதில் சர்வதேச அரசு சாரா

நிறுவனங்களின் பங்களிப்பானது மிக மிகக் குறைவு தான். குறைந்த வருமானம் கொண்ட மக்களின் மீள்தன்மையை வலுப்படுத்தவோ அல்லது குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தவோ கூடிய பல்வேறு காரணிகளைப் புரிந்துகொள்வதற்கு ஒரு அமைப்பு அணுகுமுறை அவசியம் (System Approach). ஆனால், நடைமுறையில் சர்வதேச உதவி என்பது மிகவும் சிறிதளவே சென்றடையும் நிலையில், பலவித அழுத்தங்களைத் தாங்கும் வறியவர்களுக்கும் மக்களுக்கும் 'மீள்தன்மை' என்பது எட்டாக்கனியாவே உள்ளது. இவ்விடயம், பல சர்வதேச நிகழ்ச்சிநிரல்களில் உள்வாங்கப்படுவதில்லை. இதனால் எதிர்பார்க்கப்படும் சமூக மாற்றமும் மிக மிகக் குறைவுதான்.

பெரும்பாலான சர்வதேச மற்றும் உள்ளூர் மனிதாபிமான மற்றும் அபிவிருத்தி நிறுவனங்களின் மத்தியில் ஒருவகைப் பதற்றம் வளர்ந்து வருகிறது. உலகளாவிய கொள்கை மாற்றங்களே இந்தப் பதற்றங்களின் மூலம் எனலாம். சர்வதேச மற்றும் உள்ளூர் அரசு சாரா அமைப்புகளும் இன்றைய காலகட்டத்தில் சுய தன்னாய்வுக்கு உட்பட வேண்டிய தேவை வந்துள்ளது. தங்கள் நிதித் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கும் நிலையான தாக்கத்தை உருவாக்குவதற்கான புதிய பாதைகளைக் கண்டறிவதற்கும் சர்வதேச அரசு சாரா நிறுவனங்கள் மற்றும் உள்ளூர் அமைப்புகள் ஓர் உத்தியைக் கண்டறிய வேண்டியுள்ளது. மிகப்பெரிய சர்வதேச அரசு சாரா நிறுவனங்கள் தங்கள் கூட்டாண்மை அணுகுமுறைகளை (Transforming their Partnership Approaches) பாரம்பரிய நிலைக்களத்திலிருந்து மாற்றி காத்திரமான, நிலையான நிறுவன அபிவிருத்திக்கான முறைகளுக்குச் செல்ல வேண்டிய நிலைக்கு இன்று தள்ளப்பட்டுள்ளன.

சமூக, பொருளாதார அபிவிருத்திப் பங்களிப்பில் சர்வதேச மற்றும் உள்ளூர் அரசு சாரா அமைப்புகளின் வகிபாகம் பற்றியும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவேண்டியுள்ளது. தற்போதைய வளர்ச்சி முயற்சிகள் எவ்வாறு நிர்வகிக்கப்படுகின்றன, புதிய திட்டங்களுக்கு எவ்வாறு முன்னுரிமை வழங்கப்படுகின்றன என்பது மிக முக்கியமானது. அதேவேளையில், பொதுவான சமூக எதிர்பார்ப்பானது 'எவ்வளவு

தற்போதைய அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களின் மீதான உலகளாவிய நெருக்கடியானது, உண்மையில் ஒரு சகாப்தத்துக்கு முன்பாகவே எதிர்வு கூறப்பட்ட விடயமாகும். மாற்றத்திற்கு இடம் தரும் வகையில் சில சர்வதேச அரசு சாரா நிறுவனங்கள் தங்கள் உத்திகளை மறுமதிப்பீடு செய்தன. குறிப்பாக, உள்ளூர்மயமாக்கலை (Localization) நோக்கிய மாற்றம் 2017 இல் ஆரம்பித்தது எனலாம். உலகளவில் 'மாற்றத்துக்கான முகவர்களை ஆதரிப்பதற்கான (To Support Change Agents Worldwide)' புதிய சிந்தனை கருக்கொண்டது எனலாம். இது நல்ல தொடக்கம் என்று கருதப்பட்டது.

நிதி' என்பதாக அல்லாமல், அது சமூக அபிவிருத்தியில் ஏற்படுத்தும் ஆரோக்கியமான தாக்கம் பற்றியதாக இருக்கவேண்டும். சமூக முதலீட்டில் அதிக வருமானம் தேவைப்படும் தனிநபர்களுக்கும் குடும்பங்களுக்கும்மான நிலைக்கக்கூடிய ஒரு பொருளாதார மாதிரியைக் கண்டறிந்து, கூடிய விரைவில் வினைத்திறனுடன் பகுப்பாய்வு செய்து, அதை சமூக மட்டத்தில் அமுலாக்கம் செய்யவேண்டும்.

முடிவு

பல அரசாங்கங்கள் அரசு சாரா நிறுவனங்களை விரோதிகள் போல் அணுகுவது உண்டு, குறிப்பாக இந்தியா. இலங்கையில் போர்க் காலத்திலும், நெருக்கடி நிலையிலும் முக்கிய பங்காளிகளாக சர்வதேச அரசு சாரா அமைப்புகள் இருந்தன என்பது உண்மை. 'NGO Culture' இங்கு ஒரு வாழ்வியக்கமாக மாறியதற்கு போரின் நெருக்கடி மற்றும் சுனாமி ஆகியன முக்கிய காரணங்களாக அமைந்தன. சுனாமிக் காலத்தை அரசு சாரா நிறுவனங்களின் பொற்காலம் எனலாம். விவாக கொடுக்கல் வாங்கல்களிலும் அரசு சாரா நிறுவனங்களில் வேலை செய்தவர்களுக்கு ஒரு சமூக மதிப்பு இருந்தது. செய்யும் வேலையின் தகுதியைவிட பெரும் சம்பளம் சமூக மதிப்பை உருவாக்கியது. ஆனாலும், அரசு சாரா நிறுவனங்கள் வழங்கிய பங்களிப்பையும் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. நெருக்கடிக்குள்ளான மக்கள் குழாமின் குரலாக,

அரசு சாரா நிறுவனங்கள் விளங்கின.

தற்போதைய உலக ஒழுங்கின் அமைப்பு தெளிவற்றதாக இருந்தாலும், அதன் அசைவியக்கங்கள் கூர்மையாகப் புரிந்துகொள்ளப்படக் கூடியதே. சர்வதேச உதவி குறைந்து வருவது முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டியதாகும். நிதியுதவியை எதிர்பார்க்கும் அரசு சாரா நிறுவனங்கள் மீதான சமூக - பொருளாதார அழுத்தங்கள் மேலும் அதிகரிக்கலாம் என்பதில் எந்தச் சந்தேகமும் இல்லை. முழுவதுமாக திட்ட நிதியையே சார்ந்திருக்கும் அமைப்புகளின் எதிர்காலம் கேள்விக்குறியாகியுள்ளது. இந்த மாற்றத்தைக் கவனத்தில் கொண்டு, புதிய நிலைமைகளுக்கு அமைவாக பயணிக்க வேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது.

காலம் ஒரு மாற்றத்தைக் கோருகிறது; தற்போதைய நிலைமாறு காலம் ஒரு சிறந்த வாய்ப்பு என்பதை உணர வேண்டும். பிற நாடுகளின் உதவி இன்றியமையாததே. ஆனால், முழுமையாக அயல்நாட்டு நிதியை - குறிப்பாக அபிவிருத்தி நிறுவனங்களின் நிதிப் பாய்ச்சலைச் சார்ந்து இருப்பது, இனிச் சிறந்த தீர்வாக இருக்க முடியாது. இந்த நிதி குறையும்போது அல்லது முற்றிலும் கிடைக்காமல் போகும்போது, ஓர் உள்ளகத் தயார்ப்படுத்தல் அவசியமாகிறது. இதற்கு, கூட்டுறவு மற்றும் உள்ளூர்முகம் கொண்ட அமைப்புகளின் ஒருங்கிணைந்த பங்கு இன்றியமையாத தேவையாகிறது.

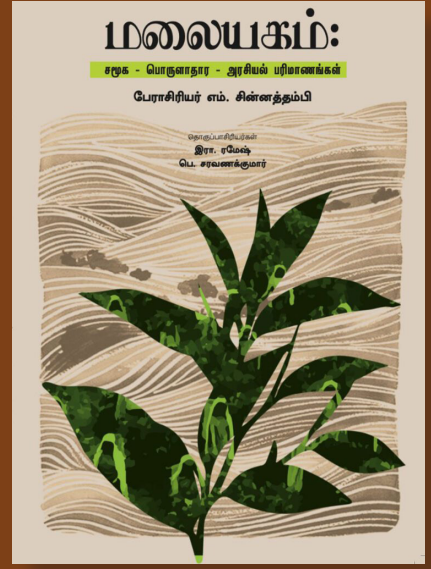
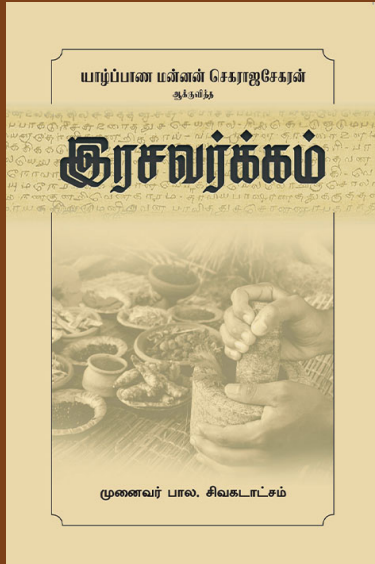
உசாத்துணைப் பட்டியல்

1. *Aid That Works: Enhancing U.S. Support for Civil Society Organizations* - Global South Experts Turn the Tables by Aude Darnal, Nadia Nata, Seydina Mouhamadou Ndiaye, Preethi Vatadahosahalli, *Grand Strategy*, January 30, 2025. [Link](#)
2. *All the Executive Orders That Trump Has Signed to Date* - The Guardian, January 29, 2025. [Link](#) (Accessed on February 23, 2025)
3. *Cooperation Between Local Government and NonGovernmental Organizations as a Platform for the Development of Social Dialogue* - Agnieszka Smalec, Agata Niemczyk, Renata Seweryn, *Journal of International Business Research and Marketing*,

Inovatus, 2021. [Link](#)

4. *Cooperative Initiatives with NGOs in Socially Sustainable Supply Chains: How Is InterOrganizational Fit Achieved?* [Link](#)
5. *Cooperation Between Business and NonGovernmental Organizations to Promote Sustainable Development* - Gábor Harangozó, Gyula Zilahy, *Department of Environmental Economics and Technology*, Corvinus University of Budapest. [Link](#)
6. "New World Order" - A conspiracy theory that posits an elite group is attempting to establish a totalitarian global government. [Link](#)
7. *Impacts of the U.S. Foreign Aid Pause* [Link](#) (Accessed on February 25, 2025)
8. *International NGOs: Networking, Information Flows, and Learning* - Shirin Madon, *London School of Economics and Political Science*. [Link](#)
9. *International NGOs and the Implementation of the Norm for NeedBased Humanitarian Assistance in Sri Lanka* - Urvashi Aneja, July 2014. [Link](#)
10. *Project on Russian Power and Purpose in the 21st Century* - Examining contemporary Russia's global interests and influence and formulating responses, *The Center for International Security and Cooperation*, *Stanford's Freeman Spogli Institute for International Studies*. [Link](#)
11. *Pursuing Global Order in the TwentyFirst Century* - Jon B. Alterman & Lily McElwee, April 22, 2024. [Link](#)
12. *Renegotiating the World Order: Institutional Change in International Relations* - Phillip Y. Lipsky, *Stanford University, California*. [Link](#)
13. *Role of NGOs in PostWar Reconciliation Process in Sri Lanka* - UN, UNICEF, UNDP, ICRC, Sayuri Gamage, January 24, 2022. [Link](#)
14. *Sri Lanka's Development Debate and the Role of NGOs* - Sarath Fernando, *The Centre for Poverty Analysis (CEPA)*. [Link](#)
15. *Using the Policy Instruments of NGOs to Promote LocallyLed Development and Governance in Sri*

எழுது வெளியீடு

முன்பதிவுகளுக்கு

+94 777 97 5029

SEND MONEY to SRI LANKA

FIRST TRANSFER FEE FREE *

Immediate Payment to Any Account

Cash Pickup at any

get **5% Discount** on Purchases

0207 341 7300
www.spoton.money

Authorised and regulated by the Financial Conduct Authority (FRN 510848)
SpotOn Money is a trading name of Monex International Limited, a company incorporated in England and Wales,
and registered as a money service business with HMRC (12161278)

* T & C Apply

Protection For You & Your Family

Our services

- Life Insurance «
- Critical Illness Protection «
- Mortgage Protection «
- Travel/Super Visa Insurance «
- Dental & Medical Benefits «
- Disability Benefits «
- Long Term Care «
- Employee Benefits «
- RESP, RRSP & TFSA «

Are You Getting Million Dollar Advice?

Sritharan Thurairajah CLU, CHS

Life100
INSURANCE & INVESTMENTS INC.

416-918-9771 | 416-321-2500

info@life100.ca www.life100.ca

10 Milner Business Court, Suite 208,
Scarborough, ON M1B 3C6

Simple Solution in a Critical Situation

Nimal Vinayagamoothy, CPA, CGA

Chartered Professional Accountant

nimal@nlraccounting.com

T: 416 - 494 - 4777

C: 416 - 888 - 1128

F: 416 - 613 - 2739

300-5200 Finch Avenue East
Toronto, ON M1S 4Z4

 CPA CHARTERED
PROFESSIONAL
ACCOUNTANT

maanudam foundation
மானுடம் நிறுவனம்

நூல்சார் செயற்பாடுகள்

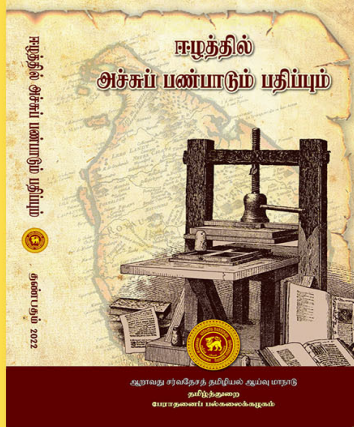
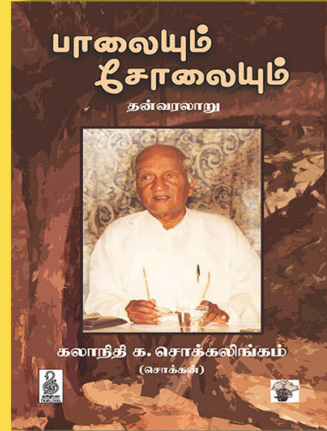
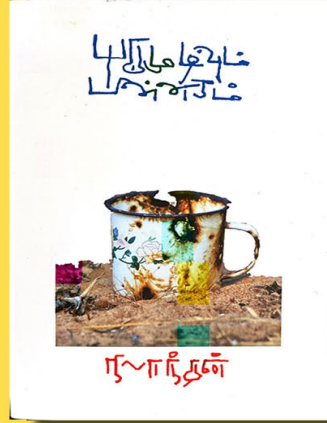
குறைந்த விலைப் பதிப்பு நூல்களை வெளியிட நிதி உதவி

புகழடிவும் பின்னரும் : கவிதைகள்
- ரிலாந்தன்

நினைவுகளை எங்கள் கேடயம் :
நான்காவது அனைத்துலகத்
தமிழாராய்ச்சி மகா நாட்டுப் பதிவுகள்
- என். செல்வராஜா

பாலையும் சோலையும் : தன் வரலாறு
- சொக்கன்

ஈழத்தில் அச்சுப் பண்பாடும் பதிப்பும் :
தண்பதம் 2022 -
ஆறாவது சர்வதேச தமிழியல் ஆய்வு மாநாடு,
தமிழ்த்துறை, பேராசனப் பல்கலைக்கழகம்

பாடசாலை நூலகங்களுக்கு
விநியோகிப்பதன் மூலம்
இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின்
புத்தகங்களைப் பரவலாக்குதல்

விம்பம் : ஓவியர் ஆசை இராசையா
காலவரை காட்டுன் : ஓவியர் செல்வன்

வாசிப்போம் வளமாவோம்

யாழ் மணீனில்

வீடு, காணி,
வியாபார ஸ்தாபனங்கள்
வாங்குவதற்கு,
விற்பதற்கு அல்லது
வாடகைக்கு

நம்பிக்கையுடன் நாடுங்கள்

RE/MAX
ELITE

☎ 021 224 2855 | 0777 44 1113 📱

இடம்: இல. 115 கே.கே.எஸ் வீதி சுன்னாகம்
(பீப்பிள்ஸ் லீசிங் கட்டிட தொகுதி, 1^{ம்} மாடி)

BUY-SELL-RENT HOME AND LANDS

WWW.REMAXELITE.LK

We work with
35 financial
institutions

Business & Personal Insurance

Free Financial Education for everyone

We work with 35 financial institutions

Best Services

1. RESP/PRSP
2. Life Insurance
3. Auto Insurance
4. Estate Planning
5. Home Insurance
6. Disability Insurance
7. Mortgage Insurance
8. Travel/Visa Insurance
9. Non-Medical Insurance
10. Critical illness Insurance
11. Dental & Drug Insurance
12. Guaranteed Investments

Long Term Care | Elder's Insurance
Children's Insurance

416-731-2829

SS CAKES

Say "I Do" to Sweet Perfection!

Planning your dream wedding? Look no further!
At SS Cakes, we specialize in crafting exquisite wedding cakes that are as stunning as they are delicious. From classic elegance to modern masterpieces, we'll design the perfect cake to sweeten your special day.

 +94 76 347 0055

We do delivery around the world

வீடு என்பது ஞாபகங்களின் கலவை

காதல், சில்மிஷங்கள், கனவுகள், சிரிப்புகள், நேசங்கள், அரவணைப்புகள், தவிப்புகள், அடையாளங்கள், கூடல்கள், குதூகலங்கள் என நீங்கள் உறைவிடமாகும் வொழுதுதான் வீடு விலாசம் கொள்கிறது.

தற்போதைய நிலையில் நீங்கள் வீடொன்றை விற்பது அல்லது வாங்குவது குறித்து உங்களிடம் இருக்கும் கேள்விகள் மற்றும் சந்தேகங்களுக்கு என்னால் தெளிவாக விளக்கமளிக்க முடியும்.

நம்பிக்கையோடு என்னை அழையுங்கள் நல்லதோர் வீடு செய்வோம்.

Re/Max Community Realty Inc
ரமணன் சந்திரசேகரமூர்த்தி Bsc, MBA
வாக்குறுதிகள் அல்ல.
வாங்குவதற்கும் விற்பதற்குமான தீர்வு.
அலைபேசி: 416-290-6000

Xebiro has multiple technology companies under its umbrella, whereby we help any organization with any of their technological service needs. These companies have been in operation for the last few years and have helped more than 200 companies worldwide. Our team works seamlessly with businesses around the world – from the UK, Canada, Australia, USA, Norway, Switzerland, France, Poland, Singapore, and Sri Lanka.

OUR GROUP OF COMPANIES

Codelantic offers one-stop solutions in the field of custom web application, mobile app development and software solutions.

ExentAI aims to research and develop innovative solutions for problems arising across a range of domains and industries for users or customers using state-of-the-art AI technologies.

Itaffix is a leading technical support company providing 24/7 services supporting all the IT needs of businesses to resolve their core technical issues.

OntoMatrix is a full-service digital marketing company with flawless techniques and innovative ideas that assist the brands to reach the heights of success.

EmbryoZ offers an extensive investor database of seasoned industry professionals to connect with. In addition to this, we provide you with multiple supporting service providers to ease off your work.

BurgeonFirst is focused on closing the funding gap between the 'friends and family' stage and the Venture Capital stage.

FinAccDirect is a financial process outsourcing company offering outsourced bookkeeping services, outsourced tax preparation services and company secretarial services.

Legalliaise is an independent boutique law firm trusted to meet the diverse needs of business clients around the world.

callOcare helps businesses reach out to their customers in the best possible way with 24x7 phone answering services, real-time reporting and 100% call recording facilities.

LeadHRM Services provide customized Human Resource Services to corporate houses and companies across varied industries that want their people to grow and achieve success.

CSR INITIATIVE

NurtureLeap is a foundation that focuses on the youth of Northern Sri Lanka to create professionals by providing them real world training and exposure to international organisations.

London

#32 Spring Street,
Paddington W21JA.
Phone : +44 203 5001380
Email : contact@xebiro.com

Colombo

#7 - 3/1, Galle Road,
Colombo 06.
Phone : +94 112 559854
Email : contact@xebiro.com

Jaffna

#63, Sir Pon Ramanathan Road,
Kallady, Thirunelvelly, Jaffna
Phone : +94 212 212797
Email : contact@xebiro.com

SOLAR POWER சூரிய சக்தி

SAFE ☀️ CLEAN ☀️ FREE ☀️ பாதுகாப்பானது ☀️ இலவசமானது ☀️ சுத்தமானது

AUTOMATIC OPERATION | NO REFUELLING | POWER DIRECTLY TO YOUR HOME

GRID-TIED SOLAR

With this solar system you can earn up to \$3850 annually for 20 years.

NANO GRID SOLAR

With this solar system you can cut your electricity bill to zero and you are never without electricity.

ENERGY CONSERVATION

With this solutions you can reduce your energy bill.

OFF-GRID SOLAR

With this solar system you can have electricity wherever you want.

SOLAR POOL HEATER

With this solar system you can cut your pool heating bill to zero.

HomeStars

Read Our Reviews
www.homestars.com

A+
Rating

ACCREDITED
BUSINESS

info@NewDawn-ES.Com | www.NewDawn-ES.Com | 416-855-9377

உங்கள் வீட்டிற்கு தேவையான அனைத்து வகையான
மரக்கறி மற்றும் பலசரக்கு
பொருட்களையும்

ஓரே இடத்தில் பெற்றிட இன்றே நாடுங்கள்

MEGAA STORE

மெகா ஸ்டோர்ஸ்

- Fresh Meat
- Asian Groceries
- Fruits & Vegetable
- Frozen Foods
- Off Licence

OPENING HOURS

**EVERYDAY
7AM - 11PM**

020 8336 0061 | 074 9414 7547

Email: hellomegaastore@gmail.com

MEGAA STORE LTD - 99 Burlington Road, New Malden, KT3 4LR.

Unleash Your Potential

www.netwyn.place

10 Thornmount Drive, Scarborough, ON M1B 3J4

+1 416-906-1414

**Coworking Space • Private Office
Event Space • Boardroom**

BOOK YOUR TOUR TODAY

